Legile lui Zamolxe

Multi, foarte multi oameni, atat din trecut cat si din prezent, au simtit si simt ca acest pamant ascunde „ceva”. Acest „ceva“ pare a fi nedefinit, fara de forma si totusi avand o forma, insa aceasta forma nu poate fi sesizata decat de ochii sufletului. Urma lasata in sufletele noastre a luat apoi forma dorului... un dor inefabil si inexplicabil, iar acel dor de ,,ceva“ nu s-a putut pierde si nici nu se va pierde vreodata. Este dorul unei civilizatii care a ales sa inchida ochii... pentru putina vreme.

Cu totii stim cate ceva despre civilizatia geto-dacilor. Acesti „barbari”, dupa cum erau numiti de catre greci si romani, au avut una dintre cele mai deosebite civilizatii din aceasta lume. Geto-dacii si-au construit aceasta civilizatie avand o baza spirituala deosebit de solida, care isi are radacina in vremuri foarte, foarte indepartate. Ruptura de aceasta radacina a impins civilizatia geto-dacilor aproape de prapastia uitarii, caci simtamintele inimilor urmasilor acestui neam s-au inchis fata de simtamintele propriului pamant, iar fiii sai si-au plecat urechea si chiar inima altor invataturi, straine de glasul sfantului pamant al acestui neam.

S-au scris multe lucrari despre acest maret neam geto-dac, dar aceste lucrari au disparut subit din analele istoriei. Nu v-ati intrebat de ce? Oare au disparut degeaba? Nu, nu au disparut degeaba. Ceva aparte trebuia protejat.

Stiu ca multi vor privi cu scepticism aceasta lucrare, cu ironie chiar, insa ea nu le este destinata lor, ci acelor suflete care au fost partase acelor vremuri glorioase si care s-au intrupat iarasi pe acest pamant pentru a reaprinde focul sacru al credintei stravechi, foc ce s-a transmis ca o stafeta de la civilizatia atlanta catre civilizatia dacica. De ce acestei civilizatii si nu alteia? Pentru ca acest loc este unul cu totul special in structura planetei Pamant. Veti avea in curand o noua confirmare asupra acestui fapt. Si nu va fi vorba de vreun testament de genul celui transmis de Sundar Singh sau alti vizionari. Nu, nu vor fi prea multe vorbe. Vorbele se pot maslui, vorbele curg si i-au forme diferite. Realitatea NU, realitatea este realitate si veti vedea acest lucru cat se poate de deslusit.

Cer iertare celor care se asteapta la o expunere cat mai artistica a celor ce urmeaza sa cititi, dar in urma cu cateva luni nici nu credeam ca vreodata voi fi nevoit sa transpun in cuvinte cele ce le-am trait in urma experientelor. Meseria mea este din domeniul tehnic, prin urmare sper ca veti intelege de ce exprimarea mea nu se ridica la un nivel cat de cat artistic. Eu nu-mi fac decat datoria de a relata cele ce-am trait in urma experientelor prin care am trecut in ultimul an, adica a calatoriilor astrale pe care le-am facut in locatiile sacre ale acestui pamant.

Dedic aceasta lucrare tuturor celor care nu au incetat sa spere, dar mai ales acelora care au focul sacru stramosesc inca nestins in strafundul sufletelor lor.

Remer Ra
Bucuresti, 2009

Intalnirea

Totul a inceput in toamna anului 2007, o toamna care nu se anunta cu nimic deosebita pentru mine. Ma grabeam sa ajung la o intalnire cu cativa oameni care aveau un hobby ceva mai aparte fata de firescul cotidian. Aveau aceleasi preocupari pentru evolutie si stiinta spirituala, ca si mine, preocupare ce dateaza de mai multi ani. Astfel de preocupari apar atunci cand religiile existente nu-si mai gasesc ecou in inima si sufletul omului; incep astfel cautarile catre alte zone ale cunoasterii si spiritualitatii. Nu degeaba s-a spus ca „omul nu traieste numai cu paine, ci cu orice cuvant care iese din gura lui Dumnezeu.“ Mai intai, aceste cautari au fost in exterior. Citeam cu o mare sete orice lucrare de spiritualitate

aparuta dupa schimbarile din ’89. Aceste lucrari erau de toate categoriile, unele pareau intr-adevar inspirate de Dumnezeu, altele insa pareau a veni din saloanele vreunui ospiciu de boli psihice. Aproape toti autorii de valoare, din toate religiile si curentele spirituale, aratau o singura directie de cautare: in interiorul omului. Pas cu pas, am urmarit sa patrund pe acest taram misterios. Pare oarecum neobisnuit dintr-un anumit punct de vedere sa spui ca iti explorezi interiorul. Cei mai multi confunda acest loc cu partea fiziologica, cu senzatiile si emotiile simple. Ele fac parte tot din invelisul exterior chiar daca la o prima observatie ni se par ca sunt din interior. Interiorul omului este o zona in care nu ai ce cauta daca nu esti sincer.

Revin la intalnirea avuta in toamna.

Urma sa facem o calatorie astrala in grup catre o zona mai speciala, si anume, in Muntii Bucegi. Eu unul, eram cam sceptic in legatura cu asemenea calatorii, deoarece spatiul astral este o realitate subtila mai speciala, mai volatila. Este un spatiu in care parametrii de manifestare – receptare depind foarte mult de anumiti factori: de capacitatea de perceptie, de gradul de autocontrol mental atins si mai ales de cultura si nivelul de evolutie spirituala. Prin urmare este foarte greu de verificat la ce fel de informatii are acces unul sau altul, caci perceptia este trecuta prin filtrul tuturor acestora, iar de multe ori informatia poate lua conotatii tragice, hilare sau chiar aberante. Nu de putine ori, cei care au facut astfel de calatorii au primit anumite informatii care au fost transpuse in mentalul constient in imagini care frizau bunul simt. Nu putini au fost cei care au iesit (voit sau nu) in spatiul astral si au transmis anumite ,,profetii” care, bineinteles, nu s-au materializat. Este destul de greu de ,,tradus” astfel de transmisiuni si asta deoarece ai nevoie de multe cunostinte despre respectiva persoana, despre trecutul sau, religia, personalitatea, gradul sau de cultura etc., de aceea eram mai degraba sceptic. De asemenea, calatoriile in grup pot fi si ele inselatoare caci in acest caz, acesti parametri depind de cel care conduce grupul si este foarte greu pentru el sa armonizeze un grup la parametrii subtili, chiar si pentru doua sau trei persoane.

Eu personal, luasem la cunostinta de mai bine de cinsprezece ani despre anumite locatii din muntii Romaniei, locatii speciale care au o mare incarcatura energetica si spirituala. In ultima vreme, la moda, ca sa ma exprim astfel, este o zona din Bucegi in care s-ar afla, printre altele, si o anumita pulbere mai speciala. Chiar daca unii dintre noi, cei de fata, avusesem cunostinta despre acea pulbere, ca urmare a unei carti aparute in urma cu mai bine de zece ani, nu-i dadusem mare atentie la timpul cuvenit datorita faptului ca reprezenta un amanunt ce nu era parte dintr-o anumita **dinamica spirituala.**

Ne hotaraseram sa *vedem* despre ce era vorba. Motivatia noastra era data de o anumita carte aparuta cu ceva timp in urma si care a avut un foarte mare impact asupra multor oameni ce inca nu au habar de capacitatile de care dispun si care pot distorsiona astfel, la modul inconstient, realitatea. Urma sa fim ghidati in aceasta calatorie de catre o persoana avand o vasta experienta in domeniul ezotericului, cu o varsta destul de inaintata dar care avea un spirit mereu tanar si care, prin vibratiile inalte pe care le emitea, reusea sa ne transmita o stare de caldura sufleteasca si de siguranta deosebita.

Iata-ne asadar impreuna, la o anumita adresa din Bucuresti, pentru a face o calatorie astrala spre acea destinatie.

Dupa cateva etape preliminare in care ne-am armonizat cat de cat corpurile subtile, am iesit impreuna in spatiul astral, ghidati nu numai de catre aceasta persoana, ci spre uimirea mea si de catre o fiinta de lumina. In foarte scurt timp am ajuns in zona in care troneaza batranul Sfinx. La indemnul fiintei de lumina am patruns intr-o interesanta raza ce parea ca tasneste din scoarta terestra si prin intermediul careia ne-am deplasat la o oarecare adancime. Nu parea a fi o raza oarecare, ci una avand o forma volumetrica, la fel ca un cilindru de lumina. Nu pot spune exact la ce adancime ajunsesem, dar am intuit ca s-ar afla la cel putin cateva sute de metri dedesubt. Am ajuns intr-o sala circulara, mai corect spus, un fel de cupola semisferica a carei baza nu parea a depasi 60-80 metri in

diametru. Intr-adevar, in interiorul acestei cupole se afla din abundenta acea pulbere mai speciala, foarte fina, despre care citisem si care parea a fi compusa din doua tipuri de pulbere, una de culoare argintie si alta de culoare aurie. La indemnul ghidului nostru terestru, ne-am jucat asemeni copiilor cu acea pulbere in timp ce ghidul de lumina parea ca nu se mai afla in raza noastra astral-vizuala. Remarcasem ca acea zona nu avea doar o incarcatura energetica neobisnuita, ci si una emotionala, caci aveam o stare deosebita, o bucurie aparte, asemenea regasirii, reintalnirii cu o persoana foarte draga.

La scurt timp insa, ghidul nostru terestru ne-a anuntat ca este timpul sa ne retragem in corpurile fizice, facandu-si acum prezenta si fiinta de lumina care ne ghidase la inceput. Am parcurs aceiasi pasi dar in sens invers si iata-ne inapoi in acea zona a capitalei de unde incepusem calatoria.

A fost o experienta placuta, chiar daca nu era cu nimic mai speciala decat altele, dar totusi am remarcat ca pastrasem acea prospetime sufleteasca pe care o avusesem acolo, precum si o bucurie cu totul deosebita. Chiar daca media noastra de varsta era trecuta de a doua tinerete, am remarcat o bucurie si o anume sclipire in ochi la toti cei care am parcurs aceasta experienta, cum numai copii o au atunci cand primesc ceva in dar. Cu totii am fost fascinati de aceasta scurta experienta. In rest nu vazusem nimic special sau poate ca nu trebuia sa vedem… inca.

Insa ceva s-a petrecut cu mine acolo, a fost o atingere mai speciala a unei ,,corzi sensibile“ a sufletului meu, caci la scurt timp dupa ce am parasit acea locatie, unde experimentasem calatoria astrala, ma gandeam numai la ceea ce simtisem, la acea bucurie interioara resimtita. Desi experienta parea banala, impactul asupra corpului meu emotional a fost foarte mare, dar, culmea, nu acolo, ci mai cu seama dupa ce am revenit in corpul fizic simtisem mai pregnant aceste emotii deosebit de placute.

In drum spre casa priveam expresiile fetelor oamenilor pe care-i intalneam, neputand sa nu remarc asupra lor amprenta necazurilor, a neajunsurilor, bolilor, deznadejdilor, neputintelor lor. Voiam sa le dau din bucuria traita de mine cu scurt timp in urma, pentru ca era o bucurie primita si nu una personala sau muncita, ca sa zic asa, dar din pacate nu era cu putinta. Eu primisem in dar acea stare, dar n-o puteam darui la randul meu.

Candva, cu mult timp in urma, oamenilor li s-a spus ca suferinta duce la mantuire, la eliberare, ca este nevoie de suferinta pentru a ajunge pe anumite trepte evolutive. Am crezut si eu in asta. Nimic mai fals! Nu era nevoie de suferinta si nici acum nu este nevoie de ea; poate ca in drumul nostru vom avea parte de anumite neplaceri, dar nicidecum de-o continua suferinta intrerupta ici-colo de mici bucurii lumesti.

Lucrurile se vor schimba pentru ca **trebuie** sa se schimbe!

Am ajuns acasa in cele din urma si am simtit ca nu mi-a fost indeajuns ceea ce am experimentat si trait cu acest grup. Simteam ca o forta deosebita ma atragea in acel loc; n-as putea defini acea stare interioara... era ca o puternica sete sufleteasca pe care n-o puteam potoli decat daca m-as fi reintors acolo.

Trebuia sa ajung din nou acolo!

Prin urmare am facut pregatirea pentru a iesi din nou in astral.

In trecut, am contactat un ghid spiritual care, printre altele, ma conducea in anumite locatii, dar nu prea dadeam importanta acestora deoarece consideram ca erau proiectiile mentale ale ghidului combinate chiar cu imaginatia mea, pentru a-mi induce o anumita stare de confort si echilibru la nivel psiho-mental, aceasta stare de echilibru fiind obligatorie pentru a reusi macar un mic avans in evolutia spirituala.

Am reusit sa-mi contactez foarte usor ghidul si i-am transmis telepatic intentia-gand ca doream sa fac o calatorie intr-o anumita locatie si ca am nevoie de asistenta si protectia sa, avand in vedere ca astralul este locuit de fel de fel de entitati si nu toate sunt evoluate din punct de vedere spiritual, iar eu nu pot spune ca sunt un sfant. Aveam asadar nevoie de protectie.

– Era timpul sa ne revedem la modul constient, imi spuse Ramo, ghidul meu spiritual.

De fapt, eu am fost prezent de multe ori in jurul tau, cu toate ca nu reuseai sa constientizezi aceasta.

Prezenta sa era o deosebita incantare pentru mine; vibratia acestei fiinte solare (imi spusese odata ca locuieste in astrul sistemului nostru - Soarele) era ca o hrana pentru sufletul meu. Ii datorez foarte multe lui Ramo, enorm de multe. Imi aparea in planul astral ca fiind o sfera de lumina avand in centru un fel de nucleu luminos foarte stralucitor, din acest nucleu desprinzandu-se mii de „fulgere“ catre sfera exterioara, aceasta sfera exterioara avand o luminozitate ceva mai diafana. De multe ori, pentru a ma menaja, lua o forma umana, cateodata de barbat, cateodata de femeie, insa de cele mai multe ori in aceasta forma sferica isi facea aparitia.

Imi aduc aminte cu mare bucurie cum am reusit sa contactez aceasta fiinta de lumina... Cu ceva vreme in urma hotarasem sa parcurg un drum mai aparte, drumul evolutiei spirituale. Inca din frageda copilarie am fost fascinat de Dumnezeu, de acele fiinte care ne ajuta in viata noastra de zi cu zi si pe care le numim ingeri. De la bunica mea am deprins primele rugaciuni, iar fascinatia povestilor pe care mi le spunea despre acesti minunati ingeri era imensa. Anii au trecut… am descoperit ca sunt pe pamant oameni care se ocupa in mod *oficial* de relatia noastra cu divinitatea. Preotii, caci despre ei era vorba, nu au reusit din pacate sa reaprinda in mine acea fascinatie pe care o avusesem in copilarie referitor la mirifica lume divina. Am descoperit ca erau oameni ca si noi, cu bune si cu rele; in fond asta este meseria lor, si este o meserie nobila. Avem totusi nevoie de ei. Dar golul acela din sufletul meu nu era umplut. Asta m-a facut sa caut in alte zari, alte religii, alte forme de cunoastere spirituala. Am cunoscut in cele din urma, prin intermediul unei cunostinte, o persoana deosebita, foarte evoluata din punct de vedere spiritual. De cum am ajuns s-o cunosc, respectiva persoana a determinat o anume atingere subtila in sufletul meu. Incepuse astfel a se contura drumul meu intr-ale evolutiei spirituale. Dupa o scurta perioada de timp mi-a spus cum pot contacta ghidul meu spiritual. Era simplu, foarte simplu: trebuia sa fac o rugaciune sincera catre divinitate si sa astept momentul in care ghidul meu isi facea simtita prezenta. Fiecare stie, simte, cand acea fiinta este aproape. Am luat o foaie de hartie si parca automat am scris… Ra mmm ooo.

Mi-aduc aminte ca ma comportasem asemenea unui copil care abia astepta sa deschida darul primit de Craciun. Stiam tehnica de iesire in planul astral, prin urmare am facut imediat pregatirea necesara. Asa am reusit sa-l/s-o disting prima data pe Ramo. Emotia acestei prime intalniri nu se poate descrie in cuvinte. Este ceva special, ea se traieste, nu se poate transmite. Cu toate ca aceasta emotie virgina a fost putin umbrita de o oarecare neincredere, ea nu se poate pierde. Imi apartine numai mie, este comoara mea sufleteasca din care cu cat i-au mai mult, cu atat se face tot mai mare.

Au inceput astfel primele mele eforturi pe acest nou drum. Intr-una din iesirile mele in planurile subtile am fost instiintat ca voi merge in ceea ce se numeste Templul Divin. Acolo am intalnit o fiinta de-o luminozitate si o caldura greu de transpus in cuvinte. Aceasta mirifica fiinta mi-a oferit in dar o piramida aurie deosebita. Partea superioara a piramidei emitea o lumina aurie impresionanta. Ulterior, aflasem ca de fapt acea fiinta mirifica nu era alta decat Lumina ce se intrupase pe pamant acum doua mii de ani. Era chiar Iisus.

Cat de seci sunt cuvintele si cat de putine pot transmite! Aproape ca mi se pare un sacrilegiu sa vorbesc despre acele momente...

La inceput nu stiam ce sa fac cu acea piramida, stiam ca nu mi-a fost data doar pentru „decor”. Cred ca si cu ajutorul lui Ramo am reusit sa intuiesc ca era un fel de locuinta in planul subtil, pe care o puteam mari in volum prin puterea gandului meu. Impartisem astfel piramida in mai multe compartimente, una in care lucram cu fiecare corp subtil in parte, alta in care realizam diferite proiectii, una pentru energizare si alte cateva. A fost o perioada de cateva luni in care lucrasem zilnic pentru evolutia mea, alaturi de Ramo, in respectiva piramida. Insa trebuie spus ca acest tip de munca necesita un foarte mare consum energetic, din toate punctele de vedere, iar la un moment dat este nevoie de o

pauza, mai mare sau mai mica. Mai trebuie sa spun ca anumite lectii deprinse in piramida trebuiau verificate si in viata reala. Erau asadar anumite teste pe care trebuia sa le experimentez si mai ales sa le trec. Nu a fost deloc usor. Pe unele le-am trecut, pe altele nu. Nu era nicio graba, de fapt graba nu are ce cauta pe acest drum. Toate la timpul lor! De mine depindeau aceste teste, cu toate ca eram avertizat ca unele nu sunt inca pe masura puterii si intelegerii mele actuale. La un moment dat, Ramo mi-a sugerat ca am neaparat nevoie de o pauza si ca eu decid cat de lunga va fi aceasta.

Se pare ca pauza nu a durat mult timp, caci iata, experienta cu acel grup m-a facut sa revin din „vacanta”.

Astfel ca si acum am reactivat, ca sa spun asa, acea piramida ce-o pastram in campul meu astral si la fel ca in calatoriile din trecut, acum a trebuit sa parcurg o etapa preliminara pentru a iesi in mod armonios in dimensiunea astrala. Am inceput cu relaxarea totala a corpului fizic, deconectarea de orice fel de tensiune emotionala si mentala, si mai apoi am patruns in spatiul astral, dar fara a ma deplasa. Am marit cu puterea gandului piramida aurie, fiind apoi preluat de ghidul meu spiritual inauntrul ei. Intrasem in compartimentul destinat cu energizarea, de unde Ramo se ocupa de curatarea centrilor energetici si a meridianelor, apoi imi curata corpul astral si mental, si doar in aceste conditii eram considerat apt pentru a calatori in spatiul astral fara probleme. Nu era o etapa prea placuta deoarece dura aproximativ 30 de minute, iar daca energizarea si curatarea centrilor energetici era o placere, nu pot sa spun la fel despre curatarea corpului emotional si mintal, caci atunci trebuia sa revad, sa retraiesc toate evenimentele de care nu eram prea mandru si sa le elimin substratul energetic si informational. De asemenea, trebuia sa fac un efort mental mai mare pentru a clarifica orice situatie negativa din trecutul meu apropiat si astfel a debloca sau macar a izola blocajele mentale ce au determinat in cele din urma anumite manifestari negative.

Dupa ce am trecut de etapele preliminare, am iesit din piramida si m-am indreptat direct spre zona muntilor Bucegi pentru a retrai experienta avuta cu putine ore in urma. Am ajuns repede in zona Sfinxului si am remarcat imediat raza de lumina ce tasnea din scoarta terestra. In apropierea acestei raze am observat o fiinta de lumina foarte stralucitoare, iar ghidul meu mi-a transmis ca este strajerul acestui loc si ca trebuie sa-i cer permisiunea pentru a ma atasa de acea raza transportoare si a ajunge astfel in interior.

Fiinta de lumina si-a dat acceptul pentru a patrunde, dar pentru moment ghidul meu spiritual m-a lasat singur si mi-a spus ca trebuie sa incerc sa patrund fara ajutor in zona. Am avut mai multe incercari de a patrunde singur, dar din pacate eram parca deviat din calea acelei raze. Eram putin dezamagit ca singur nu eram capabil si chiar daca fortam intrarea, in foarte scurt timp eram expulzat afara. In cele din urma, acea fiinta de lumina, ce parea a fi strajerul locului m-a luat pur si simplu (am simtit invaluirea vibratiei sale deosebite), si astfel am ajuns in acel loc din interiorul muntilor Bucegi. Am patruns in respectiva cupola semisferica, de unde m-am si „aruncat“ asupra pulberii fine pentru a ma „juca”, crezand ca de la ea aveam acea stare de bine, de liniste, armonie.

La un moment dat am remarcat in peretele lateral o forma dreptunghiulara mai aparte ce nu parea sa faca parte din structura cupolei. Nu stiu ce anume m-a determinat sa patrund prin acea forma dreptunghiulara, chiar nu stiu, era un fel de atractie irezistibila. Si nici nu am intrebat ghidul daca pot face acest lucru. Cert este ca m-am aventurat prin ea, iar pentru o secunda am crezut ca ma voi pierde in... neant sau in nu stiu ce spatiu. Ma aflam la marginea unui vartej urias, de-o incredibila dimensiune. Acest vartej intunecat parea ca se adanceste undeva in strafundul pamantului, ca un hau imens. Era o imagine infricosatoare. Pentru moment crezusem ca se va sfarsi totul pentru mine, insa am reusit sa ma adun cumva si am constientizat faptul ca am corpul fizic acasa, iar ca acolo sunt doar in corpul astral, si legatura nu se poate rupe decat in foarte rare cazuri, mai ales ca nu eram atras efectiv de acel vartej de culoare intunecata, ci era doar o imagine, pur si simplu. Asta m-a facut sa-mi revin foarte repede si sa spun ca nu mi-e frica. Chiar am

patruns din proprie vointa spre mijlocul acelui vartej, moment in care imi repetam ca nu-mi este frica. Eram ca un copil neastamparat care spunea intruna ca nu-i este frica.

Ei bine, la un moment dat, acel hau intunecat a disparut vederii mele si iata ca de fapt acolo nu era altceva decat o alta sala avand cam aceleasi dimensiuni cu cea in care se afla pulberea. Ghidul meu spiritual era langa mine si pentru moment am simtit un fel de jena ca m-am aventurat dincolo fara a-i cere permisiunea sau fara macar sa-i fi spus de intentia mea. Mi-am dat seama ca imaginea acelui hau imens era doar o proiectie asupra perceptiei mele vizual-astrala si ca nu reprezenta altceva decat un mic test.

– Nu este nicio problema, trebuia sa fi patruns singur aici. De fapt, acest loc a fost sursa acelei atractii irezistibile pe care ai avut-o. Ai mai fost aici, in alte vremuri..., imi spuse Ramo, ghidul meu spiritual.

In foarte scurt timp si-a facut aparitia o fiinta de-o luminozitate cu totul si cu totul deosebita, de un albastru fosforescent, ca un fel de arc electric albastru. Ochii fizici nu ar fi rezistat cu siguranta unei asemenea straluciri. Mi-e greu sa descriu nuanta si luminozitatea acelui albastru insa pot spune ca simteam o vibratie cu totul deosebita, ce nu a mai fost simtita de mine pana atunci. De fapt, fiinta din fata mea emitea acea stare de liniste, armonie, forta si totodata prospetime, care m-a facut sa revin acolo. Pur si simplu, nu stiam ce sa fac, ce sa spun... priveam... pur si simplu priveam acea fiinta de lumina de un albastru deosebit. Stiu doar ca vroiam sa-mi intreb ghidul cine este. Nici n-am apucat sa-mi exprim intentia de a intreba, caci acea fiinta imi si raspunse imediat:

– *Sunt parte a Principiului Unic in aceasta galaxie. Sunt prezent pe fiecare planeta locuita, sub diferite forme energetice. Pe planeta voastra am luat o forma energetica mai condensata in urma cu peste cinci milioane de ani. Acum doua milenii si jumatate, dupa cum socotiti voi, sapte unitati de constiinta din aceasta energie s-au desprins pentru a se intrupa si a da un nou impuls evolutiv civilizatiei voastre. Una dintre aceste sapte unitati de constiinta s-a intrupat in aceasta zona geografica. Voi ma cunoasteti sub numele avut atunci: Zamolxe.* Eram pur si simplu uluit de ceea ce mi se petrecea. Eram efectiv blocat de uimire, de ceea ce mi se spusese si mai ales de ceea ce simteam. In zona planului astral senzatiile, simturile, sentimentele sunt mai intense decat cele resimtite in corpul fizic, de aceea ma simteam coplesit de-a binelea. Auzisem de Zamolxe, stiam ca a fost un mare initiat al neamului geto-dac si ca a fost socotit zeu inca din timpul vietii. Dar nicidecum ca ar fi fost cine spune ca este, adica parte a Divinului. Ce puteam sa spun? Cum trebuia sa ma adresez?

– *Nu trebuie sa mi te adresezi cu vreo formula anume; spune-mi simplu, Zamolxe. Toate fiintele sunt parte a Divinului. Sa nu uiti acest lucru nicio clipa!*

– Sunt bulversat de aceasta experienta... Zamolxe. Nici nu visam ca pe teritoriul nostru, in trecutul indepartat, am avut un astfel de privilegiu, am spus. Acum, am primit informatia ca de fapt esti parte a Principiului Unic, care este insasi Divinitatea in forma activa, dupa cum ne-au transmis inteleptii din toate civilizatiile.

In mintea mea se desfasurau imagini cu o rapiditate incredibila. Incercam sa fac tot felul de conexiuni logice, prin care sa pun cap la cap anumite informatii si sa gasesc un numitor comun cu ceea ce mi s-a transmis. In plus, aveam acum si informatia ca de fapt Zamolxe a fost intruparea uneia dintre cele sapte unitati de constiinta desprinse. Eram desigur foarte curios sa aflu cine anume erau ceilalti. Nici nu apucasem sa pun aceasta intrebare, ca mi s-a si raspuns:

– *Numai trei dintre cele sapte unitati de constiinta le cunoasteti. In aceasta zona am fost eu, cunoscut atunci sub numele de Zamolxe; pe teritoriul Chinei actuale am fost cunoscut ca Lao Tze, pe cel al Indiei sub numele de Gautama Siddhartha, numit ulterior Buddha. Dintre celelalte patru unitati de constiinta, doua s-au intrupat pe cele doua continente americane, una pe teritoriul actualului stat Iran, iar cea de-a saptea, pe una din insulele arhipelagului numit acum Indonezia.*

Simteam ca trupul meu astral luase alte forme. Incarcatura energetica deosebita pe

care o emana Zamolxe ma coplesea pur si simplu. Simtisem chiar o stare aparte, de parca nici nu eram eu, ci altcineva... parca imi pierdusem identitatea si eram parte integranta a acelei energii. Cred ca acest lucru se datora si faptului ca gandurile mele erau ca o carte deschisa pentru Zamolxe.

– Este timpul sa ne retragem, imi spuse Ramo. Deja este prea mult pentru tine. Vei mai reveni aici. Chiar foarte curand. Deocamdata trebuie sa-ti integrezi aceasta vibratie.

Nici nu mai stiu daca i-am multumit lui Zamolxe pentru ca s-a aratat vederii mele sau daca mi-am luat ramas bun. Eram prea buimacit de forta sa radianta. Uimirea mea si efortul psiho-mental urias pe care l-am facut in acele momente au contribuit si ele la acea stare in care aproape ca nu mai stiam cine sunt. Nici macar nu mai stiu daca am revenit constient in trup sau efectiv am fost adus de catre ghidul meu spiritual.

Era totusi... ceva cu totul si cu totul deosebit, stiam si simteam totodata ca nu putea fi o proiectie a ghidului sau imaginatia mea, toate cele ce-am trait acolo. Am simtit prezenta ghidului in jurul meu mai mult timp dupa ce am revenit in trupul terestru. Aveam sa aflu mai tarziu ca ma ajuta sa integrez vibratia zonei vizitate in fiinta mea, in vibratia mea. Si nu numai atat. Mi s-a transmis telepatic ca se va lucra asupra corpului meu emotional si mental. Adica se vor face un fel de interventii chirurgicale la nivel subtil. Trebuia sa fiu cat mai lucid in astfel de calatorii, fara prea mari interferente emotionale. Am acceptat interventiile pe corpul astral si mental caci aveam incredere totala in Ramo. De cele mai multe ori, aceste interventii se fac in timpul somnului, iar unele se fac in stare de veghe, in special interventiile ce au rol reglator.

Intr-adevar, interventia avuta asupra corpului meu astral, din noaptea urmatoare, a avut darul de a estompa cat de cat acele manifestari emotionale ce interferau cu mentalul constient. Nu retin niciun fel de amanunte, nici macar nu stiu daca am visat ceva. Parea ca as fi avut un somn adanc. Dimineata am simtit cateva mici „descarcari“ de curenti reci si calzi in corpul meu fizic si asa mi-am dat seama ca interventia chiar avusese loc. De asemenea, aveam o stare de liniste si de siguranta mai aparte. Mi-am dat repede seama ca ceea ce traisem cu o zi inainte a fost cat se poate de autentic si ca in seara aceea urma sa continui ceea ce se intrerupsese, adica intalnirea cu Zamolxe.

Cu toate ca interventia a avut un succes deosebit, inca mai simteam inainte de iesirea in spatiul astral un anume fior in corpul emotional. Dupa etapele preliminare – energizare, reglare, armonizare – am iesit in astral impreuna cu bunul meu ghid Ramo. Directia, desigur, a fost Bucegiul. Am remarcat ca reusisem de data aceasta sa patrund singur in interiorul cupolei si ca vibratia locului a fost bine integrata vibratiei mele. Nici nu mai bagasem in seama acea pulbere, am mers direct spre acel portal sau fereastra, nu stiu cum sa-i spun, si am trecut dincolo, in cealalta sala circulara. Acolo, bineinteles, se afla stralucitorul Zamolxe.

– *Bine ai revenit,* imi spuse Zamolxe.

Auzeam si simteam totodata, in toata fiinta mea, cuvintele sale. Receptia informatiei in zona astralului e foarte diferita de cea din realitatea fizica; aici informatia parca se simte.

– Multumesc ca m-ai primit Doamne, parca am gangurit eu.

– *Spune-mi simplu Zamolxe. Au trecut vremurile in care se foloseau astfel de formule. Diferenta dintre noi este doar de vibratie. Candva, am fost la fel ca fiecare dintre voi. Si voi mai fi iarasi peste putina vreme.*

Totusi, chiar daca interventia a avut succes, din cate mi-a spus Ramo, imi era destul de greu sa fiu bine „adunat“ in ganduri si simtiri.

– *Urmeaza-ma,* imi spuse Zamolxe.

In stanga acelei sali circulare, raportat la fereastra, am observat un coridor, iar la o oarecare distanta in interiorul coridorului am zarit un fel de masa rotunda ce parea alcatuita din acelasi material ca si peretii cupolei, dar care avea o inaltime destul de mica in comparatie cu o masa normala. Zamolxe m-a invitat sa ma asez intr-o parte a ei. La fel a facut si el, pe partea diametral opusa. De undeva de sus a aparut un fel de cristal de

culoare albastru inchis. Era de forma sferica, dar in zona de mijloc era „slefuit“ in multe forme triunghiulare legate intre ele in mod armonios, formand o banda din triunghiuri ce inconjura sfera. Acea sfera s-a asezat intre mine si Zamolxe, undeva la nivelul fruntii. La un moment dat, din zona unde era centrul energetic numit Ajna a lui Zamolxe a tasnit un fel de raza ce a trecut prin acel cristal sferic pana in centrul meu energetic Ajna. In acelasi timp, sfera se rotea de la dreapta spre stanga in jurul axului vertical. Simteam cum acea forma de energie patrunde in toata fiinta mea, iar efectul resimtit de mine a fost aproape instantaneu. Reuseam acum sa-mi controlez aproape toate manifestarile emotionale, iar mintea mea incepuse sa se limpezeasca. Remarcasem insa o ciudata ondulare a corpului meu astral. Ramo, care se afla in apropierea noastra tot timpul, mi-a transmis telepatic ca acea ondulare se datora insuficientei mele dezvoltari din punct de vedere spiritual si mai ales unui echilibru insuficient realizat intre corpurile mele subtile.

La un moment dat, Zamolxe mi-a spus sa patrund printr-o interesanta forma geometrica aflata in stanga zidului lateral. I-am urmat indicatia si m-am trezit in mijlocul unei camere a carei forma n-am putut s-o sesizez pentru ca acolo se aflau o multime de mici fulgere multicolore. Am simtit in acel moment o oarecare teama deoarece disparuse prezenta celor doi, iar apoi aveam senzatia ca sunt atras de o forma de gravitatie ce pornea dintr-un anume punct aflat in acea camera. Eram foarte uimit sa remarc aceasta gravitatie, mai ales ca simteam clar faptul ca ea este diferita de cea „normala”, cu toate ca in astral nu ai decat foarte putin perceptia gravitatiei. Am observat foarte rapid ca acele mici fulgere care ma impresurau aveau darul de a ma reechilibra energetic. Era chiar o senzatie deosebita, imi simteam corpul astral brazdat de niste furnicaturi placute. La un moment dat, din proprie vointa, am iesit din acea camera si intr-adevar senzatia de ondulare disparuse, iar eu ma simteam cu adevarat foarte bine energizat, echilibrat si chiar aveam o stare pace, de detasare, cum nu mai avusesem inainte.

– *Ajunge pentru ziua de azi,* imi spuse Zamolxe*. Fixeaza-ti vibratia, starea pe care o ai acum, la nivel subtil.*

Desi as fi vrut sa mai stau acolo, am inteles ca trebuie sa ma conformez si sa revin in trupul terestru. Zamolxe mi-a transmis ca voi reveni de doua ori pe saptamana in acest loc, si nu numai, pentru a continua ceea ce incepusem. Nu stiam cum sa-i multumesc caci simteam un echilibru, un calm si o vitalitate foarte mare, cum nu mai traisem inainte. Am ajuns in cele din urma in trupul fizic. Acea stare s-a transmis si in timp ce eram in trupul fizic, ca sa zic asa, cu toate ca stimulii realitatii fizice si ai masinariei organice a trupului micsoreaza destul de mult anumite sensibilitati.

In cele cateva zile avute la dispozitie pana la noua intalnire cu Zamolxe, am urmarit sa adun cat mai multe date despre el. Cine a fost, ce a facut, cand a trait... Eu stiam prea putine despre Zamolxe, la fel ca majoritatea oamenilor. Din pacate, am descoperit foarte putine informatii, cele mai multe fiind din partea unor istorici ai vremii: Herodot, Strabon, Platon, Iamblichos, Porphirius si altii. Am descoperit ca cei mai multi il asociaza cu Pitagora, marele invatat grec, si ca ar fi fost sclavul acestuia. De asemenea, ca ar fi fost un mare reformator pentru neamul tracilor si ca ar fi primit anumite legi, numite si *legile frumoase,* de la zeita Hestia. Aceste legi mai erau cunoscute si sub numele de *belagine* si se transmiteau doar pe cale orala. Am mai aflat ca odata revenit pe pamanturile natale, i-a invatat pe traci ca omul este nemuritor si ca nu trebuie sa se teama de moarte, caci moarte nu exista. Apoi s-a retras timp de trei ani intr-o locuinta subpamanteana si dupa ce a revenit printre ai sai, neamul sau l-a socotit zeu.

Aveam o multime de intrebari sa-i pun lui Zamolxe. Am descoperit ca si celelalte unitati de constiinta desprinse din energia Principiului Unic s-au intrupat aproximativ in aceeasi perioada, si ca toti au avut un impact deosebit de mare, fiind mari legislatori si impulsionand fiecare civilizatia in care s-a nascut. Dintre toti, cel mai mare impact pare sa-l fi avut Lao Tze si Gautama Siddhartha (cunoscut sub numele de Buddha). In lume, aceste doua curente religioase fondate de ei, de fapt de discipolii lor – taoismul si buddhismul –

aduna fiecare aproape 400 milioane de adepti.

A venit in cele din urma clipa in care urma sa ma reintalnesc cu Zamolxe. Am parcurs, desigur aceleasi etape preliminare alaturi de ghidul meu si iata-ma in sala din interiorul Bucegilor unde l-am reintalnit pe Zamolxe. Nu mai aveam acele puternice descarcari emotionale, insa Ramo mi-a indicat sa mai patrund in acea camera interesanta, fiind impresurat o scurta perioada de timp de micile fulgere energetice multicolore, ce-mi dadeau o placuta si totodata o stranie senzatie. Se pare ca acea camera avea un rol reglator la nivelul corpurilor mele subtile. Ramo mi-a transmis telepatic ca efectul nu este decat temporar, fiind doar o reglare artificiala.

La iesire, m-a intampinat inconfundabilul Zamolxe, stralucitor, avand aura ce-l inconjura de aceeasi culoare albastru intens, fosforescent, iar vibratia sa imi dadea o incredibila stare de liniste, prospetime, forta si iubire totodata. Nu reuseam sa-i disting bine fata din cauza stralucirii, dar imi parea totusi a avea infatisarea unui tanar, chiar foarte tanar. Am citit in literatura de specialitate de faptul ca si alti clarvazatori il percep pe Zamolxe, insa ca batran, chiar foarte batran. Este vorba de acelasi „filtru“ prin care circula informatia cauzala. Prin urmare, fiecare il vede altfel, il percepe altfel, si totusi, fiecare medium are dreptate in felul sau. Cine pune pret pe intelepciune, asociaza intelepciunea cu batranetea, caci intelepciunea vine din experienta. Prin urmare, un spirit intelept este „tradus“ de receptorii mentali ai respectivului medium avand trasaturile unui batran.

Din nou, nici nu apucasem sa pun prima intrebare caci Zamolxe imi spuse:

– *Stiu ca ai multe intrebari. Iti voi raspunde la cele ce trebuiesc a fi cunoscute.*

Am avut numai doua intrupari totale in aceasta zona. Una a fost acum aproape 3500 de ani, iar cealalta, dupa cum au scris unii cronicari, in urma cu vreo 2500 de ani. Dar cele mai multe au fost in perioada atlanta, incepand de acum 200.000 de ani si pana in urma cu 16.000 de ani, cand am avut ultima intrupare ca atlant. Acestea au fost intrupari totale ale fiintei mele. Iti voi spune cate ceva despre ultima intrupare totala, pe vremea cand ma numeam Zamolxe.

– Deci Herodot a avut dreptate, am spus eu. I se paruse ca ai fi trait cu mult inainte de Pitagora.

– *E adevarat, dar acele vremuri s-au dat uitarii foarte repede. Invataturile pe care le-am lasat au fost uitate, iar aceasta zona, impreuna cu locuitorii ei, geto-dacii, intrasera intr-o perioada de gol spiritual. Din cauza structurii speciale a acestei zone, nu puteam permite asa ceva. Fiind zona mea de interventie, ca sa spun asa, trebuia sa revin pentru a reaprinde spiritualitatea. Situatia era identica in mai toate zonele speciale ale planetei. Prin urmare, toate cele sapte unitati de constiinta desprinse din energia Principiului Unic am format o deschidere energetica si spirituala la nivel planetar si am hotarat ca este cazul sa dam un nou impuls evolutiv oamenilor. S-a petrecut in jurul anilor 500 i.Cr., dupa cum numiti voi acum.*

– Ce ai vrut sa spui prin intrupare totala? am intrebat eu putin mirat.

– *Aceasta presupune intruparea spiritului meu, ca unitate distincta a Principiului Unic. Intruparea partiala este atunci cand prin spiritul meu proiectez o structura mentala, cauzala sau, daca este cazul, spirituala asupra unei alte constiinte. Aceasta constiinta trebuie sa fie insa destul de evoluata pentru a putea prelua si suporta proiectia mea.*

– Deci acum 2500 de ani ai avut o intrupare totala din cate am inteles. Nu este cumplit sa te intrupezi intr-o perioada atat de diferita fata de cea atlanta? Cred ca diferenta de civilizatie era uriasa. Practic, o alta lume.

– *Diferenta era destul de mare, intr-adevar. Dar in plan spiritual lucrurile nu stau tocmai asa cum cred cei mai multi dintre voi. Gradul de dezvoltare tehnologica nu conteaza. In momentul intruparii, subconstientul, cel care detine informatiile tuturor vietilor anterioare, formeaza o zona distincta, aparent izolata de constient. Prin urmare, vietile anterioare sau zona de unde a coborat spiritul sunt uitate. Aceste amintiri reprezinta un balast, nu sunt relevante. Pot chiar constitui un factor de frana in evolutie. Ramane doar corpul cauzal, ca*

parte a corpului spiritual. Acesta este format din vectori de informatie si de vointa. Acestea dau dorintele profunde, inclinatiile, aspiratiile omului, talentele. Se poate spune ca ele reprezinta rezultantele de directie spirituala ale tuturor vietilor anterioare.

– Chiar si asa, noi stim ca oamenii din acele vremuri erau predominant axati pe forta bruta, fizica. Intr-un fel este constituit corpul lor cauzal si altfel este constituit corpul cauzal al unui spirit evoluat. Din cate am inteles, dorintele profunde, aspiratiile nu pot fi la fel. Presupun ca ai simtit asta inca din frageda copilarie.

– *Ai dreptate din acest punct de vedere. Inca din primii ani ai tineretii am fost atras de misterul Creatiei, de pamant, de stelele cerului, de minunea aceasta numita om. Un loc aparte in sufletul meu il reprezentau muntii si padurile. Nu stiam cine sunt si de ce venisem pe lume... inca. Nu eram vazut printre cei de varsta mea, caci nu ma atrageau jocurile lor si nici indeletnicirile celor mari. O mare sete de cunoastere ma stapanea, dar din pacate, invataturile inaintasilor nostri se pierdusera cu timpul. Auzisem de intelepciunea elenilor de la cei ce se ocupau cu negotul si tot ce vroiam era sa fiu printre ei, sa le sorb cunoasterea. Mi-a fost greu sa ma despart de muntii mei, de padurile in care adesea mergeam singur, dar trebuia sa-mi urmez calea. Intr-adevar, am fost discipolul lui Pitagora in acele vremuri. Am pornit singur pe acest drum, lasand in urma mea totul. Nici nu implinisem 16 ani. Cu multe greutati am ajuns in vechea Elada si cu mai multe greutati am reusit sa ajung in prejma lui Pitagora. Nu aveam nimic de valoare cu mine, doar setea de cunoastere care imi ardea sufletul. Acest mare maestru m-a „vazut“ dintr-o privire. Pitagora a simtit acea flacara din ochii mei, acea sete inconfundabila de cunoastere. Si eu il simteam, stiam ca trebuie sa fiu cu el, aveam sentimentul ca-l cunosteam de multa vreme. Nu am fost rob cumparat, cum au scris unii cronicari ai vremii. La fel ca orice alt incepator, faceam muncile mai putin placute, dar asta era una dintre lectiile care trebuiau invatate. Multe invidii am atras din partea celorlalti discipoli deoarece invatam si intelegeam foarte repede invataturile sale, iar el se purta cu mine ca si cum ar fi fost parintele meu. L-am urmat in multe, foarte multe locuri. Invatatii vechii Elade nu aveau impreuna nici jumatate din intelepciunea lui Pitagora, de aceea si-a atras multe invidii printre aristocratii si invatatii tarii sale. I s-au pus numeroase piedici pentru a intemeia o scoala de intelepciune. Insa multi discipoli l-au urmat pretutindeni pe maestru. Ne stabiliseram in cele din urma la Crotona, unde Pitagora a fondat o inalta scoala de spiritualitate. Cei de acolo si-au dat acordul si sprijinul pentru toate acestea. Au trecut astfel multi ani. Multe am invatat de la el si de la altii. Nu este locul si nici timpul pentru a expune cele ce-am invatat si deprins acolo.*

La un moment dat, am simtit ca ma desprind de mine insami, o senzatie foarte stranie, pe care n-o mai simtisem niciodata. Parca ma afundasem in mine. Am vazut ca intr-un film mental cele relatate de Zamolxe si la un moment dat parca ma vazusem-simtisem si eu acolo. M-a cuprins un dor nebun dupa acele vremuri, dar si o mare tristete m-a impresurat dintr-o data. Zamolxe m-a ajutat cumva sa-mi revin. Nu stiu cum.

– *Ai fost printre cei din preajma lui,* imi spuse*. Ti-am oprit trairea, deoarece nu ai inca puterea de a infrunta emotiile. Mi-ai fost dat in grija de Pitagora, caci erai nou venit. Astfel am putut pastra vibratia ta si nu numai. Ai fost martor la distrugerea scolii, din aceasta cauza acum ai retrait putin din acea amaraciune.*

A fost o incredibila schimbare de vibratie. Niciodata nu mai experimentasem o atat de rapida trecere, de la o stare de mare amaraciune la una de incantare. Ma simteam extraordinar de bine, asteptand ca un copil fascinat continuarea relatarii lui Zamolxe.

– *Intr-una din linistitele seri din Crotona,* continua Zamolxe*, m-a cuprins un puternic dor de muntii cei dragi din frageda mea tinerete. Eram putin frustrat ca nu reuseam sa elimin acel dor. Multe lectii invatasem despre autocontrol, dar atunci nimic nu parea sa ma ajute. Deprinsesem foarte bine tehnica de iesire in astral, sau de iesire a sufletului cum se numea atunci, si m-am lasat dus pana la radacina acestui dor. Nu era un dor venit din sufletul meu, era de fapt o chemare. Chemarea aceasta venea dintr-un munte care este*

acum parte a masivului numit Retezat. Am vazut ca in interiorul acestui masiv se afla o constructie energetica piramidala. Era fascinanta. Nici piramidele egiptene nu m-au fascinat in asa masura, cu toate ca le-am vazut inainte de a sorbi intelepciunea lui Pitagora si eram mai usor de impresionat atunci. Imaginea unui chip imi aparuse in acele momente. Acel chip arata cu totul altfel decat tot ce intalnisem pana atunci. Ochii acelui chip erau sursa chemarii de la mari departari. Intelepciunea lor era necunoscuta mie, privirea, dar si forma fetei, armonia trasaturilor si finetea lor, pareau a fi nepamantene. Dincolo de acel chip am intuit ca se afla o intelepciune nemaiintalnita si multi, multi ani. Nefiresc de multi pentru acea vreme! Am stiut dintr-o data ca trebuie sa ma intorc in tinuturile natale. Nu mi-a schitat decat un zambet si mi-a spus doar doua cuvinte: vino acasa.

A urmat un alt moment de-o cumplita amaraciune pentru mine. In aproape aceeasi clipa l-am simtit pe Ramo cum ma cuprinde cu vibratia sa inconfundabila. Imi amintesc ca am trait un alt moment deosebit. Desi Ramo reusise sa-mi estompeze acea amaraciune, am realizat ca in corpul fizic imi curgeau lacrimile. Eram parca doua persoane in acelasi timp. Sunt un om greu impresionabil in viata de zi cu zi, dar acele momente m-au coplesit. Apoi a intervenit si Zamolxe.

– *Aceasta amaraciune eu ti-am provocat-o, prin plecarea mea. Si nu numai tie, ci si celorlalti care erati sub indrumarea mea la Crotona. Dar trebuia sa-mi urmez destinul. Atunci am realizat ca am o mare lucrare de facut pentru neamul meu. Sa nu crezi ca despartirea de voi, de Crotona si de Pitagora a fost usoara pentru mine. Numai eu stiu cat ati patruns in sufletul meu. V-am promis atunci ca nu va voi lasa si ca ne vom mai vedea peste vremi, pentru a continua invataturile. Toti cei zece care erati sub indrumarea mea, ati mai fost intrupati in neamul acesta, iar cinci dintre voi sunteti acum, chiar aici, in tara romaneasca. Ceilalti cinci vor veni si ei peste putina vreme pe acest pamant.*

– Sunt putin nedumerit Zamolxe, am spus eu. Chiar si un spirit desprins din energia Principiului Unic, din zona divinului cum o numim noi, trebuie sa treaca prin toate etapele? Practic sa reia totul de la zero? Mi se pare o cazna cumplita pentru un spirit din zona inalt vibrationala.

– *La intrupare, descendenta vibrationala este foarte putin sesizata de catre receptorii constientului. Doar in aparenta se ia totul de la zero. Dupa cum ti-am mai spus, corpul cauzal, ca parte componenta a corpului spiritual, este pastrat. El este format din vectori de vointa si de informatie. De fapt, structura sa este mult mai complexa, dar voi il percepeti deocamdata doar prin dimensiunile informatie si energie. Este vorba de o structura multidimensionala. Aceasta structura multidimensionala iti determina calea. Eu a trebuit sa-mi construiesc un corp cauzal compatibil cu structura Geei deoarece iesisem de foarte multa vreme din ceea ce voi numiti lantul intruparilor terestre, contopindu-ma cu Principiul Unic. Am realizat aceasta cu foarte mult timp inainte de perioada atlanta. Inainte de atlanti au fost mai multe civilizatii pe acest pamant. Civilizatii infloritoare, marete, unele cum nici nu v-ati imaginat. Cea atlanta este doar premergatoarea acesteia. Avand asadar o structura cauzala bine conturata, am reusit sa patrund, sa invat, sa inteleg multe lucruri intr-o perioada foarte scurta. La fel ca si voinicul din povestile voastre, cresteam in intelepciune intr-un an cat altii in zece. Eu mi-am aranjat inainte de intrupare anumite conditii pentru a realiza ceea ce trebuia sa realizez.*

Mi-am adus aminte imediat de intalnirea de data trecuta cand Zamolxe mi-a spus ca a fost odata ca si noi si ca va mai fi peste inca putina vreme. Nici nu stiu cum de am omis acel raspuns si nu m-am gandit la el de la inceput. In acel moment parca imi crescusera aripi, simteam ca totul nu a fost decat o mica incruntare trecatoare. Toate acele senzatii de amaraciune s-au dus de parca nici n-ar fi fost. Zamolxe a observat desigur ceea ce gandeam si mi-a raspuns prompt:

– *Da, voi mai reveni pe acest pamant. Acel moment va fi intre 2060 si 2080. La inceputul secolului urmator vor fi vremuri de mare cotitura pe aceasta planeta, iar acest*

pamant numit Romania va avea un rol primordial datorita structurii sale si a celor lasate de atlanti si alte fiinte in urma lor. Nu trebuie sa va temeti si nici sa va lasati coplesiti de o asemenea responsabilitate. Mari spirite atlante, si nu numai, se vor intrupa pe acest pamant romanesc pentru a duce la indeplinire cele ce trebuiesc indeplinite. Unele deja s-au intrupat, dar cele mai multe si cele mai luminate spirite, in anii urmatori se vor intrupa. Ai reusit sa afli cate ceva, dar nu este bine deocamdata sa arati cele ce le-ai descoperit. Trebuie ca mai intai sa dai unele informatii premergatoare. Anumite lucruri nu pot fi revelate fara a fi pregatita calea lor. Este vorba de transmiterea unor informatii ceva mai complexe. In vietile anterioare ai reusit sa-ti faci anumite conexiuni catre zone mai profunde ale corpului spiritual, de aceea prin tine pot transmite astfel de informatii. Mai ai multe de facut si de aprofundat, dar fiindca aveai de gand sa faci cunoscuta imaginea (re)descoperita de tine, s-a fortat putin aducerea ta aici, cu toate ca nu erai foarte bine pregatit pentru o astfel de lucrare.

– Cam departe clipa Zamolxe, am spus eu putin dezamagit la gandul ca doar peste multi ani se va intrupa. Cred ca acum avem nevoie de tine si de ceilalti.

– *Intr-o clipa vor trece acesti ani, relua Zamolxe. Ma voi intoarce atunci cand este necesar sa ma intorc. Pana va fi intruparea totala, voi proiecta o parte din structura mea spirituala catre anumite persoane in perioada urmatoare. Vor fi la fel ca mine, insa nu vor fi totusi EU. Nu pot face usor si repede trecerea din spatiul inalt vibrational – cel in care ma aflu acum – in spatiul fizic. De fapt, aceasta coborare am inceput-o de mai multi ani. Pentru a-ti face o parere, iti pot spune ca acum sunt la nivelul 6 din 10 si am nevoie de inca vreo 60 de ani pentru a ajunge la primul nivel, cel avut de voi. Daca as face acest pas dintr-o data, as provoca un cataclism la nivel planetar. Voi nu intelegeti cu ce forte se manevreaza in aceste spatii. Pas cu pas, trebuie sa-mi armonizez energiile conform dinamicii stratului respectiv, pentru a face trecerea sigura. De fiecare data voi pierde cate ceva. Numai o mica parte din mine, ca sa spun asa, ajunge sa se intrupeze. O mica umbra din ceea ce sunt.*

– Referitor la imaginea pe care spui ca am (re)descoperit-o, nu inteleg de ce nu poate fi aratata? Este doar o imagine simpla, banala, care poate confirma, alaturi de altele, faptul ca acest spatiu romanesc este unul special. Poate fi chiar de ajutor celor care constituie grupul spiritelor de lumina din Romania si al primei serii de atlanti. Ii poate ajuta nu numai din punct de vedere moral, ci si efectiv. *Nu este nicidecum o imagine banala! Este vorba de un traseu energetic vital si fara o pregatire prealabila, cei care patrund constient in vibratiile sale pot avea mari neplaceri de ordin energetic si psiho-mental si pot de asemenea perturba buna functionare a traseului. Ne-am fi asteptat la decodificarea respectivului traseu in jurul anilor 2015-2020, nu acum, deoarece alti autori pasionati de ezoterism au „mascat“ respectiva imagine intr-una de ansamblu, simbolistica. Stiau-simteau ca reprezinta ceva, dar n-au avut limpezimea necesara pentru a decodifica exact traseul. Intr-un sens, este de bun augur acest lucru, dar va trebui sa faci un efort mai mare in urmatoarea perioada, pentru ca trebuie sa aduci la cunostinta multora anumite informatii.*

Eram de asemenea putin nedumerit asupra cauzelor pentru care va fi nevoit sa se intrupeze. Incercam sa intuiesc motivele sau macar in ce fel se vor prezenta acele momente de cotitura din viitorul apropiat, desi din punctul meu de vedere, si nu numai al meu, nu era chiar apropiat.

Previziunile stiintifice nu arata nici ele deloc bine. Se vor prefigura mari crize energetice datorita epuizarii rezervelor energetice (titei, gaze naturale etc.), poluare, cresterea efectului de sera, topirea calotelor polare, cresterea populatiei, migratii imense de oameni datorita diverselor schimbari climatice dar si mari crize de ordin uman, caci societatea informationala determina un bombardament informational incredibil. Fara a avea un bun autocontrol, acest lucru creeaza un stres enorm, iar stresul poate avea efecte devastatoare asupra relatiilor interumane. Sociologii prevad ca vor fi ciocniri dure si din ce

in ce mai dese intre civilizatii, religii si diverse traditii. Fara indoiala, vom avea nevoie de ghidarea unor mari spirite de lumina, dar nu prin comunicare de tip „channeling”, ci efectiv avem nevoie de ei aici, adica intrupati. Doar prin intrupare se poate transmite si vibratia, altminteri informatia transmisa prin channeling poate actiona doar asupra unei foarte mici parti din populatie, care are „rezonanta“ vibrationala.

– *Pentru toate cele enumerate in mintea ta aveti solutii chiar in acest moment,* reveni Zamolxe*. Ignoranta, teama, lenea si mai ales iluzia de bine va mentin inchistati in aceleasi conditii. In ceea ce priveste revenirea mea, si nu numai, va fi vorba de o alta cotitura. Una la un nivel ceva mai subtil si care poate avea consecinte dramatice, putand duce la distrugerea civilizatiei si chiar a planetei voastre. Cu alta ocazie vom discuta despre acest lucru. Trebuie sa ai rabdare. Deocamdata sunt altele de facut. Problema cea mai mare in momentul de fata o reprezinta omul, ca fiinta distincta. Societatea este formata din oameni, iar daca omul se afla intr-o directie gresita, atunci acest lucru se reflecta si asupra societatii.*

Se poate spune ca in acest moment oamenii s-au identificat cu propriile lor creatii si chiar au ramas in urma unora dintre propriile lor creatii. Omul a ajuns un mecanism infim in aceasta creatie. O rotita dispensabila. Ati ajuns sa fiti depasiti de masinile voastre, nu numai ca volum de informatie acumulat, viteza, manevrabilitate, dar mai ales v-ati adaptat unor modele de gandire care nu va apartin. Lenea mentala si aparentul confort in care va gasiti v-au amplificat iluzia ca treaba merge bine sau inspre bine.

– Totusi, fata de acum cateva mii sau cateva sute de ani, am facut un progres remarcabil, am intervenit eu. Tehnologiile ne-au ajutat enorm sa nu mai depindem atat de mult de natura in ceea ce priveste hrana, protectia, problemele sociale; multe boli care au decimat populatiile lumii in trecut au fost eradicate. Informatiile pe care le detinem acum sunt incomparabil mai mari decat in trecut. Stiinta, mijloacele de transport, comunicatiile, tehnologia informationala, medicina, sunt doar cateva domenii in care am evoluat enorm. Progresul este cat se poate de evident.

– *Iti recomand sa privesti din punct de vedere uman acest progres,* relua Zamolxe*. Tehnologiile nu au nimic de a face cu evolutia omului. Tehnologia este utila intr-adevar, atata vreme cat nu va lasati dominati de ea. In ziua de azi, cu totii aveti acces la multe informatii. Puteti vedea drama omului la acest inceput de mileniu. Practic, o infima parte a populatiei este ferita. Este inadmisibil gradul de degradare al corpului vostru fizic. Aveti idee despre asta? Stiti voi cate medicamente sunt consumate an de an? Cate boli noi au aparut in decursul asa-zisului vostru progres? Cat de mult stres este resimtit de fiecare dintre voi? Stiti in ce hal de degradare au ajuns alimentele voastre, aerul pe care il respirati? Dar mai ales, aveti idee despre ce se intampla in mintea si sufletul vostru? Incercati sa va deconectati un moment de toate legaturile voastre sociale, de tot ceea ce reprezentati voi in planul social. Cine sunteti? Dincolo de nationalitate, de apartenentele de tot felul, de meseriile voastre, de pozitiile fiecaruia, cine sunteti voi? Cu ce ramaneti dincolo de toate acestea?*

Traiti intr-o lume bolnava pentru ca omul este bolnav!

Traiti intr-o lume tulbure pentru ca omul este tulbure!

Traiti intr-o lume tensionata pentru ca omul este tensionat in interiorul sau!

Ceea ce vedeti in exteriorul vostru este tocmai reflexia interiorului vostru si nici nu are cum sa fie altfel. Mintea si sufletul vostru se afla in dezordine, nu exteriorul. Exteriorul se conformeaza interiorului si nu invers.

– Cred ca sunt ceva progrese si in acest domeniu. Nu mai suntem acei primitivi de alta data. Acum, majoritatea dintre noi suntem mai evoluati. Avem legi, norme de conduita, chiar si la capitolul bun-simt stam mai bine. Nu se compara volumul de informatii pe care il are un om oarecare din ziua de azi cu informatiile pe care le detinea un om oarecare din trecut.

– *Nu ai niciun argument pentru a demonstra ca exista evolutie la nivel de individ. In*

trecut, nu existau atat de multe manifestari negative ca acum, cu toate ca progresul tehnologic era aproape inexistent. Te-ai intrebat oare de ce sunt atatea legi in ziua de azi? O societate armonios dezvoltata nu are nevoie decat de putine legi. In trecut, populatia nu resimtea atat de multe tensiuni la nivel psiho-mental, ca acum. Ar fi si mai multa violenta in lume daca societatea nu ar fi mai restrictiva. In trecut, omul avea mult mai multi prieteni decat acum, cu toate ca sunteti mai multi ingramaditi intr-un spatiu restrans. Neincrederea nu era atat de mare ca acum. Dispuneti de mai multa informatie ce-i drept, dar aceasta informatie ***va ingradeste, in loc sa va elibereze****. Iti spun ca la nivel de individ, cele mai multe semne denota involutia, si nu evolutia.*

– Si totusi, nimeni nu ar alege sa traiasca in trecut daca ar avea de ales sau cel putin, marea majoritate, am intervenit eu, putin revoltat de cele auzite. Este imposibil s-o luam de la zero. Suntem prea mult legati de informatie, am evoluat totusi la o societate informationala. Viteza cu care se desfasoara atat de multa informatie determina acest stres, aceste tensiuni la nivel mental si pana vom reusi sa ne adaptam, vom mai suporta consecintele.

– *Faci o mare confuzie. Ti-am mai spus ca exteriorul este reflexia interiorului. Exteriorul, indiferent de parametri, depinde de interior si nu invers. Tot ceea ce vedeti in jurul vostru este creatia voastra. Creatia nu poate veni decat din interior, este un proces interior. Exteriorul este proiectia fizica, ea se materializeaza si se manifesta la nivel spatio-temporal. Stresul resimtit de fiecare este din cauza identificarii voastre cu exteriorul. In loc sa fiti creativi, voi sunteti reactivi, iar in aceste reactii voi va consumati degeaba energia necesara pentru creatie.*

Ai dreptate, foarte putini s-ar intoarce in trecut daca ar avea ocazia. Asta arata cat se poate de clar cat de dependenti ati devenit de propriile voastre creatii. Ati ajuns chiar sa va identificati cu creatiile altora. E greu de crezut cum de puteti rezista.

– Si presupun ca tendinta acestor probleme este de a se amplifica. Pare paradoxal, dar suntem mai ingraditi decat in trecut. Poate ca este plata pentru progresul nostru.

– *Presupui bine, tendinta este de amplificare a problemelor. Plata de care vorbeai nu este pentru progresul vostru tehnologic sau informational, este plata faptului ca v-ati plasat pe voi insiva la coada prioritatilor. Ati uitat cine sunteti voi; de fapt, v-ati aruncat cu totul in vartejul propriilor voastre creatii, justificandu-va astfel delasarea, ignoranta, lenea.*

Discutia incepuse sa devina interesanta, dar am observat o ciudata interferenta la nivelul simturilor mele subtile. Se pare ca am stat mai mult decat ar fi trebuit. Ramo mi-a transmis ca din cauza insuficientei armonizari a corpurilor mele subtile nu puteam ramane decat o perioada limitata in planul astral si doar o foarte scurta perioada puteam fi conectat la vibratia lui Zamolxe.

Ramo mi-a mai transmis ca discutia cu Zamolxe nu se desfasura la un nivel *normal* si ca de fapt Zamolxe modula anumite vibratii ale unor structuri din corpul meu mental; practic eu *auzeam* un fel de traducere a ceea ce imi transmitea. De multe ori primeam o anumita dispunere de imagini, lumini si felurite distributii de culoare, iar la scurt timp intuiam-traduceam ceea ce mi se transmitea. De asemenea, mi-a mai spus ca eu percepeam intensa culoare albastra a lui Zamolxe din cauza dispunerii unor „traductori“ ai planurilor mele subtile, cam la fel cum lumina este impartita in culorile ROGVAIV la trecerea printr-o prisma de cristal si ca alte persoane cu care el vine in contact il percep altfel si din punct de vedere cromatic, nu doar ca aspect.

La revenirea in corpul fizic nu simtisem niciun fel de interferente, ba chiar aveam o stare foarte placuta. Ramo mi-a mai transmis ca voi mai avea nevoie de anumite interventii in corpurile subtile pentru a se realiza o transmisiune mai clara de la nivelul vibrational la care se afla Zamolxe. Mi-am dat acordul cu toate ca mi s-a adus la cunostinta ca voi simti usoare dureri, pe parcursul catorva zile, atat in zona dreapta a capului, cat si in zona stanga. Acestea trebuiau efectuate in timp ce eram in stare constienta, deoarece ele aveau un rol reglator la nivelul unor circuite ce fac legatura dintre anumite nivele ale

mentalului cu supramentalul. Astfel de interventii sunt necesare atunci cand evolutia spirituala nu este suficient de mare pentru a se realiza anumite contacte cu alte entitati mai evoluate. Mi s-a mai adus la cunostinta faptul ca **aceste interventii realizeaza o deschidere fortata si ca ele nu pot suplini efectele unei evolutii spirituale normale decat o scurta perioada de timp.** Nu vreau sa dezamagesc adeptii „noii energii", crezand ca doar prin invocarea luminii, a unor entitati de lumina, a flacarii violet sau doar prin vizualizare pot accede spre sfere mai inalte de vibratie. Lucrurile nu sunt chiar atat de banale. Nici nu au fost si nici nu vor fi atat de banale! Omul este o fiinta deosebit de complexa, toate elementele universului sunt in alcatuirea fiintei sale, intr-o complexitate incredibila si intr-o distributie, armonie si eleganta cu adevarat... dumnezeiasca. Sa nu uitam ca marii initiati ai antichitatii au avut nevoie de multi ani pentru a se desavarsi din punct de vedere spiritual, iar unii aveau nevoie pentru asta chiar de zeci de ani. Sper sa nu fiu luat in nume de rau, dar situatia este asa cum este! Am facut apoi o scurta trecere in revista asupra problemelor puse de Zamolxe si am constatat ca intr-adevar stam foarte prost la capitolul uman. Crezusem ca majoritatea problemelor din tara s-ar datora in principal conditiei materiale limitate a romanului in momentul de fata, dar am remarcat ca nu aceasta este cauza. Toate statele dezvoltate au grave probleme legate de starea interioara a omului. Sinuciderile, atat in Romania cat si in statele dezvoltate, au depasit ca numar victimele accidentelor de tot felul. Depresia in randul nostru, dar si in tarile occidentale, atinge cote alarmante. Numarul de medicamente antidepresive creste intr-un ritm alarmant. Se pare ca, intr-adevar, omul realizeaza ca nu poate fata bombardamentului informational, cerintelor tot mai numeroase, complexitatii societatii si mai ales ca este vazut ca un mecanism care oricand poate fi schimbat in acest urias angrenaj social. Chiar si bogatii au astfel de probleme, caci se vad pusi in situatia de a pierde totul, de a nu mai face fata dinamicii propriului lor capital. Peste tot sunt taxe, responsabilitati, obligatii etc., omul este nevoit sa se adapteze unor conditii exterioare din ce in ce mai complexe. Nici nu e de mirare ca avem astfel de statistici sumbre.

Interventiile

Interventiile asupra corpurilor subtile au avut loc in zilele urmatoare, in stare de veghe, in timp ce eram in camera special destinata acestui lucru din piramida aurie primita in dar cu ceva vreme in urma. Am avut unele emotii in prima zi deoarece mi se parea ciudat sa ma asez pe acea masa neobisnuita, avand in vedere faptul ca eu nu am cunoscut niciun fel de interventie in planul fizic de cand eram copil, iar atunci a fost vorba de o foarte simpla interventie chirurgicala.

Participau trei fiinte la aceste interventii. Doar o singura fiinta parea a avea o forma umana, celelalte doua erau energetice, una asemanatoare cu Ramo, dar fara sa disting acele *fulgere* ce se desprindeau din nucleul luminos, iar alta parea a fi o formatiune luminoasa-energetica; n-as putea face o asemanare a ei cu ceva cunoscut de mine. Forma ei era tare interesanta si se schimba intr-una. Intotdeauna eram asistat de Ramo, iar acest lucru imi dadea o stare de siguranta, de calm si chiar de voie buna. Cu toate ca oricand puteam sa ies din proprie vointa din acea camera si sa refuz orice interventie, si chiar daca stiam-simteam ca nu mi se putea intampla nimic rau, aveam totusi o stare sufleteasca aparte, o emotie bizara.

Am simtit ca, inainte de a iesi in planul astral, mi se conectau un fel de grefe energetice pe corpul eteric. Aceste grefe realizau o dublura partiala a circuitelor energetice principale, iar aceasta dublura se conecta apoi corpului astral care putea parasi corpul fizic fara probleme. Mi s-a spus ca acest corp eteric nu poate calatori decat in conditii exceptionale. Este nevoie de patrunderea in corpul mental subconstient si realizarea unei dubluri a corpului eteric de catre matricea informationala de baza, iar acest lucru nu poate fi realizat prin interventie externa, ci numai persoana in cauza poate face acest lucru. Doar unii

dintre marii maestri au putinta de a realiza aceasta, altminteri deplasarea corpului eteric cu mai multi metri de corpul fizic poate duce la moartea subita prin ruperea suportului energetic.

Interventia a inceput intr-o „atmosfera“ vesela, respectivele entitati chiar incercau sa ma menajeze, sa-mi induca o stare de relaxare si de voie buna cat mai pregnanta. La inceputul interventiei simtisem cum mai multe tipuri de energii ma invaluiau. Cateodata aveam impresia ca ma dilat, alteori parca mi se solidifica trupul astral, in unele randuri aveam o usoara senzatie de plutire, insotita de o stare de lipsa de echilibru in spatiu. Dupa aceste energizari atipice urmau tot felul de manevre asupra partii astrale a capului si a coloanei vertebrale. Deasupra mea se afla un fel de cupola sferica stratificata, ca de cristal, ce parea ca monitorizeaza unele activitati din sfera astral-cerebrala, in timp ce mi se spunea sa fac anumite vizualizari mentale. Cand se lucra asupra partii astrale a capului, vedeam aparand prin straturile acelei cupole tot felul de suprafete curbate de diferite culori care se intrepatrundeau destul de des. Eram intrebat telepatic ce anume vad, cu ce asociez ceea ce vad, daca sesizez anumite culori, sunete sau chiar alte simturi, eram intrebat despre dinamica anumitor proiectii mentale etc. De exemplu, la o interventie mi s-a spus sa vizualizez cateva sfere mici de diferite culori care se deplasau aleator cu o viteza oarecare si sa transmit dispunerea lor spatiala la un moment dat. Tin minte ca la inceput imi era dificil, dar mai apoi imi era foarte usor sa realizez asta. Reuseam sa disting chiar la viteze mai mari dinamica lor. Cel mai greu mi s-a parut atunci cand trebuia sa calculez mental anumite inmultiri sau sa fac anumite constructii geometrice tridimensionale formate din cateva zeci de mici segmente colorate sau cand trebuia sa socotesc un anumit sir de numere pana la mai multe mii. Am remarcat ca acea cupola se umplea cu tot felul de culori si curbe spatiale, in special atunci cand mi se cerea sa fac asocieri cu forme fizice cunoscute din anumite constructii care nu aveau o forma clara. Mi se spunea sa completez eu, la nivel mental, cu alte forme acele constructii pentru a realiza ceea ce mi se parea ca ar putea reprezenta. Era ca un fel de puzzle tridimensional a caror forme initiale mai trebuiau aranjate de mine. Puteam face mai multe asocieri. Imi era greu, foarte greu, abia atunci realizam cat de instabil imi era planul mental pe nivelele mai subtile. Imi veneau tot felul de imagini din realitate, ganduri de toate felurile. Eram nemultumit ca nu pot avea un grad mai mare de concentrare. Mi se spunea ca de multe ori ei erau cei care determinau astfel de interferente mentale pentru a vedea cum si unde sa actioneze.

Intr-adevar, simtisem in zilele urmatoare dureri de slaba intensitate in cele doua zone ale capului, insa acestea nu erau suparatoare, ci destul de suportabile. Din pacate insa aveam o usoara lipsa de control in ceea ce priveste apetitul. De asemenea, metabolismul parea sa fie si el afectat deoarece aveam puseuri de transpiratie fara a face un efort fizic si fara a fi cald in jurul meu. Probabil ca aceste interventii necesitau din partea mea un consum energetic foarte mare, caci aveam o foame aproape continua. Am remarcat, de asemenea, faptul ca ma descurcam mult mai bine si mai eficient in ceea ce priveste munca de la serviciu.

Cu toate acestea nu pot spune ca am simtit o schimbare deosebita, spectaculoasa, in viata de toate zilele, dupa aceste interventii, cel putin la nivel senzorial, insa Ramo m-a asigurat ca si-au avut efectul scontat. Trebuiau facute anumite curatari si apoi unele reglaje la nivelul unor fine circuite energetice ce faceau legatura dintre zone distincte ale mentalului constient cu altele din supramental. Mi s-a mai adus la cunostinta ca s-au facut si unele mici implanturi ce vor avea un rol receptor, dar ca ele nu vor fi permanente; fiind de o foarte mare finete, nu rezistau prea mult timp sub asediul unor ganduri oscilatorii. Recunosc ca nu am un foarte bun autocontrol mental si ca in timpul unei zile pot trece la diverse stari psiho-mentale, la fel ca orice alt om, de altfel.

La urmatoarele intalniri avute cu Ramo in planul astral, mi s-a sugerat sa practic un anume tip de meditatie. Erau de fapt exercitii de vizualizare, caci meditatia inseamna altceva. Trebuia sa mentin cat mai mult timp o anumita imagine ce reprezenta un tip

aparte de peisaj. Muntele, lacul limpede, padurea, izvoarele cristaline, florile, iarba, cei cativa norisori pe cerul senin, toate erau la superlativ de altfel in acest peisaj. Dupa ce am integrat bine peisajul in mentalul meu, era necesar sa patrund efectiv in el. Era un fel de vizualizare dinamica si trebuia sa simt totul in jurul meu. Era foarte important sa „tin pasul“ cu dispunerea mea la nivel tridimensional in timp ce ma plimbam prin acel peisaj, sa simt caldura placuta a razelor solare, adierea usoara a vantului, mirosul florilor, susurul placut al izvoarelor, cantecul pasarelelor, izul inconfundabil al brazilor din padure, gustul fructelor de padure, practic trebuia sa „simt“ in acea vizualizare toate senzatiile organice, desigur placute. Apoi am avut parte de o „intalnire“ cu o sfera mai speciala. Trebuia sa ma deschid cu totul acestei sfere. Simteam cum emana o iubire deosebita. Ceea ce mi s-a parut interesant a fost ca simteam „nuante“ de afectiune in functie de culorile pe care le emitea. Erau tare placute aceste „nuante“ de afectiune; intr-un fel era nuanta de afectiune rosie, altfel era cea albastra, galbena sau verde, dar toate erau deosebit de placute. Apoi sfera emana un fel de forta sau vointa din care ma incarcam si eu cat puteam. L-am intrebat pe Ramo daca acea sfera era o fiinta energetica sau o proiectie, insa nu mi-a raspuns la aceasta intrebare.

Toate aceste meditatii sau vizualizari ma incarcau cu o energie deosebita, imi dadeau o stare foarte placuta care se pastra si dupa revenirea in trupul terestru. Ramo mi-a spus ca foarte curand voi relua intrevederile cu Zamolxe, fiind mai pregatit pentru a recepta ceea ce avea sa-mi transmita.

Legile

Asteptam nerabdator reintalnirea cu Zamolxe, mai ales ca discutia s-a intrerupt atunci cand devenise mai interesanta. Intr-adevar, dupa interventiile avute, perceptia spatiului astral devenise mai clara pentru mine, spre deosebire de perceptiile obisnuite din planul fizic, in care nu remarcasem niciun fel de schimbari deosebite.

Dupa etapele premergatoare, am ajuns in zona speciala din interiorul Bucegilor, unde m-a intampinat inconfundabilul Zamolxe. Am remarcat imediat faptul ca aveam in zona mentalului imaginea peisajului din vizualizarile anterioare, fara ca eu sa ma fi gandit la asta.

– *Acest peisaj si nu numai, reprezinta un fel de antena mentala mai speciala,* imi spuse Zamolxe*. Imi este mult mai usor astfel sa-ti modulez vibratiile din zona de granita a mentalului cu supramentalul. Trebuie sa transmiti anumite date, iar pentru acest lucru ai nevoie de o mai buna receptie. Interventiile avute te vor ajuta in acest sens.*

Pe moment, am avut o stare de reticenta referitor la ceea ce urma sa-mi transmita. Am cunoscut multe astfel de transmisiuni in trecut, facute prin intermediul altor persoane, in care se aduceau la cunostinta anumite referiri, ca sa nu le spun profetii, ce nu s-au materializat si chiar au speriat unele persoane care au luat cunostinta de ele. Nu sunt genul care ia in serios astfel de preziceri, deoarece stiu foarte bine ca viitorul este dat de un cumul foarte mare de factori obiectivi si subiectivi. Iar foarte multi factori sunt cat se poate de variabili. Auzisem de asemenea ca in planul astral sunt multe entitati care se „distreaza“ cu cei care nu sunt pregatiti pentru astfel de calatorii. Stiam insa si de faptul ca entitatile mai putin evoluate nu sunt capabile sa transmita si emotii placute sau sentimente dintre cele mai pure, asa cum traisem si eu. Unele guri, mai rele sau mai bune, pot pune pe seama acestor sentimente anumite conexiuni sufletesti ale persoanei in cauza, de aceea orice fel de transmisiune facuta din planul astral are nevoie de un anumit filtru.

Cum de altfel ma si asteptam, Zamolxe mi-a simtit-intuit aceste ganduri.

– *Fii linistit din acest punct de vedere. Nu am de gand sa-ti transmit vreo profetie. Stiu ca nu crezi in ele si bine faci. Viitorul nu poate fi prevazut chiar atat de simplu, cum pare la prima vedere. Complexitatea vietii voastre din acest moment, coroborat cu schimbarile vibrationale din acest sistem solar, fac ca orice previziune sa aiba un grad foarte mare de*

incertitudine. Si nici nu aveti nevoie de asa ceva. Orice previziune sau profetie va tine departe de voi insiva. Voi aveti nevoie de altceva. Voi aveti nevoie de revenirea la voi insiva. La acele legi simple ale vietii pe care le-ati uitat in tumultul vietii de zi cu zi.

– Avem cunostinta despre aceste legi, am intervenit eu. Sunt cele zece porunci primite de Moise si marea porunca a lui Iisus: „Iubiti-va unii pe altii asa cum v-am iubit eu pe voi", care de altfel completeaza si in acelasi timp cuprinde toate celelalte legi date de Moise.

– *Si de ce nu le respectati?*

– Majoritatea dintre noi respectam aceste legi simple ale vietii, dar totusi este greu. Vorba e vorba si fapta e fapta. Parca ne-o ia fapta inainte. Toti cei care fac vreo fapta mai putin demna, realizeaza mai tarziu ca in acel moment au fost parca altcineva. Apoi le pare rau.

– *Sa nu marturisesti stramb! Sa nu ravnesti la bunul aproapelui tau! Aceste legi sunt incalcate zilnic de marea majoritate dintre voi. Ca sa nu mai vorbesc de singura porunca a lui Iisus.*

– Este foarte greu de respectat porunca lui Iisus. Fiecare vrea ca celalalt sa-i raspunda cu aceeasi moneda. Stiu ca Iisus a spus ca trebuie sa-i iubim pe cei care ne fac rau, caci altfel ce fel de rasplata sa avem din ceruri? Dar cum sa iubesti pe cineva cand el iti vrea raul? Cum sa iubesti pe cineva cand NU SIMTI ca-l iubesti? Mi se pare ca toti suntem prinsi in „oala" aceasta inca din start. Un fel de nou pacat adamic ce ne arunca in zona „neagra". Cat priveste minciuna... aici e cu adevarat o epidemie mondiala. Se pot justifica multe minciuni, mai mari sau mai mici, mai „vinovate" sau mai„nevinovate".

– *Nimic nu e greu cand esti tu insuti. Totul e greu cand te-ai indepartat de tine. Nimeni nu poate face rau altcuiva cand este cu adevarat el insusi. Voi NU SIMTITI ca puteti sa-i iubiti pe cei care nu va iubesc pentru ca voi reactionati. A iubi inseamna a actiona. Actiunea vine din sinele vostru, reactiunea vine din pojghita ego-ului vostru. Cat priveste „noul pacat adamic", te sfatuiesc sa nu folosesti cuvinte mari. Deja ai emis o judecata de valoare fara sa intelegi bine situatia.*

Cuvintele lui Zamolxe intr-adevar m-au cam „atins". Nu e bine sa emiti judecati de valoare caci risti sa cazi tu insuti in capcana lor. Dar de cate ori fiecare dintre noi nu ne-am propus ceva de genul: „de acum inainte vom fi mai buni, mai drepti, mai iubitori"? Si totusi... ceva nu merge. Parca am fi doua persoane intr-una singura. Atunci, in acele clipe avem cu totii impresia ca asa va fi, ca vom reusi, dar mai apoi vedem ca reactionam la fel.

Zamolxe mi-a prins gandul de moment.

– *Pentru ca v-ati identificat cu propriile voastre creatii, ti-am mai spus. Ceea ce va propuneti multi dintre voi, de a fi mai buni, mai iubitori, mai corecti, nu le puteti realiza deoarece le-ati scos tot dintr-un context exterior. Acestea nu au venit din interior. Ele sunt strans legate de exterior. Fiti sinceri. Faceti un efort de intelegere si veti vedea deslusit acest lucru. Celor mai multi dintre voi le este frica sa patrunda in interior deoarece se tem. Se tem ca nu vor gasi nimic, ca dincolo de ceea ce sunt ei in mecanismul social nu vor gasi nimic, iar acest lucru ii sperie. Exteriorul este zona in care creatia prinde contur, este zona de materializare a creatiilor mentale de tot felul.*

– Cunosc teoria aceasta, e veche. Dar cei mai multi prefera lupta pentru o buna pozitie in mecanismul social, deoarece aceasta iti ofera o protectie, o siguranta in jungla vietii de zi cu zi. Omul este o fiinta sociala, iar in mecanismul social sunt puse in evidenta toate calitatile ce ne diferentiaza de regnul animal.

– *Dar si toate „calitatile" care va coboara mai jos de regnul animal: fatarnicia, razbunarea, minciuna, lacomia. Insa nu este numai vina voastra. Cei mai multi dintre voi v-ati trezit prinsi in aceasta valtoare odata cu intruparea. Vi s-au dat cateva legi simple, care v-ar fi ajutat sa navigati intr-o oarecare libertate pe oceanul vietii de pe aceasta planeta, dar ele fie s-au pierdut cu timpul, fie au fost distorsionate, fie s-au scos dintr-un anumit context, fie au fost ascunse, fie nu s-au dat toate. Neavand un „manual" de navigare, omul s-a vazut nevoit sa copieze exteriorul si sa se lase condus de instinctele*

primare deoarece asa ii era mai simplu. Iar exteriorul arata ca o jungla intr-adevar, deoarece inca mai aveti destul de multe caracteristici ale acestui regn inferior voua, regnul animal. Mai aveti pana sa va numiti cu adevarat OAMENI. Doar anumite conditii exterioare mai dure l-au facut pe om sa gandeasca si apoi sa revina la el insusi. Va credeti foarte evoluati, dar nu este asa. Tot ceea ce reprezinta mandria voastra tehnologica, este creatia catorva oameni. Ii puteti trece pe o singura pagina de caiet. Toti au fost ajutati din sferele superioare de manifestare. Puteti crede sau nu acest lucru.

– Apropo de legi, scrierile vechilor istorici pomenesc de anumite legi, numite si *belaginele* sau *legile frumoase*. Se spune ca ti-au fost revelate de catre zeita Hestia. Legendele spun ca ar fi fost fiica lui Cronos si sora lui Zeus si ca reprezenta protectoarea focului sacru. Care este adevarul referitor la ele?

– *Legendele spun multe. Hestia nu este altcineva decat focul Geei, adica tot ce este viata pe acest pamant. In acele vremuri exista credinta in zei. Toate fortele asa-zis superioare omului si cele necontrolabile de om erau atribuite zeilor si plasate intr-un cadru distinct. Astfel s-au construit toate religiile care au la baza fortele naturii si de asemenea s-au construit toate formele de inlantuire si de manipulare. Mi-au lasat un gust amar toate acele religii care atribuiau zeilor aceleasi caracteristici negative ca ale omului, m-au scarbit nespus toate practicile lor, toate ritualurile sangeroase sau aberante prin care era propovaduita teama. Sunt doua modalitati de a supune omul: ori prin forta fizica, forta armata, ori exploatand necunoasterea omului, nevoile lui, ratacirea lui. Combinatia lor duce la cele mai hidoase forme de organizare sociala.*

Legile frumoase sau legile batrane sunt pretutindeni in jurul vostru. Eu n-am facut altceva decat sa le iau din natura. Te voi ajuta sa le readuci la cunostinta omului. De la simplitatea lor vom pleca. Cei ce se vor intrupa in aceasta zona pentru a continua o mareata lucrare, dar si cei care sunt deja intrupati si sunt parte a lucrarii marete incepute cu mult timp in urma, le vor cunoaste. Ele sunt facute astfel incat sa declanseze anumite reactii la nivel subconstient. Vor decodifica si vor scoate la lumina anumite informatii. Aceste legi pot fi de ajutor si celorlalti, care nu fac parte din programul atlant. Ele va pot ajuta sa iesiti din angoasa in care va aflati fara a fi nevoie de actiunea dura a legilor universale.

– Sunt gata sa le primesc, am spus eu plin de nerabdare.

Zamolxe mi-a cerut sa ma asez din nou la marginea acelei mese de la capatul coridorului circular. Au aparut imediat cinci cilindrii mici, facuti parca din aceleasi material subtil de culoare albastru inchis, cum parea a fi alcatuita si sfera „slefuita“ de acum cateva zile, si la un moment dat acestia s-au „lipit“ formand un singur cilindru care a patruns in interiorul centrului meu energetic Ajna.

– *Le vei scrie in stare de veghe. Sa nu te nelinisteasca faptul ca vei simti o usoara presiune in zona capului. Nu trebuie sa fortezi nimic. Lasa totul sa vina de la sine. Aceste legi erau deja in zona subconstientului tau. Cilindrii energetici nu pot rezista foarte mult sub actiunea oscilatorie a mentalului tau. De aceea trebuie sa actionezi repede. Ele fac legatura dintre subconstientul, constientul si supraconstientul tau. Acest triunghi trebuie sa fie complet. Mai multe nu pot face, caci ar insemna sa incalc mai multe legi universale si nimeni nu este deasupra acestor legi. In timp ce le scrii, pastreaza intr-o zona a mentalului peisajul din exercitiile de vizualizare.*

Am fost imediat preluat de Ramo si adus in trupul fizic. Intr-adevar, pentru prima data simteam o senzatie usor apasatoare in zona capului, mai exact in interior. Cu gesturi aproape mecanice am deschis calculatorul si am inceput sa scriu:

Dincolo de curgerea timpului si de cugetarea zeilor, este Focul cel Viu si Vesnic, din care vin toate si prin care fiinteaza toate cele ce sunt. Totul si nimicul sunt suflarea Sa, golul si plinul

sunt mainile Sale, miscarea si nemiscarea sunt picioarele Sale, nicaieri si peste tot este mijlocul Sau, iar chipul Sau este lumina. Nimic nu este faptuit fara de lumina si tot ce vine din lumina este viata si ia faptura.

*****

Precum fulgerul aduce lumina, si din lumina tunetul si focul ce se revarsa, asa este si gandul omului, el trece in vorba omului si apoi in fapta sa. Deci, ia aminte la asta, caci pana la focul ce arde trebuie sa fie o lumina si un tunet. Lumina omului este gandul sau si aceasta este averea sa cea mai de pret. Lumina prinde putere prin cuvant, iar vointa omului aprinde focul prin care se faptuiesc toate cele ce sunt in jurul sau.

*****

Fii ca muntele cel semet si ridica a ta lumina mai presus de cele ce te inconjoara. Nu uita ca aceiasi pasi ii faci in varful muntelui ca si in josul sau, acelasi aer este sus, ca si jos, la fel creste copacul in varf de munte, ca si in josul sau, la fel lumineaza soarele piscul cel semet, ca si pamantul cel neted.

*****

Fii cumpatat ca pamantul si nu vei duce lipsa de nimic. Creanga prea plina de rod este mai repede franta de vant, samanta prea adanca nu razbate, iar prea multa apa ii stinge suflarea.

*****

Ia aminte la copacul cel falnic, cu cat este mai inalt cu atat radacinile sale sunt mai adanci in pamant, caci din pamant isi trage taria, nu uita asta. Cu cat te ridici mai mult, cu atat trebuie sa cobori mai mult, caci masura ridicarii este aceeasi cu masura coborarii.

*****

Puterea omului incepe cu vorba nerostita, ea este asemeni semintei care incolteste, nici nu se vede cand prinde suflare de viata. Lumina semintei este cea care o ridica, pamantul este cel ce-i da hrana, apa ii da vigoarea, iar rabdarea o imbraca cu tarie.

*

Priveste raul si ia aminte la invatatura sa. La inceput este doar un firicel de apa, dar creste tot mai mare, caci vine de la ce este mai mare si lucrurile asa trebuiesc implinite, prin firea lor. Asemenea este si gandul cel bun si drept randuit, el isi face loc printre pietre si stanci, nu tine seama de nimic, isi urmeaza drumul si nimic nu-i sta in cale. Apa cu apa se aduna, si impreuna puterea este si mai mare.

*

Ia seama de taina aceasta si nu o uita: acel firicel de apa stie unde va ajunge, caci una este cu pamantul si toate cele ce-i vin in cale nu il pot opri pana la sfarsit. Astfel sa iei seama la gandul tau unde trebuie sa ajunga si vei vedea ca nimic nu poate opri drumul sau. Sa-ti fie gandul limpede pana la sfarsit; multe se vor ivi in calea sa, caci firea lucrurilor din jur este miscatoare asemeni apelor. Apa cu apa se intalnesc, pamant cu pamant si munte cu munte.

*

Ia seama la gandul cel rau, fereste-te de el ca de fulger, lasa-l sa se duca precum a venit, caci te-ndeamna la lucruri nefiresti. Fereste-te de vorbele desarte si de neadevar, sunt ca pulberea campului ce-ti acopera ochii, ca plasa paianjenului pentru mintea si sufletul tau. Ele te indeamna la trufie, inselaciune, hotie si varsare de sange, iar roadele lor sunt rusinea, neputinta, saracia, boala, amaraciunea si moartea.

*

Nu judeca oamenii dupa greutatea lor, dupa puterea lor, dupa averea lor, dupa frumusetea lor sau dupa ravna lor, caci si unul si altul a lasat din ceva pentru a creste in altceva. Cel bogat este sarac in liniste, cel tare este slab pentru altul si cel slab are taria lui ascunsa. Cum firea lucrurilor este miscatoare, asemeni este si omul. Ce da valoare unei unelte, trebuinta sau frumusetea? Duce un om mai mult decat boul? E mai bogat vreunul ca pamantul? Doar cunoasterea si intelepciunea il ridica pe om peste dobitoace. Si degeaba ai

cunoasterea daca ea nu este lamurita de vreme.

*

Fierul rosit a fost rece si se va raci iarasi, vasul a fost pamant si va fi iarasi pamant, pamantul ce-a fost sterp, acum este pamant roditor si se va starpi iarasi peste vremi. Ravna omului face schimbatoare toate acestea. Dar ravna ii intoarce bucuria in tristete si linistea in neliniste. Fierul si focul ajuta omul, dar il si vatama. Si aceeasi ravna il indeamna a merge pe carari nestiute si nebatute de ceilalti dinaintea lui. Tot ravna il indeamna la strangerea de averi, la marirea puterii si la a se masura cu altii. Fereste-te de a te masura cu altul, caci trufia de aici se naste, ea te va cobori mai jos de dobitoace, ea te va desparti de fratele si de vlastarul tau.

*

Neinteleptul este manat de ravna, dar inteleptul incaleca ravna. Neinteleptul sufera cand ravna il duce la pierdere si la cadere, dar inteleptul intotdeauna gaseste castigul in pierdere si inaltarea in cadere.

*

Trufia raceste iubirea inimii si o face in dusmanie si nu exista dobitoc mai josnic decat omul care nu mai are iubire in inima sa. Caci iubirea este cea dintai putere si chipul ei este lumina. Ia seama ca nu cumva gandul tau sa se impresoare cu trufia, caci mai jos de dobitoace vei ajunge.

*

Gandul bun si vorba inteleapta iti poate potoli necazul, iti poate racori inima, dar nu te vindeca pentru ca omul sufera dupa cum trufia a crescut in el, caci suferinta este umbra trufiei.

*

Nu iti lega sufletul de nimic lumesc, de lucruri, de dobitoace, argint sau aur, caci ele asa cum vin, asa pleaca. Dupa orice zi vine si noaptea, iar dupa iarna vine primavara, caci asa este randuit si asa este firea lucrurilor. Toate cele ce se vad, se nasc, cresc si apoi se intorc de unde au plecat. Doar firea lucrurilor

ramane pururea si aceasta are nenumarate si nesfarsite ramuri, iar asemenea izvoarelor mintii si sufletului tau, ele nu se arata la vedere. Caci o suflare si un foc fac sa creasca toate cele ce cresc - ierburi, copaci, dobitoace si oameni - si din aceeasi vatra vin si catre aceeasi vatra se intorc, si vatra aceasta este pururea.

*

Precum copacul cel falnic creste langa cel mic fara a-i face rau, asa sa fiti intre voi; cel mare sa nu loveasca pe cel mic si nici sa-i amarasca sufletul, caci va avea datorie mare de dat, la fel ca si hotul. Arunca un lemn pe rau si mai multe vor veni din susul sau catre tine. Adu-i multumire semenului tau, adu-i lumina pe chip si in suflet, iar toate acestea le vei gasi mai tarziu inflorite in inima ta.

*

Nu lua cu siluire si nici cu vorbe amagitoare ceea ce nu este al tau, caci cel ce priveste prin ochii tai este acelasi cu cel ce priveste prin ochii celuilalt. Ia seama la taina aceasta.

*

Nu grabi nicio lucrare, caci trasul de ramuri loveste inapoi. Fructul copt este usor de luat, cel necopt este greu de luat si gustul e neplacut. Nu te grabi deci sa aduni ce este inainte de vreme, caci iti va amari sufletul. Cum creste cadrul, asa creste si stinghia, si cum creste roata, asa creste si spita.

*

Ramai mereu in racoarea sufletului tau, dar daca mania se aprinde in tine, ia seama ca nu cumva sa treaca de vorba ta. Mania vine din teama si nu a locuit dintru inceput in inima ta; daca nu creste prin trufie, ea se intoarce de unde a plecat. Trufia inchide poarta intelepciunii, iar cel trufas se pune singur langa dobitoace. Intelepciunea este mai pretuita decat toate cele ce se vad cu ochii, ea este aurul mintii si sufletului tau si este rodul cunoasterii udata de vreme.

*

Nu-ti amari sufletul cand simti durerea si neputinta, ci mai

degraba cauta sa te folosesti de ele pentru indreptare, caci in rod ai si samanta. Nu se poate ca o samanta buna sa dea rod rau. Lacomia intotdeauna duce la pierdere, furtul intotdeauna duce la boala, gandurile sterpe intotdeauna duc spre ratacire, mania intotdeauna loveste inapoi, rautatea si neadevarul intotdeauna aduc neputinta, trufia intotdeauna aduce suferinta.

*****

Mergi la izvor cand sufletul ti-e aprins, scormoneste in apa limpede si asteapta pana ce devine iarasi curata. Asa se va duce si aprinderea sufletului tau precum tulburarea aceea.

*****

Ia bine seama la taina semintei. Asemeni ei este gandul tau si cum samanta nu se poate fara coaja, asa este si gandul cel rodnic al omului. Coaja gandului rodnic este vointa, iar fara vointa, gandul se usuca si nu foloseste la nimic. Dar puterea este in rabdarea semintei, iar vointa si rabdarea fac mladita firava sa razbata prin pamantul tare.

*****

In vremea lucrului tau inveseleste-ti inima la vederea lucrarii tale inainte de terminarea ei, caci precum fructul isi anunta venirea cu o floare, tot asa fapta omului este vazuta de cel cu mintea si simtirea limpede inainte de a fi terminata.

*****

Ia bine seama la cauza omului sarac, dar si la cauza omului grabnic avut, caci nici una, nici alta nu sunt firesti. Omul sarac are multe ganduri desarte si le schimba de la o zi la alta, vorbeste mult si lenea i-a invelit bratele si picioarele. Cel grabnic avut ori e hot si inselator, ori vede mai bine necazul altuia si cauta a-l amagi, de acolo isi trage grabnica avutie.

*****

Fii bland si rabdator cu cei de langa tine, caci asa cum te porti tu cu ei, asa se poarta si altii cu tine, caci simtirea lui este la fel cu simtirea ta, din aceeasi suflare este si simtirea lui, iar

lumina ce vede prin ochii lui este din aceeasi lumina cu cea care vede prin ochii tai.

*

Unde este taria omului, acolo ii este si slabiciunea, ceea ce-l ridica il si coboara; ramai in limpezimea mintii si simtirii tale si vei vedea toate acestea. Cel mic este deasupra celui mare, cel usor este deasupra celui greu, cel slab este deasupra celui tare, cel bland este deasupra celui aprig. Limpede sa-ti fie mintea si simtirea, si ia seama de toate acestea.

*

Taria muntelui vine din rabdarea sa, din linistea sa, stanca ii este numai invelitoare. Dar taria lui este incercata de vant, de apa cea lina. Ia-ti puterea din rabdare si din liniste si foloseste-te de ea prin limpezimea gandului tau, caci nu tulburarea izvorului roade stanca, ci limpezimea sa.

*

Lucrarea facuta din teama nu are viata lunga, iar taria ei este asemeni unei revarsari de ape care tine putin. Asa este si cu tulburarea oamenilor; ea vine de-afara, dar este chemata de teama lor, insa teama vine prin necunoastere, iar necunoasterea prinde putere prin neadevar, lene si trufie.

*

Soarbe cunoasterea de la cei cu barba alba si nerosita de vin si lasa vremea sa o imbrace cu intelepciune. Nu privi la trupul lor slabit si garbovit, caci toate acestea sunt plata lor pentru cunoasterea lucrurilor si cresterea intelepciunii.

*

Multumeste pamantului pentru toate cele ce-ti ofera, multumeste cerului pentru ploaia care iti hraneste pamantul, multumeste soarelui pentru caldura si lumina casei tale si a pamantului tau, multumeste lunii pentru linistea somnului tau, multumeste stelelor ca vegheaza asupra somnului tau, multumeste muntelui pentru povetele si fierul ce-l iei din el, multumeste padurii pentru tot ce iei de acolo, multumeste izvorului pentru apa ce-o bei, multumeste copacului pentru

lucrarile ce-ti arata, multumeste omului bun ce-ti aduce bucurie si zambet pe chip.

*

Precum iarba buna creste cu iarba rea, asa sunt si oamenii, dar tine seama ca purtarea lor cea rea este semanata si crescuta din teama si neputinte, iar trufia este invelitoarea lor. Nu certa purtarea lor si nu cauta a-i indrepta din vorbe si mustrare, caci apasarea pe rana nu o vindeca. Oare iarba aceea este rea doar pentru ca este amara panteculului tau? Asa este si cu omul; de vei vrea sa-l indrepti, adu-i pentru inceput gandul si simtirea la ce este placut atat omului bun cat si omului rau. Unul vede roata plecand, iar altul vede aceeasi roata venind. Cine vede mai bine?

*

Doar cel inteleptit poate vedea limpezimea si linistea din mintea si sufletul celui tulburat, caci cel inteleptit a fost odata la fel ca si cel tulburat, iar roadele amare l-au facut sa tina seama de alcatuirea fiintei sale. A fugit de roadele sale amare in varful muntelui si acolo nu a scapat de ele, a fugit in mijlocul padurii si iata ca roadele erau cu el, apoi a privit inlauntrul sau si iata ca roadele sale amare aveau radacini in mintea si simtirea poftelor sale.

*

Este o floare mai frumoasa ca cealalta? Este un izvor mai limpede decat altul? Este un fir de iarba mai presus de un altul? Fiecare are taria, frumusetea si priceperea lui. Este in firea lucrurilor ca padurea sa aiba felurite soiuri de copaci, de iarba, de flori si dobitoace. Nu seamana un deget cu altul de la aceeasi mana, dar este nevoie de toate pentru a bate fierul. Este mana stanga mai buna ca dreapta? Altfel vede ochiul stang de cel drept? Cele de sus isi au rostul lor si cele de jos isi au rostul lor, cele mari isi au rostul lor si cele mici isi au rostul lor, cele repezi isi au rostul lor si cele incete isi au rostul lor, cele ce au fost si-au avut rostul lor si cele ce vin isi vor avea rostul lor.

*****

Neputinta vine dupa rautate si neadevar, caci ceea ce dai aceea primesti, ceea ce semeni aceea culegi, dar ia seama ca lumina sufletului tau si al celui de langa tine are aceeasi vatra si ramane fara umbra. Vezi ce tulbura necontenit izvoarele mintii si sufletului aproapelui tau. Adu-i linistea in suflet si limpezimea in minte, iar batranetile tale vor fi ca pomul copt, oasele si taria ta nu vor slabi si te vei intoarce de unde ai venit, satul de caldura urmasilor tai.

*****

Intotdeauna va fi cineva dedesubtul tau si intotdeauna va fi cineva deasupra ta. La cele ce sunt dedesubtul tau sa te uiti cu iubire si nu cu trufie, caci acolo iti sunt radacinile, iar la cele ce sunt deasupra ta sa te uiti cu privirea de prunc si fara teama.

*****

Cele tari, cele slabe si cele nevazute sunt cele ce alcatuiesc lumea, iar toate acestea le gasesti in om si toate alcatuiesc un intreg. Nu este nimic care sa fie afara si sa nu fie si inauntru. Ia seama la toate acestea cand iti apleci privirea inauntrul tau si vei gasi toata intelepciunea zeilor ascunsa in nevazutul fiintei tale. Zeii au luat seama inaintea omului de aceasta intelepciune si asta i-a adus mai aproape de Focul cel Viu si Vesnic.

*****

Ia aminte ca bataia inimii, curgerea sangelui prin vine, vindecarea ranilor, frumusetea ochilor si minunatia alcatuirii trupului sunt facute prin puterea si suflarea Focului cel Viu si Vesnic care este in fiecare si al carui chip se arata in lumina. Dar nu uita ca trupul este doar o farama din putinul ce se vede...

*****

Curatenia trupului si desfatarea sa prin simturi te pune doar putin mai sus de dobitoace, caci nu un sunet placut te ridica, nici o duioasa atingere, nici un gust placut, nici o mireasma

imbatatoare si nici o bucurie a ochilor. Caci unde este caldura apare si frigul, unde este dulcele apare si amarul, unde este placutul apare si neplacutul, unde este mireasma apare si duhoarea, si unde este ras pandeste si bocetul.

*****

Iata dar calea de inceput: cumpatarea in toate cele ce faci, ascultarea de batrani si de cei intelepti, harnicia, multumirea cu ceea ce ai, ferirea de neadevar si de vorbele desarte, ferirea de cearta si de manie, buna purtare intre semeni. Dimineata sa te trezesti cu ele in minte, ziua sa le porti mereu cu tine, seara sa le ai cu tine in somn, iar astfel, supararea, lipsa, amaraciunea, neputinta, boala si rautatea altora nu se vor atinge de tine.

*****

Dincolo de acestea se afla iubirea, vointa, curajul, rabdarea, modestia, iar ele ridica omul cu adevarat. Acestea sunt cele ce te apropie de Focul cel Viu si Vesnic, iar prin ele, calea ta urmeaza calea zeilor, dar ingroparea lor te arunca mai jos de dobitoace. Doar prin ele primesti adevarata cunoastere si intelepciune, adevarata putere, adevarata bucurie, adevarata bogatie, rodnica si trainica lucrare.

*****

Dar iata ca unde este iubirea poate aparea si ura, unde este vointa poate aparea si delasarea, unde este curajul poate aparea si frica, unde este rabdarea poate aparea si graba, iar unde este modestia poate aparea si trufia. Caci miscatoare sunt si cele ce se vad si cele ce nu se vad din fiinta omului. Dar toate acestea sunt ale celui ce simte, iar peste el se afla cel ce gandeste si acesta este cel ce vede miscarea in nemiscare, este cel care dincolo de toate aceste virtuti se desfata in cunoasterea si linistea ce intrece orice bucurie, iar atentia, echilibrul si limpezimea sunt uneltele sale.

*****

Cel tulburat vede binele ca bine si raul ca rau, este atras de una si fuge de cealalta, dar inteleptul vede si frumosul si

uratul, simte si frigul si caldura, si finetea si asprimea, aude si placutul si neplacutul, gusta si dulcele si amarul, simte si mireasma si duhoarea si nu face judecata intre ele. El vede deslusit ca firea lucrurilor este in toate, caci frumosul din urat se trage si uratul din frumos, dulcele a fost amar la inceput si se va face iarasi amar, placutul se naste din neplacut si neplacutul din placut. Si toate acestea lumineaza sufletul inteleptului, pentru ca cele bune si placute hranesc si bucura trupul si simturile sale, iar cele neplacute hranesc mintea si intelepciunea lui, caci prin ele vede innoirea lucrurilor si semintele viitoarelor bucurii.

*****

Nu este usoara cararea zeilor, dar nu uita ca omul poate cuprinde in iubirea sa mai mult decat poate cuprinde in ura sa, caldura se ridica mai mult decat poate cobori frigul, cel ce este deasupra vede mai multe decat cel ce este dedesubt, usorul se intinde mai mult decat se intinde greul, lumina razbate mai mult decat poate razbate intunericul, puterea care uneste este mai mare decat puterea ce desparte.

*****

Lungul si scurtul au acelasi mijloc; cercul mic si cercul mare, globul mic si globul mare, pe acelasi punct se sprijina; nevazutul si vazutul acelasi loc ocupa; toate cele mari stau ascunse in cele mici, iar aici este o mare taina a firii; mare printre intelepti este cel ce o pricepe.

*****

Inteleptul uneste pe cel ce vede cu cel ce gandeste, cel ce simte si cel ce face, dar neinteleptul ii desparte. Deschide-ti bine ochii, caci cel ce face, cel ce simte si cel ce gandeste sunt asemeni norilor care vin si pleaca, dar cel ce vede prin ochii tai este vesnic si lumina sa este fara umbra. El este dincolo de viata si moarte, dincolo de bine si rau, dincolo de frumos si urat, dincolo de curgerea timpului.

Aveam o senzatie foarte stranie legata de ele. Parca erau dintotdeauna in mine, insa eram contrariat si de faptul ca acestea au revenit la suprafata in acest mod. Asta intr-o

prima faza. Apoi, in foarte scurt timp s-a petrecut ceva... resimtit atat in interiorul meu cat si in exterior. Parca aveam o anume greutate pe mine. Fara sa vreau m-am dus imediat cu gandul la ceea ce este scris in Noul Testament: „nu se poate sa nu existe prilejuri de pacatuire, dar vai de omul acela prin care vine prilejul de pacatuire”. Imi treceau tot felul de ganduri prin minte. Oare ce drept am eu sa readuc la lumina o cunoastere veche? Daca s-a asternut vremea peste ea si s-a lasat prada uitarii in negura istoriei, are oare cineva dreptul de a o aduce la suprafata prin alte metode decat cele cunoscute? De ce nu a rezistat vremii?

Intrebari la care nu gaseam un raspuns.

Ma simteam atat de singur in acele momente... In cateva minute mi-au trecut prin minte cele cateva mii de ani de istorie cunoscuta. Atatea civilizatii, atatea imperii, atatea religii… Si totusi, omul a ramas la fel. Intotdeauna au primat interesele catorva oameni, care s-au folosit chiar si de ajutorul dat de unele fiinte de lumina, pentru a domina, manipula si exploata marea masa de oameni.

Nimic din legile frumoase nu indeamna la asa ceva. Ele sunt mereu noi, proaspete, de aceea erau numite si frumoase.

Peste tot in jurul nostru, maicuta noastra Geea incearca sa arate drumul fiecaruia. Dar prea putini dintre noi am ascultat-o. I-am jupuit padurile, am strapuns-o si i-am supt fara nesat sangele din interiorul ei, i-am murdarit izvoarele, i-am otravit atmosfera si totusi… inca ne iubeste, inca ne arata la fiecare pas ce este pacea, armonia, bunastarea. In goana noastra nebuna dupa himere am uitat de ea. Ba am uitat si de noi insine!

Le-am recitit de multe ori si de fiecare data eram uimit de simplitatea lor. Ma hotarasem sa le fac cunoscute intr-un fel sau altul. Cred din tot sufletul meu ca nu pot aduce nimic rau. La urma urmei sunt doar cuvinte. Nimic spectaculos in ele. M-am simtit eliberat de o ciudata povara ce imi apasa sufletul.

Si totusi, dincolo de aceste cuvinte, se simte o chemare… o chemare din vremuri foarte, foarte indepartate. Intr-adevar, citirea cu sufletul a acestor legi mi-a deschis o conexiune vibrationala noua, plina de forta si prospetime. La un moment dat, am simtit puternic vibratia lui Ramo. Ma asteptam sa-l simt alaturi de mine in acele momente. In scurt timp am reintrat in piramida. Aveam nevoie de vibratia lui Ramo, avea un efect foarte linistitor asupra mea.

– Trebuia sa fii singur in acele momente, imi spuse Ramo. Candva vei intelege de ce. Stiu ca te gandesti la efectele pe care le poate avea in subconstientul unora, la ce fel de informatii se poate ajunge prin aceste legi simple. Nimic rau nu poate iesi din ele, sa fii linistit din acest punct de vedere. Acum odihneste-te, nu ai energia necesara pentru a te reintalni cu Zamolxe.

A doua zi a fost pentru mine la fel ca oricare alta. Aceleasi ganduri, aceiasi oameni, aceleasi mici probleme de serviciu. Toate framantarile din ziua precedenta parca nici nu le mai simteam. Asteptam insa cu nerabdarea seara, cand urma sa ma reintalnesc cu Zamolxe. Ma simteam insa putin blocat, parca mi se inchisese corpul emotional. Eram logic, dar emotiile parca ma parasisera.

Seara a urmat reintalnirea cu Zamolxe. Am parcurs, ca de fiecare data, toti pasii premergatori si iata-ma fata in fata cu el, in aceeasi sala circulara.

– *Bine ai revenit,* imi spuse Zamolxe*. Sunt multumit de ceea ce ai transcris. Ai reusit sa fii destul de aproape. De aici vom pleca, de la aceste legi simple.*

– Sincer, nu ma asteptam sa fie atat de multe, am spus. Am numarat 45.

– *Erau mult mai multe, insa acum nu mai sunt importante decat cele pe care le-ai transcris. Ele privesc omul. Multe alte legi le-ati redescoperit voi de-a lungul timpului, iar pentru cunoasterea lor ati platit cu sange, lacrimi si sudoare.*

– Cele ce mi-ai transmis, par mai degraba invataturi, indemnuri, sfaturi, decat legi. Legea are prin definitie un caracter restrictiv.

– *Sunt si una si alta. Vechii daci aveau multe legi nescrise care erau respectate cu*

strictete. Uitand de invataturile pe care le-am transmis cu aproape o mie de ani in urma, dacii au fost nevoiti sa adopte o serie de legi dure pentru a face fata vietii. Nu era necesar sa le spun sa nu ucida, sa nu fure, sa nu curveasca, sa nu minta, sa nu pofteasca la bunurile celui de langa el sau altele. Toate acestea le respectau aproape cu totii, caci consecintele erau foarte dure.

– Imi poti spune cateva dintre aceste legi nescrise adoptate de daci?

– *Daca cineva ucidea un semen de-al lui, se intrunea o adunare a batranilor si se facea lumina asupra conditiilor in care s-a infaptuit crima. Daca realizau ca a fost o crima premeditata, ucigasul era fortat sa munceasca toata viata pentru familia celui ucis; daca crima era infaptuita la o furie de moment, i se luau pentru inceput toate bunurile si erau date familiei celui ucis, apoi urmau doua perioade de munca fortata, una de sapte ani pentru familia victimei si alta de sapte ani pentru comunitate. Pentru o crima comisa asupra unei femei, asupra unui copil sau una comisa cu sadism, ucigasul era inchis intr-o cusca si lasat sa moara de sete si foame, iar bunurile sale erau date familiei celui ucis. Pentru o hotie marunta, li se zdrobeau falangele de la degetul mic al mainii stangi. Pentru o hotie mai mare, li se cresta pielea fruntii cu o linie, doua sau trei in functie de cat de mult au furat, apoi erau nevoiti sa munceasca fortat de trei ori valoarea furata, doua pentru cel furat si una pentru comunitate. Talharilor li se taia o ureche si erau alungati din comunitate. Daca cineva era prins la femeia altui barbat si era ucis de acesta, ucigasul muncea fortat cinci ani pentru comunitate si dadea jumatate din bunuri copiilor celui ucis, iar daca nu avea copii, ramanea doar cu munca pentru comunitate; femeia putea fi iertata, insemnata pe frunte sau alungata din comunitate. Cei care minteau pentru a insela oamenii sau care prin minciunile lor aduceau prejudicii comunitatii erau insemnati cu fierul rosu pe buza superioara.*

– Dure aceste legi. Totusi, insemnul facut pentru o hotie sau inselaciune ii puteau marca pentru toata viata; presupun ca peste tot erau vazuti ca un fel de paria.

– *Dure si vremurile. Nu uita ca in acele timpuri, acest teritoriu nu era unitar. Existau mai multe comunitati independente si din cauza faptului ca cei care incalcau legea puteau foarte usor sa se faca nevazuti in alte comunitati, s-au adoptat masuri pentru a fi recunoscuti.*

– Nici nu-i de mirare ca astfel au ajuns, nu numai cei mai viteji dintre traci, dupa cum spune Herodot, dar si cei mai drepti. Revin la legile-invataturi. Am o multime de intrebari legate de aceste legi. Am observat ca in ele sunt incluse si legile universale, pe care noi le cunoastem si sub denumirea de legile kybalionului.

– *Sunt multe legi universale acolo. Totul in jurul vostru este Lege. Iti voi spune cate ceva despre fiecare in parte. Stiu ca te framanta multe intrebari. Insa deocamdata vei lua o pauza. Ai nevoie de cateva zile bune de odihna. Dupa care vom discuta despre om si din ce este alcatuit el. Mai apoi vom lua seama despre fiecare lege in parte. Intai trebuie facuta putina ordine in interiorul omului pentru a patrunde aceste legi. Ele trebuiesc „patrunse“ cu simtirea, nu citite. Altminteri nu sunt decat vorbe goale.*

Corpurile subtile

Pauza mi-a prins bine intr-adevar deoarece simtisem o anumita stare de tensiune si de oboseala datorita acestor transmisiuni. La urmatoarea intalnire cu Ramo mi s-a adus la cunostinta ca trebuie sa fac o munca de cercetare referitoare la corpurile subtile. Era necesara aceasta deoarece reuseam astfel sa creez baza informationala bruta a urmatoarelor transmisiuni. Stiam si inainte cate ceva despre aceste corpuri subtile insa mi s-a spus ca nu era indeajuns. Mi s-a repetat ca transmisiunile nu pot fi realizate, cel putin in cazul meu, decat prin intermediul unor interventii-modulatii asupra unor vibratii aflate la granita dintre mentalul constient si supramental.

M-am conformat acestor cerinte si am descoperit ca exista o foarte bogata literatura

referitor la aceste corpuri subtile. Cele mai multe informatii le-am gasit despre corpul energetic, deoarece de aici se pot face interventii curative asupra corpului fizic. De departe, se evidentiaza Asia in ceea ce priveste descoperirile legate de corpul energetic. Asiaticii sunt cei care au pus bazele unor discipline ca presopunctura, acupunctura, medicina preventiva (ayurveda), yoga, qi-qong si altele. Tot asiaticii au reusit sa puna in evidenta si existenta altor corpuri subtile, cum ar fi corpul astral, corpul mental, corpul cauzal, corpul cosmic (buddhic) si corpul divin (atmic). Ele au fost ulterior preluate, analizate si adaptate de catre civilizatia occidentala.

****

3. Corpul astral

Corpul astral mai este numit si corpul emotional deoarece este sediul senzatiilor, emotiilor si sentimentelor. Este de asemenea zona de proiectie a tuturor corpurilor subtile, de aceea este foarte animat si volatil.

- **Componenta senzitiva –** este pusa in evidenta de catre receptorii organici ai corpului fizic la interactiunea cu mediul exterior (placere, durere, senzatiile de rau si de bine, foame, sete, satietate, echilibru, pozitie, gravitatie) si de cele 5 simturi primare cunoscute:

  a) olfactiv – este simtul cel mai putin dezvoltat (atenuat) dintre toate deoarece, spre deosebire de regnul animal care are nevoie de un simt olfactiv dezvoltat, omul depinde in mai mica masura de acesta. Practic, simtul olfactiv are un etalon simplu: placut-neplacut, slab-puternic (intepator), diverse arome.

  b) gustativ – este un simt putin mai dezvoltat deoarece reprezinta interactiunea cu mediul la nivel de hrana. Aici avem cele patru gusturi de baza – dulce, sarat, acru, amar si cele atipice: alcalin, acid, metalic, picant, aromat (fructe, legume, plante, mirodenii diverse).

  c) tactil – este ceva mai dezvoltat decat celelalte si se poate spune ca omul depinde in mai mare masura de acest simt. Aici senzatiile devin ceva mai puternice (cald-rece, fin-aspru, tandru-dur, moale-tare, elastic-rigid, uscat-umed).

  d) auditiv – este un simt mult mai dezvoltat decat celelalte deoarece sunetele pot forma constructii extrem de complexe prin secvente de continuitate-pauza-tonalitate-intensitate-simultaneitate; omul depinde in foarte mare masura de acest simt, atat pentru interactiunea cu ceilalti (limbaj), cat si ca forma de expresie a unor trairi interioare (muzica). Este simtul prin care putem avea o legatura (alaturi de cel vizual) cu planurile superioare de manifestare.

  e) vizual – este cel mai dezvoltat simt, cuprinde pe langa receptia frecventelor cromatice cunoscute (rosu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo, violet) si forme abstracte de manifestare si comunicare complexa (limbaj, simboluri, tridimensionalitate, diverse geometrii etc.). Prin acest simt nu numai ca avem o reprezentare asupra mediului exterior, dar putem exprima codificat si cele mai inalte trairi interioare (pictura, sculptura, grafica, cinematografie).

- **Componenta emotionala –** este pusa in evidenta de acele atitudini si trairi interioare care au o durata mai scurta si reprezinta reactia constientului fata de mediul exterior sau fata de situatiile interpersonale. Toate emotiile au la baza un substrat informational format in urma experientei de viata. Personalitatea unui individ este formata din multiple structuri informationale prin care acel individ relationeaza cu sine, cu mediul exterior, cu alte persoane, dar si cu anumite idei, opinii, concepte. Aceste structuri informationale reprezinta amprenta experientei de viata in structura psihica si mentala a unui individ in functie de capacitatile si gradele lui de perceptie. Astfel, o anumita realitate este diferit perceputa de la individ la individ (prin judecatile proprii de valoare); prin urmare, informatiile despre realitate sunt percepute prin filtrul acestor structuri. Corpul

emotional este strans legat de corpul mental (informational) incat se poate spune ca avem de-a face cu o complexa structura psiho-informationala dinamica ce formeaza personalitatea. In realitate, informatia este cea care circula prima si determina ulterior reactia emotionala, desi timpul dintre factorul declansator (informatia) si emotie este uneori foarte scurt. Se poate face, de exemplu, asemanarea dintre informatie si emotie cu un intrerupator si un corp de incalzit, caci emotia este in fapt tot o energie sau, mai corect spus, vibratie. Emotiile se pot imparti in:

a) emotii pozitive: bucurie, incantare, entuziasm, siguranta, stima, multumire, exaltare, atractie, afectiune etc.

b) emotii impartiale: mirarea, curiozitatea etc.

c) emotii negative: tristete, frica, mahnire, furie, invidie, disperare, dezamagire, vinovatie, regret, rusine, gelozie etc.

• **Componenta sentimentala –** este formata din acele trairi interioare care au o durata mare si un impact mai puternic in viata omului. La fel si aici, sentimentele se pot imparti in:

a) sentimente pozitive: iubire, fericire, implinire, credinta, speranta.

b) sentimente negative: ura, teama, resemnare, deznadejde.

Toate aceste senzatii, emotii si sentimente se pot manifesta pe scarile de intensitate slab-puternic, mic-mare, astfel ca, in functie de fiecare situatie in parte, un individ poate experimenta diferite intensitati ale senzatiilor, emotiilor sau sentimentelor. De asemenea, in functie de personalitatea fiecaruia si de experienta de viata, in urma acelorasi factori declansatori, un individ poate experimenta diferit ca intensitate o anumita senzatie, emotie sau sentiment, fata de alt individ.

4. Corpul mental

Corpul mental mai este numit si corp informational, iar cu ajutorul lui fiinta umana percepe realitatea, pe sine si pe ceilalti prin intermediul informatiei. Informatia este stocata, prelucrata, analizata, schimbata si folosita la toate nivelele fiintei umane. Prin urmare, acest corp poate fi impartit in:

• **Corpul mental subconstient** – este de o complexitate extraordinara, atat in ceea ce priveste cantitatea de informatie, cat si in ceea ce priveste diversitatea. In cadrul acestui corp sunt toate schemele informationale ale proceselor energetice si biofizice, precum si informatiile suport pentru toate componentele emotionale. Toate procesele biochimice, constructia si functionarea fiecarui corp, atat individual cat si in grup, sunt comandate de corpul mental subconstient. Aici se afla matricea informationala de baza a corpului fizic, dispunand de schema informationala a fiecarei componente in parte, incepand de la cea mai simpla componenta celulara pana la cel mai complex organ. Toate procesele, incepand de la receptia mediului exterior pana la procesele de regenerare celulara, sunt comandate de catre acest corp. Ca volum de informatie, se poate spune ca toate informatiile cunoscute de catre stiinta actuala in toate domeniile nu acopera nici a milionimea parte din imensa cantitate de informatie ce sta la baza functionarii fiintei umane. Aici se afla „setata“ si durata de viata a fiecarei celule in parte, dar si a corpului fizic. Tot in cadrul corpului mental subconstient sunt si informatiile tuturor intruparilor anterioare. Matricea informationala are o dispunere holografica si cuprinde atat corpul fizic, cat si cel energetic. Toate elementele sale componente sunt conectate la invelisul spiritului divin, acest invelis fiind de fapt un fel de computer reglator a carui complexitate este greu de intuit in stadiul actual al dezvoltarii mentale a celor mai multi oameni.

• **Corpul mental semiconstient** – este alcatuit din structuri informationale care actioneaza automat si care s-au desprins de planul mental constient datorita fixarii prin

repetitie (automatisme, deprinderi, obisnuinte, reflexe) si acceptare. Este de asemenea sediul montajelor de dinamica psiho-mentala, dar si sediul blocajelor mentale. Aceste blocaje mentale sunt formate din anumite module informationale compacte care se manifesta ca niste entitati de sine statatoare si limiteaza gradul de miscare si de libertate al individului. Blocajele mentale se prezinta ca un fel de **structuri informationale de forta** care au in aparenta, datorita fixatiei, o mai mare putere de actiune decat planul de forta al constientului. Blocajele mentale sunt formate de-a lungul vietii unui individ prin intermediul experientelor mai putin placute, rationamentelor precare despre diverse situatii, perceptiei eronate sau limitate. Ele sunt dispuse de-a lungul fiecarui plan dinamic de manifestare, actionand atat in ceea ce priveste relatia cu sine, cu ceilalti si cu mediul exterior, cat si in relatia cu diverse idei, concepte, traditii, structuri, mentalitati. Pe de alta parte, montajele de dinamica psiho-mentala sunt reprezentate de elementele cu substrat defensiv, etic, religios, formate cel mai adesea in copilarie si sunt de doua feluri. Pe de-o parte sunt cele care determina dinamica psiho-mentala intre anumite limite ce implica siguranta fizica si normele de conduita acceptate de societate, iar pe de alta parte sunt cele care actioneaza ca niste motoare de dinamica mentala, cum ar fi nevoia de a munci, de a se integra social, nevoia de informatie etc.

• **Corpul mental inconstient** – este zona reziduala a mentalului constient in care se desfasoara procesele psiho-informationale intrerupte, refulate. In aceasta zona, spre deosebire de corpul mental semiconstient, procesele psiho-informationale nu sunt compacte, inchise, ci formeaza structuri deschise. In cazul blocajelor mentale, informatia este cea care formeaza blocajul psiho-mental; in schimb, in zona inconstientului, energia emotionala si impulsul instinctual sunt cele care formeaza si declanseaza procesele inconstientului. Inconstientul continua aceste procese intrerupte si refulate, incercand sa modeleze posibilitatile de asociere a emotiei cu fel de fel de constructii informationale, iesind astfel la suprafata, adica in zona mentalului constient, pentru a se reintegra proceselor constiente. Aceste constructii au diferite sanse de manifestare (consumare); astfel, daca pulsiunea poate fi pusa in manifestare fara a intra in conflict cu exteriorul sau anumite montaje psiho-mentale puternice (concepte spirituale, etice etc.), ea va disparea. Daca nu se va putea manifesta, atunci acea pulsiune va fi iarasi refulata in zona inconstientului. De fiecare data, acea pulsiune va lua alte fatete, se va desfasura si mai ales va creste in mod oscilatoriu, deoarece informatia este cea schimbata, iar emotia (vibratia, trairea) va ramane si va fi chiar alimentata indirect, astfel ca energia emotionala si impulsul instinctual va putea fi destul de greu de urmarit. Daca acele energii nu pot fi constientizate si mai ales depasite, consumate, ele pot declansa evidente manifestari de dezechilibru cum ar fi nevrozele sau chiar boli psihice mai grave.

• **Corpul mental constient** – este zona de constienta prin care omul percepe realitatea, pe sine si pe ceilalti, prin intermediul organelor de simt, al substratului informational al emotiilor si sentimentelor si prin care, totodata, relationeaza cu acestea prin intermediul intelectului. Putem imparti acest mental constient in:

a) corpul mental constient inferior (pasiv) – este reprezentat de totalitatea informatiilor acumulate de catre un individ de-a lungul vietii sale, incepand de la primele amintiri ale copilariei, informatiile acumulate la scoala, din diverse experiente, loc de munca, cultura generala, calatorii, preocupari, studii etc., deci toate informatiile la care are acces prin intermediul memoriei proprii. Tot aici intra si informatiile suport pentru componentele emotionale diverse. Avem deci memorie vizuala, auditiva, olfactiva, tactila, gustativa, memorie emotionala, dar si memorie procesuala, aceasta fiind memoria formata din mai multe componente interconectate.

b) corpul mental constient superior (activ) – este reprezentat de capacitatea de interpretare, analiza, sinteza, prelucrare, organizare si perfectionare a informatiilor de care dispune un individ. Aceasta zona a mentalului deserveste corpul cauzal (componenta a corpului spiritual) in formele primare de manifestare, de aceea este deseori confundat cu acesta. In aceasta zona se manifesta gandirea si imaginatia. Gandirea presupune transpunerea diferitelor structuri informationale perceptibile senzorial sau abstract intr-o schema informationala dinamica specifica si implica deductia, inductia, constructia, simplificarea, generalizarea, abstractizarea etc., conform unor modele structurale preluate sau originale. Imaginatia este procesul prin care imaginile sunt atasate ideilor, necesitatilor, conceptelor etc. Imaginatia poate fi de natura statica sau dinamica, poate transcende planul spatio-temporal. Este in primul rand un proces de creatie care poate cuprinde toata zona de perceptie a omului si poate modela la nivel abstract o realitate virtuala ce poate fi apropiata sau departata de realitatea obiectiva.

• **Corpul mental supraconstient** – este zona subtila a mentalului de unde ne vin inspiratiile, intuitiile. Este si zona de acces catre planurile superioare de manifestare. Este, de asemenea, zona de unde se pot accesa informatiile din memoria universala, numita de inteleptii orientali akasha universala. Acest corp lucreaza cu modele informationale reprezentate simbolic prin diverse geometrii, atat bidimensionale, tridimensionale, cat si multidimensionale, care stau la baza formarii universului si a dinamicii sale. Accesul in aceasta zona a mentalului se face doar in conditiile unei discipline riguroase a mentalului constient si a deschiderii fata de lumile spirituale. Acest lucru presupune, implicit, cel putin eliminarea manifestarii ego-ului, in formele sale primare.

5. Corpul spiritual

Este corpul subtil care se afla la baza tuturor proceselor de dinamica psiho-mentala, de transformare si de evolutie ale fiintei umane.

A. Dinamica fiintei umane – Planul prin care se desfasoara dinamica psiho-mentala a fiintei umane se mai numeste si **plan cauzal**. Planul cauzal are ca sfera de influenta toate planurile inferioare lui, adica planul material, emotional si mental. Putem vorbi de un plan cauzal inferior si un plan cauzal superior.

• In *planul cauzal inferior,* **dorinta** este factorul declansator al dinamicii de manifestare. Dorinta se formeaza ca structura informatie-vointa in corpul cauzal, dar se manifesta in zona astralului inferior (senzatii, emotii) si are un camp de actiune limitat in planul mental constient. Dorinta nu se poate manifesta decat in raport cu planul exterior, fara a-l transcende, si este in zona de manifestare a ego-ului. Dorinta are scopul de a declansa vibratiile astralului inferior si astfel omul va cauta satisfactia vietii sale in senzatii (confort, mancare, sexualitate, placeri legate de simtul auditiv si vizual – spectacole, concerte, manifestari cultural-sportive etc.) si emotii (bucurii, multumiri, manifestari ale mandriei, ale personalitatii etc.).

Planul cauzal inferior este unul foarte important chiar daca la prima vedere pare a se situa la partea cea mai de jos a dinamicii spirituale, deoarece in acest stadiu al manifestarii

dorintei se pun in miscare virtutile de baza (iubirea, vointa, curajul, rabdarea, modestia) in stadiul lor incipient. Aceste virtuti reprezinta instrumentele prin care fiinta umana isi duce la indeplinire dorintele mai mari sau mai mici, dar trebuie spus ca aceste virtuti pot lua diverse forme in functie de scopul propus. Astfel:

- *iubirea* se transpune in atractie, afectiune, compasiune, bunatate;

- *vointa* in perseverenta, hotarare, consecventa;

- *curajul* in implicare, participare, indrazneala, infruntare, vitejie;

- *rabdarea* in permisivitate, toleranta, acceptare, rezistenta (in sensul de a trece peste obstacole).

Modestia este o virtute care se pune in evidenta si straluceste odata cu transcenderea ego-ului si este ca o carte de vizita in ceea ce priveste evolutia unei persoane. Cu cat o persoana evolueaza mai mult din punct de vedere spiritual, cu atat mai mult este pusa in evidenta (straluceste) modestia. Dincolo de aparente, modestia are o extraordinar de mare putere, este ca o cheie ce deschide nenumarate porti. Cea mai orgolioasa minte se deschide in fata modestiei (ego-ul nu vrea decat sa se evidentieze). Smerenia, respectul (forme ale modestiei) converg pana la urma in tacere, iar tacerea este ca un stalp de sustinere al modestiei. Nu degeaba se spune ca *tacerea e de aur*!

• In *planul cauzal superior*, factorul declansator al dinamicii de manifestare a omului este **aspiratia**, iar planul de manifestare este in interior. Aspiratia declanseaza vibratii in zona superioara a corpului astral, in zona sentimentalului inalt (implinire, credinta, fericire). In acelasi timp se activeaza, se dezvolta si se perfectioneaza si zona mentalului constient superior, adica interpretarea, analiza, sinteza, prelucrarea, perfectionarea si organizarea informatiei, corpul cauzal superior preluand apoi partea sintetica a informatiei, formand directii sau **curente psiho-informationale de forta**. Acestea desemneaza un **sens** de directie (spre perfectiune, spre nemurire, spre unirea cu divinul, expansiunea constiintei in absolut) si nu un **scop** (ca in cazul dorintei). Religiile, ideologiile reprezinta partea de mijloc sau de tranzitie dintre dorinte si astfel de curente psiho-informationale de forta.

Trebuie facuta clar distinctia dintre dorinta si aspiratie, caci este oarecum impropriu sa spunem ca avem dorinta de unire cu absolutul sau dorinta de a-L cunoaste pe Dumnezeu. In fond nu este important termenul, cuvantul in sine, cat zona de cuprindere in campul psiho-informational. De asemenea, este bine sa se stie ca aspiratia presupune transcenderea dorintei si nu negarea sa. De aceea, este normal ca omul sa cunoasca dorinta, manifestarile sale si toate vibratiile ce tin de aceasta. Practic, transcenderea dorintei se face dupa saturarea astralului inferior de vibratiile specifice. Unele persoane neaga dorinta, o reprima si acest lucru poate duce la o falsa aspiratie, caci ea vine din frustrare. Sunt totusi persoane care simt aspiratia foarte de timpuriu si la o prima vedere pare sa se vada ca au avut o viata lipsita de placerile astralului inferior, dar asta nu inseamna ca fiinta sa nu a fost saturata (practic plictisita) de acestea in alte existente. Se poate depista foarte usor o astfel de persoana, este vesela, zambitoare, este foarte echilibrata emotional, adica nu manifesta agresivitate in exprimarea ideilor, a opiniilor sau a punctului sau de vedere, nu are tendinte extremiste, este foarte cumpatata in ceea ce priveste alimentatia, nu face excese si mai ales nu se intoxica, este eliberata de tot felul de atasamente, asculta mai mult decat vorbeste.

Pe de alta parte, o persoana care prezinta o falsa ascensiune spirituala este o persoana care nu a reusit sa-si transceanda astralul inferior si datorita frustrarii (esecuri, complexe etc.) alege o cale de ascensiune, dar aceasta nu vine din manifestarea emotionalului inalt (din cele mai pure sentimente), ci este mai mult o alegere intelectuala, informationala, si aceasta mai mult din dorinta de a fi diferit de ceilalti. Aceasta este o foarte puternica narcoza a ego-ului si persoana in cauza alimenteaza inconstient aceasta narcoza tocmai din acele frustrari ce nu au fost rezolvate anterior. O astfel de persoana isi construieste un ideal sau se foloseste de un ideal existent (religie, ideologie), cosmetizandu-l doar pe baza a ceea ce crede el ca este „spiritual“ si va face totul pentru a-si exprima aceasta „noua“ idee sau falsa aspiratie. Pusa in fata unor dispute de idei, aceasta persoana devine agresiva la un moment dat, respinge orice fel de alternative, isi ia o aura de seriozitate grava, este foarte egoista, foarte materialista, se foloseste de frustrarile celorlalti adepti, acoliti, care au mai putin curaj in manifestare decat el. Unei astfel de persoane nu ii place sa asculte problemele celorlalti, nu este flexibila, cauta publicitatea in toate felurile si mai ales cauta sa exprime ideea ca fara ea ceilalti sunt pierduti, ca este farul de care ei au nevoie. O grupare condusa de un astfel de „exponent divin“ nu poate mentine in jurul sau decat persoane care au aceleasi frustrari si de obicei adeptii vor avea in final un foarte dur contact cu realitatea (isi pierd bruma de personalitate pe care o aveau, agoniseala, locul de munca, prietenii, chiar familia si, cel mai grav, isi pierd orientarea in viata). Istoria este plina de astfel de indivizi ce si-au arogat drepturi „divine“ si nu de putine ori s-au implicat in actiuni violente extreme, atragandu-i si pe altii. Fiecare mare religie are astfel de „reprezentanti divini”, iar actiunile lor violente sunt nenumarate in filele istoriei. Nu trebuiesc neglijati nici acei „guru“ ai timpurilor moderne, care prin actiunile si convingerile lor aberante au atras multe alte persoane pentru a comite delicte grave sau sinucideri colective.

B. Transformarea fiintei umane – este procesul din planul de manifestare in care se realizeaza trecerea de la un stadiu de constienta la altul, desigur superior. Aceasta presupune implicit si **modificarea gradului de perceptie si a sistemului de valori**. Se poate intelege ca exista mai multe etape evolutive si fiecare etapa evolutiva presupune parcurgerea unei etape de transformare. Trebuie remarcat ca aceasta tranzitie de la o etapa evolutiva la alta este mai putin pusa in evidenta, dar asta nu inseamna ca nu este la fel de importanta ca si evolutia insasi. Transformarea apare atunci cand un vechi sistem de credinte si de valori nu mai gaseste rezonanta in constiinta fiintei umane. Apare astfel un punct mort al dinamicii de manifestare, caci motivatia este pusa sub semnul intrebarii. Este punctul de inflexiune in care are loc evolutia (saltul) sau involutia (regresia). Multi confunda aceasta transformare cu indeplinirea unei anumite dorinte, mai mari sau mai mici (un anumit titlu stiintific, acceptarea intr-o oarecare organizatie, rezultate deosebite etc.), insa aceasta nu reprezinta nici pe departe o transformare a fiintei, ci mai degraba fructul unui efort al dorintei. Transformarea intotdeauna are loc in interior si priveste perceptia de ansamblu (holistic) a respectivei fiinte, atat asupra ei insisi cat si asupra exteriorului.

Sa luam, de exemplu, actualul sistem de valori, cel mai raspandit pe aceasta planeta, si anume, sistemul de credinte bazat pe aspectul materialist, in care dinamica unui individ urmareste acumularea (de bani, posesiuni, putere, functii etc.) si desfatarea in senzatii si emotii. Desigur, doctrina materialista implica un sistem de valori in care iubirea, vointa, curajul, rabdarea, modestia sunt puse la loc fruntas, dar perceptia este cu totul alta si ea este facuta prin prisma ego-ului. Iar ego-ul nu se poate descurca decat intr-un sistem antagonist (bine-rau, urat-frumos, puternic-slab etc.) si, implicit, presupune lupta. Apar astfel blocaje puternice, atat la nivel mental cat si la nivel emotional si energetic. Pentru cei mai multi teama reprezinta principalul factor declansator de manifestare, iar de aici o intreaga suita de conflicte, suferinte, deceptii. De cele mai multe ori, omul intra in aceasta

lupta, iar atunci cand iese sifonat (la inceput de fiecare data iese sifonat), se resemneaza si cauta sa-si gaseasca un loc in mecanismul mai mult sau mai putin complicat intocmit de cei care au avut o viziune ceva mai ampla a societatii, adica va fi un bun slujbas intr-un oarecare domeniu. Asta intr-un caz cat de cat mai „fericit".

Ei bine, la nivel de individ aceasta situatie se poate perpetua la nesfarsit, deoarece posibilitatile de jonglare cu sistemul dualist si cu vibratiile astralului inferior sunt practic nelimitate. Dar legile universale sunt atotputernice si mai ales impartiale, astfel legea ritmului impunandu-se in cele din urma atat la nivel de individ cat si la nivel social. Aceasta lege obliga schimbarea; nu trebuie privita aceasta lege ca o sabie a lui Damocles, ci mai degraba ca o necesitate de innoire, de improspatare.

Datorita nivelului de constienta mai redus (perceptie limitata si antagonista), constructiile mentale adoptate in zona mentalului semiconstient sunt cele care guverneaza practic omul de rand, in cele mai multe din situatiile cu care se confrunta zi de zi. Ele se mai numesc si blocaje mentale deoarece limiteaza nu numai campul de perceptie al realitatii (interioare si exterioare), ci si manifestarea. Daca individul nu manifesta dinamica mentala impusa de legea ritmului, risca sa fie fortat sa faca acest lucru de anumite imprejurari nu tocmai placute, cum ar fi pierderea unei posesiuni, a locului de munca, a unei relatii, a functiei, probleme de sanatate etc., determinandu-l astfel sa-si revizuiasca sistemul de valori, de perceptie a realitatii si fortandu-l sa devina mai activ in zona planului mental constient superior.

Transformarea de constienta ce urmeaza sa aiba loc vizeaza practic transcenderea dualitatii bine-rau, iar aceasta transcendere va avea loc pe toate planurile cunoscute. Planul mental constient superior este primul vizat, caci este cel mai apt pentru a transcende dualitatea. Deja unele dintre creatiile planului mental constient superior au transcens dualitatea la nivel teoretic, astfel ca **binele si raul sunt vazute complementar si mai ales integrate in cadrul altui proces mai complex in desfasurare.** Este cazul stiintelor exacte si in curand va fi si cazul psihologiei. Raul nu va constitui in viitor un motiv de disputa, de teama, de reactii grosiere, ci va fi perceput ca un impuls pentru schimbare, modificare, adaptare si, cel mai important, va fi ca raul respectiv nu va fi perceput decat ca o alta fateta a binelui. Aceste cuvinte sunt destul de greu de inteles pentru o persoana prinsa in mrejele dualitatii din aceste vremuri tulburi, dar situatia chiar asa se prezinta.

Pentru inceput, pentru a se ajunge la o astfel de perceptie este nevoie in mod obligatoriu de o mai buna disciplina mentala, iar asta presupune implicit lucrul cu planul mental constient superior si realizarea unui cat de cat autocontrol mental. Deci este vorba de a lucra cu informatia la nivel dinamic; prin urmare, nu cantitatea de informatie va fi cea care va conta, ci calitatea si diversitatea ei. Asadar interpretarea, analiza, sinteza, prelucrarea, organizarea si implementarea informatiei reprezinta adevarata munca in transformarea omului. Optimizarea si aplicarea informatiei este deci primul pas in acest proces tranzitoriu de transcendere.

Astfel limpezit acest proces informational al tranzitiei, se poate lucra cu instrumentele sferei spirituale, cu iubirea, vointa, curajul, rabdarea, modestia, intr-o mult mai mare masura si cuprindere decat in sistemul dualist al dinamicii, iar manifestarile astralului inferior (bucurii, multumiri) vor fi din ce in ce mai elevate. De asemenea, deschiderea spre arta, in tot ansamblul ei, va fi din ce in ce mai mare si va reprezenta principala preocupare a timpului liber.

C. Evolutia fiintei umane – este procesul prin care fiinta umana se dezvolta in tot

ansamblul ei. Este vorba de o dezvoltare pe toate planurile de manifestare: fizic, energetic, emotional, mental, cauzal, prin prisma unui grad de constienta. Exista desigur evolutie si in planul dual (antagonist) de perceptie, dar aceasta evolutie este particulara si nu integrala, adica o persoana poate evolua conform unor parametri ai respectivului sistem dual. Acesti parametri sunt dispusi liniar si dinamica este de la minus la plus, adica de la slab la puternic, de la putin la mult etc., si intotdeauna legea ritmului se impune conform planului dual, adica exista riscul mersului inapoi, al caderii, caci si legea polaritatii intervine. De fapt nicio lege universala nu sta deoparte in niciun proces. Riscul este mai mare sau mai mic si aici teama este cea care determina acest grad de risc. Vom expune mai tarziu mecanismele prin care teama impregneaza dinamica si evolutia in planul dual al manifestarii.

Din punct de vedere fizic, evolutia in sistemul dual al manifestarii nu se face integral, nu se are in vedere intreg ansamblul, ci doar partile. Astfel, si medicina este impartita pe domenii (cardiologie, ortopedie, neurologie, endocrinologie etc.) deoarece considera, in mod eronat, ca partile (organele, sistemul osos, circulator, digestiv, hormonal etc.) sunt tratabile separat si asta din cauza faptului ca nu este recunoscut (palpabil) corpul eteric, energetic, care de fapt sustine intregul corp fizic.

Medicina clasica afirma ca energeticul este conditionat de fizic si ca este o chestiune de biochimie. S-a mers chiar si mai departe, afirmandu-se ca si corpul astral (emotional) si mental sunt tot o chestiune de biochimie si ca biochimia ar fi cauza manifestarilor emotionale sau mentale, iar mecanismul ar fi declansat de anumiti factori de mediu (necesitate, adaptare, conservare etc.) coroborat cu „materia superior organizata”. Ori cauza precede efectul in orice sistem - si s-au facut demonstratii in acest sens chiar de catre reprezentantii acestei discipline, unde s-a observat clar ca de fapt emotia este cea care determina schimbari la nivel biochimic si nu invers, gandul determina aceste schimbari si nu invers. Ca si cum masina ar conduce omul si nu invers!

Ei au dreptate pana la un anumit punct si aici este vorba de unele „setari“ din corpul mental subconstient care determina o anumita dinamica a regnului animal. Aceste setari sunt date de codul genetic, dar sunt si adaptate conform experientei, evolutiei regnului respectiv. Omul depinde intr-adevar de aceste „setari“ pana la un anumit punct, dar fiind un regn superior si-a dezvoltat (pus in evidenta) si alte corpuri subtile, astfel ca poate manevra energii din ce in ce mai elevate, care de fapt determina si conditioneaza-deconditioneaza in cele din urma acest corp fizic.

Inertia determinata de diversele traditii culinare (prin exacerbarea simturilor gustativ si olfactiv) cauzeaza disfunctionalitati in mecanismul corpului fizic si energetic datorita incompatibilitatii si astfel apar dereglari grave care, in cele din urma, afecteaza si corpul fizic. In aceste circumstante apar diversele boli la nivelul corpului fizic si cu aceasta ocazie se alimenteaza si greoiul mecanism al medicinii clasice, cu toate formele sale aberante conexe. Medicina si alimentatia denaturata (ce reprezinta peste 90% din mecanismul sistemului alimentar) au ajuns sa depinda una de cealalta si chiar daca se stie bine acest lucru, putini se incumeta macar sa prezinte situatia. In acest angrenaj sunt implicati zeci de milioane de oameni si sume de ordinul miilor de miliarde de dolari. Dar lenea si indiferenta fac ca acest mecanism greoi sa perpetueze, iar cei care sunt in joc sa inchida ochii. In viitorul apropiat (sub 100 de ani), peste doua treimi din acest angrenaj imens va disparea. Nu se poate vorbi de o evolutie in sens fizic decat in putine cazuri, caci „evolutia“ la acest nivel este de fapt o incercare de continua reparare, pe de-o parte, iar pe de alta parte este vorba de-o alta exacerbare, cea a spectaculosului si a ego-ului. Este vorba de anumite discipline sportive in care corpul fizic este de-a dreptul torturat pentru a obtine nu

stiu ce distinctie sau premiu. Totusi, in general vorbind, sportul este un mult mai bun mijloc de eliberare a energiilor joase decat conflictele, iar unele discipline sportive pun in evidenta atat inteligenta, abilitatile mentale, cat si armonia intregului.

Pentru dezvoltarea si mentinerea in armonie a corpului fizic pot fi folosite atat metodele orientale (hatha-yoga, qi-gong, arte martiale etc.), cat si cele occidentale (gimnastica, fitness, dans etc.), in functie de inclinatiile si preferintele fiecaruia.

Alimentatia este principalul factor de aparitie a diverselor boli fizice, de aceea este necesara revenirea treptata la o alimentatie preponderent naturala (adica netratata termic). Se gasesc publicate numeroase lucrari referitoare la aceasta, in care este dezbatuta problema alimentatiei sanatoase. Pentru inceput se poate merge pe varianta 50% alimentatie „normala“ si 50% alimentatie naturala. Ulterior, dupa ce se vor observa schimbarile benefice, se poate reduce procentul alimentatiei traditionale, insa este nevoie de un avans pe toate planurile de manifestare, altminteri apar diverse tensiuni care in cele din urma vor determina revenirea la alimentarea traditionala.

Medicina preventiva este cea care trebuie promovata si dezvoltata si mai ales trebuie privita din punct de vedere holistic, deci prin prisma tuturor corpurilor. Prin urmare, nu vorbim aici doar de revenirea la o alimentatie corecta si de eliminarea sedentarismului, ci si de aspectul energetic, emotional si mental. Deci se va tine cont de aspectul energo-psiho-informational. Deja sunt primele semne incurajatoare in acest sens.

Din punct de vedere energetic, omul prezinta numeroase forme de manifestare. Fiecare corp dispune de un sistem energetic propriu si toate sunt interconectate. Despre sistemul energetic al corpului fizic se cunosc destul de multe lucruri in momentul de fata si rezultatele sunt mai mult decat pozitive in ceea ce priveste aplicabilitatea acestor cunostinte. Nu vorbim numai de energia eliberata prin alimentatie (energia vitala in cazul alimentelor naturale), ci si de energia corpului eteric, prin centrii energetici (chakre) si meridianele energetice aferente, precum si energia pranica primita prin respiratie. Trebuie cunoscut ca reteaua energetica este mult mai complexa decat pare la prima vedere. Centrii energetici principali si secundari, traseele (meridiane) energetice principale si secundare alimenteaza de fapt o mult mai vasta si fina retea energetica. Aceasta retea transporta energia modulata pentru fiecare organ si componenta organica in parte, pana la nivel de celula. De asemenea, intr-un fel este modulata energia in timpul zilei si altfel in timpul noptii. Aceasta vasta retea fina este afectata pe timpul zilei atat de efortul fizic, cat si de efortul psiho-mental, de aceea seara corpul fizic resimte acut oboseala si numai somnul poate reface aceasta complexa plasa energetica.

Fluxurile energetice mai puternice, rezultate din munca fizica si in special din activitatea psiho-mentala, afecteaza deci aceasta fina retea (prin obturare, rupere). Chiar daca se lucreaza bioenergetic asupra unei persoane obosite, aceasta retea fina nu se poate reface decat in mica masura, deoarece este nevoie de conectarea la complexa matrice informationala a corpului fizic (unica pentru fiecare persoana), care este situata in corpul mental subconstient, singura care poate reface uriasa si complexa reconfigurare a retelei. Si accesul la aceasta matrice-hologram nu poate avea loc decat daca sunt suspendate barierele normale, adica planul mental constient si cel semiconstient, deci intr-o stare de relaxare psiho-mentala avansata, adica prin somn. Anumite metode de meditatie si de relaxare pot reface aceasta retea dar numai pentru o perioada limitata de timp. De aceea este foarte important sa se tina seama de programul necesar de somn, dar si de pregatirea de dinaintea somnului. Prin urmare, se are in vedere eliberarea de orice fel de tensiuni psiho-mentale inaintea somnului, altminteri aceste tensiuni continua sa genereze

perturbari energetice chiar si in timpul somnului, iar la trezire se constata ca oboseala este prezenta. In unele cazuri mai grave se poate constata ca oboseala este chiar mai accentuata decat inaintea somnului.

Din punct de vedere emotional, omul dispune de o foarte mare varietate de manifestari vibrationale; de fapt acest corp emotional este tot un sistem energetic, insa mult mai elevat. Iar orice sistem superior guverneaza sistemul imediat inferior lui, astfel ca putem asocia energiile corpului astral cu emotiile si sentimentele, iar acestea influenteaza direct sistemul energetic al corpului fizic. Prin urmare, este necesara o mai buna punere in lumina a acestor tipuri de energii.

S-a observat de-a lungul timpului ca buna dispozitie, bucuria, satisfactia, sunt in relatie directa cu sanatatea si vitalitatea, asadar este necesar sa se tina cont de aceste energii subtile ale corpului astral care sunt de o mare importanta. Chiar daca unii folosesc o alimentatie mult mai sanatoasa (preponderent naturala) si diverse tehnici pentru un surplus de aport energetic, puteti intalni printre ei si persoane care au anumite disfunctionalitati la nivel energetic si pot dezvolta chiar si boli fizice. Pare paradoxal la prima vedere, dar din punct de vedere emotional lucrurile nu stau tocmai asa. Ego-ul determina la aceste persoane o manifestare aparte, prin care ei isi etaleaza atat asa-zisa superioritate fata de ceilalti, cat si anumite mecanisme la nivel mental prin care se autoizoleaza. Acestia au fortat propria lor transformare si astfel nu si-au transcens felul lor anterior de a fi. Tensiunile psiho-mentale nu au fost eliminate, ci doar mascate, astfel ca ele continua sa genereze perturbari pe planul inferior de manifestare, deci pe cel eteric (bioenergetic), si implicit aceste dezechilibre se pot manifesta pana in corpul fizic.

Emotiile si sentimentele pot determina generarea unor campuri energetice impresionante, dar aceste energii pot fi benefice pentru om sau pot fi daunatoare, in functie de tipul emotiilor. Este de la sine inteles ca emotiile pozitive genereaza campuri benefice, iar cele negative genereaza campuri daunatoare sau asa-zis malefice. Aceasta maleficitate nu trebuie inteleasa ca fiind ceva venind din nu stiu ce cotloane ale iadului; pur si simplu, ele sunt energii al caror substrat informational nu rezoneaza cu cele mai subtile aspecte ale fiintei, cu sensul real al devenirii fiintei. Este aceeasi chestiune de perceptie care determina gradul de constienta.

Daca se analizeaza putin mecanismul de generare al emotiilor si sentimentelor, se poate observa ca marea majoritate a emotiilor oscilante sunt generate de manifestarea dinamica a dualitatii, acest du-te – vin-o al diverselor stari: rau-bun, slab-tare, putin-mult, frumos-urat etc., iar acest lucru implica automat si substratul informational. De fapt, putem vorbi aici de o dualitate informatie-emotie, la fel cum se vorbeste de unda electro-magnetica si, pentru intelegere, trebuie facuta lumina (alta dualitate: unda-corpuscul). Am stabilit inainte ca la acest nivel emotia este efect si informatia este cauza; prin urmare, situatia nu se poate schimba decat la nivel de informatie, iar acest aspect implica un minim de efort mental din partea omului. De cele mai multe ori emotiile negative sunt generate prin mecanismele blocajelor mentale si mai ales prin efectul gravitational al ego-ului. Am mai evidentiat faptul ca aceste blocaje mentale sunt structuri informationale compacte care actioneaza automat si care s-au desprins de planul mental constient datorita fixarii prin repetitie (automatisme, deprinderi, obisnuinte, reflexe) si acceptare. Se poate spune ca ele functioneaza aparent independent, prezentandu-se ca un fel de circuite informationale de forta. Blocajele mentale sunt deci fie adoptate, fie implementate prin repetare. Aceste structuri informationale de forta continua sa existe si sa actioneze atata vreme cat campul de forta al constientului, determinat de gradul general de perceptie, este mai mic decat ele. Fara o anume educatie in acest sens, aceste structuri de forta continua sa existe pana

cand omul este fortat de diverse imprejurari sa-si ridice gradul de constienta in asa fel incat sa-si mareasca unghiul de perceptie referitor la ele si apoi sa inteleaga mecanismul lor de perpetuare.

Vom lua cateva exemple foarte simple. Copiii au un corp mental constient mai putin dezvoltat decat adultii, astfel ca ei sunt mult mai sensibili fata de unele „provocari", de asemenea sunt mai dispusi diverselor manipulari. Gradul lor de perceptie este mult mai mic decat al adultilor. Astfel, situatiile sunt foarte repede transate in bine sau rau, in urat sau frumos etc., practic destul de greu gasesti loc de acceptare, derogare, intelegere. Prin urmare, o calatorie la stomatolog poate declansa emotii negative foarte violente in copil deoarece percepe informatia doar la un nivel grosier, adica stomatologia reprezinta pentru el doar niste obiecte de tortura fizica. Mai tarziu, odata cu cresterea gradului de cunoastere, implicit si de perceptie, va sparge acest blocaj mental din copilarie, caci va intelege prin educatie, prin dezvoltarea simtului estetic, experienta chiar, ca este benefic si chiar obligatoriu sa ai cavitatea bucala sanatoasa. Astfel, el va trece rapid sau gradual peste acel blocaj din copilarie si va merge apoi chiar bucuros la stomatolog, stiind ca va scapa de fapt de unele probleme, in ciuda unor eventuale dureri trecatoare. Este vorba in acest exemplu doar de gradul de perceptie, ceea ce implica in primul rand informatia.

Sa luam un alt exemplu, de data aceasta vizand adultii si avand ca obiect blocajul mental adoptat. Marea majoritatea a oamenilor au diverse frici fata de diverse specii din regnul animal. De exemplu frica de serpi poate genera emotii foarte puternice doar la simpla vedere a acestora si asta din cauza faptului ca sunt asociati informational cu aspectul, veninul, coltii, chiar moartea. Astfel, blocajul mental este deja creat si acceptat fara probleme. Daca un grup de persoane face o excursie pe munte si cineva aduce in discutie probabilitatea de a intalni aceasta specie, emotia negativa este degajata inainte chiar ca intalnirea sa aiba loc fata in fata. Daca se vor interesa, vor afla ca de fapt, prin insasi deplasarea lor, adica prin vibratiile pasilor, care sunt percepute de organele de simt ale sarpelui de la o distanta apreciabila, vor determina reptila sa plece din calea lor, iar daca nu are timp, din cauza vitezei omului, atunci va sta linistita pana ce va trece pericolul (instinctul ii spune ca este vorba de pericol), astfel ca nicidecum nu va ataca omul decat in cazuri exceptionale, cand este agresata sau se intervine brutal in habitatul ei. Oricum, teama ancestrala fata de aceasta specie este nejustificata si doar lipsa de informatie determina perpetuarea unor blocaje mentale generatoare de emotii negative (un alt caz similar este cel al lupului, desi nu a fost semnalat niciun caz in care omul sa fi fost atacat de vreun lup, exceptand situatiile de turbare). Genul acesta de blocaje banale sunt intalnite cu sutele sau chiar cu miile in mintea unui individ oarecare, si vorbim aici doar de cele mai simple blocaje mentale. Intotdeauna teama este in stransa legatura cu lipsa de informatie, iar in cazurile de blocaje mentale ceva mai complexe, chiar cu nefolosirea corpului mental constient superior (lene mentala, ignoranta), ceea ce duce la rigiditate mentala. Astfel, unui esec i se va vedea intotdeauna doar partea negativa de catre persoana prinsa in acest angrenaj si ea va suferi in functie de cat de mare ii este ego-ul.

Dincolo insa de sistemul dual, victoria are esecul ei si esecul are victoria sa, cu toate ca la prima vedere victoria are „gustul" placut, iar pierderea are un „gust" neplacut. Este deci o chestiune de cum se prezinta problema in mintea omului, adica de perceptie.

Odata demarata aceasta analiza a unui eventual esec, chestiunea cea mai importanta este recunoasterea personala a ei. Intotdeauna cel care percepe esecul are vina primordiala, indiferent de cat de lung este lantul cauzal si indiferent de cat de multe persoane sunt implicate. Recunoasterea este extrem de importanta deoarece numai asa se deschid spre observatie (apar la lumina) cauzele, altminteri nu va fi posibil, iar

eventualele asa-zis cauze descoperite nu vor fi decat efecte ceva mai subtile ale cauzelor adevarate. Deci, daca nu se ia in considerare recunoasterea, responsabilitatea eseculi, adevaratele cauze vor mentine campul de forta al blocajului mental deasupra campului de forta al constientului.

Transcenderea unei astfel de situatii se poate face folosind in primul rand corpul mental constient superior, adica problema este supusa observatiei, analizei, sintezei, corespondentei cu alte situatii de acelasi gen, folosindu-se deci atat metoda deductiei, cat si cea a inductiei. Rezolvand aspectul informational al unui esec, el nu mai are cum sa fie repetat deoarece constientul a depasit blocajul mental, iar emotionalul nu mai resimte niciun fel de tensiune vis-a-vis de aceasta problema. Este important sa fie inteles ca nicio problema de natura personala nu poate fi rezolvata prin diverse solutii venite din afara. Majoritatea problemelor cu care oamenii se confrunta (cele legate de bani, problemele sentimentale, problemele sociale etc.) nu pot fi rezolvate decat in caz particular si aceasta nu o poate face nimeni din afara, ci numai persoana insasi, in primul rand prin asumarea responsabilitatii. Astfel, chiar daca societatea este dezvoltata din punct de vedere economic, oamenii vor continua sa sufere vis-a-vis de aceasta problema a banilor. De asemenea, chiar daca singuratatea sau problemele de cuplu sunt aspecte foarte des intalnite, acestea continua, chiar mai acut, cu toate ca mijloacele de comunicare sunt diverse si la indemana in aproape orice moment. Si toate acestea se petrec deoarece aceste aspecte sunt privite prin filtrul ego-ului si al temerilor diverse.

Ego-ul nu reprezinta altceva decat atasamentul constientului de acele constructii psiho-mentale care au la baza aspectele animalice ale instinctelor de supravietuire, adaptare, conservare, in combinatie cu formele primare de manifestare ale individualitatii (egoism, lacomie, aroganta, infatuare etc.). Astfel banii tin de supravietuire, conservarea de partea sentimentala, iar adaptarea de aspectul social al omului. Chiar daca aceste probleme sunt rezolvate in forma primara, sfera lor de influenta se extinde si asupra celorlalte activitati conexe, iar liantul de legatura este teama.

Se poate spune ca teama se afla la baza tuturor emotiilor si sentimentelor negative. Ea s-a evidentiat si apoi diversificat prin instinctul de supravietuire din momentul in care omul s-a identificat pe sine ca fiind limitat si mai ales izolat in ceea ce priveste planul de manifestare. Cu cat lipsa de informatie este mai mare, cu atat mai mult creste perceptia temerilor de orice fel. Teama este principalul factor de frana in dinamica si evolutia omului si ea se desfasoara sub multiple fatete; poate lua forma nesigurantei, ingrijorarii, pericolului, agitatiei, suspiciunii etc. Astfel omul este mereu pus in situatia de a-si proteja pozitia, de a lupta pentru a obtine ceea ce are nevoie sau pentru mai mult. Teama determina prin angrenajul sau mental, in zona informationala, o arie mica de manifestare a constientului, mai exact izoleaza, limiteaza gradul de libertate si de actiune al omului, caci blocajele mentale care au ca substrat teama, sub diversele ei manifestari, sunt deosebit de puternice.

Toate aceste manifestari emotionale negative pot fi depasite, dar nu prin negarea lor, nu fugind de ele, caci nu vor disparea, ba dimpotriva, vor lua alte forme mai greu de depistat. Ele pot fi depasite in primul rand prin acceptare si apoi prin transcenderea substratului informational, adica intelegand de la cap la coada mecanismul prin care ego-ul isi pune amprenta asupra informatiei din spatele emotiei. Un minim de efort mental este necesar, altminteri degeaba va impuneti, de exemplu, intr-un moment de luciditate, sa nu va mai enervati, pentru ca acel moment de luciditate ofera doar un mic aport de energie subtila constientului, dar acest lucru doar pentru o scurta perioada de timp. Intentia este desigur absolut necesara, dar nu si suficienta. Asa cum s-a depus o munca pentru fixarea si

perpetuarea unui blocaj mental, la fel este necesara o munca pentru a elimina acel blocaj mental (cu toate ca acest efort nu este necesar sa fie mare).

Este foarte important ca fiecare sa stie in ce pozitie se afla in raport cu fiecare corp in parte, caci numai asa situatia per ansamblu poate fi controlata. Ceea ce nu se cunoaste nu poate fi controlat, nu uitati asta!

Din punct de vedere mental, omul prezinta o structura destul de complexa. Nu vom discuta despre uriasa cantitate de informatie din corpul mental subconstient, care se afla la baza functionarii corpului fizic, ci doar de structurile informationale perceptibile la nivel constient. Dezvoltarea corpului mental constient presupune parcurgerea mai multor etape.

Intr-o prima etapa, omul acumuleaza intr-un mod selectiv informatiile, memoria pastrand pe de-o parte doar acele informatii ce rezoneaza cu primele structuri de baza ale personalitatii, iar pe de alta parte, informatiile ce sunt in rezonanta cu structura corpului spiritual format in vietile anterioare, acest corp fiind pastrat.

Primele structuri de baza ale personalitatii sunt formate din mecanisme psiho-informationale avand cel mai puternic substrat senzorial, apoi sunt cele preluate din jurul sau, de la familie, societate. Aceste structuri psiho-informationale sunt la inceput strans legate de necesitatile de baza, adica de hrana, habitat, afectiune, apoi intervine si relatia cu mediul exterior. Familia ofera primele concepte de relationare cu exteriorul prin exemplul pe care il dau, adica prin educatie. Este perioada in care corpul mental constient inferior (memoria) se afla la o capacitate foarte mare, iar corpul mental constient superior (determinat de capacitatea de interpretare, analiza, sinteza, organizare, perfectionare) abia incepe sa se dezvolte, astfel ca personalitatea este preponderent pasiva si axata mai mult pe ego-centrism.

Informatiile care se pastreaza cel mai bine in aceasta perioada sunt exclusiv cele care au componenta emotionala aferenta mai puternica, indiferent de emotie. Sunt pastrate asadar atat informatiile care au legatura cu diversele emotii pozitive cat si informatiile care au legatura cu emotiile mai putin placute. Se formeaza astfel judecatile de valoare ale copilului, iar pe baza emotiilor resimtite se contureaza structura de baza a personalitatii primare. Este o perioada extrem de importanta in viata omului caci aceste prime structuri psiho-informationale ale personalitatii abia formate se prezinta ca niste vectori informationali de forta, un fel de motoare ale dinamicii de manifestare, iar ele se pot perpetua toata viata. Importanta lor este foarte mare datorita faptului ca acesti vectori de forta se ataseaza de directiile informationale de forta reprezentate de conceptele spirituale, ideologii, adica de formele ce transcend conditia umana limitata si chiar moartea.

Se poate spune ca pana la varsta maturitatii constientul individului este conditionat de emotie, ceea ce presupune o dinamica mai mult instinctuala decat rationala, efectul gravitational al ego-ului fiind extrem de puternic. Tocmai de aceea in aceasta perioada libertatea este foarte mult ingradita (scoala, program limitat de stat afara la joaca, mici pedepse, lipsa banilor) pentru a se depasi viziunea pur subiectiva a realitatii si a se contura primele componente ale unei viziuni obiective. Componentele obiective ale personalitatii individului sunt formate in jurul conceptelor de valoare, morala, spiritualitate, idealuri. Aici intervine actiunea corpului spiritual (prin componenta cauzala) astfel ca individul mai putin evoluat prin intruparile anterioare percepe aceste componente obiective ca fiind impuse, adica va percepe exteriorul ca fiind restrictiv in dezvoltarea corpului sau spiritual (implicit si al personalitatii). Pe de alta parte, cei care au o zestre spirituala mai

buna percep aceste componente obiective ca fiind complementare componentelor subiective.

Se poate spune ca in aceasta etapa, prin structura de baza a personalitatii sale, omul prezinta o atitudine reactiva fata de orice fel de relationare cu exteriorul. Prin atitudine individul isi exercita convingerile proprii conform mostenirii, cunostintelor dobandite si indeosebi experientei sale. Aceasta atitudine poate lua diverse forme in functie de tipul de personalitate.

In a doua etapa, omul acumuleaza informatii care au legatura cu dinamica de ansamblu a fiintei sale. In aceasta etapa omul are deja conturate structurile informationale de dinamica, atat in ceea ce priveste propria persoana, cat si structurile informationale de dinamica sociala, desigur la nivelul sau de perceptie. Este perioada in care omul cauta sa-si exprime individualitatea, dar si integrarea sa in mecanismul social. Astfel, el experimenteaza multe situatii in care observa cum virtutile spirituale de baza (iubirea, vointa, curajul, rabdarea) contureaza structurile psiho-informationale ale personalitatii.

In aceasta perioada are loc dezvoltarea corpului mental constient superior, iar primele elemente ce intra in actiune sunt **observarea, interpretarea si analiza**, in functie de nivelul de perceptie al fiecaruia. Toate acestea sunt facute prin prisma structurilor psiho-informationale ale personalitatii. Acum se evidentiaza mult mai clar si atitudinile omului fata de diversele situatii intalnite. Pas cu pas, se dezvolta si **capacitatea de organizare, prelucrare, imbunatatire si sinteza** a informatiilor acumulate.

In aceasta zona de manifestare a dinamicii mentale in care se lucreaza cu partea superioara a mentalului constient omul poate recunoaste dimensiunile structurii personalitatii sale. Este proba de maturitate prin care observa si mai ales isi recunoaste pozitia corecta in raport cu exteriorul, pentru ca vede in mod deslusit cum si cat din virtutile de baza (iubire, vointa, curaj, rabdare, modestie) se regasesc in structurile sale de personalitate. Este o alta perioada extrem de importanta din viata omului deoarece este ca o zona de granita prin care se poate merge inainte sau se poate merge inapoi. Alte componente mentale, cum ar fi **inteligenta, perspicacitatea sau imaginatia**, nu sunt atat de importante acum ca virtutile de baza amintite.

Daca structurile psiho-informationale ale personalitatii nu sunt bine structurate, delimitate, recunoscute si integrate mentalului constient, atunci individul va da inapoi, adica va regresa. Acesta, regresul, poate fi mai mic sau mai mare caci va depinde de o serie de factori (familie, societate, anturaj, religie etc.). Va cauta in acest caz doar satisfacerea nevoilor de baza, adica acele nevoi de siguranta materiala si afectiva. In multe cazuri, atunci cand componenta subiectiva a personalitatii este foarte puternic conturata (un ego foarte mare), omul poate dezvolta tendinte de ingradire, izolare fata de directiile informationale de forta (concepte spirituale, idealuri). Aceasta izolare determina in cele din urma pervertirea virtutilor de baza. Astfel, iubirea este inlocuita cu sexualitatea, vointa cu incapatanarea si ambitiile desarte, curajul cu obraznicia si tupeul, rabdarea cu panda, urmarirea diverselor oportunitati, modestia si umilinta cu slugarnicia si complexele de inferioritate.

In a treia etapa are loc modelarea structurilor psiho-informationale ale personalitatii. In aceasta etapa, omul este capabil de a privi lucrurile atat din punct de vedere subiectiv cat si din punct de vedere obiectiv, fara a determina un conflict. Este etapa in care este initiata autocunoasterea la nivele mai profunde, ceea ce presupune o mai mare desfasurare a mentalului in detrimentul emotionalului. Acum se pun foarte mult in evidenta **capacitatea**

de concentrare, **atentia si luciditatea**, iar blocajele mentale sunt depistate si eliminate succesiv.

In aceasta etapa, dinamica evolutiei poate cuprinde doar anumite zone aferente mentalului constient sau poate cuprinde o arie mult mai larga, astfel ca unii se vor axa pe diverse domenii de activitate si aici poate fi vorba de arta, stiinta, tehnologie, in care vor excela mai mult sau mai putin, in functie de efortul depus, in timp ce altii vor avea o viziune ceva mai de ansamblu asupra realitatii obiective. Primii sunt cei care contribuie la dezvoltarea tuturor domeniilor de activitate, varfurile reprezentand creatorii de arta, oamenii de stiinta din diverse domenii, inventatorii. Cei din urma sunt apti pentru anumite functii de conducere din mecanismul social, adica vor fi buni conducatori, buni directori etc., reusind sa mobilizeze atat resurse materiale cat mai ales resursele umane. Pentru cei din prima categorie, chiar daca dezvoltarea lor psiho-mentala nu este echilibrata, au totusi formate acele trasaturi ale personalitatii prin care filtreaza informatiile venite din exterior, astfel ca se vor axa aproape exclusiv pe domeniul lor de activitate.

In a patra etapa se contureaza mult mai clar planurile superioare de manifestare, astfel ca o mare parte dintre cei care au ajuns sa lucreze cu mentalul in aceasta zona au tendinta de a excela in domeniul filozofiei, metafizicii, spiritualitatii. Sunt deschizatorii de drumuri pentru fiinta umana deoarece reusesc sa cuprinda si sa depaseasca limitele cunoasterilor predecesorilor. Sunt cei care au reusit sa se alinieze tendintelor din vietile anterioare dispunand astfel de ajutor atat din partea corpului mental subconstient cat si din partea corpului mental supraconstient, avand astfel acces la informatii si chiar ajutor din sferele superioare omului. La acest nivel ei lucreaza doar cu informatii de sinteza, cu esentele cunoasterii, conturand din ce in ce mai clar noile zone ale cunoasterii, caci tind catre manifestarile din ce in ce mai subtile ale planului cauzal.

In a cincea etapa se intalnesc Maestrii, Iluminatii, cei care au transcens in totalitate dualitatea; pentru ei nu exista oameni buni si oameni rai, ci oamenii sunt doar adormiti, rataciti, mai mult sau mai putin. Acestia se disting printr-o extraordinara abilitate de a modela destine, de a crea chiar directii informationale de forta pentru ceilalti, deoarece reusesc sa observe foarte usor intre ce limite se complac ceilalti. La acesti maestri toate virtutile de baza au o puternica intensitate si sunt intr-o deosebita armonie in manifestare.

La acest nivel ajung doar cei care au reusit sa treaca de ultimul mare test, acela de rupere definitiva al ego-ului, chiar cel mai rafinat cu putinta, adica au trecut dincolo de personalitate. Ruperea de personalitate este un act de mare curaj, iubire, vointa, rabdare si smerenie, este actiunea tuturor acestora intr-un perfect echilibru. Luciditatea extraordinara pe care o au unii (cei drept foarte, foarte putini) dintre avansatii celei de-a patra etape, le-a permis sa observe ca de fapt personalitatea nu era altceva decat un baston de sprijin in acest dans sublim al existentei.

Din punct de vedere cauzal, evolutia se desfasoara de la dorinta catre aspiratie si apoi spre campul cauzal unificat. Am stabilit deja ca dorintele se formeaza in zona inferioara a corpului cauzal si ca sunt factorii declansatori ai dinamicii fiintei umane. Dorintele sunt de nenumarate feluri si au foarte multe grade de intensitate. Ele nu se pot pune in evidenta decat in campul gravitational al ego-ului, deci in zona dualitatii.

Aspiratia este mai mult o aliniere catre o directie informationala de forta ce transcende asa-zisa conditie umana limitata. Ea apare dupa ce zona de constienta a mentalului obiectiv s-a delimitat clar de cel subiectiv si este urmarea fireasca a dinamicii cauzale. Chiar daca aspiratia omului (catre perfectiune, nemurire, unirea cu Divinitatea) este clar

conturata, dorintele inca se mai pot manifesta la acelasi grad de intensitate deoarece omul nu si-a armonizat corpurile subtile inferioare (fizic, astral, mental). Fara a avea in campul cauzal cel putin o directie informationala de forta, omul decade foarte rapid, deoarece simte ca nu are niciun sprijin din partea planurilor superioare de manifestare. Aceste directii informationale de forta sunt cel mai adesea reprezentate de curentele spirituale. Absolut toate curentele spirituale au in structura lor promisiunea de transcendere a conditiei umane actuale, adica nemurirea, fericirea, sublimul, extazul continuu si unirea cu Divinitatea Suprema.

Sunt si cazuri de indivizi (ateii) care nu au simtit niciun fel de atractie catre aceste directii informationale de forta reprezentate de curentele spirituale cunoscute si asta din diverse motive, mai ales din considerente logice, intelectuale etc., si care nu au decazut, ba dimpotriva au un imbold foarte puternic de evolutie. Acestia au totusi la orizont alte forme de directii informationale de forta. In primul caz, cel al credinciosilor, aceste directii informationale de forta sunt din exterior si ele au fost impuse ori acceptate; in cel de-al doilea caz, directiile informationale de forta vin din interior, mai exact din zona subconstientului, si acestea se pot regasi in motivatiile de victorie, depasire a omului asupra conditiei sale actuale limitate. Cele mai des intalnite astfel de cazuri le gasim la unii oameni de stiinta din diverse domenii.

In zona inferioara a planului cauzal, corpul mental constient superior este folosit intr-o mai mare masura deoarece pentru indeplinirea unei dorinte este nevoie de a se contura un traseu cap-coada, in care procesul este bine structurat incepand cu baza de plecare, adica acele conditii minime initiale, si mergand apoi cu trasarea logica a proceselor intermediare, astfel ca informatia este trecuta prin tot spectrul mentalului superior, fiind deci observata, analizata, procesata, adaptata, inlocuita, sintetizata, optimizata etc., in functie de tipul si obiectul dorintei. Problema cea mai mare in aceasta zona a cauzalului inferior este gradul limitat de perceptie a realitatii, adica sfera informationala este destul de limitata, iar acest lucru creeaza iluzia unei separari, a unor spatii discontinue care se pot uni doar modeland spatio-temporar o anume parte a realitatii. Un aspect foarte important de retinut pentru aceasta zona a cauzalitatii este marea iluzie a interferentelor de tot felul. Aceasta iluzie este doar in zona de perceptie psiho-mentala, astfel ca omul crede ca pentru indeplinirea unor anumite dorinte este nevoie de a se interveni in creatiile altor indivizi.

In zona superioara a planului cauzal, sfera sintetica a volumului informational este desigur mult mai mare, dar sinteza lor determina un mai mare grad de libertate mentala si acest lucru implica limpezirea procesului creativ, astfel ca realitatea este perceputa ca fiind formata din creatii ce au o continuitate clara, ajungandu-se la radacina creatiei, adica la creatia mentala. Acest lucru presupune perceptia foarte clara a procesului creativ de la forma fizica si pana la partea mentala a creatiei. Prin urmare, partea cea mai importanta este creatia mentala, generatorul creatiei fizice. Cu cat partea de creatie mentala este mai bine structurata si integrata constientului cu atat este nevoie de mai putine etape intermediare de materializare a dorintei.

In fine, campul cauzal unificat presupune egalitatea dintre creatia mentala si materializarea sa. Exteriorul devine una cu interiorul (doi devin unul). La acest nivel, orice creatie mentala este realizabila fara interventia corpului mental constient superior. La acest nivel nu se mai pune problema etapelor intermediare, caci vibratia creatiei mentale dispune de o energie atat de mare incat practic etapele intermediare sunt deja angrenate la nivelul inconstientului colectiv, iar procesul creativ se desfasoara prin inertia data de energia mentala. Cu cat imaginea mentala este mai clara din toate punctele de vedere, cu

atat energia sa este mai mare.

***

Am simtit destul de clar ca unele aspecte nu se incadrau cu hologramа, dar nici nu stiam cum sa fac „compatibilizarea”. Daca despre corpul fizic nu avea rost sa scriu mai multe, stiind bine ca oricine poate avea acces la multe lucrari de anatomie sau volume intregi de medicina, in ceea ce priveste corpul energetic insa am perceput primele aspecte de incompatibilitate. Mai multe flash-uri ale hologramei, desi nu erau chiar imagini, au aparut pentru prima data in momentul cand am scris despre corpul energetic. Ciudat era ca, atunci cand incercam sa privesc din interior corpul energetic (din diverse unghiuri de perceptie), acesta imi aparea diferit. Acest lucru mi-a dat o stare de confuzie destul de mare.

Studiind corpul energetic din diverse surse, am avut surprinderea sa descopar ca nu numai dispunerea centrilor energetici este diferit prezentata, dar si traseele-meridianele energetice principale sunt pe alocuri dispuse diferit. Am auzit voci care spuneau ca unii medici care se ocupa cu acupunctura isi retraseaza pur si simplu unele puncte in functie de pacient si de anumite caracteristici biochimice, iar cei care si-au dezvoltat perceptiile extrasenzoriale nu tin cont decat de dezechilibrele percepute extrasenzorial sau clar-intuitiv. Alte surse spun ca reflexoterapia sau presopunctura, ba chiar si masajul bine facut, ar da rezultate chiar mai bune. Trist este ca multe date sunt ascunse in mod intentionat de catre cei mai in masura sa ofere detalii – chinezii –, caci ei sunt cei care au cea mai mare experienta in acest domeniu (peste cinci mii de ani). Aveam nevoie de unele lamuriri.

Dupa ce am trecut de toate etapele premergatoare iesirii in astral, am cerut lamuriri referitoare la cele cateva incompatibilitati dintre hologramа si informatiile cunoscute publicului larg.

– *Nu este cazul sa-ti faci probleme referitor la aceste incompatibilitati,* imi spuse Zamolxe*. Corpul energetic este efect, nicidecum cauza, prin urmare este destul de anevoios sa incerci tratarea vreunei boli folosind acest corp. Niciun dezechilibru energetic, sau boala cum spuneti voi, nu poate fi reechilibrat, vindecat, prin corpul energetic.*

– Si totusi sunt rezultate, chiar vindecari, am spus eu.

– *Se face o mica reglare energetica, nicidecum o vindecare. Vindecare inseamna o corecta reechilibrare energetica. Daca respectivul asa-zis pacient este pregatit din punct de vedere psiho-mental pentru reechilibrare, atunci rezultatele sunt bune, altminteri dezechilibrul energetic se reinstaleaza in foarte scurt timp si asa-zisa boala revine. Mult mai importanta decat tratarea corpului energetic este tratarea corpului emotional si mental. Din aceasta cauza medicii care se ocupa de acupunctura, presopunctura, reflexoterapie sau alte tehnici de reechilibrare energetica au rezultate bune numai daca, premergator, fac si o consiliere pacientului si tin cont de dezechilibrele constatate. Doar cei care sunt si fini cunoscatori ai naturii psiho-mentale a omului pot avea rezultate bune deoarece cauzele adevaratelor dezechilibre sunt in corpurile superioare, adica emotional si mental. Toate asa-zisele boli aici isi gasesc cauzele.*

– Credeam ca bolile pot fi tratate printr-o alimentatie corecta. Auzisem ca alimentatia naturala ar rezolva aproape toate bolile fizice. Chiar tu spuneai ca toate corpurile sunt interconectate si ca oricare corp poate influenta toate celelalte corpuri.

– *Alimentatia naturala este consecinta echilibrului psiho-mental. Nu aveti cum sa reusiti revenirea la o alimentatie naturala, corecta, atat timp cat sunteti dezechilibrati la nivel psiho-mental. Primul si cel mai clar semn de dezechilibru psiho-mental este starea de neimpacare cu voi insiva, starea de neacceptare a propriei fiinte. Nu uitati nicio clipa ca lucrurile sunt exact asa cum trebuie sa fie. Iti observ nedumerirea, dar chiar asa stau lucrurile. Totul de afla in echilibru, exteriorul reflecta fidel interiorul, fie ca va place, fie ca nu. Chiar daca un terapeut reuseste sa localizeze foarte corect punctele si traseele energetice, daca interiorul, adica psiho-mentalul nu este modificat, echilibrarea energetica se va face prin redistribuirea energiei, adica se ia dintr-un loc si se pune in altul.*

****

Comentarii

Inainte de a scrie comentariile avute cu Zamolxe, voi enumera legile universale; ele mai sunt cunoscute ca *Legile Kybalionului*. Aceste legi vin din negura timpului (sub aceasta forma). Se spune ca au fost formulate de catre Hermes Trismegistos (trismegistos – de trei ori mare), considerat intruparea egipteana a marelui preot atlant Toth. Intelepciunea sa i-a determinat pe greci sa-l treaca in panteonul zeilor. Este considerat a fi tatal intelepciunii. Se spune ca ar fi introdus scrisul in Egipt si ca este fondatorul astrologiei si alchimiei. Am simtit nevoia sa le astern pe hartie deoarece le-am descoperit in multe dintre legile frumoase.

Legea Mentalismului: Totul este spirit; Universul este mental.

Legea Corespondentei: Ceea ce este Sus este ca si ceea ce este Jos si ceea ce este Jos este ca si ceea ce este Sus.

Legea Vibratiei: Nimic nu sta, totul se misca, totul vibreaza.

Legea Polaritatii: Totul este dublu; orice lucru are doi poli; totul are doua extreme; asemanatorul si neasemanatorul au aceeasi semnificatie; polii opusi au o natura identica, insa de grade diferite; extremele se ating; toate adevarurile nu sunt decat semi-adevaruri; toate paradoxurile pot fi conciliate.

Legea Ritmului: Totul se scurge inauntru sau in afara; orice lucru are durata sa; totul evolueaza, apoi degenereaza; balansul pendulei se manifesta in toate si masura oscilatiei sale la dreapta este asemanatoare cu masura oscilatiei sale la stanga; ritmul este constant.

Legea Cauzei si Efectului: Orice cauza are efectul sau si orice efect are cauza sa; totul se petrece conform Legii; hazardul nu este decat un nume dat unei Legi necunoscute; sunt numeroase planuri ale cauzalitatii, insa nimic nu scapa Legii.

Legea Genului: Este un gen in toate lucrurile; totul are principiile sale, masculin si feminin; genul se manifesta pe toate planurile.

****

2.

Precum fulgerul aduce lumina si din lumina tunetul si focul ce se revarsa, asa este si gandul omului, el trece in vorba omului si apoi in fapta sa. Deci, ia aminte la asta, caci pana la focul ce arde trebuie sa fie o lumina si un tunet. Lumina omului este gandul sau si aceasta este averea sa cea mai de pret. Lumina prinde putere prin cuvant, iar vointa omului aprinde focul prin care se faptuiesc toate cele ce sunt in jurul sau.

Remer Ra: Observ corespondenta triadei: gand-cuvant-fapta la triada: lumina-tunet-foc. Din prima se poate deduce triada primordiala: Focul Viu-Lumina Focului Viu-Totul. Crestinismul a introdus triada: Tatal-Fiul-Duhul Sfant.

Zamolxe: *Aproape toate religiile din vechime cunosteau triada. Am readus toate triadele la gand-cuvant-fapta pentru ca aceasta este cea mai importanta. De la aceasta triada au plecat celelalte. Daca aceasta triada nu este bine inteleasa, nici celelalte nu sunt. Nu ai observat acest aspect? Gandurile omului sunt bune si rele, la fel si zeitatile au „toane“ bune si rele.*

Remer Ra: Am observat si eu acest lucru, dar si multi altii inaintea mea. Intr-adevar, gandul este puterea cea mai de pret a omului. Ea ne diferentiaza de toate celelalte regnuri. Tot ceea ce este in jurul nostru este gand materializat. Insa observ ca apare un alt element, si anume, vointa. Observ ca si aici vointa omului a „modelat“ vointa zeilor. Cum de s-a ajuns aici?

Zamolxe: *Cum de nu intelegi? Unii au observat tendinta omului de a-si exterioriza atat binele cat si raul, si au remarcat ca pot profita de acest lucru. Si au facut-o foarte bine. Pas cu pas, au reusit sa implanteze in constiinta omului ideea ca exista o vointa a zeilor si ca omul trebuie sa se conformeze acestei vointe, pentru a-i merge bine si a fi ferit de probleme.*

Remer Ra: Iar toate au ca substrat teama.

Zamolxe: *Ai remarcat bine. Teama si ego-ul au fost si inca mai sunt principalii factori dinamici al omului.*

Remer Ra: Si totusi, cateodata apareau probleme. Ori era seceta, ori vreo molima, ori vreo armata straina. Atunci au implantat, presupun, in mintea lor ideea de sacrificiu. Au justificat in fel si chip acest sacrificiu. Marile imperii se pare ca n-au tinut cont de „bunatatea“ zeilor si astfel si-au construit impresionante canale de irigatie, si-au perfectionat metodele curative si si-au creat armate bine puse la punct. Totusi, religiile au ajuns sa prospere chiar si mai mult. Pare paradoxal la prima vedere.

Zamolxe: *Pentru ca cea mai mare putere este poporul, „gloata“ dupa cum era numita, si erau necesare cateva metode de a controla masele. Puterea militara a plasat cu bucurie o parte din responsabilitate catre clerici, preoti. Acestia trebuiau doar sa tina cont de un anumit balans al „voii“ divine. Primii trebuiau sa asigure un oarecare manunchi de vise si taxe cat mai suportabile. Daca nu reuseau, atunci apareau revoltele. In functie de fiecare cultura in parte, se poate deduce foarte usor cat de mult se poate pune accentul pe teama si cat pe speranta. Si una si alta, daca vin din exterior, duc la inlantuire.*

Remer Ra: Deci primii iti inlantuie trupul, ceilalti iti inlantuie sufletul. Asa-i rau, asa nu-i bine! Ce e de facut?

Zamolxe: *Lucrurile nu au fost chiar atat de „negre“ din acest punct de vedere. Si nici acum nu sunt. La fel ca si atunci, cei mai multi nu prea dadeau doi bani pe autoritati sau pe clerici. Erau atrasi mai mult de propriul interes. Cine putea sa-si puna ordine in ganduri, sa-si traseze scopurile si sa munceasca, acela reusea. La fel si in ziua de azi stau lucrurile. Dar cei mai multi nici macar nu stiu ce vor. Pentru asta mai trebuie sa si gandesti. Asta e cam greu, iar atunci privesc in afara lor. Si astfel aleg ceea ce altii ofera. Unii ofera un loc de munca, altii ofera produse frumos ambalate, altii iti ofera chiar si un loc in rai. Si unde mai pui ca revolutia informationala v-a luat aproape pe toti pe nepregatite. Acum e si mai greu sa stii ce vrei, ce sa cumperi si mai ales in ce rai sa mergi.*

Remer Ra: Democratia lasa loc de miscare tuturor. Totusi, statisticile nu arata prea bine. Culmea e ca in Romania, desi economia si-a revenit din regresul anilor de comunism, a aparut o stare extrem de ciudata de apatie; unii spun ca este ca un fel de cancer sufletesc.

Zamolxe: *Pentru ca omul este mai mult decat o rotita in sistemul social, mai mult decat o functie, mai mult decat un cetatean, mai mult decat averea sa, mai mult decat un pacatos ce trebuie iertat. Nimic din exterior nu-ti poate aduce linistea, armonia, fericirea. Eventual mici bucurii trecatoare. Doar revenirea la cine esti tu cu adevarat, la sinele tau launtric, poate readuce omul pe calea cea buna. Intai in gand si simtire, in cuvant si apoi desigur in fapta.*

3.

Fii ca muntele cel semet si ridica a ta lumina mai presus de cele ce te inconjoara. Nu uita ca aceiasi pasi ii faci in varful muntelui ca si in josul sau, acelasi aer este sus ca si jos, la fel creste copacul in varf de munte ca si in josul sau, la fel lumineaza soarele piscul cel semet ca si pamantul cel neted.

Remer Ra: Observ cat se poate de clar legea corespondentei. Intai apare indemnul la evolutie, la progres si apoi controlul progresului.

Zamolxe: *Indiferent de manifestarile exterioare, pasii omului vor fi aceeasi. Prin gandire, omul modeleaza atat interiorul cat si exteriorul. Nu degeaba gandul omului s-a asociat cu lumina. Gandirea aduce claritate si claritatea intareste vointa, iar vointa determina actiunea, fapta. Copacul este asociat cu omul, el se dezvolta spatio-temporal la fel ca si omul.*

Remer Ra: Cum se explica faptul ca desi regnul vegetal este cu mult mai jos pe scara evolutiei decat omul, in foarte multe cazuri omul este pus in situatia de a depune eforturi mari pentru a avea ceea ce un copac are deja fara efort. Copacul are parte de apa si minerale din pamant fara a depune un efort. In multe cazuri, omul se istoveste intr-un loc de munca pentru o hrana mai mult sau mai putin decenta. Chiar si fiecare fir de iarba are partea sa de roua dimineata.

Zamolxe: *Pai vezi tu, copacul este nevoit sa respecte programul codului sau genetic, insa omul are parte de un grad de libertate mult mai mare. Mai are si liberul arbitru. Dar are si multa „ceata“ in ganduri. La fel poate creste si omul, cu mult mai mult, mai frumos, mai rapid si mai sublim decat orice copac, daca ar sti ce vrea. Programul genetic de crestere al copacului este la fel cu programul mental al omului. Daca ii lasa pe altii sa-i modeleze viitorul, atunci are parte de resturi; daca isi face singur viitorul, atunci are parte de ceea ce si-a propus. Indiferent de ceea ce se petrece in exterior, copacul isi urmeaza programul. Omul este foarte usor modelat de exterior si isi schimba adesea programul. Iata una dintre marile greseli ale omului.*

Remer Ra: Pai fiecare om vrea, de exemplu, sa fie prosper. Sa aiba cat mai multi bani. Pentru asta depinde de exterior.

Zamolxe: *Bogatia este un termen relativ. Nimanui nu-i este interzisa bogatia. Exteriorul iti poate oferi anumite modele, norme, posibilitati. Dar pentru a te imbogati este nevoie de responsabilitate. Iti asumi un drum. Pentru asta trebuie sa gandesti. Ori asta este, din cate se pare, foarte greu pentru cei mai multi. Presupune limpezirea procesului la nivel mental. Intai trebuie sa stii ce vrei sa faci. Ce ai nevoie pentru inceput? Care sunt mijloacele? Care sunt primii pasi? Ce poti oferi? Cum dezvolti? Cat? Prin ce fel? Multe intrebari trebuiesc clarificate. Intreg procesul trebuie dispus spatio-temporal la nivel mental.*

Remer Ra: Putini au reusit. Cei mai multi si-au lasat vietile modelate de exterior. Cum de s-a ajuns aici?

Zamolxe: *Dualitatea si mai ales perceptia asupra propriei persoane, de fiinta limitata, creeaza una dintre cele mai puternice iluzii, aceea de separare de intreg, de tot. Separarea de intreg da nastere temerilor. Omul vede in grup o forta mai puternica decat el si cauta sa se integreze grupului chiar daca va trebui sa-si dea libertatea. Odata integrat unui grup, percepe o anumita securitate, dar aceasta securitate ii este oferita numai daca respecta anumite reguli. Aceste reguli se extind treptat si asupra gradului de miscare, dupa aceea i se ofera chiar si modele de urmat: de elev silitor, de ostean viteaz, de bun credincios, de bun muncitor si multe altele. Omul nu realizeaza ca de fapt i se ofera modele de gandire. In momentul in care ai preluat un model de gandire din exterior esti ca si legat. Putine, foarte putine modele de gandire preluate din exterior iti ofera ceva care sa fie in rezonanta cu ceea ce este omul cu adevarat.*

Remer Ra: Si care este solutia? Sa ne intoarcem in padure? Schimbarea sociala?

Zamolxe: *Nu societatea, grupul, este problema, ci omul. Societatea ar fi cu mult mai dezvoltata si mai armonioasa daca omul ar reveni la valorile spirituale, la ceea ce este el cu adevarat. Societatea isi face datoria foarte bine. Ea are nevoie de oameni puternici, capabili de a face fata diverselor probleme, concurentei, altor societati, are nevoie de oameni muncitori, de oameni disciplinati, chiar rabdatori cand este cazul, de oameni curajosi. Dar nu prea are nevoie de oameni iubitori, plini de compasiune, bunatate, modestie. Acestia sunt eventual utili in cazul unor calamitati. Omul are nevoie in primul rand de iubirea si respectul de sine. Pana cand nu se iubeste pe sine si pana cand nu se respecta pe sine, nu poate iubi pe altcineva, nu-i poate respecta pe altii. De acest aspect ar trebui sa se ocupe religia. Dar ea prefera sa ocupe de ea insasi. Rezultatul e un vacarm din care se descurca cine poate. Dar vacarmul este doar aparent, iar el este numai in mentalul omului. Exteriorul nu poate fi in vacarm. Sistemul democratic este deocamdata dovedit a fi cel mai viabil pentru ca se respecta libertatea de actiune, libertatea cuvantului.*

Bine ai spus mai devreme, democratia lasa loc de miscare pentru toti. De aceea, nu solutia schimbarii regimului este cea care trebuie urmarita, ci transformarea omului. Societatea lasa loc de progres pentru toti. Doar omul este cel care diferentiaza. Saracul va fi sarac pana cand nu se va vedea potential bogat. Tot universul lui interior este legat de saracie, de lipsuri, de limitare. A gandi ca esti potential bogat inseamna in primul rand a-ti prelua responsabilitatea asupra propriei vieti, a-ti trasa singur drumul catre bogatie. Pare greu, dar nu este.

4.

Fii cumpatat ca pamantul si nu vei duce lipsa de nimic. Creanga prea plina de rod este mai repede franta de vant, samanta prea adanca nu razbate si prea multa apa ii stinge suflarea.

Remer Ra: Echilibrul este foarte usor de realizat in natura. Natura si-a creat mecanisme de autoreglare pentru cazuri mai mult sau mai putin grave. Omul insa trebuie sa se confrunte cu exteriorul. In ziua de azi, foarte greu ajungi la echilibru, cumpatare.

Zamolxe: *Nu omul se confrunta cu exteriorul, ci ego-ul sau. Omul are mecanisme de autoreglare, ego-ul nu are. Ego-ul are justificari, mai mult sau mai putin puerile. Nu are mecanisme de autoreglare, dar are multe masti. Ego-ul este aspectul reactiv. Adevarata fiinta umana este aspectul creativ. Ego-ul se hraneste din exterior, el nu poate exista decat in raport cu exteriorul, cu alte persoane. Echilibrul este starea naturala a lucrurilor, inclusiv a omului.*

Remer Ra: Cum putem ajunge la echilibru?

Zamolxe: *Intrebarea nu este bine formulata. Echilibrul este starea naturala a lucrurilor, am mai spus asta. Nu se* ***ajunge*** *la echilibru****.*** *Echilibrul este o stare de a fi. Daca alergati dupa echilibru, nu faceti decat sa adaugati inca o tensiune la cele deja existente. Pe langa celelalte veti mai simti si alergatura. Pentru om, echilibrul inseamna detensionare. Ca si cum toti muschii i-ar fi incordati, iar acest lucru ii da o stare de disconfort fizic si psiho-mental. Tot ceea ce trebuie facut este sa va detensionati, sa nu va mai „incordati". Ego-ul nu poate fi in echilibru, el nu poate exista in echilibru. Ego-ul are nevoie de tensiune pentru a exista, altfel nu poate. Fiti sinceri cu voi insiva. Cine este cel tensionat, voi sau ego-ul vostru?*

Remer Ra: Si totusi, cei mai multi nu reusim sa ne detensionam. Este usor de spus, dar foarte greu de facut. Una e sa te detensionezi la nivel fizic si alta este sa te detensionezi la nivel psiho-mental.

Zamolxe: *Bine. Vom lua separat acest aspect, al detensionarii psiho-mentalului.*

Remer Ra: Abia astept. Consider ca aici este nodul gordian. Toate celelalte probleme sunt usor de rezolvat daca reusim detensionarea. Fara aceasta detensionare nu se poate realiza autocontrolul mental. In rest, legea este cat se poate de clara. Daca vom aduna mai mult decat avem nevoie, atunci riscam sa ne „frangem" asemeni crengii prea pline de rod. Frangerea este desigur la nivelul psiho-mental, caci daca avem mai mult decat ne

trebuie atunci apare si grija de a nu pierde ceea ce avem in plus. Ori grija este foarte usor canalizata spre teama si de aici o serie de noi cauze...

Zamolxe: *Sinceritatea este foarte importanta. Sunt persoane care simt grija fata de ceea ce au si persoane care nu simt aceasta grija. Cei care simt grija, inseamna ca au mai mult decat le trebuie, cei care nu simt grija inseamna ca pot avea si mai mult. Este o chestiune de vibratie. Banii au o anumita vibratie. Vibratia banilor este o medie a societatii. Cine se situeaza sub aceasta vibratie, atunci risca sa ramana cu ceea ce le ofera societatea, adica ceea ce le poate oferi un oarecare loc de munca. Ceilalti, vor putea avea din ce in ce mai mult, prin urmare nu vor pastra banii, ci ii vor pune in circulatie sub diverse modalitati, caci o alta caracteristica a banilor o reprezinta mobilitatea.*

5.

la aminte la copacul cel falnic, cu cat este mai inalt cu atat radacinile sale sunt mai adanci in pamant, caci din pamant isi trage taria, nu uita asta. Cu cat te ridici mai mult, cu atat trebuie sa cobori mai mult, caci masura ridicarii este aceeasi cu masura coborarii.

Remer Ra: Legea ritmului este prima care se observa: masura ridicarii este aceeasi cu masura coborarii. Kybalionul spune: „masura oscilatiei la stanga este la fel cu masura oscilatiei la dreapta”. Cu ce ii ajuta pe cei din vechime aceasta lege?

Zamolxe: *Nu este vorba aici doar de legea ritmului, ci si de legea mentalismului si a corespondentei. Se poate face foarte usor corespondenta dintre radacinile copacului si mintea omului. Gandurile omului nu se vad, asemeni radacinilor copacului, dar te asigur ca efectele lor sunt cat se poate de reale. Asa cum radacinile copacului sustin si determina trunchiul si coroana, la fel si gandurile omului sustin si determina realitatea din jurul sau. Multi nu prea iau in seama acest lucru. Practic, viata omului este reflectia gandurilor sale. Cu cat gandurile omului sunt mai stabile, cu atat viata sa va fi mai stabila; cu cat gandurile sale sunt mai frumoase, cu atat viata sa va fi mai frumoasa; cu cat gandurile sale sunt mai aproape de realitate si bun simt, cu atat viata sa va fi mai armonioasa si mai bine integrata cu exteriorul.*

Remer Ra: Si totusi legea ritmului impune oricarui inceput si un sfarsit. Acest lucru aduce o serie de factori negativi la nivel mental.

Zamolxe: *Legea ritmului nu aduce niciun factor negativ. Factorii negativi nu vin,* ***ei sunt perceputi.*** *Factorii sunt ceea ce sunt, niste parametri. Depinde de cat de mult se raporteaza omul la fiecare factor si de cat de mult ii este ego-ul implicat. Fara aceasta lege, totul ar fi anost, plictisitor. Legea ritmului este cumplita doar pentru ego si asta deoarece ego-ul nu suporta schimbarea, innoirea. Ego-ul prefera ca toate lucrurile sa ramana neschimbate. In necunoscut ego-ul nu se simte bine deoarece nu are la cine se raporta, nu are cu cine se „razboi”, nu are corespondente. Acest lucru ii provoaca teama. Teama nu este a omului, este a ego-ului.*

Remer Ra: Deci se poate asocia copacul cu viata omului si radacinile cu gandurile omului? Aproape toata lumea stie ca atat copacul cat si omul se dezvolta in spatiu si timp,

indiferent ca este vorba de o dezvoltare mentala sau materiala.

Zamolxe: *Nu exista o separare intre dezvoltarea mentala a omului si dezvoltarea sa din punct de vedere material.*

Remer Ra: Sunt multi care pot aduce argumente potrivnice acestei asocieri. Nenumarate persoane sunt foarte dezvoltate din punct de vedere mental, dar au o viata materiala modesta, iar unii sunt chiar foarte nevoiasi.

Zamolxe: *Cred ca te-ai referit la memorie, la cantitatea de informatie, cand ai spus dezvoltare mentala. Memoria nu are de-a face cu dezvoltarea decat ca suport. Memoria este doar informatie si* ***nu valoreaza nimic daca ea nu este aplicata****. In acest caz poate fi chiar un balast, o piatra de moara care atarna foarte greu. In ziua de azi ati reusit ca pe o mica bucata de materie sa puneti mai multa informatie decat pot memora mai multi carturari si totusi nu-i dati decat o valoare mica din punct de vedere material, chiar simbolica. Informatia are aceleasi caracteristici ca si banul. Daca nu este folosita, memoria se va pierde sau va deveni fara valoare. Banii sunt un instrument, la fel este si informatia. Sunt multi, intr-adevar, care au acumulat o oarecare cantitate de informatie, dar asta nu-i va ajuta prea mult. Ba chiar este posibil ca ego-ul sa-i faca sa se creada ca sunt mari invatati, ca nu sunt intelesi si ca sunt nedreptatiti de societate. Nu te ajuta cu nimic daca ai casa plina de unelte si nu stii cum sa le manuiesti. Altii se vor folosi de ele. Poti avea o singura unealta, dar s-o folosesti cu multa maiestrie si iti poate aduce mult mai mult decat cel care are o magazie plina de unelte, dar nu stie sa le foloseasca. Primul are deja o radacina bine infipta in pamant si asta ii ofera stabilitate.*

Remer Ra: Si totusi se spune clar: „cu cat te ridici mai mult, cu atat trebuie sa cobori mai mult”.

Zamolxe: *Dupa acestea urma: „caci masura ridicarii este aceeasi cu masura coborarii”. Si ai tinut cont de prima parte pentru ca acum ai reactionat. Reactia vine din ego. In acelasi timp este si o avertizare catre ego. Daca privesti lucrurile doar la suprafata, intr-adevar, suna a restrictie.*

6.

Puterea omului incepe cu vorba nerostita, ea este asemeni semintei care incolteste, nici nu se vede cand prinde suflare de viata. Lumina semintei este cea care o ridica, pamantul este cel ce-i da hrana, apa ii da vigoarea, iar rabdarea o imbraca cu tarie.

Remer Ra: Din nou se pune accentul pe gand.

Zamolxe: *Este o foarte mare diferenta intre un gand oarecare si vorba nerostita. Gandul oarecare nu are puterea pe care o are vorba nerostita. Anume am trecut astfel, deoarece vorba nerostita este mai mult decat un gand. Este gandul imputernicit. Are vointa, claritate, credinta. Nu este vorba doar de actul de a vorbi, de a sporovai fara rost, este puterea cuvantului in adevaratul sens. Puterea cuvantului n-are nicio treaba cu sonoritatea cuvantului.*

Remer Ra: Acum aud de gandul imputernicit.

Zamolxe: *Gandul imputernicit este gandul venit din suflet, din inima. In realitate este vorba de puterea Unitatii. Ti-am mai spus ca una dintre cele mai puternice iluzii este aceea de separare de intreg, de TOT. Gandul imputernicit este de fapt alinierea cu dinamica Totului; el se va materializa cu siguranta. Se mai numeste si puterea credintei si nu are de-a face cu religia. Prin unirea mintii cu sufletul se naste gandul imputernicit.*

Remer Ra: Credinta se bazeaza pe fapte, altfel nu mai este credinta, este credulitate. Cum sa convingi sufletul de ceva ce frizeaza logica sau realitatea efectiva?

Zamolxe: *Cand stai in statia de autobuz nu iti faci probleme ca nu esti inca in masina. STII ca masina va veni, ai o stare de siguranta in legatura cu acest fapt. Chiar daca esti singur in statie, nu vei pleca pentru ca STII ca va veni. Unii reusesc sa-si transpuna aceasta stare si in legatura cu alte aspecte.*

Remer Ra: Da, dar experienta ne-a aratat ca acolo va veni sigur un autobuz. Prin urmare este o chestiune simpla si nu are treaba cu sufletul. Sunt atatea alte probleme care nu au „program“ si ne dau mari batai de cap.

Zamolxe: *Altceva trebuia sa intelegi din acest exemplu. Starea pe care o ai.* ***Siguranta*** *ca va veni acel autobuz. Iti voi da un alt exemplu. Nimeni nu poate programa cand sa vina iubirea. Experienta nu-ti poate spune ca va veni din ora in ora sau intr-o anumita perioada. Ai observat ca multi barbati si multe femei au un succes foarte mare la sexul opus, cu toate ca nu exceleaza nici fizic, nici intelectual, nici nu au o avere sau altceva prin care sa impresioneze. Chiar daca se despart, in foarte scurt timp isi vor gasi pe altcineva. Ei folosesc la nivel inconstient gandul (imputernicit) ca* ***li se cuvine*** *sa aiba pe cineva, ca este* ***absolut normal*** *sa-si gaseasca pe cineva. Ei nu concep ca va fi greu, nu-si pun „mintea la contributie“ pentru a demonstra ca este posibil sa nu mai gaseasca pe cineva, ca e foarte greu, chimii, compatibilitati, presupuneri, horoscoape si asa mai departe. Ei stiu SIGUR ca va aparea cineva in foarte scurt timp. Si va aparea SIGUR. Este aceeasi vibratie pe care o are cel care sta in statie si stie SIGUR ca va veni masina.*

Remer Ra: Cred ca incep sa pricep cate ceva. Adica noua nu „ne iese treaba“ pentru ca punem conditii? Ca si cum ne-am face probleme si ne-am pierde vremea cu presupuneri despre cum ar arata autobuzul, ce culoare ar avea, daca ar avea un loc liber la geam, daca e modelul X sau Z de autobuz?

Zamolxe: *Acum ai pus in evidenta celalalt factor, cel informational; intr-adevar, si aici sunteti foarte deficitari, mai corect spus, imaturi. Eu vorbeam de* ***starea*** *pe care o are cel din statie si cel care isi gaseste repede dragostea.*

Remer Ra: Mi-a zburat gandul la ceea ce a spus Iisus: „cand va rugati, sa si credeti ca vi se va implini”.

Zamolxe: *Iisus a dat si cateva exemple de genul celor de mai inainte insa ele au fost scoase in mod intentionat. La fel si in pildele despre Imparatia cerurilor. Au fost lasate doar cele care conveneau unei anumite categorii.*

Remer Ra: Asa se aude ca s-ar fi scos multe lucruri din Evanghelii. Un exemplu?

Zamolxe: *Un exemplu este si pilda aluatului, pe care o femeie l-a pus in trei masuri de grau pana ce s-a dospit toata plamadeala. Cele trei masuri erau de fapt trupul, mintea si sufletul. Pe vremuri nu era necesara impartirea pe mai multe „felii“ a fiintei umane si oricum putini pricepeau ceva din asta. Doar mintea, trupul si sufletul erau percepute. S-a scos talcuirea acestei pilde deoarece aluatul era asociat cu invatatura fariseilor. Era foarte important ca lumea sa se debaraseze de vechile credinte, mai exact de vechile invataturi, informatii, de aceea s-a pastrat aceasta fraza. Dar s-a scos talcuirea cu cele trei masuri de grau, caci puterii clericale de atunci nu-i convenea ca omul sa cunoasca modalitati de crestere a mintii, sufletului si trupului. Era un pericol prea mare. Daca oamenii s-ar fi putut „paste“ singuri, ei se vedeau pusi in situatia de a disparea.*

Remer Ra: La sfarsit observ asocierea rabdarii cu taria. Celelalte sunt mai usor de inteles.

Zamolxe: *Rabdarea este una dintre marile virtuti spirituale. Cel care are rabdare este puternic prin insasi faptul ca si-a mentinut o idee, o imagine, un gand, mai multa vreme. Speranta omului este puternica sau are tarie prin insasi faptul ca alimenteaza vointa de a trai, de a razbate, de a reusi. De altfel, aici se ascunde un mare secret. Intotdeauna speranta este asociata cu un ideal, un model, o aspiratie, o imagine, cu o sfera superioara. Aceasta asociere creeaza un fel de diferenta de potential la nivel psiho-mental, ceea ce-l face pe om sa reziste unor conditii aparent imposibile. Acea diferenta de potential alimenteaza tot mecanismul psiho-mental inspre acel ideal, acea aspiratie, acea sfera superioara. Cine nu are rabdare, nu are nici speranta. Si cine nu are speranta, acela decade din toate punctele de vedere. Cel ce se grabeste incalca legile. Asa cum niciun mar nu poate face mere decat intr-o anumita perioada din an, asa sunt si unele „fructe“ ale omului, ies in evidenta doar in anumite conditii.*

7.

Priveste raul si ia aminte la invatatura sa. La inceput este doar un firicel de apa, dar creste tot mai mare, caci vine de la ce este mai mare si lucrurile asa trebuiesc implinite, prin firea lor. Asemenea este si gandul cel bun si drept randuit, el isi face loc printre pietre si stanci, nu tine seama de nimic, isi urmeaza drumul si nimic nu-i sta in cale. Apa cu apa se aduna, iar impreuna puterea este si mai mare.

Remer Ra: Inteleg mecanismul. La inceput avem un gand puternic, de exemplu vrem un anumit lucru si odata ce ne-am propus sa facem acel lucru sau sa obtinem ceva anume, atunci acest gand devine asemeni firicelului de apa, un gand-radacina sau un gand-baza, care la inceput este aproape insesizabil, dar pe masura ce se desfasoara este asociat cu altele prin rezonanta. Problema cea mai mare este insa... continuitatea. Cele mai multe ganduri radacina se pierd, apar altele si tot asa.

Zamolxe: *Pentru ca aceste ganduri radacina, cum le numesti tu, asemeni firicelului de apa isi schimba „cursul“ inca din primele zile. Voi le schimbati acest „curs“ cu alte ganduri, alte prioritati sau tot felul de adaptari in functie de cum percepeti realitatea. Ele nu mai sunt ganduri originale, sunt ganduri imprumutate. Ele se cosmetizeaza si ajungeti sa credeti ca ele depind de exterior, de anumite conditii pentru a fi materializate. Nimic mai fals. Procesul de creatie nu are nimic de-a face cu exteriorul. Procesul de creatie este unul interior, exteriorul este doar proiectia. Observ ca va este foarte greu sa intelegeti acest lucru.*

Remer Ra: De exemplu, vreau sa construiesc o firma anume. Am nevoie de exterior pentru asta, incepand de la fonduri, materie prima, echipa de lucratori, acte de rezolvat si toate acestea doar intr-o prima faza. Nu vad cum sa nu existe conexiunea cu exteriorul, procesul de creatie depinde de exterior. Nu cred in hocus-pocus!

Zamolxe: *Ceea ce ai prezentat mai devreme nu este creatie. Este parte a procesului de materializare in spatiu-timp. Ea s-a facut deja in cadrul scenariului mental constient sau inconstient. Greseala pe care o fac cei mai multi consta in plasarea procesului de creatie in zona materiala, iar acest lucru creeaza iluzia de egalitate intre materializare si creatie. Astfel apar interferentele cu alte creatii. Ideea este de a mentine gandul-sursa pana la materializare, indiferent de conditiile exterioare.*

Remer Ra: Nu cred ca daca imi voi pastra un gand-sursa toata viata – de a construi un palat in mijlocul Saharei, de exemplu – se va materializa vreodata.

Zamolxe: *Vezi iluzia separarii? Imparti Totul in conditii, in parametri. Acestea exista intr-adevar, dar nu la nivel de creatie. Nu vei construi pentru ca nu crezi asa ceva. La fel ca si cei mai multi dintre voi, si tu faci adaptari, miscari, modificari ale unor forme aparent distincte din Tot. Nimeni nu credea ca se va ajunge pe luna acum 100 de ani. Iti spun ca s-au construit mult mai multe in desert. Incearca un scenariu mental care sa fie logic plasat in realitatea obiectiva si vei vedea ca se poate. Dar atentie, nu poti pleca decat de la ceea ce ai. Nu degeaba scrie „gandul cel bun si drept randuit". La sfarsit poate vei ajunge la concluzia ca este vorba de mai multi bani. Dar te asigur ca nu este asa. Banii sunt doar mijlocul prin care creatia se materializeaza.*

Remer Ra:: Dar nimeni nu se **gandeste** sa faca ceva daca nu are conditiile exterioare minime, eventual poate ca se gasesc unii visatori.

Zamolxe: *Ai idee cat de multi oameni au construit adevarate imperii financiare plecand de la zero?*

Remer Ra:: Stiu, sunt foarte multi, s-au facut biografii despre ei. Dar cei apropiati lor spuneau ca este vorba de vointa uriasa si curajul nebun pe care l-au avut.

Zamolxe: *Acestia nu au tinut cont de conditiile exterioare, si-au mentinut „cursul" gandului pana la sfarsit.*

Remer Ra: Observ ca se leaga cu urmatoare lege.

8.

Ia seama de taina aceasta si nu o uita, acel firicel de apa stie unde va ajunge, caci una este cu pamantul si toate cele ce-i vin in cale nu il pot opri pana la sfarsit. Astfel sa iei seama la gandul tau unde trebuie sa ajunga si vei vedea ca nimic nu sta in calea sa. Sa-ti fie gandul limpede pana la sfarsit; multe se vor ivi in calea sa, caci firea lucrurilor din jur este miscatoare asemeni apelor. Apa cu apa se intalnesc, pamant cu pamant si munte cu munte.

Remer Ra: Este o chestiune de mecanica simpla aici. Cu ajutorul unor programe soft inteligente se poate prevedea finalul oricarui firicel de apa de pe un traseu anume, chiar cu o precizie uimitoare. Altfel stau lucrurile cu omul.

Zamolxe: *Iarasi faci o confuzie foarte mare. Traseul este una si aparitia firicelului de apa este cu totul alta. Traseul este deja efect, face parte din procesul de materializare a raului. Dupa aparitia firicelului de apa nu mai este nevoie de a se tine cont de multitudinea de date pentru a se stabili destinatia finala. Este procesul de continuitate si dinamica a Totului. Crede-ma, pentru materializarea unei dorinte ai nevoie de mult mai putine date. In primul rand ai nevoie de limpezime. Trebuie sa stii ceea ce vrei, adica sa ai bine conturata imaginea finala. Este, daca vrei, proiectul unei lucrari. Dar mai sunt si alti parametri care trebuiesc lamuriti. Nu este de ajuns doar sa ai imaginea finala in minte. Cei mai multi „norocosi“ lucreaza la nivel inconstient cu acest proces. Si nu este vorba de noroc aici, ei au reusit acest lucru prin cizelarea corpului cauzal din numeroasele incercari din vietile lor anterioare. Cand „norocosii“ vor ceva, ei nu numai ca au imaginea clara a ceea ce vor, dar implica si alti parametri. Deja ei se bucura de materializarea dorintei, o simt, o gusta, o vad integrata realitatii obiective, iar unii dintre cei mai norocosi ii vad si inceputul si sfarsitul. Cu cat reusesc sa integreze mai multe legi universale in procesul de creatie, cu atat materializarea este mai rapida.*

Remer Ra: Adica „norocosii“ fac un defazaj in timp in ceea ce priveste efectul implinirii dorintei in campul psiho-mental?

Zamolxe: *Vad ca incepi sa pricepi.*

Remer Ra: Dar cred ca toti se gandesc la asta. Cine nu viseaza ca este prosper, fericit in dragoste, sanatos etc.?

Zamolxe: *Da, dar numai „norocosii“ simt cu adevarat ca acele momente sunt aproape.*

Remer Ra: Asadar, daca imi mentin un gand, o imagine – ceea ce vreau sa creez adica –, prin insasi faptul ca intretin acest gand apar conditiile prin care el se materializeaza?

Zamolxe: *Exact! Cand vrei ceva, trebuie sa-ti mentii imaginea a ceea ce vrei sa creezi pana la materializarea efectiva. Acest gand-imagine este preluat de catre subconstient si supraconstient, si astfel la nivelurile subtile se declanseaza procese de rezonanta complexe care determina conditiile initiale din punct de vedere fizic ce vor duce la materializarea gandului-imagine.*

Remer Ra: Sau cum spune o vorba: „nu stii de unde sare iepurele”. Apar oamenii de care ai nevoie si sursele financiare, informatii ajutatoare etc. Am citit prin unele biografii ca cei care au plecat de la zero au avut parte de ajutoare si situatii ajutatoare „intamplatoare“ prin care si-au dus la indeplinire visele.

****

11.

Fierul inrosit a fost rece si se va raci iarasi; vasul a fost pamant si va fi iarasi pamant; pamantul ce-a fost sterp acum este pamant roditor si se va starpi iarasi

peste vremi. Ravna omului face schimbatoare toate acestea. Dar ravna ii intoarce bucuria in tristete si linistea in neliniste. Fierul si focul ajuta omul, dar il si vatama. Si aceeasi ravna il indeamna a merge pe carari nestiute si nebatute de ceilalti dinaintea lui. Tot ravna il indeamna la strangerea de averi, la marirea puterii si a se masura cu altii. Fereste-te de a te masura cu altul, caci trufia de aici se naste; ea te va cobori mai jos de dobitoace si te va desparti de fratele si de vlastarul tau.

Remer Ra: Se pare ca dorinta, ravna, este factorul determinant in dinamica oricarui individ. Cel putin intr-o prima faza. Totusi, cele mai multe dorinte ale noastre iau nastere din relatia noastra cu exteriorul, cu ceilalti oameni. Este greu sa ai dorinte si sa nu te compari cu altii. Personalitatea omului nu se poate dezvolta fara implicarea ego-ului, si nu ma refer la cele mai inferioare moduri de manifestare cum ar fi trufia, lacomia, rapacitatea etc. Nu stiu cum s-ar descurca un om in societate fara a avea un ego.

Zamolxe: *Au fost, sunt si vor fi oameni care se descurca foarte bine fara ego. I-ati numit maestri, iluminati. De fapt ego-ul nu este decat o forma de inchistare, o delimitare, in care omul se simte oarecum in siguranta. Ti-am mai spus ca ego-ul este format din constructii psiho-mentale care au la baza caracteristicile animalice ale instinctelor de supravietuire, adaptare, conservare, in combinatie cu formele primare de manifestare ale individualitatii: egoism, lacomie, aroganta, orgoliu, infatuare si multe altele. Practic, omul isi pune singur lanturi, se autoizoleaza. Problema nu este in a face o comparatie cu ceilalti, ci in* ***nerecunoasterea*** *propriei pozitii in raport cu ceilalti. Omul este matur doar atunci cand reuseste sa-si delimiteze clar aspectul subiectiv al personalitatii de cel obiectiv. Daca nu va reusi acest lucru, va avea parte de numeroase conflicte din care nu are cum sa iasa bine, caci va fi singur impotriva tuturor.*

Remer Ra: Teoretic suna bine, dar realitatea este alta. Chiar daca omul realizeaza la un moment dat unde se afla, care este pozitia sa corecta fata de ceilalti, cand se vede pus in diverse situatii nu mai tine cont de asta.

Zamolxe: *Cum ti-am mai spus, atunci reactioneaza. Reactiile vin din interactiunea cu formele mentale instalate in corpul mental semiconstient. Acestea sunt mai puternice decat simplele autoanalize facute la un moment dat. Este nevoie de a face putin mai mult decat o simpla constatare. Este nevoie de perseverenta, de putina munca. Omul nu face aceasta munca de indreptare decat atunci cand este fortat de anumite imprejurari. Se pare ca doar asa invatati.*

Remer Ra: De ce campul de forta al corpului mental semiconstient este mai puternic decat al celui constient? Zamolxe: *Pentru ca blocajele si montajele mentale nu sunt formate doar din blocuri de informatie. Ele au si elementul numit credinta. Voi credeti in aceste montaje mentale pentru ca sunt implementate prin repetitie si acceptare. Este nevoie de putina constientizare, de un oarecare efort repetitiv pentru a reusi sa scapati de ele.*

Remer Ra: Cu toate ca am schimbat locul pungii de gunoi menajer, mi s-a intamplat sa fac acelasi gest repetitiv ca inainte, adica sa vreau sa arunc un rest oarecare in vechiul loc. Si nu o data, de mai multe ori, cu toate ca eu am facut schimbarea. Sau daca am schimbat locul unde tineam cheia de la yala, dupa aceea m-am mai indreptat de cateva ori spre vechiul loc. Este ceva de genul asta?

Zamolxe: *Aproximativ la fel. Este nevoie de un efort pentru schimbare, insa nu atat de mare ca pentru implementare. Asa cum am mai spus, intentia este absolut necesara, dar nu si suficienta pentru a realiza schimbarea. Acest efort depinde de fiecare, in functie de nivelul de evolutie.*

12.

Neinteleptul este manat de ravna, dar inteleptul incaleca ravna. Neinteleptul sufera cand ravna il duce la pierdere si la cadere, dar inteleptul intotdeauna gaseste castigul in pierdere si inaltarea in cadere.

Remer Ra: Este intr-adevar o foarte mare diferenta intre a domina dorintele si a fi dominat de ele. Se poate ajunge aici fara interventia dura a legilor universale?

Zamolxe: *Legile universale nu sunt dure, ele sunt impartiale. Perceptia omului in ce priveste actiunea acestor legi poate fi cateodata foarte dura deoarece omul este dezechilibrat, iar legile nu fac decat sa-l echilibreze. Omul primeste mai multe semnale ca este in dezechilibru, dar nu tine cont de ele. Se poate eschiva o perioada, dar pana la urma va fi nevoit sa faca socoteala. Nimeni si nimic nu scapa de legile universale. Prin aceste legi, intreg universul vazut si nevazut este guvernat armonios. Legile sunt corpul lui Dumnezeu! Neinteleptul se va intelepti pana la urma, dar de el depinde. Poate fi detasat pe tot parcursul drumului si sa paseasca usor sau se poate vaita tot drumul. Nu este nevoie decat de putina suferinta pentru a se ajunge la intelepciune.*

Remer Ra: Chiar daca se analizeaza o pierdere sau o cadere oarecare si se vor gasi multe aspecte pozitive, durerea tot va fi simtita, gustul amar al infrangerii tot va fi simtit.

Zamolxe: *Doar ego-ul sufera, numai ego-ul simte gustul amar. Si asta pentru ca ego-ul nu poate exista decat in dualitate, iar daca a gustat dulcele, va fi nevoit sa guste si amarul. Detasarea este elementul cheie. Nu poti realiza detasarea decat daca ai reusit sa faci departajarea clara dintre aspectul subiectiv al personalitatii si cel obiectiv. Doar atunci dorintele devin jocuri, preferinte. Puteti pierde, puteti castiga, nu conteaza foarte mult, deoarece stiti ca jocul va fi castigat in cele din urma. Cand sunteti detasati, automat va plasati deasupra dorintei, iar cand este doar ego-ul implicat, atunci dorintele sunt deasupra si durerea unei pierderi este foarte acut simtita.*

Remer Ra: Are legatura si cu autocontrolul. Cred ca cine reuseste sa-si controleze tensiunea, stresul, acela reuseste sa aiba si un control asupra dorintelor. Detasarea presupune detensionarea de care am vorbit ceva mai devreme. Este simplu sa te detensionezi la nivel fizic. Problema cea mai mare este detensionarea la nivel psiho-mental. Este vorba de eliminarea stresului, acesta fiind ca o boala care face ravagii in zilele noastre.

Zamolxe: *Cat timp omul se lasa coplesit de griji, stresul il va macina incetul cu incetul. Cat timp va fi deasupra lor, va controla stresul.*

Remer Ra: Pai tocmai aici este problema. Cu totii vrem sa controlam stresul, sa fim deasupra problemelor.

Zamolxe: *O rezolvare simpla v-a fost oferita inca de acum doua mii de ani de catre Iisus. V-a spus clar sa lasati grija zilei de maine. Atat de putini oameni tin cont de acest sfat! Toate aceste griji viitoare va consuma inutil energia necesara pentru a rezolva problemele zilei in curs. Multi pasi inainte ar face fiecare daca ar tine cont de acest sfat simplu. Iar omul mai are si multe griji inchipuite. Daca incercati sa mutati o gramada mare de pietre intr-o zi, va va fi foarte greu si este normal sa fie asa. Cei mai multi se inspaimanta si nici macar nu se vor apuca de lucru. Insa daca veti imparti aceasta munca pe mai multe zile, atunci veti reusi fara un mare efort. Aveti o vorba foarte buna: „un gram de practica face cat tone de teorie".*

Remer Ra: Sunt situatii care te coplesesc pur si simplu. Orice ai face, gandurile cu privire la o anumita problema nu te lasa in pace. Nu merg nici exercitiile de respiratie, iar multi spun ca nici rugaciunea. Mici rezultate par a avea exercitiile fizice regulate, tinerea unui jurnal, vizitele la psihologi, insa rezultatele nu sunt foarte multumitoare.

Zamolxe: *Pentru ca si-au restrans tot campul psiho-mental la respectiva problema. Exista solutii pentru orice, dar pentru a le vedea este necesara deconectarea, detasarea. Intr-adevar, nu toti reusesc detasarea rapida. Pentru a realiza rapid detasarea este nevoie de un bun autocontrol, insa mai sunt si alte modalitati de a inlatura perceptia stresului. Exercitiile de respiratie ajuta doar intr-o prima faza. Rugaciunea nu mai este rugaciune daca omul nu crede in ea. Jurnalul este un foarte bun instrument, dar este nevoie de perseverenta. In cazul stresului, de un foarte mare ajutor este folosirea persoanei a treia in jurnal. Astfel se elimina o buna parte din influenta ego-ului. Un instrument foarte eficace este schimbarea punctului de vedere referitor la respectiva problema. Omul stresat de o anumita situatie este in rolul de factor receptor, el resimte stresul ca urmare a receptiei unor informatii despre o oarecare problema. Stresul este foarte mare atunci cand omul nu face mai nimic pentru a inlatura respectiva problema. El a receptionat anumite date despre o problema si ii prevede finalul neplacut. Acest final este facut din ipoteza de neimplicare.*

Remer Ra: Cum sa-ti schimbi punctul de vedere? Parca am mai auzit undeva de schimbarea punctului de vedere. Sunt mai multi factori care genereaza stresul: insecuritatea, probleme legate de viitor, posibilitatea pierderii unor bunuri materiale, a unor privilegii, probleme legate de cei dragi, probleme de sanatate, probleme sentimentale, probleme de serviciu. Si mai sunt si multi alti factori.

Zamolxe: *Schimbarea punctului de vedere este simplu de realizat de catre oricine. Intr-o prima faza se va privi problema din punct de vedere neutru, pentru a se inlatura aspectele subiective. Veti privi problema din perspectiva unei persoane neutre. Ca simplu spectator aflat pe margine. Chiar daca la inceput este ceva mai greu, dupa cateva incercari fiecare va putea realiza acest lucru. Dupa ce veti vizualiza istoria problemei, veti cauta sa vedeti unde s-a plasat teama si cat de puternica este ea. Teama este substratul oricarui stres. Teama are doua posibilitati de eliminare: ori prin rezolvarea aspectului informational, ori prin infruntare directa. Sau amandoua deodata, depinde de ceea ce genereaza stresul.*

Remer Ra: Deci ajungem pana la urma la teama.

Zamolxe: *Teama este elementul principal care trebuie rezolvat. Teama izoleaza campul psiho-mental, il restrange ca intr-o capcana magnetica din care cu greu se mai poate iesi daca nu ai experienta. Schimbarea punctului de vedere rupe aceasta izolare. Teama este*

factorul care slabeste cel mai mult campul de forta al constientului. Dar atunci cand schimbati „receptorul", o mare parte din tensiunea resimtita este eliminata. De ce? Pentru ca ego-ul este cel care sufera cel mai mult. Privind problema ca si cum ati fi o alta persoana, veti putea face o analiza mult mai clara. Ati observat ca va descurcati mai bine sa ajutati alte persoane cu sfaturi, dar pe voi nu va puteti ajuta? Cand faceti asta cu voi insiva, ego-ul cauta sa-si revendice rolul cel mai important si astfel distorsioneaza, mai mult sau mai putin, atat perceptia cat si analiza. Ego-ul nu vrea rezolvare, el vrea conflict, lupta, diferentieri, sabloane, etichete etc.

Remer Ra: Mi-am adus aminte de o situatie din viata mea cand eram foarte stresat si traversam o perioada destul de grea. Tin minte ca nu reuseam sa scap de tensiunea nervoasa si atunci mi-am propus sa gasesc, culmea, placerea in acea stare de tensiune. Ca si cum as fi fost un masochist. S-a intamplat ceva incredibil, a disparut ca prin minune acea stare. De parca as fi suntat energia din traseul „rau" in cel „bun". Am ras ca prostul cateva minute bune de ceea ce s-a intamplat, desi nici pana acum n-am inteles bine cum am reusit acest lucru.

Zamolxe: *Atunci ai realizat un fel de scurt-circuitare energetica a traseului firesc din campul psiho-mental. De fapt ai folosit tot schimbarea punctului de vedere asupra problemei, dar intr-o masura mult mai mare. Practic, ai reusit translatarea energiei din zona astralului inferior in cel superior. Un fel de suntare, dupa cum ai spus. Poti rezolva situatia momentan, in zona perceptiei, dar radacina, aspectul informational al problemei nu se rezolva. Stiu ca folosesti mai multe metode pentru a scapa pe moment de anumite stari negative, insa ele nu sunt decat rezolvari de moment. Ele oricand pot aparea la suprafata.*

Remer Ra: Intr-adevar, folosesc cateva metode de a scapa de unele stari neplacute. Nu la toate tipurile de stari negative functioneaza metoda „masochista", a suntarii energiei. La unele functioneaza metoda transformarii lor in sunete, la altele in imagini. Am observat ca durerile sufletesti sunt usor de transpus in culori si sunete. Cand aveam o astfel de stare incercam s-o percep in culori sau in sunete. La inceput priveam „tabloul" asemeni starii sufletesti, in culori sumbre, inchise, difuze si transformam mental intregul tablou in culori frumoase, calde, apoi construiam tot felul de forme armonioase, geometrii, chiar peisaje, din aceste culori. M-a inspirat o poezie a lui Arghezi:

Facui din zdrente muguri si coroane.

Veninul strans l-am preschimbat in miere,

.....

Durerea noastra surda si amara

O gramadii pe-o singura vioara,

.....

Din bube, mucegaiuri si noroi

Iscat-am frumuseti si preturi noi.

Functiona si inca functioneaza. La fel, sunt unele stari negative in care merge metoda

transpunerii lor in sunete. La inceput era evident ca starea o percepeam in sunete grotesti, grave, suieraturi, deci ceva neplacut, asemanator starii sufletesti, dupa care incepeam transformarea lor in sunete placute, chiar incercam sa ascult melodia noua transformata. Ideea era sa nu privesc transformarea detasat, ci sa particip efectiv. Sa aud in interior noua „melodie". Cand sunt folosite in combinatie, rezultatele sunt si mai bune. Dar era foarte important sa ma identific total cu acele stari neplacute, sa nu depun niciun efort pentru a le departa, doar astfel reuseam.

Zamolxe: *Folosesti legea vibratiei aici, dar nu este decat o rezolvare de moment. Pentru eliminarea momentana a starii poti folosi aceste metode; este de fapt infruntarea starii, dar rezolvarea, solutia finala, este numai in sfera informationala. In infruntare te implici direct, dar numai prin detasare rezolvi aspectul informational, adica elimini cauza. Numai cand reusesti sa cuprinzi problema de la cap la coada, doar atunci poti stopa definitiv aparitia sa. Poti construi un stavilar in jurul izvorului sau poti astupa gura de iesire, este doar o chestiune de timp pana ce va iesi din nou la suprafata. Degeaba reusesti sa elimini momentan starea, daca nu incerci apoi sa-i rezolvi sursa, originea.*

Remer Ra: Intr-adevar, nimanui nu-i convine sa fie mai mereu pus in aceste situatii.

Zamolxe: *In anumite momente sunt bine venite aceste metode. Dar ele sunt si periculoase deoarece iti pot alimenta iluzia ca ai la indemana rezolvarea diferitelor probleme. Nu este vorba nicidecum de vreo rezolvare in aceste cazuri. Doar o amanare, nimic mai mult.*

****

14.

Gandul bun si vorba inteleapta iti poate potoli necazul, iti poate racori inima, dar nu te vindeca, pentru ca omul sufera dupa cum trufia a crescut in el, caci suferinta este umbra trufiei.

Remer Ra: Observ ca trufia, mandria, este asociata cu boala. Cum apare aceasta boala in om? Cum se dezvolta?

Zamolxe: *A aparut odata cu constientizarea de sine si raportarea la primele perceptii si judecati de valoare in ceea ce priveste exteriorul. Primele forme de mandrie au aparut atunci cand omul s-a raportat la celalalt si a inceput sa faca unele diferentieri legate de forma, cantitate, capacitate, forta. Pentru satisfacerea instinctului de conservare, indivizii cei mai dotati din punct de vedere fizic erau si cei mai doriti de catre sexul opus, ei erau perceputi ca fiind cei mai potriviti pentru imperechere.*

Trufia a aparut prin constientizarea acestor diferentieri. Prin mandrie, trufie, ego-ul accentueaza, dezvolta si diversifica reminiscentele instinctelor primare din regnul animal, adica cele de supravietuire, conservare si adaptare. Aceste instincte sunt de folos regnului animal, caci neavand dezvoltate corpurile superioare, animalele nu reusesc sa supravietuiasca, sa se adapteze si sa se perpetueze decat prin competitie directa, adica prin lupta si prin unele caracteristici ce tin de codul genetic. In cazul omului, cand aceste instincte sunt asociate cu gandirea, imaginatia, comunicarea, analiza, rezulta de multe ori forme aberante de manifestare.

Se poate spune ca delimitarea, marcarea chimica a spatiului in lumea animala are legatura mai mult cu instinctul de conservare, deci cu sexualitatea. La om, aceasta „marcare a teritoriului" a luat forma acumularilor materiale si a obtinerii de cat mai multa putere asupra celorlalti. Spre deosebire de regnul animal, omul si-a creat o modalitate mai simpla prin care sa poata avea acces la toate bunurile pe care le produce, adica banul.

Astfel, cei mai multi oameni sunt fericiti numai daca le sunt satisfacute cerintele legate de adaptare, supravietuire – adica avand bani, posesiuni, functii si cerintele legate de conservare, deci o partenera, o sotie. Cu cat un om are un grad de perceptie al realitatii obiective mai mic, cu atat teama ca nu isi va satisface aceste cerinte devine mai mare. Teama scade si mai mult capacitatea de perceptie, iar atunci singura forma de a avea cerintele primare satisfacute pare sa fie lupta, violenta. Alternativa, in mintea lor, presupune disparitia. In acest moment intervine si instinctul de supravietuire care este si cel mai puternic. In combinatie cu instrumentele mentale, rezulta, dupa cum ti-am spus, manifestari aberante, nefiresti, cum ar fi minciuna, fatarnicia, lacomia si altele. Acestea duc la inselaciune, intriga, hotie, rapacitate, violenta, ferocitate, manipulare.

Remer Ra: Am vazut oameni mandri, trufasi, egoisti, care chiar nu au de ce, nu au cu ce sa se mandreasca, au o atitudine aroganta, dispretuitoare, asa-zis superioara.

Zamolxe: *Acestia nu percep o alta modalitate de a obtine ceea ce doresc decat prin copierea comportamentului altor indivizi care par sa fi reusit astfel. Insa ei nu vor reusi nimic, deoarece nu numai ca vointa si curajul lor este slab, dar mai sunt si lenesi pe deasupra, astfel ca se ascund sub falsul adapost ca apartin unei grupari anume: religie, culoare, apartenenta ideologica, nationalitate, familie etc.*

Remer Ra: Dar societatea este in asa fel constituita incat ai nevoie de individualitate. Unicitatea fiecarui individ face societatea si lumea mai frumoasa, mai fascinanta. Care ar fi solutia alternativa? Impunerea fortata a unor ideologii in care sa dispara competitivitatea, individualitatea, diversitatea, nu s-a dovedit a fi valabila, ba dimpotriva, a dus la manifestari si mai josnice ale fiintei umane.

Zamolxe: *Stiti foarte bine care sunt solutiile, ele sunt vechi de cand lumea: corectitudinea, respectarea adevarului, respectul fata de orice fiinta vie, munca si respectul fata de munca altora.*

15.

Nu iti lega sufletul de nimic lumesc, de lucruri, de dobitoace, argint sau aur, caci ele asa cum vin, asa pleaca. Dupa orice zi vine si noaptea, si dupa iarna vine primavara, caci asa este randuit si asa este firea lucrurilor. Toate cele ce se vad, se nasc, cresc si apoi se intorc de unde au plecat. Doar firea lucrurilor ramane pururi, iar aceasta are nenumarate si nesfarsite ramuri, si asemenea izvoarelor mintii si sufletului tau, ele nu se arata la vedere. Caci o suflare si un foc fac sa creasca toate cele ce cresc - ierburi, copaci, dobitoace si oameni - si din aceeasi vatra vin si catre aceeasi vatra se intorc, si vatra aceasta este pururea.

Remer Ra: Atasamentul este de asemenea privit ca fiind o mare problema in evolutia omului, fie ca este vorba de atasamentul fata de obiecte, fie fata de persoane.

Zamolxe: *Atasamentul este o consecinta directa a perceptiei limitate despre om si mediu. Si aici teama este factorul care determina ca omul sa fie atasat de obiecte si oameni. Percepandu-se pe sine ca fiind limitat, slab, omul cauta sa-si suplineasca aceste limitari prin acumularea de diverse obiecte, cauta sa se integreze cu orice pret intr-o anume comunitate, grup, pentru a-si suplini limitarea din punct de vedere fizic. In cazul atasamentului fata de persoane, teama il determina sa adopte o pozitie tiranica fata de persoana sau persoanele atasate, incercand sa le micsoreze gradul de libertate.*

Remer Ra: Noi avem o vorba care s-a dovedit a fi valabila: „de ceea ce-ti este frica, nu scapi”. Problema consta in reactia, de cele mai multe ori violenta, a celui care se vede amenintat de ruperea legaturii cu obiectul atasamentului.

Zamolxe: *Cu siguranta ca va fi nevoit sa invete aceasta lectie. Ingradirea, fie ca este vorba de propria persoana sau de altele, este impotriva legilor universale; prin urmare, legea polaritatii si a ritmului vor determina in cele din urma invatarea lectiei despre atasament.*

Remer Ra: Am observat ca unul dintre cele mai puternice atasamente este fata de o religie sau o oarecare grupare religioasa, chiar daca nu le aduce mai nimic, decat vorbe, vise, iluzii. Prin teama de iad, de chinurile vesnice, s-a creat forma cea mai josnica de a inlantui sufletul omului.

Zamolxe: *Unul dintre cele mai puternice atasamente intalnite este intr-adevar cel fata de o oarecare doctrina religioasa, deoarece ofera pe de-o parte iluzia salvarii de moarte, de-o asa-zisa mantuire venita din exterior, iar pe de alta parte este vorba de teama de iad, de chinul vesnic.*

Remer Ra: Oricum, putini sunt cei care mai cred asemenea elucubratii. Nici macar cei care propovaduiesc asemenea „vorbe“ nu cred in ele, pentru ca sfideaza bunul simt. Niciodata nu am inteles cum de s-a putut propaga o asemenea blasfemie, sa spui ca Divinitatea te va trimite in chinuri vesnice pentru niste fapte. Nu cred ca exista vreo ofensa mai mare adusa Divinitatii. Dar... vorba comerciantilor de produse indoielnice: „nu e prost acela care vinde, ci acela care cumpara”.

Zamolxe: *Atentie la aceasta atitudine! Este tot o forma de atasament; inlantuirea subtila este la fel de puternica. Elevarea spirituala nu duce niciodata la vreo forma de ostilitate fata de ceea ce s-a facut deja. Orice forma de violenta, fie fizica, fie verbala, presupune un grad scazut de elevare spirituala. Agresivitatea, de orice fel ar fi ea, este un atribut al slabei spiritualitati. Atitudinea constructiva, impaciuitoare, toleranta, respectul pentru orice fel de credinta, sunt atributele elevarii spirituale. Spiritualitatea adevarata nu are nevoie de niciun fel de argumente, nu se poate evidentia prin polemici inutile. Faptele sunt cele care vorbesc. Intotdeauna au fost si intotdeauna vor fi. A incerca sa impui prin forta sau prin argumente, mai mult sau mai putin pertinente, vreo noua forma de credinta sau ideologie, inseamna a incalca legile universale. Oricum, daca se „ciocnesc“ asemenea idei, inseamna ca sunt in aceeasi zona, pe acelasi plan orizontal. Spiritualitatea nu presupune dezvoltarea pe orizontala, ci pe verticala, de aceea nu poate exista un conflict.*

Remer Ra: Sunt totusi cazuri in care esti nevoit sa ripostezi. Prin insasi faptul ca faci altceva sau crezi in altceva, esti atacat, jignit. Cateodata este bine sa ripostezi. Consider ca apararea este absolut normala.

Zamolxe: *Sunt foarte rare cazurile in care esti atacat fizic pentru asa ceva. Cine a reusit sa se eleveze spiritual nu are de ce sa riposteze la vreo forma de atac, ba dimpotriva, va simti si mai multa compasiune pentru cel care ataca. Daca se intampla sa latre la tine un pui de catel, l-ai certa, l-ai lovi? Nu ti s-ar parea chiar mai dragalas? Aceeasi atitudine o are si cel care este cu adevarat elevat spiritual.*

Repet: atentie la aceasta atitudine!

Remer Ra: Ma voi stradui sa fiu ceva mai atent pe viitor.

Observ ca in aceasta lege se aduce ideea unitatii a tot ceea ce este viu: „caci o suflare si un foc fac sa creasca toate cele ce cresc - ierburi, copaci, dobitoace si oameni - si din aceeasi vatra vin si catre aceeasi vatra se intorc, si vatra aceasta este pururea.“ Este o notiune ceva mai greu de inteles, mai ales pentru vremurile vechi. Abia in zilele noastre au inceput sa apara teorii ale campurilor unificate, ale energiilor continue etc. Dar este vorba numai de unitatea-continuitatea materiei, a energiei, nicidecum a viului, a constiintelor. Cum trebuie abordata unitatea, continuitatea?

Zamolxe: *Intr-o prima faza va folositi de intuitie. Ea este in primul rand o caracteristica a echilibrului. Deci trebuie sa atingeti echilibrul interior. Echilibrul interior rezoneaza cu cel exterior si astfel, pas cu pas, se transcende forma. Transcenderea formei nu presupune o altfel de forma. Transcenderea formei implica unitatea Totului. Deci echilibrul este calea de inceput. Nu poti avea acces la planurile superioare fara a fi bine echilibrat. Nu conteaza asadar cantitatea de informatie acumulata si nici gradul de dezvoltare tehnologica atins. Cei din vechime, fiind mai apropiati de natura, mai echilibrati, intuiau mult mai bine aceasta unitate a Totului. Unitatea constiintelor, a descendentei fiecarei constiinte din Focul Viu, nu poate fi demonstrata stiintific. Ea nu poate fi decat... traita.*

****

17.

Nu lua cu siluire si nici cu vorbe amagitoare ceea ce nu este al tau, caci cel ce priveste prin ochii tai este acelasi cu cel ce priveste prin ochii celuilalt. la seama la taina aceasta.

Remer Ra: Din nou indemnul de a nu face rau. Se afirma pentru prima data termenul de taina in ceea ce priveste unicitatea spiritului din fiecare. Parca am mai vazut undeva descrierea: „cel ce priveste prin ochii tai". Pare a fi o dualitate, persoana si cel ce vede prin ochii lui.

Zamolxe: *Dualitatea este doar in aparenta. Ego-ul este asemanator unui apendice al spiritului. A fost o perioada cand ego-ul era necesar, insa acum nu mai este. Corpul mental s-a dezvoltat suficient de mult incat sa poata prelua sarcina instinctelor primare.*

Remer Ra: Spiritul chiar are nevoie de ceva?

Zamolxe: *Spiritul nu are nevoie de nimic, intr-adevar. Insa manifestarea in zona materiala se face prin suport material, deci prin corp fizic. Cea mai fascinanta aventura a spiritului este in zona materiala. Cu cat se realizeaza un mai bun echilibru dintre manifestarea exterioara si cea interioara, cu atat mai mult aceasta aventura este mai frumoasa si mai fascinanta.*

Remer Ra: Am auzit mai multe ipoteze despre spirit, despre desprinderea spiritelor noastre din Tatal, din Marele Spirit. Circula tot mai mult ipoteza, ideea, ca de fapt Tatal s-a divizat pe Sine de nenumarate ori pentru a experimenta, de fapt de a se experimenta pe Sine in toate ipostazele posibile. Un joc divin care nu are inceput si nici sfarsit.

Zamolxe: *Nici cele mai avansate civilizatii nu cunosc misterul spiritului si nici nu-l vor cunoaste vreodata, pentru ca spiritul este traire si nu cunoastere. Dar toate fiintele il intuiesc, simt ca exista. Cu cat se avanseaza mai mult din punct de vedere spiritual, cu atat acest mister se adanceste in cunoastere. Evolutia spirituala presupune un grad mai mare de libertate si implicit posibilitatea de a accede la cunoastere.*

Remer Ra: Si totusi suntem atat de diferiti.

Zamolxe: *Sunteti diferiti doar in manifestare. In realitate nu v-ati despartit niciodata de ceea ce numiti Tatal Ceresc. Si nici nu aveti cum. Este Unul in toti si toti in Unul.*

Remer Ra: Dar viata este si in omul primitiv din jungla Amazonului, si in cel iluminat, cat si in orice animal sau planta. Spiritul poate suferi transformari, poate creste, decade, dezvolta? Ce anume face diferenta dintre un om obisnuit si un mare maestru sau iluminat sau inger?

Zamolxe: *Jocul divin consta in redescoperirea divinitatii plecand de la cele mai simple forme de manifestare si pana la cele mai grandioase. Nu degeaba in parabola genezei biblice s-a inceput cu delimitarea materiei, apoi s-au creat plantele, pasarile, animalele si in final, in "ziua" a sasea, oamenii. Nu s-a continuat cu fiintele mai evoluate voua caci nu ati fi inteles oricum. Abia incepeti sa va intelegeti pe voi. Spiritul in Sine nu poate nici creste, nici decade, nici sa se dezvolte. EL EXISTA! Este traire pura. Cea mai pura traire. Este trairea de dincolo de iubire.*

Diferenta dintre un om obisnuit si un inger? Niciuna in esenta. <u>Nu vi se impune nimic de catre nimeni!</u> Subliniaza ceea ce ti-am transmis acum! Doar ca ingerul a vrut sa vada mai multe, sa se ridice mai sus pentru a vedea grandoarea creatiei. Astfel, s-a ostenit, s-a cocotat, s-a tarat, a cazut si iar s-a ridicat, mereu mai puternic, si pana la urma a reusit. A trait mai multe experiente... in fine, asa a fost decizia ingerului. Si mai sunt multe alte trepte peste inger...

****

19.

Ramai mereu in racoarea sufletului tau, dar daca mania se aprinde in tine, ia seama ca nu cumva sa treaca de vorba ta. Mania vine din teama si nu a locuit dintru inceput in inima ta; daca nu creste prin trufie, ea se intoarce de unde a plecat. Trufia inchide poarta intelepciunii, iar cel trufas se pune singur langa dobitoace. Intelepciunea este mai pretuita decat toate cele ce se vad cu ochii, ea este aurul mintii si sufletului tau si este rodul cunoasterii udata de vreme.

Remer Ra: Mi-ai spus cu ceva vreme in urma ca teama s-a nascut din instinctul de supravietuire, apoi ea a luat diverse forme: nesiguranta, ingrijorare, pericol, agitatie, suspiciune etc. Nu numai mania vine din teama. Aproape toate actiunile noastre negative isi au radacina in teama. Natural, daca pot numi astfel, ar fi ca doar atunci cand este vorba de un pericol fizic sa reactionam mai violent. Insa noi reactionam violent si in alte situatii. De ce s-a extins teama dincolo de instinctul de supravietuire?

Zamolxe: *Nu s-a extins. Foarte multe dintre actiunile omului s-au ingramadit in sfera instinctului de supravietuire datorita ego-ului. Ai transcris trufie in loc de ego pentru ca in trecut, cu aproape 2200 de ani in urma, cand ai luat cunostinta de aceste legi-invataturi in forma lor originara, nu exista un termen specific pentru ceea ce intelegi acum ca ego. Termenul folosit atunci pentru ego se traducea: „ceea ce este diferit de ceea ce esti tu cu adevarat”.*

Teama s-a dezvoltat si diversificat in zona mentalului, dar sfera de influenta a ramas in cadrul spatiului generat de instinctele de supravietuire, adaptare si conservare. Ati construit foarte multe bariere prin care va protejati de exterior. Marea lor majoritate nu se justifica. Atunci cand este trecuta o bariera, voi reactionati violent. Tocmai aceste bariere va mentin in starea de inchistare, izolare, fata de sferele superioare de manifestare. Ati ajuns sa va fie teama chiar si sa interactionati unii cu altii.

Remer Ra: Si totusi, inainte mi-ai spus ca mentalul s-a dezvoltat suficient de mult cat sa poata prelua sarcina ego-ului.

Zamolxe: *Exact. Nu mai este nevoie sa va lasati ghidati de pulsiunile instinctelor primare atunci cand credeti ca sunteti in pericol. Mentalul este un instrument, nu este nici pozitiv, nici negativ. Voi ii dictati polaritatea. Daca va lasati condusi de aceste impulsuri ale instinctelor primare, atunci mentalul va face ceea ce a fost programat sa faca. Va analiza situatia prin prisma reactiunii, va gandi cum sa atace, sa elimine inconvenientul, pericolul, dusmanul etc. La o analiza mai atenta, va veti da seama ca de fapt reactia violenta este cea mai daunatoare, cea mai proasta alegere posibila.*

Remer Ra: Imi vine in minte celebra lucrare Arta Razboiului a lui Sun Tzu in care se spune, printre altele, ca orice razboi poate fi castigat fara a ridica sabia.

Zamolxe: *Singurul razboi care merita purtat, este acela cu dezordinea psiho-mentalului vostru. Niciun alt razboi nu este justificat.*

20.

Nu-ti amari sufletul cand simti durerea si neputinta, ci mai degraba cauta sa te folosesti de ele pentru indreptare, caci in rod ai si samanta. Nu se poate ca o samanta buna sa dea rod rau. Lacomia intotdeauna duce la pierdere, furtul intotdeauna duce la boala, gandurile sterpe intotdeauna duc spre ratacire, mania intotdeauna loveste inapoi, rautatea si neadevarul intotdeauna aduc neputinta, trufia intotdeauna aduce suferinta.

Remer Ra: Este foarte dificil sa vezi cauza in efect. Ma refer la marea majoritate, nu la cei intelepti, la maestri. Si asta in primul rand pentru ca cei care simt amaraciunea si neputinta au corpul emotional si mental confuz, tensionat. Prima tendinta este de a privi in

exterior si de a cere ajutorul, nicidecum de a privi in interior, cu calm.

Zamolxe: *Chiar daca oamenii primesc un oarecare ajutor din exterior, problemele lor nu vor fi rezolvate decat la suprafata, caci radacinile, cauzele problemelor, vor ramane si vor produce efectul neplacut pana cand ei insisi vor depista si apoi vor elimina cauzele. Acele cauze sunt in interior, nu in afara.*

Remer Ra: Imi aduc aminte ca am citit intr-o carte despre sfintii crestini, cum Sfantul Antonie cel Mare, dupa ce a „legat“ un demon, l-a intrebat care este cea mai mare sminteala pe care ei o aduc oamenilor. Demonul i-a raspuns: „slava desarta”.

Toata alergatura dupa aceste „spoieli“ si „gadilari“ ale egoului nostru, indeletnicirile fara rost, discutiile interminabile despre subiecte care nu ne privesc, senzationalul de prost gust, toate acestea par a fi dominante in viata noastra. Parca am fi dependenti de flecareala. De ce?

Zamolxe: *Pentru ca nu stiti ce vreti, pentru ca asa va justificati lenea si ignoranta. Neavand un scop, un sens, o directie, sunteti angrenati din punct de vedere psiho-mental in diferite directii. Toata aceasta „slava desarta“ nu va apartine. Dar voua va este teama sa va apartineti voua insiva si atunci va lasati prinsi de prostioare venite din exteriorul vostru. Va consumati bruma de energie pe care o aveti pe nimicuri fara rost. Si nu este deloc vorba de vreo dependenta. Sunteti asemenea pufului de papadie care zboara incotro bate vantul. Nestiind ce vreti, sunteti foarte usor de angrenat in diferite directii de catre altii care au o vointa mai mare decat a voastra. De obicei, numai cand e prea tarziu va dati seama de ratacirea voastra.*

Remer Ra: Nu de putine ori am fost avertizati, sfatuiti, invatati chiar.

Zamolxe: *Pentru ca a sti ce vrei, implica asumarea responsabilitatii asupra propriei vieti, iar cei mai multi nici nu vor sa auda de asa ceva. Vor ca totul sa le vina din exterior si daca se poate, cu cat mai putin efort din partea lor. Iar daca simt amaraciune in suflet, atunci li se pare justificat si mai ales usor sa gaseasca in afara lor vinovatii pentru propria lor problema.*

Remer Ra: Experienta ne-a demonstrat intr-adevar ca lacomia duce la pierdere, ca mania loveste inapoi, ca rautatea si minciuna aduc neputinta, ca aiurelile de tot felul ne ratacesc. Aproape toti stim toate acestea. Le aflam din diverse surse, inca din primii ani ai copilariei. Si totusi… nu le dam valoare. De ce trebuie sa trecem prin mai multe experiente neplacute, dureroase chiar, pentru a ne invata minte? Poate pare o intrebare stupida.

Zamolxe: *Ba dimpotriva, este o intrebare foarte buna. Toate cele enumerate mai inainte cu totii le stiu, dar foarte putini le inteleg. Diferenta este uriasa.* A sti *implica doar memoria, dar a intelege implica experienta. Te gandesti acum ca majoritatea sunt asemenea copiilor, carora daca le spui sa nu faca un lucru, atunci il fac negresit si ca la fel sunt si oamenii maturi. Aici te inseli, deoarece copiilor le este indeajuns o actiune gresita pentru a nu o mai face in viitor, insa celor asa-zisi maturi le sunt necesare mai multe experiente neplacute pentru a depista si elimina cauza. Este modul cum mentalul cauta sa justifice orice actiune. Este ceea ce-ti spuneam ceva mai devreme, anume ca majoritatea v-ati diversificat si dezvoltat sferele de actiune ale instinctelor primare cu ajutorul mentalului. Asa ati inceput sa va justificati minciunile, hotiile, lacomia, fatarnicia, rautatea. De justificat se poate justifica orice, dar atunci veti da piept sau mai bine zis va veti izbi cu capetele de Lege.*

Minciuna este impotriva realitatii; oricat veti castiga momentan din ea, nu va va ajuta atunci cand va da roade. Minciuna inseamna negarea realitatii, inotul impotriva curentului vietii, prin urmare este normal sa va simtiti la un moment dat neputinciosi. Fatarnicia are roade mult mai amare, caci va negati propria voastra realitate. Cine fura va fi furat, iar daca are grija sa nu fie furat, atunci va compensa cu propria energie, ceea ce in final va duce la boala. Cel lacom se pierde in primul rand pe sine, iar daca iti pierzi sinele, atunci ai pierdut totul.

****

22.

Ia bine seama la taina semintei. Asemeni ei este gandul tau, si cum samanta nu se poate fara coaja, asa este si gandul cel rodnic al omului. Coaja gandului rodnic este vointa, iar fara vointa, gandul se usuca si nu foloseste la nimic. Dar puterea este in rabdarea semintei, iar vointa si rabdarea fac mladita firava sa razbata pamantul tare.

Remer Ra: Nu pot sa nu fac asemanarea cu pilda semanatorului a lui Iisus:

‘‘Iata, semanatorul a iesit sa semene. Pe cand semana el, o parte din samanta a cazut langa drum, si au venit pasarile si au mancat-o. O alta parte a cazut pe locuri stancoase, unde n-avea pamant mult: a rasarit indata, pentru ca n-a gasit un pamant adanc. Dar, cand a rasarit soarele, s-a palit; si, pentru ca n-avea radacini, s-a uscat. O alta parte a cazut intre spini: spinii au crescut, si au inecat-o. O alta parte a cazut in pamant bun, si a dat rod: un graunte a dat o suta, altul saizeci, si altul treizeci.”

Apoi Iisus le talcuieste aceasta pilda:

„Cand un om aude Cuvantul privitor la Imparatie, si nu-l intelege, vine Cel rau si rapeste ce a fost semanat in inima lui. Acesta este samanta cazuta langa drum. Samanta cazuta in locuri stancoase, este cel ce aude Cuvantul, si-l primeste indata cu bucurie; dar n-are radacina in el, ci tine pana la o vreme; si, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvantului, se leapada indata de el. Samanta cazuta intre spini este cel ce aude Cuvantul; dar ingrijorarile veacului acestuia si inselaciunea bogatiilor ineaca acest Cuvant, si ajunge neroditor. Iar samanta cazuta in pamant bun, este cel ce aude Cuvantul si-l intelege; el aduce rod: un graunte da o suta, altul saizeci, altul treizeci.“ Dar mai apoi Iisus le spune ca „Imparatia cerurilor este inauntrul vostru”.

In aceasta lege apare termenul de „gand rodnic”. Nu toate gandurile dau roade?

Zamolxe: *Gandul este cauza, iar rodul este efect. Un gand potrivnic da un rod potrivnic. Pot fi roade dulci, dar pot fi si roade amare, in functie de gandurile emise. Aceasta pilda este extrem de edificatoare daca reusesti sa patrunzi mai bine in ea. Ce inseamna langa drum? Drumul este planul cauzal al omului si acesta este alcatuit din mai multe rezultante. Voi le percepeti doar pe cele care le-am numit vectori de informatie si de vointa. Conform legii rezonantei, omul nu poate interactiona decat cu ceea ce rezoneaza sau mai exact, cu ceea ce percepe. Deci cu ceea ce intelege. Pamantul stancos este reprezentarea simbolica a ignorantei, lenei, temerilor de tot felul. Spinii sunt diversele blocaje mentale care „absorb“ energia necesara cresterii gandului rodnic.*

Remer Ra: As vrea mai multe detalii despre „gandul rodnic”. Ce caracterizeaza un gand rodnic fata de un gand oarecare?

Zamolxe: *Gandul rodnic este acela care are mai multi parametri in rezonanta cu realitatea. Cand spui ca te gandesti la ceva anume implici atat imaginatia cat si o dinamica informationala specifica. Practic este vorba de lucrul cu informatia. Miezul semintei contine informatia de baza a plantei. In miez sunt structurate informational toate procesele pe care viitoarea planta le va parcurge, de la inceput si pana la sfarsit. Asemenea este si gandul cel rodnic, el contine cat mai multi parametri ai viitorului „fruct”.*

Remer Ra: Mi-ai spus inainte despre „norocosii“ care au parte de ceea ce-si doresc fara prea mult efort. Cunosc astfel de oameni, iar la o prima vedere, nu par a se evidentia din punct de vedere mental.

Zamolxe: *Efortul a fost facut in alte vieti. Nimeni nu primeste nimic in mod gratuit. Stiu ca va este greu sa acceptati acest lucru, dar aceasta este realitatea. Aveti un proverb care spune ca: „Dumnezeu iti da, dar nu-ti baga in traista”. Tot efortul „norocosilor“ din alte vieti nu s-a pierdut, caci efortul presupune vointa, iar vointa este parte a planului spiritual, deci si al celui cauzal. Dupa asa-zisa moarte, corpul fizic, eteric, emotional si mental dispar*

caci ele nu sunt relevante pentru spirit. Ramane corpul cauzal, el fiind componenta a corpului spiritual. Totusi, vietile anterioare sunt codificate intr-un limbaj tip holograma si plasate intr-o zona distincta in subconstient. Corpul cauzal preia doar radacinile actiunilor din vremea intruparii. Aceste radacini cauzale sunt vectorii de informatie si de vointa. Ele nu sunt separate, formeaza o dualitate asemenea dualitatii informatie-emotie din campul psiho-mental. Acesti vectori determina la o noua intrupare o baza pentru viitoarele actiuni.

Remer Ra: Dar sunt foarte multi care lucreaza in timpul vietii si doar cu foarte mari eforturi obtin ceea ce altii obtin mult mai usor, si nu ma refer doar la aspectele materiale.

Zamolxe: *Este mult mai greu sa patrunzi in campul cauzal din timpul vietii. Dar se poate. Necesita efort, perseverenta, claritate, detasare. Ar fi mult mai simplu daca nu ar exista balastul informational al blocajelor mentale. Pentru a patrunde in corpul cauzal in mod constient, trebuie sa treci de influenta gravitationala a instinctelor primare din zona psiho-mentala. La o privire mai atenta, veti descoperi ca de fapt influenta instinctelor de supravietuire, adaptare si conservare este predominanta. Pentru a trece de toate aceste bariere informationale este nevoie de un efort sustinut cu perseverenta. Apoi odata plantate „radacinile“ in planul cauzal, va trebui sa faceti loc pentru crestere, altminteri vechile concepte si bariere psiho-informationale pot „inabusi“ radacinile.*

Remer Ra: Ceva imi spune ca se leaga de legea urmatoare.

23.

In vremea lucrului tau inveseleste-ti inima la vederea lucrarii tale inainte de terminarea ei, caci precum fructul isi anunta venirea cu o floare, tot asa fapta omului este vazuta de cel cu mintea si simtirea limpede, inainte de a fi terminata.

Remer Ra: Spuneai mai devreme ca trebuie sa facem loc pentru noile seminte. Este cumva acel drum in sens invers?

Zamolxe: *Exact. Planul cauzal este deservit de planul mental, emotional, energetic si fizic. Cand iti spuneam ca „norocosii“ se bucura inaintea materializarii, la asta ma referеam.*

Remer Ra: In contextul de fata, floarea care precede aparitia fructului este bucuria anticipata?

Zamolxe: *Floarea nu reprezinta numai bucuria anticipata. Floarea este in acelasi timp si cantec, si dans, si traire, si frumusete, si gratie, si poezie.*

Remer Ra: Dar pana la corpul emotional mai avem corpul mental. De ce pare a fi mai greu sa lucram cu planul cauzal in mod constient, maturi fiind, fata de situatia cand ne intrupam deja cu un plan cauzal mai bun? Cum se dezvolta „semintele“ cauzale in corpul mental?

Zamolxe: *Cand te intrupezi, „semintele“ planului cauzal se dezvolta liber, desigur in functie de conditiile fiecaruia. Astfel, aceste seminte nu interfereaza cu „neghina“ mentala si emotionala, pe care cei maturi o acumuleaza treptat. De aceea, unii pot parea foarte „norocosi“ intr-un anume plan sau chiar in mai multe. Practic, energia lor este directionata catre planul cauzal si cel mental. Aceste seminte nu au nevoie de un scenariu logic. De fapt, semintele apeleaza la cel mai logic si mai eficient scenariu mental. Adica se apeleaza la planul mental supraconstient, care cu adevarat gaseste cel mai bun, mai rapid si mai eficient mijloc de manifestare in planul mental. Planul mental supraconstient este „capabil“ de a vedea clar unicitatea Totului; din aceasta cauza ceea ce pentru supraconstient este foarte usor, pentru constient este dificil. In celalalt caz, cand se doreste patrunderea in planul cauzal, este nevoie de participarea corpului mental constient superior. Adica schimbarile sunt observate, analizate, organizate, modelate, sintetizate. Mai apoi se patrunde in planul cauzal. Este mai dificil intr-adevar, caci este nevoie de limpezime la nivel mental. Este un proces mai greoi pentru unii si mai usor pentru altii.*

Remer Ra: De ce este mai usor pentru unii si mai greu pentru altii? Este vorba de

karma fiecaruia?

Zamolxe: *Nu numai de karma fiecaruia ci si de alti factori. Trebuie sa depasiti barierele psiho-informationale, adica blocajele mentale. Unii au mai multe astfel de blocaje, altii au mai putine. Ti-am mai spus ca blocajele mentale pot fi eliminate prin rezolvarea aspectului informational.*

24.

Ia bine seama la cauza omului sarac, dar si la cauza omului grabnic avut, caci nici una nici alta nu sunt firesti. Omul sarac are multe ganduri desarte si le schimba de la o zi la alta, vorbeste mult si lenea i-a invelit bratele si picioarele. Cel grabnic avut ori e hot si inselator, ori vede mai bine necazul altuia si cauta a-l amagi; de acolo isi trage grabnica avutie.

Remer Ra: Nimic nou sub soare! Aceste cauze se cunosc, insa ceea ce nu se cunoaste foarte bine este de ce omul sarac are o astfel de atitudine interioara. Materialistii spun ca este o chestiune de educatie si de conditiile de mediu, plus conditiile social-politice; ezoteristii spun ca mai este vorba si de karma, astrologie etc. Totusi, experienta ne-a demonstrat ca daca vom oferi aceleasi conditii unui grup de oameni, evolutia lor va fi diferita din toate punctele de vedere, nu numai material. De ce?

Zamolxe: *Ceea ce este in interior este si in exterior. Ti-am mai spus ca exteriorul este proiectia interiorului. Saracia exterioara este consecinta saraciei interioare, este materializarea ei. Faptul ca ai multe ganduri nu inseamna ca esti bogat in interior. Primul semn al bogatiei interioare este echilibrul si aici nu conteaza cantitatea de informatie. Daca vei face un studiu atent, vei observa ca cei echilibrati in interior nu au cum sa fie saraci decat daca aleg acest lucru. Instabilitatea psiho-mentala este o consecinta directa a departarii de propria fiinta, de programul dinamic din zona planului cauzal.*

Remer Ra: Programul dinamic din zona planului cauzal? Adica „esentele“ dinamicii din viata anterioara plus altele? Suna a program de calculator.

Zamolxe: *Este programarea voastra, a fiecaruia in parte. La prima vedere pare ca este vorba de ceva restrictiv. Dar majoritatea problemelor cu care va confruntati apar din cauza departarii de acest program. Din aceasta cauza, multi dintre voi sunteti intr-o continua alergatura psiho-mentala. Programul cauzal are rolul de a va directiona catre ceea ce aveti de facut. Este ceea ce unii dintre voi numiti „planul lui Dumnezeu pentru fiecare”. Si asa si este, deoarece acest plan cauzal cu care veniti este observat, imbunatatit, la cererea voastra si nu altfel, de catre fiinte evoluate pe care voi le numiti ingeri, arhangheli, avatari, zei, divinitatii etc.*

Remer Ra: Deci conform planului cauzal, noi nu trebuie sa fim saraci? Ce rol joaca aici karma?

Zamolxe: *Karma este legea cauzei si a efectului. Daca este ceva de platit, se plateste prin conditiile de nastere si ale dezvoltarii din perioada copilariei. Daca nu va departati de programul cauzal, nu puteti fi saraci. Daca nu poti schimba masina anual sau nu poti face vacante exotice de cateva ori pe an nu inseamna neaparat ca esti sarac. Dar ai toate sansele sa nu ai parte nici de conditiile minime de trai daca te departezi de programul cauzal.*

Remer Ra: De ce?

Zamolxe: *Din simplul motiv ca programul cauzal este ca un camp de forta pentru planurile inferioare, adica cel mental, emotional, energetic. Este motorul vietii voastre. Cei mai multi dintre voi, daca nu sunteti manipulati de catre parinti si societate, intuiti ceea ce aveti de facut. Planul cauzal se dezvaluie intr-o prima etapa sub forma pasiunilor, a diverselor aptitudini, inclinatii, talente. Cand esti deschis planului cauzal, sunt foarte mici sansele sa fii purtat de colo-colo de formele mentale preluate din exterior. Daca te-ai departat de planul cauzal, atunci esti in afara campului sau de forta si astfel ai toate*

sansele sa fii in deriva pe oceanul vietii. In acest caz, energia ta este asemenea cu a pufului de papadie, adica nesemnificativa.

Pe de alta parte, poti avea o karma foarte buna din punct de vedere material si atunci prosperitatea iti este oferita ca pe tava.

Remer Ra: In afara faptului de a fi ajutat alte persoane din punct de vedere material, ce anume mai poate determina o karma buna din acest punct de vedere?

Zamolxe: *Ajutorarea celorlalti, munca in folosul comunitatii, exploatarea de catre altii, sacrificiile diverse etc. ofera conditii pentru o karma oarecum buna in plan material, dar cea mai buna karma este atunci cand omul a lucrat in viata anterioara pentru atingerea echilibrului. A fi in echilibru inseamna a rezona cu natura, cu Universul, iar Universul inseamna abundenta din toate punctele de vedere. De asemenea, prin ajutorul dat celorlalti in domeniul evolutiei spirituale se poate atrage o karma deosebit de buna din punct de vedere material.*

Remer Ra: Mai exact?

Zamolxe: *A-i ajuta sa se ajute singuri sau cum spune o vorba de-a voastra, cand ii invatati sa prinda peste, nu cand le dati peste. Cand reusiti sa le canalizati atentia, efortul si energia spre aspectele cu adevarat spirituale.*

Unora dintre voi le este oferita prosperitatea materiala pentru a fi testati in ceea ce priveste evolutia spirituala la un moment dat.

Remer Ra: Revin la contextul legii. Totusi, nu vad ce-ar putea fi gresit sa ai multe ganduri. Informatia este o hrana. Chiar daca avem multe ganduri desarte, mie cel putin mi se pare ca lenea si discutiile sterile mi se par mai periculoase.

Zamolxe: *Procesul gandirii este un mare consumator de energie. Multe ganduri inseamna multe seminte plantate dar care nu au suportul necesar pentru a "prinde" viata, adica nu au stabilitate – se schimba de la o zi la alta, au putine legaturi cu realitatea: ganduri sterile, oscilante, ostile etc. Toate acestea necesita un consum enorm de energie. Este o energie irosita degeaba. In plus, mai sunt si blocajele mentale si temerile de tot felul. In acest context se dezvolta terenul pentru aparitia celor doua mari boli mentale: vorbaria fara rost si lenea. Saracia vine imediat dupa...*

25.

Fii bland si rabdator cu cei de langa tine, caci asa cum te porti tu cu ei, asa se poarta si altii cu tine, caci simtirea lui este la fel cu simtirea ta, din aceeasi suflare este si simtirea lui, iar lumina ce vede prin ochii lui este din aceeasi lumina cu cea care vede prin ochii tai.

Remer Ra: Am inteles dintr-o lege anterioara ca „cel ce vede prin ochii nostri" este spiritul, observatorul, ma rog... sunt multe nume si ca spiritul este componenta a Focului Viu, adica al celui pe care noi il numim Dumnezeu. Dar simtirea?

Zamolxe: *Ce ti se pare ciudat? Nu aveti cu totii aceleasi trairi? Altceva trebuia sa intelegi. Anume ca nu numai spiritul va leaga de Focul Viu, de Divinitate, ci si trairile, si ca nu exista discontinuitate nici pe acest plan. De fapt nu exista discontinuitate nici macar pe planul fizic. Voi credeti ca sunteti separati, dar nu sunteti; asa vi se pare la prima vedere. Nimeni si nimic nu este izolat de Tot.*

Remer Ra: Si Iisus a spus: „Ceea ce vreti sa va faca voua oamenii, sa le faceti si voi lor".

Zamolxe: *Este acelasi lucru.*

Remer Ra: Stiu ca spiritul, scanteia divina, este trairea pura, dar noi oamenii, cel putin in stadiul evolutiv in care ne aflam acum, suntem diferiti prin felul nostru de a percepe exteriorul si chiar pe noi insine. Suntem individualitati si fiecare vede diferit, fiecare judeca diferit o anume situatie, fiecare simte altfel.

Zamolxe: *Nu sunteti diferiti decat in aparenta. Diferentierea pe care o sesizati este o*

iluzie, o imagine deformata de numeroasele „lentile“ prin care vedeti viata. Deocamdata putini au o vedere de ansamblu asupra situatiei reale. Punctele voastre de vedere se schimba odata cu evolutia voastra. Individualitatea este un termen care inglobeaza totalitatea caracteristicilor voastre psiho-mentale in relationarea cu exteriorul. „Aluatul“ oricarei individualitati este acelasi, difera doar „gramajul si consistenta ingredientelor”. Mai exact, vibratiile sunt cele care va diferentiaza gradul de perceptie. Bucurii, iubiri, sperante, suparari si alte asemenea trairi le aveti cu totii, cu toate ca sunt moduri diferite de declansare a lor.

Remer Ra: Nu cred ca individualitatea poate exista fara ego. Individualitatea se identifica cu personalitatea, o inglobeaza.

Zamolxe: *Individualitatea este Unitatea in diversitate. Tu si multi altii abordati acest aspect dintr-un punct de vedere limitat. Unitatea in diversitate nu implica ego-ul. Ego-ul este cel care ingradeste manifestarea. In aceleasi culori de baza se descompune lumina asa-zis alba, chiar daca folositi miliarde de prisme de diferite marimi. Poti spune ca un arbore este mai bun decat o floare? Ego-ul nu numai ca ingradeste manifestarea unitatii, dar ii da si o caracteristica de agresivitate.*

Remer Ra: Si totusi, ego-ul domneste in lume. Si materialismul.

Zamolxe: *Materialismul nu a fost si nici nu va fi vreodata stapan. Spiritualitatea a fost, este si va fi cea care va conduce. Nici nu se poate altfel.*

(In momentul in care am primit acest raspuns am avut o reactie destul de virulenta din punct de vedere emotional. Aceasta stare m-a desprins de legatura vibrationala cu Zamolxe. Tot ceea ce stiam despre societatea omeneasca parea sa fie in contradictie cu acest raspuns pentru ca puteam da nenumarate exemple contrare. Nimeni nu are nevoie de lectii de istorie pentru a vedea ca majoritatea razboaielor, conflictelor, au fost motivate de aspectul material. Nu ai nevoie de explicatiile niciunui sociolog sau economist pentru a-ti da seama ca partea materiala este motorul principal al activitatii umane pe aceasta lume.

M-a uimit si pe mine reactia avuta in acel moment. Intr-un fel, chiar am vrut sa ma rup de aceasta legatura. Unele raspunsuri le pot tolera, dar pe altele nu. Cum putea fi spiritualitatea stapana in momentul in care Iisus era rastignit pe cruce? Sau cand Socrate a fost fortat sa inghita cupa cu otrava? Sau cand maestrul sufit Mansur era decapitat si dezmembrat de multime? Sau cand o intreaga civilizatie infloritoare, cum era cea a incasilor, a fost decimata de niste conchistadori salbaticiti de febra aurului? Sau cand indienii nord americani au fost decimati si alungati de pe propriile pamanturi de catre colonistii avizi de pamant, de bogatie? Sau cand popoarele mici erau exploatate, pradate de catre cele mari?

Am avut un moment in care imi venea sa sterg tot ce scrisesem. Chiar si in acea stare de tulburare am simtit invaluirea vibratiei lui Ramo. Era langa mine. De multe ori in situatiile mai dificile il simteam alaturi de mine. Vibratia sa este cu totul aparte. Greu de spus in cuvinte. Mi-am revenit foarte repede din starea avuta. Mi-a spus odata, in timpul lectiilor din piramida, sa ma detasez psiho-mental atunci cand am stari mai neplacute si nu functioneaza metodele de suntare sau de transmutare in imagini sau sunete. Adica sa ma privesc pe mine insumi cu ochii mintii. Ca si cum as fi iesit din mine si m-as fi privit din perspectiva unei alte persoane. Tin minte ca Ramo imi spusese sa privesc si ceasul in acele momente si sa ma „vad“ cu cel putin o ora peste cat era in mod normal, dar ca pozitia sa fie exact la fel ca in momentul „acum”. Ma si „vedeam“ incruntat, cu fata „plouata”. M-a pufnit rasul pur si simplu. Iarasi. Functionase „siretlicul”. Nu ma interesau aspectele logice ale acestei metode. Important era ca functiona si ca nu mai aveam starea aceea de nervozitate. Chiar si asa, n-am mai incercat sa iau legatura cu Zamolxe in acea zi. Ma simteam oarecum prost ca nu am putut sa ma controlez cat de cat.

A doua zi reusisem sa prind din nou „frecventa“ lui Zamolxe. Nu a fost nevoie de o noua calatorie in astral pentru asta. Mi-am cerut scuze de reactia mea din ziua precedenta.

Totusi, stia ca aveam nevoie de unele raspunsuri.

Zamolxe: *Nu trebuie sa-ti ceri scuze. Stiam ce reactie vei avea. Trebuia sa te „zgaltai“ putin. Realizezi acum ca ai reactionat?*

Remer Ra: Da, iar reactia este a ego-ului. Tin minte perfect cand mi-ai spus asta. Totusi, imi este greu sa „inghit“ ceea ce mi-ai spus ieri.

Zamolxe: *Hai sa vedem ce anume ti-a provocat acea reactie. Spune-mi, ce intelegi tu prin spiritualitate?*

Remer Ra: Intai de toate, vad iubirea ca fiind sinonima cu spiritualitatea. Toleranta, blandetea, intelegerea, compasiunea, ajutorarea, moralitatea, iertarea – ceea ce spusesem si eu ceva mai inainte de a avea acea reactie. Mai inteleg prin spiritualitate toate curentele religioase si creatiile artistice din toate categoriile: muzica, pictura, sculptura, literatura, filozofie. Practic, spiritualitatea cuprinde tot ceea ce nu este material.

Zamolxe: *Ai uitat ce ai scris referitor la corpul spiritual?*

Remer Ra: Nu, n-am uitat. Cred ca te referi la cele cinci virtuti de baza: iubirea, vointa, curajul, rabdarea, modestia.

Zamolxe: *Nimic nu este faptuit fara a avea la baza cate ceva din toate aceste virtuti. Inainte te gandeai, la fel ca multi altii, ca a fi spiritual presupune a fi smerit, plin de compasiune, bland, iubitor, rabdator. Te-a deranjat cand ti-am spus ca partea materiala reflecta partea spirituala. In acele momente aveai in minte o anumita categorie din populatie, de o anumita coloratura a pielii, care, aparent, nu au multe puncte in comun cu spiritualitatea. Dar iti garantez ca au. In primul rand, marea majoritatea a respectivei minoritati o duce foarte greu din punct de vedere material si doar un mic procent dintre ei au parte de o viata imbelsugata. Ei bine, sa stii ca respectivii au o vointa de fier in a-si atinge scopurile, au de asemenea un curaj pe care ceilalti nu-l au, sunt foarte rabdatori si chiar foarte modesti in relatiile cu ceilalti si isi iubesc enorm familiile si prietenii. Este absolut normal ca viata lor sa fie mai imbelsugata decat a celorlalti. Acum iti observ asocierile de imagini pe care le faci in mental. Nu ma refer la cei care s-au imbogatit pe seama furtisagurilor. De asemenea, spiritualitatea are putine legaturi cu „rafinamentul“ si „profunzimea“ unor gusturi muzicale, arhitectonice sau stilistice. Un astfel de individ este mai spiritual decat acel invatat care are mintea ticsita cu o biblioteca de informatii, dar care nu are vointa si curajul de a le aplica, nici rabdarea necesara.*

Remer Ra: Totusi, prefer sa stau in preajma unui astfel de individ decat sa suport o muzica total contrara gusturilor mele sau sa le privesc membrele acoperite de aur. Nu ma atrage „spiritualitatea“ lor. Nu am nimic cu ei sau cu altii ca ei, dar eu am alte preferinte. Fara suparare!

Zamolxe: *Eu nu am cum sa ma supar! Trebuie sa intelegi ca daca nu ai o „mostenire“ karmica buna in ceea ce priveste partea materiala, va trebui sa cultivi in mod armonios aceste virtuti, altminteri nu vei reusi decat foarte putin. Faptul ca unii sunt mai sofisticati in gandire ori au acumulat mai multe informatii complexe sau au anumite gusturi culturale mai elevate nu ii ajuta foarte mult la gasirea secretului fericirii sau al succesului. Secretul consta in armonia interioara.*

Remer Ra: Eu ma gandeam la unele exemple, consemnate de istorie, in care spiritualul a fost umbrit de material.

Zamolxe: *Stiu la ce te gandeai. Tu si multi altii vedeti in aceste actiuni doar o umbra din realitate, vedeti doar franturi din continuitatea Totului si mai ales vedeti doar suportul material. Nu va intereseaza mai nimic dincolo de toate acestea.*

Iisus a ales divinul rol de a ridica spiritul omenesc deasupra tuturor conceptelor, deasupra limitarilor si mai ales deasupra mortii. Dar a ales totodata sa desavarseasca si programul evolutiv pentru poporul evreu, program care era codificat in Vechiul Testament si astfel sa-l elibereze de jugul dependentelor exterioare.

Remer Ra: Din pacate...

Zamolxe: *Din fericire... a reusit! Voi, ceilalti... din pacate... nu reusiti sa vedeti acest*

lucru!

Socrate, Mansur si multi alti martiri si-au incheiat ciclurile karmice. Priviti dincolo de banalul eveniment si intrebati-va daca moartea lor a fost in zadar. Cati dintre voi sesizati schimbarile imense pe care le-au facut astfel?

In ce priveste minunata civilizatie amerindiana, oare cati au sesizat spiritul acestor indieni in ziua de azi? Cine crezi tu ca se afla in spatele dezvoltarii spectaculoase a Statelor Unite ale Americii? Ale cui spirite se afla in trupurile conducatorilor corecti, ale savantilor si mai ales ale proprietarilor din acest stat? Situatia amerindienilor este oarecum asemanatoare cu cea a dacilor. La nivel subtil si-au atras distrugerea fizica pentru a face loc unui nou ciclu evolutiv. Nu mai plangeti dupa forme... spiritul nu poate fi infrant, nu are cum.

Remer Ra: Si imaginile cu minoritatea?

Zamolxe: *Eu ti-am indus imaginile cu minoritatea respectiva pentru a le suprapune peste cele de dinainte. De ce in acest context? Intr-o buna zi, vei afla singur raspunsul.*

26.

Unde este taria omului acolo ii este si slabiciunea, ceea ce-l ridica il si coboara; ramai in limpezimea mintii si simtirii tale si vei vedea toate acestea. Cel mic este deasupra celui mare, cel usor este deasupra celui greu, cel slab este deasupra celui tare, cel bland este deasupra celui aprig. Limpede sa-ti fie mintea si simtirea, si ia seama de toate acestea.

Remer Ra: Prima fraza este de inteles. Traim intr-o lume antagonista in care sistemul universal de valori este dominat de dualitate: bine-rau, sus-jos, putin-mult, tare-slab etc. Inteleg faptul ca ceea ce-l face puternic pe cineva, il poate face si slab. Prea multa bogatie poate aduce teama de a pierde acea bogatie si de aici o serie intreaga de „slabiciuni”. De asemenea, puterea te poate ridica pe culmi inalte, dar te poate aduce si indarat, mai jos de mocirla pamantului. Legea ritmului si a polaritatii spune ca daca esti bogat, va trebui sa cunosti si saracia, daca ai cunoscut puterea, vei cunoaste si lipsa ei. Si invers. Solutia „caderii“ ar fi sa nu „urcam”?

Zamolxe: *Daca te mentii izolat intr-un spatiu limitat de cunoastere, atunci aceste doua legi pot fi percepute intr-un mod destul de neplacut la un moment dat. Ele nu au scopul de a te obliga sa oscilezi dintr-o parte in alta decat daca nu vrei sa mergi inainte, sa evoluezi. Chiar daca vrei sa stagnezi, Universul nu te lasa, pentru ca Totul se afla in miscare. Pentru a nu cunoaste reversul, regresia, indaratul mersului pendulului, va trebui sa te situezi pe un plan superior.*

Remer Ra: Tocmai aici este problema. Cum sa te situezi pe un plan superior? Citisem intr-o lucrare despre legile universale ca secretul ar fi vointa. Printr-o vointa ferma se poate „refuza“ mental plasarea constientului pe oscilatia de retur, folosind legea neutralizarii. Aceasta lege ar functiona in cazul scindarii planului constient in doua: planul superior si planul inferior. Vointa puternica poate plasa constientul pe planul superior, iar oscilatia de retur determinata de legea ritmului s-ar desfasura pe planul inferior, la nivel inconstient, desi legea ritmului se manifesta pe toate planurile. Problema in acest caz nu este, dupa parerea mea, sa te mentii pe un plan superior, ci cum sa atingi acel plan superior astfel incat sa scapi de oscilatia de retur a ritmului. Ca sa te mentii undeva, trebuie sa ajungi acolo.

Zamolxe: *Primul pas este constientizarea faptului ca esti pe asa-zisa oscilatie de retur. Chiar daca ti se pare ciudat, cei mai multi nu realizeaza acest lucru. Sunt angrenati cu totul in aceasta oscilatie. De exemplu, daca un individ realizeaza ca este nervos, atunci a rezolvat mai mult de jumatate din problema. Faptul de a fi observat acest lucru l-a situat pe un plan imediat superior. Practic, se observa pe sine din punct de vedere neutru. Cum spui tu, in acel moment si-a suntat energia din zona astralului inferior. Dar din punct de*

vedere informational nu si-a rezolvat problema, deoarece cauza oricarei oscilatii a planului emotional se afla in planul mental.

Remer Ra: Deci vointa nu este indeajuns pentru a elimina oscilatiile de retur ale starilor emotionale?

Zamolxe: *Vointa este o caracteristica a planului spiritual, deci este deasupra mentalului. Multi confundati impulsul, energia unei reactii, cu vointa. Sunt doua lucruri cu totul diferite. Combaterea unei stari nu te situeaza pe un plan superior. Vei ramane tot in zona planului emotional.*

Remer Ra: Dar sunt atat de multe emotii oscilante...

Zamolxe: *Tu vrei formule magice pentru a scapa de oscilatiile emotionale. Nu exista asa ceva! Intr-adevar, sunt foarte multe oscilatii in emotiile voastre, dar ati „muncit“ mult pentru a le implementa. Este necesara o munca si pentru a le depista si elimina substratul informational. Nu este neaparat necesar sa cautati substratul informational pentru fiecare emotie neplacuta in parte. Cele mai multe oscilatii emotionale sunt cauzate de cateva scheme psiho-informationale reactive.*

Remer Ra: N-ai mai spus pina acum de acest termen: scheme psiho-informationale reactive. As vrea sa-mi spui mai multe. Ce legatura exista intre blocajele mentale si aceste scheme psiho-informationale reactive?

Zamolxe: *Schemele psiho-informationale reactive sunt alcatuite din blocaje mentale dispuse pe scheletul unui anumit tipar informational. Toate cele trei instincte primare se perpetueaza prin aceste scheme psiho-informationale reactive. Ele s-au construit si dezvoltat datorita unor anumite conditii de mediu, pe fondul iluziei de separare. Se poate spune ca au avut rolul lor in trecut, dar acum a sosit vremea sa va debarasati de ele. Adica sa va descotorositi din ce in ce mai mult de ego si de instinctele primare. Ati avansat suficient de mult pe planul mental pentru a realiza acest lucru.*

Remer Ra: Chiar asa sa fie? Pot da exemple de ceea ce se poate intampla cand spiritul de combativitate este lasat deoparte. Nu numai la oamenii simpli. O mana de conchistadori au distrus in scurt timp o intreaga civilizatie pasnica si infloritoare. Din cauza spiritului necombativ, India, candva o civilizatie extraordinara, a fost cucerita si exploatata de catre englezi o buna perioada de timp. Sa nu-mi spui ca si in aceste cazuri a fost vorba de propria lor alegere, pentru ca nu mai cred acest lucru. Au fost firme care au dat faliment sau au fost in pragul colapsului datorita faptului ca s-au bazat pe un anumit produs. Pentru ca au refuzat sa fie combativi, oamenii au fost exploatati cu nerusinare de catre altii.

Zamolxe: *Aveti o vorba care spune ca „nu tot ceea ce zboara se mananca”. Aztecii si incasii au avut unele dintre cele mai sangeroase regimuri din cate a cunoscut aceasta lume. Mostenirea lor karmica era imensa.*

Remer Ra: Intr-adevar, se pare ca practicau ritualuri ingrozitoare. Uneori erau sacrificati mii de oameni odata. De la sacrificarea animalelor s-a ajuns la sacrificarea oamenilor. De ce s-a asociat sacrificiul cu voia „zeilor”?

Zamolxe: *Au inteles gresit conceptul de sacrificare. Asta pe de-o parte. Pe de alta parte, spectacolul era terifiant pentru marea masa de oameni si astfel puterea de atunci a cautat sa subjuge si mai mult prin teama.*

Remer Ra: Chiar la inceputul Genezei apare jertfa. In ochii lui Dumnezeu, Abel a fost „vazut“ mai bine decat Cain. Abel a adus ca jertfa un animal, iar Cain a adus o jertfa din roadele pamantului. Se spune clar acolo: spre jertfa lui Abel Dumnezeu a privit cu placere, iar spre jertfa lui Cain nu a privit cu placere.

Zamolxe: *Acolo era vorba de jertfa propriei persoane.* ***Abel si-a jertfit firea inferioara****, animalul din el; nicidecum nu era vorba de vreun ritual stupid si grotesc, practicat secole de-a randul de preotii evrei si nu numai. Cain l-a ucis pe Abel pentru ca el nu si-a sacrificat firea animalica. Daca o facea, nu mai putea sa-l ucida, nu mai avea cum. A preferat sa-si pastreze caracteristicile regnului inferior, adica teama, violenta, instinctele primare de care am mai vorbit. Semnul pe care l-a pus Dumnezeu pe fruntea lui Cain simbolizeaza*

inchiderea centrului energetic dintre sprancene, numit Ajna, prin care se face accesul la sferele superioare de manifestare.

Remer Ra: Am retinut ce mi-ai spus, dar prefer sa tac. Vorbim totusi de Biblie. Nu-mi permit sa comentez.

Zamolxe: *IMI PERMIT EU! Scrie-o cu litere mari daca vrei.*

In ce priveste India, situatia era cu totul speciala. India intrase de ceva vreme intr-un declin accentuat din toate punctele de vedere. Intelepciunea sa milenara se inchistase in dogme si ritualuri. Oamenii ajunsesera sa priveasca numai in trecut. A existat si o parte pozitiva acolo. Prin prezenta britanicilor, India a fost nevoita sa se deschida curentelor de dezvoltare aparute in Europa. A fost o mica „improspatare". Daca nu erau britanicii ar fi fost musulmanii si situatia geopolitica a Asiei ar fi fost alta.

Mai spui ca oamenii care au refuzat sa fie combativi au fost exploatati de catre altii. Ia mai gandeste-te! Au refuzat lupta sau le-a fost teama sa lupte? Termenul de combativitate are multe intelesuri.

Remer Ra: Bun. Si atunci cum poate cel mic sa fie deasupra celui mare? Cel slab deasupra celui tare? Inteleg ca cel bland este deasupra celui aprig; tulburarea emotionala ingradeste planul mental. Este valabil in orice domeniu, de la sport si pana la afaceri. Dar cum poate fi cel slab deasupra celui tare si cel mic deasupra celui mare?

Zamolxe: *Celui asa-zis mare, ego-ul, prin componentele sale - orgoliul, trufia, in combinatie cu teama de a-si pierde „marirea" - actioneaza intr-un mod regresiv din punct de vedere spiritual. Devine temator, neincrezator in cei de langa el, obsesiv, lacom, si pana la urma va pierde asa-zisa lui marire. Cel asa-zis mic nu-si poate „permite" sa fie orgolios, trufas, caci nu are cu ce, prin urmare isi fixeaza anumite proiecte de atins. Mai devreme sau mai tarziu, va intelege ca pentru a-si atinge scopurile este nevoie de incredere in propriile puteri, de vointa, de munca, de stabilitate psiho-mentala, curaj, rabdare, respect pentru sine si pentru ceilalti. Astfel isi va dezvolta calitatile spirituale. Cel mic este deasupra celui mare prin insasi faptul ca este* ***dinamic din punct de vedere spiritual****. Ti-am mai spus ca fericit nu este cel care are multa bogatie sau multa putere, fericit este cel care isi dezvolta in mod armonios calitatile spirituale.*

Remer Ra: Dar si mafiotii, talharii, tiranii de orice categorie, criminalii cu sange rece au vointa, rabdare, iar de curaj nu mai vorbesc.

Zamolxe: „*Iubirea este cea dintai putere si chipul ei este lumina". Depinde de ce anume esti motivat. Cele trei calitati spirituale pot fi dezvoltate si pe fondul unui ego foarte puternic, dar pentru asta va trebui sa suporti nota de plata. Crede-ma, vad formele gand si pot percepe traseul emotiilor oricarei fiinte de pe aceasta planeta. Nimeni, absolut nimeni dintre cei care si-au dezvoltat unele calitati spirituale pe fondul unui ego puternic nu este fericit. Si nici nu are cum sa fie fericit. Ba mai mult, va fi nevoit sa plateasca pentru tot ceea ce a facut rau celorlalti. Nu ai voie sa afectezi, intr-un fel sau altul, alta fiinta, in niciun mod, decat daca iti cere direct si clar acest lucru sau daca esti nevoit sa te protejezi de actiunile ei. Este o lege universala si daca nu o respecti, atunci vei simti din plin efectele incalcarii ei.*

27.

Taria muntelui vine din rabdarea sa, din linistea sa, stanca ii este numai invelitoare. Dar taria lui este incercata de vant, de apa cea lina. Ia-ti puterea din rabdare si din liniste si foloseste-te de ea prin limpezimea gandului tau, caci nu tulburarea izvorului roade stanca, ci limpezimea sa.

Remer Ra: Dincolo de lirismul acestei legi-invataturi remarc, pe de-o parte, rabdarea si linistea ca fiind puterea muntelui, sa zicem „sufletul" sau, iar pe de alta parte, limpezimea izvorului si consecventa vantului ca fiind ceea ce poate strapunge taria sa. Practic, putem lua partile bune din aceasta eterna batalie a naturii.

Zamolxe: *In primul rand te asigur ca nu exista nicio batalie eterna a naturii. Iluzia separarii de Tot iti afecteaza perceptia si asupra exteriorului, nu numai a interiorului. Muntele si izvorul nu sunt separate. Muntii, izvoarele, dealurile, campiile, norii, vantul – toate sunt un intreg, asemenea unui trup. Intreaga planeta este o fiinta. O fiinta vie!*

Remer Ra: Cred ca am inteles mesajul: muntele este trupul nostru fizic, apa cea lina ar fi emotiile si sentimentele noastre, iar vantul, gandurile noastre. Cu putina vreme in urma ai spus ca rabdarea este una dintre marile virtuti spirituale si ca acela care are rabdare este puternic prin insasi faptul ca si-a mentinut o idee, o imagine, un gand suficient timp. In natura este mai usor de realizat acest lucru. Atat izvorul cat si vantul sunt procese continue. Vantul este generat de diferentele de temperatura si de presiune. Acestea vor fi tot timpul sau atat timp cat pamantul se va misca in jurul soarelui. La fel, izvorul este doar partea vizibila a unui ciclu neintrerupt: mare-rauri-nori-izvoare subterane. Treaba cu gandurile si emotiile este alta.

Zamolxe: *Pentru ca „scormoniti“ tot timpul „izvoarele“ gandurilor voastre, pentru ca tot timpul le schimbati „cursul”, pentru ca ridicati „stavilare“ si apoi va intrebati de ce la un moment dat se revarsa asupra voastra. Ti-am spus ca emotia nu este singura, este vorba de un substrat informational care insoteste oricare emotie. De asemenea, ti-am mai spus ca asa cum ati depus o munca pentru a implementa „programe“ eronate, la fel este necesar sa fie depusa o munca pentru depistarea si eliminarea lor. Iti repet: nu exista formule magice pentru a scapa de propriile voastre programe psiho-mentale. La prima vedere pare dificil, dar nu este. Este la fel cu invatarea unei limbi straine. Important este sa vrei sa faci asta. Vi se pare dificil doar pentru ca sunteti fortati de imprejurari la schimbare. Atat timp cat va desfatati astralul inferior, adica atata vreme cat o duceti bine, nu va ganditi la consecintele gandurilor si actiunilor voastre.*

Remer Ra: Si pe cine ar interesa? Doar scopul nostru este sa ducem un trai imbelsugat, sa iubim si sa fim iubiti, sa ne simtim bine alaturi de prieteni si de familie, nicidecum sa ne inhamam la o munca istovitoare cu noi insine. Nimeni n-ar face asta daca n-ar fi fortat de imprejurari.

Zamolxe: *Fiecare are viata pe care o merita. Ti-am mai spus ca nu vi se impune nimic de catre nimeni. Voi ati ales viata pe care o duceti. Nu mai cautati vinovati in exterior pentru esecurile voastre. Este foarte bine ca aveti astfel de scopuri. Este cat se poate de normal sa aveti un trai imbelsugat, este cat se poate de normal sa iubiti si sa fiti iubiti, sa va bucurati alaturi de cei dragi. Dar fara a incalca legile. Fara a afecta natura sau alte persoane, fara a abuza de voi sau de semenii vostri. Nu va mai conditionati binele de mediul exterior. Vreti sa schimbati exteriorul? Este simplu: schimbati interiorul. Nu mai priviti acest proces ca fiind unul istovitor, caci singuri vi-l faceti astfel. Este mai degraba un joc, un joc extraordinar al creatiei. Incercati sa faceti primii pasi in a fi voi insiva.*

Remer Ra: Ce a vrut Iisus sa spuna prin: „Ferice de cei ce plang, caci ei vor fi mangaiati! Ferice de cei flamanzi si insetati dupa neprihanire, caci ei vor fi saturati!“ La o prima vedere pare a fi o idee visatoare, pentru ca in realitate cel ce plange, se pare ca plange in continuare. Asta e realitatea!

Zamolxe: *Tine minte ca cel ce plange la urma, va plange mai tare. Iisus a spus si unde este „mangaierea celor ce plang“ si „saturarea celor infometati dupa neprihanire”, dar preotii vremii au ascuns acest lucru, spre dauna lor viitoare. Cand ascunzi ceva, de fapt ascunzi de tine insuti. Cand cineva face rau altcuiva, de fapt lui insusi isi face rau. Faptul ca au ajuns ce au ajuns, din marii maestri de alta data in „angajatii cu norma intreaga de azi“, este in mare parte vina lor. Si este doar inceputul. Au spus ca pacatul este cauza suferintei lor si ca acum rabda pentru toate cele. Multi oameni si-au pierdut credinta, atat in ei cat si in ajutorul divinitatii, pentru ca ei au ascuns unele adevaruri. Scrie cu litere mari ce-ti spun acum: IN REALITATE CEL CE RABDA ADUNA PUTERE.*

Remer Ra: Imi pare cea mai mare schimbare a punctului de vedere de pana acum. Scuza-mi usoara ironie, dar unii trebuie sa fie foarte puternici, avand in vedere ca de fapt

rabda dupa ceva anume chiar si ani de zile.

Zamolxe: *Cand omul sufera pentru ca nu i se implineste ceva anume, el de fapt aduna putere. Cum de nu observi acest lucru? Prin faptul ca au rabdat pentru ceva anume chiar si ani de zile demonstreaza cat de puternici sunt. Mai au un mic pas de facut: sa inceteze dorinta, sa se rupa de ea, sa revina la ei insisi si atunci energia resortului intins ani de zile va fi folosita pentru exact ceea ce au nevoie si chiar pentru mai mult decat atat. Deci, cu cat au rabdat mai mult, cu atat sunt mai puternici. Trebuie doar sa sesizeze acest lucru.*

Remer Ra: Am cunoscut un caz, cand o femeie trecuta de prima tinerete cauta cu disperare un barbat cu care sa-si petreaca restul anilor, iar dupa ani de cautari, in care atinsese chiar limitele penibilului, s-a lasat pagubasa. Culmea e ca doar atunci cand a renuntat la cautare s-a petrecut „minunea". In nicio luna si-a gasit jumatatea. Acum nu ma mai mira faptul, la cata energie a adunat in „resort".

Zamolxe: *Oricum, inteleg doar cei ce sunt pregatiti sa inteleaga... Raul este deja facut si va mai dura un timp pana se va scoate din mintea omului ideea ca rabda pentru ca este un pacatos. Fara indoiala ca sunt necesare unele lectii, dar exista adevaruri ce nu trebuiesc ascunse omului, caci vei prelua suferinta lor.*

Remer Ra: Cred ca la asta se referea Iisus cand a spus: „Vai de voi, invatatori ai Legii! Pentru ca voi ati pus mana pe cheia cunostintei: nici voi n-ati intrat, iar pe cei ce voiau sa intre, i-ati impiedicat sa intre." (Luca 11:52)

28.
Lucrarea facuta din teama nu are viata lunga si taria ei este asemeni unei revarsari de ape care tine putin. Asa este si cu tulburarea oamenilor, ea vine de-afara, dar este chemata de teama lor, insa teama vine prin necunoastere, iar necunoasterea prinde putere prin neadevar, lene si trufie.

Remer Ra: Aici pare a fi o schema: tulburare – oscilatie emotionala – oscilatie mentala – teama – necunoastere. Mediul: neadevar, lene, trufie.

Inainte mi-ai spus ca teama se afla la baza tuturor emotiilor si sentimentelor negative si ca s-a dezvoltat si diversificat prin instinctul de supravietuire din momentul in care omul s-a identificat pe sine ca fiind limitat si mai ales izolat in planul de manifestare fizic. Pentru regnul inferior animal, teama este chiar un lucru bun, ii ajuta sa supravietuiasca. E valabil si la oameni. Este ceva natural sa-ti fie teama atunci cand esti in pericol. Orice ai face, aceasta teama nu poate fi oprita, te va face sa reactionezi. De cele mai multe ori, violent.

Zamolxe: *Teama este intr-adevar un impuls natural numai atunci cand sunteti intr-un real pericol. Priveste mai clar situatia ta si a celorlalti oameni. Problemele si suferintele voastre sunt determinate de pericolul de disparitie? Nicidecum. Rareori este vorba de asa ceva. Ego-ul este problema. Adica ceea ce nu sunteti voi cu adevarat.*

Remer Ra: Sunt putin cam confuz.

Zamolxe: *Pentru ca nu faci o analiza clara a situatiei. Iarasi confunzi ego-ul cu individualitatea. Individualitatea este una si ego-ul este alta. Chiar daca literar acesti doi termeni sunt sinonimi, trebuie sa faci distinctia dintre cine esti tu cu adevarat si cine nu esti. Individualitatea presupune recunoasterea propriei pozitii in raport cu exteriorul. Ego-ul nu va accepta niciodata o astfel de pozitie, pentru ca nu are cum. Recunoasterea inseamna pace, armonie, acceptare, iar ego-ul nu poate concepe asa ceva. Ego-ul este antagonist, nu poate exista decat luptand, distorsionand, negand, manipuland. Trebuie sa faceti aceasta distinctie dintre ego si individualitate. Poate ca vi se pare putin mai dificil de facut acest lucru la inceput, dar pana la urma veti reusi. Ego-ul este ca o inchisoare din sticla, un mozaic din mai multe culori. Va lasa impresia ca sunteti liberi doar pentru ca reusiti sa vedeti exteriorul prin acest mozaic. Insa nu veti fi liberi. Ego-ul se foloseste de teama naturala, de acest impuls inscris in genele voastre. Se foloseste de teama naturala ca materie prima. Va face sa credeti ca ingrijorarea, nesiguranta, pericolul, agitatia,*

suspiciunea, neincrederea si alte asemenea sunt absolut naturale. Instinctul de supravietuire este natural, dar celelalte nu sunt. Ele sunt iluzii. Sunt iluzii puternice, intr-adevar, dar sunt puternice doar pentru ca le faceti voi puternice. Ele nu exista in realitate.

Remer Ra: Tema de a pierde un loc de munca, de a pierde o anumita pozitie, de a pierde un anumit lucru, partenerul de viata sau un prieten, de a fi inselat intr-o anumita situatie. Ele sunt reale pentru ca se bazeaza pe fapte. Se intampla zi de zi. Nu mi se par a fi miraje. In cer o fi bine, cald, frumos, dar aici, pe pamant, astfel de lucruri se petrec.

Acum ceva vreme, mi-ai spus de cuvantarea lui Iisus privitor la ingrijorare:

„Nu va ingrijorati de viata voastra, gandindu-va ce veti manca sau ce veti bea; nici de trupul vostru, gandindu-va cu ce va veti imbraca. Oare nu este viata mai mult decat hrana, si trupul mai mult decat imbracamintea? Uitati-va la pasarile cerului: ele nici nu seamana, nici nu secera si nici nu strang nimic in granare; si totusi Tatal vostru cel Ceresc le hraneste. Oare nu sunteti voi cu mult mai de pret decat ele?“ (Matei 6.25-26)

Frumos spus, dar **realitatea este alta!**

Zamolxe: *Pentru ca voi vreti sa fie asa. De ce nu ai continuat pana la sfarsit? Ce spune Iisus la sfarsitul cuvantarii?*

Remer Ra: „Nu va ingrijorati de ziua de maine; caci ziua de maine se va ingrijora de ea insasi. Ajunge zilei necazul ei.”

Da, ai mai evidentiat acest aspect.

Zamolxe: *Ce se ascunde in spatele ingrijorarii? Ingrijorarea este emotie, se manifesta in planul emotional, deci cauza sa este in planul superior, adica in planul mental. Ce anume va provoaca acele emotii neplacute? Ceea ce s-ar putea intampla, spuneti voi.* ***Adica voi deja creati imagini in mintea voastra despre un foarte posibil viitor. Voi nu realizati ca de fapt va programati viitorul prin aceste imagini.*** *Credinta in aceste imagini este cu atat mai mare cu cat asociati conditiile initiale cu cele ale altor indivizi care au trecut si ei prin asa ceva.*

Iisus stia foarte bine care era nivelul evolutiv al oamenilor acum doua mii de ani, de aceea le-a dat acest sfat. Lasand ingrijorarea doar pentru ziua in curs, va opriti programarea negativa a viitorului vostru. Nici acum nu ati invatat aceasta lectie, desi au trecut atat de multi ani. Cat veti mai suporta?

Remer Ra: Am inteles acum. Iisus nu vroia sa nu ne gandim la viitor, ci doar sa nu ne gandim cu ingrijorare. Adica sa nu ne facem singuri viata amara. De ce oare ne gandim la ce este mai rau intr-o anumita situatie? Cum de am ajuns sa punem raul in fata?

Zamolxe: *Chiar tu ai spus-o la inceput; prin mediul pe care l-ati creat: neadevar, lene, trufie. Multi dintre voi ati ajuns pana intr-acolo incat va este teama chiar sa faceti schimbarea in bine. V-ati adaptat la rau, la minciuna; v-ati creat masti, v-ati departat incetul cu incetul de ceea ce sunteti voi cu adevarat.*

Remer Ra: Ce suntem noi cu adevarat?

Zamolxe: *Creatori! Asta sunteti: Creatori. Sunteti fiinte divine. Atat de divine incat v-ati permis sa fiti chiar anti-divini. Este momentul sa va treziti la realitate!*

****

30.

Multumeste pamantului pentru toate cele ce-ti ofera, multumeste cerului pentru ploaia care iti hraneste pamantul, multumeste soarelui pentru caldura si lumina casei tale si a pamantului tau, multumeste lunii pentru linistea somnului tau, multumeste stelelor ca vegheaza asupra somnului tau, multumeste muntelui pentru povetele si fierul ce-l iei din el, multumeste padurii pentru tot ce iei de acolo, multumeste izvorului pentru apa ce-o bei, multumeste copacului pentru lucrarile ce-ti arata, multumeste omului bun ce-ti aduce bucurie si zambet pe chip.

Remer Ra: Si pe aceasta am vrut s-o sterg, alaturi de alte doua. Toate multumirile acestea, noi le inglobam in multumirea adusa lui Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu cuprinde Totul. Dumnezeu este Totul!

Zamolxe: *Ai vrut s-o stergi pentru ca iarasi vezi lucrurile superficial. Dumnezeu este mai mult decat acel „tot“ inteles de voi. L-ati pus pe Dumnezeu undeva foarte departe si astfel L-ati indepartat de voi. Dumnezeu este mai aproape de voi decat credeti. Toate multumirile din aceasta lege sunt pentru a va reaminti acest lucru. Dumnezeu este pretutindeni: in ploaia care iti hraneste pamantul, in caldura si lumina soarelui, in luna si in stele, atat in varful muntelui cat si in josul sau, in susurul izvorului. Si da, este si in Tine, si in El, si in Toti si Toate.*

Remer Ra: Hm, am scris automat cu „T”. Este o mica dar, totusi, atat de mare deosebire intre a fi cu noi si a fi in noi. In Biblie este scris: „Iata, fecioara va fi insarcinata, va naste un fiu, si-i vor pune numele Emanuel”, care, talmacit, inseamna: „Dumnezeu este cu noi”. Una este „**cu**“ si alta este „**in**”.

Zamolxe: *Unde a spus Iisus ca se afla Imparatia Cerurilor?*

Remer Ra: A spus ca se afla **in** launtrul nostru.

Zamolxe: *Si unde sta orice imparat? **In** imparatie sau in afara imparatiei?*

Remer Ra: Si totusi Dumnezeu nu pare sa fie aproape de noi. Majoritatea religiilor il plaseaza undeva... in ceruri. Cand vine vorba de Dumnezeu, automat ne ridicam privirea spre cer.

Zamolxe: *Este vorba de corespondenta cu lumina, cu soarele si cu instinctul vostru launtric ce va indica locul de unde ati venit candva... cu foarte mult timp in urma. Din alte stele... din alte lumi. Dar divinitatea este peste tot.*

Remer Ra: Da, mi-am adus aminte: „...nicaieri si peste tot este mijlocul Sau”.

Zamolxe: *Daca priviti doar acea lumina care este departe de voi, riscati sa nu vedeti lumina din jurul vostru si va veti impiedica mai mereu. Voi simtiti o lumina intr-adevar, dar o simtiti acolo... departe, insa in jurul vostru este intuneric. O simtiti departe si pentru ca sunteti „ajutati“ sa o vedeti astfel. Fugiti dupa lumina din departare si nu mai vedeti pe unde calcati in drumul vostru. Iar atunci cand va impiedicati, va cam doare si apoi spuneti ca divinitatea va cere sa suferiti pentru a evolua. Nimic mai fals! Divinitatea nu va cere nicio suferinta. Nu are nevoie de suferinta voastra. Sunt altii care au nevoie de suferinta voastra! Aceia care profita de suferinta voastra, care va controleaza, care va manipuleaza temerile, angoasele, suferintele, deceptiile, durerile, neputintele etc. Incepeti sa vedeti lumina din jurul vostru si atunci veti vedea cat se poate de clar drumul spre divinitate. Si nu va veti mai impiedica.*

Remer Ra: Interesant. In lege, faci drumul in sens invers; incepi cu pamantul si cerul, continui cu soarele, luna, stelele si apoi te apropii din ce in ce mai mult de oameni. Dar cum sa vedem lumina din jurul nostru? Nu de alta, dar nu prea se vede. Sincer.

Zamolxe: *Cunoastere! Revenirea la Unitatea Totului! Lumina este in primul rand cunoastere! Restul va veni de la sine. Inca aveti ochii inchisi. Invatati sa deschideti bine ochii si veti vedea lumina din jurul vostru, din fiecare.*

31.

Precum iarba buna creste cu iarba rea, asa sunt si oamenii, dar tine seama ca purtarea lor cea rea este semanata si crescuta din teama si neputinte, iar trufia este invelitoarea lor. Nu certa purtarea lor si nu cauta a-i indrepta din vorbe si mustrare, caci apasarea pe rana nu o vindeca. Oare iarba aceea este rea doar pentru ca este amara pantecului tau? Asa este si cu omul, de vei vrea sa-l indrepti, adu-i pentru inceput gandul si simtirea la ce este placut atat omului bun cat si omului rau. Unul vede roata plecand, iar altul vede aceeasi roata venind. Cine vede mai bine?

Remer Ra: Sa inteleg ca nimeni nu este rau? Si totusi rautatea este in oameni. Temeri,

neputinte, tensiuni, dureri le avem cu totii, dar sunt unii care nu reusesc sau nu vor sa-si infraneze aceste porniri si le exteriorizeaza, afectandu-ne. Pe unii nu-i putem opri decat „mustrandu-i".

Zamolxe: *A-i mustra inseamna a reactiona la alte reactii. Este un cerc vicios al reactiilor. Ati construit un intreg sistem represiv – legislatie, pedepse diferite, amenzi, inchisori –, iar statisticile voastre arata clar ca infractionalitatea este in crestere in toate domeniile. Ati rezolvat ceva?*

Remer Ra: Nici nu vreau sa ma gandesc ce s-ar intampla daca nu am avea politie, legi, pedepse. Ar fi un haos total. Fiecare ar face ce vrea, ar fi legea junglei. S-au consemnat atatea cazuri in istorie despre ce se poate intampla atunci cand legea nu mai este aplicata.

Zamolxe: *Nu se pune problema de a renunta la politie, legi, pedepse. Toate acestea au aparut ca reactie a comportamentului unora dintre voi. Problema nu este pusa cum trebuie. Pentru inceput, ar trebui sa va ganditi de ce s-a ajuns aici. Puteti concepe oricate legi si aplica oricate pedepse, nu veti reusi sa puneti capat infractionalitatii pentru ca nu vedeti cauza reala a problemei. Sau mai corect spus, nu vreti sa vedeti cauza reala a problemei, pentru ca cei mai multi o intuiti.*

Remer Ra: Educatia?

Zamolxe: *Exact.*

Remer Ra: Aici este o problema. De fapt sunt mai multe probleme, dupa parerea mea. Niciun parinte nu-si educa odrasla sa faca rau, exceptand rarele cazuri ce tin de psihiatrie. De asemenea, la scoala fiecare dintre noi suntem invatati regulile de buna convietuire intre oameni. Acum sunt si cursuri de religie, morala. Degeaba, sau aproape degeaba!

Zamolxe: *In primul rand, sistemul vostru educational nu este viabil. Sistemul vostru educational nu va* ***invata*** *sa respectati anumite reguli, va* ***impune*** *sa respectati regulile. Diferenta este uriasa si rezultatele sunt cele pe care le vedeti cu totii. Orice impunere aduce cu sine o reactie. Dar* ***va bazati pe reprimarea reactiei la impunere si va bazati degeaba!***

In al doilea rand, sistemul vostru educational este bazat pe cantitate si nu pe calitate. Este o absurditate sa fortezi pe cineva sa memoreze ani la rand informatii din diverse domenii care nu va ajuta mai deloc. Pe o bucata de materie, puteti pune mai multa informatie decat poate acumula un om toata viata. Ba chiar mai multi. Va pierdeti vremea si energia pentru a acumula doar de dragul de a acumula. Rezultatul se vede si in afara sistemului educational: ati creat o societate de hiperconsum doar de dragul de a consuma.

In al treilea rand, sistemul vostru educational este unul bazat pe un fals sistem de valori. Omul este o fiinta de o complexitate extraordinara. Este o nerozie sa dai valoare unui om. Sa-i spui ca valoreaza un 5 sau un 7 ori un 10. Valoarea unui om este inestimabila. Omul este mai presus de orice sistem de valori. Este mai presus chiar si de valorile spirituale.

Remer Ra: Lucrurile se schimba. Peste tot in lume sistemul educational este in „renovare". Incepe sa se puna accentul pe relatia reciproca dintre elev si profesor. S-a ajuns chiar ca elevii sa dea note profesorilor.

Revenind la aceasta lege, cum se poate indrepta omul fara a-l „atinge", fara a-l mustra? Imi este cam neclar cum sa-i aduc celui rau gandul si simtirea la ce este placut atat omului bun cat si omului rau?

Zamolxe: *Nu poti indrepta omul prin mustrare, prin amenzi, sau privandu-l de libertate. De ce? Pentru ca el a actionat conform unui sistem propriu de valori. Fiind marginalizat de o societate in care sistemul de valori l-a etichetat in fel si chip, individul si-a creat el insusi un sistem propriu de valori. Si ce este mai important: el crede in propriul sistem de valori. Cel care a incalcat regulile voastre de convietuire nu a gandit conform sistemului care l-a marginalizat. El s-a considerat legitim sa actioneze astfel, iar daca societatea il „mustra" el nu va renunta la propriul sistem de valori. Ba dimpotriva, va considera ca a fost greseala lui ca a fost prins. Drept urmare, majoritatea celor privati de libertate vor fi recidivisti,*

pentru ca nu le dati nicio sansa.

Ma intrebi cum sa aduci celui rau gandul si simtirea la ce este placut atat omului bun cat si omului rau?

In primul rand, nu mai etichetati omul ca fiind rau. Pana nu demult ati etichetat un alcoolic ca fiind rau, iar acum ati ajuns sa intelegeti ca este un om bolnav. Cei pe care ii catalogati ca fiind rai nu sunt rai prin structura lor interioara, ci au devenit rai. Ei sunt asemeni alcoolicilor, oameni bolnavi, prin urmare au nevoie de o atentie mai speciala din partea voastra. Vina ca au ajuns ce au ajuns este la mijloc.

In al doilea rand, ***nu incercati sa le impuneti*** *propriul sistem de valori pentru ca ele nu se pot concilia. Daca se puteau concilia teoretic, o faceau si practic. Ii puteti forta sa va asculte, ii puteti forta sa actioneze ca voi, sa spuna ce vreti voi, dar nu-i puteti forta sa gandesca la fel ca voi.*

Remer Ra: Aici este de fapt problema. Statisticile spun ca, intr-adevar, majoritatea celor catalogati rai devin recidivisti. Avem parca si o vorba care spune ca cine a facut ceva odata, o mai face si a doua oara. Marea provocare este: cum poti sa le schimbi modul de a gandi? Stiu ca s-au facut experimente in acest sens, dar rezultatele nu au fost totusi satisfacatoare. Multe servicii de informatii au incercat acest lucru. Si s-au folosit tot felul de tehnici represive, droguri, o armata de psihologi. Aproape degeaba. Mult mai mult succes au reclamele.

Zamolxe: *Inca de la inceput problema este pusa gresit. Schimbarea trebuie inceputa cu cel care vrea sa schimbe.*

Remer Ra: Nu inteleg. Cum adica?

Zamolxe: *Prin schimbarea felului in care il percepeti pe cel asa-zis rau. Si situatia este valabila nu numai in cazul celor care au savarsit anumite fapte, ci si in cazul disputelor de tot felul. Daca privesti detasat situatiile conflictuale, realizezi ca de fapt este un joc al contrelor in care se pun in evidenta aspectele negative. In spatelor strategiilor de tot felul se ascund intentiile de impunere, de suprimare a celuilalt. Este o metoda care s-a dovedit a fi gresita pentru ca nu a dat rezultate. A dat doar tabere.*

Remer Ra: Pai asa nu se ajunge la niciun rezultat. Fiecare ramane cu parerea lui, se amana „meciul". Fiecare poate aduce argumente ca el are dreptate sau ca nu a avut incotro. Cum spune si legea: dreptate are si cel care vede roata plecand, dar si cel care vede roata venind.

Zamolxe: *Ai observat ca mentalul tau a retinut disputa dintre cei doi? Intrebarea era cine vede mai bine, nu cine are dreptate. Diferenta este uriasa. Disputele apar pentru ca incercati sa va impuneti diferentele. Voi vedeti doar ceea ce va diferentiaza si astfel incercati sa catalogati o perceptie ca fiind mai buna decat cealalta. Rezultate bune apar numai daca* ***incepeti cu ceea ce va leaga, cu ceea ce aveti in comun.*** *In primul rand trebuie sa aveti un teren comun, doar asa veti putea sa abordati si alte aspecte care la prima vedere pot fi antagoniste.*

32.

Doar cel inteleptit poate vedea limpezimea si linistea din mintea si sufletul celui tulburat, caci cel inteleptit a fost odata la fel ca si cel tulburat si roadele amare l-au facut sa tina seama de alcatuirea fiintei sale. A fugit de roadele sale amare in varful muntelui si acolo nu a scapat de ele, a fugit in mijlocul padurii si iata ca roadele erau cu el, apoi a privit in launtrul sau si iata ca roadele sale amare aveau radacini in mintea si simtirea poftelor sale.

Remer Ra: Bun. Si ce ar trebui sa faca inteleptul pentru a-l „limpezi" pe cel tulburat?

Zamolxe: *Un intelept nu poate limpezi un „tulburat". Un intelept ii poate indica doar calea, nu poate face nimic in locul lui. Daca s-ar fi putut, lumea ar fi fost demult un rai al inteleptilor. Un intelept nu cauta sa forteze lucrurile. Un intelept nu va intra niciodata in*

conflict cu cel tulburat.

Remer Ra: Cum ar putea inteleptul sa-l schimbe pe un hot sau un talhar ori un criminal? Sunt tare curios sa stiu cum poate un intelept sa se puna in pielea talharului, sa vada si punctul lui de vedere. Ce „teren comun“ ar putea construi? Cum si-ar schimba „punctul de vedere”?

Zamolxe: *Inteleptul nu i-ar spune niciodata unui infractor sau celui tulburat ca a gresit. Ba dimpotriva, inteleptul l-ar intreba cu ce a gresit el? Inteleptul stie ca nu poate limpezi prin „scormonirea“ lui un izvor care este deja tulbure. Va grabi limpezirea indicandu-i celui tulburat unde se afla elementele perturbatoare.*

Remer Ra: Interesant. Oare ce ar putea raspunde un infractor la o asemenea intrebare?

Zamolxe: *l-ar schimba punctul de vedere pentru ca ar simti cu adevarat ca nu mai este privit ca un paria al societatii. Infractorul nu este un paria al societatii, este un produs al societatii.*

Remer Ra: Nu cred in „intoarcerea obrazului”.

Zamolxe: *Prin intoarcerea obrazului nu trebuie sa intelegi atitudinea pasiva in fata agresorului. Prin intoarcerea obrazului trebuie sa intelegi schimbarea punctului de vedere.*

Remer Ra: Din cate stiu, s-au incercat multe metode de a stavili infractionalitatea si iata ca nu prea functioneaza. In schimb functioneaza frica de pedeapsa, de privarea de libertate, de amenzile mari. Multi dintre potentialii infractori sunt opriti prin aceste metode sa incalce legea.

Zamolxe: *Nu rezolvati nimic concret prin aceste metode. Cauza nu dispare lucrand la efectul ei. Poate ca potentialii infractori sunt descurajati de aceste metode, dar raman cauzele. Daca nu vor actiona in exterior, se vor indrepta spre interior si efectele pot fi mult mai grave: boli psihice, boli cardio-vasculare, autodistrugerea prin diferite dependente. Ai idee cate suferinte si cati morti produc acestea anual?*

Remer Ra: Da, mai mult decat toate razboaiele la un loc. Am inteles. Cauza se afla in interiorul nostru, adica in planul mental si emotional. Mi-ai spus ca actionam conform unor modele de gandire imprumutate, blocaje mentale, scheme psiho-informationale reactive etc. Pentru a ajunge sa le combati trebuie sa patrunzi in interior, sa-ti faci o autoanaliza minutioasa, sa descalcesti itele tuturor acestor blocaje mentale, sa-ti faci o vedere de ansamblu a lor, sa-ti schimbi punctul de vedere.

Ei bine, este greu!

Sunt putini care fac asta, pentru ca necesita un consum foarte mare de energie, necesita o munca laborioasa pentru limpezirea situatiilor. Ar fi bine daca am putea reseta „softul“ nostru psiho-informational, dar nu se poate. Trebuie actionat din mers si e greu. Tare greu. Mai demult, am cunoscut cativa oameni care faceau aceasta munca prin intermediul unui jurnal, iar rezultatele de-abia se vedeau. Si o faceau de cativa ani, au scris cat un scriitor intr-o viata.

Zamolxe: *Nu e greu. Pare greu la prima vedere, dar nu e. Ti-am mai spus sa nu privesti acest proces ca fiind un efort combativ, ci sa-l privesti ca pe un joc. Este un joc care dureaza de multe vieti si care va continua si in urmatoarele. Jocul se desfasoara pe doua planuri. Pe de-o parte este vorba de acea munca de care vorbeai, iar pe de alta parte este jocul implementarii unui alt „soft”. Jurnalul este un bun instrument daca este folosit pentru a te redescoperi si pentru implementarea unui nou „soft”, nu pentru evidentierea punctelor slabe, altminteri rezultatele nu vor aparea. Ba dimpotriva.*

Spui ca e greu. Ce preferi? Sa faci aceasta munca zambind sau sa fii fortat de o serie de imprejurari nu tocmai placute? Majoritatea dintre voi nu actionati conform legilor, ci impotriva lor, prin urmare legea se va face simtita. Oricat veti cauta sa va impotriviti sau sa o ocoliti, nu veti reusi. Pana la urma veti da socoteala.

Este o floare mai frumoasa ca cealalta? Este un izvor mai limpede decat altul? Este un fir de iarba mai presus de un altul? Fiecare are taria, frumusetea si priceperea lui. Este in firea lucrurilor ca padurea sa aiba felurite soiuri de copaci, de iarba, de flori si dobitoace. Nu seamana un deget cu altul de la aceeasi mana, dar este nevoie de toate pentru a bate fierul. Este marul mai intelept decat prunul sau parul? Este mana stanga mai buna ca dreapta? Altfel vede ochiul stang de cel drept? Cele de sus isi au rostul lor si cele de jos isi au rostul lor, cele mari isi au rostul lor si cele mici isi au rostul lor, cele repezi isi au rostul lor si cele incete isi au rostul lor, cele ce au fost si-au avut rostul lor si cele ce vin isi vor avea rostul lor.

Remer Ra: Natura este in echilibru pentru ca este programata sa fie in echilibru. Nu are incotro. Chiar daca apar perturbari, natura are mecanisme de autoreglare. Mi-ai spus ca si omul are, insa ego-ul nu are, el are doar masti. Nu este greu de intuit cum ar arata lumea daca nu ar mai trona ego-ul in aceasta lume. Toti maestrii, inteleptii tuturor timpurilor ne spun ca ego-ul este ca o haina invechita de care ne tinem cu dintii. De ce are ego-ul aceasta putere?

Zamolxe: *Ego-ul are puterea pe care i-o da fiecare.*

Remer Ra: Mi-ai mai spus ca ego-ul este un amalgam format din constructii psiho-mentale care au la baza caracteristicile instinctelor de supravietuire, adaptare, conservare, in combinatie cu formele primare de manifestare ale individualitatii: egoism, lacomie, aroganta, orgoliu, trufie si altele. Ciudat este ca in loc sa apara o evolutie a manifestarii viului, mie imi apare ca o involutie, o degenerare a ei. Odata cu regnul animal apar elementele legate de instinctele primare, apoi apare regnul uman si la toate acestea se mai adauga si formele primare de manifestare ale individualitatii. Se poate si mai si?

Zamolxe: *Privesti lucrurile dintr-un punct de vedere foarte ingust si doar asupra unor portiuni limitate. Iti observ formele mentale schimbandu-se de la imaginea animalelor de prada si pana la cei mai egotici oameni. Nu uita ca in regnul animal, cele pe care le denumiti pradatoare sunt incomparabil mai putine decat celelalte. Marea majoritate a oamenilor doresc pacea, buna convietuire, armonia.*

Remer Ra: Si totusi, ceva nu este in regula. La o privire de ansamblu asupra lumii, nu par a se concretiza dorintele marii majoritati a oamenilor.

Stiu ca exista liberul arbitru si ca este unul dintre cele mai de pret daruri ale divinitatii, dar de ce nu suntem ajutati sa evoluam? Nu in sensul de a ni se impune, ci de a fi ghidati spre lumina si armonie. Daca am fi avut baze ale unor civilizatii mai avansate, cu siguranta ca alta era situatia noastra in momentul de fata.

Zamolxe: *Nu ati fost singuri nicio clipa. Dar exista o granita peste care nu se poate trece. Autonomia unui sistem este vitala. Orice interventie peste niste limite v-ar distruge autonomia si implicit v-ar condamna la disparitie. Lucrurile sunt mai complexe decat par la prima vedere. Vor fi astfel de interventii in masa insa peste o vreme, poate chiar inainte de o suta de ani. Numai de voi depinde. Trebuie sa treceti de anumite bariere. Pana atunci, interventiile vor fi foarte limitate si numai daca este absolut necesar.*

Remer Ra: Si de ce n-ar fi acum? De ce n-au fost acum o mie de ani? Cu siguranta alta era situatia in momentul de fata. Si care ar fi aceste bariere?

Zamolxe: *Acum sunteti in plin proces de transformare interioara. Pana cand nu va veti elibera de ego si de elementele regnului inferior, de care sunteti legati prin instinctele primare, nu se vor face contacte directe. Este prea multa teama in viata voastra.* ***Va priviti cu suspiciune pe voi insiva, daramite alte civilizatii!***

Remer Ra: Am citit undeva de o transmisiune a unei civilizatii extraterestre, in care se spunea ca la ora actuala omul ar fi un fel de hibrid intre un animal si o suma de concepte teoretice, concepte valabile mai mult pentru tehnologia pe care o folosim decat pentru viata noastra. Chiar asa sa fie?

Zamolxe: *Ai fost foarte dezamagit si revoltat cand ai citit acest lucru. Observ*

dezamagirea si acum.

Remer Ra: Mi se pare incorect sa cataloghezi o intreaga civilizatie in cateva cuvinte. Avem atat de multe lucruri bune in viata noastra! Intr-adevar, ne-am extins influenta instinctelor primare si in sfera mentala, dar sa nu privim situatia doar din acest punct de vedere. Unde sunt elementele caracteristice ale instinctelor regnului animal in pictura, sculptura, muzica, literatura, filozofie, estetica? Sau daca sunt, ele sunt incomparabil mai putine decat altele. Gandim abstract, suntem exploratori, creatori, ne autoperfectionam, nu fugim in fata problemelor, ne ajutam reciproc. Nu stiu exact, dar instinctul imi spune ca altii au fost ajutati mai mult decat am fost noi ajutati.

Zamolxe: *Ce vreti voi de fapt? Chiar nu realizati ca tot ceea ce aveti nevoie aveti aici si acum? Aveti chiar mai mult de atat. Trebuie sa va eliberati de ego, de influenta pe care o are asupra psiho-mentalului vostru. Reveniti la Unitate! Iesiti din singuratatea ego-ului. Veti vedea ca sunt maini intinse care sa va ajute sa iesiti din angoasa ego-ului. Dar primul pas numai voi il puteti face.*

Remer Ra: Se spune ca daca faci un pas catre Dumnezeu, atunci Dumnezeu va face zece pasi catre tine. Dar de ce nu face Dumnezeu un pas catre noi si atunci facem noi zece pasi catre El?

Zamolxe: *Ai intrat intr-o zona marcata de betia ego-ului. Niciodata nu s-a pus problema vreunui pas, pentru ca Dumnezeu este deja in voi. Nici nu ar putea fi altfel.*

34.

Neputinta vine dupa rautate si neadevar, caci ceea ce dai aceea primesti, ceea ce semeni aceea culegi, dar ia seama ca lumina sufletului tau si al celui de langa tine are aceeasi vatra si ramane fara umbra. Vezi ce tulbura necontenit izvoarele mintii si sufletului aproapelui tau. Adu-i linistea in suflet si limpezimea in minte si batranetile tale vor fi ca pomul copt, oasele si taria ta nu vor slabi si te vei intoarce de unde ai venit, satul de caldura urmasilor tai.

Remer Ra: Pentru a-i aduce cuiva linistea in suflet si limpezimea in minte este obligatoriu ca eu sa fi facut asta cu propria persoana. Altminteri un orb conduce un alt orb, dupa cum spune o vorba din batrani. Corect?

Zamolxe: *Fara indoiala.*

Remer Ra: Cu ceva vreme in urma mi-ai spus ca autocontrolul psiho-mental este unul din pilonii de baza ai evolutiei omului. De asemenea, mi-ai mai spus ca vom relua separat procesul detensionarii la nivelul psiho-mental. Consider ca este primul pas pentru a realiza autocontrolul. Detensionarea fizica este mult mai usor de realizat, dar detensionarea la nivel mental este o problema.

Zamolxe: *Tensiunile existente in planul mental isi lasa amprentele pe toate planurile inferioare ei, deci si in planul fizic. Voi sunteti obisnuiti doar sa va observati anumite grupe de muschi care se contracta atunci cand sunteti tensionati la nivel mental. Iti spun ca orice tensiune mentala se reflecta asupra corpului fizic. De fapt, intai se percepe tensiunea in zona corpului emotional, apoi in zona celui energetic si la urma asupra corpului fizic. Chiar daca le-am evidentiat separat, nu uitati ca toate aceste corpuri sunt intr-o stransa interdependenta. De fapt, ele sunt una. Diferentierea pe care am facut-o a avut scopul de a evidentia aspecte mai particulare.*

Remer Ra: Stiu o metoda de detensionare fizica, ea este foarte cunoscuta. Se sta cat mai confortabil, de preferat intins pe orizontala, avand coloana vertebrala dreapta si pentru inceput se observa procesul expiratiei si al inspiratiei. Dupa o scurta perioada de timp, se va observa cum expiratia si inspiratia devin calme, echilibrate, fara spasme, inima se linisteste si pulseaza calm si ritmic. Apoi se trece la detensionarea fiecarui muschi, organ si membru in parte, incepand de la degetul mic de la piciorul stang si pana la insesizabilii muschi din zona capului. Este un proces care dureaza cateva minute bune, poate chiar o

jumatate de ora. Am incercat si eu aceasta metoda si functioneaza. Dar trebuie sa spun ca este doar o solutie de moment. Din pacate, nu mentine starea de relaxare psiho-mentala si dupa ce termin acest exercitiu, decat o scurta perioada de timp.

Zamolxe: *Pentru ca ai lucrat la efect si nu la cauza. Acest exercitiu nu te ajuta decat pentru putin timp.*

Remer Ra: Am incercat sa combin tehnica de relaxare prezentata mai sus cu stimularea pozitiva a corpului astral inferior, adica a partii senzitive si emotionale. Astfel, am folosit atat metoda detensionarii fizice, pe care am expus-o mai inainte, cat si aromoterapia, meloterapia, cromoterapia. Inainte imi faceam un dus si traiam efectiv mangaierea apei asupra corpului fizic, apoi ma lasam sedus de gustul deosebit al catorva fructe. Practic, imi „periam“ toate senzatiile primare. Vreau sa spun ca rezultatele au fost intr-adevar impresionante. Apoi am trecut si la stimularea corpului emotional. Am gasit zeci, daca nu sute, de metode de meditatie. Se imagineaza un loc mirific - munte, mare, iarna, vara; important este sa se stimuleze emotionalul. Am participat odata la o meditatie in grup, alaturi de un cunoscut psihoterapeut din capitala, in care se medita pe fondul vibratiei culorii violet. Meditatia a durat destul de mult si intr-adevar aceasta metoda parea a fi superioara celorlalte. Starea de relaxare psiho-mentala s-a mentinut ceva mai mult timp. Se pot trai senzatii deosebit de placute si chiar sentimente inaltatoare prin aceste meditatii. Starea de relaxare pe care o simteam efectiv dupa astfel de exercitii era mult mai pronuntata decat in cazul relaxarii exclusiv a corpului fizic. Dar… la fel. Era o solutie de moment, chiar daca efectul dura o perioada de timp ceva mai lunga. Un mic calmant. Stiu, imi vei spune ca si acum am lucrat la efect si nu la cauza.

Zamolxe: *Efecte ceva mai subtile, dar tot efecte sunt.*

Remer Ra: Tin minte ca dupa o astfel de meditatie, m-am aventurat prin oras si am avut parte de o experienta nu tocmai placuta, care m-a facut sa realizez ca de fapt nu reuseam decat o detensionare superficiala a psiho-mentalului. Trecusem strada pe o trecere de pietoni si am fost injurat de catre un sofer nervos ca nu trec mai repede, desi traversam destul de rapid. Ei bine, mi-am „revenit“ rapid la starea de dinainte si cu toate ca nu am ripostat verbal, cum ar fi facut cei mai multi, am observat ca fusesem prins de revolta cateva minute bune. Toata starea de relaxare din psiho-mentalul meu, obtinuta in urma unei meditatii, a disparut rapid din cauza unui stimul banal. Cu toate ca aveam ceva experienta in a ma detasa de starile emotionale negative, atunci, cateva minute bune, am fost prins de acea stare neplacuta de tensiune. A fost destul de frustrant sa observ acest aspect.

Zamolxe: *Nimic nu a fost intamplator. S-a fortat putin situatia pentru a fi testat. Ramo ti-a spus ca vor urma unele teste si ai fost de acord cu ele. Iti mai aduci aminte cum ti-ai revenit?*

Remer Ra: Mi-am revenit doar atunci cand am realizat ca de fapt eram nervos. Frustrarea s-a datorat faptului ca m-am lasat prins cu totul de acea intamplare. Si nu numai atunci, caci au mai fost si altele.

Zamolxe: *Deci tu ai realizat ca erai nervos. Care tu? Ramo stia ca lucrezi la schemele psiho-mentale reactive legate de instinctele primare, dar mai erau si alte scheme construite de ego. Practic, atunci nu te confruntai nici cu vreo situatie legata de supravietuire, nici de adaptare si nici de conservare.*

Remer Ra: Stiu, atunci am reactionat. Orgoliul, mandria prosteasca, mi-au dat o stare de nervozitate care nu ma caracterizeaza in mod curent. Problema este ca depistasem aceste scheme reactive si le-am inteles din punct de vedere informational. Dar totusi este ceva ce nu inteleg in acest mecanism declansator, pentru ca am mai avut parte de stimuli de genul acesta si de fiecare data aveam o reactie asemanatoare.

Zamolxe: *Nu trebuie sa privesti acest proces ca fiind o cursa la care participi efectiv cu toata fiinta ta. Este bine sa fii detasat in tot acest proces, asemeni unui observator oarecare. Deja nu se mai pune problema detensionarii, ci a controlului. Dar pentru a reusi*

autocontrolul psiho-mental este obligatoriu sa fii un foarte bun observator. Problema este in planul mental.

Remer Ra: Stiu acest lucru. Dar in spatele observarii se afla ceva ca un mecanism, care se declanseaza la un anumit stimul. De exemplu, eu inteleg foarte bine ca nu trebuie, nu am de ce sa raspund la o oarecare provocare din jurul meu, dar... se intampla si reactionez. Nu ma tine mult intr-adevar, caci reusesc repede sa-mi dau seama ca sunt „aprins“ si atunci reusesc sa ma detasez si sa neutralizez acele stari foarte repede. Dar de ce am o doza de violenta in reactia mea? Este normal sa fie asa? Nu se poate sa raman calm, detasat in fata acestor tipuri de stimuli?

Zamolxe: *Trebuie sa intelegi foarte bine ce inseamna a fi un bun observator. Nu poti fi un bun controlor daca nu esti un bun observator. Un bun observator va sparge rapid blocajele mentale si tiparul, matricea schemelor reactive din semiconstient. Sunt mai multe etape de parcurs in cadrul stadiului de* ***observator:***

Prima etapa *este cea a observarii gandurilor asa-zis haotice. Pentru inceput va veti observa aceste ganduri in stare de relaxare profunda. Nu trebuie sa va impotriviti acestui flux de ganduri, caci nu veti realiza nimic, decat eventual un surmenaj psihic. Faptul ca ele vin aparent haotic, fara a putea avea un control asupra lor, inseamna ca aria de cuprindere a observatorului se afla sub acest flux. Ceea ce genereaza aceste fluxuri se afla deci deasupra observatorului. Nu trebuie sa ingrijoreze pe nimeni acest lucru. Pur si simplu observati-va gandurile, imaginile care va vin in minte, dar fara a va impotrivi. Evidentiati apoi doar acele ganduri care au o componenta emotionala mai puternica, indiferent ca este vorba de emotii pozitive sau negative. La inceput nu veti observa componenta emotionala decat asupra anumitor ganduri, dar cu timpul veti deveni un bun observator si le veti sesiza si la alte ganduri. Dupa o oarecare perioada veti observa ca fluxul gandurilor va scadea. De asemenea, veti observa ca nu vor mai aparea si disparea atat de rapid ca inainte, va fi un fel de incetinire a lor. Cu timpul, aceste ganduri vor fi percepute din ce in ce mai mult ca fiind separate de voi, adica de observator. In acel moment veti interveni doar asupra modului de dispunere al acestor ganduri. Puteti sa le dispuneti cum vreti si in ce modalitate vreti: in fata, spate, in stanga, dreapta sau sus, jos ori peste tot. Important este ca voi, observatorul lor, sa fiti detasati si delimitati spatial de ele. Ca si cum le-ati observa proiectate pe un ecran. Retineti ca nu trebuie sa va impotriviti aparitiei gandurilor, ci doar veti alege ”locul“ in care sa se desfasoare. Dupa o alta perioada de timp veti observa ca cele mai multe ganduri nu sunt in timpul prezent, ele de fapt sunt ganduri ale trecutului sau ale unui viitor probabil, dar de cele mai multe ori ele sunt din trecut. Odata cu trairea in prezent va veti debarasa si de aceste ganduri. Veti exersa aceasta etapa atat in stare de relaxare profunda, la inceput, iar mai apoi si in stare de veghe, sub asediul unor interferente audio-vizuale. Este o etapa care poate sa dureze cateva luni sau chiar mai mult, daca aceste exercitii-observatii nu se efectueaza regulat. Veti depasi aceasta etapa doar cand veti reusi sa fiti un* ***observator centrat*** *al acestor ganduri haotice, deci numai cand le veti privi asemenea unor fenomene periferice.*

A doua etapa *este cea a eliminarii componentei emotionale a gandurilor asa-zis haotice. Pentru inceput, este recomandabil sa va ganditi la cele mai neplacute, mai deranjante evenimente din viata voastra, cand v-ati simtit penibili, coplesiti de teama, de griji, de singuratate, de probleme. Pas cu pas, veti reusi sa realizati detasarea de aceste evenimente, adica sa le priviti distant. Prin infruntare directa, „privindu-le in fata”, componentele emotionale vor slabi din ce in ce mai mult si veti reusi sa percepeti respectivele probleme doar din punct de vedere informational. Ca si cum ati privi un banal film. Apoi veti explora cele mai adanci temeri ale voastre. Nu va fie teama, priviti-le direct! Incercati sa distingeti aspectul informational din spatele acestor temeri. Veti descoperi pas cu pas ca sunt generatoarele unora dintre gandurile, imaginile pe care le aveti. Multe ganduri asa-zis haotice erau generate de catre aceste temeri prin fenomenul de rezonanta. Dupa o alta perioada de fina observatie veti distinge si gandurile, imaginile, ce*

rezoneaza cu aceste temeri. Nu trebuie sa le confundati cu blocajele mentale. Cu timpul, veti observa ca aceste ganduri vin si pleaca, dar nu haotic, ci conform unor scheme generatoare. Ca sa reusiti sa percepeti cat mai bine aceste scheme generatoare trebuie sa egalizati campul de forta al observatorului cu campul de forta al acestor scheme generatoare de ganduri. Acest lucru se face deci prin eliminarea componentei emotionale. Practic, campul de forta al observatorului este campul de forta al constientului. Acest camp de forta are doua componente: gradul de perceptie si atentia. Gradul de perceptie este determinat de volumul informational si schemele procesuale informationale, iar atentia, in principal de capacitatea de detasare. Dupa o perioada de timp, mai lunga sau mai scurta – acest lucru depinde de zestrea karmica a corpului spiritual al fiecaruia – veti reusi sa distingeti doua mari „organisme" generatoare de ganduri, de imagini. Primul este cel alcatuit de structurile psiho-informationale reactive – deci zona semiconstientului, al ego-ului si al influentelor instinctelor primare –, iar al doilea este dat de zona inconstientului.

***A treia etapa** este pe de-o parte cea a ridicarii constientului deasupra schemelor psiho-informationale reactive si pe de alta parte este etapa explorarii zonei inconstientului. Daca in primul caz schemele psiho-informationale reactive pot fi rezolvate prin lucrul cu informatia sub toate aspectele, in al doilea caz aveti de-a face cu energii emotionale asa-zis refulate, ascunse. In aceasta zona procesele psiho-informationale nu sunt compacte, inchise, ci formeaza structuri deschise. Inconstientul continua aceste procese intrerupte si refulate incercand sa modeleze posibilitatile de asociere ale energiei emotionale impulsive cu alte constructii informationale, iesind la suprafata, adica in zona constientului, pentru a se reintegra proceselor direct perceptibile. Nu este de ajuns sa infruntati, sa „priviti in fata" aceste energii si sa le eliminati componentele emotionale, caci o parte din aceste energii s-au refulat in zona inconstientului ca potentiale forme de descarcare energetica.*

Remer Ra: Se intampla cam la fel ca in circuitele electronice, cand o suprasarcina lasa in circuit portiuni cu electricitate statica?

Zamolxe: *Mai degraba se comporta la fel ca bateriile reincarcabile. Daca s-ar fi comportat ca niste sarcini statice, atunci ar fi fost de ajuns o privire asupra lor, o infruntare directa, dar de multe ori nu este indeajuns doar atat. Doar cei care au reusit detasarea si au deci o buna capacitate de concentrare reusesc din prima acest lucru. Trebuie izolata „bateria" si acest lucru se face deconectand-o de toate „firele" informationale conexe.*

Remer Ra: Am inteles. Este enorm de multa munca de observatie. Se patrunde intr-o zona in care putini se aventureaza. Volumul imens de informatii observabile te poate descuraja.

Zamolxe: *Prin observarea lor, voi nu faceti altceva decat sa le eliminati ordonat. Odata observate, gandurile, imaginile asa-zis haotice, pot fi foarte usor depistate, controlate si eliminate. Eu ti-am indicat in general ce trebuie sa faca fiecare daca vrea sa fie propriul sau stapan. Chiar daca pare destul de descurajator la prima vedere, ar trebui sa stiti ca daca veti participa la acest proces, toate datoriile karmice vor fi suspendate. Nu scapati de ele, pentru ca nu aveti cum, dar ele pot fi suspendate. Cand sunteti inhamati in procesul de evolutie spirituala, datoriile nu mai sunt platite in genul „ochi pentru ochi", adica pe acelasi plan orizontal, ci datoriile karmice pot fi platite prin ajutorarea celorlalti.*

Remer Ra: Putem primi ajutor in acest proces de evolutie spirituala?

Zamolxe: *Bineinteles, dar trebuie sa-l cereti. Rugaciunea este cea mai simpla modalitate, ea a aparut ca urmare a faptului ca v-ati indepartat prea mult de voi insiva. Rugaciunea este ca o punte intre voi si planurile superioare. In principiu, omul nu are nevoie de niciun fel de ajutor, este inzestrat cu absolut tot. Cu adevarat sunteti creati dupa chipul si asemanarea lui Dumnezeu, dar ratacirea voastra, iluzia separarii de TOT, v-a facut sa uitati acest lucru. Da, orice rugaciune este ascultata. Dar trebuie sa stiti ce vreti si mai ales cum sa va rugati. Iar ca sa stiti ce vreti, trebuie sa va eliberati mintea de tulburare.*

Remer Ra: Unii se roaga cu lacrimi ani de zile pentru ceva si se pare ca rugaciunile lor nu sunt ascultate.

Zamolxe: *Schimbati rugaciunea cu cererea. Cererile sunt mai repede aprobate decat rugaciunile.*

Remer Ra: Cum adica?

Zamolxe: *Putine fiinte de lumina pot suporta spectacolul macabru al felului cum faceti voi rugaciunea.*

Remer Ra: Aha, tin minte cum un biet pastor crestin incerca sa explice oamenilor ca rugaciunea cu lacrimi fierbinti si in genunchi, cu fata plouata si amarata, este cea placuta lui Dumnezeu. Cineva l-a intrebat cum s-ar simti daca proprii lui copii i-ar cere ceva postandu-se astfel. A tacut vreo cateva secunde, timp in care probabil ca i s-au scurtcircuitat niste neuroni, dupa care a avut o reactie cat de poate de violenta din punct de vedere verbal. Un raspuns cat se poate de „crestin": „Cata fatarnicie!!!"

Zamolxe: *Este ceea ce-ti spuneam. Putine fiinte de lumina pot suporta un asemenea spectacol, o asemenea batjocorire a divinitatii din fiecare.*

Remer Ra: Postul amplifica puterea rugaciunii, cererii?

Zamolxe: *Postul nu trebuie inteles ca o modalitate de infranare sau ca mijloc de plata pentru ajutorul pe care il primiti din partea sferelor superioare.*

Remer Ra: Este dovedit stiintific ca postul, nu cel exagerat bineinteles, ajuta foarte mult organismul prin eliminarea toxinelor, revigorandu-l. Pe de alta parte, preotii ne spun ca postul este complet numai atunci cand se practica si postul sufletesc. Adica infranarea nu numai de la bautura si mancare, ci si cum spune Dumnezeu prin Isaia: „Iata postul placut Mie: dezleaga lanturile rautatii, deznoada legaturile robiei, da drumul celor asupriti, si rupe orice fel de jug".

Zamolxe: ***Postul sufletesc*** *este intr-adevar post. Postul alimentar este dieta. Este foarte bun si acest post cat timp va mai alimentati cu toxinele alimentelor fierte si arse, cu resturi de cadavre din regnul animal.*

Remer Ra: Suna cam dur. Totusi, stiinta ne spune ca avem nevoie de produse din regnul animal. Unele elemente esentiale nu se gasesc in fructe, legume, seminte, ci numai in produse de origine animala.

Zamolxe: *Stiinta voastra stie foarte bine ca nu aveti nevoie de carne. Organismul vostru poate sintetiza absolut toate elementele de care are nevoie, dar numai daca este curat, desfundat de toxinele fierturilor, arsurilor. Corpul vostru fizic este din punct de vedere structural asemanator cu cel al mamiferelor. Cum de ele se descurca doar cu un singur fel de mancare? Si ele au nevoie de biocomponente in procesele metabolice, dar organismul lor este capabil sa le produca. Si al vostru le poate produce. Stiinta voastra stie bine acest lucru, de mai multa vreme, dar prefera sa inchida gura sau li se inchide gura pentru ca sunt interese foarte mari la mijloc. Si la drept vorbind, si voua va place sa continuati sa va alimentati astfel. Aceasta alimentatie denaturata este incompatibila cu voi. Nu trebuie sa va mirati de faptul ca aveti atat de multe boli.*

Remer Ra: Inca ma mai aflu si eu in zona aceasta de alimentatie cu toate ca am ajuns sa consum peste 50% alimente naturale. Nu este usoara tranzitia, e nevoie de timp. Ramo mi-a spus ca mult mai bine ar fi decurs calatoriile astrale si comunicarile daca reuseam sa evit alimentatia denaturata cu cel putin sapte zile inainte de fiecare iesire in astral.

Revin la partea sufleteasca a postului. Care este diferenta dintre infranarea mintii, a poftelor, in timpul postului si in afara lui?

Zamolxe: *Postul este un excelent instrument de eliberare a tensiunilor refulate si al energiilor instinctelor primare, in special al instinctului de supravietuire, cel responsabil de manifestarea temerilor. In momentul postului, organismul simte instinctual ca este pus in pericol, pentru ca nu mai este alimentat cu hrana. Prin urmare va intra in panica. Atunci este momentul confruntarii dintre vointa constientului si pulsiunea inconstientului. Este ceea ce am numit infruntarea starilor instinctuale si a consumarii lor. Se formeaza asadar*

un fundal de tensiune in zona constientului, iar energia declansata de instinctul de supravietuire va cauta sa se foloseasca de situatiile aparent conflictuale pentru a le atasa suportul informational si a se descarca. Din aceasta cauza, unii pot deveni foarte sensibili la o banala situatie conflictuala sau pot simti stari deosebit de virulente din punct de vedere emotional la cele mai mici stimulente. Este ceea ce preotii numesc atacul demonilor asupra celor ce postesc. Prin fenomenul de rezonanta, aceste energii fac rapid conexiuni cu ego-ul si astfel se pun in evidenta orgoliul si mandria. In acele momente, constientul are doua posibilitati de actiune. Pe de-o parte, exista posibilitatea refularii acestor tensiuni, prin reprimarea lor, iar pe de alta parte exista posibilitatea ca aceste trairi sa fie pur si simplu consumate prin plasarea constientului deasupra acestor stari, adica o descarcare, consumare constienta. Cand sunt reprimate, aceste energii nu sunt consumate in totalitate, de aceea ele vor mai reveni, dar cu o intensitate ceva mai scazuta, iar acest lucru se intampla numai daca nu sunt realimentate. Prin experienta se poate ajunge la transcenderea totala a acestor tensiuni din inconstient. Cu cat postul este mai indelungat si mai greu, cu atat mai multe astfel de energii ale inconstientului sunt eliminate.

Remer Ra: Nici nu ma gandisem la asta. Postul este intalnit la toate religiile si este cunoscut din cele mai indepartate timpuri. Dar postul este totusi o modalitate mai neplacuta de declansare a pulsiunilor inconstientului. Mai sunt si altele?

Zamolxe: *Postul este cea mai simpla si mai eficienta metoda. Este de asemenea o metoda controlabila. Este mai convenabil sa va eliberati de tensiunile acumulate in inconstient prin post decat sa fiti fortati de legile universale prin diverse situatii. In viitor, veti fi capabili sa declansati, sa controlati si sa transcendeti mai eficient aceste energii datorita unor tehnologii noi, care au la baza diverse fenomene vibratorii.*

Remer Ra: Legat de instinctul de conservare, majoritatea religiilor recomanda pe cat posibil abstinenta sexuala. Unele religii insa au mers pana la extreme, considerand sexualitatea ca fiind un pacat daca nu are ca finalitate procrearea, iar altele, in special unele din orientul indepartat, se folosesc de sexualitate ca de un instrument pentru evolutie spirituala. Ce poti sa-mi spui referitor la acest aspect?

Zamolxe: *Nici reprimarea si nici exacerbarea sexualitatii nu a adus nimic bun omului. Reprimarea energiilor sexuale poate avea consecinte destul de grave deoarece ele nu se pierd, ci doar sunt refulate in inconstient. Energiile impulsului sexual sunt deosebit de puternice, sunt aproape la fel de puternice ca energiile instinctului de supravietuire. Prin aceste energii, corpul fizic isi asigura perpetuarea, conservarea. Problema nu este de a le elimina – ele nu pot fi eliminate caci sunt naturale, sunt inscrise in codul genetic – ci de a le transmuta.*

Nu este usor de realizat transmutarea. Aceste impulsuri energetice pot declansa cea mai puternica energie din lumea viului – energia sexuala. Puteti vedea aceasta manifestare a energiei sexuale peste tot in jurul vostru. Negarea, reprimarea acestei energii, va duce intr-o prima faza la deformarea perceptiei atat asupra interiorului cat si asupra exteriorului, iar in a doua faza va iesi din nou la suprafata sub diferite forme, mai ales sub forma unor tensiuni. Situatia este oarecum similara reprimarii tensiunilor generate de energiile instinctului de supravietuire. Pe de alta parte, exacerbarea energiei sexuale va seaca de energia vitala, va ofileste la propriu.

Remer Ra: Este foarte bine stiut de catre psihiatri ca reprimarea energiilor sexuale nu numai ca determina deformarea perceptiei realitatii interioare si exterioare, dar tensiunile acumulate in inconstient pot declansa si reactii foarte violente care, daca nu pot fi indreptate asupra celorlalti, se indreapta asupra propriei persoane sub forma de nevroze sau chiar boli psihice grave. De ce s-a ajuns sa se considere energia sexuala ca fiind pacat? Religia spune ca mandria si curvia sunt printre cele mai grele pacate ale omului.

Zamolxe: *Din mai multe motive. Unul dintre ele ar fi faptul ca aceasta energie este asociata cu natura regnului animal, cu asa-zisa salbaticie. Un alt motiv este acela ca cei*

care au promovat imaginea acestui asa-zis pacat nu au mai fost capabili ei insisi sa foloseasca energia sexuala, din cauza exacerbarii sau datorita unor afectiuni diverse, si atunci au cautat sa impuna si altora impotenta lor. Un alt motiv a fost faptul ca aceasta energie, daca este bine controlata, poate declansa forte creatoare impresionante.

Remer Ra: Cum ar trebui sa abordam energia sexuala?

Zamolxe: *Intr-o prima faza, nu trebuie sa va opuneti acestor energii, pentru ca nu veti reusi. Traiti sexualitatea, experimentati-o! Bucurati-va de ea si mai ales nu o despartiti de iubire, adica nu o despartiti de suflet, caci daca o despartiti de suflet nu sunteti mai presus de dobitoace. Nu abuzati de sexualitate, caci veti ajunge ca ea sa abuzeze de voi si atunci veti deveni simple mase corporale, aproape inerte, sterse, fara vitalitate. In a doua faza, incercati sa controlati natura bruta a energiilor voastre sexuale.*

Remer Ra: Sunt multe lucrari care abordeaza aceasta problematica a controlului actului sexual. In principiu, se pune accent pe controlul ejacularii din partea barbatului si a orgasmului din partea femeii. Practic, actul sexual poate fi prelungit oricat, daca se reuseste controlul ejacularii si al orgasmului. Se spune ca, dupa o perioada de practica, atat barbatul cat si femeia pot atinge culmi ale extazului, adica orgasme multiple de vibratie inalta, nu orgasme normale.

Zamolxe: *Actul erotic nu poate fi controlat daca priviti problema numai din perspectiva corpului fizic. Nu aveti cum, deoarece energia sexuala este mai puternica decat simpla voastra dorinta de a o controla. De ce? Pentru ca actul erotic se desfasoara pe mai multe planuri, chiar daca nu percepeti acest lucru. Daca incercati sa controlati actul erotic numai prin prisma corpului fizic, nu veti realiza altceva decat sa o reprimati. Este tot o reprimare, chiar daca nu este la fel de violenta ca si a acelora care resping actul sexual. Secretul consta in constientizarea si controlarea actului sexual si pe celelalte planuri, deci si in planul energetic, emotional si mental. Numai astfel poate fi transmutata energia sexuala, altminteri ori o reprimati si va veti reintalni sub o alta forma cu ea, ori veti finaliza actul sexual si veti mai plati inca o data cu vitalitatea si energia voastra.*

Remer Ra: Noi avem ceva informatii despre continenta sexuala din practicile orientale de tantra. Dar informatiile sunt destul de putine si chiar confuze. Cum putem constientiza si controla actul sexual si pe celelalte planuri? Care este secretul de care spuneai?

Zamolxe: *Pentru a controla actul sexual trebuie ca fiecare sa realizeze echilibrul de polaritate dintre planul fizic, energetic, emotional si mental. Nu este indeajuns ca doar barbatul sau femeia sa realizeze acest echilibru de polaritate, ci amandoi. Este vorba de polaritatea cunoscuta ca Yin si Yang, feminin si masculin, lunar si solar. Barbatul are polaritatea masculina in corpul fizic, polaritatea feminina in corpul energetic, apoi iarasi polaritatea masculina in corpul emotional si feminina in corpul mental. Femeia are polaritatea feminina in corpul fizic, masculina in corpul energetic, feminina in corpul emotional si masculina in corpul mental. Pana ce nu veti constientiza polaritatea fiecarui corp in parte, nu veti putea transmuta energia sexuala. Transmutarea energiei sexuale nu inseamna altceva decat folosirea ei pentru creatie. Puteti crea orice, nu numai copii. Transmutarea presupune parcurgerea traseului energetic respectand polaritatea, incepand de la planul fizic si pana la planul mental.*

Remer Ra: In timpul actului erotic ne incearca mai toate energiile, din toate planurile. Este obligatoriu sa facem clar delimitarea?

Zamolxe: *Controlul actului erotic nu este simplu de realizat, necesita o armonie interioara cat mai buna din partea ambilor parteneri. Nu se pot da multe amanunte, aici este vorba de traire, de vibratie.*

Remer Ra: Spui ca putem transmuta energia sexuala simultan. Asta presupune un nivel de constienta superior tuturor acestor planuri?

Zamolxe: *Vrei amanunte care nu pot fi date, ci doar traite.*

Constientizarea energiei sexuale in planul energetic nu poate fi evidentiata decat prin traire. Pentru a realiza acest lucru trebuie sa va eliberati corpul de toxine, aveti nevoie de

un bun echilibru energetic, de o deschidere buna a centrilor energetici, de functionarea optima a meridianelor si circuitelor energetice secundare.

Constientizarea energiei sexuale in planul emotional si mental presupune de asemenea o curatire a blocajelor psiho-mentale si o cat de cat cucerire a inconstientului de catre constient. Altfel nu se poate. Ori o reprimati, ori o descarcati prin orgasm.

Remer Ra: Nu-mi vine sa cred cat de multe am scris la aceasta lege, desi nu prea aveau legatura.

Zamolxe: *Nimic nu este intamplator si nimic nu se afla intr-o totala izolare. De fapt, v-am aratat doar cateva directii de mers catre anumite usi ce trebuiesc deschise. Dar cheile se afla la voi. Cautati mai bine si le veti gasi. Dupa care... patrundeti inauntru. Curaj!*

35.
Intotdeauna va fi cineva dedesubtul tau si intotdeauna va fi cineva deasupra ta. La cele ce sunt dedesubtul tau sa te uiti cu iubire si nu cu trufie caci acolo iti sunt radacinile, iar la cele ce sunt deasupra ta sa te uiti cu privirea de prunc si fara teama.

Remer Ra: Stiu ca teama ingradeste, limiteaza corpul mental, ne tine in intuneric, fiind principalul factor de frana in evolutia spirituala. Dar de ce ne este teama de nou? Se observa chiar teama de schimbare in bine.

Zamolxe: *Ti-am mai spus ca numai ego-ul se teme de nou pentru ca nu stie cum sa abordeze noul decat cu teama, prin respingere, recurgand daca este cazul la toate tipurile de violenta. Teama de schimbare in bine se datoreaza incompatibilitatii binelui cu programele mentale negative. Majoritatea oamenilor sunt adaptati la ceea ce voi intelegeti ca fiind rau. Iata unde duce izolarea de propriul sine divin, de scanteia Focului Viu sau ceea ce voi numiti Dumnezeu!*

Remer Ra: Probabil la asta se referea Iisus cand spunea: „Adevarat va spun ca, daca nu va veti intoarce la Dumnezeu si nu va veti face ca niste copilasi, cu niciun chip nu veti intra in Imparatia cerurilor. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilas, va fi cel mai mare in Imparatia cerurilor”.

Zamolxe: *Mandria se bazeaza pe cateva carje. Aveti impresia ca acele carje sunt motoarele voastre, dar de fapt, ele nu sunt decat instrumente ale propriei voastre limitari mentale. Mandria este deosebit de nociva pentru ca va izoleaza atat de ceea ce se afla asa-zis mai jos decat voi, cat mai ales de ceea ce se afla mai sus de voi. Nu poti fi deschis sferelor superioare omului, lumii divine, decat prin smerenie. Smerenia nu presupune umilinta, complexele de inferioritate, saracia sau alte limitari. Smerenia este cel mai pur act de respect pentru Creatie si Creator, ea este intotdeauna insotita de o bucurie inefabila, de netransmis prin simple cuvinte. Este o traire de care poti avea parte numai printr-o deschidere sufleteasca spre tot si toate. Numai prin smerenie poti simti ajutorul si iubirea lumii divine. Observ cat de mult s-a denaturat sensul acestui cuvant.*

Remer Ra: Am intalnit si eu falsa smerenie la multi oameni. Chiar si printre preoti am observat falsa smerenie.

Zamolxe: *Nu poti accede spre sferele superioare omului cu o smerenie falsa. Nu ai cum.*

Remer Ra: De ce? Nici macar cu intelectul?

Zamolxe: *De fapt, smerenia infloreste cu adevarat* ***numai si numai daca este indreptata spre cei care sunt asa-zis sub tine****. **Aici este minunea inimii si tot aici este blestemul ego-ului**, de aceea multi nu pot inghiti acest adevar si de multa suferinta vor avea parte pana vor intelege.* ***A fi smerit numai in fata sferelor superioare este o forma mai subtila de manifestare a fricii.***

Intelectul este un instrument. Degeaba scrieti semnul matematic al infinitului, ca nu va ajuta sa intelegeti si mai ales sa traiti infinitul.

Remer Ra: Am citit undeva ca poti afla gradul de civilizatie al unei natiuni dupa cum se comporta cu batranii, bolnavii si puscariasii, iar pe cel al unui director, dupa cum se comporta cu femeia de servici si paznicul. Toleranta, blandete, iertare, intelegere, compasiune, ajutorare – toate acestea sunt mai greu de gasit in zilele noastre... din pacate.

36.

Cele tari, cele slabe si cele nevazute sunt cele ce alcatuiesc lumea si toate acestea le gasesti in om si toate alcatuiesc un intreg. Nu este nimic care sa fie afara si sa nu fie si inauntru. la seama la toate acestea cand iti apleci privirea inauntrul tau si vei gasi toata intelepciunea zeilor ascunsa in nevazutul fiintei tale. Zeii au luat seama inaintea omului de aceasta intelepciune si asta i-a adus mai aproape de Focul cel Viu si Vesnic.

Remer Ra: Apar iarasi zeii, dupa 35 de legi. Daca in prima lege (dincolo de curgerea timpului si de cugetarea zeilor...) referirea la zei era una vaga si erau prezentati undeva aproape de granita sau chiar dincolo de curgerea timpului, acum zeii sunt asociati cu intelepciunea. O intelepciune la care si omul poate avea acces. S-au cam apropiat de oameni...

Zamolxe: *Intelepciunea zeilor ascunsa in nevazutul fiintei tale. Ce inseamna acest lucru? Ca zeii si oamenii sunt una in esenta! Nu zeii s-au apropiat de oameni, ci oamenii s-au apropiat de zei. Termenul este oarecum impropriu pentru ca toate fiintele sunt parti din Focul Viu, din Dumnezeu.*

Remer Ra: Si totusi diferenta este enorma. Ma refer la zeii pe care acum ii numim fiinte din sferele superioare, ingeri, arhangheli etc., iar altii le spun extraterestri.

Zamolxe: *Diferenta este de vibratie, de traire, de perceptie.*

Remer Ra: Am un *of* de mai multe zile. Ma gandeam ca... altfel era lumea daca eram asistati de „zei“ in evolutie. Si nu vorbesc de asistenta „subtila”, ci efectiv de asistenta in adevaratul sens. Mi-ai spus ca trebuie sa ne eliberam de ceea ce ne leaga de regnul animal. Conditiile mai vitrege sunt cele care ne fac sa dezvoltam si sa eliberam energiile instinctelor primare. Daca am fi avut conditii mai bune, daca am fi fost asistati spiritual pur si simplu, nu mai era nevoie de aceasta munca de curatire interioara, eram scutiti de multe drame si suferinte, nu mai era necesar sa trecem prin toate cate am trecut.

Zamolxe: *Prea mult dramatizezi situatia oamenilor. Prezinti lucrurile in culori sumbre. Nu este chiar asa.*

Remer Ra: Dar nici roze nu sunt. Nu are rost sa arat drama lumii in momentul de fata; ea este cat se poate de evidenta.

Zamolxe: *Sunteti in plina transformare interioara. Situatia la nivelul intregii planete este asemanatoare unei nasteri si la fel ca la orice nastere mai sunt si dureri. De fapt, este vorba de o renastere pentru unii si o simpla nastere pentru altii.*

Remer Ra: Pentru a ma lamuri cat de cat – si nu e vorba numai de mine – as vrea sa stiu cum a aparut omul? Exista semne clare ale teoriei evolutioniste – mai putin elementele de legatura, care de altfel sunt cele mai importante – dar pe de alta parte teoria probabilitatilor infirma aparitia la intamplare a vietii biologice pe planeta noastra, ba chiar in universul cunoscut.

Zamolxe: *Stiu foarte bine unde vrei sa ajungi. Da, corpul vostru este creatia combinata a unor fiinte deosebit de inteligente din zona galactica numita de voi Constelatia Lyra si fiinte spirituale din zona centrala a galaxiei. Si pentru a-ti lamuri supozitiile, iti pot spune ca genele responsabile de instinctele primare nu puteau fi eliminate pentru ca altfel nu ati mai fi supravietuit. Ati avut tot timpul instrumentele necesare pentru a nu experimenta dramele din prezent si din trecut.*

In primul rand, nu uitati nicio clipa de faptul ca sunteti spirite care au primit corpuri biologice. Sunt multe motive pentru care nu ati fost „asistati la vedere”. Sunteti fiinte cu

totul si cu totul speciale. Inca nu este vremea sa se afle mai multe amanunte, caci nici nu ati crede si nici nu ati intelege.

In al doilea rand, ar trebui sa stiti ca Geea se prezinta ca un urias laborator in care evolueaza mai multe tipuri de civilizatii. Multi dintre voi sunt „zeii“ de altadata, altii sunt „zeii decazuti”, dar cei mai multi sunt pur si simplu spiritele care urmeaza cursul firesc evolutiv, adica venind din regnul elemental – intre cel animal si uman.

Desi toate spiritele sunt parte a divinitatii, majoritatea dintre ele au format grupuri de spirite care au ales sa experimenteze viata sub toate spectrele vibrationale conform unor ***programe evolutive,*** *pe care ei insisi le-au intocmit. Aceste programe evolutive stau la baza a ceea ce voi numiti civilizatii extraterestre. Nu vi s-a impus viata in aceste corpuri, voi ati ales asta. Ba mai mult, ati lucrat impreuna pentru a definitiva aceste corpuri biologice.*

Remer Ra: Imi pare fascinant ceea ce-mi spui. Dar totusi, nu ma impac cu ideea ca am ales sa experimentam raul.

Zamolxe: *Raul este un termen relativ la nivelul vostru de intelegere. Ati catalogat raul si binele simplist, doar pe baza unor observatii superficiale. Ati ales corpul emotional ca ghid intre manifestarea materiala si cea spirituala. Drama omului consta in faptul ca ati catalogat atat raul cat si binele ca fiind egale si ati construit o intreaga cultura a eternei batalii dintre rau si bine.*

Remer Ra: Legea ritmului spune asta: „masura oscilatiei la stanga este egala cu masura oscilatiei la dreapta”.

Zamolxe: *Privesti atat de simplist aceasta lege! Intr-un sistem static, intr-adevar, asa stau lucrurile, dar Universul este intr-o continua miscare si evolutie. Statica este doar teoria, nu si realitatea. Legea vibratiei spune ca nimic nu este static, totul se afla in miscare. O alta greseala imensa pe care o faceti este sa uitati de propriul vostru sine divin si sa va aventurati cu totul in manifestarea materiala. Aceasta nu este decat creatie, gand materializat. Ba chiar v-ati identificat cu creatiile altor semeni. Departarea de sine v-a facut sa va percepeti limitati si slabi. Aceasta este consecinta identificarii voastre cu corpul fizic. Pentru a va apara de provocarile exterioare si a depasi asa-zisa voastra limitare si slabiciune, v-ati constituit in grupuri, triburi, asezari, regate, tari, uniuni de tari, toate acestea doar pe baza unor parametri ce tin mai mult de valorile materiale decat spirituale. Iata unde este raul pe care il percepi.*

Nu poti spune ca ati fost lasati la intamplare pe aceasta planeta. Tot timpul ati avut „faruri“ care sa va calauzeasca. In toate timpurile si in toate zonele lumii. Nu mai privi raul din afara cat timp nu il vezi pe al tau din interior. O alta mare iluzie este aceea ca voi credeti ca puteti face schimbari pozitive in exterior fara a face intai schimbarea in interior. Este un nonsens sa incerci sa schimbi exteriorul fara a te transforma mai intai pe tine.

Remer Ra: Noi avem o vorba care o spune mai pe sleau: „cainele moare de drumul cel lung si prostul de grija altuia”.

Revin la contextul legii. Inteleg ca „zeii“ au luat seama inaintea noastra la lumea interioara si asta i-a adus mai aproape de Focul Viu, adica de Dumnezeu. Totusi, de mii de ani, oamenii au fost interesati de latura sufleteasca, de misterele sufletului, ale spiritului care ne anima existenta; imi vin in minte cativa mari ganditori ai antichitatii. Dar iata ca istoria cunoaste si cicluri de inaltare, dar si de decadenta. Nu de putine ori, talpa groasa a ignorantei, egoismului si a dorintelor josnice a infrant avantul catre cunoasterea lumii interioare. Isi puteau oare imagina, marii titani ai gandirii din antichitate, ca peste multe sute de ani lumea va cunoaste inchizitia, dogmele si decadenta spirituala a perioadei de pana la Renastere? Ma intreb cum ar caracteriza ei evolutia crestinismului, cum de s-a ajuns ca invataturile lui Iisus sa fie privite din atatea unghiuri si sa dea nastere la atat de multe confesiuni religioase, care nu de putine ori au cautat sa se sfasie intre ele. Si culmea, situatia s-a perpetuat pana in zilele noastre.

Zamolxe: *Nu mai fi atat de melodramatic! In spatele tuturor schismelor si gruparilor asa-*

zis crestine, si nu numai crestine, au fost si sunt interesele catorva oameni care profita de ignoranta, nestiinta, credulitatea si mai ales de instinctele voastre primare. In timp, au ajuns sa le exploateze foarte eficient. Dar nu numai aceste organizatii sunt de vina pentru drama voastra. Ele n-ar avea nicio influenta daca nu le-ati lasa. Cu totii stiti cum se deosebeste pomul bun de cel rau. Prin roade, adica fapte!

Remer Ra: Culmea, istoria cunoaste atatea campanii ale mortii, la razboaie ma refer, in care factorul religios a fost cel declansator. Cata durere si suferinta au lasat in urma! Chiar si in zilele noastre, observ cat de virulente sunt atacurile unor confesiuni religioase crestine asupra altora. Pai roadele lor nu sunt evidente? Ura pe care o seamana, veninul din scrierile si cuvantarile lor, exclusivismul asupra „adevaratei credinte“ pe care si-l aroga toate aceste religii si confesiuni arata clar ce fel de roade sunt.

Zamolxe*: Este exact ceea ce-ti spuneam inainte. Profita de instinctele voastre primare. In loc sa va eliberati individual de energiile si impulsurile inconstientului, voi le atasati suportul informational oferit de catre liderii acestor organizatii religioase sau politice si astfel le eliberati dupa cum vor ei.*

Remer Ra: O simpla analiza a situatiei de ansamblu din lume denota ca manipularea, de orice forma si categorie, este intalnita peste tot: in religie, politica, armata, invatamant, comert, sanatate etc. Nici nu stiu daca se gaseste vreun loc in societate, in care manipularea sa nu fie prezenta, mai subtil sau mai pe fata. Ce e de facut in aceste circumstante?

Zamolxe: „*Nu este nimic care sa fie afara si sa nu fie si inauntru”. Nu mai dati vina pe societate pentru toate problemele voastre, pentru ca voi ati creat societatea. Ea este suma tuturor. Ti-am mai spus cu ceva vreme in urma ca nu societatea trebuie schimbata, ci voi trebuie sa va transformati. Transformandu-va pe voi, societatea se va schimba de la sine. Transformati-va in interior si veti vedea ca exteriorul se va schimba si el, si societatea de asemenea.*

37.

Ia aminte ca bataia inimii, curgerea sangelui prin vine, vindecarea ranilor, frumusetea ochilor si minunatia alcatuirii trupului sunt facute prin puterea si suflarea Focului cel Viu si Vesnic care este in fiecare si al carui chip se arata in lumina. Dar nu uita ca trupul este doar o farama din putinul care se vede...

Remer Ra: Maretia corpului omenesc, complexitatea structurii sale, armonia formelor, gratia, eleganta, toate acestea au fascinat omul din cele mai vechi timpuri si continua inca sa-l fascineze. Iisus il numea adevaratul templu al lui Dumnezeu.

Zamolxe: *Este cu adevarat templul lui Dumnezeu. Un templu fata de care ar trebui sa aveti cea mai mare consideratie si pretuire. Dar voi il supuneti la cazne teribile. Abuzati peste masura de el si il intoxicati cu tot felul de materii incompatibile doar de dragul unor senzatii de moment.*

Remer Ra: Acum cateva zile mi-ai transmis ca suntem creatia combinata a unor fiinte evoluate din zona Lyra si a altor fiinte spirituale din centrul galaxiei. Ce imi poti spune referitor la acest aspect? De ce suntem albi, negri, galbeni, rosii, blonzi, bruneti, carliontati, cu ochi caprui, albastri, verzi, negri, unii mai mici, altii mai mari, unii mai frumosi, altii mai urati, unii mai destepti, altii mai putin destepti?

Zamolxe*: Este vorba de o selectie genetica a unor rase evoluate din galaxie si care sunt perfect compatibile. Celor din Lyra le-a revenit sarcina crearii suportului fizic, iar fiintelor spirituale, sarcina modelarii complexei matrice informationale. Nu exista o superioritate a culorii pielii, a ochilor, a parului sau a marimii, desi unii au avansat aceasta idee si astfel multe drame gratuite s-au consumat si inca se mai consuma. Toti aveti acelasi potential, atat din punct de vedere fizic cat si psiho-mental. Faptul ca unii sunt mai dotati din punct de vedere intelectual nu se datoreaza zestrei genetice, ci zestrei corpului spiritual. De asemenea, nimeni nu este urat. Priveste oricare grup de copii si arata-mi unul care sa fie urat. Voi va slutiti corpul prin toxinele ingerate in cantitati mari si mai ales prin*

activitatea voastra de la nivel psiho-mental. Rautatea, ranchiuna, invidia, egoismul, lacomia, toate acestea determina angrenarea intr-un mod nefiresc a unor grupe de muschi faciali care in timp determina o dizarmonie a trasaturilor. La acestea se adauga si sedentarismul aparut ca urmare a unor facilitati oferite de asa-zisa voastra dezvoltare tehnologica.

Remer Ra: Poate ca asa o fi, dar sunt unii, in special unele, care au trasaturi fizice mai atragatoare, cu toate ca parintii lor nu au.

Zamolxe: *Este vorba de modelarea genelor de catre corpul spiritual. Aceste persoane au fost mai atrase catre armonie, echilibru in viata precedenta, iar prin urmare acest lucru se reflecta si asupra aspectului fizic al intruparii.*

Remer Ra: De ce doar 80 de ani, sau 120 in conditii exceptionale? E cam frustrant sa vezi specii din regnul animal care traiesc mult mai mult decat noi. Daca am fi trait mai mult, ca de exemplu la fel ca primii oameni atestati de Biblie, deci de aproape zece ori mai mult decat traim noi acum, cred ca multe lucruri rele ar fi disparut din viata noastra. Lacomia, graba, temerile legate de saracie, angoasele ce tin de trecerea timpului, sunt numai cateva care, dupa parerea mea, ar disparea. Ca sa nu mai vorbesc de faptul ca avand atat de mult timp la dispozitie, intelepciunea ar fi fost cu totul alta. Eu sunt convins ca altfel ar fi fost lumea acum, mult mai buna, mai frumoasa si mai armonioasa.

Zamolxe: *Privind din perspectiva unei viziuni limitate asupra vietii omului, lucrurile par mai neplacute. Chiar daca celor mai multi dintre voi le va veni greu sa creada ceea ce spun, interventia asupra unor zone reglatoare a matricei informationale din corpul mental subconstient s-a facut numai si numai la cererea voastra. Cei mai multi dintre voi, v-ati „imbogatit“ cu o zestre karmica destul de grea in trecut. Descarcarea sau arderea acesteia ar fi durat foarte mult in conditiile ramanerii corpului fizic la anumiti parametri avuti inainte. Este vorba de o situatie temporara. Cateva mii de ani nu inseamna nimic in comparatie cu evolutia unei civilizatii. Acum sunteti in clipa in care balansul karmic s-a inclinat spre pozitiv, adica ati eliminat mai bine de jumatate din zestrea karmica negativa.*

Remer Ra: Deci sa inteleg ca este cazul sa se faca interventia in sens invers?

Zamolxe: *Nu este cazul de o interventie. Conventia a fost alta, anume ca interventia inversa sa o realizati voi. Reglajul asupra matricei informationale de baza s-a facut la nivele subtile. Ceea ce s-a numit „sabia heruvimului asupra pomului vietii“ inseamna plasarea unor bariere vibrationale prin care se protejeaza interventia asupra sistemului reglator al celulei de baza. Numai prin evolutie spirituala aceste bariere pot fi dezactivate. Degeaba veti incerca din exterior, ca nu veti reusi. Nicio interventie a inginerilor geneticieni nu va rezolva nimic. Este la fel ca in cazul activarii centrilor energetici din corpul energetic. Acestia nu se pot activa corect decat din interior; interventiile din exterior pot face o scurta energizare sau o curatare, dar nu pot activa acesti centri energetici la nivelele subtile.*

Remer Ra: Dar au fost oameni care au atins nivele inalte ale evolutiei spirituale si au murit, unii chiar bolnavi de efortul depus. Vorbesc de acei maestri adevarati, de iluminatii spiritual.

Zamolxe: *Sunt putini iluminati care si-au incheiat complet ciclul intruparilor. Unii dintre ei nu aveau de ce sa-si prelungeasca viata. Atractia pe care o exercita nivelele vibrationale mai inalte este imensa. Prin urmare nu aveau niciun interes sa mai ramana. Unii chiar si-au accelerat degradarea corpului fizic pentru „arderea“ restului karmei si pentru a incepe un nou ciclu evolutiv in sfere vibrationale mai inalte. Altii au mai ramas o perioada limitata pentru a impulsiona omenirea din punct de vedere evolutiv.*

38.

Curatenia trupului si desfatarea sa prin simturi te pune doar putin mai sus de dobitoace, caci nu un sunet placut te ridica, nici o duioasa atingere, nici un gust placut, nici o mireasma imbatatoare si nici o bucurie a ochilor. Caci unde este caldura apare si frigul, unde este dulcele apare si amarul, unde este placutul apare

si neplacutul, unde este mireasma apare si duhoarea, iar unde este ras, si plansul pandeste.

Remer Ra: M-a cam uimit aceasta lege-invatatura. Majoritatea dintre noi avem grija mai mult de igiena exterioara a corpului fizic si mai putin de cea interioara. Sau ne ingrijim de igiena interioara doar cand ne confruntam cu diverse afectiuni. De asemenea, observ ca nici bucuriile astralului inferior nu sunt in masura sa ne ridice cu mult deasupra regnului animal, desi majoritatea dintre noi catre desfatarea acestora isi concentreaza efortul de zi cu zi.

Zamolxe: *Nu este nimic rau sa aveti grija din toate punctele de vedere de corpul vostru fizic sau sa va bucurati de micile placeri ale astralului inferior. Problema este de a nu considera toate acestea ca fiind singurele voastre scopuri, caci atunci intervine legea ritmului si a polaritatii intr-o forma destul de neplacuta pentru voi. Daca nu treceti de aceste mici gadilari ale astralului inferior, legile universale vor interveni si va vor forta sa alegeti intre doua directii: involutia sau evolutia. Nu aveti cum sa ramaneti doar la un oarecare nivel, caci universul fiind intr-o continua miscare va va forta sa mergeti ori inainte, ori inapoi.*

Remer Ra: A merge inainte, adica evoluand, presupune debarasarea de placerile astralului inferior? Invataturile spirituale oscileaza in ceea ce priveste importanta acordata corpului fizic si a simturilor, unele spun ca este bine sa tratam cu acelasi respect atat trupul cat si sufletul si spiritul, altele insa recomanda debarasarea de corp si axarea numai pe spirit. Cum ar trebui sa privim acest proces evolutiv?

Zamolxe: *Nu se pune problema acordarii de atentii speciale unor anumite „felii“ ale fiintei umane. Impartirea omului in trup, suflet si spirit, ori in fizic, eteric, astral, mental, cauzal s.a., este doar o conventie, un ghid pentru a va ajuta sa mergeti inainte. Nu este cazul sa va torturati corpul fizic prin lipsirea lui de cele necesare sau sa va reprimati dorintele marunte. Postul doar de dragul postirii poate avea consecinte grave, reprimarea unor dorinte sau nevoi firesti nu va face decat sa mai adaugati cateva tensiuni in deja incarcatul bagaj al inconstientului. Echilibrul este esential. Este nefiresc sa lipsiti trupul de cele necesare, dar nefiresc este sa si abuzati de el printr-o supraalimentatie sau o alimentatie denaturata, sa-l supuneti unor eforturi mari sau sa-l lasati sa leneveasca, sa-l supuneti la intemperii sau medii incompatibile. Este nefiresc sa opui o mare rezistenta dorintelor. Creati-va dorinte, impliniti-le, experimentati dorintele, bucurati-va de simturi, insa nu va identificati cu ele caci vor prelua conducerea. Constientul vostru sa fie deasupra tuturor acestora, numai astfel veti putea vedea orizontul din fata voastra. Ele sunt mici bucurii pe acest drum, asemeni fructelor de padure. Nu ramaneti insa in padure, treceti dincolo de ea.*

39.

Iata dar calea de inceput: cumpatarea in toate cele ce faci, ascultarea de batrani si de cei intelepti, harnicia, multumirea cu ceea ce ai, ferirea de neadevar si de vorbele desarte, ferirea de cearta si de manie, buna purtare intre semeni. Dimineata sa te trezesti cu ele, ziua sa le porti mereu in minte, seara sa le ai cu tine in somn si astfel suparare a, lipsa, amaraciunea, neputinta, boala si rautatea altora nu se vor atinge de tine.

Remer Ra: Se pot depasi blocajele si schemele psiho-mentale reactive doar prin constientizarea lor si plasarea vointei constientului deasupra acestora, fara a mai fi nevoie de a patrunde pana la cauza lor? Adica fiind mereu de veghe asupra a ceea ce facem, spunem sau chiar gandim?

Zamolxe: *Se poate, dar este mult mai dificil si necesita o mai lunga perioada de timp. Este metoda folosita de calugarii din toate religiile, de sihastri. E insa nevoie de o*

*pregatire prealabila, altminteri nu poti intra in **starea initiala obligatorie**. Ai nevoie de o vointa deosebit de puternica si de un autocontrol mental destul de bun. Astfel de situatii apar cand cei care practica sihastria au cautat divinitatea mai multe vieti anterioare. Vointa si aspiratia lor nu s-au pierdut, caci ele apartin corpului spiritual. Ei sunt capabili sa nu se piarda din punct de vedere mental in singuratate si pot astfel sa-si mentina forta constientului deasupra tuturor manifestarilor din semiconstient si inconstient. Dar sunt foarte putini.*

Remer Ra: Se spune ca unii au fost cu adevarat mantuiti doar prin rostirea unor cuvinte simple, gen mantra, cum ar fi: „Doamne Iisuse Hristoase, mantuieste-ma pe mine pacatosul".

Zamolxe: *Rostirea mecanica a unor cuvinte nu va ajuta cu nimic. Aceste cuvinte trebuiesc trecute atat prin minte cat si prin suflet pentru a avea efectul scontat. Dincolo de aceste simple cuvinte se ascunde un intreg mecanism psiho-mental. Plasand in minte si in suflet imaginea lui Iisus, cei care o rostesc creeaza o diferenta de potential intre imaginea a ceea ce sunt ei in momentul respectiv si imaginea lui Iisus. Cu cat mintea si sufletul se elibereaza mai repede de balast, cu atat efectele vor fi mai rapide. De regula acest proces incepe cu cateva vieti inainte, ti-am mai spus. Nu exista mantuire gratuita. Este un nonsens. **Poti bate la diferite porti si ti se va deschide cu siguranta, dar nu esti dus in brate.** Daca ar fi existat o astfel de posibilitate, de mantuire prin interventie externa, lumea ar fi fost demult mantuita.*

Remer Ra: Revin la textul legii. Despre cumpatare, echilibru, suntem invatati inca din primii ani ai vietii; despre ascultarea de batrani si intelepti (invatati, carturari, profesori etc.), de asemenea, de harnicie nu mai vorbesc. Dar sa fim multumiti cu ceea ce avem!? Aceasta chestiune nu este deloc „inghitita". Fiecare vrea mai mult, acesta este adevarul. Este ceea ce ne motiveaza. Si nu vorbesc numai despre acumulari materiale.

Zamolxe: *Va fi „inghitita" cu siguranta. Veti invata aceasta lectie fie intr-o viata, fie in mai multe, zeci sau poate sute de vieti. Dar o veti invata cu siguranta.*

Remer Ra: Nu inteleg. Daca eram multumiti cu ceea ce aveam, nu mai exista progres, ne rezumam doar la cele strict necesare traiului.

Zamolxe: *Iarasi privesti superficial lucrurile! Si multi altii! De fapt, marea majoritatea dintre voi priviti superficial lucrurile. Aveti o vorba: „a pune carul inaintea boilor" – este cat se poate de elocventa. Tu incerci acum sa ma faci sa inteleg ca, prin a nu fi multumit cu ceea ce ai inseamna a fi dinamic, a-ti pune in valoare vointa si curajul. Sa stii ca te inseli din acest punct de vedere. Cei mai multi dintre voi, atunci cand nu sunteti multumiti cu ceea ce aveti, **reactionati** la anumiti stimuli din exterior, iar acesti stimuli sunt receptati de catre ego-ul vostru si doar el reactioneaza, nu cine sunteti voi cu adevarat. Ego-ul dispune de o foarte mica arie de manevrabilitate in planul mental, deoarece este comandat de catre senzorial si emotional, iar emotionalul nu poate comanda decat o mica parte din mental. Daca nu sunteti echilibrati, cumpatati, nu puteti trece de emotional decat foarte putin, prin urmare actiunile voastre sunt de cele mai multe ori sortite eseculul. Ba mai mult, riscati sa pierdeti si ceea ce aveti sau sa deformati si mai mult ceea ce este deja deformat. In aceste cazuri nu faceti decat sa va mai incarcati semiconstientul cu alte blocaje mentale sau chiar matrice ale unor montaje psiho-mentale negative mai complexe. Faceti diferenta dintre ambitiile marunte si adevaratele motivatii. Cand esti multumit cu ceea ce ai, esti pe cale sa realizezi echilibrul. Echilibrul inseamna implicit si detasarea, iar cand esti detasat vezi mai clar lucrurile, incepi sa percepi mai multe din punct de vedere informational. Cand esti motivat de orgolii sau ambitii marunte scapi din vedere multe alte aspecte si chiar daca faci un mare efort si vei reusi sa-ti satisfaci „pofta", ai mari sanse sa pierzi pe alte planuri. Cand esti cat de cat echilibrat si multumit cu ceea ce ai, reusesti sa cuprinzi o arie mult mai mare din punct de vedere informational si astfel ambitia, dorinta arzatoare, este inlocuita cu **preferinta**. Diferenta dintre preferinta si dorinta este foarte mare. Ultima ingradeste planul mental, caci va canalizeaza energia conform structurilor*

psiho-mentale reactive, care de cele mai multe ori – situatia voastra de ansamblu o demonstreaza – va fac sa actionati pripit sau mai dur spus, va fac sa actionati prosteste.

Remer Ra: Pricep cat de cat. Incep sa realizez ca pentru a inlocui dorinta cu preferinta am nevoie sa realizez un minim autocontrol mental si mi-ai aratat cum pot face acest lucru. Cand sunt in stadiul de *observator* al propriilor mele ganduri, daca dupa o perioada – mai scurta sau mai lunga – reusesc sa le percep „alaturi", adica mai „distant" de mine aceste ganduri haotice, atunci reusesc sa elimin aspectul emotional al dorintei.

Zamolxe: *Nu numai, incepi sa vezi mai clar diversele situatii, ceea ce implica lucrul cu un mai mare volum de informatie. Legatura dintre dorinta si preferinta este data de un anumit grad de "impregnare" emotionala. Atat dorinta cat si preferinta contin atat informatie – adica ceea ce vreti – cat si emotie, dar dorinta este motivata de emotional, pe cand preferinta este motivata de aspectul informational. Cand domina emotia, imaginea de ansamblu este incetosata. Realizand autocontrolul mental, reusiti sa aveti mai multe puncte de vedere asupra unui aspect, insa ego-ul nu poate avea decat unul singur. Cand priviti situatia dintr-un alt punct de vedere, adica dintr-un alt unghi de perceptie, atunci se consuma o buna parte din impregnarea emotionala.*

Remer Ra: Conform „schemei", cel care este multumit cu ceea ce are, va avea parte de mult mai multe decat cel care este plin de dorinte. Asa este?

Zamolxe: *Nu ti se pare normal sa fie asa?*

40.

Dincolo de acestea se afla iubirea, vointa, curajul, rabdarea, modestia, si ele ridica omul cu adevarat. Acestea sunt cele ce te apropie de Focul cel Vesnic si prin ele, calea ta urmeaza calea zeilor, dar ingroparea lor te arunca mai jos de dobitoace. Doar prin ele primesti adevarata cunoastere si intelepciune, adevarata putere, adevarata bucurie, adevarata bogatie, rodnica si trainica lucrare.

Remer Ra: Iubire, vointa, curaj, rabdare, modestie, toate imi par cuvinte mari, dar parca sunt plasate undeva departe de noi. Astfel de indemnuri „duhovnicesti" gasesc peste tot. Eu unul, am descoperit ca doar anumite motivatii declanseaza in om aceste virtuti; mai toate aceste motivatii par a veni din exterior.

Zamolxe: *Doar par a veni din exterior! Exteriorul este terenul de joaca al interiorului. Drama consta in faptul ca in tot acest joc ati uitat de adevaratul jucator. Nu te poti intalni decat cu ceea ce ai planificat sa te intalnesti, deci cu ceea ce ai creat.*

Remer Ra: Sa luam de exemplu iubirea. Sa presupunem prin absurd ca am putea lua toti oamenii dintr-o piata anume si ca le vom face o radiografie spirituala. Cati oameni ar putea spune ca simt iubirea in acele momente? Zamolxe: *Iubirea este traire. N-o poti contempla, n-o poti gandi, n-o poti provoca, nici n-o poti distruge. Iubirea este peste tot, dar voi nu o vedeti. Voi va ascundeti de ea. Iubirea se traieste pur si simplu; ea este in voi si voi in ea. Cine cauta iubirea in exterior? Adevaratul vostru eu sau corpul vostru? Adevaratul vostru eu nu are cum sa caute iubirea pentru ca este insasi iubirea. Corpul nu are cum sa caute iubirea; corpul va cauta formele, hormonii, eliberarea de tensiunea sexuala, corpul cauta sa acapareze, sa cucereasca, sa pastreze. Iubirea nu poate fi acaparata, nici cucerita si nici pastrata. Un singur pas de veti face catre toate acestea si ati pierdut-o, pentru ca iubirii nu i se poate da forma, nu poate fi inlantuita, nici cuantificata. Este un nonsens sa spui ca iubesti pe cineva foarte mult, pe altul mult, iar pe altul mai putin. Iti spun ca sunt civilizatii care nu au un cuvant pentru iubire pentru ca insusi acest cuvant ingradeste.*

Ma intrebi cati oameni simt iubirea la un moment dat? Dar ei cauta oare iubirea? De cand a ajuns iubirea sa caute sau sa fie cautata?

Remer Ra: Si totusi, sunt atat de multi oameni care au trait iubirea. Nu e vorba de iubirea corpului fizic, de senzualitate, ci de acea traire speciala care te inalta.

Zamolxe: *Bine ai spus, au trait iubirea! Ai avut si tu astfel de momente, poti afirma cine erai in acele momente? Stiai cine esti?*

Remer Ra: Nu inteleg. La ce te referi?

Zamolxe: *Atunci nu erai tu-corpul, erai tu-spiritul, la fel erau toti cei care au trait efectiv iubirea. Si precum ai spus, este o traire care te inalta. In acele momente voi nu analizati situatia, pur si simplu o traiti, zburati. Daca incepeti s-o analizati, realizati ca nu este cu putinta un asemenea zbor, ca voi nu aveti aripi si atunci va indepartati de ea. Iubirea nu se desparte niciodata de voi. Daca ar face-o pentru o singura clipa, ati inceta sa mai existati. Nu va mai identificati cu corpul vostru cand vreti sa zburati, caci intelectul vostru stie bine ca nu aveti aripi.*

Remer Ra: Dar corpul are puterea pe care o are. Nu putem nega acest lucru, este evident.

Zamolxe: *Poti nega spiritul? Cine crezi tu ca este mai aproape de a trai iubirea? Cel care simte ca in trupul lui are un spirit sau cel care simte ca spiritul lui are un trup?*

Remer Ra: Seamana cu schimbarea punctului de vedere. Usor de spus, greu de facut.

Zamolxe: *Daca tu crezi ca e greu, atunci va fi greu. Ai vrea sa gasesti „formule magice" sau tehnologii pentru iubire, dar nu vei gasi. Poti aranja in asa fel incat sa ai parte de mai multa senzualitate, dar nu poti aranja sa primesti iubirea adevarata, nu ai cum. Iubirea se alatura iubirii. Fii tu insuti iubire si o vei descoperi peste tot in jurul tau, nu numai in tine!*

Remer Ra: Extraordinara descriere despre iubire am gasit in Noul Testament:

„De as grai in limbile oamenilor si ale ingerilor, iar dragoste nu am, facutu-m-am arama sunatoare si chimval rasunator. Si de as avea darul proorociei si tainele toate le-as cunoaste si orice stiinta, si de as avea atata credinta incat sa mut si muntii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Si de as imparti toata avutia mea si de as da trupul meu ca sa fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseste. Dragostea indelung rabda; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieste, nu se lauda, nu se trufeste. Dragostea nu se poarta cu necuviinta, nu cauta ale sale, nu se aprinde de manie, nu gandeste raul. Nu se bucura de nedreptate, ci se bucura de adevar. Toate le sufera, toate le crede, toate le nadajduieste, toate le rabda. Dragostea nu cade niciodata."

41.

Dar iata ca unde este iubirea poate aparea si ura, unde este vointa poate aparea si delasarea, unde este curajul poate aparea si frica, unde este rabdarea poate aparea si graba si unde este modestia poate aparea si trufia. Caci miscatoare sunt si cele ce se vad si cele ce nu se vad din fiinta omului. Dar toate acestea sunt ale celui ce simte, iar peste el se afla cel ce gandeste si acesta este cel ce vede miscarea in nemiscare, este cel care dincolo de toate aceste virtuti se desfata in cunoasterea si linistea ce intrece orice bucurie, iar atentia, echilibrul si limpezimea sunt uneltele sale.

Remer Ra: Credeam ca virtutile sunt deasupra cunoasterii, corpul mental fiind zona efectelor pentru corpul spiritual.

Zamolxe: „*Dar toate acestea sunt ale celui ce simte... " – este vorba de proiectiile lor in corpul astral. Doar in corpul astral iubirea poate fi inlocuita cu ura, curajul cu frica, rabdarea cu graba, modestia cu trufia, vointa cu delasarea. In corpul astral energia iubirii ia forma atractiei, senzualitatii, placerii, dar si a compasiunii, milei, bunatatii. In corpul cauzal inferior se formeaza dorinta ca structura duala informatie-vointa, dar in corpul astral se* ***simte*** *cu adevarat dorinta.*

Remer Ra: Este oribil sa vezi ca acolo unde a fost candva iubire, ura sa-si faca loc si sa creasca. Unii traiesc cu ura toata viata, de parca s-ar hrani cu ea. Nu stiu cum pot rezista atata vreme cu ea. De ce este atat de greu sa iertam? Chiar si eu am patit-o, am crezut ca am iertat pe cineva care imi facuse rau si apoi am realizat ca in adancul meu inca ii mai

purtam ranchiuna. Am incercat metode de „inglobare in lumina”, de „invocare a energiilor iubirii si iertarii”, tot felul de vizualizari si totusi, la unele nivele ale fiintei mele, ranchiuna a ramas. N-au mers cum trebuie aceste metode si pace!

Zamolxe: *Nu vei putea ierta pe cineva pana cand nu recunosti partea ta de vina. Intotdeauna vei avea partea ta de vina. Trebuie sa te detasezi de propriul ego pentru a vedea cat mai corect lucrurile. Cine simte ca nu poate ierta si vrea sa evolueze spiritual, trebuie neaparat sa-si rezolve aceasta problema. Emotionalul nu trebuie sa primeze in fata mentalului. Aceste metode enumerate de tine pot ajuta doar la nivelul superficial al constientului. Pentru a ierta cu adevarat, trebuie sa rezolvi conflictul din punct de vedere informational. De fapt nici nu este vorba de vreun conflict, ci mai degraba de o situatie de incompatibilitate psiho-mentala de moment, datorata unor perceptii diferite. Incepeti prin a inlocui termenul de conflict cu cel de incompatibilitate de moment. Este o schimbare usoara a punctului de vedere. Termenul de conflict actioneaza ca un clic asupra psiho-mentalului vostru, iar acest clic actioneaza preponderent asupra corpului emotional. Prin fenomenul de rezonanta, acest cuvant – conflict – declanseaza un circuit format din increngaturi de amintiri neplacute si este normal ca reconcilierea sa fie greoaie. Reluati scena care v-a determinat sa purtati ranchiuna unei persoane, dar de data aceasta fiti cealalta persoana. Incercati sa va priviti pozitia, fizionomia, hainele, mimica, ascultati-va opiniile „fiind“ cealalta persoana. Veti descoperi aspecte uimitoare. Iertarea nu este cu adevarat iertare pana cand nu este* ***inteleasa****. Multi dintre voi spuneti ca iertati doar pentru ca vreti sa scapati de acest balast greu sau v-a sfatuit preotul ori ati fost impresionat de diverse lucruri sau persoane, dar nu reusiti cu adevarat. Iertarea adevarata apare atunci cand intelegeti si persoana cealalta. Cand veti intelege ca cel ce v-a atacat intr-un fel sau altul nu a facut-o in cunostinta de cauza, ci a fost o reactie, iar reactiile sunt numai ale ego-ului, doar atunci veti putea ierta cu adevarat.*

Remer Ra: Da, dar unii au facut atat de mult rau incat celorlalti nici macar nu vor sa le fie pomenit numele, daramite sa se mai puna in discutie iertarea.

Zamolxe: *Suferinta emotionala a unui om este in relatie directa cu ego-ul sau. Cu cat este mai mare ego-ul unei persoane, cu atat suferinta lui va fi pe masura. Acesta este adevarul, fie ca va place, fie ca nu va place. Unii nici macar nu se pot gandi la persoanele care le-au facut rau sau i-au jignit pentru ca nu pot trece de corpul emotional. Respectivele emotii negative ingradesc corpul mental si atunci nu pot gandi decat instinctual, ceea ce inseamna ca vor reactiona violent, animalic. Altii, in schimb, atrag fara sa fie constienti aceste situatii conflictuale, deoarece se mentin inchistati intre anumite blocaje si montaje mentale mai mult timp. Atunci intervine legea ritmului intr-un mod mai dur si determina respectivele persoane spre comunicare, care de cele mai multe ori implica puncte diferite de vedere. Cu cat vor invata mai repede lectia iertarii si a schimbarii punctelor de vedere, cu atat mai repede vor scapa de respectivele situatii. Cine nu vrea sa gandeasca, sa lucreze cu informatia, va fi fortat de legile universale sa o faca.*

Remer Ra: Sunt si situatii exceptionale, cand e aproape imposibil sa-i ceri cuiva sa-l ierte pe cel care i-a omorat sau schilodit o fiinta draga sau i-a distrus efectiv viata prin actiunile sale.

Zamolxe: *De regula, acestea sunt reglari de ordin karmic, dar iertarea poate fi facuta si in aceste cazuri dupa o anumita perioada.*

Remer Ra: In ce priveste vointa: de ce sunt aceste oscilatii ale vointei? Si de ce vointa este foarte puternica mai ales cand este declansata de un factor negativ?

Zamolxe: *Pentru cei care inca se mai complac in sferele de influenta ale instinctelor primare, teama si orgoliul reprezinta principalele motivatii de actiune. Cu cat o persoana este mai legata de zona senzoriala, cu atat vointa sa este mai slaba. Nu trebuie sa confundati adevarata vointa cu impulsurile instinctelor primare. Acestea pot determina o anumita vointa, dar ea intervine doar cand apare un pericol real. Din aceasta cauza cei mai multi abandoneaza rapid un obicei daunator cand viata le este in pericol. Vointa reala*

este cea care iese de sub influenta instinctelor primare. Ea este cea care se afla la baza oricarui traseu spiritual.

Remer Ra: Sunt oameni care au o vointa extrem de puternica, dar in spatele acestei vointe au o motivatie negativa, de razbunare, ura, orgoliu. Cum se explica?

Zamolxe: *Doar cei care ascund o ura foarte puternica pot mentine activata o vointa suficient de mare pentru a-si alimenta actiunile, dar vor avea de platit un pret pe masura. De regula, foarte putini oameni reusesc sa-si mentina focalizata atentia in corpul mental pe fondul unei motivatii de ura. Ura lor le va impregna aproape tot corpul mental si fara sa realizeze, respectivul va alimenta cu ura si alte procese, care inainte nu erau motivate de ura. Pas cu pas, se va izola, va decade din toate punctele de vedere si in functie de raul facut altora, va plati cu suferinta.*

Remer Ra: Se stie ca postul poate intari vointa, de asemenea greutatile si problemele vietii pot face asta. Cum se poate intari vointa fara a plati un pret greu?

Zamolxe: *In primul rand, ar trebui sa stiti ca voi deja v-ati nascut cu o vointa de viata extraordinar de mare, dar ati uitat intre timp acest lucru. Cu noua luni inainte de a scoate primul gangurit, doar un singur spermatozoid a reusit unirea cu ovulul si voi sunteti acela! Vointa voastra de viata a invins sute de milioane de competitori. In al doilea rand, trebuie sa faceti ordine in planul psiho-mental pentru a lasa sa se desfasoare programele din planul cauzal, asa-numitul plan al lui Dumnezeu. El este mai bun decat orice plan pe care l-ar putea nascoci mentalul constient. Mentalul lucreaza doar cu parametri cunoscuti, in timp ce planul cauzal transcende atat spatiul, timpul cat si dualitatea, iar cand omul uneste iubirea cu vectorii de vointa si informatie din planul cauzal, atunci vointa omului devine asemenea diamantului, asemenea raului care ajunge la destinatie, indiferent de obstacolele ce-i ies in cale.*

Remer Ra: De ce unii au curaj si altii n-au? Pare stupida intrebarea, dar totusi o pun.

Zamolxe: *Pe de-o parte, teama si structurile sale psiho-mentale reactive, iar pe de alta parte lipsa de informatii.*

Remer Ra: Intr-o lege anterioara ai spus ca „teama vine prin necunoastere si prinde putere prin neadevar, lene si trufie".

Zamolxe: *Era vorba de teama nenaturala, de teama ego-ului. Sunt putine cazurile cand trebuie sa va confruntati cu teama naturala.*

Remer Ra: Ce se intampla de fapt cu cei care nu au curaj?

Zamolxe: *Este foarte important ca in aceste cazuri sa fiti atenti la felul cum este* ***simtit*** *curajul in planul emotional. Ceea ce simtiti voi este rezultanta energiei primare rezonante care s-a declansat din corpul spiritual si care este trecuta prin filtrul unor structuri psiho-mentale reactive. Aceste structuri mentale care sunt alimentate de teama reactioneaza, iar reactia consta in crearea de imagini in care „apare varianta negativa a ceea ce s-ar putea intampla in caz de actiune". Daca prin filtrul structurilor voastre psiho-mentale asociati acestor imagini o componenta emotionala negativa mai puternica decat componenta emotionala pozitiva – in cazul „variantei pozitive" – atunci nu veti actiona, deci nu veti* ***simti*** *curajul.*

Remer Ra: Cum se declanseaza energia primara rezonanta in corpul spiritual? Este tot un fel de „diferenta de potential" care ne anima efectiv curajul?

Zamolxe: *Aici lucrurile prezinta un mecanism cu totul diferit. Aceasta energie primara rezonanta este asemanatoare fenomenului de magnetism si se declanseaza in momentul cand apare compatibilitatea dintre structurile cauzale informatie-vointa cu imaginile generate de mental, iar rezultanta se* ***simte*** *sub forma unei atractii.*

Remer Ra: Deci cand noi simtim curajul, este de fapt rezonanta, atractia „magnetica" dintre structurile noastre cauzale si ceea ce percepem din realitatea obiectiva prin structurile mentale, la un moment dat?

Zamolxe: *Oarecum. Situatia este ceva mai complexa per ansamblu, dar privind dintr-un unghi mai inchis, esti pe aproape. Observ acum ca incerci sa pui la punct un fel de*

”tehnologie“ mentala prin care sa declansezi si sa ajustezi gradele de intensitate ale vointei si curajului, dar trebuie sa te dezamagesc si sa-ti spun ca nu vei reusi decat dupa un foarte mare efort.

Remer Ra: Si atunci cu ce ma ajuta toate aceste informatii pe care mi le dai?

Zamolxe: *Aceste informatii te ajuta sa faci mai repede „curat“ in psiho-mental atunci cand incepi procesul de autocontrol.*

Nu poti „comanda“ corpul cauzal prin corpul mental atat de simplu precum crezi. Corpul cauzal preia doar informatiile de sinteza din mental si asta numai dupa o perioada de timp; doar dupa ce s-a constatat prin experienta, ceea ce implica vibratia, ca structura mentala respectiva este compatibila cu un curent informational de forta din planul spiritual.

Remer Ra: Dar si emotionalul poate „comanda“ mentalul.

Zamolxe: *Nu emotia in sine, ci substratul informational al emotiei poate mobiliza mentalul. Mentalul este zona de efect pentru cauzal, practic imbraca si ajusteaza din punct de vedere informational cauzalul. Va va fi mult mai bine daca veti face ordine in planul mental si veti permite desfasurarea structurilor cauzale. Vartejurile psiho-mentale generate de instinctele primare, ego si stimulii senzitivi constituie factori de frana pentru desfasurarea structurilor cauzale. Nu incercati modelarea planului cauzal pana cand nu veti face ordine in planul mental. Riscati sa pierdeti mult mai mult.*

Remer Ra: Si daca cineva sta mai prost la capitolul analiza?

Zamolxe: *In acest caz, lectiile despre curaj sunt invatate prin reactie. Adica veti experimenta diferitele concursuri, situatiile conflictuale, eventual razboaie etc. Majoritatea aveti aceste lectii invatate. Trebuie doar sa va aduceti aminte.*

42.

Cel tulburat vede binele ca bine si raul ca rau, este atras de una si fuge de cealalta, dar inteleptul vede si frumosul si uratul, simte si frigul si caldura, si finetea si asprimea, aude si placutul si neplacutul, gusta si dulcele si amarul, simte si mireasma si duhoarea si nu face judecata intre ele. El vede deslusit ca firea lucrurilor este in toate, caci frumosul din urat se trage si uratul din frumos, dulcele a fost amar la inceput si se va face iarasi amar, placutul se naste din neplacut si neplacutul din placut. Si toate acestea lumineaza sufletul inteleptului pentru ca cele bune si placute hranesc si bucura trupul si simturile sale, iar cele neplacute neinteleptului hranesc mintea si intelepciunea sa, caci vede innoirea lucrurilor si semintele viitoarelor bucurii.

Remer Ra: Cu faptul ca cele bune si placute hranesc trupul si simturile suntem cu totii de acord, dar ca cele rele si neplacute hranesc mintea si intelepciunea... aici cred ca trebuie sa faci putina lumina, caci nu sunt multi care ar fi de acord. Este o schimbare foarte mare a punctului de vedere in ceea ce priveste binele si raul.

Zamolxe: *Pentru a realiza transcenderea dualitatii bine-rau, aveti nevoie de o vedere mai detaliata referitor la diferitele situatii cu care va intalniti. Transcenderea se realizeaza intr-o prima etapa la nivel informational. Majoritatea oamenilor lucreaza doar la un nivel superficial cu informatia, din aceasta cauza reactioneaza negativ atunci cand primii parametri ai unei situatii aparent neplacute le apar in campul de perceptie. Practic, cei mai multi dintre voi, cand va intalniti cu o situatie aparent neplacuta, reactionati negativ, caci va opriti perceptia doar asupra unui banal tablou format din cativa parametri informationali. Nu mai stati sa analizati situatia din punct de vedere procesual. Schema este simpla: receptati primii parametri informationali cu privire la o situatie anume, apoi prin prisma experientei si a informatiilor din memorie dati verdictul ca este neplacut, rau, negativ si astfel informatiile sunt etichetate chiar din corpul emotional. Transcenderea dualitatii nu se poate face decat daca informatia este analizata in corpul mental constient superior.*

Remer Ra: Si totusi, sunt situatii neplacute care sunt analizate, observate, disecate.

Asta nu presupune ca au trecut de corpul emotional si ca se lucreaza cu cel mental?

Zamolxe: *Ele trec desigur de corpul emotional, dar au deja verdictul dat. Iar verdictul este informatie. O informatie care limiteaza judecata. Practic, observarea si analiza ulterioara din corpul mental are la baza acest verdict care micsoreaza privirea de ansamblu asupra problemei. Observatiile si analizele sunt mult ingradite in acest caz. Ideea este de a nu da niciun verdict in corpul emotional. Poate ca va parea mai greu la inceput, dar cu timpul veti vedea ca nu este greu sa priviti lucrurile din punct de vedere neutru, fara a aplica amprenta emotionala. Facand astfel, veti descoperi foarte multe blocaje si montaje mentale negative. Mintea are capacitatea de a face analize incredibil de minutioase, dar voi v-ati obisnuit, datorita lenei si ignorantei, sa tratati superficial lucrurile. Procesele si situatiile asa-zis negative nu sunt statice, ca un tablou, ci dinamice. Privind lucrurile in mod simplist, static, eliminati un parametru care este extrem de important in orice proces, anume timpul. Analizand-o prin prisma timpului, situatia neplacuta poate capata alte dimensiuni, iar sfera informationala devine mult mai mare.*

Remer Ra: Noi avem o vorba care spune ca in orice rau este un bine. Nu este asa?

Zamolxe: *Daca iti spun ca intr-un lucru asa-zis rau sunt mai multe bune decat rele si ca intr-unul asa-zis bun se pot ascunde mai multe rele decat bune, m-ai crede?*

Remer Ra: Hm, depinde de situatie. Pe cineva s-ar putea sa-l intristeze o banala ploaie de primavara pentru ca nu se mai poate plimba de voie, dar aceasta ploaie este benefica din atat de multe alte puncte de vedere pe care nici nu are rost sa le expun. Un caz in care un aparent bine poate determina mult rau poate fi un castig mare de bani pentru cineva care nu este pregatit pentru vibratia dinamica a banului si poate folosi acest castig pentru a-si alimenta slabiciunile si a se autodistruge. Dar sunt convins ca sunt alte situatii, mult mai neplacute, in care cu greu reusesti sa vezi macar o parte buna din mai multe rele.

Zamolxe: *Vei gasi. Analizeaza „la rece“, cum spuneti voi, o situatie neplacuta si vei fi uimit de cate aspecte pozitive vei descoperi. Privind obiectiv fiecare situatie, care in aparenta este negativa, poti observa aspectele particulare, adica poti observa in ansamblu respectiva situatie. Nu te opri doar la „tablou“, caci tabloul iti ofera doar cativa parametri, ci priveste situatia desfasurata in timp. Viata nu este statica ci dinamica! Reactia negativa imediata provine din cele cateva informatii din memorie care sunt dispuse pe o schema reactiva superficiala. Priveste mai bine aceasta schema si apoi dincolo de ea si vei vedea ca elementele ei au doar parametrii informationali legati de aspectul fizic si parametrii legati de aspectul emotional, deci in primul si al treilea corp. Parametrii energetici din corpul al doilea si cei mentali din al patrulea corp sunt pozitivi. Nu vei reusi sa observi aceste lucruri daca nu controlezi reactia, adica daca nu iti ridici constientul deasupra starii reactive. Ai nevoie doar de a realiza un cat de cat autocontrol mental.*

Remer Ra: Deci, sa inteleg ca orice lucru care in aparenta este rau pentru noi, privindu-l in ansamblu si dispus ca proces temporal, este pana la urma benefic? Daca privesc in istoria noastra, intr-adevar multe lucruri rele ne-au impulsionat in bine, ne-au mobilizat, ne-au facut mai atenti, ne-au facut sa gandim, sa ne schimbam punctele de vedere etc. Dar chiar nu se poate altfel? Chiar este nevoie de „sutul in dos“ pentru a face pasul inainte?

Zamolxe: *Cei care isi urmeaza calea, adica stiu ceea ce vor de la ei si de la viata, simt ajutorul din sferele superioare foarte clar, ca un impuls benefic; acelasi impuls insa poate fi perceput ca o lovitura a sortii de catre cel care se lasa purtat de colo-colo de catre altii sau de catre receptorii astralul inferior.*

Remer Ra: Totusi, nici unii si nici altii nu scap de probleme – asta este observatia mea si nu numai a mea. Cei care sunt pe „cale”, adica cei care au idealuri si se zbat sa devina mai buni decat sunt, din toate punctele de vedere, spun ca au „probe“ (crestinii spun ca sunt incercati de diavol), iar ceilalti, ateii, spun ca viata este plina de chin si suferinta, o jungla, si ca trebuie sa „traiesti clipa”, sa profiti de fiecare aspect aparent pozitiv, ca nu merita sa te zbati pentru ca oricum in pamant ajung cu totii. Ce poti sa-mi spui legat de aceste „probe”?

Zamolxe: *Probele pe care le au cei ce sunt pe „cale“ nu reprezinta altceva decat confirmari ale faptului ca sunt intr-adevar pe calea cea buna, dar ca nu au ajuns inca la destinatie. Este etapa tranzitorie, iar tranzitia presupune ca sunt elemente noi, dar si vechi, iar de cele vechi trebuie sa se debaraseze. Ei simt acele probe tocmai din cauza faptului ca multe „vechituri“ nu sunt compatibile cu noul drum, devin balast, sau ca anumiti parametri trebuiesc si ei modificati. In orice tranzitie elementul cheie este echilibrul. Nu numai dorinta sau aspiratia catre mai bine si vointa sunt importante, ci si curajul, rabdarea si modestia. In orice schimbare nu uitati de echilibrul acestora si vedeti unde sunteti deficitari.*

43.

Nu este usoara cararea zeilor, dar nu uita nicio clipa ca omul poate cuprinde in iubirea sa mai mult decat poate cuprinde in ura sa, caldura se ridica mai mult decat poate cobori frigul, cel ce este deasupra vede mai multe decat cel ce este dedesubt, usorul se intinde mai mult decat se intinde greul, lumina razbate mai mult decat poate razbate intunericul, puterea care uneste este mai mare decat puterea ce desparte.

Remer Ra: Calea zeilor? Nu este prea indraznet pentru un om sa paseasca pe calea lor? In cercurile metafizice se spune ca atlantii au cazut din cauza indraznelii lor de a fi ca zeii.

Zamolxe: *Atlantii nu au cazut pentru ca au mers pe cararea zeilor, ci pentru ca au vrut sa ajunga mult prea departe fara a urma pasii necesari. Zeii nu sunt altceva decat fiinte deosebit de evoluate spiritual; fiinte care au reusit cu foarte mult timp in urma sa depaseasca manifestarile instinctelor primare, temerile de orice fel, orgoliile prostesti, limitarile, egoismul, iluziile materiei. Acesta este si drumul vostru; candva veti fi ca ei! Unii dintre voi ati fost in vremurile trecute deasupra unora dintre ei. Voi detalia aceste aspecte cu alta ocazie. Nu este cazul acum. Aceasta lege nu este pentru cei fricosi. Pentru cei fricosi ramane dualitatea, limitarea, balacirea in asa-zisa „eterna batalie dintre rau si bine”. Niciodata, in niciun sistem, in niciun univers, nu s-a intamplat ca raul sa fie un oponent al binelui. Este o nerozie! Asa-zisul rau este doar un instrument al evolutiei. Ceva este* ***perceput*** *ca fiind rau doar pentru ca va doare ceva sau vi se ia ceva sau nu va place ceva. Raul este perceput ca rau doar pentru ca nu vedeti decat un tablou format din cativa parametri.*

A fost un act riscant din partea mea sa adaug aceasta lege, alaturi de cea de dinainte si de urmatoarele doua, mai ales in acele vremuri de demult cand nimeni nu indraznea a gandi la asa ceva, deoarece puteam declansa un puternic impuls spiritual sau puteam zadarnici totul. Prin aceste legi am vrut sa ofer o cheie pentru cei care au vointa si curajul de a merge inainte. Reflectand asupra lor, veti declansa in supramentalul vostru fenomene de rezonanta cu sferele superioare de manifestare si astfel va veti pune la unison cu energiile si vibratiile acestora. Ele va vor ajuta sa patrundeti pas cu pas in aceste zone inalt vibrationale. Repet: bateti si vi se va deschide, dar sa nu va asteptati sa fiti luati in brate!

Remer Ra: Da, dar sunt conducatori care aleg partea grosiera, intunecata, mai putin placuta - istoria e plina de ei, de fapt mai mult despre ei invatam la istorie -, iar unii dintre acesti oameni reusesc sa atraga o buna parte din populatie. Chiar daca vrei cu adevarat sa urmezi o cale spirituala, valul evenimentelor exterioare te face sa te razgandesti.

Zamolxe: *Nu numai o mana de oameni au scris istoria, ci voi toti. Indivizi ca Nero, Napoleon, Stalin, Hitler sau alti tirani, au ajuns si s-au mentinut la putere pentru ca au avut sprijinul vostru, al tuturor; acest sprijin poate fi constient sau inconstient – reglari karmice. Foarte multe asa-zise „arderi de karma“ s-au realizat in perioadele considerate de voi intunecate.*

Remer Ra: Revenind la lege, m-a atras din prima inegalitatea scarii de temperatura; stiinta a demonstrat ca intr-adevar temperatura nu poate cobori sub -273,15 grade, asa-numitul 0 grad Kelvin, insa poate ajunge la sute de milioane, cifra deja atinsa in unele laboratoare, ba chiar si la miliarde de grade. Conform legii corespondentei, binele este de cel putin cateva zeci de milioane de ori mai mare si mai puternic decat raul. Asa este?

Zamolxe: *Inegalitatile din aceasta lege nu trebuiesc considerate ca fiind un fel de corespondent dintre rau si bine. Daca spui ca binele este de cateva zeci de milioane de ori mai puternic decat raul, deja l-ai limitat, l-ai facut mult prea mic. Daca nu reusesti sa intelegi ca raul este doar un instrument, ce-i drept mai dur, poti ramane prins in capcana dualitatii mult timp.*

Remer Ra: Folosind legea corespondentei si elemente de fizica moderna, se poate spune ca lumina are o putere de patrundere infinit mai mare decat intunericul; vedem lumina unei stele de la distante greu de imaginat. Insa daca facem o raportare la un sistem de referinta dat, se poate spune ca ceva este mai mult decat altceva. Chiar si legea spune „mai mult decat...".

Zamolxe: *Legea nu face comparatii, desi asa pare la prima vedere, ci altceva. La o vedere superficiala, poate insemna si ceea ce ai spus, caci sunt adevarate din* ***punctul tau de vedere****. Aceste inegalitati trebuiesc percepute ca* ***diferente de potential care alimenteaza procesele evolutiei voastre.*** *Va poate ajuta sa stiti ca binele este mai puternic decat raul? Daca le priviti ca pe niste repere exterioare, nicidecum. Doar integrate in procesele voastre va pot ajuta.*

Remer Ra: Da-mi, te rog, cateva amanunte. Sunt cam in „ceata". Cum sa fac mai bine legatura dintre punctul meu de vedere si punctele de referinta din exterior?

Zamolxe: *Incearca sa patrunzi dincolo de superficial. Iarasi trebuie sa te dezamagesc si sa iti spun ca nu exista „formule magice". „Ceata" celor mai multi dintre voi apare din cauza obisnuintei de a trata simplist realitatea, imagistic, sau cum spune o vorba de-a voastra: nu vedeti padurea din cauza copacilor. Patrundeti inauntru, curaj! Treceti dincolo de sistemul simplist de a vedea tridimensionalul, pentru ca sunt mult mai multi parametri decat lungimea, latimea si inaltimea. Daca vrei, poti face corespondenta celor trei parametri ai tridimensionalului cu cele trei instincte primare si sfera lor de influenta. Cand patrunzi in interiorului spatiului delimitat de cei trei parametri si uiti de lungime, latime si inaltime, vei descoperi ca acolo gasesti si caldura, si lumina, si electromagnetism, si densitate, si miscare, si culoare, si alte geometrii, si moale, si tare, si nevazute ochilor fizici, diverse distributii ale acestora etc.; daca te deschizi mai mult, poti da de muzica, poezie, dans, gratie, echilibru, sublim. Nu-ti pot da amanunte specifice caci sunt nenumarate puncte de vedere asupra aceluiasi aspect, la fel cum un obiect tridimensional poate fi vazut din numeroase unghiuri. Pentru a vedea si simti toate acestea trebuie sa aveti atat emotionalul cat si mentalul deschise.*

Remer Ra: Sau cum ai spus-o printr-o lege anterioara: cu privirea de prunc si fara teama. Citisem undeva o vorba din intelepciunea populara care spunea ca nici chiar lumina a o mie de sori nu poate patrunde intr-o cocioaba de paie, daca are geamurile ferecate. Iata totusi, ca ego-ul poate avea puterea de a se impotrivi unei mii sau chiar unui milion de sori. Cum de i s-a permis ego-ului o asemenea putere?

Zamolxe: *Ti-am mai spus ca ego-ul nu are nicio putere in acest caz. Eventual, teama poate declansa cativa stropi de putere. Puterea de care ai pomenit este a liberului arbitru. Fiecare face absolut ce vrea.*

44.

Lungul si scurtul au acelasi mijloc; cercul mic si cercul mare, globul mic si globul mare pe acelasi punct se sprijina; nevazutul si vazutul acelasi loc ocupa; toate cele mari stau ascunse in cele mici, iar aici este o mare taina a firii; mare printre intelepti este cel ce o pricepe.

Remer Ra: La o prima constatare, inteleg ca este vorba de echilibru, armonie. Interesanta mi se pare distributia spatiala, de la segment, cerc (bidimensional), sfera (tridimensional). Ce ai vrut sa spui prin „nevazutul si vazutul acelasi loc ocupa", dincolo de faptul ca nevazutul este ocupat efectiv de vazut? Pentru ultima parte ii las pe intelepti, caci eu nu vad alta legatura decat eventual electromagnetismul, fortele de coeziune chimica si elementele comune: electroni, protoni etc. si eventual legile universale care functioneaza peste tot, atat in „cele mici" cat si „in cele mari".

Zamolxe: *Este vorba de echilibru intr-adevar, dar nu privind la modul static, ci la modul dinamic. Un observator superficial, neinitiat, va retine doar statica din aceasta lege si eventual prin studiu si experienta poate deduce corespondenta dintre echilibrul celor trei sisteme spatiale si planurile sale interioare. Chiar si privind lucrurile superficial, la modul static, daca observatorul va realiza un minim de autocontrol psiho-mental, va reusi sa-si mareasca sau chiar sa-si schimbe gradul de perceptie.*

Cei mai multi oameni sunt inca la stadiul de a vedea lucrurile dispuse liniar si, cel mai grav, complet separate. Ba mai mult, nu realizeaza un bun echilibru nici chiar din acest punct de vedere. Este vorba de scala bun-rau, mare-mic, slab-tare etc. Vor mentine aceasta scala si aceste puncte de vedere atat timp cat se vor mai identifica cu materia, cu propria lor carcasa biologica si nu vor accepta nimic care sa nu se incadreze in sistemul de masurare dat de senzorii corpului fizic. Ei sunt cei care vad binele si raul intr-o continua batalie cosmica in mod eronat. Chiar daca percep anumiti parametri din dimensiunile spirituale, prin proiectia lor in corpul astral, sistemul lor de valori este supus senzorialului; nu vor pune pret decat pe cantitate, volum, cuprindere, forta, capacitate etc.

Remer Ra: Adica cei care spun ca omul este „destept" doar daca dovedeste ca are multi bani, multe proprietati, masini scumpe, averi multe si pamant cat cuprinde. Din pacate, majoritatea alergam dupa toate acestea. E rau sa alergi dupa bogatie, abundenta?

Zamolxe: *Nimic nu este rau. Ratacirea consta in faptul ca oamenii vad aceste acumulari ca fiind scopurile principale. Ele nu sunt decat mijloace, instrumente.*

Remer Ra: Extrem de edificator este proverbul romanesc: „De bani de plang toti, dar de minte – niciunul!"

Zamolxe: *Acest proverb a plecat de la cineva care depasise stadiul perceptiei de tip liniar, adica a trecut dincolo de planul psiho-mental reactiv, in care emotionalul era prioritar mentalului si preponderent dominat de ego, iar diversele situatii erau vazute singular.*

In aceasta lege, cercul reprezinta simbolic imaginea de ansamblu pe care o vede cel care a reusit sa-si expansioneze constiinta dincolo de sistemul liniar; prin urmare, mentalul a devenit prioritar emotionalului. Punctul prin care este desemnat mijlocul nu reprezinta numai punctul de echilibru, ci si gradul de libertate. El este determinat in principal de aspectul informational. Linia, cercul, volumul sunt de fapt reprezentarile simbolice ale dimensiunilor informationale la care aveti acces.

Remer Ra: Adica cel care se afla deasupra sistemului informational liniar este in sistemul reprezentat de cerc si cel care se afla deasupra sistemului informational reprezentat de cerc este cel care practic se „misca" intr-un sistem informational tip sfera? Cum ai spus in legea precedenta „cel ce este deasupra vede mai multe decat cel ce este dedesubt", adica percepe mai multi parametri ai realitatii si astfel are un grad de libertate mai mare?

Zamolxe: *Exact. Acest grad de libertate este dat intr-o prima faza de capacitatea corpului mental de a opera cu mai multe informatii. Este stadiul la care orice lucru aparent mic devine mare si orice lucru aparent mare devine mic.*

Remer Ra: Am citit undeva ca vei izbandi sigur in viata daca reusesti sa transformi lucrurile neinsemnate in lucruri de pret. Asta presupune in primul rand atentia, luciditatea?

Zamolxe: *Nu numai. Dinamica si volumul informatiei conexe este ceea ce transforma un lucru mic intr-unul mare, in combinatie cu alti parametri. De exemplu, tu te gandesti sa-ti faci cartofi prajiti dupa ce intrerupi legatura cu mine; tu te folosesti in acest caz doar de*

cateva informatii legate de aceasta leguma, insa un altul foloseste un volum mult mai mare de informatii. El vede in cartof nu numai mancarea, ci si soiurile, preturile si fluctuatiile de pret, produsele conexe din cartof, ambalaj, transport, desfacere etc., determinand astfel o mai mare dinamica informationala, facand din aceasta banala leguma un lucru mult mai „insemnat" decat o simpla masa. Tu castigi o masa, iar el poate castiga o avere, cunostinte, prieteni, experienta.

Remer Ra: Cred ca incep sa pricep mai clar cum stau lucrurile. In ce priveste „nevazutul si vazutul acelasi loc ocupa", ce poti sa-mi spui?

Zamolxe: *Aici intri intr-o zona ceva mai pretentioasa, anume in zona cauzala. Daca in zonele explorate anterior legea corespondentei era mai pregnanta, in sfera cauzala cea care primeaza este legea potentialitatii. Intr-o prima etapa se lucreaza cu dimensiunea timp. Unii dintre voi afirma ca timpul este cea de a patra dimensiune si au dreptate intr-o oarecare masura, caci raportat la timp, vazutul poate fi nevazut si nevazutul vazut, spatiul si timpul se curbeaza si nu numai timpul se modifica raportat la spatiu, ci si spatiul se modifica raportat la timp. Aceasta parte din lege precum si urmatoarea se deduc, nu se pot expune in cateva cuvinte daca nu stapanesti bine dinamica informationala din zona reprezentata simbolic de sfera.*

Remer Ra: Macar imi poti spune ceva mai multe date despre acei vectori de informatie si vointa din corpul cauzal?

Zamolxe: *Nu este vorba de informatie si vointa in sensul pe care voi il cunoasteti. Pentru a va da seama cat de cat cum stau lucrurile in corpul cauzal, voi face corespondenta parametrului informational cu planurile inferioare. Si aici, informatia nu este singulara, ea se prezinta in complementaritate cu alti parametri, dar din cauza faptului ca majoritatea covarsitoare dintre voi va aflati in sistemul dual de perceptie, informatia este perceputa de voi in dualitate. Prin urmare, in corpul emotional se percepe sistemul dual informatie-emotie, informatia formand o dualitate cu parametrii senzoriali: informatie-simt tactil, informatie-simt olfactiv, informatie-simt gustativ, informatie-sunet si informatie-forma. Primele trei sisteme duale nu pot depasi granita senzorialului indiferent de combinatie, doar ultimele doua patrund in zona corpului mental, putand forma practic o infinitate de combinatii. Urmeaza apoi sistemul dual informatie-emotie, cu toata pleiada de emotii aferente.*

Intr-o prima etapa de evolutie in sfera mentalului se lucreaza cu parti de dualitate – adica ce am reprezentat simbolic cu lungul si scurtul. Dupa o oarecare perioada, se trece in sistemul reprezentat simbolic de cerc. Este etapa in care se afla o buna parte din populatia pamantului, iar aici, dupa o alta perioada evolutiva, se va observa continuitatea si interconectivitatea „segmentelor". Este etapa in care pas cu pas se transcende dualitatea. Prin urmare, se va evidentia nu dualitatea, ci triada. Este o alta etapa de evolutie in care se lucreaza cu triada la modul constient, astfel ca veti opera prin combinatiile informatie-energie-vectori informationali. Energia poate fi reprezentata de la emotiile cele mai simple pana la emotiile si sentimentele cele mai elevate si rafinate, iar vectorii informationali sunt reprezentati de rezultantele unor constructii informationale specifice.

Remer Ra: In ce sens specifice? Nu este vorba tot de informatie?

Zamolxe: *Bineinteles ca este vorba tot de informatie, dar informatia este dispusa dimensional sau, mai pe intelesul vostru, sub diferite geometrii, culori si nuante de culoare, dispunere, distributie, spatialitate. Cu alte cuvinte, este vorba de un limbaj mai elevat decat cel folosit acum de marea majoritate dintre voi. Doar foarte putine creatii de arta din acest moment sunt aproape de a fi asemuite cu astfel de vectori informationali.*

Remer Ra: Ma cam ia cu durere de cap. Spuneai de vectori informatie-vointa. Dar despre vectorii vointa ce poti sa-mi spui?

Zamolxe: *Vointa este energia dispusa pe structura acestor vectori informationali determinand astfel dinamica de ansamblu a fiintei umane. Dispunerea energiei se face in*

conformitate cu planurile de compatibilitate dintre interior si exterior. Practic este vorba tot de o diferenta de potential.

Remer Ra: Da-mi, te rog, mai multe amanunte, caci sunt destul de confuz.

Zamolxe: *Iti pot face doar o singura corespondenta.*

Gradul vostru de evolutie mentala este dat de capacitatea de perceptie a informatiilor, precum si de capacitatea de a le organiza, analiza, sintetiza si ulterior de a le implementa, deci de a le folosi. Voi sunteti dispusi, ca nivel de constienta, intre mai multe planuri care au anumite potentialitati, dar deocamdata reusiti sa percepeti doar o mica parte din trei: planul mental subconstient, unde se afla si matricea informationala de baza, planul supraconstient, prin care se realizeaza legatura cu sferele superioare de manifestare, si asa-zisul plan exterior care este de fapt zona in care creatiile mentale iau forma materiala. In functie de gradul de evolutie, de schemele psiho-informationale, dar si de virtutile spirituale, omul se poate situa la anumite „distante" intre aceste planuri; prin urmare, dispune de anumite diferente de potentialitate care, la fel ca in electricitate, sunt forte ce ii determina dinamica de ansamblu.

Deocamdata gasesc foarte putine elemente in planul tau psiho-mental pe care sa le dispun logic la un nivel mai generalizat, in asa fel incat sa le intelegi. Scrie ceea ce percepi in aceasta transmisiune, iar dupa ce vei trece de anumite etape si teste, le vei relua si decodifica, iar in viitorul apropiat vei reusi sa faci mai multa lumina asupra acestor aspecte.

Remer Ra: Acum chiar ca ma ia durerea de cap. Totusi, ma intreb: cum Dumnezeu reuseau sa inteleaga cei din vechime adevaratul inteles din aceste legi? Vorbim totusi de lumea de acum 2500-2600 de ani.

Zamolxe: *Intr-adevar, cei de acum 2500 de ani nu dispuneau de cantitatea de informatie din prezent, dar in schimb erau mult mai echilibrati, ceea ce constituia un avantaj fata perioada actuala. Elementul-cheie in evolutia spirituala este echilibrul dinamic. Pentru rezolvarea deficitului informational, am intocmit anumite ritualuri prin care incercam sa induc in supramentalul adeptilor „chei" de acces. Voi explica mai multe lucruri cu prilejul urmatoarei lucrari in care iti voi dezvalui cate ceva din scoala spirituala fondata de mine la Sarmisegetuza Regia. Deocamdata ajung informatiile pe care ti le-am dat.*

45.

Inteleptul uneste pe cel ce vede cu cel ce gandeste, cel ce simte si cel ce face, dar neinteleptul ii desparte. Deschide-ti bine ochii, caci cel ce face, cel ce simte si cel ce gandeste sunt asemeni norilor care vin si pleaca, dar cel ce vede prin ochii tai este vesnic si lumina sa este fara umbra. El este dincolo de viata si moarte, dincolo de bine si rau, dincolo de frumos si urat, dincolo de curgerea timpului.

Remer Ra: E clar. Inteleptul pleaca de la spirit (focul viu, scanteia divina) spre planurile inferioare, iar neinteleptul pleaca de la materia fizica spre celelalte planuri. Cu ceva timp in urma, mi-ai spus ca trebuie sa ne schimbam punctul de vedere in ceea ce ne priveste, adica sa nu mai consideram ca suntem un corp care are un spirit, ci ca suntem un spirit care are un corp. Aceasta schimbare a punctului de vedere o intalnim si in spiritualitatea orientala, dar problema este: cum sa facem acest lucru? Pentru ca, fara sa vrem, noi ne nastem in conditiile in care ne nastem si suntem nevoiti sa plecam de la corp, depindem de senzorii corpului fizic si este logic sa consideram corpul ca fiind primordial.

Zamolxe: *Aceasta schimbare a punctului de vedere nu se poate face usor si repede. Pentru o anumita perioada de timp este foarte normal sa considerati corpul fizic ca fiind primordial, deoarece sistemele voastre de referinta se afla in zona materiala si senzoriala si este normal sa va raportati la ele. La fel cum corpul fizic are nevoie de o anumita perioada de timp pentru a se dezvolta si pentru a ajunge la maturitate, si celelalte corpuri subtile au nevoie de o oarecare perioada de timp pentru a se dezvolta cat de cat si a intra*

in relatie armonioasa cu partea fizica. Aceasta schimbare a punctului de vedere nu se poate face in planul fizic, eteric sau emotional, ci numai incepand cu planul mental, numai cand emotionalul va fi subordonat cu adevarat mentalului, altminteri nu se poate. Doar planul mental poate sesiza diferenta dintre material si spiritual, doar incepand de aici se poate deduce ca spiritualul este deasupra materialului, ba mai mult, ca materialul este conditionat de spiritual.

Remer Ra: Credeam ca emotiile sunt cele care ne ghideaza, cum ar fi bucuria, placerea, atractia, entuziasmul si sentimentele cele mai inalte, ca iubirea, compasiunea, credinta, speranta. Mentalul opereaza mai mult cu informatia, cu logica.

Zamolxe: *Uiti ca omul este format din toate aceste corpuri si ca ele functioneaza simultan? Emotiile descrise de tine sunt efecte, nu cauze. Tu te bucuri cand vezi o anumita opera de arta sau o floare sau un rasarit de soare, dar uiti ca de fapt este reactia emotionalului tau la un stimul informational. Toate acestea sunt informatii, desigur complexe, dar adevarata bucurie nu se declanseaza in planul emotional – in planul emotional doar se simt – ci in cel spiritual, iar interfata cu planul spiritual nu se face prin planul emotional ci prin planul mental. In planul spiritual respectivele imagini sunt receptate ca fiind in rezonanta cu armonia, frumosul, sublimul si aceasta rezonanta determina descarcarile energetice in planul emotional, adica ceea ce* ***simtiti*** *efectiv. Punand mentalul deasupra emotionalului, nu inseamna ca renuntati la emotional, ci doar ca il determinati, il controlati, il rafinati. De fapt, voi va creati viata prin planul mental fara ca macar sa realizati asta in deplina cunostinta de cauza.*

Remer Ra: Stiu asta! Toti inteleptii o spun. Prin gandurile noastre noi ne cream viata. Calitatea vietii fiecaruia este data de calitatea gandurilor sale. Norocul nostru este ca aceste ganduri pozitive sunt mult mai puternice decat cele negative, caci altfel ar fi fost un dezastru pentru noi, la cate ganduri si imagini negative emitem.

Zamolxe: *Faci o confuzie aici. In procesul de materializare, gandurile nu sunt nici pozitive, nici negative, sunt doar ganduri creatoare. Ele sunt pur si simplu imagini care se materializeaza. Sunt ca si proiectele din lucrarile voastre. Protectia de care vorbeai este in alt plan.*

Remer Ra: Am vazut un documentar numit **Secretul,** foarte la moda in zilele noastre, in care mai multi initiati in stiintele oculte spuneau, ca si tine, ca daca ne dorim cu ardoare ceva, Universul ne trimite doar dorinta de a vrea, caci asta cerem, dorinta, asta cream; iar pentru a crea cu adevarat ceea ce vrem, trebuie sa vizualizam ceea ce vrem, dar intr-un anume mod, **ca si cum am trai deja** ceea ce ne dorim. Dar tot acolo se spunea ca totusi suntem protejati de materializarea gandurilor negative pentru ca sunt cu mult mai slabe decat cele pozitive.

Zamolxe: *A fi initiat e una si a fi maestru e alta. Au afirmat acest lucru pentru ca voiau sa va protejeze intr-un anume mod; stiau ca voi nu reusiti sa va controlati gandurile si atunci au afirmat acest lucru. Este adevarat din punctul lor si al vostru de vedere. Dar acest punct de vedere nu este universal valabil. Ei nu v-au revelat decat putin din secretul cu privire la materializarea gandurilor.*

Remer Ra: Ce se intampla de fapt in acest proces si de ce dureaza mai mult materializarea unui gand, a unei imagini?

Zamolxe: *Pentru ca materializarea are loc in tridimensional, iar voi operati cu imaginile bidimensionale. Cei mai multi dintre voi nu realizeaza acest aspect. Pentru ca materializarea sa fie mai rapida, trebuie sa creati tridimensional si procesual. Cand va doriti ceva, deja va formati imagini in minte despre* ***cum va fi****, dar aceste imagini nu sunt* ***integrate*** *realitatii tridimensionale, ele sunt simple poze, ca niste instantanee. Aveti nevoie de hologramа tridimensionala a creatiei, nu de poze. Cand creati doar poze, materializarea este mai anevoioasa, deoarece subconstientul si supraconstientul trebuie sa construiasca prin aceste colaje de imagini bidimensionale, o hologramа tridimensionala pentru a fi materializata, iar asta cere timp caci sunt procesate enorm de multe informatii.*

Daca interveniti in aceste instantanee si le schimbati in functie de „cum bate vantul”, atunci sansele de materializare scad considerabil, caci subconstientul si supramentalul vor relua complexele operatii. Bineinteles ca nu trebuie sa vedeti holograma creatiei separat, ci sa fiti in centrul ei. Ti-am mai spus in urma cu ceva vreme despre acest aspect.

Remer Ra: Interesant, eu credeam ca lucrez in mental cu imagini tridimensionale.

Zamolxe: *Fa un exercitiu simplu si vizualizeaza ca te plimbi intr-un loc anume, dar fii atent la amanunte, la dispunerea locatiilor, a caselor, a magazinelor, a masinilor, a oamenilor. Fa acest exercitiu simplu si vei putea distinge spatialitatea. Ulterior mai adauga si alte amanunte, cum ar fi intalnirea cu cineva cunoscut, savurarea unei inghetate, atingerea vantului, eventualele picaturi de ploaie, daca e cald sau rece etc. Ei bine, intr-un astfel de cadru de spatialitate si dinamica trebuie sa-ti creezi holograma pe care vrei sa o materializezi. Cauta sa ii integrezi cat mai multe elemente din realitatea obiectiva pentru a „avea priza”.*

Remer Ra: Mi-am adus aminte de ceea ce-mi spuneai referitor la gandul imputernicit. Presupun ca alaturi de creatiile mentale ar trebui sa pun si sentimentul de **credinta** in materializare, adica acea stare pe care o are cel aflat in „statia de autobuz”, care este sigur ca pana la urma va sosi masina. Exista vreun parametru mai important in acest proces?

Zamolxe: *Toti parametrii sunt importanti! Si holograma dinamica, dar si credinta. Le puteti imbunatati prin experienta. Incepeti cu lucruri simple.*

Remer Ra: Cred ca incep sa pricep cum stau lucrurile. Din aceasta cauza ti-am cerut detalii cu privire la obtinerea unui bun autocontrol mental.

Zamolxe: *Ti-am oferit cateva detalii si iata ca au trecut mai bine de trei saptamani de atunci si nici macar odata nu ai incercat sa fii macar pentru 15 minute un observator neutru al gandurilor tale.*

Remer Ra: Voi exersa cu siguranta. Cred ca simt un fel de rezistenta la nivel psiho-mental. Ce se intampla de fapt?

Zamolxe: *Rezistenta pe care o ai este de fapt teama de necunoscut si fuga de responsabilitate asupra propriei vieti; se manifesta printr-o forma ceva mai subtila. Trebuie sa faci asta! Aceasta este misiunea ta, tu ai ales-o! Urmatoarea lucrare va fi ceva mai complexa, vom explora impreuna perioada de glorie a Atlantidei si scoala de spiritualitate fondata de mine la Sarmisegetuza. Pentru a reusi, va trebui sa-ti ridici mai mult vibratiile, sa-ti faci mai multa ordine in planul psiho-mental. Vei progresa mai rapid deoarece ai mai trecut prin acest proces, ai deja formati vectorii in planul cauzal, dar pentru a ajunge acolo trebuie sa treci de planul mental, adica este nevoie de ordine.*

Remer Ra: Observ o diferenta intre momentele cand ne-am intalnit in primele zile si cele de acum. Ceva s-a pierdut, mi-e dor de acele sentimente. Ce se intampla? Mi s-au blocat anumite circuite din planul emotional in timpul interventiilor?

Zamolxe: *Este vorba de responsabilitate. Incepi sa o simti tot mai pregnant. Nu-ti fie teama! Te gandesti cum va fi primita aceasta lucrare, la critici, atacuri si mai ales la ce forte pot declansa aceste lucrari. Iti repet: aceste legi-chei nu pot scoate nimic rau din subconstientul vostru. Referitor la sentimente: nu ti s-au blocat circuitele din planul emotional, ci doar s-au facut unele delimitari. Tu ai posibilitati mari de comunicare pentru ca ai avut acces la cunoastere si ai lucrat cu stiinta spirituala in alte vieti. Poti patrunde mai adanc lucrurile si ai un circuit intuitiv relativ bun. Candva mi-ai fost discipol, alta data preot; din aceasta cauza cer poate mai multe de la tine.*

Remer Ra: Zamolxe, stiu ca aceste invataturi vin in contradictie cu unele credinte si mai ales cu unele sisteme ale societatii, care prin dinamica lor mentin omul inlantuit din punct de vedere mental! Este posibil ca aceasta lucrare sa treaca neobservata, sa nu gaseasca rezonanta, dar mai exista si posibilitatea cealalta, adica sa aiba rezonanta. In acest caz, vor fi forte care vor reactiona!

Zamolxe: *Fortele care vor reactiona sunt infime, mici spasme ale unui trecut anchilozat.*

Nu se pot compara cu cele noi! Iti repet: nu-ti fie teama, esti sub protectia mea, iar peste mine nu trece NIMENI! Scrie-o cu litere mari. Pe cei care vor incerca sa murdareasca aceste invataturi ori sa loveasca in vreun fel sau altul pe cei care le vor (re)descoperi in fiinta lor, ii voi „ajuta“ sa-si reaminteasca ca ei sunt gazde aici, nu stapani. Am respins echipaje puternice din afara sistemului solar cu doar cativa ani in urma, fara a face un efort deosebit, deci cu atat mai mult putem atenua sau elimina anumite interventii ale unor forte terestre, incomparabil mai slabe.

Remer Ra: Sunt slabe din punctul tau de vedere si al fiintelor de lumina care ne vegheaza, dar pentru noi sunt puternice, si au dovedit-o de multe ori; dispun de toate mijloacele pentru a contracara rolul zonei romanesti la trezirea spirituala a umanitatii.

Zamolxe: *Se apropie momentul in care legaturile dintre voi si fiintele de lumina care supravegheaza aceasta zona, vor deveni din ce in ce mai puternice. Peste foarte putina vreme veti simti din ce in ce mai puternic influenta traseului energetic (re)descoperit de tine si implicit, vor fi din ce in ce mai multe contacte la nivel subtil dintre voi si fiintele de lumina care va vegheaza. Mai multe amanunte iti voi da la momentul oportun.*

Remer Ra: M-ai facut curios referitor la respingerea unor echipaje extraterestre. Ce doreau ele de fapt?

Zamolxe: *Fortarea centrelor atlante, lyrane, dar mai ales a modulelor de lumina lasate de fiintele spirituale, responsabile de crearea matricei informationale a omului. Dupa tragedia Atlantidei, grilele rezonante ale Pamantului responsabile de programele evolutive au fost desfiintate si astfel Pamantul a devenit un fel de ”teren fertil“ pentru multe echipaje extraterestre rebele, adica diverse mici aliante de extraterestri care doreau sa va foloseasca in diferite scopuri.*

Remer Ra: Interesant ce-mi spui, dar de ce la noi? Galaxia este uriasa. Despre ei si influenta lor spuneai la inceput referitor la pericolul care ne asteapta la inceputul secolului urmator?

Zamolxe: *Nicidecum! Cativa „fugiti de acasa“ nu pot pune in pericol aceasta planeta si locuitorii ei. Acestia voiau iarasi rolul de „zei“ si integrarea intr-un mic program evolutiv, dar planurile lor nu sunt compatibile cu ale noastre si ale voastre. In urmatoarea lucrare voi aduce mai multe amanunte referitor la adevaratul pericol din viitorul apropiat.*

Remer Ra: Oricum, nu cred ca am mai fi dusi de nas atat de usor, ca in trecut. In plus, acum ne-am dezvoltat foarte mult din punct de vedere tehnologic si cred ca am putea crea destule probleme unor eventuali „zei“ care ar dori sa ne impuna ceva anume.

Zamolxe: *Asa-zisa voastra dezvoltare este o iluzie. Nici macar din punct de vedere tehnologic nu se poate spune ca aveti un cuvant de spus, in ciuda micilor pasi facuti. Sunteti de abia la inceput. Reusiti sa manevrati doar forte brute. Sunteti foarte vulnerabili la senzorial, daramite la influente subtile. Daca ati sti cat de putin sunteti dezvoltati din punct de vedere mental si tehnologic, comparativ cu alte civilizatii extraterestre din relativa voastra apropiere, probabil ca ati fi socati. Cat priveste stiinta spirituala, nu ati depasit nivelul epocii de piatra. Fata de potentialul vostru spiritual, actualmente cei mai evoluati dintre voi arata ca niste mici movilite de pamant in comparatie cu cei mai vanjosi munti.*

Remer Ra: Ce poti sa-mi spui despre modulele de lumina si ce reprezinta aceste grile rezonante?

Zamolxe: *Nimeni nu are deocamdata acces la modulele de lumina! Ele au fost puse de fiintele spirituale hiperevoluate din centrul galaxiei imediat dupa ce s-a aprobat noul plan evolutiv al omenirii de dupa tragedia Atlantidei. Iti pot spune doar ca ele se vor activa si vor putea fi accesate de catre voi numai cand vor detecta un anumit salt evolutiv. Altminteri, este imposibil accesul la ele.*

Remer Ra: Si atunci de ce s-ar mai incerca „fortarea“ lor?

Zamolxe: *Pentru ca pot oferi informatii deosebit de valoroase chiar si pentru dimensiunile vibrationale inferioare. Ele sunt de fapt cele mai complexe si mai formidabile tehnologii de lumina care exista la ora actuala in intreaga galaxie. Doar fiintele care le-au*

creat le pot accesa inainte de activarea programata. Ele sunt dispuse pe anumite „coridoare“ inter-dimensionale. Ele sustin si noua grila rezonanta a Terrei. Va mai pot spune ca pe teritoriul romanesc sunt patru astfel de module.

Remer Ra: Auzisem de plasarea unor grile magnetice in cercurile metafizice ale Noii Energii, dar nu si de grilele rezonante.

Zamolxe: *Este acelasi lucru, insa aceste grile sunt mai mult decat „magnetice”. Mai corect este termenul de „rezonant“ deoarece magnetismul presupune o dinamica limitata. Iti voi da mult mai multe amanunte in cea de a doua lucrare. Pentru moment nu va ajuta aceste informatii, ba chiar va pot pune in incurcatura.*

****

Chemarea Atlantilor

In prima lucrare (Legile lui Zamolxe) am cautat sa aduc la lumina o parte din legile universale, legi ce constituiau temelia scolii de spiritualitate fondata de Zamolxe in aceasta zona geografica (Dacia), Zamolxe fiind una dintre unitatile de constiinta ale divinitatii care s-a intrupat printre oameni. Prin aceste legi se pot accesa vibratii deosebite, iar informatii ancestrale, ascunse in subconstient, pot iesi la lumina, determinand schimbari majore in constiinta.

In aceasta lucrare se va revela maretia Atlantidei, dar si aspecte mai putin cunoscute despre lumea in care traim. In ce priveste Atlantida, vor fi scoase la lumina multe dintre caracteristicile acestei civilizatii, precum organizarea sociala, invatamantul, spiritualitatea, cultura, arta, stiinta, relatiile cu alte civilizatii etc.

Pentru multi dintre dumneavoastra, ceea ce voi relata despre Atlantida, poate ca va fi catalogat drept fictiune, ba chiar sunt aspecte la care nici macar producatorii de acest gen de filme de la Hollywood n-au indraznit sa prezinte. Toate acestea trebuiesc revelate, deoarece in aceasta zona geografica deja s-au intrupat destul de multi atlanti (si nu numai), iar aceasta lucrare va constitui pentru ei un prilej de aducere aminte. Cu aceasta ocazie ei vor descoperi si cateva chei, cu ajutorul carora vor descatusa anumite vibratii, scotandu-se astfel la lumina cunostinte ezoterice valoroase (si nu numai), ramase ascunse in multe zone ale subconstientului. Foarte multe spirite evoluate au venit in trup, in aceasta zona geografica, incarcati fiind cu inestimabile comori spirituale.

Cu ocazia acestei lucrari, mi s-a dat acceptul de a prezenta cateva aspecte legate de alte zone importante ale planetei. Aceste zone vor avea, alaturi de Romania, roluri vitale in viitoarele transformari planetare. Mi s-a mai cerut sa fac si anumite lamuriri cu privire la „temutul” an 2012, deoarece informatiile aparute in ultima vreme au creat un val de teama referitor la aceasta data.

Chiar daca voi dezamagi pe multi dintre dumneavoastra, trebuie sa spun ca nu am primit inca acceptul de a revela traseul energetic vital, care de altfel constituie „pilonul central” al transformarilor ce vor avea loc, nu numai in Romania, dar si in restul lumii. Trebuie sa intelegeti ca acest traseu este structura de baza a matricei energo-informationale din aceasta zona geografica si constituie, de asemenea, temelia transformarilor planetare (care deja au inceput). Nu este vorba de protectia traseului, ci de protectia celor care vor lua cunostinta de acest traseu. Fara o pregatire prealabila, patrunderea in acest traseu poate determina dezechilibre grave in toate corpurile (fizic, eteric, emotional, mental si chiar cauzal). Prea multa lumina poate orbi o persoana, iar prea multe vibratii inalte pot, de asemenea, avea efecte contrare.

Peste cateva luni voi scoate la lumina misterele scolii de spiritualitate fondata de Zamolxe in vechea Dacie. Voi revela etapele parcurse de catre vechii maestri daci, initierile si tehnicile secrete care erau folosite pentru a se depasi conditia umana limitata. Am avut acces la o lume extraordinara... Acest pamant ascunde taine greu de imaginat

pentru cei mai multi.

Rolul pe care Romania, aceasta mica tara, il va avea in cadrul viitoarelor transformari planetare a fost revelat, intr-o masura mai mica sau mai mare, in urma cu mai multi ani de catre unii vizionari straini (Sundar Singh, Vanga sau altii mai putin cunoscuti), insa aceste informatii au constituit doar un motiv de amuzament pentru multi. Intr-un fel, au dreptate sa fie sceptici. Este greu de crezut ca o tarisoara mica, din acest colt de lume, poate avea un rol atat de important, ba chiar vital.Cat de curand, zambetele lor ironice se vor transforma in mirare, uimire, ba chiar soc.

Eu imi fac in continuare datoria...

Remer Ra
Bucuresti, 2011
(remer.ra@gmail.com)

Inceputuri

Inainte de toate, pentru a raspunde unor intrebari, as dori sa aduc anumite lamuriri cu privire la inceputurile drumului meu in ceea ce priveste spiritualitatea. Avand in vedere continutul acestor lucrari, este de la sine inteles ca, cei mai multi dintre voi, ati dori sa aflati cum a inceput totul.

Ei bine, totul a inceput cu multi ani in urma. Primele semne au aparut inca din primii ani ai copilariei. Nu cred sa fi avut mai mult de 5-6 ani. Nu-mi aduc aminte sa fi mers inca la scoala. Primul semn a fost un vis. Se facea ca eram singur in scara blocului unde locuiam. La un moment dat, in spatiul de la intrare, in zona unde sunt de obicei cutiile postale, mi-a aparut in fata o imagine. Era pur si simplu imaginea clara a unei reprezentari din iconografia crestina. Nu mai tin minte exact, socul a fost extrem de mare, dar mi s-a parut ca era vorba de reprezentarea lui Dumnezeu. Am vazut clar norii, dar si o entitate deasupra lor. Exact ca imaginile vazute de mine pe icoane. Imaginea imi parea ca fiind foarte vie, ba chiar mi s-a parut ca entitatea dorea sa-mi spuna ceva. Recunosc, visul m-a speriat foarte tare si m-am trezit imediat. Nu am povestit nimanui acest vis, insa nu l-am uitat niciodata.

Mai tarziu am aflat ca, de fapt, fusese primul meu contact cu o entitate de lumina, din zona pe care noi o numim „cer”. Era evident ca informatia cauzala a fost trecuta prin senzorii mentali, iar la acea varsta, imaginea despre Doamne-Doamne era cea vazuta la icoana bunicii de la tara, adica o persoana cu barba, stand pe un nor... Exact asa „traductorii” mentali mi-au revelat imaginea.

Al doilea vis care m-a marcat enorm, a fost un peisaj ce parea de-a dreptul desprins din filmele stiintifico-fantastice. La fel, se intampla in primii ani ai copilariei. Tin minte ca admiram o cladire imensa, ca un zgarie-nori din zilele noastre. Insa atmosfera era ceea ce mi se parea de-a dreptul iesita din comun. Pur si simplu, aerul era rosu! La un moment dat am vazut cateva persoane, imbracate in alb, care pareau sa comenteze ceva legat de o schema. Unul dintre ei tinea in maini o harta sau o schema, nu mai tin minte exact ce era, dar stiu ca erau foarte prinsi in discutie. La un moment dat s-au desprins de imaginea mea

si am mai ramas putin sa admir respectiva cladire. Semana oarecum cu cladirile moderne din zilele noastre, doar ca in locul a ceea ce pareau a fi ferestrele, erau de fapt niste forme ovale.

Acest vis a fost, de asemenea, foarte marcant pentru mine, deoarece era pentru prima data cand visam ceva ce nu mai vazusem niciodata. Cu toate ca acest fel de cladiri inalte se construisera in lume chiar de la sfarsitul secolului 19, eu nu mai vazusem asemenea constructii. Nu ma uitam la televizor, iar parintii nu aveau obiceiul sa-mi rasfoiasca paginile diverselor carti din casa; eram prea mic pentru asa ceva. Insa visul nu l-am putut uita niciodata.

Mai tarziu, aflasem ca imaginea era din... Atlantida. De ce era aerul rosu? Ulterior, am cautat sa gasesc raspunsul. Niciunul din ghizii spirituali nu mi-a raspuns la aceasta. Mi-au spus ca intr-o buna zi, voi intelege mesajul.

Vreau sa mai spun ca in perioada copilariei, in momentul in care intram in casa cuiva, imediat simteam amprenta energetica. Era ca un „miros energetic”. Puteam chiar sa simt campul emotional al celor din casa. Niciodata nu m-am inselat. Daca mergeam cu parintii la unii amici de-ai lor, simteam imediat daca sunt cumva compatibili energetic si emotional. Stiam-simteam cu care vor mentine amicitia si cu care nu o vor mentine. La fel, simteam cand un prieten de joaca nu ma placea sau cand era sincer. Din pacate, aceasta capacitate s-a diminuat cu timpul. Acum, pentru a realiza acest lucru, trebuie sa intru intr-o stare speciala de relaxare fizica si psiho-mentala, iar apoi sa ma conectez la campul mental al respectivei persoane.

Insa evenimentul care m-a determinat sa privesc cu alti ochi fenomenele neobisnuite si sa incerc sa patrund cu mintea si cu sufletul diversele capacitati latente din om, s-a petrecut cativa ani mai tarziu. Aveam in jur de 13-14 ani si eram inca in scoala gimnaziala. Pentru prima data in viata, am avut parte de o imbinare intre planul fizic si cel subtil.

Visasem ca eram la o oarecare distanta de blocul unde locuiam (cateva statii de autobuz) si ma grabeam sa ajung cat mai repede acasa. In copilarie, am locuit intr-un oras muncitoresc, iar pe atunci circulau foarte multe masini speciale (dube) care transportau muncitori catre diversele intreprinderi orasenesti. De multe ori, soferii opreau dubele in apropierea statiilor si, daca era suficient loc, luau pe langa muncitori si cativa calatori grabiti. In viata reala, de multe ori am apelat la aceste dube, caci autobuzele circulau din ce in ce mai rar datorita restrictiilor impuse de regimul comunist. La fel am facut si in acele momente din vis. Cand cineva vroia sa coboare din duba, trebuia sa apese un buton de langa usa si astfel soferul era instiintat de acesta. In momentul in care m-am apropiat de blocul unde locuiam si am apasat respectivul buton s-a petrecut pur si simplu sa sune si ceasul desteptator, motiv pentru care, evident, m-am trezit din somn. Pe moment nu am realizat ceea ce se intamplase. Sunase ceasul desteptator deoarece trebuia sa merg la scoala, dar sunase exact in momentul in care apasasem butonul din vis.

Sincronicitatea dintre planul subtil al visului si realitate nu mi-a dat pace mult timp dupa aceea. Pentru prima data, am fost pus in fata unui fapt implinit. Cum se intamplase? Ceasul meu desteptator era o marca ruseasca (Slava) de calitate medie, si zilnic avea o eroare de 3-4 minute. Evident, ceasul era mecanic, cu arc. Vreau sa mai spun ca ceasul nu avea secundar. Surprinderea mea a fost si mai mare in acest caz. Cumva, ceasul intern al subconstientului meu preluase inclusiv eroarea ceasului mecanic, dar preluase eroarea chiar la secunda, iar astfel a prelucrat visul (care de altfel a fost extraordinar de realist) in asa fel incat sa apara o sincronicitate perfecta.

Am incercat sa povestesc acest vis multor persoane, insa ori nu eram crezut, ori eram luat peste picior. Prin urmare, am inceput sa cercetez singur evenimentul. Din pacate, regimul comunist nu „rezona” cu literatura ezoterica, asa ca la un moment dat a trebuit sa ma las pagubas cu raspunsurile din afara. Totusi, pentru mine, si aceasta experienta (alaturi de celelalte enumerate mai sus) nu a facut altceva decat sa nasca si mai multe intrebari.

Evident ca dupa revolutia din decembrie 1989 au inceput sa apara tot felul de carti cu tematica ezoterica si spirituala. Le devoram pur si simplu. La inceput, au aparut carti care tratau in special aspecte spectaculoase, de genul „previziuni" despre catastrofe (Nostradamus, „vizionari" etc.), horoscoape de tot felul, persoane cu fel de fel de capacitati, extraterestri, OZN-uri etc. Printre toate aceste subiecte, mai ieseau de sub tipar si lucrari cu adevarat valoroase, care tratau la modul serios capacitatile latente ale omului. Erau lucrarile unor psihologi, scriitori, medici sau chiar ale unor gazetari, care tratau aceste aspecte legate de ezoterism cat se poate de profesional. De regula, cei mai multi oameni, atunci cand isi exprima parerea referitor la aceste aspecte, au o reactie previzibila. Ori cred tot ceea ce le este pus sub nas, ori iau in deradere subiectele. Cerusem parerea unui profesor de psihologie din liceu, despre ceea ce ar fi putut sa determine interesanta sincronicitate dintre vis si realitate, dar, din pacate, am remarcat ca profu' de psihologie incerca sa determine cauzele pentru care vreau sa par diferit de ceilalti. Credea ca sunt un tanar care vrea sa impresioneze in orice fel. Am remarcat imediat tiparul psihologiei comuniste. Aceasta gandire reactiva de tip pavlovian a celor mai multi oameni m-a determinat sa fiu, ulterior, mult mai discret.

Ca o ultima incercare, am contactat o persoana, de la o oarecare revista, spre a ma lamuri cat de cat. Raspunsul a fost cat se poate de simplu si de direct. Visul nu reprezenta altceva decat o confirmare a faptului ca, pentru mine, exista o punte de legatura intre realitatea fizica si cea subtila si ca sunt multe cazuri de acest gen. Problema cea mai mare consta in faptul ca foarte putini dintre cei care au formata aceasta punte accepta sa parcurga o cale spirituala autentica. De ce? Pentru ca parcurgerea unei cai spirituale autentice presupune schimbari pe toate planurile, iar lenea si inertia psiho-mentala sunt de regula foarte mari. De acest lucru m-am convins pe pielea mea. A trebuit sa suport foarte multe lovituri ale sortii, pentru a fi „trezit" cat de cat si pentru a-mi urma drumul pentru care m-am intrupat.

Primii pasi

Datorita acestor intamplari prin care trecusem inca din frageda copilarie, am cautat nu numai sa gasesc anumite raspunsuri, dar simteam totodata ca viata mea trebuia cumva sa capete un sens. Adica simteam destul de clar ca scoala nu era indeajuns pentru mine. Simteam ca trebuia sa fiu implicat cu totul in... altceva.

In acele vremuri, sistemul de evolutie reprezentat de yoga a fost singurul care parea sa rezoneze cu ceea ce cautam. Din pacate, doar cateva lucrari aparute la inceputul anilor saptezeci imi erau la dispozitie, iar tematica lor cuprindea aspecte ce tin mai mult de pozitiile corporale (asana). Era oarecum uimitor ca au aparut (in regimul comunist) chiar si numai cateva lucrari, dar probabil ca, pentru autoritatile vremii, yoga nu reprezenta mai mult decat o simpla gimnastica fizica indiana.

Dupa revolutie au aparut mai multe lucrari despre yoga, inclusiv unele care prezentau aspecte cenzurate de puterea comunista. Tehnicile de meditatie, tehnicile de concentrare, aspectele legate de corpurile energetice subtile, legile universale, precum si multe altele, imi erau acum la indemana. Important era sa particip efectiv, sa fiu consecvent in stradania mea.

Dintre tehnicile de concentrare pe care le practicam destul de des, era una la care trebuia sa parcurg mental un anume traseu. Parcurgerea trebuia sa fie in conformitate cu modelul real de parcurs. Astfel, daca imi lua 30 de secunde sa cobor scarile, atat trebuia sa dureze si „coborarea" mentala, daca in mod real imi lua 4 minute sa ajung undeva, atat trebuia sa parcurg si mental. De asemenea, trebuia sa mai „intorc" mental capul, sa observ locatia, cladirile din jur, oamenii, masinile etc. Acest exercitiu este extrem de puternic si determina nu numai cresterea puterii de concentrare, dar echilibreaza si calibreaza anumite circuite energetice subtile. Pe de alta parte, realizeaza si o foarte buna

echilibrare intre emisferele cerebrale.

In timpul unui astfel de exercitiu am fost, pur si simplu, luat „ca din oala” si dus in interiorul unui munte. La inceput nu realizam ce se intampla cu mine. Credeam ca din cauza oboselii, mintea mea nu mai reusea sa se concentreze cum trebuie si se lasa purtata de diversele imagini mentale. Cei care practica anumite forme de meditatie stiu ca aceste imagini survin destul de des, fiind rezultatul unor campuri energetice subtile, care sunt localizate in „fundalul” mentalului. De obicei, aceste campuri sunt legate de preocupari, temeri, asteptari etc., si pot induce imagini diverse. Fenomenele de atractie si respingere stau de regula la baza acestor campuri. Suportul energetic al acestor campuri sunt, in general, emotiile si sentimentele, dar pot fi si anumite stari induse de campul energetic al altor persoane sau sunt scapate din propriul inconstient.

Nu prea am dat importanta acestei escapade, insa am remarcat ca s-a petrecut si a doua oara. Si a treia... De-abia dupa cateva astfel de „iesiri” din schema exercitiului, am inceput sa-mi pun anumite intrebari. Mi s-a parut foarte interesant ca doar intr-o anumita zona din traseu se intampla sa fiu „luat”. La urmatorul exercitiu chiar mi-am impus sa fiu foarte concentrat cand ajung in respectiva zona. Am remarcat ca, pur si simplu, atunci cand „treceam” mental prin acea zona, eu eram „ridicat” fara sa vreau si eram „introdus” intr-un munte. In interiorul muntelui, undeva in departare, observasem ceva ce parea sa fie o lumina. In rest, intuneric total. Recunosc, mi-a fost frica sa ma apropii de acea lumina. Din acel moment, teama ca nu eram capabil sa-mi stapanesc mintea incepuse sa devina tot mai pregnanta. Am remarcat ca respectiva imagine nu era una de „fundal”, care dureaza cateva clipe, ci se mentinea tot timpul. Necunoscand situatia, m-am speriat, crezand ca m-am aventurat intr-un spatiu mult prea pretentios pentru mine. Citisem despre riscul unor exercitii de meditatie mai pretentioase, iar eu nu aveam niciun indrumator. Cei cativa instructori sau practicanti yoga din oras, cu care luasem contact, aveau aceeasi gandire reactiva pavloviana. Fie deviau discutiile catre asanele corporale, fie ma priveau cu neincredere, fie nu stiau ce sa-mi spuna.

Prin urmare, am intrerupt aceste tehnici. De fapt, incetasem sa mai parcurg vreo cale spirituala si m-am preocupat mai mult de viata asa-zis normala. Numai ca... stupoare, lucrurile incepusera sa devina din ce in ce mai neplacute pentru mine. Am inceput sa pierd din ce in ce mai mult, pe toate planurile. Nu mai aveam niciun fel de control asupra vietii mele. Pierdusem din punct de vedere sentimental, imi pierdusem si locul de munca, pierdusem chiar si majoritatea prietenilor. Pierdusem aproape totul. Cand avusesem preocupari diferite de ceilalti, aveam aproape totul, cand revenisem la „normalitatea” majoritatii, mi s-a luat aproape totul. Nu intelegeam ce se petrece cu mine.

Din punct de vedere economic si social, localitatea natala devenise intre timp un dezastru. Fiind o localitate care s-a dezvoltat foarte mult pe baza planificarilor comuniste, era oarecum normal sa apara probleme dupa revolutie. Cum nu mai aveam ce pierde, am hotarat sa plec si sa reiau totul de la zero.

Am plecat fara regret...

Capitala mi-a deschis multe posibilitati. Desi nu cunosteam pe nimeni in acest oras, mi-am gasit repede un loc de munca, fara niciun fel de interventii (si conform studiilor). De asemenea, rezonanta si sincronicitatea mi-au purtat pasii catre cei cu preocupari asemenea mie si, in scurt timp, in viata mea au aparut noi prieteni. Totusi, simteam ca o tensiune ascunsa era gata sa rabufneasca. Mi-am adus aminte de respectivele tehnici. Le-am reluat...

Aflasem de la foarte multe persoane (care aveau experienta in activitati ezoterice) ca nu trebuie sa-mi fie frica de nimeni si de nimic, caci frica este cel mai mare dusman al omului. Trebuia sa ma las purtat de aceste „rapiri”, deoarece ele faceau parte din planul meu cauzal, din viata mea. Toate aveau un sens si un rol. Nu trebuia sa ma impotrivesc si nici sa ma las cuprins de teama.

Prin urmare, m-am lasat purtat in munte. M-am apropiat de respectiva lumina si am

simtit instinctiv ca trebuie sa patrund in ea. Era ca o energizare, ca si cum m-as fi inconjurat cu o afectiune deosebita. Ulterior, am aflat ca de fapt mi se reechilibrau anumite circuite energetice subtile. Simteam si o prezenta alaturi de mine, dar nu puteam percepe nicio forma. De asemenea, planul mental devenise mult mai clar. In foarte scurt timp am revenit la vechile preocupari. Acum, faptul ca stateam in capitala reprezenta pentru mine un avantaj din punct de vedere informational, caci aveam acces la multe informatii.

Pentru cei care nu cunosc fenomenul, vreau sa spun ca exista mai multe feluri de a accesa spatiul astral. Cel mai des intalnit, este cel de conectare vibrationala. Mai poarta denumirea si de vedere astrala sau vedere subtila. Poate ca mai corect ar fi termenul de perceptie astrala, deoarece intervin mai multe simturi subtile.

Conectarea vibrationala nu este chiar o calatorie astrala, caci nu are loc deplasarea propriu-zisa a corpului astral, ci se realizeaza numai o legatura vibrationala la anumite campuri energetice subtile. Este asemanator fenomenului de receptie tv, doar ca „televizorul” nostru este mult mai complex. Este ca un aparat de receptie multidimensional extrem de sofisticat.

Absolut tot ce exista in lumea larga si este parte integranta in cadrul unor procese dinamice (oameni, obiecte, spatii, fenomene etc.) prezinta campuri energetice specifice. Fie ca prezinta campuri proprii, fie ca fac parte din alte campuri mai complexe, toate acestea prezinta campuri energetice specifice. De asemenea, fiecare camp energetic prezinta o amprenta vibrationala specifica. Omul are campul energetic cel mai complex de pe aceasta planeta, fiind capabil sa-si „ajusteze” receptorii astralo-mentali astfel incat sa intre in rezonanta cu toate tipurile de vibratii. Pentru a reusi o conectare vibrationala la un camp anume, este necesar sa avem un „circuit receptor” functionabil.

Asa cum un receptor tv poate prelua transmisiile unor statii de emisie, pe anumite frecvente, la fel, omul este capabil sa receptioneze o foarte larga varietate de vibratii comune tuturor, dar si vibratii foarte complexe si foarte puternice (transmisiuni ale unor fiinte extraterestre, transmisiuni din spatiile 4D, 5D etc). Dar pentru a fi un bun receptor, este necesar sa avem un circuit receptor bine calibrat, echilibrat si purificat, altminteri riscam nu numai sa avem parte de multi „purici” si „zgomote de fond” la nivel mental, dar si sa „prelucram” diferit informatiile receptate. Sunt foarte multe de facut in acest sens.

O buna conectare spirituala presupune asadar o curatare si o buna echilibrare a tuturor corpurilor. Este foarte greu de realizat o buna conectare vibrationala atunci cand:

- corpul fizic este intr-o continua „incordare” si tensiune, pentru a asimila si elimina alimentele denaturate ce sunt ingerate zi de zi;
- exista dependenta fata de diverse vicii;
- corpurile subtile (in special emotional si mental) sunt tulburate de diverse temeri, angoase, prejudecati, cutume, blocaje mentale si diverse tipare negative;
- omul nu se bazeaza pe propriile forte si se lasa condus de altii sau de diverse utopii.

Capacitatea de conectare la diverse vibratii din spatiul astral este o rezultanta a eforturilor depuse in mai multe vieti anterioare.

Comunicarile cu entitatile din spatiul astral se realizeaza fie prin intrarea intr-o stare specifica de receptie si „traducerea” complexului de energii receptat, fie prin transfer direct (scriere sau vorbire automata), fie folosind un anumit limbaj simbolic (forme, culori, sunete).

Intrarea in „starea specifica” de receptie-comunicare presupune generarea unui camp energetic subtil specific. Prin intermediul acestui camp specific o entitate se poate conecta la constientul unei persoane si ii poate transmite diverse date. In acest caz, informatia receptata poate fi foarte clara si se aude ca un fel de voce interioara. Cu cat receptorul are o capacitate mai mare de concentrare si de detasare fata de alte influente, cu atat mai mult se pot recepta mai multe date. Prin scrierea sau vorbirea automata, receptorul isi „retrage” simturile constientului si lasa efectiv entitatea sa se manifeste prin el. Folosirea unui limbaj simbolic este o metoda greoaie, dar se pot transmite date destul de complexe.

Necesita o pregatire de ani de zile, dar are avantajul ca se pot transmite date complexe care nu rezoneaza cu structura vibrationala a receptorului sau care sunt in afara spectrului lui de perceptie.

Calatoria astrala propriu-zisa se poate face corect numai dupa ce s-a realizat calibrarea si echilibrarea din cadrul conectarii vibrationale. Desi calatoria astrala este destul de usor de realizat, nu este deloc recomandabil sa se faca acest lucru fara o pregatire prealabila. Pericolul cel mai mare consta in faptul ca, in timpul acestor calatorii, se pot prelua multe amprente energetice care pot fi daunatoare corpurilor noastre subtile sau pot crea interferente care nu sunt de dorit.

La ora actuala au „transpirat" foarte multe tehnici de iesire in spatiul astral insa, din pacate, foarte putini atrag atentia asupra riscurilor la care se expun cei care fac acest lucru fiind nepregatiti. Daca inainte de iesirea in astral nu se realizeaza anumite curatari energetice, emotionale si mentale, exista riscul major de a fi „agatat" de vibratii si chiar entitati care nu sunt chiar pe placul nostru. Intotdeauna, in astral va veti intalni cu ceea ce rezonati! Daca manifestati teama in viata voastra, atunci veti interactiona cu vibratii asemanatoare. Daca urmariti scopuri ascunse sau vreti sa manipulati (persoane, energii, procese etc.), atunci si voi sunteti „cobaii" altor entitati. Daca sunteti in relatii dusmanoase cu multe persoane si stiti ca sunteti foarte urati de acestia, atunci riscati sa cunoasteti formele lor mentale, care pot fi de-a dreptul oribile. Ar trebui sa cunoasteti cateva legi foarte importante inainte de-a incerca sa realizati calatorii astrale. Legea rezonantei, legea polaritatii si a sincronicitatii sunt foarte pregnante in spatiul astral. Prin urmare, ceea ce dati aceea primiti, ceea ce emiteti aceea receptionati, asemanatorul atrage asemanatorul etc.

Cel mai indicat ar fi sa nu incercati calatoria astrala de unul singur, ci sa cereti ajutor. Este mult mai indicat (si mai sigur) sa fiti asistati de catre un ghid spiritual in primele calatorii. Inainte de a cere ghidului sa va asiste intr-o calatorie astrala, este obligatoriu sa aveti o stare de relaxare avansata, sa eliminati orice fel de teama, sa eliminati indoiala si oscilatiile emotionale si sa aveti incredere in propriile forte. Cel mai important este sa intelegeti ca orice fel de experienta legata de calatoria astrala trebuie sa va ajute numai si numai pentru evolutia spirituala.

La inceput, calatoria astrala poate fi destul de inselatoare, caci se poate confunda cu imaginatia sau cu starea de visare constienta, numita in literatura de specialitate „lucid dreaming". Foarte multi sunt dezamagiti de primele incercari si apoi intrerup experimentele. Este foarte bine ca se petrece astfel. Planul astral este la inceput „suprapus" peste planul mental si emotional, astfel ca multi nici nu realizeaza atunci cand fac o calatorie astrala.

La primele experimente, o calatorie astrala nu este la fel de „clara" ca o calatorie fizica, dar are anumite particularitati prin care se poate diferentia de visarea constienta sau de meditatie. Astfel, primul semn poate fi o usoara senzatie de racoare, caldura sau senzatia ca sunteti „electrizat". Calatoria astrala are un caracter continuu, adica nu apar interferente cu diversele fluxuri mentale; componenta emotionala este incomparabil mai puternica; apar situatii neprevazute (apar personaje si aspecte legate de obiectul calatoriei), se pot percepe informatii, culori, forme, dar si stari si emotii deosebit de puternice.

Legat de calatoriile astrale, este bine sa se cunoasca alte cateva aspecte extrem de importante. In primul rand, in calatoriile astrale nu sunt permise incalcari ale legilor universale. Observ in anumite lucrari ca se incearca sa se profite de aparenta naivitate a primului val de suflete evoluate deja intrupate, dorindu-se detectarea si racolarea lor in diverse scopuri. Cine incearca sa intervina in planul cauzal al altor oameni, comite o mare greseala si va plati pentru asta. Ce se vrea de fapt? Anumiti „cercetatori" (cu epoleti) cauta sa detecteze persoanele care dispun de „ecran" pe corpul eteric. Este cu totul altceva decat calatoria astrala. „Ecranul" pe corpul eteric este un instrument extrem de puternic si prin el se pot detecta aspectele energetice primare. Adica se pot colecta date din realitatea

fizica, dincolo de spectrul normal de perceptie vizuala. Foarte putine fiinte dispun de un asemenea instrument. De regula, cei care au acest instrument nici nu realizeaza acest lucru. Persoanele cu „ecran” pot detecta orice fel de date din spectrul energetic primar, de aceea se incearca folosirea lor pentru diverse forme de spionaj. De regula, persoanele care dispun de „ecran” pe corpul eteric sunt folosite de catre spiritele superioare pentru diverse observatii (atunci cand se fac reglaje pe spatiile energetice din zona 4D si 5D). Altfel, nu. Daca sunt detectati, anumite programe cauzale intra in actiune si se „bruiaza” ecranul. Se poate merge pana la scoaterea entitatii din planul fizic.

Calatoria astrala are insa multe limite. Ea devine din ce in ce mai clara odata cu evolutia spirituala si cu realizarea echilibrului interior. Nu este recomandat sa se realizeze calatoria astrala fara a fi bine angrenat in procesul de evolutie spirituala.

O alta problema poate fi dependenta fata de anumite zone din dimensiunea astrala, existand riscul de-a ramane ancorat pe diverse vibratii, stopandu-se astfel evolutia spirituala. Este ca o „betie vibrationala”. Cei atinsi de aceasta problema au tendinta de a se izola de ceilalti.

Calatoria pe firul karmic reprezinta atat calatoria in trecutul actualei vieti, in viitorul probabil, cat si calatoria in propriile vieti anterioare.

Calatoria in trecutul actualei vieti se face de regula pentru a schimba anumiti vectori energo-informationali. Acestia s-au format ca urmare a unui eveniment neplacut sau chiar dramatic si care, ulterior, au reprezentat un factor destabilizator foarte puternic pentru planul cauzal. Metoda cea mai simpla de calatorie in trecutul vietii actuale este hipnoza sau autohipnoza. Metoda hipnozei este recomandata pentru persoanele care nu sunt capabile a realiza un bun autocontrol. In functie de campul energetic al terapeutului, se poate depasi chiar bariera actualei vieti. Este o terapie relativ buna, verificata, dar este foarte important sa cunoastem bine terapeutul (personalitatea, profilul etic, social etc.) deoarece campul sau energetic poate interfera cu cel al pacientului si se pot prelua si tipare energetice negative.

Pentru a realiza autohipnoza, este necesar sa avem un bun autocontrol mental. Pe acelasi fir karmic se pot face chiar calatorii in viitor. Aceste calatorii in viitor sunt de fapt proiectii probabile, care sunt facute de catre supramentalul nostru. Important este sa realizam o cat mai buna legatura cu supramentalul, iar acest lucru se face numai daca este realizata ordinea si armonia la nivel psiho-mental.

Calatoriile in viitor sunt instrumente de lucru destul de des folosite de anumiti maestri. Viitorul este dat de rezultantele tuturor proceselor evolutive din prezent. Asa cum meteorologii pot face anumite predictii despre vreme folosindu-se de datele din prezent, la fel se pot face si proiectii ale unui viitor probabil.

Pentru a face o calatorie in viitor, este obligatoriu sa fim foarte bine ancorati in prezent si sa cunoastem cat mai multe aspecte ce tin de procesualitatea evenimentelor. De regula, cei care pot „vedea” evenimentele viitoare sunt fiinte cu foarte multe intrupari la activ. Ei mai sunt numiti „spirite batrane”, vizionari, profeti.

CONEXIUNI

Piramida din Retezat

Dupa ce am parcurs etapele premergatoare iesirii in astral (curatare, energizare, armonizare), Ramo, ghidul meu spiritual, ma anunta ca urmeaza sa facem o calatorie in zona Bucegilor, dar ca aceasta calatorie va fi mai speciala.

Am ajuns in foarte scurt timp. M-am atasat de raza cilindrica de lumina si am ajuns in interiorul primei cupole, dupa care am patruns prin portalul dreptunghic in cea de-a doua cupola. Ma asteptam, ca de obicei, sa ma intampine Zamolxe. Spre mirarea mea, Zamolxe nu era prezent (de fapt nu reuseam eu sa-l percep), insa am vazut mai multe entitati de

lumina asezate in cerc. Ramo mi-a transmis sa patrund in cercul format de entitatile de lumina. Erau 16 entitati de lumina. La un moment dat, intre noi s-a declansat un fel de banda de lumina-forta de-o foarte mare intensitate. Am simtit din plin aceasta energie luminoasa, inclusiv corpul fizic vibra foarte puternic, desi este oarecum anormal acest lucru atunci cand te deplasezi in spatiul astral.

La un moment dat, observ in interiorul cercului de entitati un fel de coloana de lumina diafana si, fara sa am niciun fel de initiativa, ma vad dus in mijlocul acestei coloane. In acel moment am simtit atat prezenta lui Zamolxe cat si prezenta lui... Iisus. Parea a fi o persoana relativ tanara, cam la fel cu imaginea cunoscuta din majoritatea icoanelor. De asemenea, prezenta o lumina diafana venita parca din spatele sau, dar aceasta lumina nu era numai in jurul capului, ci parea ca emana din tot corpul. Era pentru prima oara cand Iisus isi facea simtita prezenta in interiorul Bucegilor. Am mai avut o singura intalnire cu Iisus, anume, cand am facut iesirea in grup, cu mai multe luni in urma, moment in care mi-a daruit piramida aurie.

Pentru mine, aceasta intalnire a fost realmente un soc. In urma cu cateva luni, intalnirea cu Iisus a declansat in sufletul meu o stare greu de transpus in cuvinte. Acea stare depasise orice fel de emotie sau sentiment, era mai degraba o uniune a totului, ca o revenire la... spatiul divin.

Insa, de aceasta data, in momentul in care l-am zarit pe Iisus mi-a venit in minte, extrem de clar, o anumita imagine pe care am preluat-o din prima mea tinerete. In timpul unui meci de fotbal, auzisem in tribune o injuratura de-a dreptul mizerabila. N-ar fi fost mare lucru daca n-as fi incercat sa ma dau „mare" fata de cunoscuti cu respectiva „opera lingvistica". Insa, ca un tanar naiv si fara prea multa minte, n-am stiut ca de fapt contaminasem mai multe minti si suflete cu acea imagine ordinara. Pentru mine, acel episod intrase de multi ani in negura uitarii. Pana acum...

Nu stiu cati pot realiza ceea ce am simtit in acele momente! Aveam in fata imaginea acelei injuraturi. Pur si simplu il vedeam pe Iisus in respectiva postura mizerabila. De fapt, am simtit nu numai dezgustul zecilor de suflete (pe care le contaminasem in tinerete), cat mai ales rusinea si groaza ca ceea ce facusem cu multi ani in urma este acum in fata mea, in fata lui Zamolxe, a lui Ramo, a entitatilor de lumina, dar mai ales in fata lui Iisus. Vreau sa spun ca starea pe care am simtit-o atunci nu are corespondent in viata mea reala. Nu mai traisem asa ceva. Am fost cu atat mai mult socat de faptul ca respectiva coloana de lumina diafana ma tinea legat de planul astral. Altminteri, orice fel de gand neplacut, orice gand de teama sau de nervozitate m-ar fi impins inapoi in corpul fizic. Eram de-a dreptul socat de ceea ce mi se petrecea. A fost singurul moment in care mi-am pierdut increderea in cei din jurul meu. Pentru cateva clipe chiar am crezut ca niste fiinte intunecate reusisera sa puna cumva stapanire pe sufletul meu. Respectiva imagine persista si parca imi ardea sufletul ca un fier inrosit. Era cumplit!

- *De ce te judeci atat de aspru*? imi spuse Iisus. Atat Ramo cat si Zamolxe pareau a fi doar simple prezente. Imaginea continua sa ma sfasie realmente. In planul fizic, simteam o arsura intensa in gat si in cosul pieptului. Reusisem sa remarc acest aspect si stiam ca asa ceva era anormal. In foarte scurt timp, din grupul entitatilor de lumina, am auzit cateva voci salvatoare.

- *Ceea ce ai facut nu inseamna nimic in comparatie cu ceea ce am facut eu candva*, imi spuse o entitate de lumina.

- *Tu esti cel care se judeca acum. Iarta-te!* imi spuse alta entitate din grup.

Desi auzisem clar incurajarile celor din grupul de lumina, precum si faptul ca Iisus imi spusese clar sa nu ma judec atat de aspru, in fata mea persista macabra imagine, care imi sfarteca sufletul.

- Cum sa nu ma judec Doamne-Iisuse? Cum sa fac asta? Cuuuuuuum? Strigatul meu disperat parea abia perceptibil...

- *Nu fugi de imagine, priveste-o! Accept-o pur si simplu. Nu o respinge, caci ii dai*

putere.

- Nu pot

- *Preia controlul. Infrunta imaginea. Priveste-o indiferent de ceea ce simti!*

- E greu sa fac asta, i-am raspuns.

- *Priveste imaginea si apoi elimina culorile,* venise remarca salvatoare a lui Zamolxe. Simteam puternic vibratia lui Zamolxe. Am simtit insa si o usoara dezamagire din partea lui Ramo, ghidul meu.

- *Priveste imaginea fara culori, apoi schimba formele. Ce imagine vezi? E bidimensionala sau tridimensionala? Ce sunete percepi? Nu te lasa controlat de imagine!*
Reusisem sa ma adun cumva, sa infrunt imaginea, s-o „decompilez" de culoare, de forma, ba chiar si sunetul l-am eliminat. Cu greu am reusit s-o desprind de mentalul meu. Am simtit ca imaginea patrunsese in mai multe spatii.

- A fost greu din cauza faptului ca ai afectat mai multe persoane, care la randul lor au dus imaginea mai departe, imi spuse Zamolxe.

In acel moment, ma intrebam: oare ce fel de stari teribile ar trebui sa suporte unii care au adus suferinte mult mai mari altor oameni decat o simpla injuratura? Ma cutremur numai la acest gand! Sa simti durerea tuturor celor pe care i-ai facut sa sufere. Ba chiar si suferinta acelora care au avut de suferit indirect de pe urma actiunilor tale.

Experienta teribila, avuta de mine in acele clipe, nu s-a sters. Ceva s-a rupt din mine... nu stiu... si din acel moment, lucrurile parca n-au mai fost la fel. Nu ma impacam cu gandul ca eu puteam sa ma judec atat de aspru.

Cu toate acestea, mi-am simtit sufletul eliberat de o foarte mare povara. Cu aceasta ocazie, am reusit nu numai sa invat o metoda de infruntare a starilor negative, dar mai ales s-o inteleg foarte bine. Intelegerea implica trairea, vibratia. Uitasem foarte repede experienta teribila prin care trecusem. Dincolo de toate acestea, am remarcat un aspect de-a dreptul incredibil pentru mine. Iisus se amestecase intre cele 16 entitati de lumina. Nici n-ai fi remarcat ca se deosebeste cu ceva de ei. Cata modestie, simplitate si iubire! Parea ca discuta ca intre prieteni cu unii dintre ei. N-am reusit sa percep ce anume discutau. Mai tarziu, Ramo mi-a transmis ca „discutasera" aspecte legate de matricea energo-informationala din zona romaneasca. Cele 16 entitati sunt spirite coborate din zone inalt vibrationale care raspund de aceasta zona geografica. Toti sunt fiinte intrupate in Romania. Au familii, locuri de munca, prieteni etc. Mi s-a spus ca numarul lor este extrem de mic, iar dintre acestia numai foarte putini (nu mi-a spus exact cati) sunt constienti de rolul lor la nivel de trup fizic. Toti sunt intrupati, dar numai cativa vin constient la aceste intruniri, prin dedublare. Am intuit ca nu sunt mai multi de cinci. Pentru o tara de importanta Romaniei, este ingrijorator de putin. Totusi, de bunul mers al matricei carpatice se ocupa multe fiinte din spatiile inalt vibrationale.

La un moment dat Zamolxe imi transmite:

- *Urmeaza-ma. Vom merge intr-un alt loc special. Vreau sa patrunzi intr-o locatie deosebita.*

M-am deplasat alaturi de Zamolxe prin coridorul din stanga salii, pana la acea masa circulara, in care mi se faceau infuzii in zona centrului energetic Ajna. Intr-adevar, infuzia a fost scurta si cat se poate de eficace. Toate starile rezonante, lasate de experienta teribila de mai inainte, au disparut ca prin minune. Am remarcat ca nu doar prin centrul energetic din zona fruntii (Ajna) mi s-a facut o infuzie energetica, ci si prin centrul Vishuddha (zona gatului) si Manipura (plexul solar). Probabil ca, in timpul experientei de mai inainte, aceste centre energetice mi-au fost puternic perturbate. Totusi, experienta ma preocupa. Zamolxe mi-a prins gandul:

- *Sunt mai multe motive pentru care trebuia sa treci prin aceasta experienta. Nu este vorba de o pedeapsa. Nimeni nu va pedepseste... voi sunteti cei care o faceti.*

- Asa mi-a spus si Iisus, ca eu sunt cel care se pedepseste. Insa nu pot sa cred ca sunt atat de dur cu mine. In mod constient, nu cred ca mi-as fi dat o astfel de stare.

- Pentru etapele pe care le ai de parcurs de acum inainte, trebuia sa te eliberezi de anumite tensiuni care nu erau perceptibile la nivel constient. Daca ai fi urmat tehnica pe care ti-am dat-o cu luni in urma, ai fi ajuns si singur la deblocarea acestor tensiuni.

- Daca nu mi-ai fi dat ideea de-a „decompila" imaginea de culoare, forma si sunet, cat timp ar fi trebuit sa suport starea aceea cumplita?

- In mod normal, fara niciun fel de interventie externa, omul poate sa atinga tensiunea maxima de suportabilitate, dupa care intervin mecanisme subtile de autoreglare. In acel moment, nu ai ajuns nici macar la un sfert din cat puteai sa suporti. Daca urmai tehnica de eliberare pe care ti-am dat-o, reuseai singur sa depistezi acest blocaj din zona inconstientului. Ai fi depistat multe altele...

- Oricum, mi-aduc aminte ca la stadiul de observator ar fi trebuit sa exersez meditatia cel putin cateva luni, iar pentru a scoate la suprafata alte tensiuni cred ca trebuia sa explorez inconstientul. Nu de alta, dar eu uitasem complet de acea experienta.

- Ti-am mai spus ca in cazul tau lucrurile vor merge mult mai repede pentru ca ai deja structura cauzala formata din alte vieti. Practic, ai nevoie de o curatenie.

- Asa am sa fac. Nu mai vreau sa trec prin asa ceva...

Imediat l-am simtit si pe Ramo cum se alatura noua, iar la un moment ne-am desprins impreuna de spatiul Bucegiului, tasnind puternic prin scoarta Pamantului. Eu eram condus pur si simplu; ma simteam cumva legat subtil de Zamolxe si Ramo. In foarte scurt timp am ajuns intr-o alta zona muntoasa.

- Este masivul Retezat, imi spuse Zamolxe.

La un moment dat, am remarcat in interiorul Pamantului o piramida albastra de-o frumusete si simplitate deosebita. Acea culoare albastra semana cumva cu albastrul cerului senin de iarna, iar radianta piramidei m-a invaluit pur si simplu. As fi stat sa admir piramida si sa ma scald in placuta sa radianta ani de zile.

Am remarcat imediat ca am fost desprins cumva de energia celor doi. Ramo mi-a spus sa incerc sa patrund singur in piramida, prin partea superioara. Trebuie sa spun ca, daca in cilindrul de lumina din apropierea Sfinxului avusesem o oarecare reusita la inceput (in urma cu cateva luni), inainte de primirea codului vibrational, aici nici nu puteam sa ma apropii macar. Piramida parea ca este aparata de o forta imensa, ca un camp energetic impenetrabil. Spre deosebire de salile Bucegilor, piramida Retezatului avea un „aer" mult prea tare pentru mine. Nici vorba sa ma apropii.

Am simtit „invaluirea" lui Zamolxe si am patruns in piramida prin varf. In momentul in care am patruns in interior, am avut senzatia patrunderii intr-un spatiu vast, gigantic... Era pur si simplu coplesitoare starea pe care o simteam. Mi se parea interesant faptul ca o simteam... goala. Mi se parea vasta, gigantica, dar cumva... goala. Am vrut sa-i fac o localizare, incercand oarecum sa-i asociez pozitia in raport cu forma crestelor muntoase din zona, insa am observat ca imi este imposibil sa fac asta. Imaginile imi jucau feste si cu cat incercam mai tare sa fac o localizare, cu atat mai puternic parea bruiajul mental.

- Nu este nicidecum goala, imi spuse Zamolxe. *Inca nu ti se permite sa percepi clar piramida. Nici nu ti se permite s-o localizezi in exterior. Candva vei intelege de ce. Este o piramida plina de viata si de intelepciune, dar este, de asemenea, de-o putere greu de intuit de catre cei mai multi dintre voi. Vastitatea pe care ai perceput-o este numai din cauza a ceea ce contine din punct de vedere vibrational aceasta piramida. Campul de protectie al piramidei este impenetrabil de catre cei mai multi dintre voi. Este greu de patruns chiar si de catre multe fiinte evoluate. Este un camp de protectie multidimensional. Doar cei care sunt fiinte pure din toate punctele de vedere si cei care au codurile vibrationale de acces pot patrunde aici. Altfel, nu este cu putinta. Importanta acestei piramide este uriasa.*

In acel moment mi-am adus aminte de relatarea lui Zamolxe, referitoare la „chemarea" pe care a simtit-o cu 2500 de ani in urma, cand a fost intrupat si se afla alaturi de Pitagora la scoala de spiritualitate de la Crotona.

- Presupun ca este vorba de acea piramida...

- *Asa este, intr-adevar. Este mai mica decat piramida pe care voi o numiti „al lui Kheops", insa cu mult mai vasta in interior. Este o piramida construita de atlanti, in colaborare cu lyrani si fiintele de lumina pura din centrul galaxiei. Aceasta piramida are un rol vital nu numai pentru aceasta zona geografica, dar si pentru planeta.*

Intr-adevar, simtisem clar ca piramida nu era deloc „goala", ba chiar simteam cumva ca in jur se desfasura o activitate intensa. Si, bineinteles, simteam ca sunt multe fiinte in jur, insa nu percepeam nici activitatea si nici nu „vedeam" vreo fiinta.

- *Va urma o energizare speciala,* imi spuse Zamolxe. *O vei simti mai puternic. Sa nu-ti fie teama...*

La un moment dat, atat Zamolxe cat si Ramo, dispar din jurul meu si ma observ pe mine „plutind" undeva in interiorul piramidei. Mi se parea gigantica... Dintr-o data, apare deasupra mea o piramida triunghiulara perfecta (tetraedru) de culoare albastru inchis, asemenea sferei „slefuite" din interiorul Bucegilor. Am lasat respectivul tetraedru de lumina sa ma cuprinda cu totul. Nu parea sa aiba mai mult de trei metri inaltime. Senzatia simtita era de caldura si mai simteam si o usoara furnicatura in tot corpul. In foarte scurt timp, de undeva din mijlocul peretilor laterali ai tetraedrului au tasnit puternice fluxuri de energie, incarcandu-mi puternic corpul astral. Intensitatea fluxurilor energetice devenea din ce in ce mai puternica. Mi-am simtit inclusiv corpul fizic vibrand foarte puternic. In acelasi timp l-am simtit pe Ramo apropiindu-se de mine. Mi-a transmis ca se va incheia repede energizarea.

Dupa aproximativ 20 de secunde energizarea s-a incheiat, iar eu aveam senzatia ca crescusem in volum de cateva ori. Parca eram un balon sub presiune. Dupa aceea, am simtit cum campul vibrational al lui Zamolxe m-a cuprins si senzatia de presiune a disparut in scurt timp.

- *Ti-am distribuit energia pe care ai primit-o acum, de-a lungul unor circuite energetice subtile. Cand vei reface conexiunea cu trupul fizic, corpul eteric va prelua acest circuit si il va integra. Pe langa circuitul si energia speciala, ai primit si codul energetic subtil de acces in interiorul piramidei. Cu ajutorul acestui circuit putem comunica si fara sa te deplasezi in spatiul astral. Este indeajuns sa fii bine relaxat si sa aluneci in starea mentala specifica. Ajunge pentru ziua de azi...*

Aceasta „stare mentala specifica" presupune „acordarea" la o anumita frecventa vibrationala, resimtita de mine in momentele in care aveam „discutiile" cu Zamolxe. Este foarte greu de explicat. Pur si simplu „alunecam" in respectiva stare. Era ca un fel de „intrare" intr-un alt spatiu. Eu nu trebuia decat sa ma relaxez, sa-mi retrag gandurile din exterior si apoi parca eram „suspendat" in respectiva stare.

Revenirea in corpul fizic s-a facut fara probleme. Ulterior, in decursul zilei, am remarcat usoare ameteli, dar si o stare deosebit de placuta la nivel sufletesc. Cu toate ca experienta teribila m-a afectat destul de mult, cumva sufletul meu s-a eliberat de o tensiune ascunsa. N-am crezut ca o actiune oarecum banala, chiar si o simpla injuratura, poate afecta atat de puternic unele fiinte. Nu-mi venea sa cred cat de mult am murdarit imaginea lui Iisus in multe suflete. Eu am auzit-o pe stadion si am transmis-o mai departe altora, care la randul lor au transmis-o mai departe, si tot asa... Trebuie sa fac insa si o marturisire: mi-am adus aminte cat se poate de clar de faptul ca, chiar tanar si naiv fiind, ceva din interiorul meu ma avertizase sa nu vorbesc despre cele auzite, insa nu am tinut cont de avertismentul subtil. Asta e... se pare ca unele lectii sunt invatate cu „nuiaua".

Totusi, experienta nu mi-a dat pace nici in starea normala. Pe de alta parte, m-am simtit destul de penibil fata de Ramo. L-am simtit cumva ca a fost dezamagit de reactia mea. In acel moment, vibratia lui s-a simtit foarte puternic in camera. Desi nu trecusera mai mult de cateva zeci de minute de la revenirea din experienta astrala, am simtit nevoia sa fac o conectare vibrationala cu Ramo. M-am relaxat foarte usor si am intrat rapid in conexiune cu el.

- Ramo, imi pare rau ca te-am dezamagit si ca ti-ai pierdut vremea cu mine, i-am spus.

Desi am lucrat de multe ori impreuna pentru eliminarea componentelor corpului reactiv, iata ca am dat-o in bara. Se pare ca...

- *Ba dimpotriva, am fost foarte multumit de tine*, mi-a replicat Ramo.

Eu, in schimb eram extrem de contrariat de raspunsul lui. I-am spus ce simtisem in acele momente:

- Dar te-am simtit atunci ca erai nemultumit de mine.

- *Atunci ai simtit altceva. Din cauza tensiunii, te-ai conectat la o imagine care proiectase o posibila parere de-a mea. De fapt, a fost o perceptie construita tot de tine.*

Raspunsul lui Ramo m-a cam nedumerit. Acum chiar ca nu intelegeam nimic.

- *Fara a realiza un foarte bun autocontrol psiho-mental, in momentele de tensiune intervin schemele corpului reactiv si ele dicteaza comportamentul. Tu, pe de alta parte, ai fost complet coplesit de vibratiile celor din jur si a fost normala reactia ta. Eu nu am de ce sa fiu dezamagit. De fapt, eu nu cunosc aceasta stare specifica voua. Nici eu si nici Zamolxe nu putem fi dezamagiti sau suparati. Noi observam reactiile si vedem unde putem actiona pentru a optimiza un proces.*

- Si totusi... am lucrat impreuna de multe ori pentru anihilarea unor stari negative.

- *In acest caz, trebuia facuta o eliberare vibrationala din inconstient. Acesta preia nu numai tensiunile refulate, precum mania, ura, suparearea, deceptia si altele asemanatoare, dar si efectele de bumerang ale actiunilor tale. Cand faci rau cuiva sau deranjezi intr-un anume fel alte fiinte, intervine legea actiunii si reactiunii si, prin urmare, vei ajunge in cele din urma sa culegi roadele. Adica vei primi inapoi ceea ce ai dat. De fapt, vei primi chiar mai mult decat atat, pentru ca tu ai sadit o samanta negativa. Aceste vibratii-rod nu au fost simtite efectiv de tine pentru ca s-au stabilit in inconstient. Intr-un fel sau altul, trebuia sa te eliberezi de aceste tensiuni si aceasta experienta a fost pentru tine ca o supapa de siguranta.*

- Nu era normal ca eu sa fi simtit dinainte aceste efecte de bumerang? Daca le-as fi simtit, poate ca stiam ce sa fac. Dar si multi altii... Poate ca nu aveam parte de tirani, de criminali, ticalosi etc. Daca am avea cu totii acest simt...

- *Este vorba de aspecte ceva mai greu de inteles pentru voi deocamdata. Acest simt de care vorbesti se cultiva. Este un simt specific fiintelor evoluate si se dezvolta atunci cand va apropiati de 4D. In 3D voi ganditi mai mult instinctual si reactiv, iar in 4D procesual.*

- Si totusi... acum cateva luni am mai avut o intalnire cu Iisus si atunci nici vorba sa am parte de asemenea reactii. Ba dimpotriva, atunci am simtit printre cele mai sublime stari din viata mea.

- *Atunci nu aveai un traseu spiritual bine stabilit, ca acum. Prin urmare nu au intervenit si alte componente...*

- Alte componente?

- *Cand cineva urmeaza un traseu spiritual autentic, se declanseaza o serie de forte foarte puternice. Acestea determina anumite schimbari majore in energetica subtila. Sunt forte declansate de acele „diferente de potential" de care am mai vorbit.*

- Da, stiu. Mi-aduc aminte clar discutia cu Zamolxe despre acest aspect. Ceea ce esti si ceea ce aspiri sa devii creeaza o „diferenta de potential" psiho-mental care actioneaza, la fel ca in electricitate, anumite circuite din corpul psiho-mental.

- *Cu cat se inainteaza mai mult in spiritualitate, cu atat mai puternice sunt aceste energii subtile. Ele interfereaza foarte puternic cu anumite forme vibrationale care nu sunt compatibile cu drumul spiritual. Ele se pot elimina mai usor, folosind diverse tehnici, sau mai greu, caz in care se poate actiona mai dur. Adica persoana in cauza poate experimenta diverse pierderi sau asa-zise lovituri ale sortii. Daca formele vibrationale inferioare nu sunt eliminate, atunci ele se resimt indeosebi in corpul emotional.*

- Cum actioneaza in corpul emotional? Cumva ca niste stari foarte neplacute?

- *In general, da. Pot fi si stari prin care simti acut ca drumul iti este gresit.*

- Cum se elimina formele vibrationale inferioare?

- Ele sunt energii, prin urmare se va lucra la cauzele lor, adica la informatia care le anima. Vorbim aici de eliminarea blocajelor si tiparelor mentale negative sau inferioare. Un prim pas este stadiul de observator al propriilor ganduri. Pierderile sau diversele lovituri apar doar cand nu este depistata cauza din zona informationala. In acest caz, se lucreaza cu energia emotionala, adica e nevoie de un oarecare soc. De regula, el apare cand se simte o durere acuta. Insa, de cele mai multe ori, stadiul de observator este indeajuns.

- Asadar meditatia este „sfanta”?

- Acest cuvant are foarte multe intelesuri. Unii dintre voi intelegeti prin meditatie a reflecta, altii inteleg a vizualiza, altii a scapa de ganduri...

- Care ar fi inceputul?

- Stadiul de observator al propriilor ganduri. De aici trebuie inceput.

- Exact cum mi-a spus si Zamolxe. Am inceput practica si, intr-adevar, am observat ca mintea imi devine din ce in ce mai calma si mai centrata. Probabil ca daca as fi inceput cu mai multe luni in urma, situatiile cu care m-am confruntat ar fi fost altfel abordate.

- Pentru unii este mai usor, pentru altii poate fi mai dificil la inceput. Depinde de structura cauzala a fiecaruia. Aceasta structura cauzala modeleaza structura mentala.

- Adica unii sunt mai norocosi decat altii...

- Nu exista noroc si nimeni nu este favorizat. Fiecare are structura cauzala pe care o merita. Ea reprezinta suma tuturor rezultantelor din vietile anterioare. In cazul tau, a fost mai usor pentru ca ai exersat si inainte. Intrarea in „starea mentala specifica” de dinaintea conectarii cu Zamolxe este rezultanta unui efort concertat din alte vieti. Acum ai lucrat mult mai putin pentru a dobandi acea stare, de aceea nici nu o percepi ca fiind rezultatul vreunei munci spirituale.

- Credeam ca toti pot intra intr-o astfel de stare. Pur si simplu intru in ea...

- Intri in respectiva stare doar in momentul in care iti retragi simturile din exterior. Tie ti-a fost mai usor pentru ca ai mai lucrat pentru aceasta in vietile precedente. Este vorba de fapt de a realiza deconectarea de la lumea exterioara. Ca si cum constientul tau s-ar fi „demagnetizat” de lumea exterioara.

- Cum de este atat de greu de realizat aceasta „demagnetizare”?

- Din cauza structurilor subtile din „fundalul” constien-tului. Aceste structuri creeaza campuri mentale care nu numai ca atrag gandurile, dar le si confera o oarecare dinamica. Aceste campuri dau constienta „magnetizata”. Acest asa-zis magnetism al constientei este de fapt in relatie directa cu procesele de atractie si respingere. Greseala cea mai mare pe care o faceti voi este sa fugiti de ceea ce va respinge si sa alergati spre ceea ce va atrage.

- Toti fugim de ceea ce ne displace si alergam spre ceea ce ne place. Este normal sa fie asa.

- Nu stiu ce normalitate vezi tu aici... De fapt este acelasi lucru, caci atractia si respingerea sunt intr-o stransa dependenta. Una o creeaza pe cealalta. Cand esti atras de ceva, automat creezi potentialul de respingere. Si invers.

- Si totusi, daca as fi rece fata de aceasta polaritate, atunci viata ar fi cam searbada. Eu asa vad situatia...

- Nicidecum! Prin calmul mental capatat ca urmare a meditatiei, veti reusi sa va plasati constienta deasupra formelor reactive. Aceste forme reactive sunt cele ce determina descarcarile energetice care nu va plac. Sunt aspecte greu de inteles. „Dulceata” data de calmul mental este fara egal. Este senzatia de libertate interioara. Libertatea interioara determina libertatea exterioara. Niciodata invers! Degeaba sunteti liberi in exterior daca sunteti inlantuiti de diverse forme si scheme mentale. Doar practica meditatiei va poate aduce calmul mental. Dupa ce vei mai exersa meditatia o perioada de timp, vom mai discuta despre aceste aspecte.

Ral

Stabilisem sa fac doua iesiri pe saptamana. Ramo si Zamolxe mi-au cerut sa merg in prima sala din Bucegi si sa ma „incarc” cu toata pulberea de acolo. Trebuia sa parcurg o singura data circumferinta cupolei si sa „aspir” in campul meu astral toata pulberea argintie si aurie. Apoi eram cumva ajutat de Ramo sa ma ridic deasupra spatiului terestru, la o oarecare distanta. Nu simteam niciun fel de „greutate” in plus in planul astral, dar se pare ca energiile subtile ale Pamantului interferau cumva cu pulberile. De fapt, cred ca ne-am ridicat la o distanta de cateva sute de kilometri, caci percepeam arcul muntos carpatic destul de clar.

- *Trimite toata pulberea catre zona Romaniei*, imi spuse Ramo.

- Imi poti explica despre ce este vorba? l-am intrebat.

- *Ceea ce tu percepi ca fiind pulbere argintie si aurie, nu reprezinta altceva decat un fel de catalizatori energetici pentru circuitele subtile din corpul vostru energetic. Numai persoanele care au codul vibrational al matricei energo-informationale vor putea prelua aceste pulberi. Conexiunea se va face la nivel subtil si rolul lor este de a „deschide” din punct de vedere energetic unele circuite din corpurile subtile. Este necesar sa vii de doua ori pe saptamana in acest loc din interiorul Bucegilor si sa redistribui la nivel subtil „pulberea” catre spatiul romanesc. Si asta timp de trei luni.*

- Care sunt „simptomele” pe care le au cei ce preiau la nivel subtil aceasta pulbere?

- *Intr-o prima faza nu vor simti niciun fel de „simptome”. Actiunea acestor catalizatori este deosebit de fina. Dupa 2011, cand circuitul energo-informational al matricei se va activa din ce in ce mai puternic, acesti catalizatori vor actiona ca niste receptori-transmitatori energetici foarte fini. Abia atunci, cei care sunt parte din lucrarea atlanta, vor simti efectiv conexiunea cu matricea energo-informationala.*

- Totusi, mi se pare incorect sa fac acest lucru fara sa le fi cerut permisiunea. Nu cumva se incalca liberul arbitru?

- *Aceste „pulberi” ajung doar la persoanele care au un anumit tipar vibrational rezonant. Nu se incalca liberul arbitru deoarece planul comun, al vostru si al nostru, a fost ca atunci cand cineva din grup va patrunde aici, sa inceapa redistribuirea catalizatorilor. S-a intamplat sa fii tu. In curand va veni altcineva dupa tine. Si nu numai „pulberea” trebuie distribuita. Va trebui sa mergem in piramida din Retezat si sa te incarci cu energia tetraedrului si apoi s-o reversi asupra tarii. Este o energie speciala si multi au nevoie de ea.*

- De ce este nevoie de mine sau de altcineva din planul fizic? De ce nu faceti voi asta?

- *Este simplu,* imi spuse Ramo. *Tu (si nu numai tu) ai preluat o medie vibrationala a celorlalti. In momentul in care „aspiri” in campul tau astral aceste pulberi, automat le imprimi un substrat energetic subtil corespunzator acestei medii. Daca am fi facut noi distribuirea catalizatorilor, atunci ceilalti nu ar fi putut prelua suportul energetic specific vibratiilor voastre.*

- Adica le imprim un fel de vibratie-interfata?

- *Exact.*

Ne-am deplasat apoi spre Retezat, unde am remarcat cu satisfactie ca reusisem sa patrund singur in interiorul superbei piramide albastre. Baza piramidei era un patrat, dar parca inaltimea ei era mai mare decat inaltimea piramidei egiptene, raportat la baza. Sau poate ca perceptia mea nu era foarte exacta...

La scurt timp a aparut si Zamolxe. Este de nedescris forta vibratiei sale. Sincer sa fiu, incarcarea cu energia tetraedrului nu era chiar placuta, spre deosebire de incarcarea cu pulberile din Bucegi. Cand ma incarcam cu aceasta energie, imi vibrau extrem de puternic toate corpurile, inclusiv cel fizic, ramas acasa. In fapt, era vorba de energia piramidei, tetraedrul fiind doar un fel de terminal energetic, ca o statie de transformare. Rolul acestei energii este de a alimenta „forta interioara”, de a da un „impuls launtric” celor care reusesc sa rezoneze cu ea. Nu stiu cum sa traduc exact termenul...

La intoarcerea in piramida, Zamolxe imi spune sa-l urmez. Dintr-o data, peisajul din jurul meu se schimba si percep o sala luminoasa. In stanga lui Zamolxe se afla o entitate deosebita, care emana o lumina asemanatoare cu cea emanata de Iisus.

- *Acesta este Ral,* imi spuse Zamolxe. *Este una din entitatile care coordoneaza activitatea din sfera de influenta a matricei energo-informationale. De azi inainte vei avea doi ghizi spirituali, Ramo si Ral.*

Ral imi parea a fi o entitate cu o fizionomie de 40-45 de ani, ceea ce era o noutate pentru mine. Majoritatea entitatilor cu care luasem contact in astral aveau figuri tinere. Senzorii mei astrali il percepeau pe Ral ca fiind intre doua varste, prezentand o figura blanda, dar ferma in acelasi timp, fiind mai tot timpul zambaret. Parea a fi imbracat intr-un fel de costum alb-argintiu. La fel ca si Iisus, Ral emana din tot corpul o foarte placuta lumina diafana.

Din acel moment il simtisem pe Ral alaturi de mine de fiecare data cand ieseam in astral sau cand efectuam curatari si energizari in piramida aurie personala. Nu participa efectiv, pur si simplu il percepeam ca fiind prezent. La un moment dat imi spune:

- *Acum iti observ corpurile subtile precum si vectorii energo-informationali. Impreuna vom calatori in Atlantida...*

- Adica vom calatori in trecut? intrebasem eu.

- *Vom calatori in trecutul tau. Vom urmari firul tau karmic. In trecut, in multe vieti din Atlantida, ai facut parte din structurile de conducere si comanda. Prin urmare, vei putea accesa multe informatii valoroase.*

Dupa ce mi-a spus toate acestea, am simtit fiori si stari sufletesti greu de explicat. Aceste stari alternau intre placut, inaltator, sublim chiar, si stari de amaraciune, disperare, deznadejde, insa acestea din urma pareau cumva estompate. Mi-a fost clar ca participasem atat la gloria Atlantidei cat si la distrugerea sa. Cumva, am inteles ca, alaturi de altii, trebuie sa contribui nu numai la renasterea Atlantidei, dar si la continuarea unei mari lucrari.

- Ral, ce ar trebui sa stiu referitor la aceste calatorii in trecut? Sincer, nu mai doresc sa trec prin ceea ce am trecut... referitor la imaginea cu Iisus. Chiar daca as putea infrunta si elimina anumite stari, prefer sa n-am parte de ele.

- *Nici nu-ti dai seama cat de mare ajutor ti-a fost acea experienta. Energiile resimtite de tine atunci te-au ajutat enorm.*

- Adica?

- *Acum ai reusit sa-ti activezi un camp energetic subtil, care te va proteja de anumite conexiuni cu Atlantida. Cand vei avea primele experiente de regresie, este posibil ca anumite vibratii sa scape de protectia noastra.*

- Nu-mi place cum suna... Ral, de ce simt ca am fost de partea celor vinovati?

- *Nu ai fost nici de partea celor vinovati, nici de partea cealalta. Este posibil sa te simti vinovat din cauza faptului ca puteai interveni in stoparea primului dezastru. Apoi, intr-o alta viata ai facut parte dintr-un anumit program, care a fost intrerupt si ca urmare a acestui fapt, au rezultat o serie de consecinte...*

Primele regresii

Trebuie sa mai spun ca, destul de des, eram supus (cu voia mea fireste) unor mici interventii chirurgicale subtile asupra corpului energetic, astral si mental, in special in timpul calibrarilor, energizarilor si purificarilor din piramida. Cu toate acestea, atunci cand mi s-a spus ca urmeaza sa incep regresiile in Atlantida, nu puteam sa-mi opresc anumite emotii. Starile resimtite erau unice si foarte greu de transpus in cuvinte. Aceste stari generau campuri perturbatoare asupra perceptiei, de aceea de multe ori se amanau regresiile.

Pentru a se evita acest lucru, au apelat la un tertip, care se pare ca a functionat foarte

bine. Astfel, la un moment dat, Ramo mi-a sugerat sa patrund intr-un peisaj frumos, inconjurat de toate tipurile de relief. Cand l-am intrebat despre decorul peisajului, mi-a spus sa-l fac asa cum mi-ar place mie. Evident ca am ales si munte si un lac, si padure si izvoare si cer senin, iar in departare chiar si o apa mare... Ral a intervenit si mi-a spus sa privesc imaginea de sus, apoi sa cobor usor catre Pamant.

- *Ce vezi?* ma intrebase Ral.

- Ceea ce am vizualizat. Nu vezi la fel ca mine?

- *Nu am cum, noi putem percepe doar anumite energii din corpurile tale subtile. Ceea ce vezi acum este... Atlantida!*

- Nu am niciun fel de emotie Ral, am spus. Interesant...

La un moment dat, in timpul coborarii observ o anumita constructie in forma de L, insa aceasta constructie parea a fi neconforma cu logica unei cladiri din zilele noastre. Raportat la arborii din apropiere, am aproximat ca respectiva constructie avea peste 1000 de metri inaltime, ceea ce era foarte mult. Grosimea peretilor era in schimb foarte subtire. Nu parea a fi o constructie pentru locuit, birouri sau altceva. La o oarecare distanta am mai vazut inca o constructie asemanatoare.

- *Ce culoare sau sunet percepi?* a intervenit Ramo.

- Este gri, de fapt peretii par a avea niste grilaje care au nuante de gri, iar sunetul pe care-l percep este asemanator cu zumzetul din apropierea unui transformator de inalta tensiune.

- *Poti vedea cat de mult patrunde in Pamant?*

Atunci mi s-a parut ca in interiorul Pamantului, constructia patrundea mult mai mult, de vreo patru ori mai mult decat se ridica la suprafata. In spatiul astral se pot vedea atat obiecte cat si anumite fenomene care sunt aparent ascunse. Totusi, eram nedumerit, caci nu intelegeam anumite aspecte. In realitate, o astfel de constructie nu cred ca ar fi rezistat sub propria greutate, avand in vedere fragilitatea ei. Ral intervine:

- *Ceea ce percepi acum este un captator energetic.*

- Nu vad nimic altceva, am spus. Nici fire de inalta tensiune, nici vreo alta conexiune, nici vreo constructie care sa deserveasca acel... captator energetic.

- *Atlantii aveau multe captatoare de energie,* intervenise Ral. *Ei foloseau foarte multe tipuri de energie. Ceea ce vezi este un captator de energie specific unei anumite benzi de vibratii. Mai exact, este vorba de energetica subtila specifica spatiului elemental.*

Aveam o multime de intrebari, insa Ramo si Ral mi-au cerut insistent sa preiau cat pot de mult din vibratia locului.

- *Acum nu este timp de explicatii*, imi spuse Ral. *Nu poti ramane mult timp in acest loc. Cauta sa integrezi vibratia locului. Va fi poarta ta de intrare in Atlantida.*

Regresia a avut loc in piramida aurie, in camera destinata energizarilor. Nu era o deplasare propriu-zisa in trecut, ci era un fel de alunecare intr-un... alt interior. Dupa ce am revenit in piramida, Ramo si Ral mi-au spus ca sunt foarte multumiti de prima mea regresie si ca atat locatia cat si factorul temporal au fost intr-o buna sincronicitate. Adica fusesem la locul potrivit si mai ales la timpul potrivit.

- De unde sunteti siguri ca am ajuns acolo unde trebuie si la timpul potrivit?

- *Din observatiile asupra corpului tau energetic subtil.*

Raspunsul lui Ral mi se parea oarecum nesatisfacator. Eu nu sunt genul care sa mestece usor anumite explicatii. De fapt, sunt adeptul celor care cred ca pentru orice fenomen exista o explicatie logica. Am continuat cu intrebarile

- In ce timp am facut regresia Ral?

- *In urma cu aproximativ 12.000 de ani. In acea perioada s-a finalizat si constructia piramidei energetice din Retezat.*

- M-am intors tot pe aceste meleaguri?

- *Nu, este vorba de o insula a arhipelagului atlant. Era cu putin inainte de distrugerea finala.*

- Adica inainte de scufundare?

- *Exact.*

- Care au fost cauzele scufundarii Atlantidei? Zamolxe mi-a spus odata, in treacat, ca a fost vorba de dorinta atlantilor de-a trece peste anumite etape, insa nu mi-a dat mai multe amanunte.

- *Te vei lamuri pas cu pas de ceea ce s-a petrecut. Nu se poate explica in cateva cuvinte. Nici nu ai putea receptiona ceea ce ti-as putea transmite. Ai nevoie de un anumit suport energo-informational subtil, iar acest suport este inca blocat in corpul tau spiritual. Pentru a intelege ce s-a intamplat, vei face alte regresii. Vei merge in urma cu pana la 90.000 de ani. Intre 90.000-70.000 s-a consumat perioada de glorie a civilizatiei atlante. Acum 70.000 de ani a avut loc o turnura dramatica a istoriei atlante. Vom ajunge acolo incetul cu incetul.*

- Atunci de ce nu am facut regresia in acea vreme?

- *Regresia in vremurile de glorie ale Atlantidei o vei face prin acest portal pe care l-ai descris. Constructiile in forma de L au rolul de a capta, modula si transforma anumite energii specifice.*

- Care este legatura cu piramida din Retezat?

- *Codurile de acces in piramida si portal sunt aceleasi. Din aceasta cauza ai ajuns unde trebuia sa ajungi si in perioada potrivita. Era necesar doar sa te racordezi la bucla temporala si ai fi fost dus in timpul si locatia potrivita.*

Raspunsurile lui Ral nu faceau decat sa-mi tulbure si mai mult judecata. Intrasem intr-o zona in care factorul logic ma depasea evident. Eu unul, nu sunt deloc adeptul calatoriilor temporale si asta nu pentru ca as avea „ochelari de cal" dar, dupa parerea mea, daca ar fi fost posibile astfel de calatorii, atunci, pe de-o parte, s-ar incalca liberul arbitru, iar pe de alta parte, s-ar interveni in forma si continutul prezentului, ceea ce este evident fals. I-am spus lui Ral parerea mea. Raspunsul lui a fost cat se poate de transant.

- *Se pot face calatorii atat in trecut cat si in viitor. Insa ele nu pot fi facute in planul fizic. Cei mai multi dintre voi calatoriti in trecut in mod frecvent in planul mental, adica retraiti evenimentele trecute fara sa va dati seama.*

- Asta e adevarat, dar aceste calatorii sunt atat de normale incat nu are rost sa le discutam acum, am intervenit eu. De multe ori patrund si eu in trecut pentru a analiza un eveniment oarecare.

- *Tot asa patrunzi si tu acum in trecutul indepartat, dar tu o faci cu ajutorul unui suport energetic. Sunt posibile calatoriile in trecut si pe fond energetic, insa ele nu pot fi facute decat pe „bucla temporala personala". Nu sunteti multi care aveti acces la acest portal. Doar cei care l-ati construit puteti patrunde acolo. Doar voi aveti codurile de acces.*

- In ce consta aceste coduri de acces?

- *Bucla temporala poate fi accesata si folosita doar daca se lucreaza cu anumite frecvente vibrationale. Cei care ati construit acest portal temporal ati reusit sa gasiti o metoda prin care sa va inserati in corpul cauzal anumite structuri energo-informationale multidimensionale. Accesul se face printr-un cod 4D, ceea ce implica factorul temporal. Timpul este o componenta a dimensiunii 4D.*

- Totusi, nu inteleg de ce a trebuit sa facem asa ceva? Nu puteam continua, pur si simplu, sa facem ceea ce era de facut in acea perioada?

- *Insula urma sa fie scufundata. Voi stiati toate acestea cu multi ani inainte.*

- Bun, si atunci de ce n-am construit portalul acela in alta parte? De ce n-am construit portalul chiar langa Retezat? In acest caz nu mai era nevoie de regresiile temporale, ci am fi avut acces direct.

- *Civilizatia atlanta, dupa cum stii si tu, si multi altii, s-a format si s-a dezvoltat intr-o zona care acum este acoperita de Oceanul Atlantic, iar ceea ce s-a numit Atlantida, constituia un anumit numar de insule. Unele mai mari, altele mai mici. Faptul ca civilizatia atlanta s-a dezvoltat in acest spatiu nu este intamplator. Structura energetica a planetei*

prezenta atunci cateva puncte nodale, in care existau convergente de energie „pamanteasca" si „cereasca". Doar in aceste zone de convergenta energetica se pot construi aceste portaluri temporale. Retezatul se afla intr-o alta zona speciala, dar nu prezinta astfel de convergente energetice. Energetica Retezatului a permis constructia si sustinerea energetica a piramidei, dar nu putea sustine un portal temporal.

- Sa inteleg ca, in ciuda faptului ca insula s-a scufundat, portalului este inca activ?

- *Energetica portalului a ramas activa, caci s-a construit un circuit inchis in 4D. Acest circuit a fost independent de factorul material. Si mai sunt si alte portaluri de acces.*

Nu am mai putut ramane mult timp in spatiul astral, caci aceste regresii, precum si incercarea de a intelege macar la nivel superficial toate aceste mici amanunte, imi consumau foarte multa energie. Chiar si dupa ce ieseam din astral, resimteam acut o forma de toropeala si o stare ciudata, ca si cum nu aveam un confort in propriul corp fizic. Nu gaseam nicio pozitie in care sa ma simt relaxat. Si asta timp de cateva ore. Ramo mi-a spus ulterior ca in timpul regresiilor corpul astral prelua anumite energii reziduale, iar cand reveneam in corpul fizic acestea interactionau un timp cu corpul eteric. Dupa care totul revenea la normal.

Urmatoarea regresie temporala a decurs de asemenea foarte bine. Nici vorba de interferente emotionale. Probabil ca micile interventii pe corpurile subtile au avut ca scop eliminarea acestor inconveniente. Totusi, mai aveam nevoie de unele lamuriri.

- De ce trebuie sa trec prin acest portal pentru a ajunge cu 90.000 de ani in urma? De ce nu am „sarit" direct atunci?

- *Pentru ca atunci nimeni nu stia ceea ce avea sa se intample peste cateva zeci de mii de ani. Ti-am mai spus ca aceste calatorii energetice nu pot avea loc decat in conditii speciale. Este necesar ca tu sa faci o calatorie in trecut cu corpul astral, nu o calatorie mentala. Calatoria mentala este inexacta, caci este supusa multor filtre, de aceea nu poate avea o valoare mare. Tu ai nevoie de o calatorie cu corpul astral in trecut, pentru a putea prelua o anume matrice energetica. Dupa care, regresiile in perioada amintita vor avea efectul scontat. Prin acea matrice energetica, tu vei avea acces la informatii valoroase. Altfel, nu vei face decat sa-ti dai si tu cu parerea, asemenea multor autori care au scris despre Atlantida.*

- Am auzit ca s-au scris mii de carti despre Atlantida. Cei mai multi „fani" ai Atlantidei dau crezare informatiilor furnizate de Edgar Cayce, socotit unul dintre cei mai mari mediumi ai tuturor timpurilor.

- *Cayce avea un dar special, era un excelent receptor vibrational, dar informatia trecea prin filtrul mental al epocii sale. Accesa aproape orice frecventa vibrationala, dar nu putea sa „traduca" decat o parte. A fost de mare folos celor din jur, dar alte aspecte au ramas „necunoscute" pentru el. Informatia cauzala este trecuta prin anumite filtre.*

- Ca si cum ai oferi unui bastinas din zona Amazonului o masina performanta si ar folosi-o doar pe post de caruta? Va observa rotile, dar nu si motorul, caci doar cu asa ceva poate rezona.

- *Cam asa ceva. In cazul tau, poti prelua o matrice energetica din zona acestui portal si apoi vei putea accesa informatii din toata perioada atlanta. Avem mare nevoie de aceste date.*

Aceasta informatie m-a cam pus pe ganduri. Nu puteam concepe ca ei au nevoie de informatiile mele. Mi se parea foarte interesant, mai ales ca, desi nu puteam percepe vizual, in zona piramidei din Retezat parea ca exista multa activitate si, de asemenea, simteam vibratia multor entitati. Pe de alta parte, fiintele din zonele inalt vibrationale pot avea acces la orice fel de informatii. Unde mai pui ca insusi Zamolxe, din cate mi-a transmis, a fost de multe ori intrupat in acele vremuri. Mi-am facut cunoscuta parerea. Ral mi-a raspuns:

- *Nu noi avem nevoie de aceste informatii, ci voi. Noi doar ajustam anumite circuite energetice din ceea ce Zamolxe ti-a spus ca reprezinta noua grila rezonanta a planetei. La*

fel ca in cazul distribuirii pulberilor, este nevoie de amprenta voastra energo-informationala. Tu, ca si altii, detii o medie a acestei vibratii. Daca noi am face-o in locul vostru, voi nu ati mai fi putut realiza o conexiune vibrationala. Noi va sustinem si va ajutam atat cat ne permit legile universale. Nu putem interveni decat intr-o mica masura in evolutia voastra. In zona noastra lucram cu anumite vibratii, iar voi, pe Pamant, lucrati cu alte vibratii. Intre noi pot exista conexiuni mentale si, in anumite cazuri, chiar si conexiuni energetice. Nimic mai mult!

- Aceste date nu pot fi deduse?

- *Informatiile pe care le receptam din corpurile tale subtile in timpul acestor regresii sunt extrem de complexe. Ele alcatuiesc foarte multe variabile si in functie de acestea putem ajusta geometria multidimensionala a energeticii grilei rezonante.*

In continuare am facut regresia. In timpul coborarii, Ral mi-a cerut sa ma deplasez catre dreapta constructiei in forma de L. La scurt timp am observat o interesanta cladire care parea formata in principal din cinci sfere. Sferele erau lipite una de cealalta si erau asezate in cerc. Doar o parte din calotele sferelor erau in afara, restul erau in pamant. In mijlocul acestor sfere am observat o alta sfera, care le patrundea pe toate cinci, dar ea era cumva imateriala. Parca ar fi fost o sfera de lumina diafana. Ral mi-a cerut sa patrund in mijlocul respectivei sfere. In momentul in care am patruns in sfera diafana, am simtit o amorteala in corpul astral, ceea ce era cumva anormal. Dintr-o data am simtit o profunda relaxare, de parca as fi fost anesteziat. Apoi am simtit o stare deosebit de placuta, aproape familiara. La un moment dat am observat ca in jurul corpului meu astral se formasera mai multe „halouri de lumina".

- Ral, ce sunt aceste sfere si ce reprezinta sfera de lumina?

- *Ele amplifica anumite semnale ale corpurilor tale subtile si le traduc intr-o forma perceptibila.*

- Halourile ce reprezinta? Am o senzatie aparte referitor la ele...

- *Nu-ti fie teama. Ele sunt un fel de ecrane de osciloscop. Te afli intr-un dispozitiv special de investigare energetica. Atlantii foloseau aceasta aparatura speciala pentru a observa anumiti vectori energo-informationali din corpurile lor subtile.*

Mi-am adus aminte imediat de interventiile complexe de acum cateva luni, pe corpul astral. Atunci remarcasem deasupra mea o deosebita cupola stratificata prin care se perindau fel de fel de suprafete curbate colorate. Mai tarziu mi s-a spus ca nu se asteptau sa observ ceea ce am vazut si chiar si asa, vazusem doar foarte putin. Mi-am dat seama ca nu prea doresc sa-mi se ofere alte amanunte...

- *In scurt timp, vei avea parte de mici infuzii energetice,* imi spuse Ral. *Ele au un rol reglator.*

- Adica voi avea parte de mici interventii chirurgicale?

- *Nu vor fi interventii de acest gen.*

Starea mea devenise destul de „amortita". Aveam senzatia ca sunt foarte relaxat, dar relaxarea parea cumva ca intra in zona letargiei.

- *Senzorii subtili au identificat anumiti vectori energetici din corpurile tale subtile si se vor face cateva reglaje. Din aceasta cauza te simti putin amortit. Sa nu te nelinisteasca faptul ca vei percepe multe altele. Sa fii atent la ceea ce vezi si auzi.*

Intr-adevar, in foarte scurt timp, mi s-a incetosat imaginea si apoi am perceput ca eram intr-un spatiu mult mai mare. Atmosfera era destul de intunecata; parca eram intr-un spatiu cu atmosfera gri. Nu am mai perceput nici halourile de lumina care ma inconjurau. La un moment dat mi-au aparut in fata niste cordoane sau benzi colorate, care se miscau aparent haotic imprejurul meu. Parca erau un fel de serpi zburatori colorati. Se miscau in toate directiile.

- Ce vezi? ma intreaba Ral.

Eu eram nedumerit de faptul ca nici Ral si nici Ramo nu vad nimic. I-am spus ceea ce vad, dar si faptul ca imi place sa privesc acest spectacol neobisnuit.

- Ti-am mai spus ca noi nu putem vedea regresiile tale. Putem percepe doar energetica subtila a corpului tau astral si astfel putem deduce ceea ce vezi, dar nu foarte exact. De aceea te vom intreba despre anumite aspecte. Benzile colorate care par sa se deplaseze aparent haotic au rolul de-a face o fina calibrare din punct de vedere mental. In scurt timp vei auzi si sunete. Nu incerca sa interpretezi imaginile si sunetele. Fii relaxat, ca si cum ai fi la un spectacol.

Nu stiu cum si in ce fel, dar am simtit efectiv ca miscarea benzilor colorate m-a adus intr-o stare de totala detasare. Apoi, dupa cum ma anuntase si Ral, am perceput sunete. Fel de fel de sunete... de diferite tonalitati si intensitati. Apoi acele sunete pareau ca se deplaseaza aleator in spatiu, asemenea benzilor colorate. La un moment dat am simtit efectiv ca se marise atat viteza benzilor cat si intensitatea culorilor. De asemenea, si sunetele. Mi-a fost foarte clar ca sunetele veneau si se deplasau in spatiu in toate directiile si ca nu aveau legatura cu benzile. Nu stiu cum, dar la un moment dat toata relaxarea si amorteala disparusera. Paream extrem de concentrat sa observ atat miscarea benzilor cat si cea a sunetelor. La un moment dat mi-a fost extrem de greu. Simteam ca nu ma pot deconecta din starea de intensa concentrare, care devenise destul de stanjenitoare. Era ca si cum as fi simtit la nivel mental acea tensiune pe care o simte muschiul la un efort fizic repetitiv.

- *Nu mai dureaza mult,* imi spuse Ral. *Nu intra in panica, este normal ceea ce simti.*

Nu a mai durat mult intr-adevar. Totusi, Ral m-a simtit ca am intrat putin in panica, deoarece pentru prima oara, am observat ca nu ma pot deconecta din respectiva stare. Dupa momentul cu imaginea lui Iisus, a fost pentru a doua oara cand vointa mea nu putea rupe o legatura astrala. Daca la momentul cu Iisus era cumva de inteles, acum nu s-a pus problema unor conexiuni vibrationale cu alte fiinte.

- *Vei iesi imediat din regresie,* imi spuse Ral.

In foarte scurt timp am simtit eliberarea din ciudata stransoare mentala. Parca as fi terminat o cursa de maraton.

- As dori sa fiu informat pe viitor asupra unor stari mai putin placute, i-am spus lui Ral. Nu inteleg de ce vointa mea nu m-a scos din acea stare?

Imediat l-am simtit pe Ramo in jurul meu. Luase o forma umana. De obicei facea acest lucru pentru a ma menaja.

- *Sper ca nu ne vei pari la Zamolxe pentru asta,* spuse Ramo pe un ton aparte.

- *Am fost si eu intrupat,* intervenise Ral. *Stiu cum este. Demult, tare demult, fiind fetita...*

- Am inteles, am spus oarecum jenat.

Se pare ca Ramo nu era singurul care avea un apetit crescut pentru diverse glume. Desi Ral imi parea zambaret tot timpul, a fost pentru prima data cand l-am auzit facand o gluma. In acelasi timp, mi-am dat seama ca ma comportasem asemenea unei fetite speriate de intuneric. In realitate, starea de tensiune pe care o simtisem la nivel mental nu a fost chiar atat de neplacuta. Cred ca de fapt suspiciunea fata de tehnologia atlanta mi-a acutizat starea de tensiune.

- Imi cer scuze ca n-am avut incredere in suportul vostru, le-am spus.

Atat Ramo cat si Zamolxe m-au asigurat de multe ori ca nu voi pati nimic, atat din punct de vedere energetic, cat si emotional sau fizic. Dar am fost avertizat ca voi avea parte de anumite mici socuri energetice sau emotionale, insa ele vor fi destul de suportabile.

- *Atat benzile colorate cat si sunetele au rolul de a-ti deschide si regla al doilea nivel mental. Relaxarea de la inceput ti-a indus o stare modificata de constiinta, iar jocul de lumini si sunete in spatiu ti-a deschis al doilea nivel mental. In acelasi timp, ti s-au facut alte observatii asupra corpurilor subtile. Trebuie sa-ti mai aducem la cunostinta ca ti-au fost facute si cateva grefe energetice.*

- Ce inseamna acest lucru? Sper ca e de bine...

- *Cand te vei intoarce in corp, aceste grefe vor fi atasate corpului eteric si ii va imbunatati structura. In timpul experientei, s-a facut o analiza a corpului tau astral si*

mental si s-au facut si aici anumite reglaje si curatari.

- Desteapta aparatura, remarcasem eu. Nu ma asteptam ca atlantii sa fie atat de dotati din punct de vedere tehnologic.

- *Gradul lor de dezvoltare tehnica si tehnologica atinsese un nivel foarte inalt. Voi sunteti abia la inceput...*

- Si atunci cum de n-au reusit sa supravietuiasca cataclismului? Unii vizionari au spus ca numai o mica parte s-au putut salva de dezastru. Altii au spus ca atlantii nu detineau decat un singur tip de aparat zburator cam neperformant si ca...

- *Tehnologiile lor sunt greu de intuit de catre voi,* mi-a retezat-o Ral. *Toti cei care au avut unele viziuni despre acele vremuri, le-au facut prin filtrul mental. Prin urmare, nu aveau cum sa „vada" adevarata dimensiune a tehnologiei atlante. Vei intelege in foarte scurt timp desfasurarea evenimentelor si din ce cauza nu s-a permis continuitatea civilizatiei atlante. Lucrurile sunt putin mai complexe. Te vei lamuri asupra a ceea ce s-a petrecut.*

- Mai are vreo importanta?

- *ACUM ARE! Pana acum nu a avut, dar acum are o importanta majora, deoarece lucrurile se deplaseaza rapid catre o prima convergenta intre anumite miscari si evolutii spirituale.*

- Imi suna cam neobisnuit. Spiritualitatea nu este la fel?

- *Sunt mai multe dinamici spirituale. Ca si cum ati avea mai multe poteci care duc in varful aceluiasi munte. Nu poti fi cu un picior pe o poteca si cu celalalt picior pe o alta poteca. In societatea voastra incep sa se reaseze lucrurile.*

- In ce sens sa se reaseze? Aceasta „reasezare" are legatura cu criza economica globala?

- *Foarte putin. Criza economica globala este reflexia crizei interioare si se stie foarte bine acest lucru. Este vorba de o alta reasezare. Te vei lamuri foarte curand despre ce este vorba. Vei avea cateva zile de pauza, dupa care vom relua regresiile. Este foarte posibil sa ai parte, in stare de veghe, de reglaje energetice destul de puternice.*

La fel ca dupa interventiile de acum cateva luni, am avut parte de reglaje energetice pe care le-am resimtit puternic. Aceeasi foame aproape continua, puseuri de transpiratie fara a face vreun efort fizic si chiar am simtit de cateva ori stari pe care le ai atunci cand decolezi cu avionul, ca un fel de presiune interioara. Alteori chiar am avut impresia ca este cutremur.

Doar in prima zi aceste stari au fost mai puternice, dupa care s-au mai domolit si au disparut cu totul, cam dupa o saptamana. Schimbari spectaculoase in viata de zi cu zi nu am avut si n-am simtit ca organismul meu a suferit o extenuare. Ba dimpotriva, dupa cateva zile ma simteam ca si cum as fi fost intr-un concediu prelungit. Pentru prima data, percepeam la nivel fizic ca se deblocasera anumite circuite energetice. Simteam ca devenisem mai usor si mintea imi era mai limpede.

Undeva... departe

La urmatoarea iesire in spatiul astral, Ramo mi-a spus ca vom face o vizita in zona Bucegiului. De cum am ajuns, am fost preluat de Zamolxe. L-am urmat pana la masa circulara. Am crezut ca voi fi „tratat" cu o infuzie energetica in Ajna, dar lucrurile au evoluat diferit de data aceasta. Zamolxe mi-a spus sa patrund in camera destinata reechilibrarilor energetice, unde m-am desfatat cateva zeci de secunde cu fulgerele colorate care impresurau camera. Acestea imi provocau o stare deosebit de placuta. Eram nu numai energizat, dar ma simteam de parca as fi fost plin de fericire, fara sa pot spune de ce anume eram fericit. Imi venea sa ma zbengui asemenea mieilor, fara un motiv anume. De data aceasta nu mai percepusem acea atractie gravitationala (pe care o simtisem foarte puternic cu ceva timp in urma). Dupa ce am iesit din placuta „baie de fulgere", ne-am

asezat in pozitie diametral opusa pe masa circulara. In clipa urmatoare am observat cum un cilindru de lumina, de culoare albastru deschis, s-a ridicat usor din mijlocul respectivei mese. Cand acel cilindru a ajuns la aproximativ doi metri deasupra, am observat ca s-a format in jurul nostru un halou semisferic de lumina. In foarte scurt timp am simtit si vazut ca ne-am desprins nu numai de spatiul Bucegiului, dar si de spatiul terestru. Zamolxe mi-a spus ca vom face o vizita intr-un loc foarte special, insa nu mi-a spus unde. Calatoria a durat cateva secunde bune, dar am fost contrariat de ceea ce vedeam. Parea ca zburam cumva in salturi prin cercuri. Vedeam in jurul nostru cum se perindau multe stele, iar „semisfera zburatoare" facea o rotatie dupa care executa un... salt spre alte grupuri de stele. Dupa aproximativ 20-30 de secunde am patruns intr-un spatiu intunecat. Parca am fi intrat intr-o nebuloasa fara stele. Am simtit vibratii foarte puternice in jur, dar fara sa percep nimic vizual, la fel ca in jurul piramidei din Retezat. Mi-am dat seama ca este multa activitate in jur.

La scurt timp, m-am simtit aspirat intr-un spatiu inchis. Intre timp s-a mai luminat putin atmosfera din jur. Atunci am observat ca ma aflu intr-o sfera care avea cam 20 metri in diametru. Eu „pluteam" la mijloc. Eram putin nedumerit de ceea ce se petrece, dar simteam o siguranta totala cand Zamolxe era in zona. Dintr-o data am perceput o gravitatie in sfera, dar era vorba de o gravitatie scazuta, ca si cum as fi fost intr-un bazin cu apa. Am simtit efectiv ca ma deplasez usor in jos. In momentul cand am atins sfera, am avut o reactie instinctuala de-a ma impinge cu picioarele inapoi. In acel moment am intuit la entitatile ce ma supravegheau o oarecare dezaprobare fata de reactia mea. Am inteles ca, din punctul lor de vedere, nu eram inca pregatit sa ajung in sfera respectiva. Probabil ca se asteptau la o alta reactie din partea mea. In acelasi moment am perceput si interventia lui Zamolxe care a dorit ca testarea sa continue. Ceea ce s-a si petrecut.

In continuare, atmosfera din sfera a devenit din ce in ce mai interesanta. Entitatile incepusera sa se joace cu gravitatia. Ba era o gravitatie care se manifesta de jos (ca cea de pe Pamant), ba din lateral, ba din fata sau dintr-un anumit unghi. Aveam impresia ca sunt intr-un carusel gravitational. Nu ma stanjeneau cu nimic aceste schimbari de perceptie a gravitatiei. Ba dimpotriva, erau cumva distractive. Insa dupa cateva astfel de manevre, aparusera in interiorul sferei tot felul de lumini colorate, iar mai apoi imagini. Imagini extrem de realiste. Parca eram in interiorul unui televizor tridimensional. La un moment dat observ clar imaginea unei plaje. De fapt, era vorba de filmul tridimensional al unei plaje, numai ca in loc sa fie normala imaginea, cu marea jos si cerul sus, ea parea ca este decalata la vreo 45 de grade. Vedeam clar cum valurile se sparg puternic de tarm, si chiar sonoritatea era extrem de clara. Se respecta la perfectie modelul real. Parca ma aflam intr-adevar la tarmul respectiv. In momentul imediat urmator am simtit o gravitatie din partea laterala, pe dreapta. Era o gravitatie puternica, de parca as fi fost asezat pe podea, intins intr-o parte. In acelasi timp, valurile marii se spargeau de tarm sub o alta gravitatie, desi eu eram parte din respectivul peisaj. Acest lucru m-a cam dat peste cap. Senzatiile resimtite de mine sunt greu de transpus in cuvinte. Aveam impresia ca memoria mea se desface in bucati si ca se deplaseaza cumva din mine. Aveam in fata toate imaginile din memorie, legate de experienta valurilor marii, din toti anii in care am fost pe litoral. Si, de parca n-ar fi fost de ajuns, a mai aparut si imaginea unui parau si a unei paduri, de asemenea decalata cu un oarecare unghi fata de orizontala normala. La fel ca in cazul experientei din dispozitivul atlant, am simtit ca sunt prins cu totul din punct de vedere mental, dar nu am mai intrat deloc in panica. Atunci stiam ca sunt singur in acea experienta insa acum erau multe entitati, inclusiv Zamolxe, de aceea ma simteam in siguranta. Totusi, senzatia de „desfacere" in bucati a constiintei si a memoriei era de nedescris, fascinanta. Era incredibil ca pot privi simultan la mai multe imagini din memorie. Ca si cum as fi experimentat mai multe lumi deodata. Vedeam „vederea" fiecarei imagini in parte. Ca si cum constienta mea s-ar fi spart in bucati asemenea unei oglinzi si fiecare bucatica percepea o alta imagine. Experienta era incredibila!

Dupa o oarecare perioada, imaginile cu plaja si padurea disparusera, insa mintea mea parea in continuare „desfacuta” si parca era desprinsa de zona capului. Tin minte ca incercam sa-mi dau seama daca se facuse cumva o expandare fortata a unor componente din corpul mental pentru ca ei sa vada anumite dinamici. Am cerut informatii despre ceea ce se petrece, insa nu mi s-a raspuns la intrebare. Apoi percep o vibratie-voce a unei entitati din jur:

- *Incearca sa ne spui ceea ce percepi. Vorbeste in interiorul tau, ca si cum ai sta de vorba cu tine insuti. Descrie cat poti de bine.*

Au disparut intre timp toate imaginile si nu mai simteam nici vreo gravitatie. Pluteam in centrul sferei intr-o stare foarte placuta. La un moment dat imi apare in fata un cub alb. Le-am spus ce vad, culoarea, dimensiunea aproximativa. Apoi cubul a inceput sa se deplaseze si sa se roteasca. Le-am spus ceea ce vad. Ulterior lucrurile au inceput sa se precipite. Cubul respectiv s-a transformat foarte rapid in alte forme neregulate; culoarea i s-a schimbat de asemenea. Nu stiu cum.. ori eu m-am micsorat, ori cubul si sfera s-au marit (sau poate amandoua variantele), caci m-am trezit inconjurat de respectivul cub. Il vedeam foarte mare si eu eram inauntru. Fetele laterale s-au lungit, apoi s-au desprins in forme curbe diferite, ca si cum cubul ar fi fost facut din guma de mestecat. Apoi alungirile fetelor au devenit partial transparente si s-au colorat foarte divers. Erau toate culorile si nuantele posibile. Aceste culori prezentau diferite gradiente in spatiu. Parca s-ar fi picurat cerneluri de diferite culori in apa din toate directiile. Apoi culorile au inceput sa se deplaseze prin formele neregulate. Ulterior, se deplasau si culorile, dar se schimbau si formele neregulate, fara a fi o sincronicitate intre ele. Apoi au aparut si sunetele. La fel ca in instalatia atlanta, sunetele aveau diferite tonalitati si intensitati si se deplasau pur si simplu. Nu percepeam niciun fel de suport pentru miscarea sunetelor. Pur si simplu auzeam cum sunetele se deplaseaza in spatiu. Deja era prea mult pentru mine. Nu mai puteam spune nimic. Imaginea ma bloca. Erau mult prea multe schimbari. Pur si simplu nu reuseam sa tin pasul cu observatiile. Din cauza formelor complicate aflate intr-o continua schimbare, dar si a dinamicii complexe a culorilor si a sunetelor, am simtit ca nu pot tine pasul cu observatia, daramite sa explic ceea ce vedeam...

La un moment dat m-am desprins cumva de ceea ce fusese cubul. Simteam o presiune destul de mare in zona capului, dar am simtit presiunea si in afara. Era tare interesanta aceasta senzatie. Imi percepeam foarte clar zona capului, dar simteam o presiune si in afara sa. Atunci am realizat ca intr-adevar corpul mental mi-a fost cumva expansionat. Ulterior am avut si oarecare senzatie de greata, ca si cum m-as fi invartit intr-un montagne-russe.

Am iesit in cele din urma din respectiva sfera. Mai degraba am fost scos de catre ei, caci nu aceasta a fost intentia mea. La sfarsitul testelor, din cauza efortului de observatie, ma simteam destul de istovit din punct de vedere psiho-mental. Aveam totodata senzatia ca lucrurile au mers bine si ca au fost relativ multumiti pana la urma.

Fara sa realizez ce se petrece, m-am trezit alaturi de Zamolxe in semisfera si am refacut drumul catre Bucegi in acelasi mod, in „salturi prin cercuri”. Cand am ajuns in interiorul Bucegilor mi-am mai revenit din starea de epuizare, insa tot mai simteam ca aveam mintea expandata.

- *Vei mai simti ca ai mintea expansionata si in starea de veghe,* imi spuse Zamolxe*. Cateva ore, maximum o zi. Dupa care vei experimenta cateva stari mai aparte.*

- In ce sens mai aparte? i-am spus. In sfera am simtit ca experimentez mai multe experiente. N-am mai trait asa ceva si nici n-as fi crezut ca este posibil.

- *In timpul regresiei in Atlantida, ai fost supus unei investigatii energetice pe corpurile subtile si apoi ti s-au facut cateva grefe energo-informationale pe corpul astral. Acestea aveau rolul de-a echilibra anumite circuite. Ai fost pregatit pentru interventia de azi.*

- Unde am fost? Mi s-a parut ca vad multe stele in jur si salturi...

- *Ai fost intr-un alt sistem solar,* imi spuse Zamolxe. *Sfera pe care ai perceput-o este*

mult mai performanta decat cea din Atlantida.

- Altfel nu se puteau face investigatii asupra corpurilor mele subtile?

- Se puteau face si prin alte metode, dar ar fi durat mai mult timp, iar unele teste puteau fi mai dure. Sfera reprezinta un foarte complex sistem de senzori. Locatia insa este una speciala, la o anumita distanta fata de mai multe corpuri ceresti. Influenta subtila a acestora determina o activitate speciala a corpurilor subtile. Nu sunt multe astfel de locatii in galaxie.

Imediat am vizualizat, fara sa fi avut intentia, doua corpuri ceresti si multe luni in jurul lor. Acele corpuri ceresti pareau a fi planete, dar nu asemanatoare Pamantului. Semanau mai degraba cu planetele moarte. Nu erau ca Terra. Nu aveau un halou frumos albastru sau de vreo alta culoare. Pareau mai degraba ca au o atmosfera cenusie. I-am spus lui Zamolxe ceea ce-am vizualizat.

- Sunt doua planete gazoase, ceea ce-ai vizualizat. Dar nu ele sunt atat de importante, cat efectul dat de campul energetic subtil al satelitilor lor. Satelitii energetici, nu cei fizici. Sunt sateliti fizici, materiali, dar si sateliti energetici. Instalatia de investigatie din care face parte si sfera s-a construit undeva intre aceste doua planete. Influenta satelitilor energetici este speciala. In respectiva zona, campurile subtile ale satelitilor energetici confera o activitate aparte corpurilor subtile ale fiintelor pe baza de carbon.

- De ce s-au axat atat de mult pe gravitatie?

- Gravitatia are un rol foarte important in activitatea mentala. Nu este vorba doar de gravitatia naturala, ci de multe alte tipuri de gravitatie. Mai corect ar fi sa spui fenomene de atractie. Acestea se refera la toate felurile de atractie. Corpul mental egotic este structurat si functioneaza prin dinamici ale atractiei si respingerii. Intreaga activitate a omului de azi penduleaza intre atractie si respingere.

- Mi-aduc aminte de discutia cu Ramo referitor la atractie si respingere. Imi explica importanta meditatiei in „demagnetizarea" observatorului. Problema este ca fenomenele de atractie si respingere sunt naturale. Ne place ceva si ne displace altceva. Orice am face, cand suntem pusi in fata unui fapt implinit, simtim ori atractie, ori respingere. Foarte putine aspecte ne lasa indiferenti. Si nici nu stiu daca intr-adevar merita starea de robot la nivel psiho-mental. Daca as alege intre o stare inerta si una in care sa oscilez din punct de vedere sufletesc, eu as alege starea oscilanta. Prefer sa am parte si de neplaceri, dar si de placeri.

- Este de inteles capcana in care ai intrat. Oscilatia de care vorbesti este o iluzie. La fel si starea pe care o numesti inerta. Nu exista stari inerte din punct de vedere emotional. Chiar si mirarea sau curiozitatea au o activitate energetica specifica in zona emotionalului, cu toate ca sunt impartiale.

In timp ce Zamolxe imi raspundea, mi-am adus aminte de una din legi: „... dar inteleptul vede si frumosul si uratul, simte si frigul si caldura, si finetea si asprimea, aude si placutul si neplacutul, gusta si dulcele si amarul, simte si mireasma si duhoarea si nu face judecata intre ele... Si toate acestea lumineaza sufletul inteleptului pentru ca cele bune si placute hranesc si bucura al sau trup si simturi, iar cele neplacute hranesc mintea si intelepciunea sa, caci prin ele vede innoirea lucrurilor si semintele viitoarelor bucurii."

- Dar este o mica problema aici, Zamolxe. Se pare ca acest corp mental reactiv imi joaca feste. Pare ca este cu un pas in fata constientului. Mi s-a petrecut de multe ori. Si nu numai mie. De ce oare?

- Pentru ca el este asemenea fortei gravitationale. La fel cum aveti nevoie de o anumita forta pentru a invinge gravitatia terestra, la fel, sa invingi gravitatia corpului reactiv cere un efort. Trebuie sa depasesti viziunea limitata asupra realitatii. Este viziunea ego-ului, o viziune foarte ingusta.

- Cubul, de fapt formele complexe, culorile, sunetele, erau atat de halucinante... Imi pare rau daca am dezamagit pe cineva, dar nu puteam tine pasul. Cum puteam sa explic in cuvinte ceea ce vedeam? Doar pentru un simplu instantaneu al imaginii mi-ar fi luat

cateva zeci de pagini ca sa-l descriu cat de cat cu amanunte, ce sa mai zic de miscarea tuturor...

- Totul a decurs bine. Importante au fost observatiile. Totusi, cand vei iesi din spatiul astral, vei avea parte de cateva stari atipice din punct de vedere mental.

- In ce sens atipice? Sincer, nu vreau stari atipice din punct de vedere mental!

- Nu-ti fie teama. Nu vei avea parte de dereglari din punct de vedere mental. Ba dimpotriva, lucrurile se vor aranja si clarifica. Se va face ordine. Vei experimenta anumite fluxuri informationale. Ele se vor desfasura in „fundalul" constientei. Stai linistit! Nimic rau nu ti se poate intampla. Dimpotriva, iti va fi din ce in ce mai bine.

Chiar si dupa ce am iesit din spatiul astral, am simtit o extenuare din punct de vedere psiho-mental. Tin minte ca am mancat ceva la repezeala si m-am pus in pat. Simteam nevoia sa dorm, desi nu fac acest lucru inainte de ora 23, iar atunci nu era nici ora 19. Am deschis televizorul sa urmaresc ce se mai petrece in lume, stiind ca majoritatea televiziunilor au programul de stiri la aceasta ora. Ca de obicei, inainte de stiri, sunt tot felul de reclame, iar cei ce le concep sunt artisti in manipularea subtila. Coloristica bogata, forme aparte, personaje atragatoare si scenarii bine puse la punct. Atunci am realizat de ce unele produse (foarte slabe din punct de vedere calitativ) reusesc sa se vanda atat de bine. Pentru ca producatorii investesc in reclame bine puse la punct. Trist e ca nu numai in reclame se aplica aceste tehnici de manipulare subtila; totusi, se pare ca reclamele sunt cele mai eficiente.

Chiar extenuat fiind, din punct de vedere psiho-mental, am realizat ca mintea mea devenise mult mai clara decat inainte. Daca ma uitam la televizor, imediat „vedeam" si mesajul ascuns, adica mesajul de dincolo de mesaj. Aceste mesaje nu sunt subliminale, adica nu sunt mesaje ascunse in imaginile sau sunetele reale, ci altfel de mesaje. Mesajele subliminale nu prea si-au verificat eficienta in practica, desi s-a investit mult in cercetarea lor.

Exista o teorie care spunea ca subconstientul preia mesajele pe care simtul vizual le scapa. De exemplu, o secunda de film este alcatuita din 24 de cadre fixe, iar daca un cadru este inlocuit cu o alta imagine, aceasta nu este perceputa de senzorii vizuali, dar este preluata de subconstient. In aceasta imagine se pot insera tot felul de mesaje de genul „cumpara acest produs" sau „voteaza pe..." sau altele, dar experienta a dovedit ca nu este chiar asa. Drept urmare si marile companii au renuntat la aceste tehnici in publicitate. In schimb, functioneaza sugestia directa si indirecta. Cele directe apeleaza la dorintele profunde ale oamenilor, iar cele indirecte la anumite procese mentale, ce nu sunt percepute de constient, dar care influenteaza constientul. In starea mentala echilibrata, aceste procese pot fi percepute foarte clar si de constient.

In momentele de dupa iesirea din astral, desi eram foarte obosit, aveam mentalul mai „asezat" si reusisem sa percep si mesajele ascunse ale unor reclame. Evident ca aceste reclame erau mai ales din partea unor firme extrem de mari si de puternice. Celelalte reclame erau mai slabute, dar cele ale marilor firme erau foarte bine puse la punct. Asta e lumea comertului, se vinde orice si se cauta orice modalitate de-a face omul sa cumpere.

Am adormit inainte de ora 23, ceea ce este neobisnuit pentru mine. Totusi, m-am trezit in jur de ora 4 dimineata, pesemne ca n-am avut nevoie de mai multe ore de somn decat de obicei. Tin minte ca nu am mai reusit sa adorm dupa aceea. Imi ajunsese cat dormisem. Imediat dupa trezire, am realizat ca mentalul meu prezenta o activitate aparte in „fundal". Adica eram cumva legat de experienta astrala cu sfera din seara precedenta. Mi-am adus aminte de aproape fiecare experienta prin care trecusem: de calatorie, de cub, de formele in care se transformase cubul, de culori, de sunete si de dinamica lor. Parca retraisem experienta. Fiind o ora atat de matinala, evident ca linistea din jur era aproape perfecta, deci nici vorba sa fiu deranjat de alte fenomene.

Activitatea mentala „de fundal" este perceptibila mai ales daca te afli sub un anumit stres sau te preocupa intens ceva anume. Este ca un fel de vector energo-informational

perceptibil, ca un motor care determina sensul de miscare. Orice ai face, orice ganduri ai avea, pana la urma toate vor converge catre rezultanta data de „fundal”. Majoritatea oamenilor au patit sa auda o melodie si apoi sa nu mai scape de ea un timp. Parca o parte din mental a inregistrat melodia respectiva si o „deruleaza” de mai multe ori. Cam asa ceva se petrece si cu activitatea de „fundal”.

Am remarcat ca prind usor „frecventa” lui Zamolxe. Intr-adevar, pot lua legatura cu el din ce in ce mai usor. Inainte nu reuseam de fiecare data sa intru atat de usor in „starea mentala specifica”, adica sa-mi retrag simturile spre interior si sa „alunec” spre frecventa de conexiune vibrationala. I-am comunicat cat de clara imi este mintea acum si ca pot percepe si alte dinamici din punct de vedere mental. Totusi, vroiam sa stiu mai multe despre cea mentala de „fundal”, deoarece am intampinat multe probleme in acest sens.

- Ce poti sa-mi spui despre activitatea „de fundal” a mintii? Am observat ca difera de cea a blocajelor sau a tiparelor mentale normale.

- Difera prin forma, nu si prin continut. Ele sunt intr-o stransa dependenta. Ceea ce tu numesti „activitate mentala de fundal” este tot o constructie mentala. La fel ca si blocajele si tiparele mentale, acest „fundal” este format din mai multe blocuri de informatie care sunt activate de energii emotionale.

- Nu este foarte deranjanta starea, dar efectul de „picatura chinezeasca” isi spune cuvantul. Sunt constient de fenomen, dar cum sa fac sa schimb acest „fundal”?

- Ti-am mai spus. Meditatia este cheia. Nu vizualizarea, ci intrarea in starea meditativa. Adica deconectarea, demagnetizarea. Primul pas din stadiul de „observator”. Am mai vorbit despre acest aspect.

- Da, mi-aduc bine aminte. Am inceput sa practic acest tip de meditatie, dar totusi e greu sa fiu cu constientul „pe langa” imaginile generate de mental. Cred ca are legatura cu mecanismele subtile de „fundal”.

- Pentru ca te grabesti. Ai crezut ca treci mai repede prin primul stadiu de observator, dar nu a fost asa.

- Am reusit sa privesc toate evenimentele neplacute, toate temerile le-am privit in fata. Am „consumat” si eliberat toata incarcatura emotionala. Totusi, observ anumite tensiuni mentale „de fundal”, pe care nu le pot explica si nici influenta. Ca si cum acest curent mental de fundal ar fi un rau, iar eu un simplu barcagiu ce vasleste impotriva curentului. Nu pot face nimic.

- Exact asta e ideea. Daca ai fi trecut cu bine de primul stadiu, nu ti-ai fi facut probleme in legatura cu aceste fluxuri mentale de fundal. Te-ai fi ridicat deasupra lor. Fiind inca destul de „incarcat” de grija lor, te simti prins in valtoarea fluxului. Este normal sa fie asa. Tu n-ai reusit sa elimini cauzele acestor tensiuni, ci doar sa eliberezi incarcatura emotionala. Cauza a ramas. Cauza este blocul de informatie care genereaza incarcatura. Aceasta constructie mentala va continua sa genereze tensiuni si sa le cumuleze. Tu doar te eliberezi de incarcatura emotionala acumulata, dar nu elimini cauza. Ca si cum ai tine afara in ploaie un vas si cand se umple, te deranjeaza si te hotarasti sa-l golesti, dar odata cu golirea n-ai facut decat sa amani urmatoarea problema.

- Asta am inteles foarte bine. Dar cum sa fac sa nu mai ploua? Atunci nici vasul nu s-ar mai umple.

- De plouat, va ploua tot timpul. Fluxurile mentale de fundal vor continua pentru ca este normal sa fie asa. Ideea este de-a nu mai plasa vasul afara, adica de-a nu mai fi afectat de aceste fluxuri.

- Asta am intrebat. Cum sa scap de aceste fluxuri mentale sau cum sa nu mai plasez vasul afara. Ceva imi scapa... Aceste imagini se tot ivesc. Daca apar probleme, aceste fluxuri mentale devin foarte puternice. Nu s-a schimbat mai nimic. Daca cineva ma deranjeaza, eu ma simt deranjat, desi ar fi trebuit sa nu mai fie asa. Daca am o veste proasta despre cineva, mentalul meu reactioneaza si ma ingrijorez. O stire negativa ma face sa ma gandesc la ceea ce s-a intamplat. O inselaciune ma revolta, iar o nedreptate

ma infurie. Intr-adevar, acum am reusit sa avansez putin, caci nu mai las reactia sa se manifeste in exterior, dar tot simt reactia in interior. Eu de acest corp mental reactiv vorbesc.

- Tu vrei sa elimini tot corpul mental reactiv in cateva saptamani? N-am auzit de cineva care sa reuseasca asa ceva intr-un timp atat de scurt. Tu incerci sa impingi marea cu degetul, dupa cum spune o vorba de-a voastra. Eu iti spun sa privesti detasat ceea ce se petrece in mentalul tau, iar tu cauti sa fortezi nota. Nu poti limpezi un izvor tulburat decat lasandu-l sa se linisteasca de la sine. Tu nu faci altceva decat sa grabesti limpezirea. Ca si cum ai cauta sa grabesti limpezirea marind debitul cu palmele. Nu faci decat sa tulburi si mai tare izvorul. Efortul in sine reprezinta un factor perturbator. E nevoie doar de rabdare. Nu de efort, nici de forta, nici de inteligenta, nici de strategie. Nu e nevoie de nicio actiune. Orice actiune sau efort in acest sens se va intoarce inapoi si vei resimti si mai puternic aceste fluxuri mentale. Nu intra in capcana lor. Nu incerca sa le controlezi, caci nu vei reusi. Ti-am mai spus asta. Te vei istovi incercand. Cu timpul, vei observa ca nu vei mai fi atat de deranjat de actiunile cuiva, ca nu vei mai simti furie cand vezi nedreptate sau inselaciune, ca nu vei mai fi atat de ingrijorat de vreo veste neplacuta. Si nu pentru ca ai deveni „fara inima" si insensibil, ci pentru ca acest calm mental este cel mai bun lucru care ti se poate intampla.

- Ziceai ca la un moment dat sa mutam fluxurile mentale la o oarecare distanta de noi.

- Aceasta mutare este extrem de subtila. Aproape insesizabila. N-ai ajuns inca la acel stadiu. Nu incerca sa fii ceasornicar folosind manusi de sudor! Revino la primul nivel. Fii observatorul propriilor ganduri. Nu te implica, doar priveste. Nu esti inca la stadiul de-a le pune intr-o dinamica *specifica. Vei ajunge acolo mai repede decat altii, caci ai ajutor din alte vieti si ai parte si de coordonarea unor ghizi din subtil, insa de tine depinde.*

- Nu era mai bine sa-mi fi spus ca nu sunt pe drumul cel bun?

- Nu ai fi inteles. Trebuia sa te lovesti de primele probleme. Nici acum nu pricepi prea bine. E nevoie de experienta. Continua cu stadiul de observator. Nu forta nimic. Priveste! Bucura-te de priveliste! Nu te grabi!

Fara sa realizez, au trecut mai bine de doua ore de la contactul vibrational cu Zamolxe. Faptul ca incep sa-l percep vibrational fara a iesi in planul astral, imi da o stare de bucurie interioara deosebita. Totodata simt ca este mult mai aproape de mine.

Trecuse de ora 7. Este incredibil cat de repede percep trecerea timpului atunci cand sunt conectat cu fiinte din spatiile subtile!

Este weekend. Ma simt excelent cand sunt in weekend. La sfarsit de saptamana am mult timp la dispozitie, folosit in special pentru a ma aduna in ganduri si simtiri. In decursul zilei de sambata, am fost nevoit sa ma deplasez in oras, pentru o intalnire cu o persoana. Dupa ce m-am despartit de respectiva persoana, am hotarat sa merg la un magazin cunoscut din zona. Usa de la intrare era circulara, cum erau intr-o vreme in multe locatii. Tamburul era astfel impartit incat intra si iesea doar o singura persoana. De nenumarate ori am intrat prin astfel de usi circulare, insa pentru prima data mi s-a intamplat sa ma loveasca de mai multe ori partea din spate. La iesire, la fel. M-am mirat de lipsa mea de coordonare. Am mai intrat o data si am patit la fel. La iesire, aceeasi situatie. Nu mi-a venit sa cred. Oare mi-a fost afectat simtul coordonarii? Sincer, eram putin mirat si oarecum revoltat de aceasta situatie. Am patruns si iesit de atat de multe ori prin acest fel de usi incat nici nu pot aproxima, dar niciodata nu am avut parte de o lipsa acuta de coordonare. Ori apasam mai tare partea din fata si astfel ma lovea partea din spate, ori faceam eu pasul mai mare.

M-am asezat pe o banca, in parcul din apropiere, incercand sa ma linistesc si sa ma bucur de verdele viu din jurul meu. Aproape de fiecare data cand ies undeva, merg intr-un parc din apropiere. Imbacseala energetica a capitalei, aerul poluat, nervozitatea excesiva a oamenilor, alergatura continua (de cele mai multe ori fara folos), aglomeratia de blocuri tipice comuniste, arhitectura nu prea reusita si nearmonizata, circulatia supraaglomerata,

toate acestea imi intensifica o nevoie acuta de evadare. Are multe lucruri bune capitala, dar si multe rele. Parcurile sunt singurele care ofera o oarecare oaza de liniste in Bucuresti. Nu stiu de cine au fost proiectate si nici cand au fost construite, dar Herastraul, Cismigiul, chiar si Parcul Tineretului, sunt foarte bine amplasate, fiecare avand parte de cateva zone in care energiile sunt puternice, cu un efect de revigorare pentru corpurile subtile.

Aproape de fiecare data cand sunt intr-un parc, caut sa „patrund" cat mai bine spatiul din jurul meu, sa intru practic in vibratia naturii, ea fiind cel mai bun ghid, nu numai pentru reechilibrarea energetica, dar si pentru reechilibrarile corpurilor subtile. In natura, si in special in zonele cu multa verdeata (copaci, flori, iarba, plante), energiile curg liber, abundent si armonios, iar eu nu fac altceva decat sa ma bucur din plin de toate acestea. Iar daca simt o mai buna rezonanta cu natura, pot chiar sa ma deschid energetic catre fluxurile subtile. Nu stiu exact cum functioneaza fenomenul, dar simt cum devin una cu energetica subtila a naturii din jurul meu. Simt cum energiile copacilor curg prin mine, seva lor curgand in rezonanta cu sangele meu, respiratia plantelor, florilor fiind asemenea respiratiei mele. Nu trebuie decat sa tac din punct de vedere mental, sa las deoparte toata zarva mentala, si atunci lucrurile decurg de la sine, cursiv, normal, natural, eficient. Exact ca si natura. Probabil ca ea este cel mai mare maestru!

Sunetul de apel al unui telefon din apropiere, foarte strident de altfel, m-a scos din starea deosebit de linistita in care fusesem cateva minute bune. Nu m-a deranjat acest lucru. Important e ca mi-a fost indeajuns deconectarea de tumultul cotidian. Atunci am remarcat o deosebita stare de lucruri. Ma simteam, din punct de vedere fizic, ca si cum as fi participat la un antrenament intensiv. In trecut am facut cateva sporturi, iar dupa un antrenament intensiv, resimteam acut zonele musculare mai puternic solicitate. La fel simteam si acum, si m-am mirat foarte tare de acest lucru. Imediat mi-am dat seama ca, fara sa realizez, fusesem incordat o perioada de timp. Zamolxe, dar si Ramo, mi-au atras atentia asupra faptului ca orice tensiune psiho-mentala isi lasa o amprenta si asupra corpului fizic, determinand o oarecare incordare. Din pacate, grupele de muschi nu sunt chiar la „vedere", adica sunt muschi abia sesizabili, in general in zona spatelui, gatului, dar si a fetei si a unor zone interne. Atunci am realizat de ce n-am avut o buna coordonare la intrarea prin usa circulara. Eram incordat, iar eu nu constientizam acest lucru. Tensiunile de „fundal", care ma preocupasera cateva zile inainte, si-au lasat amprenta si asupra corpului fizic. Atunci am inteles despre ce este vorba...

Faptul ca impingeam mai tare de usa circulara (fara sa doresc asta in mod special) a determinat lovirea mea din spate si exact asa se petrec lucrurile si din punct de vedere mental. Am incercat sa fortez lucrurile; doream sa manevrez dinamica de fundal a mintii, dar eu nu faceam decat sa precipit lucrurile. Cu cat incercam mai mult sa lucrez asupra fluxurilor mentale din fundal, cu atat mai mult resimteam influenta corpului mental reactiv. Axul „usii mentale" era chiar constienta mea. Atunci am realizat cat de important este sa trec de primul prag.

Nu trecusem de stadiul de observator. Nici pe departe! Chiar daca lucrurile nu decursesera asa cum speram, aveam o oarecare stare de satisfactie deoarece intelesesem cat de cat fenomenul. Cel mai dificil pas in controlarea unui fenomen este sa-l intelegi. Cand ai inteles fenomenul, este numai o chestiune de timp pana vei gasi si metoda sau tehnica de actiune.

Am ajuns in cele din urma acasa. Am simtit foarte puternic vibratia lui Ramo, ghidul meu spiritual. Entuziasmat fiind de cele descoperite in parc, am facut repede pregatirile pentru a iesi in astral si pentru a discuta problema cu Ramo.

- Abia acum am inteles de ce Zamolxe nu mi-a spus ca nu sunt pregatit pentru etapa a doua. De fapt, nici macar la jumatatea primei etape de „observator" nu am ajuns. A fost nevoie de experienta cu usa, ca sa-mi dau seama de asta.

- *Nu toate procesele subtile pot fi explicate. Ai nevoie de experienta directa. Si chiar*

daca ti s-ar fi spus ca nu esti pregatit pentru a doua etapa, tot nu ai fi inteles cu adevarat.

- Intr-adevar, nu cred ca as fi inteles. Inainte aveam impresia ca as putea merge mai departe, dar se pare ca nu a fost asa. Realitatea mi-a demonstrat contrariul.

- *Intelegerea este importanta, dar nu este cheia! Experienta este cheia! Experienta determina vibratia. Intelegerea este importanta, fara doar si poate, dar numai experienta conteaza. Este ca diferenta dintre cunoastere si intelepciune. Cunoasterea este importanta, dar numai experienta confera caracterul de aplicabilitate. Iar daca o informatie nu poate fi aplicata sau folosita, atunci ea este inutila, fie ca vorbim de aspecte grosiere, fie ca vorbim de aspecte subtile.*

- Am avut noroc ca am fost foarte atent la ce se intampla in jurul meu. Inainte nu eram asa.

- *Unul din primele semne ca esti pe drumul cel bun, este acesta prin care ai trecut. Incepi sa-ti observi greselile, dezechilibrele, problemele. Le recunosti si le aduci in fata. Este si un semn ca ego-ul cedeaza din spatiul pe care-l avea la nivel mental. Sinceritatea si recunoasterea propriei pozitii este un pas obligatoriu. Tu te-ai bucurat cand ai reusit sa descoperi anumite tehnici* (se referea la reclamele televizate - n.a.), *dar micul avans la nivel mental nu a fost sustinut de planul energetic si cel emotional. Avansul trebuie facut pe toate planurile, altminteri apar tensiuni si vei reveni in cele din urma la stadiul de dinainte.*

- Am observat aceste tensiuni si cand am incercat sa trec dintr-o data la alimentatia naturista. Ba chiar au fost mult mai puternice. Culmea este ca Zamolxe m-a avertizat asupra acestui aspect, dar nu am tinut seama de el.

- *Atunci ai crezut ca o schimbare pe un plan poate determina automat schimbari si pe celelalte planuri. Acest lucru se petrece arareori. Este nevoie de un foarte puternic impuls, care de obicei survine cand apare un pericol.*

- Intr-adevar, nu s-a petrecut asa. Ce se intampla? De ce este necesar sa fac pasul pe toate planurile?

- *Pentru ca nu existi numai intr-un plan, ci pe toate! Vorbim aici de un sistem interconectat! Trebuie sa actionezi pe toate planurile pentru a reusi. Daca ai avea o masina cu tractiune pe toate rotile si numai o roata ar merge inainte iar celelalte trei inapoi, in ce directie ai merge?*

- Normal ca ar invinge celelalte trei. Cred ca am inceput sa inteleg mult mai bine.

- *Asadar, pentru a reusi sa faci o schimbare pozitiva in viata ta, trebuie sa mergi in aceeasi directie, cu toate planurile. Stai de vorba cu tine insuti! Vezi cum se prezinta situatia nu numai din punct de vedere fizic sau mental, ci si din punct de vedere energetic sau emotional. Incearca sa vezi problema inclusiv din punct de vedere procesual, adica desfasoar-o in timp. Vei reusi sa intelegi procesul pe toate planurile si mai ales cum sa actionezi pe toate planurile.*

- Da, am reusit acest lucru cand m-am lasat de fumat. Am primit atatea „suturi" de la acest viciu, incat a trebuit sa atac pe toate planurile posibile si numai asa am reusit sa elimin acest viciu.

In continuare, Ramo m-a avertizat ca in scurt timp voi mai face o vizita la instalatia-sfera din sistemul indepartat si ca voi fi insotit si de aceasta data de Zamolxe. Mi-a cerut sa fiu cat mai relaxat in urmatoarele zile.

****

Unitati de constiinta divina

De cand am avut parte de interventii pe corpurile subtile, pentru prima data am inceput sa resimt anumite energii (specifice spatiului astral) si in starea de veghe. Si nu vorbesc despre interferentele cu energiile reziduale din instalatia atlanta, care-mi dadeau pentru

scurta vreme o oarecare stare de disconfort fizic, ci de altfel de energii. Aceste energii generau stari sufletesti foarte greu de tradus in cuvinte. Pareau ca sunt stari emotive atipice; nu le-as putea incadra in zona emotiilor si sentimentelor (pozitive sau negative). Aveam impresia ca am sentimente nepamantene, ca si cum mi-as fi adus aminte de evenimente ancestrale. Si nu vorbesc despre stari de acum zeci de mii de ani, ci de milioane sau chiar miliarde de ani. Imi veneau – si simteam stari emotive care pareau a fi ancestrale – dintr-un timp nedefinit. Sau poate din... alte spatii atemporale. Stari care nu aveau nimic comun cu planeta noastra.

Alta data aveam impresia ca sunt doar o celula dintr-un alt organism-entitate urias, multidimesional si de neinteles. Toate acestea imi pareau de neconceput, dar totusi simteam starile emotive aferente lor.

A doua zi am incercat sa iau legatura cu Zamolxe, dar fara sa ies in spatiul astral, adica am incercat sa fac doar o conexiune vibrationala. Deconectarea de exterior am realizat-o destul de repede si ulterior am reusit sa prind bine „frecventa". L-am instiintat pe Zamolxe de aceste stari emotive atipice.

- *Sunt stari trecatoare*, imi spuse Zamolxe*. Nu fi nelinistit din acest punct de vedere. Ai preluat anumite vibratii din zona testarilor. In cateva zile se vor disipa de la sine.*

- Sper sa scap repede de ele. Nu ma deranjeaza prea tare, dar imi dau o stare neobisnuita, nefamiliara...

Mi-am adus aminte de unitatile de constiinta desprinse din energia divina. Eram nerabdator sa aflu cat mai multe despre ceea ce vor avea de facut.

- Mi-ai spus ca unitatea din zona Indoneziei este deja intrupata, acum fiind doar un copil ca oricare altul, si ca numai la maturitate va sti cine este.

- *Nu va sti cu adevarat cine este, dar va sti ca are un rol important si va actiona ca atare,* imi spuse Zamolxe.

- Spuneai ca este protejat si ca nu va avea de suferit. Ma gandesc la ce au patit multe spirite intrupate din Inalt. Ma gandesc si la experienta cu Iisus. Dar ma gandesc si la fortele care sunt impotriva schimbarilor. Si nu este vorba neaparat de autoritatile din tara respectiva, cat mai ales de gruparile oculte care conduc din umbra aceasta lume, si care au mijloace eficiente de a depista si neutraliza astfel de fiinte. Acestea detin nu numai resurse materiale si echipamente tehnice performante, dar si mijloace indirecte prin care pot influenta chiar regiuni intregi. Sincer sa fiu, eu n-am crezut in aceste forte, dar realitatea mi-a demonstrat, nu doar ca exista, dar si ca actioneaza extrem de eficient.

- *Ti-am mai spus sa fii linistit din acest punct de vedere. Unitatea din Indonezia este protejata de o structura energo-informationala specifica spatiului 5D. Aceasta structura nu poate fi detectata de catre voi si nici chiar de catre alte fiinte extraterestre, care inca mai bantuie zona planetei si care mai incearca sa va foloseasca. Aceasta structura este alcatuita din energii care sunt in afara spectrului vostru de perceptie. Pe de alta parte, structura mai realizeaza si un „defazaj" temporal, astfel ca orice eventual pericol este depistat cu ceva vreme inainte.*

- Am perceput bine, „defazaj temporal"?

- *Da. Corpul sau energetic subtil nu este doar foarte puternic, ci si foarte eficient in a decodifica vibratiile potrivnice planurilor divine, inca dinainte de a se manifesta la nivelul perceptiei constiente.*

- Apoi ai spus ca unitatile din America de Nord si India se vor intrupa intre 2020-2030. Ce poti sa-mi spui referitor la acestea? Care va fi rolul lor?

- *Unitatea care se va intrupa in India va avea rolul de-a accelera renasterea spirituala a zonei asiatice. Va fi considerata intruparea lui Vishnu, deoarece va avea forta, abilitatea si viziunea de-a reuni aproape toate religiile si sectele religioase din zona. Structura sa energo-informationala ii va conferi aceste capacitati extraordinare. Atat unitatea din India, cat si cea din China vor avea o altfel de dinamica. Nu vor actiona direct, asemeni unor lideri, ci vor actiona prin intermediul campurilor subtile pe care le vor genera. Practic,*

acestia vor avea capacitatea de a se conecta la campul subtil al altor fiinte evoluate si apoi de a le coordona.

Toate unitatile de constiinta divina care se vor intrupa vor fi insotite de un anumit numar de spirite foarte evoluate. Unele se vor intrupa inaintea unitatilor divine, iar altele se vor intrupa in aceeasi perioada cu ele. Cele care se vor intrupa inainte, le vor „pregati" calea, iar cele care se vor intrupa in aceeasi perioada cu unitatile, le vor asigura suportul dinamic. Fiecare unitate divina intrupata va actiona asupra spiritelor ajutatoare prin intermediul campurilor lor subtile.

- Este greu de reunificat spiritualitatea Indiei, daramite a intregii Asii. Sunt enorm de multe religii, secte si factiuni religioase. Cu cat sunt mai vechi, cu atat sunt mai rigide si mai refractare la schimbare.

- *Tocmai din aceasta cauza unitatile vor actiona prin intermediul campurilor subtile. Spiritele ajutatoare vor prelua „vectorii" de camp si le vor transmite celorlalti. Se vor crea curente mentale subtile care vor dirija schimbarile.*

Aceasta informatie m-a cam pus pe ganduri, deoarece imi seamana a manipulare mentala. Acest tip de manipulare este, dupa parerea mea, unul destul de periculos. Mi-am spus parerea referitor la acest aspect.

- Nu pare a fi o schimbare corecta, naturala. Chiar daca nu se foloseste forta sau teama, este tot o manipulare si un atentat la liberul arbitru.

- *Nu se atenteaza cu nimic la liberul arbitru. Nu ai inca abilitatea de-a observa clar planul mental al celorlalti. Marea majoritate a locuitorilor planetei cere disperat ajutorul. Campurile mentale sunt o solutie salvatoare pentru a interveni in schimbare. Majoritatea oamenilor planetei se simte sufocata de stres, neliniste, nesiguranta. Strigatele voastre de ajutor razbat spatiile subtile de multi ani. Nu este vorba nicidecum de incalcarea liberului arbitru. Majoritatea ati cerut insistent interventia.*

- Din acest punct de vedere ai dreptate. Majoritatea oamenilor sufera din multe puncte de vedere. Fie ca sunt saraci, fie ca sunt bogati, fie ca sunt invatati sau analfabeti, oamenii timpului nostru par a avea ca numitor comun deriva sufleteasca. Aceasta include nelinistea, teama, nesiguranta, boala, instabilitatea, incertitudinea etc. Din pacate, cu greu se mai intrevede vreo schimbare. Poate ca interventia divina este singura noastra scapare.

- *In China, situatia se va prezenta altfel. Inca mai sunt variabile de luat in seama. Acum au loc puternice schimbari la nivel subtil. China este puternic destabilizata de catre cateva grupari tibetane.*

- Credeam ca e invers. Tibetul a fost cucerit de China acum mai bine de jumatate de secol. Multe lamaserii au fost inchise, de asemenea multi lamasi au fost batuti, arestati, condamnati, alungati, si nu putini au fost chiar ucisi de catre chinezi.

- *Tocmai acest lucru a creat un handicap Chinei la nivel subtil. Este handicapul karmic de care au profitat unele grupari tibetane.*

- China are o spiritualitate foarte diversificata si dezvoltata. Cum pot cativa maestrii tibetani sa actioneze impotriva lor?

- *Nu capacitatea, nici forta, nici puterea si nici numarul nu conteaza in spatiul spiritual. Lucrurile sunt inca in impas. Nu se poate interveni inca acolo. Daca situatia o va impune, se va actiona altfel.*

- Mi-e greu sa cred totusi...

- *Aici este vorba de o altfel de* dinamica*. Cateva grupari tibetane si-au unit fortele in trecut si au reusit sa creeze un camp energetic destul de puternic. Acesta actiona dincolo de spatiul 3D, avand legaturi puternice cu corpul cauzal. Astfel, multi dintre ei, dupa ce au parasit planul fizic, au ales sa se intrupeze in China si sa-si continue misiunea, aceea de dominare a dinamicii zonale.*

- Adica cineva e nascut chinez, dar peste o vreme va realiza ca este de fapt... un suflet tibetan?

- *Exact.*

- Mi se pare ca se incalca atat liberul arbitru cat si mersul natural al evolutiei. Divinitatea nu poate interveni?

- *Nu se intervine decat in anumite conditii. Se pare ca tibetanii au reusit sa acceseze si sa controleze forte subtile superioare spiritualitatii chineze. S-au folosit de handicapul chinez ca forta de „propulsie" si se pare ca au facut pasi spre cucerirea Chinei la nivel subtil.*

- Nu se intervine din spatiile subtile?

- *Nu sunt motive. Tibetanii nu au fost ajutati de alte fiinte, ci au reusit singuri. Ceea ce oamenii reusesc prin propriile puteri, nu se poate lua. Nimeni nu poate lua. Munca spirituala a omului este „sfanta". Acolo sunt aspecte ce tin de reglari karmice si de „treburi interne". Se va interveni numai daca se confirma anumite banuieli.*

- Ce fel de banuieli? Pentru voi, fiintele spirituale divine, exista acest cuvant „banuiala"? Credeam ca voi stiti tot, inclusiv gandurile oamenilor.

- *Toate fiintele sunt divine. Nu este permisa violarea liberului arbitru si nici a intimitatii. Pe de alta parte, pot fi numeroase variabile in ce priveste dinamica spirituala. Din aceasta cauza nu se pot face predictii pe termen lung. Exista semnale care spun ca tibetanii nu se vor opri aici, ci vor continua sa mearga dincolo de cucerirea subtila a Chinei.*

- Sunt cumva aceleasi grupari care au influentat organizatiile naziste din perioada premergatoare ascensiunii lui Hitler?

- *Aceste aspecte nu trebuie sa te preocupe. Tu ai altele de facut. Ajung informatiile acestea.*

- Exista posibilitatea amanarii intruparii unitatii din China?

- *Nu se va amana intruparea. Ea va avea loc conform programului. In functie de situatie, se vor face adaptari ale vectorilor de camp.*

- Spuneai ca in aceeasi perioada se va intrupa si unitatea divina din zona Americii de Nord. Ce poti sa-mi spui despre aceasta unitate?

- *Aceasta unitate este cu totul speciala si programul ei este bipolar. Campul unitatii are rolul, pe de-o parte, de a reorganiza sistemul economic, iar pe de alta parte, de a reface jonctiunea cu spiritualitatea vechilor bastinasi.*

Legat de spiritualitatea vechilor amerindieni, am observat ca, la ora actuala, sunt foarte multe miscari spirituale care incearca, cu destul de mare succes, sa o readuca la lumina. Lucrurile incep sa devina din ce in ce mai clare din acest punct de vedere si este un lucru imbucurator. Am citit cateva lucrari ale unor autori din Statele Unite si am simtit o extraordinara forta spirituala in ele.

Pe de alta parte, toata lumea stie ca America si Europa reprezinta fortele economice principale ale lumii si vor mai fi inca o perioada buna de timp. Chiar daca, socotind ca volum de productie, China va depasi America in 10-15 ani, America si Europa inca vor dicta mersul economiilor lumii, inca cel putin cateva zeci de ani, pentru ca nu volumul, nu cantitatea conteaza, ci evolutia aprocesuala a acestui volum. Totusi problema cea mai mare o reprezinta sistemul in sine, care este invechit si nu mai poate face fata noului.

Nimeni nu poate intrevede mersul acestui „nou". Nici macar marea criza economica actuala, care este numai o latura a evolutiei „noului", nu a putut fi prevazuta. Abuzurile din sistemul bancar nu sunt cauzele principale care au contribuit la declansarea crizei economice. S-au dovedit a fi doar efecte ceva mai subtile.

Eram desigur foarte nerabdator sa aflu cum va actiona unitatea din America de Nord.

- Se va intrupa in Statele Unite presupun, am intrebat.

- *Nu se stie inca. Este posibil ca vortexul energetic care sustine aceasta unitate sa fie mutat in nord. Posibil sa ajunga in Canada. Structura acestui vortex permite o astfel de miscare, deoarece nu are elemente de stabilitate in structura Geei, ca alte vortexuri.*

- Iarasi ma uimesti. „Nu se stie inca"? Nu credeam ca exista aceste cuvinte in spatiul divin.

- *Sa presupunem ca tu te hotarasti sa faci o plimbare de relaxare de cateva ore. La un moment ajungi la o intersectie si trebuie sa alegi pe care drum sa mergi mai departe. Poate fi oricare, nu ti-ai ales un drum anume. Tu doar te plimbi...*

- Este cu totul altceva. Vortexul nu face „plimbari de voie". Este cumva in legatura cu „voia" Americii?

- *Bineinteles ca este. Sunt cinci vortexuri mobile care au o legatura foarte puternica intre ele si sapte vortexuri stabile. Acestea formeaza o retea. Trei dintre vortexurile mobile sunt cunoscute de catre anumite organizatii si se incearca manipularea dinamicii lor. Una este in zona de est a statului Irak, alta in zona Israelului, iar cealalta in partea de nord-vest a Statelor Unite. Aceste organizatii fac eforturi deosebite pentru a minimiza actiunea vortexurilor si cauta metode de a le modifica vectorii de miscare.*

- Cum pot face acest lucru?

- *Creand campuri potrivnice. Teama, ura, nesiguranta, disperarea, pot crea astfel de campuri potrivnice. Acestea sunt singurele care pot crea probleme. Pentru o perioada de timp, pot limita destul de mult actiunea acestor vortexuri. Pentru ca nu sunt stabilizate de Geea pot chiar sa le deplaseze prin spatiul 3D.*

- De ce ar face-o? Ce ar avea de castigat?

- *Nu au de castigat. Ei doar cred ca au de pierdut, dar este o perceptie eronata! Prin aceste vortexuri se pot face infuzii de vibratii din spatii inalt vibrationale. Prin vortexul irakian s-au facut interventii cu peste 3500 de ani in urma, prin cel din Israel, acum doua mii de ani, iar prin cel nord-american, acum circa 1000 de ani.*

- De ce nu s-a facut stabilizarea cu Geea?

- *Acestea sunt altfel de vortexuri. Ele sunt create de satelitii energetici ai planetei. Ceea ce se numeste planeta Nibiru, este de fapt un satelit energetic care are o perioada de revolutie de aproximativ 3600 de ani. Acesta activeaza vortexul de deasupra Irakului. Deschiderea vortexului este undeva deasupra Pamantului. Este un vortex natural si un portal foarte bun pentru a transmite vibratii inalte catre Pamant. De vreo 30 de ani a dat semne de activare, iar de atunci zona a fost intr-un permanent conflict, tocmai pentru a se limita actiunea vortexului.*

- Chiar si asa, nu prea vad logica investirii a mii de vieti de partea americana si a altora, precum si a sute de miliarde de dolari, doar intr-o prima faza, intr-un razboi fara logica. Pentru ce un asemenea efort? Pentru a castiga cateva firme producatoare de armament? Putin probabil. Pentru lupta impotriva terorismului? Din cate stiu, pentru supozitia ca Irakul ar detine arme de distrugere in masa s-a intervenit acolo. Nici acum nu s-a gasit vreo eprubeta macar... Din ceea ce observ, intr-adevar, s-a reusit crearea unui camp subtil al terorii, distrugerii, foametei, al nesigurantei si disperarii. De la sfarsitul anilor '70 ai secolului trecut zona este intr-o continua tensiune.

Si totusi, ce treaba are vortexul din zona, cu America si cu alte state?

- *Nu numai vortexul din zona irakiana, ci si cel din zona israeliana. Prin ele, s-au facut in trecut schimbari foarte mari in constiinta locuitorilor planetei. La fel vor face si in aceste vremuri, doar ca acum intra in joc si celelalte vortexuri. Actualmente, planeta este aparent condusa de cateva organizatii, care nu vor cu niciun chip sa se schimbe ceva. Cele doua vortexuri din zona sunt foarte puternic conectate si* dinamicile *lor energetice sunt sincrone, de aceea s-au alimentat in mod voit tensiunile dintre israelieni si arabi. Aceasta ura intre frati genereaza campuri perturbatoare extrem de puternice.*

- Vortexul israelian este animat tot de un satelit energetic?

- *Si acest vortex este animat de un satelit energetic, dar activitatea sa este controlata din cromosfera solara. Fiintele solare au realizat aceasta conexiune cu mult timp in urma. Acest vortex a fost activ in zona Egiptului, apoi a fost deplasat spre Israel, iar in viitor se va deplasa catre nord.*

- Cati sateliti energetici are planeta noastra?

- *Trei. Vor fi detectati catre sfarsitul secolului.*

- De ce ai spus ca lumea este doar „aparent” condusa de aceste organizatii?

- *Ele mai fac jocurile planetei numai la nivel economic. Oricat s-ar stradui, nu se vor putea opune deschiderii vortexurilor. Ba chiar au reusit sa deplaseze „centrul de greutate” al vortexului irakian catre zona iraniana. Acest lucru i-a scos din minti, caci tocmai acest lucru il evitau. Vortexul nord-american, fiind intr-o stransa legatura subtila cu celelalte, a determinat deplasarea catre nord, riscand intrarea in zona canadiana. Tot efortul acestor organizatii s-a intors impotriva lor.*

- Nu vreau sa intru in detalii legate de activitatea vortexurilor din zona irakiana si israeliana. M-ar interesa mai mult despre ce va face unitatea care se va intrupa pe continentul nord-american. Ai spus ca pe de-o parte, va reinvia spiritualitatea vechilor amerindieni, iar pe de alta parte va aduce schimbari in sistemul economic. Treaba e ca, daca am auzit de minuni in medicina, in arte etc., in economie nu prea cred ca este posibil. Doar daca nu se intervine cu alte tehnologii, adica prin interventia altor civilizatii. Va fi ceva de genul acesta?

- *Nu va fi nimic de genul acesta. Legile universale interzic infuziile de tehnologii catre civilizatii care nu au atins „convergenta planetara” la nivel de mase. Nicio civilizatie extraterestra nu ar risca o astfel de karma. Nici chiar cele care nu va vad cu ochi buni.*

- Ce inseamna „convergenta planetara”? Globalizarea atat de mult trambitata?

- *Cand veti reveni la valorile spirituale, veti sti ce inseamna „convergenta planetara”. Cand veti detrona ego-ul personal si de grup, cand fiecare va avea acelasi potential de crestere, fie ca este din Statele Unite, Congo sau Bolivia. Cand fiecare om va avea cel putin acelasi grad de libertate de miscare ca un animal, atunci veti sti ce inseamna „convergenta planetara”. Cei care vor auzi de „convergenta planetara”, vor sti ce inseamna acest lucru. Din punct de vedere tehnologic, puteti fi ajutati, dar numai dupa ce veti face un efort in acest sens. Pot fi ajutate anumite minti savante, dar nu veti primi nimic gratuit pana cand nu realizati convergenta planetara.*

- Atunci cum va actiona unitatea din spatiul nord-american? Va actiona tot prin intermediul unui camp mental?

- *Toate unitatile vor actiona astfel. Schimbarile vor fi in etape. Criza economica, de care se tot vorbeste, nu este defel o criza economica. Este doar inceputul sfarsitului actualului sistem economic. Asa-zisa revenire este doar o amagire. Intr-o prima faza, se vor accelera aceste suisuri si coborasuri, dupa care se va intra intr-un colaps general. Angrenajul financiar nu va putea sustine angrenajul economic. Va fi ca si cum s-ar fi rupt o curea de transmisie intr-un mecanism. Atat sistemul financiar cat si sistemul economic o vor lua razna. Se vor forma noi centre de putere economica, iar sistemul politic ar putea pierde definitiv terenul.*

- De parca ar fi avut vreo putere si pana acum! Dezvaluirile din ultima vreme au demonstrat ca tot finantele si marile corporatii au condus cu adevarat lumea. Din umbra fireste...

- *Macar a functionat! A fost un sistem care a permis cat de cat revolutia industriala. Acum, daca nu se va face nimic in urmatoarea perioada, spre jumatatea secolului se va instaura haosul politico-economic global.*

- Adica sa pastram actualul sistem?

- *Nu se poate pastra actualul sistem pentru ca nu va trece de schimbarile vibrationale, dar macar se poate face ceva pentru a avea o tranzitie mai putin dureroasa.*

- Presupun ca pentru aceasta tranzitie va lucra unitatea de constiinta din America de Nord. Poate ca e necesar un soc de acest fel. Poate ca socul astfel creat va schimba ceva si in zona „interiorului” si atunci schimbarile vor fi de bun augur. Altminteri se va reveni la vechiul sistem.

- *Este tocmai invers. Schimbarile de la nivelul interior au determinat aparitia crizei. Colapsul economic este consecinta schimbarilor interioare.*

- Ma refeream la schimbarile pozitive. De multe ori in istorie, astfel de schimbari au venit

fie pe fondul unor razboaie, fie pe fondul unor crize grave. In vremurile noastre, lacomia institutionalizata a fost promovata, impulsionata si chiar incurajata la vedere de catre autoritati.

- *Cresterea vibratiilor determina, printre multe altele, amplificarea tendintelor interioare. Priveste situatia in ansamblu. Nu s-a amplificat doar lacomia celor care fac parte din angrenajul financiar, ci si aspectele pozitive.*

- Este adevarat. Spiritualitatea, in general, parca a renascut. Fie ca vorbim de religiile existente, care se „curata" si se „reimprospateaza", fie ca vorbim de noile curente spirituale, se pare ca sunt semnale ce indica o revenire la valorile spirituale. Totusi, trebuie sa-i dam cezarului ce-i al cezarului si sa admitem ca problemele economice au un rol foarte important in viata noastra. Nu de putine ori, partea economica a umbrit sau chiar a inabusit firavul avant spiritual.

- *Situatia la ora actuala este cu totul altfel. Vechiul sistem economic nu va dainui decat intr-o mult mai mica masura. Va functiona la sub o treime din cat functioneaza acum. S-a atins, cum spuneti voi, „pragul critic". Trebuie sa faci un mic efort de observatie si sa urmaresti o rezonanta, anume ca actualul sistem economic s-a dezvoltat pe fondul dezvoltarii sistemului informational. Acum situatia s-a schimbat. Daca inainte informatia circula intr-un cadru restrans, acum informatia este la indemana majoritatii. Inainte, era importanta acumularea de informatie, deoarece nu era atat de disponibila ca in ziua de azi. Consumul de informatie a atras consumul de bunuri. Pe aceasta relatie s-a dezvoltat actualul sistem economic.*

- Chiar daca acum avem acces la informatie, nu avem acces in asemenea masura si la bunuri. Se interpune partea financiara.

- *Finantele sunt efect. Cine se impotmoleste la partea financiara, inseamna ca, fie are probleme cu partea informationala, fie ca este ingradit de karma. Nu sistemul financiar reprezinta problema, ci sistemul informational. Bani sunt destui in lume, chiar mai multi decat sunt necesari. Problema este: ce faci cu acesti bani? Organizarea lor se pare ca da batai de cap finantistilor. Si va mai da, pentru ca nu vor sa inteleaga ca situatia s-a schimbat. Oamenii nu mai sunt impulsionati de bunurile materiale ca in trecut. Cresterea vibratiilor determina schimbari foarte mari.*

- Ce fel de schimbari?

- *Schimbari ale perceptiei. Omul incepe sa se perceapa altfel pe sine. Nu va mai pune pret pe cantitate, volum, capacitate etc. Acestea dadeau in trecut o oarecare stare de siguranta. Acum nu mai dau acelasi efect. Cei mai multi incep sa perceapa faptul ca reprezinta mai mult decat valoarea materiala pe care o detin, mai mult decat eticheta pe care ti-o da o oarecare functie, mai mult decat numele, grupul, religia sau tara. Omul incepe sa perceapa tot mai mult latura divina din el.*

- Sistemul de bunuri de larg consum se bazeaza pe aceste etichete, pe „nevoia" omului de-a fi „mai mare", „mai bun", de-a avea „mai mult", de-a merge „mai repede", de-a detine „mai mult" etc. Eu traiesc printre oameni si observ ca lucrurile nu prea s-au schimbat. Sau nu atat precum spui. Tocmai spectrul pierderii ii sperie. Chiar foarte tare. Faptul ca pot pierde casa, slujba, bunurile etc. Criza economica a adus toate acestea.

- *Toate acestea se petrec intr-o prima faza.*

- Nu se pot evita aceste pierderi?

- *Se pot evita, bineinteles. Aceasta teama denota faptul ca sunt prinsi cu totul in acest imens angrenaj social si economic. Pe ei nu-i sperie pierderile, ci faptul ca nu se pot descurca singuri. Au ajuns sa prefere acest sclavagism financiar. Le este teama de libertate! Ei reactioneaza in loc sa actioneze! Le este teama de responsabilitate!*

- Ai mai evidentiat aceste aspecte. Totusi, nu se pot face schimbari bruste. Sunt convins ca nu pot fi impuse schimbari bruste. Nici macar folosind violenta sociala. Schimbarea trebuie sa inceapa de la sistemul actual.

- *Exact de acest aspect se va ocupa unitatea divina din America de Nord. De realizarea*

tranzitiei de la vechiul sistem economic la noul sistem economic.

- Plecand de la cele existente. Altfel nu va fi posibil... Sau va fi posibil doar daca vom avea o catastrofa. Eu, si multi altii, nu credem in catastrofe.

- *Da, plecand de la cele existente.*

- Aici, pe Pamant, puterea sa va fi limitata. Va fi intrupat, limitat. Va intra intr-o valtoare uriasa. Materialismul nord-american are o structura gigantica. El va trebui sa patrunda si apoi sa determine aceste schimbari.

- *Orice mecanism, indiferent cat de puternic si de imens este, se afla in spatele unui sistem informational. Informatia este cea care o dinamizeaza.*

Intr-o prima faza, spiritele superioare care ajuta unitatea divina, dintre care unele deja s-au intrupat, vor oferi solutii pentru a evita dezastrele provocate de prabusirea marilor corporatii.

- Deja s-au prabusit unele corporatii. Falimentul lor este cunoscut.

- *Vor fi mult mai multe. Sistemul oscilant crestere-descrestere economica se va amplifica si va actiona asupra marilor corporatii asemenea unui lant de cutremure. In aceste conditii, foarte multe firme si banci nu vor rezista. Foarte probabil ca acest lucru se va petrece intre 2015-2030. Mai mult de doua treimi din acest sistem se va prabusi.*

- Solutia se pare ca este fuziunea. Multe firme au fuzionat si sunt semnale ca vor mai fuziona. Deja sunt multe tratative in acest sens.

- *Tocmai aceste mari corporatii sunt primele afectate. Se vor prabusi sub propria lor greutate.*

- Pare sa fie o contradictie aici. Ele fuzioneaza tocmai pentru a gestiona mai bine criza. Prin fuziune, politica de piata este imbunatatita. De asemenea, se poate merge pe exploatarea comuna a numelui (brand-ul), a experientei de piata, a tehnologiilor etc.

- *Teoria suna bine, numai ca realitatea v-a luat-o inainte.*

- Ce vrei sa spui?

- *Cresterea vibratiilor va determina cateva efecte secundare, pe care nu le banuiti deocamdata. De exemplu, veti observa ca organismul vostru nu va mai tolera alimentele care nu sunt cultivate si preparate in zona voastra.*

- Care ar fi cauza?

- *Expansionarea campurilor voastre subtile. Veti vedea ca exact asa stau lucrurile. Cand veti consuma alimente din alte zone geografice, veti experimenta stari de confuzie si chiar probleme digestive si metabolice. In plus, veti consuma multa energie pentru a le digera. Alimentele au si ele un camp energo-informational, la fel ca oamenii. Chiar daca alimentele sunt denaturate prin procesele de preparare sau semipreparare, campurile lor nu vor fi distruse, ci doar fragmentate. Aceste campuri vor interfera cu campurile voastre si nu va va place starea. Va veti convinge de acest lucru. Drept consecinta, o intreaga pleiada de industrii vor fi rearanjate. Va fi o transformare foarte mare. Aceasta va atrage cu sine un imens circuit economic, incepand de la agricultura si pana la ramurile industriale si servicii. Legumele si fructele vor fi cel mai mult influentate. Chiar si o banala punga de hartie, fabricata in alta parte, va crea interferenta.*

- Campurile noastre energetice se vor expansiona de la sine? Chiar daca nu se va lucra pentru evolutia spirituala?

- *Da, campul vostru se va mari chiar daca nu ati intrat intr-un proces de evolutie spirituala. Deja a inceput expansionarea. Totusi, acest lucru va forta lucrurile. Ori veti incepe evolutia spirituala, ori veti fi nevoiti sa parasiti planul fizic. Puteti verifica faptul ca procesul a inceput. Consumati o perioada de timp produse facute in afara campului vibrational zonal, adica in afara tarii, si vedeti cum va simtiti. Apoi consumati numai produse din aceasta zona. Veti fi uimiti de diferenta. Si situatia este numai la inceput...*

- Daca este asa cum spui, atunci intr-adevar, multe corporatii se vor prabusi. Dar vor aparea alte firme, zonale, care vor profita de noua situatie.

- *Cu aceasta ocazie, foarte multe resurse financiare vor fi puse in circulatie si va fi si o*

ieftinire a multor produse. Inainte, doar o parte din resursele financiare erau folosite, majoritatea erau fie tezaurizate, fie prost folosite. Se vor sparge foarte multe monopoluri si multi veti vedea amploarea multor nereguli si inselaciuni. Chiar daca economia actuala pare de piata, marii producatori actioneaza din umbra pentru a mentine preturile ridicate si pentru a perpetua anumite procese de productie, care nu sunt tocmai sanatoase.

O alta ramura care va pierde enorm este industria farmaceutica. Daca nu se vor readapta, se vor prabusi iremediabil. Schimbarile vibrationale vor determina intari-rea corpului energetic, deci omul nu va mai cunoaste decat arareori boala fizica.

- Unitatea de constiinta divina nord-americana si spiritele evoluate care o vor insoti ce vor face referitor la toate aceste schimbari?

- *Vor pune la punct si vor dezvolta noi sisteme economice. Daca pana acum a functionat sistemul piramidal, dupa 20 de ani va fi un sistem de tip piramida in piramida, iar evolutia financiara va fi mai mult zonala.*

- Este valabil si pentru alte produse in afara de cele alimentare?

- *Este valabil si pentru alte produse, dar mult mai putin.*

- Mi se pare mie sau ajungem la izolationism din toate punctele de vedere?

- *Toate acestea se petrec numai in tranzitie si doar acelora care nu sunt angrenati constient in procesul de evolutie spirituala.* ***Adica marea majoritate****! Izolationism nu va fi, ba dimpotriva!*

- Cat va dura tranzitia?

- *Pana spre 2100-2150. Atunci trebuie sa fie bine delimitata evolutia spirituala.*

- Cum adica?

- *Vom vorbi dupa o vreme despre acest lucru. Va trebui sa faci cateva regresii in trecut pentru a intelege mai bine despre ce este vorba. Oricum, tranzitia va dura ceva vreme pentru voi.*

La scurt timp am iesit din „frecventa" de transmisie. Ramasesem destul de mult, caci aparusera tot felul de interferente.

Aceasta transmisie mi-a dat o stare de neliniste referitor la cele cateva fenomene conexe ale procesului de crestere a vibratiilor. Nu stiu daca lumea ar face fata unor asemenea schimbari, fara un ajutor. Si nu vorbesc doar de schimbarile de natura economica, care oricum ar fi uriase, ci mai ales de faptul ca nu s-ar gasi explicatii materialiste pentru aceste schimbari. Eventual, se va putea spune ca de reactia negativa a organismului la alimentele straine ar fi responsabil ADN-ul sau poate reactia intarziata a organismului uman fata de poluare, cresterea temperaturii globale etc. Oricare ar fi explicatia de fatada, omul materialist va resimti foarte puternic un stres de „fond". Eu cred ca acest stres va crea foarte mari probleme.

A doua zi am incercat sa intru din nou in legatura cu Zamolxe pentru a primi informatii suplimentare legate de acest fapt. I-am facut cunoscuta parerea mea referitor la stresul care va fi resimtit de catre cele mai multe persoane.

- Zamolxe, recunosc sincer ca stresul il resimt si eu, chiar acum, cu toate ca inteleg putin fenomenul, dar ma gandesc cum ar putea gestiona altii acest stres.

- *Prin cunoastere. Stresul vine din dezechilibru si teama, iar teama din necunoastere si din identificarea cu ego-ul, adica din identificarea cu forma. Identificarea cu forma duce la limitare. Aceste aspecte vor fi mult mai bine intelese de catre marea majoritate a oamenilor, peste putin timp. Expandarea (expansionarea) biocampului personal va genera stres numai intr-o prima faza. Ulterior, fiecare se va adapta acestui fapt si va reusi sa inteleaga toata fenomenologia legata de schimbare.*

- De ce nu s-au facut aceste schimbari gradat? Adica de ce nu s-a inceput de acum o suta, doua sau mai multe sute de ani?

- *Aceste schimbari nu sunt determinate de interventia fiintelor din spatiile inalt vibrationale. Ele sunt fenomene naturale care se petrec ciclic. Fiintele pe care voi le numiti divine doar va asista in toate aceste procese.*

- Despre unitatea divina din zona vechii Persii ce poti sa-mi spui? Se va intrupa in Iran? Ce rol va avea?

- *Sunt mari sanse sa se intrupeze in Iran.*

- Nu este sigura locatia Iranului? Sunt sanse sa se intrupeze chiar in Irak? Ce factori pot interveni?

- *Vortexul energetic local actioneaza asupra unei zone foarte mari. In mod normal, trebuie facuta jonctiunea cu circuitul vibrational persan, adica este ideal sa se intrupeze in Iran. Irakul nu este exclus de asemenea.*

- Situatia geopolitica poate influenta intruparea?

- *Nu.*

- Poate fi un alt risc pentru unitate?

- *Situatia va fi de asa natura incat va acoperi orice risc. Unitatea de constiinta divina din zona vechii Persii va avea un tipar de intrupare asemanator cu al meu. Vor fi avute in vedere sute de mii de persoane, care vor forma prima treapta a unui sistem piramidal. O zecime dintre acestea vor fi atent selectate si pregatite pentru a forma a doua treapta, apoi o zecime dintre persoanele celei de-a doua trepte va forma cea de-a treia treapta si tot asa pana la ultimele doua persoane. Selectiile si probele vor fi pe masura. Acestea vor da fondul spiritual si genetic pentru unitate. Atat campurile sistemului persan cat si cel romanesc vor proteja foarte bine unitatea. Daca situatia o cere, unitatea poate actiona din umbra, fara a fi cunoscuta.*

- Este interesant ce-mi spui. Sistemul acesta imi pare totusi destul de complex. De ce nu se au in vedere doar cativa indivizi?

- *Persoanele intrupate in aceste regiuni au o parte a corpului cauzal astfel constituit incat sa ajute unitatea nu doar in procesul de selectare a fondului genetic si spiritual, ci si pentru a forma campuri energetice, mentale si cauzale prin care unitatea divina va actiona. Practic, unitatea se va intrupa intr-un individ, dar corpul sau energetic va fi format din corpurile energetice ale tuturor celor participanti la sistemul piramidal. Asadar, corpul sau energetic va fi extrem de puternic si de complex.*

- In ce consta aceste probe? Cum poti sti ca esti selectat pentru a participa la acest sistem piramidal?

- *Nu sunt importante aceste aspecte si nici nu este cazul sa fie cunoscute.*

- Am inteles. Deci exista totusi niste riscuri.

- *Nu acele riscuri la care te gandesti. Chiar daca, presupunand prin absurd, unitatea va avea un accident si va parasi planul fizic, vor fi pregatite cateva persoane, din ultimul plan, care sa preia spiritul sau, iar in timp scurt – cel mult cateva luni, sa poata reface toate conexiunile avute inainte.*

- Ma gandesc totusi la faptul ca acolo situatia politica este cea care este...

- *Iti faci probleme degeaba. Nu stii care este situatia din zona. Nu judeca fara sa cunosti despre ce este vorba. Iti observ acum formele mentale... Sa subliniezi ce-ti transmit acum: <u>nu se va avea in vedere instituirea vreunei forme de guvernamant prin care sa se ingradeasca drepturile oamenilor. Nu se vor forma sisteme fasciste, comuniste, fundamentaliste sau ceva de acest gen.</u>*

- Care va fi rolul unitatii persane?

- *Rolul sau va fi extrem de important. Va realiza o buna parte din convergenta planetara de care iti spuneam data trecuta. Va crea vectorii de miscare in planul social prin care se va realiza convergenta.*

- Sper sa realizeze acest lucru. Pasnic bineinteles. Nu de alta dar...

- *Stiu ca te gandesti la „jihad" si ca musulmanii fundamentalisti considera ca lumea intreaga ar trebui convertita la credinta musulmana chiar prin forta. Stai linistit. Nimic din toate acestea nu se vor petrece. Singurul „jihad" care se va purta, va fi impotriva dezordinii interioare. Toate schimbarile viitoare se vor face pasnic. Fiecare va avea de ales ce va vrea sa faca. La inceput, cei mai multi nici nu vor vrea sa auda de schimbare si de*

evolutie, dar intr-un final se vor satura de mizeria lor sufleteasca, de haosul lor interior si vor alege schimbarea. Acest „jihad" va fi special. Este „jihadul" inimii! Va cuceri prin iubire, frumos, armonie, altruism, prin sublim...

- Spuneai ca si tu vei avea un sistem asemanator cu cel persan.

- *Sistemul persan este asemanator cu cel romanesc. Sistemul persan este sustinut energetic de vortexul din estul Irakului si cel israelian, iar cel romanesc de catre mai multe locatii, insa rolul cel mai important il va avea piramida din Retezat. Aceasta este proiectata sa functioneze in baza 7. Este de asemenea structurata pe sapte nivele. Primul are codul 7, al doilea 49, al treilea 343 si tot asa, pana la nivelul sapte, care va avea codul sapte la puterea a saptea.*

- Ce reprezinta aceste „coduri"?

- *Sunt nivele de acces la diferite grade de vibratie. Gradul 1 sau de cod 7 este primul grad de acces vibrational. Cine va fi conectat la gradul 1, va fi supus unor influente vibrationale de sapte ori mai mari decat in mod normal.*

- Ce inseamna mai exact acest lucru?

- *Legile universale vor actiona de sapte ori mai rapid si mai puternic decat in mod normal. Nimeni nu poate rezista la gradul 1 daca nu respecta cu sfintenie preceptele etice si morale. Chiar si gandurile rele sunt taxate de sapte ori mai puternic. Orice mic furt, chiar si o scurta calatorie cu autobuzul, fara bilet, va fi intoarsa de legea actiunii si reactiunii (karma) de sapte ori mai repede si mai puternic. O vorba aruncata aiurea se va intoarce inapoi de sapte ori mai repede etc. Cine va avea acces la gradul 1 si va duce aceeasi viata, in scurt timp, chiar si cateva luni, viata sa ar putea deveni un adevarat iad. Fara un bun autocontrol mental nu se poate rezista. La gradul 2, sau cod 49, lucrurile devin de 49 de ori mai puternice si tot asa... Este greu de imaginat pentru voi gradele urmatoare.*

- De unde stim ca suntem la gradul 1?

- *Iti voi spune cu alta ocazie cum se acceseaza primul grad. Curand... Deocamdata nu este cazul.*

- Ral spunea ca piramida a fost creata de atlanti acum 12.000 de ani.

- *Piramida a fost facuta de atlanti, dar structura energo-informationala s-a facut in colaborare cu lyranii si fiintele de lumina din centrul galaxiei. Primele patru grade au fost proiectate si structurate de catre atlanti, gradele cinci si sase de catre lyrani, iar gradul sapte de catre fiintele spirituale.*

- Spuneai ca si tu vei avea acelasi tipar de intrupare ca unitatea persana, adica va fi un fond de baza de cateva sute de mii de persoane si apoi se va fragmenta. La noi baza va fi formata din sapte la puterea a saptea persoane, adica aproape 824 de mii de persoane? Am intuit bine?

- *Da, dar nu confunda gradele cu numarul de persoane. Cele peste 800 de mii de persoane din fondul genetic si spiritual de baza vor avea acces limitat la gradul 1. Asta nu inseamna ca cei din gradul sase, adica aproape 120.000 de persoane vor accesa gradul 2 si tot asa. Voi nu puteti accesa deocamdata decat cel mult gradul 2. La gradul 3, chiar si cei mai evoluati pamanteni ar rezista doar cateva saptamani. Vorbim de energii extrem de puternice...*

- Si totusi, atlantii au avut acces la gradul 4, caci au proiectat acest grad din cate mi-ai spus.

- *Voi nu va puteti compara deocamdata cu atlantii. Mai aveti nevoie de cel putin cateva sute de ani de evolutie.*

- Daca au ajuns la un grad atat de elevat de cunoastere, cum se face ca n-a ramas nimic din civilizatia lor? Tot ce au realizat a ramas pe fundul Atlanticului?

- *Iti voi da mai multe lamuriri cand vom vorbi despre energetica subtila a planetei. Tot atunci iti voi da amanunte si despre intruparea mea. Nu este cazul acum.*

- Am inteles. A mai ramas unitatea divina din America de Sud. Spuneai ca se va intrupa ultima, in prima parte a secolului urmator. De ce la urma? Si ce rol va avea?

- *Pentru ca atunci este necesar sa se intrupeze. Trebuiesc intai initiate celelalte lucrari ale unitatilor de constiinta divina, abia apoi va incepe lucrarea ultimei.*

- Unde se va intrupa?

- *In Brazilia. Rolul sau va fi acela de a readuce familia pamanteana in randul marilor civilizatii galactice.*

- Cam multa „pregateala" pentru aceste contacte.

- *Aveti nevoie de realizarea convergentei planetare, altminteri veti suferi un colaps din punct de vedere psihic si mental.*

- Oricine ar face un sondaj printre oameni, va afla ca ei abia asteapta acest contact. Majoritatea sunt convinsi ca un astfel de contact, oficial bineinteles, ar avea un impact pozitiv extraordinar de mare.

- *Experimentele au demonstrat contrariul. Ti-am mai spus candva ca va priviti cu suspiciune pe voi insiva, daramite alte civilizatii. Structura voastra emotionala si mentala nu poate suporta un astfel de contact* ***acum****. Daca el s-ar realiza acum, ar arunca planeta in haos total. Inca sunteti dominati si controlati de corpurile reactive. Inca va domina ego-ul. Inca sunteti dominati de forma si de dualitate.*

- Spuneai ca unitatea divina din Brazilia se va intrupa in prima parte a secolului urmator. Adica va incepe sa actioneze cam dupa un secol si jumatate. Totusi, mi-ai spus odata ca se pot face contacte in masa chiar si sub 100 de ani. Este posibil acest lucru inainte de a se intrupa unitatea divina din Brazilia?

- *Este posibil, dar nu la nivel oficial. Adica nu se vor desfasura decat in foarte putine directii. Abia dupa intruparea unitatii din Brazilia se vor intocmi protocoalele de contact si colaborare.*

- Imi suna atat de... birocratic.

- *Toate acestea sunt necesare pentru a nu afecta negativ planeta Pamant, care se afla in urma celorlalte planete. Voi sunteti in urma nu numai tehnologic, ci mai ales spiritual. Gandeste-te ce impact poate avea asupra planetei o banala tehnologie energetica. Cateva ecuatii si o schema pot arunca in haos tot angrenajul economic de pe planeta. Nu sunt permise astfel de schimbari bruste. Nu atata vreme cat spiritualitatea nu va ocupa locul primordial. Inca sunteti dominati de materie, de imaginea materiei si de interferente de tot felul.*

- Unii vor crede ca „ceilalti" ne-ar putea folosi resursele minerale ale planetei, ba chiar ne-ar putea manipula in asa fel incat sa ne foloseasca in diverse scopuri. Nefiind foarte evoluati, putem fi usor manipulati.

- *Nu va fi nimic de genul acesta. Majoritatea civilizatiilor avansate nu folosesc resursele minerale din interiorul planetelor. Nici nu au nevoie de astfel de materiale decat in foarte putine cazuri. De obicei, se folosesc atunci cand se realizeaza ceea ce unii dintre voi numesc „terraformare". Atunci se folosesc astfel de resurse materiale, dar in acest caz sunt luate direct din astre. Deci nu va fie teama caci nimeni nu are nevoie de resursele voastre. Peste cateva sute de ani nici voi nu veti mai avea nevoie de ele. Veti avea acces la tehnologii care vor realiza transmutarea materiei. Oricat de nebunesc ar suna, va spun ca minunatul vostru corp fizic detine cele mai grozave tehnologii din univers. Daca ati fi pe deplin dezvoltati spiritual, nu ati avea nevoie de nimic. Chiar asa, de nimic. Totul se afla in voi...*

- De ce Brazilia? Unii s-ar astepta in alte zone ale Americii de Sud.

- *Acolo este centrul energetic Vishuddha al planetei. Prin urmare, unitatea va trebui sa integreze vibratia centrului energetic in propria sa vibratie. Responsabilitatea sa va fi uriasa.*

- Presupun ca nu va fi singur. Va fi ajutat de un sistem gen piramidal, ca in cazul unitatii persane sau romanesti?

- *Este o unitate cu totul speciala. Structura sa energo-vibrationala va fi diferita. Va lucra cu un spectru de vibratii mult mai larg. Va fi si o selectie spiritual-genetica, dar si o*

colaborare cu alte civilizatii. Dat fiind faptul ca rolul sau va fi unul special, in jurul sau vor fi intrupate atat fiinte terestre cat si fiinte extraterestre. Unele vor fi hibride. Este greu sa intelegi acum amploarea si complexitatea lucrarii pe care o va avea de facut unitatea din Brazilia.

- Este adevarat ca Romania este centrul energetic Anahata al planetei? Prin unele medii circula aceasta informatie de mult timp.

- *Da, este adevarat. Insa o spui de parca ati avea motive de bucurie. Ca si cum ati avea un as in maneca. Ba dimpotriva, acest lucru va da o imensa responsabilitate.*

- Unele informatii spun ca Anahata planetei ar fi in Anglia, la Glastonbury sau chiar Stonehenge.

- *Acolo este o zona de convergenta a energiilor pamantesti cu cele ceresti. Nu este Anahata planetei.*

- Adica un fel de portal? Ral mi-a spus de asa ceva cand am facut regresia in Atlantida.

- *Da, este un portal natural foarte puternic. Nu degeaba apar in zona formatiuni in lanuri. Dar nu este Anahata planetei. In curand se vor convinge si ei, si voi.*

Undeva... candva

Trecusera cateva zile de la ultima calatorie astrala. Experienta avuta de mine in instalatia-sfera, undeva in galaxia noastra, aproape ca nu mai reprezenta decat o amintire stearsa, abia perceptibila memoriei mele. Parca avusese loc in alte timpuri, cu multi ani in urma. M-am mirat si eu de o asemenea stare de fapt. Ramo mi-a transmis ca nu sunt pregatit pentru a opera cu parametri 4D si din aceasta cauza aspectele procesuale si temporale sunt mai greu de prelucrat de catre mentalul meu. Neavand niciun fel de „baza" informationala sau vibrationala in realitatea mea, adica a Pamantului, era normal ca experienta astrala sa fie tratata de catre mentalul meu, ori ca reverie sau visare, ori ca un soc. Visarea este repede data uitarii. De asemenea, socul poate fi izolat de catre anumite mecanisme autonome ale mentalului inconstient si subconstient.

Dar, cu toate ca experienta cu Zamolxe a fost una destul de bizara pentru mine, nu la fel pot spune despre senzatiile avute in timpul regresiilor (dar mai cu seama dupa ce ieseam din regresii). Atunci am simtit cat se poate de clar, atat faptul ca traisem in acele vremuri, dar si ca participasem in mod activ la viata din Atlantida. Undeva in sufletul meu incepuse a se ivi o senzatie de teama, insa era o teama aparte. O teama de ceva ce facusem candva in acele vremuri, insa stiam cumva ca ceea ce facusem nu reprezenta doar responsabilitatea mea. Simteam ca eram mult mai multe persoane implicate. Mi-a fost clar, ma simteam si eu responsabil de ceea ce s-a intamplat in Atlantida, fara doar si poate.

Intr-una din serile urmatoare, am avut o foarte puternica senzatie legata de Atlantida. Imediat am intuit ca este foarte posibil sa fi sosit vremea pentru regresia in perioada cuprinsa intre 90.000 si 70.000 i.Ch. Mi s-a adus la cunostinta faptul ca atunci a avut loc perioada de glorie a Atlantidei si ca acele vremuri sunt foarte importante.

Evident, in foarte scurt timp l-am simtit pe Ramo si Ral alaturi de mine. Mi-am dat seama ca venise vremea pentru regresie. Cu putin timp in urma Zamolxe imi spusese ca regresia avea loc pana la un punct, dupa care intram intr-o alta dimensiune, insa eu nu percepeam trecerea.

Imi disparuse total teama. Chiar eram foarte nerabdator sa aflu ce se intamplase si care a fost gradul meu de implicare. Simteam ca trebuie neaparat sa aflu aceste amanunte. Eram pregatit pentru orice. Sau credeam ca sunt...

In timpul pregatirilor din piramida, Ramo mi-a spus:

- *Pentru inceput vei regresa in primii ani ai vietii tale actuale. Este necesar sa refaci conexiunea cu anumite vibratii.*

Nu am dat prea mare importanta spuselor sale. Credeam ca sunt anumite vibratii

imperceptibile (care sunt alaturate unor tendinte mentale).

Primele imagini aparute au fost in vremea cand aveam cativa ani, poate trei-patru. Eram la bunici, la tara si asistam la pregatirea unor rasaduri. Mi-am adus aminte ca eram foarte curios de ceea ce faceau, ba chiar eram foarte neastamparat, deranjandu-i destul de tare. Am simtit foarte puternic starea pe care o aveam. Nu era vorba de vreo toana de-a mea, ci de o stare sufleteasca extrem de pregnanta. Aveam impresia ca ei fac ceva rau, nu intelegeam de ce fac asta. Plangeam... si eram convins ca pregatirea rasadurilor nu este un lucru bun.

Urmatoarea imagine care mi-a venit in minte... cred sa fi avut vreo 8-9 ani, m-a cam tulburat. La fel, se intampla la tara. Eram alaturi de un var de-al meu. Facusem cumva rost de o seringa si tin minte ca aveam o placere deosebita de-a injecta apa in plante. Apoi am avut ideea de-a zdrobi unele plante si a le colecta serul, injectandu-l apoi in alte plante. Eram extrem de curios de ceea ce s-ar putea intampla. Cand faceam asta, aveam o stare sufleteasca inconfundabila, oarecum asemanatoare cu emotia avuta la prima intalnire romantica cu o fata. Ulterior, gasisem o broasca moarta si cu ajutorul briciului strabunicului meu am facut prima „autopsie”. Nu-mi era greata, nici frica... doar extrem de curios.

Apoi mi-a venit in memorie vizita pe care am facut-o la gara din localitate. Tot in jurul varstei de 8-9 ani. De fapt, am fost in camera de control a garii si tin minte cat de puternic m-a afectat ceea ce vazusem acolo. Panoul acela imens, plin de butoane si lumini, prin care se monitoriza activitatea feroviara, mi-a dat o stare greu de transpus in cuvinte. Incepusem sa tremur din toate fibrele fiintei mele. Imi venea sa butonez toata instalatia. Aveam impresia ca ceva anume trebuia sa se intample. Tin minte perfect ca emotia era coplesitoare.

In scurt timp au disparut toate aceste amintiri. Pe moment uitasem complet ca ma aflam in regresie. Ma simteam foarte amortit din punct de vedere psiho-mental. Apoi mi-am revenit incetul cu incetul... Parea ca ceea ce se intamplase in copilaria mea avusese loc in alta viata. Erau imagini peste care se asezase complet uitarea.

In scurt timp imaginile au revenit. Parca mi-as fi sondat memoria. Atunci am realizat ca tendintele mele din copilarie erau de fapt impulsuri pastrate undeva in subconstientul meu. Incetul cu incetul se perindau si alte imagini din copilaria mea. La un moment dat, aveam in minte toate cele trei imagini, atat experientele mele cu plantele cat si disectia broastei si experienta cu panoul de control de la biroul garii. Mi-am adus aminte de experienta cu instalatia-sfera cand mentalul meu s-a marit si s-a divizat in mai multe constiinte si vedeam-simteam prin fiecare constiinta in acelasi timp. Ma simteam pus in aceeasi ipostaza. L-am auzit pe Ral spunandu-mi sa nu ma opun starilor sufletesti care imi apar.

In momentul cand am adus si imaginea cu bunicii care alegeau rasadul alaturi de celelalte, s-a intamplat ceva iesit din comun. Realizasem ca, chiar copil mic fiind, plansul meu era anormal. Se simtea o altfel de durere in glas...

- *Incearca sa patrunzi mai adanc,* imi spuse Ral. *De ce plangeai cand bunicii tai alegeau rasadurile? Ce simteai?*

Am incercat sa patrund mai adanc, iar pe moment am avut impresia ca sufletul meu oscila intre a patrunde dincolo de primele senzatii si a lasa totul balta. Senzatia pe care am avut-o imediat dupa, a fost atat de puternica incat m-a scos destul de violent din starea de regresie. Inima incepuse sa-mi bata extrem de puternic si rapid. Nici nu stiu ce s-ar fi putut intampla daca as fi ramas in acea stare. Am sarit imediat din pat. Inima continua sa-mi bata foarte rapid si puternic si eram extrem de agitat. Ceva se intamplase, insa nu reuseam sa percep ce anume. Am mai avut astfel de iesiri din astral, dar atunci a fost vorba de interferenta unor stari neplacute, care apareau prin reactie, dar prin asa ceva nu mai trecusem.

Mi-am revenit in cele din urma. Mi-am dat seama ca revenirea la starea normala, cu toate ca a fost rapida si violenta din punct de vedere psiho-mental, a fost totusi reusita. Ramo si Ral si-au facut datoria de a ma sustine din toate punctele de vedere. In astfel de

cazuri, revenirea brusca poate cauza dereglari energetice subtile, caci „alinierea” corpului astral cu cel energetic nu se face perfect. Din aceasta cauza la iesirile in spatiul astral se recomanda asistenta unui ghid spiritual. Acesta poate reface conexiunile chiar daca revenirea este brusca. Dupa ce m-am mai calmat cat de cat, mi-am dat seama ca ei nu se mai aflau in zona. Nu mai percepeam deloc vibratia lor. Si nici nu stiu cat m-ar fi ajutat prezenta lor. Poate ca nici nu aveam nevoie de ei atunci...

Simteam cum valuri de energii stranii ma inconjurau. M-am intins pe pat. M-au asaltat din nou imaginile copilariei. Imediat dupa aceea mi-au aparut flash-urile... Apoi imi veneau imagini din ce in ce mai clare. Alti munti, alte pamanturi, alti oameni, alte vremuri... Viata era altfel in Atlantida... Oamenii simteau altfel, priveau altfel, gandeau altfel... Totul era altfel. La inceput, ceva din mine refuza sa vada, sa perceapa. Apoi n-am mai putut rezista. Am lasat sa se manifeste toate aceste energii.

Cuvintele sunt de prisos. Chiar si imaginile ar fi de prisos. Unele trairi nici n-ar trebui spuse in cuvinte, caci risti sa le batjocoresti. Doar cu sufletul ar trebui atinse. Si atunci doar in anumite conditii, caci si acel suflet ar trebui sa fie cat mai pur. Poate ca fiecare dintre noi i-a auzit pe parinti si bunici vorbindu-ne de vremurile de alta data. Unii dintre noi chiar am prins acele vremuri. Cand vara era vara si iarna, iarna. Cand fructele de alta data aveau alt gust, cand vantul ne mangaia fata cu delicatete, cand fulgii de zapada ni se topeau pe obrajii imbujorati. Si totusi, toate acestea palesc in comparatie cu ce era odata Atlantida. Candva, pe aceasta planeta, viata omului a fost cu adevarat un rai. Atunci nu exista raul care este acum pe planeta. Nu, nu era deloc asa ca acum. Si nici nu sunt vreun visator. Nici nu vreau sa evadez din realitatea zilelor noastre.

Voi chiar credeti ca visele noastre cele mai frumoase sunt doar rodul imaginatiei noastre? Nu, nu sunt rodul imaginatiei! Sunt amintiri! Pur si simplu amintiri. Amintiri din alta lume. Le-am trait. Le-am trait cu totii! Da, au fost vremuri de vis! Am trait acel vis, am crescut cu acel vis. Viata noastra era acel vis.

Nu mai rezistam sa fiu asaltat de aceste energii si amintiri. Era ca o tortura psihica pentru mine. In acel moment ceva s-a declansat in fiinta mea. Ceva, ca o putere interioara s-a activat si mi-a anulat starea de melancolie, de dor nespus dupa vremurile demult uitate. Era ca o vointa, ca o forta, ca o lumina rece, dar foarte puternica. Imediat am realizat ca acele vremuri sunt pentru totdeauna pierdute. Sufletul meu parca se racise. Priveam in gol tavanul alb, sec. La fel parea sa fie si sufletul meu. Mi-am intors instinctiv privirea catre biblioteca. M-am indreptat direct catre o carte scrisa prin intermediul mediumului american Edgar Cayce. In acea carte erau cateva relatari despre Atlantida. Am deschis-o. In acel moment ochii mi s-au indreptat catre referirile la „*lucruri*”. Acestea erau, se pare, un fel de animale-oameni. Acolo se spunea ca au fost creati de atlanti pentru diverse munci, in special munci fizice. Nu, nu era chiar asa. Era doar o mica parte din adevar...

De cum am recitit aceste aspecte, s-a declansat in mine o mila fata de aceste fiinte, greu de transpus in cuvinte. In cateva momente s-a declansat tornada de flash-uri... Da, imi amintisem!

Eram unul dintre cei care creasera aceste fiinte amarate. Imediat am simtit prezenta lui Ramo si Ral in camera. Pentru prima data in viata mea, am perceput fizic formatiuni luminoase in camera. Puncte si chiar fasii de lumina. Nu ma interesa... Daca acea forta interioara nu s-ar fi declansat inainte, probabil ca nu as fi facut fata torentului incredibil de emotii negative. Nu stiu cum si in ce fel, dar constientul meu s-a mutat pe un alt plan. Un plan mult prea rece. Dar eram la adapost de a nu fi sfartecat. Am realizat ce facusem. Mi-am dat seama de karma pe care o aveam in spate si de ce s-au intamplat anumite lucruri in viata mea. Am lasat amintirile sa vina. Le priveam ca un robot... sau ca un „*lucru”*. Multime de astfel de fiinte... Unele hidoase la vedere, altele pareau a fi hibrizi.

Socul emotional nu a durat mult. Cumva, forta care s-a declansat in mine inainte, m-a aparat sa nu fiu coplesit de vina de-a fi facut ce-am facut. Nu mai conta ca nu fusesem

singur. Am fost implicate foarte multe persoane. Am revazut in franturi de imagini... camere extrem de ciudate ce erau in mod sigur laboratoare, teste diverse, forme elicoidale care pareau a fi structuri ADN, alte chipuri...

Pentru prima data l-am simtit pe Zamolxe in camera. Ramo si Ral erau de asemenea in preajma. Am realizat ca forta launtrica ce se declansase mai devreme ma transformase intr-o bruta, aproape insensibila. Am eliminat-o ca pe o haina hidoasa. Vibratia lui Zamolxe m-a inconjurat cu o caldura de nedescris. Nu am putut rezista sa nu izbucnesc in plans. Nu puteam, in starea in care eram, sa fac o iesire in astral. Totusi, cumva Zamolxe mi-a dat o stare de calm deosebit. Imediat am simtit ca lucrurile au evoluat diferit in Atlantida. Am realizat cumva ca situatia nu a fost chiar asa de grava precum mi s-a parut prima data. Am cautat sa fac o conectare vibrationala cu Zamolxe, dar nu era cu putinta. Eram prea tulburat de ceea ce experimentasem. In foarte scurt timp, m-a cuprins o toropeala de nedescris. Cred ca nu a durat mai mult de un minut si am adormit.

A doua zi am hotarat ca este cazul sa-mi iau cateva zile de concediu. Cu toate ca as fi facut fata situatiei de la serviciu, am simtit nevoia de a fi singur cateva zile. Starea mea se ameliorase destul de mult. Am simtit din nou acea forta launtrica, ce se declansase cu putin timp inaintea amintirilor. Parea ca este ca o oaza de liniste pentru mine. Simteam nevoia de-a ma lasa cuprins de aceasta stare. Si bine am facut, caci a fost ca o eliberare, ca o spalare sufleteasca. Insa am mai simtit si altceva... ca o alta vibratie. Era o stare care nu era specifica omului cu mentalitatea asa-zis normala. Parea ca am constiinta unei fiinte ce transcende propria conditie. Simtisem putin infinitatea sufletului. Simteam ca orice experienta materiala, indiferent cat de negativa poate fi, nu poate umbri realitatea si divinitatea spiritului. Am realizat ca nu conta foarte mult ceea ce facusem, nici experientele prin care trecusem, ci conta doar faptul ca spiritul meu, al tuturora, nu poate fi umbrit de absolut nimic. Ceea ce experimentam in trupul material sunt doar jocuri. Pur si simplu jocuri. Un joc este si bucuria, dar si durerea. Stiam si simteam ca nu sunt osandit pentru ca participasem la crearea acestor fiinte. Insa mai erau foarte multe intrebari la care doream un raspuns.

Calmul psiho-mental s-a instalat in doar cateva ore. Ma simteam chiar impacat cu mine insumi. In scurt timp l-am simtit pe Zamolxe alaturi de mine. Am intuit imediat ca vrea sa ma conectez vibrational. Spre surprinderea mea, am reusit foarte rapid sa intru in starea specifica. Nu a durat mult pana am reusit conectarea.

- Experienta avuta ieri aproape ca m-a dat gata, am spus. Am simtit ca am o karma legata de Atlantida, dar nu m-as fi gandit la asa ceva.

- *Nu esti tu responsabil pentru ce s-a intamplat,* mi-a transmis Zamolxe. *Nici macar nu faci parte dintre cei care au cea mai mare vina.*- Zamolxe, am simtit-vazut-trait ca am participat la crearea acestor fiinte.

- *Intr-adevar, ai participat direct la primele programe experimentale, dar ulterior ai fost inlaturat. Ai doar o foarte mica parte de vina.*

- Cum de s-a ajuns la crearea acestor fiinte amarate? Simt ca nu neaparat pentru muncile fizice.

- *Asa e. Nu pentru muncile fizice au fost create aceste fiinte, dar au fost folosite si pentru asa ceva. Scopul primordial a fost altul, anume, de-a prelua vibratiile negative ale oamenilor.*

- Cum este posibil asa ceva?

- *Istoria atlanta a fost si ea presarata cu violente si suferinte, in special datorita ego-ului si influentelor corpului mental reactiv. In urma cu peste 90.000 de ani, civilizatia atlanta a cunoscut un mare razboi. Acest conflict devastator a lasat urme groaznice in mentalul locuitorilor. A fost un razboi care a pus fata in fata doua ramuri ale civilizatiei acelor vremuri. Voi le cunoasteti sub denumirea de atlanti si lemurieni. In realitate, sunt aceeasi civilizatie, diferentierile erau date doar de mentalitate. Mai existau si cateva mici diferente de ordin fizic. Acestea au fost doar justificari puerile; in realitate ego-ul, corpul reactiv si*

anumite tendinte mentale au fost cauzele principale ale declansarii acelui razboi.

- Cum pot unele fiinte sa preia vibratiile negative? Nu se incalca legea actiunii si reactiunii? Eu nu pot sa cred asa ceva. Chiar tu spuneai ca nu putem scapa de aceasta lege.

- Nimeni nu poate prelua karma altuia. Nu era vorba ca aceste fiinte sa fi preluat karma razboiului atlantean. Acest lucru nu era cu putinta. Razboiul atlantean a fost unul groaznic. Distrugerile de ordin fizic si psihic au fost oribile. Armele folosite in razboi mergeau de la cele asa-zis clasice pana la arme biomagnetice, sonice, elementale si chiar termonucleare. Nimeni nu a invins in acest razboi, distrugerile erau mult prea mari.

S-a hotarat ca asa ceva sa nu se mai intample niciodata cat va fi acest Pamant!

Karma acumulata datorita razboiului nu a putut fi preluata de nimeni si toti stiau acest lucru, insa unii oameni de stiinta au preluat o idee care la acea vreme a fost considerata exceptionala. Tu ai fost unul dintre promotorii si dezvoltatorii acestui proiect. Ideea era sa se creeze fiinte hibride care sa rezoneze vibrational cu oamenii si sa le consume anumite vibratii-efect. Urma sa fie facuta o bucla evolutiva in regnul elemental, acest regn situandu-se intre regnul animal si cel uman. S-ar fi creat o noua specie elemental-umana, iar aceasta specie ar fi ajutat atat civilizatia atlanta cat si regnul elemental.

- Cum ar fi ajutat regnul elemental? Preluand vibratiile-efect de care spuneai, ar fi insemnat suferinta pentru ei si karma pentru oameni.

- Hibrizii ar fi preluat doar efectele, adica descarcarile energetice care ar fi avut ca rezultat suferinta psihica a oamenilor. Cauzele ar fi ramas in structurile subtile ale oamenilor, dar nu s-ar mai fi simtit efectele, adica suferinta. Regnul elemental a fost de acord cu acest experiment, caci prin preluarea acestor vibratii-efect ei ar fi realizat salturi mari in evolutie. Acest regn este energetic si reprezentantii lor au considerat ideea intruparii ca fiind foarte atractiva. Atlantii deveneau astfel direct responsabili de evolutia lor. Prin anumite manipulari genetice, noile fiinte ar fi simtit altfel suferinta fata de cum o simtiti acum fiecare. Toata pleiada de emotii si sentimente negative s-ar fi simtit ca o tensiune perceptibila mai mult senzorial, iar durerea ar fi fost destul de suportabila. Ulterior, prin manipulari genetice succesive s-a ajuns ca aceste vibratii-efect sa fie simtite doar ca un fel de oboseala cronica.

- Ma mir ca regnul elemental ar fi fost de acord cu asa ceva. Decat o evolutie scurta si plina de suferinta, mai bine una mai lunga, dar mai fericita. Care a fost relatia cu alte civilizatii? Atlantii aveau doar conducatori civili sau existau si conducatori spirituali? Toata lumea a fost de acord cu acest experiment?

- Inainte de a fi aplicata ideea, s-a facut o foarte mare mediatizare. Au fost contactate si fiinte extraterestre, dar si entitati spirituale. Atlantii nu aveau contacte directe decat cu o civilizatie din zona pe care voi o numiti Pleiade. Acestia erau o ramura a lyranilor. Ei erau singura civilizatie superioara cu care erau in contact direct. Mai existau contacte sporadice cu alte civilizatii, dar numai ei pastrau un contact direct cu atlantii. Ceilalti nu prea doreau sa aiba de-a face cu ei. Atlantii erau considerati de catre multe civilizatii ca fiind destul de egotici. Pleiadienii erau singurii care le impuneau un oarecare respect. Dupa marele conflict, mutatia suferita la nivelele subtile a fost uriasa. Distrugerile au fost mult prea mari. Transformarea venise practic peste noapte. S-a hotarat ca de atunci inainte, nicio hotarare legata de noua civilizatie sa nu mai fie luata fara consultarea pleiadienilor sau a fiintelor spirituale. Pleiadienii traiau in armonie de sute de mii de ani, fiind deci un bun exemplu de urmat. Cand au fost consultati, referitor la crearea hibrizilor, atat pleiadienii cat si fiintele spirituale nu au agreat ideea crearii unui regn nou pe planeta. Exista riscul ca anumite frecvente vibrationale ale noului regn sa nu fie bine armonizate cu vibratia Geei. Totusi, unii preoti atlanti reusisera sa acceseze inregistrarile akashice ale unei civilizatii din galaxie care mai facuse acest experiment, de aceea s-a considerat ca merita mers mai departe. In caz de reusita, succesul ar fi fost imens.

- De ce nu au fost pleiadienii mai fermi?

- Pleiadienii nu puteau impune nimic atlantilor, cu toate ca erau urmasii directi ai creatorilor fizici ai rasei umane, lyranii. Nimeni nu impune nimic intre civilizatiile avansate. Unele civilizatii pot avea o parere, dar nimeni nu poate impune o solutie, mai ales ca era o chestiune interna. Impunerea ar fi insemnat preluarea responsabilitatii asupra civilizatiei atlante. Astfel de cazuri sunt rare in Univers. Niciun experiment nu seamana cu altul, daramite cand vine vorba de alte civilizatii.

Aceste informatii m-au facut sa ma simt mult mai bine si o mare parte din tensiunea acumulata in fundalul mentalului s-a mai eliberat. Totusi, eram nedumerit cum era cu putinta ca o alta fiinta, chiar hibrida, sa preia vibratiile mele negative. Stiu doar ca anumite persoane sensibile pot prelua prin empatie suferinta altora, dar asta nu inseamna ca il elibereaza pe celalalt de suferinta. L-am intrebat pe Zamolxe cum a fost posibil asa ceva.

- Care este tehnica prin care o fiinta hibrida poate prelua vibratia negativa a unei fiinte umane? Nu-mi pot imagina ca este cu putinta asa ceva.

- Prin manipularea campurilor psiho-mentale. Lucrurile sunt in realitate ceva mai complexe. Civilizatia atlanta ajunsese la un grad mult mai mare de dezvoltare mentala decat sunteti voi in momentul actual. Campul vostru mental este neuniformizat, din aceasta cauza este greu sa va gasiti linistea. Spre deosebire de atlanti, voi mai aveti si unele handicapuri din cauza ego-ului. Ceea ce voi numiti in momentul de fata suferinta psihica, era foarte usor rezolvata de catre atlanti. Acestia reusisera sa descopere anumite tehnici prin care deveneau constienti de vibratiile lor negative si apoi reuseau sa le izoleze foarte bine. Dupa ce izolau energiile negative, delimitau componentele informationale si astfel reuseau sa transfere vibratia pe un alt plan. Acest plan era specific regnului hibrid. Era ca un fel de impamantare a vibratiilor negative umane. Regnul hibrid elemental-uman prelua aceste vibratii si le utiliza ca si cum ar fi fost o energie psihica.

- Chiar este posibil asa ceva?

- Este posibil. Campul mental al noului regn elemental-uman avea patru subcampuri. Aceste subcampuri erau in legatura directa cu elementele, mai simplu spus, cu focul, apa, aerul si pamantul. Acestea sunt denumiri generice, caci in realitate aceste elemente constituiau benzi specifice de frecventa vibrationala. De exemplu, subcampul vibrational specific elementului „pamant" prelua vibratiile negative legate de forma, dualitate si incompatibilitate; subcampul vibrational specific elementului „foc" prelua vibratiile negative care puteau fi generate in cadrul schimbarilor diverse, al transformarilor psiho-mentale, adica schimbarile survenite in cadrul proceselor de evolutie; subcampul specific elementului „apa" prelua vibratiile negative care erau generate in cadrul proceselor de oscilatie emotionala. Toate ritmurile emotionale intra in aceasta categorie. Subcampul specific elementului „aer" prelua vibratiile-efect generate de contradictiile la nivel mental, precum si tensiunile psiho-mentale de „fundal".

- Vrei sa spui ca daca apareau probleme si dispute, indiferent de cat de dure erau, starile aferente lor, adica supararea, teama, ura, gelozia si altele asemenea, nu se mai simteau efectiv in corpul emotional al atlantilor?

- Exact!

- Cum Dumnezeu este posibil asa ceva? Mie mi se pare o incalcare flagranta a legilor universale. Ceva imi spune ca este vorba de o imensa nedreptate adusa elementalilor.

- Si totusi, elementalii au fost de acord cu experimentul.

- Dar atlantii erau superiori elementalilor, asa ca puteau fi manipulati. Probabil ca posibilitatea de a se intrupa era foarte atractiva pentru ei. Eu stiu ca toate regnurile au fiinte evoluate care le coordoneaza evolutia. Deci si elementalii aveau spirite superioare care le coordonau evolutia. Acestia au fost cumva de acord?

- Nu au vazut cu ochi buni experimentul. La fel si pleiadienii. Nici alte civilizatii nu au agreat asa ceva.

- Spuneai ca o alta civilizatie din galaxie a facut acest experiment si el a reusit. Atlantii au avut, se pare, un precedent.

- *Conditiile erau foarte diferite. Atlantii faceau parte dintr-un alt experiment. Geea avea o alta configuratie vibrationala fata de planeta unde s-a facut primul test. Daca exista o greseala sau se intampla ceva, atunci lucrurile ar fi devenit grave. Ceea ce s-a si petrecut!*
- Ce s-a intamplat?
- *In curand vei realiza ce s-a intamplat.*
- Totusi, daca stau sa ma gandesc mai bine, ideea parea salvatoare pentru noi, desi nedreapta pentru fiintele hibride. Geniala, dar si perversa in acelasi timp. Cum ar fi participat atlantii la saltul evolutiv al elementalilor?

- *Atlantii intocmisera programe evolutive prin care se accelera dezvoltarea mentala a hibrizilor. Ei ar fi devenit direct responsabili de bunul mers al acestor programe. Acestea cuprindeau modificari ale matricelor energo-informationale. Stapanind destul de bine ingineria genetica, dar folosindu-se si de informatiile, receptate suspect de usor, din structurile akashice ale galaxiei, atlantii pusesera la punct o intreaga tehnologie prin care se reuseau manipulari ale vectorilor de camp mental. Au reusit astfel sa delimiteze un spatiu dimensional mental in care sa activeze structurile mentale ale noului regn. Aceste structuri mentale ar fi fost mediul de activitate al suporturilor informationale ale emotiilor si sentimentelor care sunt considerate negative de catre oameni.*

- Cum avea loc transferul vibrational? Cumva trebuiau sa fie conectati.

- *Transferul se facea telepatic, de cele mai multe ori. In anumite cazuri, se recurgea la tehnologia cristalelor. Fiecare atlant avea acces la astfel de tehnologii. Ele erau precum ceasurile sau telefoanele mobile din ziua de azi. Intre campul mental colectiv al atlantilor si cel al hibrizilor exista o banda vibrationala de legatura. Prin aceasta banda de legatura se facea transferul vibrational. Totusi, aceasta tehnologie implica un anume autocontrol mental din partea atlantilor. Majoritatea aveau acest autocontrol.*

- Daca reuseau autocontrolul, de ce mai aveau nevoie de hibrizi?

- *Una e sa fii constient de energia negativa acumulata, chiar si daca ai reusit izolarea sa, si alta e sa o elimini complet sau sa o transcenzi. La inceput, trebuia sa se realizeze numai transferul energiei negative catre campul specific hibrizilor, dar ulterior atlantii au dorit sa transfere chiar si substratul informational, adica s-ar fi dorit ca hibrizii sa fie un fel de apendice al atlantilor, ceea ce ar fi fost extrem de grav. Acest lucru insemna sclavie crunta! Atunci a fost momentul cand conducerea atlanta s-a divizat. Atunci a fost momentul cand tu, alaturi de multi altii, v-ati opus programului. Ulterior ati fost inlaturati.*

- La aceasta scindare se referea Edgar Cayce cand spunea de Fii lui Belial si Fii Legii lui Unul?

- *Da, dar mai erau si alte aspecte.*

- Cum justificau ceilalti continuarea? Nu realizau ca acest lucru ar fi insemnat o karma grava? Liderii spirituali atlanti nu au avut un cuvant de spus?

- *Tocmai acestia au fost cei din spatele scindarii. Preotii atlanti nu erau asemenea preotilor din ziua de azi. Mai corect ar fi termenul de* ***maestri****. Rolul lor era de a coordona evolutia spirituala a atlantilor. Se ocupau atat de evolutia mentala cat si de cea spirituala. Desi societatea atlanta avea si o conducere civila, adevaratii conducatori erau marii preoti-maestri. Societatea atlanta era impartita in patru mari clase. Cea mai importanta era clasa preotilor sau a maestrilor. A doua clasa era a oamenilor de cultura. A treia clasa era cea a invatatorilor. Din aceasta clasa faceau parte si oamenii de stiinta. A patra clasa o reprezenta comunitatea lucratorilor specialisti din diferitele ramuri economice.*

O parte din preotii sau maestrii atlanti au considerat ca daca experimentul a reusit atat de bine, ar fi fost benefic sa se exploateze toate posibilitatile. Au descoperit ca pot scoate multe alte avantaje din relatia cu hibrizii. Intr-o prima parte, au reusit sa-i foloseasca si pe post de bioroboti pentru diverse munci fizice. Apoi i-au folosit si pentru diferite experimente prin care se realiza imbunatatirea fondului genetic atlant.

- Edgar Cayce spunea ca in acea perioada s-ar fi realizat separarea sexelor si ca apoi atlantii s-au curatat de anumite imperfectiuni. Unii ar fi avut solzi, altii chiar pene, branhii,

etc. Ce poti sa-mi spui referitor la aceste aspecte?

- *Informatia este partial corecta. Filtrul mental al mediumului a distorsionat perceptia informatiei cauzale. Atlantii nu au fost androgini. Ei sunt creatia unor fiinte spirituale din centrul galaxiei. Lyranii au intocmit fondul genetic si au folosit pentru acest lucru cinci rase compatibile. Ele sunt si in ziua de azi. De la inceput, au fost parte masculina si parte feminina. Cand experimentul cu hibrizii a reusit, maestrii atlanti au cautat sa faca un mare salt evolutiv la nivel mental. Cand au analizat cauzele subtile ale declansarii marelui razboi din trecut, au realizat ca interferasera doua curente mentale care pareau a avea un „defazaj". Pentru fiintele mai putin evoluate spiritual, aceste „defazaje" pot determina antagonismul, conflictul. La inceput nu si-au dat seama ce se intampla, credeau ca aceste curente se formasera datorita evolutiei diferite a lemurienilor si atlantilor, dar ulterior au descoperit ca acestea fac parte din alte structuri vibrationale, care nu au nimic de-a face cu planeta. Ele interferasera cu societatea si au influentat spatiul mental uman. Acest lucru a creat stupefactie si confuzie intre atlanti. Informatia a fost cunoscuta doar de o parte din clasa maestrilor. Unii dintre maestrii au banuit de multa vreme ca civilizatia atlanta a fost manipulata subtil pentru anumite scopuri, dar numai acum aveau confirmarea. Ulterior s-a decis ca pentru a scapa de influenta acestor „defazaje" era necesar sa se modifice structura matricei energo-informationale a omului. Dar acest lucru nu era deloc usor de facut. Atlantii nu erau chiar atat de evoluati incat sa manevreze aceste matrice extrem de complexe.*

Pleiadienii nu au raspuns pozitiv la cererile atlantilor, considerand aceste „imbunatatiri" mai mult decat periculoase. Alte civilizatii avansate nici nu vroiau sa auda de asemenea manipulari. Prin urmare, atlantii au hotarat ca este cazul sa faca singuri imbunatatirile, iar pentru realizarea lor s-au folosit de hibrizi. Intocmisera programele psiho-mentale de ascensiune spirituala, dar nu aveau suportul genetic. Au inceput astfel experimentele... Pas cu pas, au reusit sa armonizeze programele mentale si spirituale cu noile modificari in ADN. Procesul a fost lung, greoi si nu o data apareau erori, cu consecinte grave, dureroase. Ceea ce mediumul american a vizualizat ca fiind oameni cu pene, solzi si altele, erau de fapt imagini prelucrate de mental. Nu au fost solzi, nici pene, branhii sau ceva de acest fel. Solzii reprezentau o crestere pe banda vibrationala a elementului apa si pamant in structura energo-informationala a omului. Penele erau reprezentarea elementului aer etc. In cele din urma, dupa o lunga perioada de experimente, s-a reusit crearea si implementarea noilor modificari. Succesul a fost destul de mare. S-a reusit partial izolarea de influentele extraterestre. Se anunta o perioada de mari schimbari pentru civilizatia atlanta.

- Ce poti sa-mi spui despre acest „defazaj"?

- *Este destul de greu de inteles deocamdata acest termen. Iti pot spune ca de vreo cateva zeci de milioane de ani incoace, in aceasta galaxie s-au diferentiat in cadrul fiintelor umanoide pe baza de carbon doua mari* ***curente evolutive****. Aceste curente evolutive cuprind, fiecare, un spectru foarte larg de vibratii, deci si un foarte mare numar de civilizatii. In momentul cand aceste doua curente se intalnesc, apar diferite situatii de incompatibilitate. Acestea pot genera conflicte in spatiile 3D si chiar 4D, daca o eventuala civilizatie poate recepta aceste curente evolutive si nu este suficient de evoluata. Ele se prezinta ca un fel de curenti vectoriali de informatie multidimensionala. Datorita faptului ca aceste doua curente includ civilizatii evoluate din toata galaxia, niciun spatiu nu este la adapost de influenta lor.*

- Este vorba de bine si rau?

- *Astfel e perceput doar de fiintele mai putin evoluate. In realitate nu exista asa ceva. Nimeni nu este bun sau rau, niciun curent evolutiv nu poate avea o astfel de eticheta. Ambele curente evolutive au civilizatii infloritoare greu de imaginat de catre voi.*

- Prin unele medii ezoterice circula informatia ca rasele de nepamanteni ar reprezenta pericolul pentru umanoizi.

- *Este de inleles aceasta reactie. Ea vine pe fondul uni mentalitati duale. Civilizatii nepamantene sunt in ambele curente evolutive. Unii dintre ei sunt mai agresivi si mai involuati, la fel ca si unii umanoizi. Cei drept, unii nepamanteni sunt foarte dezvoltati din punct de vedere mental, avand printre cele mai puternice si mai performante tehnologii.*

- Foarte multi ezoteristi sunt convinsi de pericolul *nepamantenilor*. De ce este aceasta parere proasta despre ei?

- *Radacina acestei repulsii pleaca de la un eveniment ce a avut loc in urma cu peste cinci milioane de ani. Atunci a avut loc un conflict de proportii intre cele doua mari curente in aceasta zona din galaxie. Unul dintre curente era reprezentat de lyrani si celalalt de o rasa de nepamanteni foarte evoluata.*

- Am auzit ca o rasa evoluata de *nepamanteni* a ajuns in aceasta galaxie dintr-un alt univers si apoi au inceput sa cucereasca si sa colonizeze cat au putut.

- *Acei nepamanteni nu au avut o astfel de intentie. Nici nu venisera din alt „univers". Aceasta galaxie are patru brate-spirale, iar ei veneau de pe bratul galactic alaturat. De regula, este foarte greu de realizat „saltul" intre brate, caci necesita tehnologii foarte avansate si manevrarea unor energii uriase, dar acesti nepamanteni au fost nevoiti sa faca acest salt datorita unui cataclism petrecut intr-o zona intinsa a bratului lor galactic.*

- Presupun ca au dat „nas in nas" cu lyranii.

- *Nu asta ar fi fost problema. Nepamantenii respectivi aveau alte structuri senzoriale si psiho-mentale. Exista si o mare diferenta in ceea ce priveste spectrul de perceptie. De fapt, aici a fost cauza principala a declansarii conflictului. Practic, nu s-au perceput decat atunci cand a fost foarte tarziu. Fara sa realizeze, nepamantenii din celalalt brat galactic au produs daune structurii subtile a sistemului din zona Lyra.*

- Citisem despre acest lucru. Lyranii ar fi fost alungati de catre acei *nepamanteni*, iar ulterior s-au imprastiat in multe alte zone, printre care si Pleiade.

- *Lucrurile nu stau chiar asa. Nepamantenii doreau doar o noua casa, nicidecum nu aveau intentii agresive. In momentul cand au ales un sistem din apropierea constelatiei Lyra, au si inceput lucrarile la ceea ce voi numiti terraformare. Au fost selectate ulterior si alte cateva sisteme solare nelocuite. Se foloseau tehnologii vibrationale extrem de puternice. Nepamantenii nu aveau habar ca tehnologiile lor sunt daunatoare corpurilor subtile ale lyranilor. Acestia monitorizau atent si discret fiecare miscare a noilor veniti, si au catalogat aceste actiuni ca o agresiune. A fost momentul cand s-a dorit initierea contactului direct. Lyranii nu banuiau ca spectrul de perceptie al acestor nepamanteni este atat de diferit de al lor, din aceasta cauza nici nu au initiat un protocol special de contact. Anumite tehnologii nepamantene interferau cu sistemele lyrane la modul dramatic. Intamplarea a facut ca in momentul realizarii contactului, cateva sisteme energetice ale navelor nepamantenilor sa distruga retelele energetice ale corpurilor lyranilor. Atunci au crezut ca sunt atacati de nepamanteni si drept urmare au contraatacat in forta. Devastator! In foarte scurt timp flotila nepamanteana a fost aproape anihilata. Cand si-au dat seama ce au facut, a fost prea tarziu. Flota distrusa de lyrani nu reprezenta decat o mica parte din uriasa flotila care a facut saltul din celalalt brat. Majoritatea navelor principale ale nepamantenilor erau ingradite de un spatiu interdimensional, dar datorita faptului ca spectrele de perceptie erau foarte diferite, lyranii nu au sesizat acest lucru. Atacul asupra nepamantenilor a declansat o reactie foarte puternica in spatiile subtile. Atacul a fost ca lansarea unui bumerang. „Bumerangul" urma in cele din urma sa se intoarca. Karma era destul de grea. Practic, cand avea loc intoarcerea „bumerangului" karmic, sistemul lyran ar fi fost foarte grav perturbat din punct de vedere vibrational. O solutie pentru „arderea" karmei o reprezenta parasirea sistemului. S-a ales aceasta varianta.*

- De ce au atacat lyranii atat de repede? N-au reusit sa sesizeze diferentele vibrationale dintre ei? Spuneai ca atlantii au reusit in cele din urma sa perceapa curentele subtile generate de cele doua sisteme evolutive.

- Diferentele dintre curentele evolutive sunt destul de subtile. Ele pot fi percepute numai cand se realizeaza salturi de constiinta. Atlantii au suferit un salt de constiinta ca urmare a socului ultimului razboi. Pe de alta parte lyranii nu aveau spectrul vizibil decat putin mai mare decat il aveti voi acum, insa acei nepamanteni aveau un spectru vizibil mult mai larg, fiind astfel avantajati. Lyranii operau doar teoretic si tehnologic cu alte spectre vibrationale, dar nu puteau trece dincolo de propriul spectru, din punct de vedere vibrational.

Totusi, nepamantenii nu au fost chiar corecti. Ei reusisera sa decodifice o parte din structurile mentale ale lyranilor si banuiau care ar fi fost reactia lor. Ulterior s-a descoperit faptul ca flota distrusa de lyrani era reprezentata de modele tip cargo si putin performante. Lyranii si-au dat seama mai tarziu ca a fost vorba de o „momeala". Cu toate acestea nu se justifica amploarea atacului lyran.

- De ce si-au ascuns nepamantenii flotila principala? Putea fi distrusa de lyrani?

- Nepamantenii facusera saltul din celalalt brat galactic cu sase nave planetoid. Este vorba de nave de dimensiuni uriase, apropiate de cea a Lunii. Nu puteau risca anihilarea lor. Da, lyranii puteau distruge acele nave planetoid.

- Deci pana la urma au invins nepamantenii?

- Nu se pune astfel problema. Tu poti prelua doar putine informatii referitor la acel conflict. Lucrurile au fost mult prea complexe pentru a se considera ca a fost vorba de conflict. A fost vorba mai mult de confuzii legate de anumite defazaje de perceptie. Faptul ca multi dintre voi simtiti o oarecare repulsie fata de aceste rase se datoreaza faptului ca detineti si elemente de ADN nepamantean.

- Cum asa?

- Iti voi explica peste o scurta perioada de timp de ce s-a ajuns sa aveti elemente de ADN nepamantean. Va trebui sa faci o regresie speciala pentru a intelege si a putea receptiona informatiile pe care ti le voi transmite.

- Spuneai ca acum vreo cinci milioane de ani s-a intamplat sa apara acest conflict sau „defazaj" de perceptie. Acestia au inceput sa-si amenajeze noi planete, insa tehnologiile lor faceau rau corpurilor subtile ale lyranilor. Ca urmare a situatiei, lyranii i-au atacat. Atacul a fost o greseala, caci nu a fost vorba de o agresiune. Apoi au fost nevoiti sa-si paraseasca sistemul nativ. O parte dintre ei s-au stabilit in Pleiade. Intrebarea mea este: care era situatia planetei noastre in acele momente?

- Exista o alta civilizatie atunci. De fapt era vorba de o colonie a locuitorilor planetei pe care voi o numiti Venus. Voi nu aveti legaturi cu ei din punct de vedere genetic. Cand si-au incheiat ciclurile de intrupari planetare, au ales sa evolueze intr-o alta dimensiune vibrationala. Locul lor a fost luat de o rasa de nepamanteni. Alta decat cei care au patruns din celalalt brat-spirala galactica. Nici acestia nu au stat prea mult aici, caci energetica planetei nu rezona foarte bine cu structurile lor energo-informationale.

- Spuneai acum cateva luni ca ai luat o forma mai condensata in urma cu cinci milioane de ani. Are legatura cu acel conflict?

- Bineinteles ca are. A fost o situatie exceptionala. Se intalnisera cele doua mari curente evolutive, iar reprezentantii lor, lyranii si acei nepamanteni, au determinat un conflict in 3D. Exista riscul extinderii situatiei si in 4D. In aceasta zona galactica erau multe seminte civilizationale. Exista riscul ca situatia sa degenereze. Multe legi universale s-au „incovoiat". S-a hotarat interventia din Inalt. Multe unitati de constiinta s-au desprins si s-au intrupat pentru a ajuta la remedierea situatiei.

- Inaltul este ceea ce noi numim Dumnezeu?

- Da, este Divinitatea! Ar trebui sa nu mai batjocoriti Divinitatea prin forme sau alte caracteristici specifice oamenilor. Nici macar prin nume. Prima „usa" care trebuie deschisa, atunci cand apelati la Divinitate, este ***tacerea****... Cine invata lectia tacerii este mai aproape de a simti divinul.*

S-a intamplat ca in acele momente sa incerc tacerea... Sa simt doar existenta; fiinta

care sunt... acea fiinta... dincolo de fiinta pe care o stiu, cea din carne. Nu stiu cand m-am desprins de Zamolxe. La un moment dat m-am trezit din comunicare ca si cum m-as fi trezit dintr-un somn de mii si mii de ani. Simteam ceva in sufletul meu... ca o atingere magica. Cred ca primisem ceva in dar, o energie... o altfel de energie. Poate ca nici nu are rost sa spun despre ea. O simt mai bine cand privesc cerul instelat si caut sa ajung cu sufletul dincolo de tot Universul. Doar atunci o simt aproape palpabil...

****

A FOST ODATA... ATLANTIDA

Prima vizita

Primisem semnalul. Ramo si Ral se aflau in preajma, vibratia lor imi este mai mult decat familiara. Trecusera deja doua zile de la ultima conexiune vibrationala cu Zamolxe. Eram foarte linistit si echilibrat. Eram de asemenea impacat cu implicarea mea in experimentele cu hibrizii. Chiar daca rolul meu a fost major doar intr-o prima faza a proiectului, am partea mea de vina si imi voi duce karma. O parte din ea am „ars-o" in alte intrupari. Cealalta va fi si ea in cele din urma platita. Nu prea conteaza, atata vreme cat jocul vietii dureaza la infinit...

Am incercat conexiunea vibrationala cu Ramo, insa nu acest lucru il vroiau cei doi, ci iesirea in spatiul astral. Am inceput pregatirea. Nu mai intrasem de cateva saptamani in piramida aurie. Aveam o senzatie stranie, o emotie fina imi strabatea corpul emotional. Asta insemna ca urma ceva special. Corpurile subtile percep anumite vibratii care scapa constientului, dar se pot simti starile, emotiile deosebite.

Am patruns in piramida. Ramo imi spuse ca ar fi bine sa fac o curatire generala a corpurilor subtile si chiar o mica interventie la nivelul corpului mental.

- *Descarcarile energetice din ultima vreme ti-au afectat destul de mult corpurile subtile,* imi spuse Ramo.

- Mi-am revenit la fel de repede, i-am raspuns. La ultima conexiune cu Zamolxe am primit in dar o energie deosebita. Energia pe care o percepusem ca urmare a „tacerii" actioneaza asupra mea extraordinar de placut, dar are si o anume profunzime. Sper sa nu dispara.

- *Nu a fost vorba de un dar gratuit. Zamolxe a reusit sa-ti elibereze o zona a psiho-mentalului si sa-ti faca o conexiune cu energia spatiului spiritual. Dar numai pentru ca tu ai reusit sa realizezi putin „tacerea". Si nu, nu va disparea aceasta energie. Sa nu-ti faci probleme in legatura cu asta.*

- Mi s-a parut ca vine si pleaca. Pe moment am banuit ca e vorba de interferenta cu campul lui Zamolxe.

- *La inceput o vei percepe in anumite perioade. De tine depinde daca vrei sa fie o prezenta constanta. Mai exista si anumite interferente cu psiho-mentalul tau. Inainte chiar ai gandit ca este posibil sa ai unele probleme cu activitatea psiho-mentala datorita fluctuatiilor energetice din ultimele saptamani. Acest lucru genereaza oscilatii subtile si cauzeaza interferente energetice.*

- Era normal sa am in vedere si acest aspect. De prea multe ori am avut parte de schimbari aproape bruste la nivel psiho-mental. Acest lucru reprezinta o problema pentru o persoana oarecare. Nu ma pot rupe de Pamant. Am un obicei in a-mi trece periodic in revista situatia la nivel general. Am observat ca aceste fluctuatii de energii placute si neplacute pot reprezenta semnale periculoase...

- *Ti s-a spus ca esti protejat de orice fel de vatamare.*

- Corect. Dar eu traiesc aici. Pe Pamant, realitatea este 100% cunoscuta si nu pot sa nu tin cont de acest lucru. De multe ori, astralul mi-a jucat feste. Am observat ca spatiul astral este foarte volatil si depinde de multi factori. Am mai observat ca acesti factori sunt variabili.

- *Trebuie sa intelegi realitatea. Universul nu este doar fizic. Este TOTUL. Cuprinde si spatiile subtile.*

- Nu voi nega niciodata realitatea spatiilor subtile. Cele mai sublime stari le-am avut cand am reusit sa accesez aceste spatii. De exemplu, aceasta „atingere magica" avuta la ultima conexiune cu Zamolxe.

- *Este o normalitate a spatiilor inalt vibrationale.*

- Chiar este posibil sa ma simt astfel tot timpul? Pare ceva de vis.

- *Este starea naturala a lucrurilor. De fapt, ai realizat o conexiune la energiile 5D. Asta inseamna ca patrunzi din ce in ce mai mult in 4D cu corpul mental.*

A urmat curatarea corpurilor subtile. Simteam efectiv ca si cum s-ar fi deschis anumite robinete si s-ar fi eliberat energiile uzate. Am ramas si eu foarte surprins de acest lucru. Desi calmul si linistea psiho-mentala se reinstalasera in mine de cateva zile, nu realizasem ca am corpurile subtile incarcate de energii uzate. Dupa ce s-a terminat curatarea, energizarea si calibrarea circuitelor subtile, ma simteam extraordinar de bine, ca un nou nascut.

- *Vom face o noua incursiune in Atlantida,* a intervenit Ral.

- Sunt pregatit, am spus.

- *Vei patrunde in acelasi mod ca data trecuta. Ca si cum ai „ateriza" de undeva de sus. Vei intra in instalatia atlanta. Acolo va trebui sa stii ce ai de facut...*

- Cum adica?

- *Pur si simplu... Holograma ar trebui sa se „desfaca" si astfel vei avea acces la anumite informatii.*

Ral a spus-o atat de clar si de raspicat incat nu mi-a mai lasat loc de alte intrebari.

- *Vei transmite telepatic ceea ce percepi.*

- Este interesant ca voi nu vedeti...

- *Calatoria pe care o faci este pe firul karmic. Noi nu avem acces la acest fir atat timp cat persoana este intrupata. Este o chestiune ce tine de intimitate. Ti s-a mai spus ca noi percepem doar energiile aferente, dar mai departe este foarte greu de „vazut".*

Eram destul de curios referitor la ceea ce se poate intampla la „deschiderea" hologramei. Ral mi-a spus ca holograma informationala din corpul meu spiritual se va alinia cu holograma din instalatia atlanta si astfel se vor debloca anumite circuite subtile.

Nu de putine ori am avut parte de „surprize" in astral. De cele mai multe ori, ele au rolul de a activa anumite circuite energetice subtile atunci cand mentalul nu poate face acest lucru. Avand in vedere faptul ca astralul este foarte usor influentat de catre mental, aceste „surprize" sunt necesare pentru a nu „modela" realitatea astrala. Ramo mi-a spus candva ca daca as fi stiut dinainte de anumite dinamici ale spatiului astral, mentalul putea interveni schimband anumiti parametri. Este vorba doar de un mecanism subtil de aparare, avand in vedere ca surprizele nu sunt deloc agreate. Nu numai organismului fizic ii displac surprizele, se pare ca nici corpurilor subtile.

Am patruns in cele din urma in spatiul atlant. Nici atunci nu am perceput momentul cand am facut jonctiunea. Am remarcat imensa constructie in forma de L, iar alaturi, pe dreapta, instalatia cu cele cinci sfere asezate in cerc. Doar partea superioara a sferelor era vizibila. Cand m-am apropiat de instalatie, nu am remarcat numai sfera de lumina diafana, ce cuprindea celelalte cinci sfere, ci mai multe forme geometrice pareau ca se intersecteaza atat cu sferele, cat si intre ele. Formele erau de fapt mai multe piramide triunghiulare neregulate ce se intersectau in spatiul cuprins de sfere. Am observat ca dispunerea lor nu era armonica, ci aparent haotica. I-am comunicat lui Ral ce vedeam.

- Aceste piramide neregulate nu erau inainte. Percep si anumite nuante mai fine de culoare in interiorul lor...

Am incercat sa spun mai multe despre aranjament, dar Ral mi-a transmis ca ele fac parte din dispozitiv.

- *Nu este important ceea ce vezi in instalatie. Patrunde in mijlocul sferei.*

In momentul cand am patruns acolo, am observat ca respectivele piramide neregulate incepeau sa-si modifice atat volumul cat si forma fetelor. Am remarcat si halourile de lumina din jurul meu. Acum percepeam mai multe halouri de lumina. Erau cumva stratificate. Am perceput un sunet ascutit. Apoi dintr-o data ma vad „aruncat" afara... Nu stiu ce s-a intamplat. Ii comunic lui Ral despre acest lucru.

- *Este perfect. Ridica-te si scruteaza orizontul. Porneste in directia pe care o intuiesti.*

Am simtit nevoia sa ma deplasez inainte. Simteam ca asa trebuie. In timp ce ma deplasam, admiram peisajul... Nu parea cu mult diferit fata de atmosfera timpului nostru. Era un peisaj... sa-i zic clasic. Vedeam dealuri, copaci, iarba, tufisuri. Unii copaci aveau flori, altii imi pareau nefamiliari, dar pastrand totusi o anumita armonie cu restul peisajului. La un moment dat am observat o intindere de apa. Am intuit ca este oceanul. Ma cuprins o senzatie aparte, oarecum neutra, nici placuta, nici neplacuta, formata parca dintr-un amestec de curiozitate si fascinatie.

M-am simtit atras de o cladire foarte interesanta, care se zarea undeva in apropierea coastei. Cladirea era formata din mai multe constructii cilindrice, de diferite inaltimi si grosimi. La anumite distante, pe verticala, erau si forme ovale, dar nu erau dispuse in vreo simetrie anume. Nu toti cilindrii erau verticali, cam jumatate erau inclinati la diferite unghiuri fata de verticala si pareau ca se intersecteaza cu altele. Toate erau de culoare alba. Un alb ca laptele.

Apoi m-a cuprins o senzatie puternica de... bucurie. O bucurie aparte. In acel moment mi-a venit in minte o amintire de pe vremea cand eram la scoala in clasele primare. Parca era bucuria simtita de mine in ultima zi de scoala, cand ma gandeam la zilele minunate petrecute in vacanta; fara sa fiu trezit dimineata devreme, fara teme de casa, fara note. Ma gandeam cu placere la litoralul pe care-l vizitam alaturi de parinti, la prietenii pe care-i intalneam la tara la bunici, si multe altele. Cred ca aproape fiecare elev are aceasta bucurie in ultima zi de scoala. I-am spus lui Ral ce-am vazut, dar si faptul ca ma incearca senzatii stranii.

- *Ai patruns intr-o scoala primara atlanta. Este foarte posibil sa apara multe interferente cu amintiri din viata actuala. Se fac anumite ajustari ale holoramei. Intra inauntru. Ce vezi?*

Imediat m-am si vazut inauntru. Era fascinant ce vedeam. Daca la exterior, cladirea era formata numai din cilindri si forme curbe, la interior vedeam doar forme drepte. Atat holurile cat si camerele sau clasele aveau forme drepte, insa neregulate. Podeaua era dreapta, dar tavanul era format din mai multe suprafete asezate fiecare sub un anumit unghi fata de orizontala. Lumina venea din peretii laterali, nu din tavan cum sunt luminate salile la noi. Erau ca un fel de neoane si erau asezate asimetric pe peretii laterali. Formau corp comun cu peretii, insa doar aceste forme luminau. Predominau culorile alba, argintie si albastru foarte deschis.

- *Incearca sa patrunzi intr-una din clase,* a intervenit Ral*. Nu incerca sa vizitezi mai multe. Arhitectura speciala a interiorului iti poate activa stratul al doilea din mental si nu vei reusi sa o controlezi. Risti sa iesi din regresie.*

- E atat de diferit de ceea ce stiu eu ca reprezinta scoala. Nici in arhitectura futurista n-am vazut asa ceva! Pacat ca stau atat de prost cu desenul!

- *Atat interiorul cat si exteriorul sunt special proiectate pentru a stabiliza anumite activitati mentale mai profunde. Acum te afli intr-o scoala care la voi este echivalenta cu scoala primara si gimnaziul. In acest tip de scoala se studia pana la varsta de 12 ani.*

La sfatul lui Ral, am patruns intr-una din... hai sa le numesc clase. Erau doar 10 obiecte ce pareau a fi banci (sau pupitre). Acestea aveau culoarea argintie si erau dispuse in semicerc, sau mai corect spus, in sfert de cerc. Clasa era in forma de trapez. Am observat in zona tavanului, in partea ascutita a clasei-trapez, o cupola din ceva ce parea a fi cristal. I-am spus lui Ral ceea ce vad.

- *Este un proiector de imagine, asemenea proiectoarelor voastre din scoli, doar ca este*

vorba de o alta tehnologie. Prin aceste dispozitive se puteau proiecta imagini tridimensionale. Ele erau interactive. Fiecare elev se putea conecta la acest proiector, iar anumite imagini generate de dispozitiv puteau fi modificate de catre mentalul fiecaruia.

- Superba cladire Ral. Ce diferenta fata de scolile tipice pe care le avem noi!

- *Aseaza-te intr-o banca. Stai linistit si priveste dedesubtul cupolei.*

Nu s-a intamplat nimic in dedesubtul cupolei sau nu a mai apucat sa se intample deoarece in acelasi moment am avut cateva mici strafulgerari de imagini si vibratii. Eram acolo... pur si simplu ma vazusem... elev acolo, in Atlantida. In cateva fractiuni de secunda s-au intamplat atat de multe! Fete familiare de copii, o bucurie aparte a faptului ca ma aflu la scoala, starile de afectiune sau chiar de iubire ce le simteam pentru invatatori, experientele diferite din scoala... Toate aceste amintiri mi-au declansat iarasi dorul de Atlantida. Un dor cumplit!

- Ral, este posibil sa nu mai vizitam aceste locuri? Ele sunt fascinante dar declanseaza in mine sentimente pe care nu prea le pot suporta. Ma doare dorul dupa acele vremuri. Este groaznic sa stiu ca toate acestea s-au dus.

- *Forma acelor vremuri s-a dus, nu si vibratia. Veti reface Atlantida! O veti reface mai mareata decat a fost odata! Stiu ca te dor cumplit imaginile, dar trebuie sa faci acest lucru. Doar astfel poti percepe informatiile pe care ti le voi transmite in continuare. Adu-ti aminte ca ai fost de acord cu acest lucru. Nu sunteti multi care aveti acces la astfel de informatii.*

In foarte scurt timp, am simtit o toropeala accentuata. Parca eram ametit. Aveam impresia ca sunt aspirat cumva de tavanul clasei. Ral a intervenit:

- *Arhitectura speciala, strafulgerarile dar si dorul de Atlantida ti-au creat mici probleme de perceptie. Este foarte greu sa te mentinem in regresie cand ai stari de tensiune sau de melancolie. Vei iesi imediat din regresie.*

Cred ca Ral m-a ajutat sa ies din regresie deoarece eram prea obosit pentru a face eu revenirea. Parca eram intr-o stare de visare. In piramida, aceasta senzatie disparuse. Atunci am remarcat ca de fapt era tare interesant ceea ce faceam. Iesirea in astral insemna patrunderea intr-un alt spatiu, iar regresia insemna o alta patrundere, intr-un alt spatiu dimensional.

- *Vei reveni maine in piramida.*

- Imi pare rau ca nu am putut sta mai mult. Senzatia de toropeala devenise foarte puternica.

- *Nici nu era nevoie sa stai mai mult. Ceea ce trebuia sa se intample s-a intamplat. Ai facut o legatura cu o matrice speciala. Acum se stabilizeaza si creeaza legaturi cu mentalul. Astfel iti pot transmite mai multe despre Atlantida. Pana maine se va stabiliza.*

- Abia astept sa ne revedem.

Revenit la starea normala, am remarcat ca nu simteam niciun fel de oboseala. Ba dimpotriva, ma simteam de parca dormisem cateva ore. Eram echilibrat, odihnit si chiar aveam o vitalitate crescuta. N-am incercat sa caut alte raspunsuri. In continuare mi-am vazut de altele...

A doua zi am revenit la... scoala atlanta. Ral mi-a sugerat sa patrund intr-o alta sala. Aceasta era cu adevarat interesanta. Nu am observat niciun fel de banci sau cupola de cristal. Mi se parea ca este un cub perfect. Albul era fantastic. Nu credeam ca albul poate avea nuante. Peretii parca erau formati din spuma de alb. Chiar aveam impresia ca pot patrunde prin ei. Privirea spre acel... alb imi dadea o foarte placuta stare de calm si echilibru.

- *Stai linistit,* imi spuse Ral. *Doar stai cateva minute astfel. Nu te gandi la nimic. Fii doar tu cu tine insuti.*

Sincer sa fiu, nici nu doream sa fac altceva, decat sa stau linistit in acea incapere. Nu ma interesa cauza acelui calm deosebit. Importanta era starea. La un moment dat, am remarcat ca nu mai percepeam forma cubica a camerei. Eram doar eu si acea spuma de alb... Parca patrunsese si in mintea mea. Simteam ca plutesc efectiv. Era minunat!

Credeam ca pot face orice. Chiar puteam zbura! Nici forma mea astrala nu o mai percepeam. Nu am intrat deloc la indoieli. Starea pe care o simteam era deosebit de placuta. Doar asta conta!

- Asa sa tot faci regresii Ral, i-am transmis. Albul acesta... pare un fel de esenta de alb. Ca o spuma de alb pur. Aici intrau elevii care luau note bune?

- *In scolile atlante nu se dadeau note. Nu in perioada in care functiona acest tip de scoala. Camera speciala in care te afli servea pentru a se descoperi tendintele mentale subtile ale elevului. In aceste camere se faceau jonctiunile cu vectorii energo-informationali formati in vietile trecute. Este o camera extrem de complexa. Dincolo de acei pereti se aflau toti maestrii-invatatori. De multe ori asistau si cativa preoti-maestri.*

- Este asemanatoare instalatiei cu cinci sfere de la intrarea in spatiul atlant?

- *Este chiar mai complexa. Instalatia de la intrarea in spatiul atlant era mai mult un „cititor" de corpuri subtile. Instalatia din scoala era si „cititor" si „analizor". Analizorul avea rol de diagnostic in functie de diferite aspecte procesuale. Se puteau analiza, functie de anumite aspecte, eventualele evolutii ale corpurilor subtile.*

- Ca un fel de aparat cu rezonanta magnetica folosit in spitalele noastre?

- *Ceva de genul acesta, doar ca mult mai complex. Spectrele de frecventa electromagnetica pe care le folosesc aparatele voastre nu pot percepe campurile energetice subtile. Pot detecta doar anumite anomalii in zona lor de efect, adica numai in energetica grosiera a corpului fizic. Pentru a depasi bariera fizica de diagnostic, trebuie sa folositi campuri mai subtile. Acestea pot fi generate de anumite configuratii ale cristalelor. Candva veti ajunge si voi la acest fel de tehnologii. Pentru a putea programa un cristal, care ulterior sa genereze si sa capteze campuri subtile, aveti nevoie de un foarte bun autocontrol.*

- Tin minte ca Zamolxe mi-a spus ceva de genul acesta.

- *Ele nu se pot programa asemanator microcircuitelor electronice din ziua de azi, ci folosind propriile campuri mentale ale programatorilor. Cine nu are acest autocontrol, nu poate nici programa, nici „citi" un astfel de cristal.*

- Atlantii nu foloseau tehnologiile care le folosim noi?

- *Le foloseau, dar intr-o mai mica masura. Electronica era folosita mai mult in instalatiile energetice care foloseau campuri magnetice de mare putere si in controlarea proceselor mecanice automate. Cele mai folosite tehnologii erau cele care foloseau proprietatile cristalului. A fost o vreme cand foloseau si ei tehnologiile pe care le folositi voi acum, dar le-au depasit. Au atins si ei pragul maxim de progres in aceste tehnologii. Acum sunteti si voi foarte aproape de a le depasi.*

- Auzisem de cateva firme care experimenteaza puterea mentala. O firma chiar a conceput o casca speciala prin care putea mari volumul sonor la un dispozitiv audio folosind doar puterea gandului.

- *De mult timp se fac astfel de experimente. Ceea ce ai vazut reprezinta doar un mic inceput, insa tehnica a fost gresit aleasa. Campurile folosite sunt mult prea grosiere. Curand, unii dintre voi veti ajunge sa redescoperiti cum se programeaza cristalele.*

- In aceasta scoala elevii invatau sa programeze cristale?

- *Nu. In urmatorul ciclu invatau acest lucru.*

- Spuneai ca nu primeau note. Care era modalitatea de-a diferentia elevii buni?

- *Iti inteleg intrebarea. Ea vine pe fondul unei mentalitati dualiste. Nu exista elevi buni si elevi rai. Maestrii atlanti stiau acest lucru foarte bine, de aceea se evitau conjuncturile care puneau elevii in fata unor astfel de situatii.*

- Care era atunci motivatia lor?

- *Pentru a intelege acest lucru trebuie mers inapoi, cu mai multi ani in urma.*

- Chiar din primii ani?

- *Da. Inca de la nastere, copiii erau atent supravegheati de catre educatori foarte bine pregatiti. Ei aveau calitatea de maestru. Majoritatea atlantilor isi duceau copiii la aceste*

centre speciale. Ele erau asemanatoare gradinitelor din zilele de acum. Educatorii atlanti, spre deosebire de cei de acum, stiau ca fiecare copil vine la nastere cu o anumita zestre spirituala. Rolul lor era de-a descoperi structura si dinamica *acesteia.*

- Au aparut si in vremurile noastre gradinite speciale, unde sunt atent observate preocuparile si tendintele copiilor. Foarte multi dintre acesti educatori speciali sunt licentiati in psihologie. Ei pot face observatii cu privire la anumite tendinte si talente innascute, dar se pot face si observatii in ceea ce priveste comportamentul si tendintele de socializare.

- *Intr-adevar, sunt semne bune din acest punct de vedere. Dar sunt foarte putine si destul de scumpe. Este un inceput. In vremea Atlantidei, toate centrele de copii erau sub autoritatea preotilor-maestri. Acestia erau autoritatea cea mai inalta. Educatorii erau foarte des verificati si erau pusi la curent cu anumite schimbari din energetica subtila a zonei geografice. Centrele pentru copii nu erau construite in orice locatie. Se tinea cont de reteaua energetica zonala, de locatia centrului, de arhitectura ei interioara, precum si de alte aspecte. Copiii erau atent selectati inca de la nastere. Anumite dispozitive puteau depista primele structuri energo-informationale, iar in functie de alte caracteristici, copiii erau apoi selectati pentru diferite „gradinite".*

- Ce alte caracteristici?

- *Caracteristicile genetice ale parintilor erau foarte importante, dar mai importanta era pregatirea conceptiei.*

- Cum se pregatea conceptia? Era artificiala?

- *Conceptia era naturala insa exista o anume pregatire din punct de vedere fizic, energetic si mai ales spiritual. Acest lucru era necesar pentru a fi sigur de intruparea unui spirit superior. In acele vremuri Geea era locuita de foarte multe entitati insa nu toate erau evoluate asemeni atlantilor si lemurienilor. Arhipelagul atlant si lemurian aveau, amandoua, cate o grila energetica speciala, care, din punct de vedere subtil, determinau o evolutie accelerata a locuitorilor. In celelalte zone ale planetei existau populatii mult mai slab dezvoltate din punct de vedere mental si spiritual. Din aceasta cauza atlantii doreau sa evite intruparea entitatilor mai putin evoluate. In acest sens, viitorii parinti pregateau de cel putin doi ani conceptia. Se purificau fizic, energetic, mental dar se pregateau mai ales din punct de vedere spiritual. Rezonanta astfel creata permitea numai intruparea unui spirit evoluat.*

- Este valabil si in zilele noastre?

- *Bineinteles.*

- Despre pregatirea din punct de vedere fizic, se stiu multe si acum: alimentatie corecta, sedentarismul si viciile eliminate, evitarea efortului exagerat si altele asemenea; despre pregatirea emotionala si mentala de asemenea, adica armonie din partea ambilor parinti, evitarea conflictelor etc. Dar cum se poate face pregatirea spirituala acum?

- *Pentru inceput este nevoie de o viziune comuna, de o dezvoltare psiho-mentala armonioasa a ambilor parinti. Toate acestea se pregatesc de multi ani. Unii atlanti se pregateau chiar de vieti. Era obligatoriu ca ei sa fi realizat eliberarea de structurile psiho-mentale reactive, sa detroneze ego-ul, chiar si cel subtil. Parintii trebuie sa stie bine ce vor de la ei si de la viitorul copil, care va fi relatia dintre ei, cum vor sustine viitorul copil si cat de larga este viziunea lor cu privire la viitor. Toate acestea constituie elemente de camp subtil. Parintii nu ofera doar fondul genetic, ci si o structura energetica prin care copilul se va dezvolta in primii ani. Toate acestea pot fi decodificate din campurile subtile ale parintilor. Entitatea superioara analiza aceste elemente de camp si putea decide daca-i va alege sau nu. Daca nu erau alesi, atunci s-ar fi intrupat un spirit care a mai avut legaturi cu ei ori un spirit evoluat al societatii respective. Oricum ar fi, pregatirea conceptiei ajuta enorm de mult orice entitate care se va intrupa.*

- Ai spus ca atlantii se puteau pregati chiar cu cateva vieti inainte. De ce?

- *In cazul in care s-ar fi dorit intruparea unor entitati foarte evoluate. Pleiadienii au comunicat atlantilor ca este posibil sa ofere entitati spre intrupare, pentru a ajuta*

societatea sa se refaca dupa marele razboi. Acestia erau foarte doriti deoarece deveneau adevarate genii ale vremii. Totusi, diferenta de evolutie era clara, din aceasta cauza erau necesare multe pregatiri. Conceptia putea fi pregatita chiar din alte vieti. Cand se observau aceste intrupari, era mare bucurie intre atlanti. Vietile lor erau spectaculoase, domeniul in care activau mai tarziu se transforma enorm. Fie ca era vorba de arta, tehnologie, psihologie, invatamant, sociologie sau mai ales in zona spiritualitatii, entitatile pleiadiene intrupate deveneau mari forte motoare, transformand imens zona lor de activitate. Erau ca o sursa de lumina indispensabila.

- Se pare ca in anumite perioade s-au intrupat si la noi astfel de spirite.

- Acum, aceste intrupari trebuiesc facute discret, caci exista riscul suprimarii unor astfel de entitati. In urmatoarele zeci de ani, in lume si mai ales in aceasta zona, se vor intrupa multe entitati evoluate.

- Asa mi-a spus si Zamolxe. Vom vedea... Revenind la atlanti, spuneai ca din primele zile se observau anumite structuri subtile ale nou-nascutului si astfel se facea o prima selectie. Presupun ca aceia care prezentau structuri subtile asemanatoare erau pusi impreuna. Apoi?

- Nu erau pusi impreuna. In acest mod s-ar fi realizat o omogenizare care nu era de dorit, deoarece puteau reprima motivatiile de dezvoltare si evolutie. Tot astfel se puteau dezvolta si structurile egotice. Punandu-i impreuna, puteau motiva cresterea numai prin folosirea unor atribute dualiste. Acestea generau dezvoltarea egotica. Grupurile de copii erau foarte atent selectate si intotdeauna se tinea cont de mecanismele motivationale. Fiecare tendinta era activata si motivata de anumite activitati. Activitatile curente din aceste centre, chiar si jocurile dintre ei, erau astfel concepute incat sa permita desfasurarea optima a tuturor structurilor cauzale. In functie de energetica zonei, de tendintele societatii dar si de alte necesitati, structurile cauzale puteau fi modelate astfel incat sa existe o continuitate evolutiva sau sa se urmareasca armonizarea structurilor cauzale.

- Ce inseamna acest lucru?

- Doar preotii-maestri decideau ce este mai bine pentru copii. Doar ei erau suficient de evoluati pentru a putea decide ce anume este cel mai potrivit pentru un copil. Se putea opta fie pentru evolutia unui eventual talent innascut, fie pentru armonizarea altor vectori energo-informationali. Daca de exemplu, o entitate prezenta un foarte mare talent din punct de vedere artistic dar era deficitar la capitolul relatii sociale, preotul-mestru putea decide spre ce directie se va indrepta evolutia. In functie de dinamica *sociala, preotul-maestru putea decide suprimarea talentului prin stoparea evolutiei sale si se urmarea doar motivarea aspectelor relationale. Acest lucru nu insemna ca structura energo-informationala cauzala era suprimata, ci doar ca nu mai era motivata.*

- Dispozitivele pe care le-am vazut nu puteau face acest lucru in mod obiectiv?

- Nimeni nu punea la indoiala capacitatea de investigare energetica a unui preot-atlant. Dispozitivele puteau face aceasta treaba dar nu asupra unor copii. La acestia, structurile energo-informationale nu sunt activate si desfasurate complet, ca la un adult. Ele pot prezenta foarte multe variabile. Dupa toate aceste investigatii, se putea face o „harta" probabila a traseului mental si spiritual al viitorului copil. Odata definitivata „harta", se puneau in aplicare metodele motivationale. Acestea erau atat de eficiente incat copilul nu gasea placere decat pentru a-si dezvolta capacitatile trasate.

- Spuneai ca metodele acestea motivationale sunt o problema pentru noi. Noi motivam copiii prin buline, note, premii etc. Am inteles ca nu sunt cele mai bune...

- Nu sunt recomandate deoarece motiveaza ego-ul. Foarte multi copii pot deprinde tendinte tiranice, altii pot dezvolta grave complexe de inferioritate, altii de izolare, precum si multe alte aspecte negative. Toate acestea nu dispar, ci devin seminte pentru viitoare manifestari antisociale.

- Imi poti transmite cateva metode de motivatie folosite de educatorii atlanti?

- Se foloseau toate metodele care motivau pozitiv simturile. La inceput se motivau simturile fizice. Apoi cele mentale. Se foloseau in special culorile, sunetele si formele. Exista o intreaga tehnologie de folosire eficienta a lor in diverse combinatii.

- Despre asemenea metode am citit si eu.

- Unele metode sunt cunoscute de catre psihologii actuali, dar inertia sistemelor de invatamant prescolar franeaza implementarea lor. Este semnul ca unele entitati atlante deja s-au intrupat si isi fac bine treaba. Dar este numai inceputul.

- Existau si atunci grupe de varsta?

- Nu existau astfel de grupe. Etapa prescolara avea loc pana la cinci ani. In toata aceasta perioada educatorii observau desfasurarea si evolutia primelor structuri cauzale. Dupa o alta perioada, in care structurile subtile deja se dezvoltau sub influenta factorilor motivationali, educatorii instiintau preotii de evolutia fiecarui copil.

- Apoi urma scoala? De la cinci ani?

- Da, scoala primara incepea in jurul varstei de cinci ani. Inainte de-a merge la scoala, fiecare copil era prezentat comisiei de preoti-maestri. Atunci se puteau folosi si anumite dispozitive de diagnostic pentru energetica subtila. In functie de datele primite de la dispozitivul de investigatie, al datelor furnizate de educatori, dar si de perceptia preotului-maestru, se puteau face primele interventii asupra corpurilor subtile.

- In ce constau aceste interventii?

- Preotii intocmeau anumite matrice energetice si le atasau de structurile subtile ale copiilor. Ele aveau rolul de-a determina aspectul motivational si in special de-a amplifica energetica aferenta fiecarui talent. Trebuia sa-ti spun toate acestea pentru a intelege de ce in scolile atlante nu se foloseau note. Nu era necesar. Elevii erau foarte capabili sa studieze fara a fi motivati de „cubuletul de zahar" sau fara frica vreunei note scazute. Elevii faceau ceea ce le facea placere. ***Motivatia adevarata este interioara, nu exterioara.*** *Aici este arta motivationala!*

- Pana la „grefa" matricei, cred ca si noi putem face ceea ce faceau atlantii. Totusi, matricea imi pare cumva... nenaturala.

- Era foarte necesara, deoarece procesul de invatamant nu era chiar atat de simplu. Atunci nu se punea accent pe memorare, ca acum. Toti atlantii aveau acces la orice fel de informatie. In curand si pe Geea va fi la fel. Important era: ***ce faci cu aceasta informatie****? Daca structurile cauzale nu sunt bine conturate si desfasurate, avalansa informationala te poate dezorienta foarte rapid si risti sa nu te mai poti mentine integrat in societate. Acest lucru duce la izolare si apoi la dezvoltarea unor aspecte negative in structurile subtile. Si nu numai informatia era accesibila ci si posibilitatile materiale. Atunci societatea nu era restrictiva din acest punct de vedere, ca acum. Aspectul material nu constituia o problema. Problema era:* ***ce faci cu bogatia?*** *Daca nu stiai ce sa faci cu libertatea, cu bogatia si cu informatia, erai ca si pierdut. La fel stau lucrurile si in ziua de azi, dupa cate se pare.*

- M-ai facut curios referitor la societatea atlanta. Spui ca aspectul material nu constituia o problema.

- Vom discuta separat despre acest aspect. Mai sunt cateva lucruri de spus despre scolile atlante. Vei iesi acum din regresie. Continuam maine.

Nici nu mi-am dat seama de faptul ca in sala-cub aparusera nuante de gri si ceva galben. Chiar si cubul se deformase. Parca devenise o prisma oblica. Mi-am dat seama ca perceptia mea nu corespundea realitatii subtile. Am iesit din regresie si apoi din spatiul astral. La fel ca prima data, nu simteam niciun fel de tensiune, nici oboseala.

Cred ca preluasem o anume energie specifica in timpul regresiei, care s-a fixat cumva pe fundalul mentalului, deoarece in starea normala, gandurile imi erau focalizate spre arhitectura speciala a scolii. Orice activitate faceam, imi fugea gandul la formele curbe de la exterior si apoi la ciudatele forme drepte din interior. Desi Ral ma avertizase sa nu tin seama de arhitectura interioara, nu m-am putut abtine sa nu o privesc. Contrasta aproape total cu ceea ce vazusem eu in realitatea noastra. Pana seara tarziu s-a mentinut aceasta

focalizare pe arhitectura scolii, dar in special pe formele drepte din interior.

In urmatoarea zi, am continuat regresia. Am ajuns in cele din urma in clasa de forma cubica. Albul era intr-adevar special. Avea si ceva fosforescent... In foarte scurt timp, albul mi-a „invadat" si mentalul. Atunci am simtit o stabilitate speciala. Parca aveam mintea prinsa intr-un spatiu clar delimitat. Simteam un calm rece, iar atentia imi parea mult marita.

- *In timpul calibrarilor circuitelor subtile, ti s-a facut o mica interventie la nivel mental,* imi spuse Ral.

- Aceasta e cauza acestei senzatii?

- *Da. Dar nu va tine mult. Insa poti avea constant aceasta stare dupa ani de meditatie.*

- Imi place acest calm, aceasta stabilitate. Imi da o senzatie deosebita.

- *Spune-mi ce percepi acum?*

In mijlocul camerei am observat o sfera argintie, apoi am vazut mai multe strafulgerari in interiorul ei. Am observat in acele strafulgerari toate culorile. Am mai perceput un fel de benzi argintii care apareau sporadic in incapere. Dupa care au disparut si in locul lor albul imaculat si-a reluat locul. I-am spus lui Ral despre toate acestea.

- *Este buna perceptia. Mergem mai departe cu transmisia.*

- Spuneai ca vrei sa-mi dai mai multe amanunte despre scolile atlante.

- *In primul rand vreau sa-ti elimini suspiciunea referitor la interventiile preotilor-maestri asupra corpurilor subtile ale elevilor atlanti. Acum esti influentat si de imaginea actualilor preoti si fara sa realizezi, faci un transfer de informatie. In Atlantida, preotii-maestri erau cei mai evoluati dintre atlanti. Ei prezentau si cele mai deschise minti. Nici vorba sa-i compari cu cei de acum. Erau mai degraba echivalentul academicienilor vostri de acum, doar ca erau academicieni ai spiritualitatii. Majoritatea preotilor de acum, indiferent de confesiune, aduc o jignire termenului de preot. De aceea ti-am transmis termenul de maestru-preot. In vremea Atlantidei, maestrul-preot demonstra ca merita acest statut. In zilele voastre sunt extrem de putini cei care merita cat de cat titlul de preot. Existau foarte multe probe si examene care trebuiau trecute. Preotii-maestri atlanti erau cei mai echilibrati, cei mai puternici, cei mai modesti, cei mai iubitori si cei mai disciplinati dintre atlanti. Toate calitatile lor erau verificate prin teste dure. Pregatirea lor dura multi ani, chiar toata viata.*

Ei nu impuneau aceste schimbari ale traseului evolutiv al elevilor, ci informau parintii despre toate spectrele evolutive pe care elevii le puteau experimenta. Foarte putini parinti nu tineau cont de recomandarile preotului-maestru.

- Am inteles. Ce faceau efectiv in aceasta scoala? Care erau materiile lor de studiu?

- *Sunt cateva similitudini cu programele scolare din prezent. La fel ca si acum, printre primele materii studiate erau literatura, arta, matematica si stiintele naturii. Copiii atlanti mai studiau despre aspecte ce tin de energetica si armonie universala. Tot acum erau initiati si in primele legi universale.*

- Materiile erau tot atat de greoaie si de incarcate ca acum?

- *Se poate spune ca gradul de dificultate era mult mai ridicat ca acum deoarece mentalul copiilor atlanti era mult mai disciplinat, temerile de orice fel erau aproape inexistente, iar energetica corpurilor subtile era mult mai dezvoltata. Pedagogia era si ea mult mai bine pusa la punct. Tehnicile de predare si de stimulare erau si ele mult mai performante decat cele de acum si nu se bazau pe atribute dualiste. Maestri-invatatori atlanti stiau foarte bine cum sa lucreze cu fenomenele de atractie-respingere care apareau in psiho-mentalul elevilor. Invatatorii-maestrii erau socotiti ca fiind a doua casta respectata, dupa cea a preotilor-maestri. Ei erau socotiti la acelasi nivel cu casta artistilor.*

- Iarasi imi apar in mental formele geometrice, dar acum le pot controla. Parca le pot tine deoparte. Ce rol are aceasta arhitectura ciudata?

- *Este vorba de o alternanta dintre echilibru si miscare. Matematica aplicata, si in special geometria sacra, atinsese un nivel extrem de ridicat in vremea Atlantidei de acum 90.000 de ani. Aceste informatii erau aplicate in toate domeniile de activitate. La*

arhitectura acestei scoli se foloseau in special unghiurile de 15, 30, 45, 60 si 90 de grade pentru echilibru si cele de 18, 36, 72 si 108 grade pentru dinamica*. Toate aceste unghiuri erau dispuse tridimensional, in anumite secvente. Nu degeaba ai fost atras de aceste geometrii aseara. Exista o corespondenta de vibratie.*

- Triunghiul echilateral, patratul, formele-stea, dar si alte forme regulate au aceste unghiuri. Eu am fost atras de sirul lui Fibonnacci si tu stii prea bine de ce. Din el se deduce „sectiunea de aur" si numarul de aur (Phi - 1,6180339887...). Triunghiul de aur, care are laturile corespondente cu acest numar, are unghiurile de mai sus.

- Atlantii ajunsesera sa lucreze extrem de eficient cu geometria pe care voi o numiti sacra. Exista foarte multe variabile de constructii folosind multiplii din aceste unghiuri. Si, dupa cum ai remarcat, arhitectura interioara folosea o geometrie spatiala foarte bine elaborata. Ea avea rolul ei, actiona in special asupra fluxurilor informationale „de fundal" din mentalul elevilor. In functie de materiile studiate, puteau activa sau puteau echilibra energetica subtila aferenta. Si nu este vorba doar de geometrie sacra ci si de acustica sacra, distributie sacra, cromatica sacra etc.

- Si iluminarea mi s-a parut interesanta. Din lateral... si nu parea sa deranjeze. Dar acele neoane speciale aveau diferite forme si nu erau asezate simetric, desi iluminarea parea sa fie foarte buna.

- Aici e vorba mai mult despre decodificarea unui limbaj simbolic. Lumina a fost si este asociata cu evolutia spirituala, cunoasterea, si chiar divinitatea. Atlantii nu le mai percepeau ca venind de „deasupra", din „cer", de aceea iluminarea era mai eficienta daca se realiza din lateral. Cu adevarat lumina divinitatii rasarise printre multi dintre ei... La vremea cand au facut aceste scoli, atlantii aveau deja mai multe mii de ani de experiente ale influentelor subtile legate de forma, culoare, lumina, sunet, precum si de combinatiile dintre ele. Nu este vorba doar de teorie. Aveau, dupa cum ti-am spus, mii de ani de experienta. Sunt enorm de multe de spus despre toate acestea insa nu este momentul si nici nu ai o foarte buna receptie fata de aceste aspecte.

Legat de scolile atlante, trebuie sa-ti mai spun ca nu se avea in vedere doar dezvoltarea din punct de vedere mental. Un rol si mai important il avea experienta. Fara a avea vibratia care sa sustina informatia, nu exista nici motivatie, nici intelegere corecta. Nici macar interventiile preotilor-maestri asupra energeticii subtile nu putea suplini experienta directa. Scolile atlantilor erau astfel concepute incat sa fie percepute atat ca parcuri de distractii cat si ca incitante aventuri in necunoscut.

- Ce program aveau? Cate ore stateau la scoala?

- In acea vreme nu se folosea timpul asa ca acum. Existau diferite cicluri. De exemplu, scoala era conceputa in perioade de 10 zile. Elevii primari stateau o perioada de 10 zile cu parintii si apoi o alta perioada la scoala. De la jumatatea primului ciclu scolar, deci de la 9 ani, locuiau numai la scoala. In internatele lor, elevii dispuneau de tot confortul necesar. Nu exista niciun fel de obligatie sau restrictie. Avand un mental bine disciplinat, elevii atlanti nu aveau apucaturile vicioase ale multor elevi din zilele de acum. Cat priveste programul, el era foarte variabil. Se evitau programele monotone. Invatatorii-maestrii concepeau configuratia timpilor de studiu si de dezbatere astfel incat sa determine maximum de randament. Existau insa anumite acordari energetice. Programul era astfel conceput incat jumatate dintr-o clasa de zece elevi sa prezinte bioritmurile interne in opozitie cu cealalta jumatate. Se aveau in vedere si aspectele vibrationale elementale.

- Nu apareau „frictiuni" in timpul dezbaterilor?

- Nu erau dezbateri in sensul inteles de voi. Erau de fapt un fel de constructii sau de compuneri pe diverse teme. Toti participau cu ceva la compunere. In scolile lor nu se preda. Elevii accesau informatia in timpul liber, iar la scoala se „configura" informatia si i se dadea caracterul de aplicabilitate.

- Dupa ce terminau aceasta prima treapta, urma liceul? Aveau examene de final?

- Nu existau examene finale. Examene aveau totusi loc in fiecare zi de scoala. Maestrii-

invatatori alcatuiau in timp un profil complet al elevului. Aceasta etapa scolara nu avea doar rolul de-a pregati elevul pentru o oarecare cultura generala, ci si de a definitiva ansamblul de vectori energo-informationali, deci toate tendintele, toate talentele, deprinderile, toate impulsurile launtrice erau scoase la suprafata. Preotii-maestri primeau rapoarte regulate despre evolutiile elevilor si chiar asistau in anumite perioade la programele elevilor. Aici rolul lor era mai putin important decat la „gradinite". Ei interveneau doar daca vreun elev demonstra calitati de preot. Mai putin de un procent aveau aceste calitati. Preotii-maestri ajutau la intocmirea „hartilor" subtile ale elevilor datorita capacitatilor lor foarte mari de perceptie.

- Liceul atlant cat dura?

- *De la 12 la 17 ani. Spre deosebire de scolile primare, care aveau un caracter general, liceele atlante erau specializate pe categorii. Existau licee de arta, de stiinte, de tehnologii etc.*

- Daca nu exista intre ei o diferentiere „dualista", cum se faceau selectiile la licee? Nu alegeau toti varianta cea mai convenabila? Poate ca unele licee nu erau agreate, iar la altele ar fi fost mare aglomeratie.

- *Privesti din perspectiva actuala si este de inteles. Acum, putini elevi, dar mai ales parinti, tin cont de ceea ce simt ca li se potriveste. Foarte multi aleg scolile prin prisma reactiei la ceea ce percep din exterior. Mare greseala fac! Pun in prim plan aspectul social si material al profesiei, ceea ce este complet gresit. Nu exteriorul trebuie sa dicteze, ci interiorul. Exteriorul poate doar modela, nu este un factor cauzal, ci unul de observare al efectelor. Diferenta fata de Atlantida era uriasa. Atunci fiecare clasa era respectata, chiar daca preotii erau cei mai bine vazuti. Dar ei erau si cei mai drastic pregatiti. In Atlantida acelor vremuri nu exista admitere la licee. Fiecare elev alegea liceul dorit.*

- Mi se pare cam neobisnuit.

- *Iti inteleg nedumerirea. Nu existau licee pline sau goale. Deoarece societatea atlanta intrase de-a binelea intr-o etapa de evolutie pozitiva, de dupa marele razboi, legile universale erau respectate de aproape toata societatea atlanta. Prin urmare, bratul subtil al divinitatii isi punea amprenta asupra evolutiei structurii sociale. In acest caz, armonia si echilibrul sunt foarte clar de observat. Preotii-maestri au descoperit anumite mecanisme sociale atunci cand aceste legi sunt respectate si s-a observat ca divinitatea actiona in cadrul unor mecanisme sociale prin entitatile care veneau la intrupare, dar actiona mai ales prin anumite curente mentale si cauzale ale atlantilor. Toate acestea erau atat de complexe si de bine structurate incat nici macar marii maestrii nu intelegeau pe deplin mecanismul subtil. Au putut doar sa observe cum divinitatea actiona in mod optim. Au mai observat ca existau anumite tipare de dezvoltare dar si de intrupare. Dupa mai multe sute de ani de astfel de observatii au pus la punct ansamblul activitatii sociale. Nu existau fluctuatii majore decat in foarte putine cazuri. Situatia era de asa natura incat scolile erau astfel structurate incat sa respecte* dinamica *sociala de ansamblu. Exista o rezonanta intre numarul de elevi, tendintele lor si liceele specializate. De asemenea, nimeni nu alerga dupa o anumita meserie doar pentru ca era bine platita. Oricum, societatea atlanta a acelor vremuri depasise problemele materiale. Omul se simtea bine numai daca* ***isi exprima valorile interioare*** *si observa ca este pe fagasul evolutiv ascendent. Nimic altceva nu-l motiva.*

- Vom merge si la un liceu atlant?

- *Poate, candva. Deocamdata este riscant sa mergi acolo. Nu vreau sa te simti inferior, dar mai sunt niste etape de parcurs. Candva ai fost chiar cu mult peste aceste nivele dar s-au asternut multe milenii de ignoranta. Mai ai ceva munca...*

- Presupun ca materiile se diversificau, se imparteau pe ramuri si deveneau tot mai complexe.

- *Exact.*

- Dupa liceu urma facultatea?

- *Existau desigur si multe scoli superioare, echivalentul universitatilor din ziua de azi. Doar ca se alternau perioadele de studiu cu cele de practica efectiva. Jumatate, adica 10 zile studiau si cealalta jumatate practicau. Cei care alegeau profesii din domeniile tehnologice, studiau si practicau numai in cadrul unitatilor tehnologice, de productie si de cercetare.*

- Adica nu existau facultati tehnice?

- *Existau, dar numai in cadrul unitatilor. S-a observat in decursul vremurilor ca era cea mai buna metoda de a invata si deprinde informatiile aferente.*

- Existau numai clase de 10 elevi?

- *Clasele de 10 elevi erau numai in primul ciclu. La urmatorul ciclu, adica echivalentul liceului, existau clase de 7 elevi. Elevii alternau in grupe de cate 3 sau 5 clase, functie de specialitatea liceului, adica periodic se amestecau.*

- De ce?

- *Exista riscul aparitiei tendintelor egotice. Era o etapa foarte importanta din viata unui tanar. Energetica subtila interna si reglarile hormonale puteau determina schimbari ale personalitatii.*

- Si totusi, competitivitatea are rolul sau in formarea tanarului.

- *In societatea atlanta ego-ul nu-si mai avea rostul. Competitivitatea nu este neaparat o caracteristica a ego-ului. In societatea voastra treburile merg prost tocmai din cauza exacerbarii ego-ului si s-a facut corp comun, in mod fals, intre ego, personalitate si spiritul de competitivitate. Zamolxe ti-a spus de cateva ori sa faci diferenta dintre ego si individualitate.*

- Stiu, individualitatea presupune recunoasterea propriei situatii fata de exterior. Totusi...

- *Pare dificil numai la inceput. Diferenta este data de motivatie. Daca motivatia este exterioara atunci motorul vietii este dorinta si ego-ul. Daca motivatia este interioara atunci motorul este* ***intentia si aspiratia****.* ***Dorinta inlantuie, aspiratia elibereaza!*** *Aici e diferenta dintre omul nefericit si cel fericit. Primul este dominat de exterior, iar al doilea domina exteriorul.*

- Daca erau mult mai dezvoltati decat noi si daca nu mai aveau probleme legate de materie, si daca erau sanatosi, ce anume ii motivau?

- *Cea mai buna motivatie este aspiratia spre unirea cu divinitatea. Acest lucru presupune perfectiunea, puritatea, dezvoltarea pe toate planurile. Nu teama si ego-ul erau motivatia principala, cum sunt acum, ci aspiratia catre tot ceea ce inseamna sublim si perfect.*

Istoria si societatea atlanta

Cu cateva zile inainte, Ral imi comunicase faptul ca societatea atlanta era impartita in patru mari clase sau caste: casta preotilor-maestri, casta invatatorilor si a oamenilor de stiinta, casta artistilor si casta lucratorilor-specialisti. Eram foarte curios sa aflu mai multe amanunte despre societatea atlanta si in special despre aceste caste. Ral mi-a comunicat:

- *Societatea atlanta avea deja la inceputul perioadei de varf, deci acum 90.000 de ani, peste 100.000 de ani de civilizatie in fata.*

- Intr-una din primele transmisii, Zamolxe mi-a spus ca s-a intrupat de mai multe ori in Atlantida, incepand cu 200.000 de ani in urma.

- *Intr-adevar, atlantii aveau date despre primele forme de civilizatie inca de acum aproximativ 200.000 de ani. Mai multe zeci de mii de ani, civilizatia atlanta a stagnat la stadiul de civilizatie pre-industriala, alternandu-se mai multe forme de guvernamant, de la democratia de tip grec si roman, pana la cele mai crunte dictaturi.*

- Adica un fel de ev mediu? De ce a durat atat de mult?

- *Da, un fel de ev mediu. Nu a fost o perioada chiar lunga. Tu socotesti prin prisma evolutiei actualei voastre istorii, din aceasta cauza crezi ca a durat mult. Voi aveati deja, la*

nivelul inconstientului colectiv, vibratia multor experiente atlante. Vi s-a oprit insa accesul la informatia aferenta vibratiei caci a fost vorba de incheierea unui ciclu evolutiv si inceperea altuia. Ciclul evolutiv atlant s-a incheiat mai devreme decat trebuia, dintr-o cauza obiectiva.

- Zamolxe mi-a spus ca atlantii au fost ajutati sa se autodistruga. Ce a vrut sa spuna?

- *Vom ajunge si acolo. Intr-adevar s-a intervenit din afara dar vina atlantilor nu putea fi absolvita. Zamolxe te va lamuri mai bine, legat de acest subiect. Mai ai nevoie de o experienta de regresie speciala. Doar campul energetic al lui Zamolxe te poate proteja la acea regresie. Peste putina vreme te vei lamuri despre ce a fost vorba.*

- Presupun ca la un moment dat s-a produs si la ei revolutia industriala.

- *Da, acest lucru a venit in cele din urma si tiparul a fost asemanator cu al vostru, adica la inceput se foloseau combustibili fosili, apoi s-au folosit fortele naturale, adica forta apelor, a vantului, a soarelui si ulterior au descoperit si folosit fortele nucleare. La un moment dat, pleiadienii au intervenit si au impulsionat folosirea campurilor energetice.*

- Care a fost motivatia interventiei lor?

- *La acea vreme, societatea atlanta nu atinsese convergenta planetara. Existau multe state independente si societatea era destul de asemanatoare cu cea existenta in momentul de fata la voi. Pleiadienii au observat ca tendintele spre o mare conflagratie, intre ramura atlanta si cea lemuriana erau iminente, si au incercat sa o evite pe cat posibil.*

- Cum era impartit pamantul in acele vremuri?

- *Pamantul era altfel structurat din punct de vedere demografic. Arhipelagul Atlantidei si zona Lemuriei aveau fiecare cate o retea energetica speciala. Ele mentineau in stransa legatura energetica zonala cu energia colectiva precum si cu inconstientul colectiv al celor doua ramuri. Aceasta retea energetica speciala este cea care determina sa te stabilesti intr-un anumit loc deoarece iti ofera un sprijin energetic subtil foarte consistent. Din aceasta cauza, cei mai evoluati dintre atlanti si lemurieni preferau sa ramana in zonele retelelor lor energetice. In decursul zecilor de mii de ani, atlantii erau stabiliti in zona dintre Europa si Americi, iar lemurienii in zona unde acum este vastul ocean Pacific.*

- Cum au facut pleiadienii contactul?

- *Au inscenat o „greseala". Au facut in asa fel incat sa para ca se prabuseste o nava pe Pamant. O nava impresionanta fusese suspendata sub un anumit unghi la o oarecare distanta de Pamant si toate datele pareau sa indice ca nava avea mari probleme. Pleiadienii s-au prezentat autoritatilor si au spus ca in cateva zile vor remedia problema si vor parasi planeta. In acest timp se urmarea foarte atent valul emotional generat de intamplare. Dupa ce au „remediat" problema, si-au cerut scuze pentru eventualul deranj iscat si apoi au plecat, lasandu-i perplecsi atat pe atlanti cat si pe lemurieni.*

- Au plecat pur si simplu? Autoritatile ce au zis? Ce cauta nava in zona planetei? Nu au incercat o interventie?

- *Nava „avariata" si cele care o asistau erau mult prea impresionante pentru a da macar o astfel de idee autoritatilor. Acestea erau mai mult preocupate de socul emotional al populatiei. Nici ei nu credeau in existenta altor civilizatii extraterestre. Pleiadienii nu au vrut sa inceapa initierea unui dialog intre ei si autoritati ci s-au rezumat numai la a-i anunta despre „interventie". Doar atat. Pentru prima oara, atlantii si lemurienii se vedeau pusi in fata unui „pericol" extern. Acest lucru a accelerat convergenta planetara.*

- Ce s-a intamplat in continuare? Daca la noi s-ar intampla asa ceva, cred ca s-ar zgudui din temelii toata societatea.

- *Asta se si urmarea. La cateva saptamani, o alta civilizatie avansata s-a prezentat atat populatiei cat si autoritatilor. Acestia si-au anuntat dorinta de-a extrage un masiv dispozitiv energetic cuprins de un cristal toroidal, dintr-o anumita zona din actuala America de Sud. Aici era o regiune „tampon" intre lemurieni si atlanti. Acestea au asistat la operatiune si au constatat cu stupefactie cum un urias cristal toroidal de mai multe sute de metri a fost extras din interiorul Pamantului de la o foarte mare adancime. Acestia au initiat si un*

contact direct cu societatile celor doua civilizatii pamantene. Le spusese ca interventia pleiadiana folosise campuri energetice foarte puternice si le „deranjase" dispozitivul energetic „plantat" de ei cu multe milioane de ani in urma. Prin urmare era necesar sa il extraga.

- Si aceasta a fost tot o „regie"?

- *Partial. Deja societatea fierbea din pricina primului contact. Autoritatile si oamenii cereau disperati amanunte. Teama incepuse sa puna stapanire peste tot. Aceste tehnologii nemaivazute, milioanele de ani pe care noii extraterestrii le vehiculau, creasera curente de panica intre atlanti si lemurieni. Dintr-o data, „singura mareata civilizatie cosmica", dupa cum se credeau pamantenii acelor vremuri, acum se vedeau minusculi, asemenea unor maimute speriate. Extraterestrii au dat atunci primele comunicate. Si-au cerut si ei scuze pentru deranj si le-au spus ca asteapta ca in cateva sute de ani, planeta sa intre in marea familie a civilizatiilor galactice.*

- De ce cateva sute de ani?

- *Aceeasi intrebare era pe buzele tuturor. Raspunsul a fost simplu. Li s-a spus ca alte civilizatii au intrat dupa mult mai mult timp in confederatiile galactice, fata de echivalenta societatii lor, si ca sute de ani nu inseamna o perioada lunga. Inca nu erau pregatiti. Era nevoie de convergenta planetara. Prea multe amanunte n-au dat. Si nici nu era nevoie. Au plecat si ei foarte repede. Pentru a-i mai retine, autoritatile au vrut sa le ofere acces nelimitat la unele resurse. Nu au fost interesati nici de resursele planetei nici sa ramana mai mult. Socul generat de interventiile celor doua civilizatii a schimbat enorm societatile atlante si lemuriene. Unii preoti din ambele curente au reusit ulterior sa realizeze contacte subtile cu aceste civilizatii.*

- I-au parasit pur si simplu?

- *Da. Li s-a spus ca se vor intoarce atunci cand generatiile viitoare vor fi pregatite. Cei mai multi au inteles ca nu sunt suficienti de maturi pentru a fi cooptati in randul confederatiilor galactice, dar li s-a spus clar ca nu trebuie sa se considere parasiti, caci acelasi Creator il avem cu totii si voia Sa este unitatea tuturor civilizatiilor. In scurt timp, teama generala a fost inlocuita cu stupoarea. Faptul ca acum se vedeau respinsi de alte civilizatii i-a mobilizat intr-o si mai mare masura. In timpul interventiilor celor doua civilizatii, au „scapat" anumite elemente de tehnologie. Acestea erau cristale care prezentau fluxuri energetice nenaturale. Cand autoritatile stiintifice au analizat componentele, au descoperit pas cu pas tehnologiile manevrarii campurilor energetice.*

- Toata aceasta tevatura pentru...

- *S-a evitat declansarea conflictului dintre lemurieni si atlanti, ba chiar s-a realizat o puternica uniune intre ei; s-au initiat o serie de programe legate de convergenta planetara; s-a strivit uriasul orgoliu atlant, s-au dezvoltat noi tehnologii, dar cel mai mare castig a fost realizarea primului pas spre convergenta planetara. Incepusera sa dispara rapid conceptele legate de forma si dualitate. In scurt timp, tarile se unisera si exista o singura natiune, cea planetara. Nu mai gandeau la timpul prezent ci vedeau lucrurile din perspectiva multidimensionala. Sistemele antice de credinta au fost puternic zdruncinate si curatate de dogme si blocaje ideatice, si s-a reusit eliminarea conceptelor de zeitate. Din ce in ce mai multi vedeau lumina din fiinta lor, care era Una in toti si toate.*

- Pana la urma i-au primit, presupun.

- *Nu s-a ajuns pana acolo. Dupa nici doua sute de ani, atlantii si lemurienii ajunsesera la un nivel destul de ridicat din punct de vedere tehnologic. Erau cu vreo doua-trei sute de ani in avans de ceea ce sunteti voi acum. Aveau deja primele baze pe Luna, Mercur si Marte. Calatoreau in sistemul solar cu viteze apropiate de jumatatea vitezei luminii. Nu ajunsesera inca sa descopere „salturile" intre campurile stelare, deci nu puteau initia contacte cu alte civilizatii. Eradicasera bolile, saracia era o amintire.*

- O lume de vis. Unde era problema?

- *Problema era cu motivatia unora si lacomia altora. Atlantii nici nu mai erau interesati*

de cooptarea in randul confederatiilor galactice. Micile contacte cu alte civilizatii erau tratate superficial. Simtisera gustul puterii. Adevarata putere nu mai era data de cei care controlau industriile si bogatiile mobile si imobile. Se atinsese pragul critic si erau indeplinite aproape toate conditiile realizarii saltului de constiinta pentru civilizatia lor. Eradicarea bolilor si a saraciei, cresterea campurilor energetice, depasirea viziunilor inguste, si multe altele conexe acestora, au determinat prabusirea unor mari industrii, iar fluxurile financiare aferente au creat un mare impas. Nu s-a reusit gestionarea eficienta a situatiei. Unii dintre atlantii setosi de putere au considerat ca este cazul sa se refaca vechile sisteme de motivatie. Aceasta presupunea revenirea la boala, saracie, ego.

- Imi seamana cu situatia de acum.

- Diferentele dintre ce a fost atunci si ce este acum, sunt foarte mari. Atunci nu s-a reusit trecerea de blocajul mental. Evident ca au aparut tabere. Atat la lemurieni cat si la atlanti. Atlantii au fost totusi mult mai atasati de ego decat lemurienii. Aparusera semne serioase ale declansarii unui conflict intern de proportii.

In cele din urma s-a intamplat. A fost razboiul nimanui si al tuturor! Nu a fost intre state, ci mai mult intre zone de interes. Primele conflicte au aparut in micile colonii de pe Luna si Marte. Acolo functionau cateva baze ale unor companii de cercetare ale energiilor neconventionale si al companiilor de turism aferente marilor societati industriale de pe Pamant. Ulterior au inceput luptele si pe Pamant. Nu are rost sa-ti spun despre aceste lucruri. Despre cauzele, motivatiile si cursul acestui razboi se pot scrie mii de volume.

- Zamolxe mi-a spus ceva despre acest lucru. S-au folosit chiar si arme termonucleare.

- Nu acestea au fost cele mai oribile, armele elementale au fost cele mai distrugatoare. Oribile au fost si armele care atacau campurile energetice si mentale. Unele grupari au construit si folosit chiar si arme biologice. Toate acestea erau deservite de catre unitati automate de lupta.

- Cum s-a terminat?

- Nebunia razboiului a fost atat de mare incat toate partile implicate cautau cu disperare o cale de-a se sfarsi.

- De ce n-au incetat lupta, pur si simplu?

- Deja nu se mai respectau vechile tabere. Se formasera altele noi, obscure. Nimeni nu stia cu cine se lupta. Situatia ajunsese disperata cu adevarat.

- Mi-e greu sa cred ca este posibil asa ceva.

- La acea vreme, existau mult mai multe unitati automate decat oameni. Un fel de roboti. Acestea puteau fi programate pentru diverse misiuni. Erau extrem de complexe si aveau misiuni variate. Era foarte greu sa lupti cu ele. Se adaptau si chiar se multiplicau.

- Deja imi pare un scenariu de film. Mi-a venit in minte un film american, cu tot felul de roboti care erau programati sa lupte cu oamenii. Acolo am vazut ceva asemanator. Sa nu-mi spui ca mai calatoreau si in timp.

- Iti inteleg nedumerirea si ironia. Stiu ca mereu te intrebi cum a fost posibil ca o astfel de civilizatie sa nu lase urme. Te vei lamuri de ce. Referitor la unitatile automate, acestea nu calatoreau in timp. Erau unitati care aveau un sistem central foarte sofisticat. Acesta era format din structura energetica subtila a unor organisme nevertebrate care anterior fusesera modificate genetic sa perceapa anumite campuri subtile, in special campuri specifice organismului uman, si apoi sa reactioneze negativ, violent. Matricea energetica a sistemului nervos al organismului biologic, era preluata si modulata-programata intr-o serie de retele cristaline, constituind structura centrala a unitatii automate de lupta. Alte cristale specializate ofereau energiile specifice de lucru. Intreg acest ansamblu era deservit de materiale sintetice usoare dar foarte dure.

- Cum se prelua matricea energetica? Imi suna cam ciudat.

- Se realiza o forma de magnetizare a sistemului nervos central, creandu-se o dublura energetica, iar apoi dublura era inserata in structurile retelelor cristaline. Anterior, retelele erau prelucrate prezentand numeroase „trasee" de camp energetic. Ulterior, se puteau

face modificari in circuitele cristaline. Sistemul era destul de sofisticat dar era mult mai performant decat sistemele programabile din ziua de azi.

- Adica softul era luat direct din natura. Pare interesant, dar asa ceva puteau construi doar taberele foarte puternice si foarte dotate tehnic. Acestea nu se cunosteau?

- *Societatea atinsese un nivel de dezvoltare foarte mare. Putini lucrau efectiv in aceste centre de productie. Ele actionau indeosebi in regim automat. Populatia acelor vremuri era preocupata mai mult de autodezvoltare, arta, turism, explorari diverse etc. Dar din pacate nu au reusit sa mearga mai departe, sa „stabilizeze" noile preocupari. Inca predomina ego-ul, formele, dualitatea. Industriile diverse ocupau sub doua procente dintre activitatile curente dar erau atat de eficiente incat se puteau proiecta si construi mai multe tipuri de unitati automate intr-o singura zi, doar de catre o singura subunitate de productie. Computerele lor foloseau structuri moleculare si diverse matrice energetice extrem de complexe, care se atasau de structurile retelelor moleculare ale cristalelor. Matricele erau formate din structurile sistemelor nervoase ale unor organisme fizice, fiind mult mai performante decat sistemele de calcul folosite de voi in momentul de fata.*

- In fine, am inteles ca s-a pierdut controlul asupra acestor unitati automate. Cum s-a terminat pana la urma razboiul?

- *Au cerut insistent ajutorul altor civilizatii. Ororile atinsesera cote greu de imaginat. Populatia fusese decimata. Preotii au initiat contactele. Pleiadienii, care stiau de schimbarile dramatice de pe planeta, au raspuns prompt, dar au conditionat ajutorul. Trebuiau schimbate anumite structuri in societate, iar preotii urmau sa constituie casta principala, gestionand atat dezvoltarea psiho-spirituala cat si* dinamica *de ansamblu a societatii. Evident ca au acceptat.*

- Cum au dezactivat unitatile?

- *S-a lucrat cu un camp 4D care a neutralizat structura de comanda a unitatilor. Lucrurile sunt mult mai complexe decat poti intelege. In scurt timp, pleiadienii au anihilat toate unitatile automate de lupta. S-a reinstaurat pacea in cele din urma. Iti percep neincrederea in toate acestea dar te inteleg.*

- Nu neg ceea ce-mi spui, pentru ca nu pot face acest lucru. Nu am argumente.

- *Este un mod de a-mi cere mie argumente sau dovezi pentru ceea ce-ti spun?*

- Sincer Ral, acum incerci sa ne dai avertismente despre un posibil viitor al nostru? Sunt unii care ar putea crede acest lucru.

- *Cei care cred ca asemenea lucruri sunt posibile, au trait acele vremuri. Chiar si scenariile filmelor care au ca subiect aceste aspecte, sunt accesari ale vibratiilor din subconstientul lor.*

- Nu am niciun fel de perceptie legat de acest conflict.

- *Nu erai intrupat in acei ani.*

- Ce s-a intamplat ulterior?

- *Karma era destul de grea caci au fost afectate nu numai civilizatiile lemuriene si atlante, dar si cele mai putin dezvoltate din punct de vedere mental si vibrational. Planeta era impartita intre doua civilizatii. Una era mult mai dezvoltata din punct de vedere mental si spiritual, fiind formata din populatiile Atlantidei si Lemuriei, iar cealalta era formata din populatiile vechiului continent Asia, Africa si Americi. Acestea erau la un nivel oarecum primitiv. Geografia celor trei continente era alta decat cea de azi. Razboiul i-a afectat si pe ei. Karma presupunea preluarea unei parti din responsabilitatea evolutiilor acestor populatii.*

- Cum era impartita societatea inainte de marele razboi si cum s-a structurat dupa?

- *Majoritatea statelor independente de dinainte de marele conflict aveau o structura duala de conducere. Pe de-o parte exista o democratie asemanatoare cu a voastra, care alterna, in functie de alegeri, la diferite perioade de timp, iar cealalta structura era formata din oamenii de stiinta din toate domeniile. Orice proiect global, orice act legislativ trebuiau sa fie ratificate de ambele structuri. Acum, in societatea voastra, oamenii de stiinta sunt*

doar consultati cu privire la unele aspecte, dar nu au putere de decizie.

- Spuneai inainte ca se eliminasera bolile si saracia. Cum au facut asta? Faptul ca una din structurile de conducere ale societatii era formata din comunitatea oamenilor de stiinta, a fost de importanta majora?

- *A fost, dar intr-o mai mica masura. Se dezvoltasera intr-un ritm foarte rapid ramurile industriale, iar unitatile automate de productie asigurau tot ceea ce era de stricta necesitate. Toti aveau cele necesare traiului prin lege, inclusiv consumul de apa si energie era gratuit. Alimentele erau mai multe decat era necesar. Oamenii aveau acces chiar si la alte resurse materiale in mod gratuit. Trebuia doar sa justifici folosirea lor.*

- Deci secretul este exploatarea stiintifica a resurselor? Imi pare o lume ideala.

- *Nu asta a fost problema, ci faptul ca inca domina ego-ul si dualitatea. Foarte multi ajunsesera sa nu mai stie ce sa faca cu bogatia, cu libertatea si cu timpul liber. Doar o parte a societatii s-a aplecat catre autocunoastere, autodezvoltare, arta, explorari ale constientului, sau alte aspecte spirituale, si doar foarte putini au dorit sa se implice in evolutia populatiilor semidezvoltate din celelalte zone geografice.*

- O sa ajungem si noi in aceeasi situatie?

- *Da, dar situatia voastra este diferita.*

- Cum au rezolvat atlantii problema financiara a asigurarii acestor resurse?

- *Redistribuindu-le si gestionandu-le corect. O mare parte din resursele destinate sistemului medical si al gruparilor armate nationale au fost folosite in acest scop. Societatile devenisera atat de dezvoltate incat era exclus razboiul direct; in acest caz s-ar fi anihilat reciproc. Automatizarea unitatilor de productie a facut restul.*

- Seamana cu situatia noastra.

- *Se poate face o asemanare desi sunteti cu mult inaintea acelei societati. Totusi, in urmatoarele decenii veti avea parte de foarte mari schimbari si veti avea si resursele necesare pentru eradicarea saraciei.*

- Zamolxe mi-a spus ca extinderea campurilor personale va determina o incompatibilitate energetica intre alimentele produse in alta zona geografica, iar acest lucru va determina importante schimbari in industriile zonale. Mi-a mai spus ca majoritatea companiilor farmaceutice vor ajunge falimentare, iar sistemul medical actual va mai functiona doar la o treime din capacitate.

- *Acum se produce si la voi un salt de constiinta. Este doar la inceput acest proces. El este determinat de o serie de activari ale retelelor energetice ale Pamantului. Acestea determina cresterea campurilor energetice personale. In acelasi timp cu cresterea campurilor vor disparea majoritatea bolilor, iar odata cu ele si resursele uriasului sistem format din spitale-companii farmaceutice-alimente degradate-companii de asigurari de sanatate-industrii de prelucrare-retele de desfacere. Se vor debloca resurse foarte mari. Pe de alta parte, cresterea campurilor presupune si cresterea vibratiilor, iar acest lucru inseamna un mult mai rapid raspuns din exterior.*

- Acel feed-back de care se tot vorbeste?

- *Exact. Procesele de materializare se vor amplifica foarte mult. Acesta este unul dintre cele mai mari castiguri pe care le veti avea. Nimeni nu va mai pleca cu o karma noua. Toate se vor plati in aceeasi viata. Karma se va intoarce in foarte scurt timp si toata lumea va constientiza acest lucru. Aceasta va aduce schimbari uriase de constiinta. Orice violenta, orice inselaciune, orice faradelege, fie ca este evidenta, fie ca este subtila, se va intoarce in foarte scurt timp la sursa. Acest lucru va duce la eliminarea majoritatii armatelor lumii si la relocarea resurselor.*

- Daca e asa cum spuneti voi, atunci ar fi chiar mult mai multe resurse decat am avea nevoie. Ar fi greu chiar sa le gestionam. Cand Zamolxe mi-a spus de imensul angrenaj al cuplului alimentatie denaturata – boli diverse, nu mi-am dat seama pe moment ce resurse implica. Apoi am realizat ca este vorba de zeci de milioane de oameni si mii de miliarde de dolari. Daca mai punem la socoteala si prabusirea armatelor, prin disparitia rolului lor, s-ar

gasi alte resurse uriase, plus industriile aferente. Probabil alte cateva zeci de milioane de oameni si mii de miliarde de dolari. Plus prabusirea unor mari concerne multinationale.

- *La fel s-a intamplat si in vremea respectiva cu atlantii si lemurienii. Schimbarile in societate au fost uriase. In curand se va intampla si la voi.*

- Si daca nu va fi asa?

- *Ba va fi! Deja sunt primele semne.*

- Daca noi nu dorim aceste schimbari? Poate ca omenirea, per ansamblu, nu doreste aceste schimbari. Daca nu trecem peste pragul critic, asemenea atlantilor, ne putem confrunta si noi cu o conflagratie.

- *Majoritatea dintre voi ati stiut cu ce va veti confrunta. Ati stiut-o cu mult inainte de a va intrupa. Ca la orice schimbare, exista o reactie negativa. Veti trece peste ea. Unii vor trece in aceasta viata, altii in urmatoarea. Doar atunci vor fi pregatiti. Voi, ca si civilizatie, veti trece peste pragul critic caci s-a pregatit o mare infuzie de spirite superioare. Atlantii nu au avut parte de asa ceva.*

- Spuneai ca atlantii au fost de acord cu pleiadienii, ca in schimbul ajutorului sa accepte schimbarea in structura societatii. Cum s-a facut schimbarea, tranzitia?

- *Atunci era foarte usor de facut schimbarea. In timpul razboiului, structurile de conducere si comanda au fost practic anihilate. Dupa o alta perioada, nimeni nu stia cine conduce societatea si nici cine controleaza ostilitatile. Armele energetice detectau orice forma de comunicatie si apoi intreaga zona era lovita crunt. Haosul general domnea. Prin urmare, dupa interventia pleiadienilor, nimeni nu s-a opus schimbarilor din societatea atlanta. Ba dimpotriva, majoritatea supravietuitorilor erau de acord cu propunerea pleiadiana.*

- Care au fost schimbarile cele mai mari din societatea atlanta si lemuriana in perioada de dupa razboi?

- *Pleiadienii au decis sa ofere o asistenta limitata in procesul de tranzitie de la o societatea bazata pe ego si dualitate la una bazata pe unitate. Aici a fost marea problema a atlantilor. Inainte nu s-a reusit tranzitia. In rest nu au fost foarte mari schimbari. Legislatia a fost putin imbunatatita, iar anumite tehnologii s-au interzis. Schimbarile veritabile nu vin din exterior, ci din interior.*

- Zamolxe mi-a spus ca marii preoti-maestri au descoperit ca Pamantul fusese afectat de doua curente informationale multidimensionale care nu aveau legatura cu planeta.

- *Ti-a mai spus si faptul ca acest lucru nu i-ar fi absolvit de vina pe atlanti.*

- Intr-adevar, asa mi-a spus. Totusi, chiar si asa, s-ar fi cuvenit sa fi fost macar ajutati de alte civilizatii. Macar informational. Pleiadienii ar fi trebuit sa fi fost mai insistenti inainte de conflict.

- *S-au facut cunoscuti. Nu direct, ci prin intermediul unor maestrii-preoti.*

La un moment dat, m-a cuprins o stare de nervozitate atat de puternica (pe care nu am reusit sa o controlez) incat m-a aruncat pur si simplu din starea de regresie. Am mai patit asa ceva cu Zamolxe, in urma cu mai multe luni, cand mi-a spus ca spiritualitatea domina materialismul. Dar acum, habar nu aveam de unde a izbucnit aceasta stare. Era ca o furie muta, venita din adancuri...

Revenit la starea normala, de veghe, am fost chiar foarte surprins de reactia avuta. Eram nedumerit referitor la cauza acestei reactii. Existau cateva posibilitati. Unele conjuncturi si anumite informatii pot reprezenta factorul declansator al unor acumulari energetice din zona inconstientului. Dar care au fost acestea?

Mi-am revenit destul de repede. De fapt, descarcarea a fost extrem de rapida dar deosebit de violenta, altfel nu as fi iesit din starea de regresie si de conexiune. Seara tarziu, inainte sa adorm, am primit primele semnale energetice. Era Zamolxe. Am simtit clar ca dorea sa stabilesc o conexiune cu el. Aceasta s-a realizat foarte rapid.

- *Trebuie sa te lamuresti cu privire la reactia avuta,* mi-a spus Zamolxe.

In timpul conexiunii, mi-am dat imediat seama de cauza izbucnirii nervoase. Poate ca

Zamolxe m-a ajutat intr-un anume fel sa percep mai bine. Cert este ca in timpul regresiei vazusem-percepusem cumva ca, in timpul marelui razboi, planeta a fost foarte atent monitorizata si ca totul putea fi evitat. Cumva, m-am revazut in acele vremuri. Cred ca am fost intrupat la scurta vreme dupa conflict si ne zbateam cu totii sa refacem societatea. Zamolxe a intervenit.

- *Dragul meu, te vei lamuri curand de ce nu s-a putut interveni. Ai fost unul dintre preotii care au descoperit implicarea influentelor celor doua curente informationale galactice la declansarea razboiului. Ulterior ati mai descoperit si faptul ca in structura retelelor energetice rezonante din zona Atlantidei si Lemuriei s-a intervenit in mai multe feluri.*

- Cum adica?

- *S-a intamplat la nicio suta de ani de la sfarsitul razboiului. Casta preotilor reusise sa avanseze foarte mult in stiintele energeticii subtile. S-au facut si observatii asupra curentilor subtili care strabat planeta. Pana la urma s-a realizat o harta a retelei energeticii subtile. In momentul cand ati incercat sa modificati parametrii vectoriali ai unei portiuni din retea, ati constatat ca o alta structura subtila intervine dintr-un spatiu dimensional superior si o reaseaza la loc. La inceput nu ati stiut ce se intampla, credeati ca este un fenomen natural lasat de Creator, dar ati descoperit intre timp ca acest lucru nu se intampla si pe alte planete locuite.*

- Adica se manipulase reteaua energetica?

- *Concluzia unor preoti a fost ca intreaga civilizatie fusese manipulata de catre forte nestiute. Unii dintre preoti au cautat sa accesese memoria subtila akashica a planetei si au observat ca aceste schimbari in structurile energetice planetare s-au facut in urma cu aproximativ cinci milioane de ani.*

- Atunci spuneai ca a avut loc desprinderea unor unitati de constiinta din sfera divina.

- *Exact. Structura energetica subtila a mai multor planete a fost modificata pentru a putea sustine mai multe tipuri de civilizatii inteligente. Modificarea avea ca scop accelerarea evolutiilor pe zona mentala si cauzala.*

- Preotii atlanti cum au reactionat la cele aflate?

- *A fost si o mica revolta in casta preotilor, referitor la aceste descoperiri. Unii au considerat ca este Vointa Divina la mijloc, altii ca este vorba de manipularea unor rase evoluate. Tu ai facut parte dintre cei care s-au retras ulterior din societate, fiind revoltat de cele ce s-au descoperit. Totusi informatia a fost cunoscuta la inceput doar de o mica parte a castei preotilor. Aceste informatii nu pot suplini ororile unui razboi cumplit. Situatia creata a adus un val de simpatie, inclusiv din partea unor pleiadieni.*

- M-am retras ca un pustnic? Simt ceva de genul acesta.

- *O perioada te-ai retras, asemenea unui pustnic, intr-o zona izolata. Ulterior a aparut ideea modificarii unor structuri din matricea energo-informationala umana. S-a urmarit „defazarea" fata de cele doua curente informationale multidimensionale. Pentru ca pleiadienii si alte civilizatii v-au refuzat ajutorul in acest sens, ati hotarat sa mergeti singuri inainte. Intre timp, informatia aceasta a scapat si in celelalte caste. Pana la urma aproape toti au fost de acord cu experientele genetice si implicarea regnului elemental.*

- Am un sentiment de raceala. Dar o altfel de raceala...

- *Descoperirile v-au zdruncinat serios sistemele de credinta. Unii va simteati asemenea unor animale dintr-un laborator de cercetare. Faptul ca unele civilizatii avansate evitau contactele cu voi, v-a amplificat aceasta stare. O alta problema era faptul ca nu puteati avea acces la dimensiunile superioare in care se faceau reglajele vectorilor cauzali de dinaintea intruparii. Aceste dimeniuni erau plasate in spatii subtile ale caror frecvente vibrationale erau in afara spectrelor voastre de perceptie 3D sau 4D.*

Vremurile acelea sunt demult apuse.

- Totusi, asa ceva era greu de trecut cu vederea. Apropo, tu nu erai intrupat in acele vremuri? Spuneai ca ai avut mai multe intrupari in Atlantida.

- *Am fost intrupat. Ne-am intalnit si chiar am colaborat de mai multe ori.*

- Dupa intrupare stiai de ce nu s-a intervenit din afara?

- *Da, stiam. S-a intervenit o data, dar daca anumite tendinte nu sunt eliminate atunci trebuiesc lasate sa se manifeste. Amanarea continua nu este o solutie.*

- Daca nu interveneau cele doua curente informationale, se mai ajungea la conflict?

- *Posibil. Erau mari sanse. Iti voi da mai multe amanunte dupa cateva saptamani. Va trebui sa facem o alta regresie. Dupa aceea vei intelege mai bine.*

- Care a fost rolul tau in acea perioada?

- *Dezvoltarea constiintei multidimensionale, dar am avut si misiunea de-a realiza depasirea barierelor organismului fizic. Acest lucru a potolit foarte mult revolta atlantilor referitor la toate acestea.*

- Adica?

- *Adica depasirea barierei de 360 de ani. Pana la acea vreme, majoritatea atlantilor abia daca atingeau 200 de ani. Foarte rar unii atlanti reuseau sa apuce 300 de ani. Cronicile atlante indicau un maximum de 360. Era echivalentul a 120 de ani in momentul de fata.*

- O compensare greu de refuzat. Era diferit ADN-ul lor de al nostru? Am inteles ca avem si ceva ADN nepamantean.

- *Nu era foarte diferit in principiu. Al vostru este chiar mai performant. ADN-ul* nepamantean *este in legatura cu aspectele de perceptie in zona senzoriala si reactiva. Nu ADN-ul este problema, ci modul de acces la fluxurile energetice subtile.*

- Putem depasi bariera celor 120 de ani ai nostri? Acum cateva luni mi-ai spus ca se poate.

- *Bineinteles ca se poate. Dar aceste energii va pot distruge daca nu reusiti sa le controlati. Candva iti voi da ABC-ul depasirii acestei bariere. Rabdare...*

Este de ajuns pentru ziua de azi.

Inainte de-a adormi, am trecut in vedere toate cele ce-am perceput in timpul regresiei din ziua respectiva. Erau intr-adevar foarte multe intrebari care nu-mi dadeau pace. Am simtit o rezonanta foarte mare legata de aceste evenimente. Faptul ca o intreaga civilizatie fusese manipulata in mod subtil, a declansat in mine o puternica reactie de dezaprobare. Mi-a fugit gandul la o carte scrisa de un autor american in care se faceau dezvaluiri cu privire la civilizatia umana. Cartea se baza pe declaratiile unei entitati extraterestre, capturate in urma prabusirii unei nave in spatiul american. La un moment dat, entitatea a spus ca pamantenii sunt asemenea unor recipiente care contin mostre de suflete inferioare, situatia noastra fiind oarecum asemanatoare cu o mare ferma de animale. Tot acolo se afirma ca entitati ca Iisus, Buddha si altele, care au lasat urme adanci in spiritualitatea universala, au fost create de ei prin inginerie genetica, scopul fiind acela de a da un exemplu viu pentru „recipiente” si a nu se mai razboi intre ele. Totusi, avand in vedere faptul ca entitatea a fost retinuta de americani impotriva vointei ei, este posibil ca aceste informatii sa fi avut ca scop agresiunea informationala sau chiar psihica.

Am simtit totodata ca multe intrebari isi vor gasi raspunsul in perioada urmatoare. Niciodata Zamolxe nu m-a lasat fara raspunsuri, cu exceptia situatiilor cand imi spunea raspicat ca nu este necesar sa-mi raspunda, ca nu-mi este permis sau nu trebuie sa aflu alte amanunte.

A doua zi am reluat contactul cu Ral. Disparuse total senzatia de revolta referitor la ceea ce am perceput. Mi-am cerut scuze pentru reactia avuta.

- *Nu este nevoie sa-ti ceri scuze. A fost o alta descarcare energetica. Era necesar sa se produca. Incarcatura emotionala incatusata in zona inconstientului poate distorsiona receptia. Unele informatii receptionate de tine nu reflecta fidel informatia cauzala.*

- Adica este posibil sa „traduc” gresit?

- *Nu neaparat gresit, ci distorsionat. Oricum, informatiile pot fi mai bine decodificate de altii, care le vor primi in viitor.*

- In ceea ce priveste receptia lui Zamolxe, am o senzatie de bine. Simt ca lucrurile sunt asa cum trebuie sa fie. Ieri, Zamolxe mi-a spus clar ca ma voi lamuri despre ce anume

este vorba.

- *Cu siguranta vei intelege mai multe dupa ce vei face o regresie speciala. Fara acea experienta nu poti avea suportul energetic pentru a putea „traduce" transmisia.*

- Nu este mai bine sa transcriu dupa aceea toate cele ce-am perceput zilele acestea?

- *Nu. Toate au rolul lor.*

- Ce s-a intamplat cu societatea atlanta dupa ce s-a reusit depasirea barierei fizice?

- *Nu au fost schimbari foarte mari. Depasirea barierei fizice implica accesarea unor fluxuri energetice foarte puternice. Aceste fluxuri de energie se gasesc in dimensiunile superioare. Era foarte mult de lucru. Insa faptul ca unii preoti au reusit sa sparga aceste bariere, a dat un impuls launtric foarte mare celorlalti atlanti.*

- Doar preotii aveau acces la aceste energii?

- *Nu era vorba de a avea un acces special sau de-a fi avantajat. Aceste energii erau si sunt la dispozitia tuturor. Preotii atlanti, prin natura muncii lor si datorita faptului ca aveau corpurile subtile mai dezvoltate, erau mai apti pentru a realiza astfel de munci.*

- Apropo, care era relatia cu Dumnezeu? Cum era perceput Dumnezeu in acea perioada?

- *Pana la contactul cu alte civilizatii din galaxie, atlantii si lemurienii credeau intr-un Dumnezeu-Fiinta, care era considerata omnipotenta, omniscienta si omniprezenta, dar, la fel ca acum, avea anumite „caracteristici", functie de zona, tara, istorie si alte asemenea. Cartile lor sfinte erau destul de asemanatoare cu cele ale voastre. Existau diferite personaje, considerate sfinte, care avusesera rolul de indrumatori catre cele spirituale. La fel ca si in civilizatia voastra, si atunci au fost multe conflicte legate de credintele din diversele zone ale planetei.*

La un moment dat, apare in scena istoriei atlante un personaj aparte. Acesta reusise sa sparga bariera celor 50-70 de ani de viata si astfel a reusit sa capteze atentia tuturor popoarelor atlante. Invataturile sale au schimbat enorm civilizatia atlanta. A reusit sa convinga popoarele ca Divinul este in fiecare fiinta umana si ***singura cale de a ajunge la Divinitatea Suprema, era ca insasi fiinta umana sa realizeze indumnezeirea.*** *A aratat si pasii care trebuiesc facuti.*

- Pacatele despart pe om de Dumnezeu. Este atat de simplu si totusi atat de greu.

- *Ceea ce numesti pacate inseamna departarea de legile universale. Este greu pentru ca voi le cautati afara.*

- Dar legile se manifesta si in afara noastra. Cine are ochi de vazut le va vedea si cine are urechi de auzit, le va auzi. Fara indoiala!

- *Ele sunt si in afara voastra dar, daca nu ai ochii si urechile „deschise" sa vada si sa auda, atunci ratacirea este garantata. Se manifesta si in afara voastra dar este mai greu sa le depistati si de cele mai multe ori necesita sacrificii din partea voastra. Mult mai usor s-ar descoperi daca ati cauta in interiorul vostru.*

- Am fi vrut sa apara si la noi o astfel de entitate.

- *A fost si la voi aceeasi entitate, dar ati respins-o. S-a intamplat acum doua mii de ani. V-au mai fost trimise altele, dar le-ati respins intr-un fel sau altul, si pe ele.*

- Spuneai ca a „spart" bariera de 50-70 de ani. Presupun ca a fost vorba de prima bariera. Imi seamana cu situatia noastra. Cum a reusit acest lucru?

- *Descatusand energiile subtile ale fiintei.*

- Fara vreo interventie din afara? Fara interventia asupra genelor?

- *Fara astfel de interventii. Oricum, ele nu va pot ajuta. Nu poti face interventii asupra activitatii unui corp subtil folosind un corp grosier, ci doar prin accesarea nivelurilor superioare. Este asemanator cu un principiu din fizica: nu se poate ceda caldura de la un corp mai rece catre un corp mai cald.*

- A dezvaluit anumite tehnici?

- *Nu e vorba numai de anumite tehnici ci de un nou mod de viata. Corpul fizic este rezultanta tuturor corpurilor subtile. Curatenia se face pe toate corpurile, nu sunt indeajuns*

doar tehnicile pentru corpul fizic si energetic. Acea entitate a demonstrat prin exemplul sau personal ca se poate. Astfel de intrebari i-au fost puse si ei. La un moment dat, a incetat sa mai raspunda intrebarilor. Cand au vazut ca trecuse bine de 100 de ani, lumea a incetat cu batjocura si intrebarile, iar foarte multi l-au urmat. In timp, reusise sa schimbe din temelii majoritatea credintelor. Acea entitate a schimbat radical societatea atlanta.

- A incercat sa schimbe societatea in ansamblul ei politic si administrativ?

- *Nu-ti voi raspunde la aceasta intrebare. Ea nu vine de la tine.*

- Adica?

- *Vei intelege mai tarziu despre ce este vorba.*

- A fost inaintea revolutiei industriale sau dupa?

- *Chiar in timpul revolutiei industriale. Totusi, cele mai mari schimbari in societate au aparut dupa realizarea contactului cu primele doua civilizatii extraterestre.*

Erau atat de multe intrebari pe care as fi vrut sa le pun incat la un moment dat Ral mi-a spus ca este imposibil sa faca acest lucru, si nu pentru ca nu as avea suportul energetic pentru „traducere" ci pentru ca informatiile sunt atat de vaste incat nici macar o biblioteca n-ar fi indeajuns sa le cuprinda. In continuare Ral mi-a spus ca va face o scurta prezentare a societatii atlante la inceputul perioadei ei de glorie.

Casta preotilor-maestri

- Ral, am inteles dintr-o transmisiune anterioara ca mai putin de un procent din populatie avea o formatie cauzala de preot.

- *Da, este corect. In structura societatii atlante, preotii reprezentau casta cea mai putin numeroasa. Exista un preot-maestru la aproximativ 130-150 de persoane.*

- Mie imi pare destul de mult in comparatie cu numarul preotilor din ziua de azi.

- *Activitatea preotilor atlanti era cu totul diferita fata de cea a preotilor de azi. Ei nu aveau o meserie de preot. Nu erau platiti pentru asa ceva. Avand rolul de coordonatori ai civilizatiei, asistau si coordonau atat transformarile spirituale ale atlantilor, cat si* dinamica *de ansamblu a societatii. Erau si psihologi, si maestrii energeticieni si preoti in sensul inteles de voi, dar erau si sociologi si politicieni. Tot ei detineau si cele mai performante laboratoare de cercetare din domeniul tehnic, stiintific si tehnologic.*

- Daca nu erau platiti, ce anume ii motivau?

- *Nu aveau alta bucurie decat rodul muncii lor. E greu sa intelegi o asemenea bucurie. Cea mai mare parte a castei preotilor se ocupa de evolutia unui grup de atlanti, aproximativ 130-150 de persoane, dupa cum ti-am mai spus.*

- Mi-a zburat gandul la medicii de familie. Aveau un registru cu dosarele fiecarui membru in parte?

- *Nu ai un termen de comparatie. Acei preoti erau ca un membru de familie pentru toti cei care erau in grija sa. Ba chiar cu mult mai mult. Atlantii il iubeau si il respectau ca pe un adevarat sfant. Acesta cunostea perfect toate structurile mentale, cauzale si spirituale ale celor din grija sa. Nu aveau dosare in sensul inteles de voi. Tot el alcatuia si coordona ulterior anumite programe evolutive personale.*

- Spuneai ca nu era platit. Se respectau anumite juraminte de saracie?

- *Nu exista saracie in acea vreme. Societatea depasise chiar de dinainte de marele razboi problema materiala. Ulterior se eliminasera chiar si banii uzuali.*

- Adica primeau case, alimente si toate cele necesare de la un fel de sistem centralizat? Scuza-ma, aceasta utopie nu o mai cred. La asa ceva visau comunistii. Fara un sistem financiar?

- *Ce sa cumpere cu banii? Case? Proprietati? Alimente? Produse? Toate acestea le aveau din belsug.*

- Poate ca eu vroiam 10 case, nu una. Cate una in fiecare emisfera, la poli, la munte, la mare, la ocean, la campie.

- *Toti atlantii doreau asa ceva. Era foarte plictisitor sa stai doar intr-un singur loc. Chiar*

si elevii isi schimbau adesea scolile.

- Pai si cum s-a rezolvat problema?

- *Simplu. Au programat unitatilor automate si hibrizilor sa construiasca tot felul de locatii si apoi sa le intretina. La fel si cu alimentele si cele strict necesare traiului precum utilitatile, energetica si multe altele.*

- Deci nimeni nu era proprietar asupra acestor case?

- *Tu privesti lucrurile prin prisma mentalitatii actuale. Atunci nu mai existau proprietari in sensul inteles de tine. Nu erai proprietar, dar in acelasi timp erai proprietarul tuturor bunurilor materiale. Nici vorba de conceptie comunista. Nu materialismul era motorul activitatii, ci evolutia din toate punctele de vedere. Autocunoasterea, autocultivarea, muzica, sculptura, literatura, arta in general, dezvoltarea stiintelor si tehnologiile de tot felul, explorarile diverse, turismul, acestea erau preocuparile de baza ale atlantilor acelor vremuri.*

- Acestea sunt si preocuparile noastre.

- *Nu sunt. Preocuparile voastre sunt legate de exterior, de-a avea mai mult decat..., de-a fi mai mare decat..., de-a fi mai puternic decat..., de-a aduna mai mult decat... Preocuparile voastre sunt in zona dualitatii.*

- Daca se plictiseau intr-un loc, mergeau in alta parte si luau in primire o casa? Doar asa... la cerere?

- *Nici macar nu faceau o cerere. Erau de 3-4 ori mai multe locatii de locuit decat numarul populatiei. Cand una din locatii era ocupata, se punea un semn in apropierea ei. Exista si o evidenta centralizata, astfel ca stiai din timp daca este libera sau nu.*

- Fara niciun fel de restrictii?

- *Fara restrictii. Ceva restrictii erau in cazul transporturilor. In transportul local se foloseau mai multe tipuri de sisteme de propulsie si exista o verificare a starii tehnice. Mai existau ceva restrictii la culoarele de zbor, care trebuiau respectate. Cateodata, anumite locatii pe care doreau sa le exploreze unii atlanti, erau in afara razei de actiune a unitatii automate de comanda, iar atunci aparatele nu mai ajutau. Aici exista o oarecare restrictie. Restrictii mai erau si in privinta utilizarii anumitor materiale compozite. Nici structurile automate centrale nu mai puteau fi accesate decat de catre anumite persoane specializate. Aceste restrictii s-au mentinut de la sfarsitul marelui razboi.*

- Nu stiu ce sa zic, imi pare ceva utopic.

- *Veti ajunge si voi aici. In unele zone, veti avea astfel de centre in mai putin de 100 de ani.*

- Aha, deci in unele zone...

- *Ulterior, zonele se vor extinde. La fel s-a intamplat si in Atlantida de dinaintea razboiului. Marile companii construiau numeroase orasele-statiuni, in diferite locatii, tocmai pentru a fideliza angajatii. Ulterior au construit si pe Luna, Marte si chiar Mercur. Dupa razboi, sistemul lor a fost preluat de catre autoritatile atlante si s-a extins.*

- Preotii controlau administratia centrala de dupa razboi? Presupun ca existau si atunci un fel de ministere ca acum.

- *Functiona desigur o administratie centrala, dar nu exista un control ca in ziua de azi. Multe ministere nu-si mai aveau rostul. Preotii nu controlau administratia, ci aprobau anumite proiecte globale. In rest, administratiile locale erau cele care se ocupau de bunul mers al societatii.*

- Spuneai ca un preot coordona in medie 130-150 de atlanti. Ce se intampla daca cineva pleca mai multi ani din localitate? Spuneai ca atlantii se cam plictiseau daca vietuiau mai mult timp intr-o singura locatie. Se foloseau mijloacele de comunicatie?

- *De obicei, preotii coordonau un grup timp de mai multi ani. Cu unii atlanti, preotul pastra relatia toata viata. In tot acest timp, se fixau anumite intalniri cu fiecare in parte. Nu conta locatia. Se deplasa si preotul si omul. Avand in vedere spectrul imens de activitate, preotii erau impartiti pe mai multe categorii. Dupa o perioada, daca vreun atlant dorea sa-*

si exploreze alte nivele de constiinta, care nu erau specialitatea primului preot, atunci acesta ii facea o recomandare altui preot.

- Spuneai ca tot ei aveau cele mai performante laboratoare stiintifice. Sincer, nu i-as vedea pe preotii din ziua de azi in aceasta postura. De ce nu se ocupau numai de spiritualitate si aveau tangente si cu stiinta si tehnologia?

- *Realitatea a demonstrat foarte clar ca dezvoltarea stiintei fara fundamentul spiritual, poate determina ceea ce a determinat. Adica un razboi devastator. Trebuie sa intelegi ca maestrii-preoti atlanti nu se implicau foarte mult in treburile castei invatatorilor si a oamenilor de stiinta, dar si-au asumat, printre altele, si rolul de-a verifica diversele tendinte din zona tehnica si stiintifica. Avand structuri mentale foarte bine dezvoltate, unii maestrii-preoti aveau sarcina pe care o au acum unele institute de cercetare. Desi, societatea atlanta nu stia acest aspect, maestrii-preoti atlanti erau chiar cu mult mai avansati decat cei mai straluciti savanti ai castei oamenilor de stiinta.*

- Imi pare un fel de stat in stat. Din cate spui, erau implicati in tot si toate.

- *Nu exista decat statul planetar. Izolationismul de orice tip, fie ca e pe baza culorii pielii, a zonei geografice sau alte asemenea, reprezinta reminiscente ale instinctelor animalice. Atlantii le depasisera. Desi unele mici traditii multimilenare, din anumite zone, inca se mai pastrau, nu mai existau state, nici alte grupari. Omul si viata contau, inainte de toate!*

- Spuneai ca pleiadienii au conditionat ajutorul prin schimbarea formei de guvernare. Cum au fost preotii atlanti ajutati de pleiadieni?

- *Pleiadienii nu au intervenit in formele de guvernare ale atlantilor.*

- Spuneai ca au conditionat ajutorul. Poate n-am perceput bine.

- *Li s-a cerut ajutorul, iar acesta putea fi acordat sau nu. Au cerut ca in schimbul acestui ajutor, sa fie cooptata la guvernare si casta preotilor. Inainte de marele conflict, doar oamenii de stiinta si politicienii guvernau. De cele mai multe ori, reprezentantii acestor caste nu avansau la nivel interior atat de mult precum avansau in domeniul tehnic, si exista riscul aparitiei unor dezechilibre. Tehnicienii, prin natura muncii lor, opereaza la nivel fizic si mental cu dualitatea, cu incompatibilitatile, cu fortele contrare, si alte asemenea. In timp, se puteau modela in acest tipar si structurile mentale si puteau aparea dezechilibre. Maestrii-preoti asigurau acest echilibru.*

- Nu vreau sa mai intru in astfel de detalii. M-ar interesa mai multe despre cum era perceputa divinitatea dupa marele razboi.

- *Spiritualitatea a cunoscut cea mai mare schimbare indeosebi dupa interventia pleiadienilor si a urmatoarei rase. Acestia din urma au dat mai multe amanunte referitor la alte civilizatii inteligente din Univers. Printre altele, au spus ca Divinitatea este oriunde, oricand si in orice fel, si ca toate fiintele sunt copiii Creatorului. Au mai spus ca majoritatea civilizatiilor avansate, in decursul experientelor de-a lungul a milioane si milioane de ani, au ajuns la concluzia ca Divinitatea nu poate fi cunoscuta decat prin cunoasterea adevaratei naturi divine a propriei persoane.*

- Noi stim acest lucru din antichitate: „Cunoaste-te pe tine insuti si vei cunoaste Universul si Zeii!”

- *Care „noi”? Il stiau doar foarte putinii atlanti ramasi dupa cataclismul final al Atlantidei. Cand spui ca stii despre un lucru, inseamna ca il aplici. Pana cand nu aplici ce stii, inseamna ca nu stii. Voi stiti ceva dar nu stiti ce stiti. De fapt, voi repetati ca o banda de magnetofon. Asta nu este stiinta spirituala, este redare de cuvinte.*

- Maestrii-preoti atlanti au fost ajutati si in mod direct de catre pleiadieni? Spuneai acum cateva zile ca unele suflete pleiadiene s-au oferit pentru a se intrupa pe Pamant. Acestia au fost preoti?

- *Sufletele pleiadiene erau repede detectate de catre atlanti, datorita geniului lor, care se manifesta foarte de timpuriu. Intr-adevar, sufletele pleiadiene erau directionate cu precadere catre casta preotilor. Ei nu urmau decat scolile primare ale atlantilor, dupa care*

incepeau o pregatire speciala in templele specializate ale castei preotilor. Aceste temple erau de fapt un fel de laboratoare extrem de bine dotate.

Niciodata pleiadienii nu au oferit ajutor direct. Erau extrem de atenti cu ajutorul caci exista riscul interferentelor karmice si nu era de joaca cu asa ceva. Chiar si elementele de tehnologie erau oferite cu mare greutate si numai dupa ce preotii munceau destul de mult, adica trebuiau meritate. Daca atlantii foloseau informatiile pleiadienilor in sens negativ, atunci pleiadienii preluau karma lor, ceea ce era ca un iad pentru ei. Asta ar fi insemnat intruparea in Atlantida si repararea greselilor. Iar daca intruparea venea pe fir karmic, trebuiau trecute toate probele planetei, deci exista riscul de-a trece prin multe intrupari. Cand pleiadienii se intrupau spre a oferi ajutor atlantilor, atunci interveneau alte mecanisme subtile si nu era necesar sa se treaca prin toate lectiile planetei. Doar prin intrupare se puteau face unele transferuri de vibratie.

- Daca este asa, atunci de ce n-au stat la locul lor, cum stau si acum? De ce au mai intervenit inainte ca atlantii sa atinga un anumit nivel evolutiv apropiat de al lor?

- *Au observat ceva in ADN-ul rasei atlante.*

- Ce anume?

- *O structura comuna. Cumva erau rude apropiate. Ca forma fizica, erau aproape identici. Unii exploratori ai anumitor curente spirituale din civilizatia pleiadiana, cunosteau cate ceva despre stramosii lor lyrani si despre mostenirea lasata. Dar nu foarte multe. Erau intrigati atat de structura comuna a ADN-ului, dar si de faptul ca experimentul planetar atlant a fost cunoscut de foarte putini pleiadieni. Insa cel mai mult i-a intrigat tehnica multidimensionala, extrem de avansata, a refacerii retelei energetice rezonante a planetei. Era cu mult peste cunostintele pleiadienilor. Si-au dat seama ca este vorba de un experiment al unor civilizatii mult mai avansate. Faptul ca structura de baza din ADN-ul atlant era comun si ca sistemul solar pamantean era in relativa apropiere a Pleiadelor, i-a cam pus pe ganduri.*

- Altfel nu interveneau in civilizatia pamanteana?

- *Nu, caci nu se realizase convergenta planetara.*

- Zamolxe mi-a spus ca pleiadienii erau urmasii lyranilor, iar noi, pamantenii, suntem creati de lyrani si de o civilizatie de lumina din centrul galaxiei. Cum de nu stiau pleiadienii aceste lucruri.?

- *Civilizatia pleiadiana este doar o ramura a lyranilor. Lyranii, la randul lor, fac parte dintr-un mare grup de civilizatii care au evoluat de-a lungul unui spatiu intins al actualului brat galactic. In decursul milioanelor de ani, aceste civilizatii au metisat si chiar si-au autoperfectionat structurile genetice. La un moment dat, au hotarat sa „planteze" seminte de civilizatii pe cat mai multe planete. Un grup s-a stabilit si in zona Lyra. Dupa un timp, cu aproximativ cinci milioane de ani in urma, a izbucnit conflictul cu intrusii nepamanteni ce reprezentau celalalt curent evolutiv din galaxie. Ca urmare a unor „incompatibilitati" de perceptie, lyranii au lovit, iar karma lor a determinat parasirea sistemului. O parte din ei s-au stabilit in Pleiade, altii au mers in alte sisteme, altii au luat calea altui brat galactic, iar unii au hotarat sa-si schimbe total suportul genetic. Este vorba de evolutii greu de conceput, de mii si mii de miliarde de indivizi, de mii de planete cu viata inteligenta, de evolutii greu de conceput. Pamantul era doar o alta planeta...*

- Si totusi, aceasta „doar alta planeta" are o structura energetica speciala, pe care alte planete nu o au. Ba mai mult, aceste curente informationale au ajutat la declansarea unui razboi cumplit.

- *Ti-am spus ca te vei lamuri dupa ce vei face o regresie speciala cu Zamolxe.*

- Unde e locul lui Dumnezeu in toate acestea?

- *Dumnezeu este peste tot si in fiecare. Iti recomand sa privesti mult mai detasat cele ce ti-am spus. Acum cateva momente imi spuneai ca daca te cunosti pe tine insuti cunosti Universul si zeii, iar un moment mai tarziu il cauti in alta parte.*

- Eu caut raspunsuri la anumite intrebari, care probabil se gasesc in alta parte.

- Le vei gasi in tine. Este drept ca anumite raspunsuri nu le vei gasi in tine, ceea ce inseamna ca nu ai nevoie de ele. Nu te speria de multitudinea de civilizatii existente in galaxie si in Univers. Familia de civilizatii din care face parte si cea lyrana este relativ mica in comparatie cu alte familii. Si ma refer doar la civilizatiile umanoide, caci sunt multe altele.

De unde aceasta teama? Legile Universale sunt omnipotente, omnisciente, omniprezente, chiar daca unele sunt sesizate mai greu. Aceste legi sunt trupul lui Dumnezeu! Divinitatea este in fiecare fiinta! Sa nu uiti acest lucru niciun moment. Ti-am mai spus sa ai rabdare, in curand vei avea cateva raspunsuri.

- Suntem protejati?

- Cine v-ar face rau? Care civilizatie superioara si-ar asuma o asemenea karma? Niciunei civilizatii nu i se permite explorarea stelara fara a trece peste anumiti pasi evolutivi. Tu imi ceri raspunsuri despre Dumnezeu, dar de fapt cauti o protectie pentru rasa ta. Nu asa trebuie vazuta relatia cu Dumnezeu. Cu Dumnezeu nu poti avea o relatie in acest fel. Ti-am mai spus ca singurul mod de a ajunge la Dumnezeu este propria indumnezeire. Eliminati teama, dualitatea, conflictele, aduceti iubirea si unitatea pe toate planurile si il veti cunoaste cu adevarat pe Dumnezeu. Si la drept vorbind, voi nici nu aveti habar de potentialul vostru. Habar nu aveti ce spirite sunteti!

In curand Zamolxe iti va da mai multe raspunsuri.

- Atlantii aflasera aceste lucruri?

- Aflasera enorm de multe, cu mult inainte de marele conflict. Mult mai multe decat puteti voi intelege acum.

- Si cum au reactionat?

- L-a inceput au avut si ei o doza de teama vis-a-vis de multitudinea de civilizatii din galaxie. Au dezvoltat o strategie de lupta in caz de invazie, dar a fost un efort facut in zadar.

- In ce a constat aceasta strategie?

- Au dezvoltat un sistem de arme de distrugere in masa care ar fi anihilat orice forma de viata de pe planeta. Apoi au impanzit planeta cu mii de sateliti uriasi, dispusi in sistem de sfere concentrice, care emiteau campuri extrem de nocive pentru orice forma de viata care avea carbonul ca element de baza. Aceste campuri modifica, la nivel molecular, orice legatura a carbonului cu alte elemente.

- Probabil ca a fost in zadar.

- Bineinteles ca a fost in zadar. In curand si-au dat seama ca sistemul de sateliti era un imens monument de prostie. Observand ca sunt ignorati, teama s-a schimbat in dezamagire. Au cautat sa realizeze unitatea si chiar au reusit sa faca mari pasi in evolutia planetara. Dar anumite tendinte nu au fost eliminate, iar razboiul a demonstrat acest lucru. Cele doua curente informationale au avut rolul lor, dar nu a fost un rol determinant. Asta e clar! Ulterior au ajuns si ei la aceasta concluzie.

- Si totusi, dupa razboi, cand au aflat de cele doua curente, au inceput sa-si modifice propriile matrice energo-informationale tocmai pentru a le „defaza" fata de aceste curente.

- Erau foarte frustrati ca nimeni nu avea raspunsuri cu privire la retele energetice planetare. Nu mai aflasera de existenta altor planete care sa aiba un sistem de reglare si refacere a structurii retelei energetice ca al Geei. Asta i-a pus pe ganduri. Si-au dat seama de ce ei s-au dezvoltat mai mult si mai repede decat alte populatii semi-salbatice de pe alte continente. Vroiau sa iasa de sub influenta unei parti a acestei retele. Preotii atlanti au facut numeroase experimente si au concluzionat ca exista o legatura clara intre retea si matricea energo-informationala umana. Au reusit chiar sa determine anumite dinamici dintre retea si matricea umana. Reteaua le era utila si necesara, dar vroiau sa scape de partea care determina anumite dinamici *interioare.*

- Am inteles ca alte civilizatii au refuzat sa-i ajute pe atlanti la modificarea matricei. Apoi au hotarat sa faca singuri modificarile si astfel au cooptat regnul energetic elemental.

Zamolxe mi-a dat cateva amanunte in urma cu mai multe zile, insa mi-a spus ca s-a mers mult mai departe, anume ca noul regn hibrid prelua descarcarile energetice emotionale ale atlantilor.

- *In procesele de modificare ale matricei apareau numeroase interferente de camp, iar acest lucru determina manifestari emotionale negative. Timp de sute de ani s-au perfectionat aceste recalibrari ale matricei energo-informationale. Au fost numeroase experimente... Greselile, incercarile, neconcordantele, incompatibilitatile erau destul de frecvente si de dureroase. Pana la urma s-a reusit, iar intreaga rasa umana a fost schimbata.*

- Ce rol a avut casta preotilor in procesul de refacere a matricei umane?

- *Rolul cel mai important. Casta lor a initiat, a condus si a coordonat toate experimentele. Dar toate castele au fost de acord cu schimbarile.*

- Ce s-a intamplat dupa toate acestea?

- *Civilizatia atlanta a cunoscut o perioada de bunastare din toate punctele de vedere. A fost un adevarat rai pe Pamant.*

- A durat pana in urma cu 70.000 de ani?

- *Da, aproximativ 20.000 de ani, atlantii au cunoscut gloria. Atinsesera nivele foarte ridicate in ceea ce priveste constiinta umana. Arta, tehnica, tehnologia, spiritualitatea, toate acestea au evoluat in asemenea mod, incat pot fi doar imaginate de voi. Au reusit chiar sa descopere salturile stelare. Aproape fara ajutor.*

- Adica puteau calatori spre alte lumi?

- *Da, pana la urma au trecut peste acest prag.*

- Pleiadienii sau alte civilizatii nu puteau oferi ajutor pentru tehnologia saltului stelar in momentul cand atlantii au realizat convergenta planetara?

- *Puteau ajuta, dar atlantii nu au facut nicio cerere in acest sens. Si oricum, multe informatii despre salturile stelare le-au obtinut prin diverse „observatii". Dupa ce pleiadienii au refuzat sa-i ajute la modificarea matricei, a urmat o usoara racire a relatiilor. Relatii mai stranse erau doar in zona artelor. Majoritatea atlantilor devenisera pasionati de arta. Era preocuparea de baza.*

- Cand ai de toate, este normal sa te preocupe arta. Dupa descoperirea salturilor stelare, ce planete au vizitat?

- *Dupa reusita primelor experimente ale salturilor stelare, pleiadienii au invitat cativa atlanti pe planetele lor. Pana atunci, nu au oferit niciun fel de imagini. Cand au vazut primele muzee pleiadiene, atlantii au fost fascinati de arta si cultura lor. Au fost de asemenea fascinati si de tehnologiile lor, insa aici informatiile erau limitate.*

Despre aceasta perioada de 20.000 de ani, este greu sa-ti povestesc. Cand ai avut primele strafulgerari, despre aceasta perioada ti-ai reamintit cate ceva.

- Da, simteam ca am trait raiul pe Pamant. Mi-a fost greu dupa aceea.

- *Veti reface Atlantida!*

- Ai mai spus asta. Mi-aduc aminte cand ai spus ca o vom reface mult mai mareata decat a fost.

- *Asa va fi. Mult mai mareata decat a fost candva Atlantida. Viitorul este al vostru. Viitorul nu este doar al vostru, ci si al nostru. Pari neincrezator acum, dar asa va fi. Candva iti vei aduce aminte de ceea ce ti-am spus. Vei trai suficient cat sa vezi inceputul refacerii noii Atlantide. Indiferent de cum vor evolua lucrurile in viitor, partea voastra de rai nu vi se va lua.*

Dupa ce am intrerupt conexiunea cu Ral, am avut o stare deosebit de placuta. Simteam ca spusele sale nu au avut rolul de a ma incuraja intr-un fel sau altul. Cred ca aveam ceea ce se numeste... credinta. Ceva din interiorul meu, imi spunea ca nimic din esenta Atlantidei nu s-a pierdut. Tot ceea ce a reprezentat candva Atlantida va reveni la suprafata, iar apoi vom continua ceea ce a fost intrerupt.

Casta invatatorilor si a oamenilor de stiinta

Din informatiile primite de la Ral, am inteles ca era casta cea mai numeroasa din Atlantida, mai mult de o treime din populatia Atlantidei activand, intr-un fel sau altul, in invatamant si in domeniile variate ale stiintelor. Eram atras in mod special de aceasta casta. Am simtit ca nu de putine ori am fost implicat in activitatile ei. Ral mi-a confirmat:

- *Intr-adevar, casta invatatorilor si a oamenilor de stiinta a constituit structura principala a noii societati atlante. Aceasta casta modela nu numai diferitele curente mentale, dar de multe ori era si cea care determina schimbari ale structurii societatii. Ai intuit bine, ai fost de cateva ori un reprezentant activ al acestei caste in perioada de glorie a Atlantidei.*

- Am inteles din transmisiunile trecute ca in scolile atlante erau foarte putini elevi la un profesor; la clasele primare erau 10 elevi, apoi 7 sau chiar 5.

- *Nu exista un profesor la 10, 7 sau 5 elevi, ci mai multi. Doar clasele erau formate astfel. Programele scolare erau altfel structurate decat in ziua de azi. Majoritatea atlantilor urmau diferite scoli. Foarte multi mergeau la cursuri toata viata. Era o delectare sa participi la astfel de cursuri.*

- Daca nu s-ar da note si nu ar exista stresul aferent, presupun ca la fel ar fi si azi.

- *Nu existau note in Atlantida, dupa cum ti-am mai spus, dar nu conditiile exterioare determina motivatia corecta, ci interiorul. Am mai discutat despre aceste aspecte. Elevii erau de timpuriu indrumati spre directia corecta. Pe de-o parte erau ajutati sa atinga echilibrul interior, iar pe de alta parte erau indrumati spre explorarea si realizarea potentialului lor cauzal.*

- Cu ceva vreme in urma, Zamolxe mi-a spus ca acestea determina fericirea. **Echilibrul interior si exprimarea potentialului creator ne dau fericirea.** Si totusi e greu. E greu sa realizezi echilibrul interior si, la fel, ajungi cu greu sa iti poti exprima potentialul creator.

- *Cat timp punctele de reper sunt in exterior, e greu.*

- Tin minte cand Zamolxe spunea ca fiecare om ar trebui sa se lase coordonat de programul cauzal sau programul lui Dumnezeu.

- *Ti-a spus si cum. Trebuiesc eliminate pas cu pas schemele psiho-mentale reactive. Eliminarea lor se face prin constientizare, iar apoi prin ruperea legaturilor cu exteriorul. Meditatia este primul pas. Restul vor veni de la sine. Degeaba incerc sa-ti transmit mai multe date, caci ori nu poti interpreta ceea ce-ti transmit, ori nu te ajuta. Refa-ti echilibrul interior si vei primi mai multe amanunte.*

- Atlantii au fost mult mai avantajati decat noi in aceasta privinta. Ei erau ajutati si indrumati de timpuriu de maestrii-invatatori si de preoti.

- *Iarasi cauti raspunsuri in exterior! Matricea voastra energo-informationala este mult mai puternica si mai complexa decat cea pe care o aveau atlantii. Inclusiv ADN-ul este imbunatatit. Nici nu va imaginati potentialul pe care il aveti. Fiecare dintre voi este unic si special! Toate sunt asa cum trebuie sa fie! Nu uita ca atlantii au muncit enorm de mult pana sa ajunga la stadiul acesta. Voi veti trece mult mai repede prin etapele tranzitorii. Daca esti atent, vei sesiza unele semne in aceasta directie.*

- Sunt ceva schimbari, dar ele vin tot pe fond reactiv. Tot exteriorul este cel care determina aceste schimbari.

- *Este o parere eronata. Daca ai percepe intreg tabloul cauzal al dinamicii umane, ai putea vedea clar ca schimbarile vin din interior. Nu uita nicio clipa ca exteriorul este reflexia interiorului.*

- Se vor forma si la noi castele existente in Atlantida?

- *Deja le aveti. Ele sunt formate, dar deocamdata sunt imature pentru ca opereaza in special in spectrul dual. In curand, veti observa ca dualitatea nu va mai poate ajuta. Dualitatea functioneaza bine in zona stiintei si tehnologiei, dar in zona dinamicii umane dualitatea aduce limitarea, forma, separarea, iar acestea la randul lor aduc tensiunea si suferinta.*

- In perioada de glorie a Atlantidei, singura motivatie a atlantilor era dezvoltarea propriului potentialul creator?

- *Ce alta motivatie putea fi mai buna? Dezvoltarea propriului potential creator inseamna deschiderea spre Divinitate. Acesta este procesul de indumnezeire. Doar astfel omul poate gasi fericirea si doar astfel il poate gasi pe Dumnezeu. De fapt, cand omul este creator, Divinitatea se exprima prin el. Divinitatea se exprima in nenumarate feluri.*

- Credeam ca prin iubire omul se apropie de Dumnezeu.

- *Cine nu este creator nu poate iubi. Multi confunda iubirea cu afectivitatea. Iubirea si creativitatea merg mana in mana. Iubirea inseamna putere, cea mai mare putere intr-adevar, iar creatia inseamna putere in manifestare.*

- Spuneai ca unii atlanti urmau diverse cursuri toata viata. Isi schimbau si meseriile asemenea locuintelor?

- *Un atlant isi schimba de multe ori meseria in decursul vietii. Cei mai multi atlanti ajunsesera sa traiasca cateva sute de ani. Unii au reusit sa treaca de bariera de 1000 de ani. Este normal sa apara plictiseala daca explorezi doar o parte a potentialului creator. Din aceasta cauza cei mai multi atlanti isi schimbau atat meseriile cat si preocuparile.*

- Acum cei mai multi ar prefera anumite meserii – de bancher, comerciant prosper, vedeta media, sportiv vedeta, medic, avocat, pilot sau multe altele. Atunci care erau meseriile cele mai cautate?

- *Voi cautati aceste meserii in functie de castigul material si de satisfacerea ego-ului. In perioada de glorie, atlantii nu mai gaseau placere in exacerbarea ego-ului. Ego-ul nu se poate dezvolta decat intr-o mentalitate 3D. Dupa marele conflict, incepuse sa se dezvolte mentalitatea 4D. Aceasta exclude dualitatea si comparatiile de orice fel. Mentalitatea 4D este procesuala si multidimensionala, nu tine seama de parametri statici, ca in 3D. Nimeni nu era superior sau inferior.*

- Unul era superior altuia la un anume capitol. Nu puteau fi toti la fel.

- *Pui problema prin prisma mentalitatii 3D. Mentalitatea 4D este una spirituala si apare ca urmare a manifestarii programelor cauzale, a atingerii echilibrului interior si a exprimarii potentialului creator. Acesti termeni, superior si inferior, dispar in zona spirituala. Nimic nu este superior si nimic nu este inferior in sferele superioare ale constiintei. Mentalitatea 4D transcende atat spatialitatea cat si temporalitatea, prin urmare nimic nu este inferior si nimic nu este superior. Ceea ce la o prima vedere pare a fi inferior – in lumea 3D –, in lumea spirituala este superior, pentru ca legea evolutiei determina inferiorul sa devina superior prin prisma potentialitatii. De asemenea, ceea ce pare superior in lumea 3D, este „inferior" in lumea spirituala prin aceeasi potentialitate. „Inferior" este doar o parte a unui ciclu, iar „superior" este o alta parte a aceluiasi ciclu. Depinde de cum privesti lucrurile. Mentalitatea 4D este proiectia cauzalitatii. Mentalitatea 3D este reactiva, iar cea 4D este creativa. Mentalitatea 4D nu lucreaza cu diferente, capacitati, cantitati si alte asemenea. Cauzalitatea nu lucreaza cu plus sau cu minus. Ea lucreaza prin cicluri. Mentalitatea 3D lucreaza cu simbolistica jos-sus, mic-mare, inferior-superior, putin-mult, slab-tare, iar mentalitatea 4D lucreaza cu ciclicitatea, transcendenta, unitatea, rezonanta, convergenta, sincronicitatea.*

- Imi este cam greu sa inteleg mentalitatea 4D in evolutia sociala actuala.

- *Este normal sa fie asa. Evolutia sociala de acum are la baza mentalitatea 3D. Foarte putine activitati de acum au o dinamica specifica unei mentalitati 4D.*

- Unii invatatori predau la scoli primare, iar altii la scoli superioare. Cumva se facea o selectie. Altfel erau pregatiti. Fie ca vrei, fie ca nu vrei, cei care predau la scolile superioare erau cumva superiori in pregatire fata de cei care predau la scolile primare.

- *S-ar putea sa crezi ca nu percepi bine ceea ce-ti transmit acum. Erau mai bine pregatiti invatatorii care supravegheau elevii de la scolile primare decat cei de la scolile asa-zis superioare.*

- Chiar asa?

- Da, chiar asa. Perioada de la 5 la 12 ani este cea mai importanta din acest punct de vedere. Atunci erau puse in evidenta toate programele cauzale, toti vectorii energo-informationali trebuiau detectati. Nu degeaba maestrii-preoti urmareau foarte atent evolutia corpurilor subtile ale elevilor din clasele primare. Cand ai facut regresia in camera cubica de la scoala primara atlanta, ai fost intr-o camera cu aparatura extrem de sensibila si de complexa. Acolo, senzorii detectau structurile energetice ale corpurilor subtile. Chiar si multe aspecte ale primelor straturi ale zonelor cauzale erau detectate. Tu nu reuseai sa percepi decat calmul mental, dar in realitate, camera care tie ti se parea cubica avea in exterior forma unor sfere concentrice. Ai fost supus unor fluxuri energetice foarte fine precum si unor campuri sonice imperceptibile urechii umane.

- Nu mi-ati spus asta atunci. Am fost „citit”?

- Avand in vedere ca a fost doar o regresie a corpului astral, „citirea” nu a fost foarte exacta.

- Dar in corpul astral sunt proiectate toate corpurile.

- Dar si toate blocajele si tiparele mentale eronate sau defazate fata de realitate.

- Ma rog... Totusi, m-ar interesa mai mult despre cum pot fi aplicate anumite tehnici in timpurile noastre. Noi nu avem aparatura atlanta. Avem ceva encefalografe mai complexe, dar ele detecteaza doar curentii grosieri. Se folosesc in special in detectarea anumitor anomalii, nicidecum pentru „citirea” de dinamici energetice mentale sau cauzale.

- In decursul timpului, psihologii vostri au intocmit foarte multe metode si tehnici de interogare prin care se pot detecta anumite tendinte cauzale.

- Oricate intrebari i-ai pune unui copil, nu poti afla foarte multe din acest punct de vedere. Mai degraba ai reusi sa le insufli anumite tendinte.

- Nu este recomandat sa faci asa ceva. Asta ar presupune anihilarea programului cauzal, ceea ce este foarte grav. Foarte multi copii din ziua de azi patesc acest lucru. Majoritatea parintilor incearca sa-si manipuleze copiii catre diferite directii.

- Societatea noastra e diferita de societatea atlanta din acele vremuri. Unele meserii aduc bunastare, altele nu. Consider ca nu sunt bine venite comparatiile.

- Nu conteaza meseria pe care o faci atat timp cat iti aduce satisfactie. Nu exista domeniu in care sa nu poti fi creativ. Te sfatuiesc sa abordezi mai concret problema. Ai obiceiul de a devia subiectele spre zonele conexe. Este de inteles reactia ta, deoarece conexiunea cu noi iti „rascoleste” vibratiile din subconstient. Nu este un lucru rau sa intrebi despre cat mai multe aspecte, dar risti sa distorsionezi perceptia.

- Am observat si eu ca am parte de unele dificultati de perceptie. Voi cauta sa fiu cat mai la subiect. Legat de scolile atlante, cati invatatori erau?

- In medie unul la 3-4 elevi. Existau scoli in care erau mai multi invatatori la un elev. In centrele unde se pregateau maestrii-preoti, de exemplu.

- Existau grade sau alte asemenea distinctii intre ei? Spuneai ca invatatorii claselor primare erau chiar mai bine pregatiti decat altii.

- Invatatorii din clasele primare aveau o pregatire mai indelungata si mai diversificata. Trebuiau sa fie foarte bine pregatiti in diferite tehnici de dinamica mentala; erau de asemenea foarte bine pregatiti pentru a lucra cu tot spectrul energetic uman, dar cel mai dificil rol era acela de a reusi sa dinamizeze si sa motiveze elevii in perioada cat exista pericolul dezvoltarii primelor semne ale ego-ului. In perioada primara, elevii aveau multe elemente ale unei mentalitati 3D, iar motivatia si dinamica lor inca tinea de procesele de atractie-respingere, iar aceste procese sunt cele care determina dezvoltarea si exacerbarea ego-ului.

- Fenomenele de atractie-respingere sunt normale in lumea noastra. Ceva iti place, altceva iti displace. Am mai discutat despre aceste aspecte, insa teoria e una, iar practica e cu totul altceva.

- Corpul mental reactiv are la baza fenomenele de atractie si respingere. Acesta se dezvolta cu precadere in perioada 5-12 ani, de aceea invatatorii erau foarte bine pregatiti.

Materiile de baza, precum arta, literatura, stiintele exacte sau energetica erau aspecte secundare. Ceea ce conta era dezvoltarea spiritului creator, a spiritului de munca in echipa, a setei de cunoastere, a dorintei de autocunoastere si autodezvoltare. Apoi invatatorii trebuiau sa conceapa compunerile tematice lucrand cu fenomenele de atractie-respingere astfel incat elevii sa fie, pe de-o parte, suficient motivati, iar pe de alta parte sa nu le permita dezvoltarea egotica. Era o sarcina dificila.

- E clar, e cu totul diferit de ceea ce se petrece in zilele noastre. As vrea sa-mi spui cu ce se ocupau invatatorii in timpul liber.

- *Cu de toate. Calatoreau, experimentau diferite forme de arta, explorau toate zonele planetei, vizitau muzeele zonale, comunicau cu alti invatatori. De regula, acestea erau preocuparile tuturor atlantilor. Existau anumite locatii in orasele atlantilor unde casele preferate de invatatori aveau un design specific si o constructie speciala. Existau foarte multe stiluri de design ale caselor, iar invatatorii le preferau pe cele care se puteau modela atat in interior cat si in exterior. Spre deosebire de alte caste, invatatorii erau nevoiti sa stea cel putin doi ani intr-un singur oras, deoarece se formau puternice legaturi afective intre ei si elevi, iar separarea ar fi putut crea probleme. Desi oamenii de stiinta intrau si ei in aceasta casta, invatatorii aveau o nota distincta fata de acestia. Responsabilitatea lor era mai mare.*

- Interesant. Mi-a placut ideea de-a te muta intr-o astfel de casa care se poate modela. Abia acum construim si noi case care se rotesc in functie de soare, dar sunt extrem de scumpe. Noi n-avem deocamdata nici roboti care sa le construiasca, nici hibrizi care sa le intretina. Referitor la preocuparile din timpul liber, existau spectacole?

- *Bineinteles ca existau. Erau mult mai multe si mai diverse decat exista azi in orasele care sunt considerate culturale. Fie ca erau spectacole muzicale, de teatru sau tematice, ele erau mereu o sursa de incantare pentru atlanti.*

- Cinematografele ce filme prezentau?

- *Acestea disparusera inca din perioada de dinainte de marele razboi. Atlantii nu mai gaseau nicio atractie in filme. Ajunsesera sa traiasca ei insisi aventura, nu doreau sa priveasca aventuri imaginate de altii. Nu mai simteau nicio atractie pentru cinematografie*.

- Televiziune exista?

- *Disparuse si televiziunea. Ma refer la televiziunea care exista in momentul de fata la voi. Pentru vizionarea de imagini de orice fel, in fiecare casa exista o camera speciala de proiectii. Destul de rar atlantii accesau imagini. De obicei, selectau din baza de date centrala zonele pe care urmau sa le viziteze, ori diferitele lucrari de arta din alte zone, concepte de design sau alte asemenea.*

- Spuneai ca turismul era una din preocuparile de baza ale atlantilor. Cred ca era normal acest lucru cata vreme aveai vila gratis si mult timp liber. Ce zone preferau? Acum tropicele sunt la mare cautare.

- *Atunci erau statiunile de observatie de pe Mercur. Spectacolele eruptiilor solare sunt grandioase. Nu se pot exprima in cuvinte. Ruinele civilizatiei de pe Venus erau o alta atractie, insa conditiile speciale de acolo erau un inconvenient. Dar si Luna si Marte erau atractive. Cat priveste Geea, mult mai atractive decat statiunile de la tropice erau locatiile subacvatice din zonele polare sau vizitele in geodele uriase de cristal din interiorul scoartei terestre.*

- Alte planete nu vizitau? Neptun si Saturn imi par fantastice.

- *Navele atlantilor nu erau chiar atat de performante ca ale altor civilizatii. In spatiu, propulsia navelor lor se baza pe folosirea campurilor planetare in combinatie cu tehnologii care folosesc jeturi de particule. Navele de agrement nu puteau mentine o zecime din viteza luminii decat o perioada scurta. Doar anumite prototipuri experimentale puteau atinge jumatate din viteza luminii. Erau sateliti in tot sistemul solar, dar in circuitul turistic intrau doar Luna, Mercur, Marte si o mica zona a planetei Venus.*

- Spuneai ca au reusit sa descopere salturile stelare.

- Este vorba de o alta tehnologie. In apropierea astrelor sunt zone in care fortele gravitationale alaturi de anumite linii de forta ale campurilor electromagnetice si cele ale fortelor de atractie dintre stelele apropiate creeaza diferite vortexuri. Acestea sunt asemenea gaurilor de vierme din teoriile voastre. In mod normal, navele propulsoare se deplaseaza in spatiu, dar in aceste vortexuri spatiul prezinta „curburi". Cu ajutorul acestei tehnologii te puteai deplasa doar intre astrele apropiate. Atlantii au spionat mult timp intrarile si iesirile din sistem ale navelor altor civilizatii si pana la urma au reusit sa descopere cum se controleaza parametrii unui astfel de vortex.

- Oricum, imi pare fascinant sa poti petrece cateva zile si pe orbita terestra, daramite sa mergi pe Luna, Mercur, Marte sau Venus. Spuneai ca in casta aceasta mai intra si comunitatea oamenilor de stiinta. Ce poti sa-mi spui despre activitatile de baza ale acestei caste?

- Ca si acum, oamenii de stiinta atlanti erau impartiti pe mai multe domenii. Centrele de cercetare erau cele mai numeroase. Erau studiate toate domeniile.

- Cine avea acces la datele lor?

- Toata lumea. Nu existau decat foarte putine restrictii. Nimeni nu facea un rau voit. Toti stiau ca raul facut se va intoarce in scurt timp.

- Presupun ca armatele se desfiintasera din moment ce exista doar statul planetar.

- Intr-adevar, nu mai existau armate. A ramas un sistem politienesc, dar rolul lor era mai mult de a coordona fluxurile de oameni si de a observa si controla traficul, decat de a mentine ordinea. Nu mai existau conflicte intre atlanti.

- Nu au existat forte care s-au opus? Nu s-au gasit „motive" pentru a mentine armatele?

- Bineinteles ca la inceput foarte multi s-au opus si chiar au incercat sa justifice necesitatea mentinerii armatelor prin regizarea unor situatii conflictuale, dar legile universale incepusera sa functioneze mult mai puternic in noile conditii vibrationale si, in foarte scurt timp, cei care incercau sa initieze astfel de actiuni au fost repede sanctionati de karma si au disparut din planul fizic.

- Cum adica?

- Simplu. Raul facut se intorcea foarte rapid. Corpul lor fizic suferea mutatii genetice cumplite si se activau foarte multe forme de cancer. La fel se va petrece si in viitorul apropiat pe planeta. Cei care mai fac rau celorlalti, fie ca este un rau evident, fie ca este unul subtil, vor avea parte, intr-un timp foarte scurt, de efectul de „bumerang" al actiunilor lor.

- Despre sistemul de sanatate ce poti sa-mi spui?

- Atlantii se hraneau sanatos, nu exista sedentarism, stresul negativ era ca si inexistent. Toti atlantii aveau o grija deosebita pentru echilibrul energetic interior. Prin urmare, bolile erau ca si inexistente. Existau si unitati medicale, in special in preajma centrelor de cercetare. Acolo, anumite experiente puteau cateodata degenera si exista riscul unor vatamari corporale. Mai existau asemenea centre medicale si in preajma unitatilor de productie si in unele zone miniere. Nu exista sistemul aberant de la voi. Este incredibil cate resurse foloseste acest sistem. Pe de-o parte faceti eforturi sa va imbolnaviti, iar pe de alta parte faceti alte eforturi ca sa va reparati. Este tragi-comic.

- Cum se distribuiau alimentele? Erau si ele gratuite?

- Ti-am spus ca sistemul financiar, asa cum il cunoasteti voi, disparuse. Inclusiv alimentele erau gratuite. Foarte putini atlanti se ocupau de agricultura. Ei supravegheau unitatile automate si hibrizii. Alimentele erau distribuite prin mici retele zonale. Oamenii veneau si alegeau ceea ce doreau.

- Un fel de bufet suedez?

- E buna comparatia.

- Erau si gata preparate? Sau le preparau acasa?

- Foarte rar atlantii mancau acasa. Consumau alimentele in aceste centre de distributie. Si nici nu gateau alimentele. Atlantii devenisera naturisti, consumau toate alimentele in

stare naturala. Majoritatea dintre ei devenisera naturisti inca de dinaintea marelui razboi. Pe ei ii preocupa hrana subtila, nu cea fizica. Prin preparare alimentele devin denaturate si apar interferente cu corpul energetic.

- Dar alimentele naturale dezvolta culturi de bacterii. Este un fapt demonstrat stiintific.

- *Bacteriile din alimente nu interfereaza cu organismul uman decat in anumite conditii. Bacteriile ataca doar ceea ce este in afara viului. Cand preparati alimentele, enzimele se distrug si devin inerte, moarte. Materia moarta intra apoi intr-un proces de „descompunere informationala" si doar atunci intervin bacteriile. Bacteriile sunt de mare folos lumii viului. Ele ajuta la procesele de descompunere ale materiei moarte. Sunt legi naturale care intra in functiune. Cand consumati alimente denaturate, ele au intrat deja in procesul natural de descompunere si atunci este normal sa intre in scena si bacteriile. Organismul uman are nevoie de proteine dar si de minerale, iar acestea sunt continute inclusiv de materia moarta, insa in procesul de asimilare interfereaza si bacteriile, si atunci este normal sa apara tot felul de dezechilibre. Altminteri bacteriile nu ataca organismul. Multe organizatii medicale stiu foarte bine acest lucru.*

- Dar apar tot felul de boli si la animalele erbivore.

- *Nu incerca sa justifici alimentatia denaturata. Erbivorele nu se imbolnavesc decat daca sunt vatamate fizic ori sunt extrem de slabite, sau daca populatia creste mai mult decat permite ecosistemul.*

- Exista un sistem centralizat de evidenta a persoanelor care lucrau?

- *Da, exista. Era normal sa existe o astfel de evidenta.*

- Spuneai ca a disparut sistemul financiar asa cum il cunoastem noi acum. Cum se motiva activitatea din anumite sectoare de activitate?

- *Exista un sistem de dinamizare a proceselor de productie si de initiere a unor experimente noi. Acest sistem de dinamizare aparuse chiar inainte de marele razboi. Daca aveai o idee, puteai obtine de la autoritati suport material si logistic pentru a o pune in aplicare. De cele mai multe ori existau grupuri de oameni care imbratisau aceeasi idee si incepeau astfel munca in echipa. De cele mai multe ori, astfel de activitati erau in casta oamenilor de stiinta si a lucratorilor specializati.*

- Pai idei are tot omul.

- *Chiar si cea mai banala idee era sustinuta.*

- Daca nu erau bani, atunci de unde atatea resurse materiale? Ma refer la mijloacele fixe, adica utilaje, masini, spatii, aparatura de tot felul etc.

- *Gandesti conform mentalitatii 3D. Nimeni nu isi irosea libertatea pe idei specifice gandirii 3D.*

- Cei care se adunau si munceau pentru o lucrare sau un anumit proiect, aveau doar satisfactia ca au realizat ceva?

- *Era cea mai mare satisfactie posibila. Nu munceau pentru foloase materiale, caci oricum aveau tot ceea ce-si puteau dori, ci doar pentru a-si valorifica potentialul creator. Totusi, cand foloseai din timpul tau pentru a ajuta comunitatea, erai avantajat in anumite aspecte.*

- Imi poti da niste exemple?

- *Exista un sistem de punctaj. In functie de aportul adus la bunastarea si dezvoltarea comunitatii, erai recompensat cu unele privilegii. De exemplu, erai avantajat la unele excursii. Cele efectuate in zona planetei Mercur si in geodele uriase de cristal din scoarta terestra erau de departe cele mai fascinante, dar si cele care foloseau cele mai multe resurse si energii.*

- Cine controla unitatile de cercetare sau pe cele de productie? Daca nu existau proprietari, cum se asigura ordinea si bunul mers al lucrurilor?

- *Ordinea si bunul mers? Acestea sunt ale interiorului. Ordinea si bunul mers din exterior sunt reflexia ordinii si bunului mers din interior.*

- Aveau un program fix?

- *Nu exista un astfel de program. Puteau lucra zeci de ore si apoi puteau lipsi saptamani. De regula se coordonau foarte bine la munca in echipa. In aceste echipe se legau prietenii de-o viata, si chiar dincolo de ea.*

- Ral, aproape ca-mi vine „rau" de atat de mult bine. Scuza-mi vorba, dar chiar nu exista suferinta? A, uitasem, suferinta era preluata de hibrizi...

- *Era putina suferinta in Atlantida. Da, hibrizii preluasera cele mai multe din descarcarile energetice subtile, insa erau si suferinte care nu puteau fi transferate. De regula, existau doar doua feluri de suferinta. De una aveau parte tinerii, cand o anumita dragoste nu era impartasita de persoana cealalta. De cea de-a doua suferinta aveau parte atlantii care erau in impas atunci cand atingeau un anume punct al evolutiei si trebuiau sa initieze alte planuri ale cunoasterii.*

- Adica un fel de plictiseala de viata si de mult bine?

- *Nu e vorba de plictiseala de viata buna, ci de atingerea unui anumit „punct mort" al dinamicii interioare. Cand atingea acest stadiu, atlantul nu mai gasea motivatia de a continua nici meseria si nici modul de viata. El nu-si dadea seama ca este in impas, dar maestrul-preot detecta problema si il ajuta sa treaca, coordonandu-l in a-si gasi alte ocupatii. Cei care ajungeau in acest impas aveau un corp cauzal mai putin dezvoltat.*

- Existau in casta oamenilor de stiinta si bresle ale diferitelor domenii? De exemplu, breasla fizicienilor, chimistilor, matematicienilor etc?

- *Bineinteles ca existau. Fizica, chimia, energetica si multe alte domenii erau cu mult mai dezvoltate si diversificate decat in ziua de azi. In decursul celor 20.000 de ani de pace si progres aceste domenii atinsesera culmea dezvoltarii. Toate cele ce s-au descoperit acum pe planeta, in aceste domenii, atlantii le descoperisera cu mult inainte de marele razboi.*

- I-am depasit in ego.

- *Nici macar in ego. Inainte de marele razboi, ego-ul atlant atinsese culmi nepermise. Nu exista niciun domeniu in care civilizatia actuala sa o fi depasit pe cea atlanta. Poate doar in moda vestimentara. Se pare ca este ceva mai diversificata acum. In rest, sunteti cu mult in urma lor.*

- Spuneai ca ii vom ajunge si chiar depasi. Ai mai spus ca ADN-ul nostru este superior si ca potentialul nostru este mult mai mare decat al atlantilor.

- *Da, asa va fi. Mai sunt multi pasi de facut, dar dupa o vreme veti ajunge la stadiul atins atunci si il veti depasi. Si nu mai vorbi de atlanti ca si cum ar fi fost o alta civilizatie. Foarte multi dintre voi ati mai trait acele vremuri.*

- Care era populatia Atlantidei acelor vremuri?

- *Avem motive sa nu-ti raspundem deocamdata la aceasta intrebare.*

- De ce?

- *Unele informatii inca trebuiesc tinute ascunse.*

- Dar poti sa-mi spui despre populatiile semi-salbatice din celelalte zone ale Pamantului?

- *Cu ce te-ar ajuta aceste informatii?*

- S-ar putea folosi altii de aceste informatii in sens negativ? Nu vad cum.

- *Nu este vorba de asa ceva, ci de faptul ca s-ar putea interpreta gresit anumite date. Dupa ce vei face regresia speciala cu Zamolxe s-ar putea sa obtii amanunte legate de ceea ce ai cerut.*

- Macar imi poti spune daca au fost mai multi sau mai putini decat suntem acum?

- *Vei primi unele raspunsuri peste putina vreme.*

- Spuneai ca de sociologie, psihologie si chiar politica se ocupau maestrii-preoti.

- *Sociologia si psihologia erau atat domeniul castei invatatorilor si a oamenilor de stiinta, cat si domeniul castei preotilor. De politica se ocupau doar preotii-maestri.*

- In istoria noastra, cand s-au ocupat preotii de politica au iesit forme aberante de oranduire. Nici nu vreau sa amintesc de „Inchizitie". Ba chiar si in zilele noastre, ce-i drept

in alte zone geografice, preotii care detin puterea politica au instaurat un regim extrem de restrictiv, bazat doar pe scrierile religioase. Ce politica faceau preotii atlanti?

- Politica atlanta constituia un domeniu deosebit de complex si era tratat cu foarte mare atentie. Nu de putine ori, erau consultati chiar si pleiadienii si fiintele spirituale. Politica atlanta presupunea intocmirea de planuri si strategii cu privire la dinamica de ansamblu a societatii. Era vorba de realizarea unei dinamici armonioase intre toate segmentele sociale. Politica atlanta era mult mai complexa decat cea de acum. Trebuie sa ai in vedere faptul ca disparuse vederile de „stanga" si de „dreapta". Ele isi au rolul numai in societatile bazate pe mentalitatea 3D.

- Saracia si conditiile sociale determina mentalitatea pe care unii o numesc 3D.

- Iarasi privesti in exterior. Chiar daca societatea este bogata, mentalitatea 3D te va face sa fii un sarac cu contul mare. Cat timp lucrezi cu parametrii 3D, chiar daca esti foarte bogat, esti supus spectrului saraciei, fiindca amandoua sunt parte a aceluiasi ciclu dinamic.

- Politica Atlantidei se baza pe legi?

- Foarte putine legi, dintre cele pe care le intelegeti voi, mai ramasesera in Atlantida. Preotii-maestri intocmeau anumite strategii de dezvoltare si dinamica sociala, iar acestea erau foarte atent analizate de catre toate castele societatii. Ele aveau rolul de legi, dar nu aveau un atribut restrictiv, ci doar de reglaj.

Casta artistilor si a oamenilor de cultura

In perioada de glorie a Atlantidei (dar si inainte de marele conflict), arta si cultura atinsesera un nivel extraordinar de mare, foarte greu de transpus in cuvinte. Intr-una din comunicari, Ral mi-a transmis ca marea majoritate a populatiei Atlantidei era preocupata de arta si cultura. Fie ca era vorba de literatura, muzica, pictura, sculptura, arta abstracta sau alte forme necunoscute de arta, atlantii erau atrasi in mod deosebit de toate acestea, constituind preocuparea de baza a timpului liber. Iar timp liber, se pare ca aveau din plin...

Legat de acest subiect, voi incerca sa relatez o experienta de-a dreptul extraordinara. Totul s-a petrecut intr-o singura noapte. Acea experienta m-a marcat atat de mult, incat nu numai ca nu o voi uita niciodata, dar va ramane pentru mine un fel de izvor de apa vie care nu va seca atata vreme cat voi trai pe acest Pamant.

Intr-una din seri hotarasem sa ies la o scurta plimbare, asa cum fac de multe ori atunci cand simt ca sunt incarcat cu tot felul de energii uzate. Plimbarea, fie ca o fac intr-un parc sau chiar intr-o zona locuita mai linistita, are puterea de-a ma elibera de stresul acumulat de-a lungul mai multor zile.

Nici nu am apucat sa incep bine plimbarea ca am si simtit cum sunt „atintit" de o proiectie energetica. Niciodata nu am mai experimentat asa ceva. Simteam ca o raza rosie se fixase pe spatele meu de undeva de sus. Parca eram „ochit" de o arma cu raze infrarosii, doar ca punctul de ochire nu era un mic cerc, ci mi se parea ca este un semn neidentificat. Nu vedeam deloc raza, desi o „simteam" ca este rosie si actiona ca si cum m-ar fi apasat efectiv, asemenea unui obiect fizic. O simteam undeva intre omoplati. Chiar m-am uitat instinctiv in jur, crezand ca, fara voia mea, vreun copil ma luase drept partener de joaca, insa nici vorba sa fi fost cineva in preajma. M-am uitat si spre cer, dar, evident, n-am vazut nimic. Incepusem sa ma ingrijorez de faptul ca poate o entitate sau o fiinta energetica m-ar fi luat in „vizor".

Mai demult, cineva imi spusese ca unele entitati care insotesc aparatele zburatoare de tip OZN pot identifica persoanele care au anumite capacitati de perceptie si incearca sa ia contact cu ele. Am ridicat iarasi privirea spre cer, dar am remarcat ca un strat gros de nori acoperea complet cerul si nu era nicio zona limpede. Am facut cale intoarsa spre casa. La scurt timp a disparut atat senzatia razei cat si ingrijorarea.

Seara a decurs ca de obicei, neiesind in niciun fel din tiparul obisnuit, insa in momentul in care am incercat sa adorm, s-a petrecut ceea ce avea sa devina una dintre cele mai

deosebite experiente prin care am trecut.

Dintr-o data mi-a disparut orice urma de somn. Apoi atmosfera din jurul meu s-a transformat intr-o nuanta gri-verzui, iar undeva deasupra mea pulsa o mica sfera aurie. Era incredibil ceea ce vedeam. Nu visam, ci efectiv vedeam fizic. De fapt, era ceva intre vizualizare si vedere fizica. M-am ridicat din pat si am tras draperia, lasand lumina unui stalp de iluminat public sa patrunda in interior. Dupa ce m-am asezat din nou in pat, am observat ca sfera aurie pulsa in continuare. Remarcam pe de-o parte, atat prezenta obiectelor din camera cat si lumina diafana venita dinspre fereastra, precum si atmosfera gri-verzui alaturi de sfera aurie pulsatorie. De vizualizat am vizualizat enorm de multe pana in prezent, dar sa vad efectiv cu ochii fizici, niciodata nu mi s-a mai intamplat. Am mai vazut strafulgerari de lumina, cateodata puteam vedea si aurele unor oameni, am vazut si multe explozii de lumina, in special in Rarau si Bucegi, dar niciodata nu s-a petrecut ca o imagine sa persiste atat de mult timp. Si era doar inceputul...

La un moment dat, am patruns cu totul in interiorul atmosferei. In scurt timp, in locul sferei aurii a aparut imaginea unei forme neobisnuite. In acel moment i-am simtit pe Ral si Ramo. Erau amandoi in jurul meu. Conexiunea s-a realizat incredibil de repede, de parca ar fi fost o intalnire fizica, dar nu ei ma preocupau ci imaginea respectiva. Eram atras ca prin minune de ceea ce vedeam. Parca as fi privit la un fel de televizor tridimensional. Am vazut efectiv cum imaginea se apropia de mine din ce in ce mai mult. La un moment dat am perceput-o foarte bine. Ceea ce vedeam era de o frumusete nemaipomenita.

- *Este o mica sculptura muzicala,* imi spuse Ral.

- Ral, nu stiu ce reprezinta, dar este fascinanta. Nu-mi pot lua privirea de la ea. Spui ca este muzicala, dar eu nu aud nimic. Nici nu cred ca mai conteaza...

- *Priveste bine imaginea. Este o sculptura diferita de ceea ce intelegeti voi. Ea trebuie vazuta din toate partile in acelasi timp. Acum ai capacitatea de-a „vedea" o astfel de sculptura. Raza pe care ai perceput-o afara a avut rolul de a-ti face o deschidere la nivel subtil. Esti unul dintre putinii norocosi care a avut privilegiul de-a experimenta acest tip de arta. Lasa-te cuprins de ceea ce vezi.*

Am incercat sa fac ceea ce mi-a sugerat Ral. Am parcurs imaginea din toate partile. Nu era o sculptura in sensul cunoscut, ci parea mai degraba ca este formata din mai multe sculpturi intr-una singura, iar „materialele" sculpturii erau greu de transpus in cuvinte. Parca era un fel de cristal multicolor, nu o sculptura obisnuita. Anumite pietre semipretioase au o asemenea desfasurare de culori in interiorul lor. Culorile erau incredibil de calde si placute la vedere. Nuantele erau atat mate, diafane cat si stralucitoare. Vazuta simplist, sculptura parea un fel de cristal-svaiter multicolor. Am remarcat si o multime de mici canale intre spatiile „svaiterului". Mi-am adus aminte de experienta avuta in alt sistem stelar, alaturi de Zamolxe, cand la un moment dat am vizualizat un cub alb care s-a transformat ulterior in ceva ce cu greu as putea asemana. La un moment dat Ral mi-a spus:

- *Fixeaza-ti atentia asupra unei portiuni. Incearca sa percepi sunetul din interiorul unei „cavitati".*

La inceput a fost un sunet abia perceptibil. Eram parca inauntrul unei cavitati din „sculptura" si totodata in afara ei. Sunetul ce-l percepeam parea sa fie cristalin, asemenea sunetului facut de un clopotel din cristal si imi vibra puternic in toate corpurile.

- *Plimba-ti privirea asupra altor forme din interior,* a intervenit Ral.

Atunci s-a petrecut ceva deosebit. Odata cu atentia mea se modifica si sonoritatea. Am fost uimit si de-a dreptul fascinat de ceea ce se intampla. Armonia sunetelor ma coplesise. Mi-am „plimbat" atentia si catre alte „spatii" ale sculpturii. Eram cumva atras in interiorul acelei sculpturi sau forme, dar, in acelasi timp, eram si in afara sa. La un moment dat am simtit cum Ramo ma invaluie cu vibratia sa inconfundabila. Am simtit ca trebuie sa ma las cuprins cu totul de ceea ce se petrecea. Am „alunecat" catre o stare de totala receptivitate. Cumva, Ramo mi-a activat anumite circuite situate la nivelul corpurilor subtile. Apoi mi-a

fost dat sa experimentez cu adevarat bucuria de a admira o asemenea... hai sa-i spun „sculptura muzicala”.

- *Iti voi coordona eu simturile subtile,* mi-a spus Ramo*. Lasa-te parcurs de ceea ce simti*. *„Sculptura muzicala” este formata din mai multe straturi dispuse concentric, iar fiecare strat in parte trebuie „privit” corespunzator. Toate acestea au capacitatea de a rezona cu anumiti centri din creier, dand senzatia unei simfonii.*

Nu voi incerca sa transpun in cuvinte experienta pentru ca imi este imposibil. Cuvintele sunt de-a dreptul neputincioase. Nu credeam ca anumite forme sau culori pot genera astfel de sunete. Mirifica simfonie, daca o pot numi asa, avea o desfasurare fascinanta. Daca as putea, as alege sa admir mii de ani astfel de „sculpturi muzicale”. Din pacate nu am niciun fel de corespondenta cu ceea ce am vazut in realitatea noastra. Experienta cu expansionarea mentalului, avuta cu saptamani in urma, m-a ajutat sa pot percepe atat spatiile „sculpturii” cat si fascinanta asociere dintre formele si culorile distribuite la nivel tridimensional.

- *Vom iesi din „sculptura”,* intervenise Ramo. *Nu poti sta mai mult de cateva secunde. Nu esti bine pregatit pentru astfel de vibratii.*

- Te rog, mai vreau... inca cinci minute.

Eram putin suparat, asemenea unui copil mic caruia i se iau dulciurile.

- *Ai stat mai putin de trei secunde, socotit in timp „normal”. Daca ai sta mai mult, risti sa-ti fie afectate corpurile subtile si s-ar crea un defazaj puternic intre ele. Poti sa pierzi contactul cu realitatea efectiva.*

Cu toate ca as fi stat mai mult, am fost nevoit sa ma conformez. De fapt, Ramo a fost cel care m-a scos din acea experienta deosebita. Abia dupa ce mi-am revenit din „betia” experientei, am realizat ceea ce mi-a spus.

- Cum adica am stat mai putin de trei secunde? Mie mi s-a parut ca am stat vreo 15-20 de minute.

- *Fluxul imens de informatii receptat ti-a dat aceasta senzatie. In realitate, tot ceea ce ai experimentat a durat mai putin de trei secunde. Stai linistit cateva minute. Lasa-te parcurs de ecoul experientei. Avand in vedere deschiderile pe care le ai la nivel subtil, nu este recomandat sa te retragi prea repede dintr-o astfel de experienta.*

Un alt aspect interesant, pe care l-am remarcat imediat dupa aceea, a fost „ecoul” lasat de simfonia sculpturii. Parca fiecare forma superba, fiecare culoare, fiecare sunet se retragea intr-un fel senzual din amintirea mea. Era ceva cu totul si cu totul deosebit. O bucurie aparte pusese stapanire pe mine. Stiam ca nu voi pierde niciodata experienta. Si-a lasat amprenta asupra mea si ma voi bucura de ea atat timp cat voi trai. Poate chiar si dupa aceea...

- Ce s-a intamplat Ral? A fost vorba de un dar?

- *Esti intr-o convergenta speciala a corpurilor subtile, iar in aceste conditii se pot face mult mai usor accesari ale unor straturi vibrationale.*

- N-am mai avut niciodata o experienta atat de „reala”.

- *S-au accesat straturi fine ale corpului eteric. Din aceasta cauza ai perceput experienta ca fiind la nivel fizic. Rareori se intampla asa ceva. Convergenta este foarte buna. In continuare vei avea parte si de alte experiente.*

In timp ce ma „adunam” din mirifica experienta avuta cu cateva minute in urma, am observat ca „stratul” gri-verzui nu disparuse, ba chiar luase o forma spatiala distincta, de parca as fi fost in interiorul unei incaperi. Disparuse in schimb sfera aurie pulsatorie.

- Aceste imagini erau in subconstientul meu?

- *Se aflau sub forma codificata in subconstient,* intervenise Ral, *iar pentru a realiza decodificarea s-a facut o conexiune cu piramida din Retezat. Ai reusit sa accesezi franturi de imagini dintr-un muzeu din... Atlantida.*

- Piramida din Retezat contine inregistrarile unor muzee atlante?

- *Este greu de imaginat ceea ce contine piramida din Retezat. Acolo se afla*

inmagazinate foarte multe informatii, nu numai despre arta si cultura atlanta. Candva veti avea acces la ele.

- Cand se va realiza acest lucru?

- *Cand veti fi pregatiti.*

- Poti fi mai explicit?

- *In momentul cand va veti elibera de sub jugul exteriorului, de lanturile iluziei. Cand veti realiza Unitatea! Mai aveti pasi de facut...*

La scurt timp mi-a aparut o alta imagine. Spre deosebire de „sculptura muzicala" de dinainte, aceasta nu mi s-a parut a fi la fel de fascinanta la prima vedere. Adica avea o frumusete aparte, dar nu a declansat in mine acel „uau", ca si prima. Semana cu o radacina de copac sau mai degraba cu un coral multicolor cufundat intr-o multime de mici fire, de asemenea multicolore. Parca era un superb coral inconjurat de un cocon din fire de matase multicolore.

La fel ca in experienta cu „sculptura muzicala", m-am trezit avand constienta ca sunt atat in interiorul imaginii cat si in afara sa. Abia cand am observat-o mai bine, din interior, am simtit o atractie deosebita pentru ea.

- *Este o forma de literatura,* intervenise Ral.

- Cum vine asta? Mi se pare ca forma aceasta este tot un fel de sculptura.

- *Atlantii depasisera de multa vreme limbajul unidimensional, cel folosit inca de voi. Ceea ce vezi acum reprezinta o forma de literatura. Daca s-ar desfasura pe nivel unidimensional, s-ar putea transcrie pe mai bine de zece mii de pagini de carte.*

- Ral, imaginea ma atrage intr-un mod inexplicabil. Ce reprezinta?

Simteam o stare de frustrare legat de faptul ca nu reuseam sa inteleg ce reprezinta. Desi simtisem puternic prezenta lui Ramo in preajma, nu m-a mai „invaluit" cum a facut-o mai devreme.

- *Intai priveste bine imaginea si incearca sa realizezi o legatura.*

Eram extraordinar de captivat de ceea ce vedeam, dar nu reuseam sa inteleg ce anume reprezinta. „Coralul" sau „radacina de copac" avea mai multe „brate" dispuse in toate directiile, iar fiecare „brat" era inconjurat de un strat cristalin multicolor in care se vedeau numeroase firisoare dispuse aparent haotic. Intre brate, la anumite distante, am vazut niste suprafete curbate ca si cum ar fi fost legate. Erau „legate" intre doua sau mai multe brate; ele nu erau multicolore, ci pareau a fi ca niste foarte dense panze de paianjen. In schimb, nu am putut descoperi o legatura clara cu fascinantul „cocon" format din fire multicolore si in care se afunda tot „coralul". Mi se parea ca sunt mii si mii de fire multicolore intortocheate si care faceau legatura cu toate bratele. Oricum, chiar daca nu intelegeam ce reprezinta, constructia mi se parea extraordinara.

Ramo interveni:

- *Nu ai nevoie de ajutorul lui Ral. Este o lucrare destul de accesibila. Te voi ajuta sa o parcurgi pas cu pas.*

- Ma atrage ca un magnet puternic, dar imi scapa intelegerea a ceea ce reprezinta.

- *Fiecare brat al „coralului" reprezinta o desfasurare dimensionala a „romanului", o evolutie specifica aparte. Stratul cristalin multicolor reprezinta personaje principale, idei, posibilitati; firele dispuse aparent haotic de pe straturile bratelor sunt „caracteristici" specifice fie personajelor, fie ideilor sau ceea ce poate simboliza un „brat"; ceea ce percepi ca fiind „panza de paianjen" reprezinta conexiunile intre „actiuni", iar coconul cu „firele" multicolore sunt personaje, locuri, evenimente, experiente si multe altele dispuse de-a lungul unui traseu temporal sau multidimensional.*

In timp ce Ral imi explica „tehnica de citire" am simtit cum explozii de informatii se desfasurau in mentalul meu. Ceea ce percepeam era de-a dreptul incredibil. Am simtit de asemenea o foarte puternica stare de incordare mentala, ca o focalizare spre mai multe directii, insa fascinatia data de exploziile informationale era cu mult mai mare. In clipa urmatoare m-am simtit „tras" din atmosfera „coralului". Atunci am pierdut „actiunea". Am

intuit ca s-a facut iarasi o „interfata” cu mine, dar ea a fost facuta altfel decat prin „invaluire” vibrationala.

- Presupun ca nu-mi face bine o astfel de „citire”? am spus eu putin iritat ca nu sunt lasat sa ma bucur in continuare de actiunea acestei forme de arta-literatura.

- *Trebuie sa intelegi ca nu esti obisnuit nici cu un asemenea flux de informatii, si nici cu modul de „citire”.*

- Am simtit ca din nou s-a intervenit in perceptia mea.

- *Am actionat asupra unor centri receptori din straturile subtile ale corpului mental.*

- Mi s-a parut ca inteleg destul de clar desfasurarea actiunii desi nu am perceput nici „personajele” si nici alte amanunte.

- *Ai putut decodifica doar o parte din tehnica folosita la citire. Chiar si asa, fluxul informational a fost mult prea mare pentru tine.*

Intr-adevar, in cateva clipe am putut „vedea” o mica parte din ceea ce reprezenta neobisnuita carte simbolica. Ea trebuia „citita” pe diferite unghiuri deodata si era alcatuita din mai multe cicluri. Intai „sectionam” imaginea pe planuri bidimensionale si apoi mentalul meu decodifica actiunea unidimensional. Actiunea pe care am perceput-o se desfasura pe mai multe planuri in acelasi timp; parca ar fi reprezentat evolutia unor situatii care s-ar fi intersectat la un moment dat, iar ulterior s-ar fi dezvoltat o desfasurare si evolutie comuna. Parca era vorba de comprimarea mai multor carti intr-una singura. Cu toate ca era fascinant sa pot percepe in acelasi timp actiunea mai multor „romane”, am simtit ca mentalul imi era surescitat. Am ramas „suspendat” din punct de vedere mental cateva minute bune. La un moment dat Ral interveni:

- *Candva, in Atlantida, ai fost un reprezentant de seama al castei artistilor, altminteri nu iti era cu putinta sa poti accesa astfel de informatii.*

- Daca as avea de ales, nu as face nimic altceva decat sa admir astfel de lucrari. Sunt atat de fascinante incat m-as pierde cu totul in ele.

- *In scurt timp vei percepe o alta imagine. Fii foarte atent la ceea ce crezi ca reprezinta.*

- La ceea ce cred?

- *Da, este o altfel de informatie.*

In scurt timp, prin atmosfera gri-verzui mi-a aparut o imagine foarte interesanta. Era alcatuita din mai multe straturi-forme de „consistente” diferite. In centru parea sa fie o forma de cristal solid - cred ca forma initiala era sferica, dar se „decupase” din ea o „felie”, cam o treime -, iar in interiorul sferei ramase erau desfasurari aparent haotice de forme multicolore. Al doilea strat era sferic si avea consistenta unui fluid in miscare care se deplasa in diverse directii. Am observat ca volumul acestui strat era variabil. Al treilea strat sferic avea consistenta gazoasa. Parca erau forme facute de fumul de tigara si percepeam doar nuante de albastru si alb-gri. Apoi am perceput un strat care parea sa fie o sfera alungita, la suprafata sa desfasurandu-se foarte rapid forme curbe colorate, dar culorile aveau o intensitate foarte slaba. Parca era un urias balon de sapun alungit. Apoi am vazut firisoare de lumina, ca un fel de mici fulgere, care intretaiau toate straturile.

Per ansamblu, imaginea era de-a dreptul halucinanta. Desi nu era o „sculptura” luminoasa, imi simteam ochii de parca m-as fi uitat la o sursa puternica de lumina. Alcatuirea formelor si dinamica lor erau atat de captivante si de fascinante, incat imi era imposibil sa-mi iau privirea de la intreg ansamblul de forme.

- Ral, ce...

Intrasem intr-un fel de stare letargica caci nici nu am apucat sa pun intrebarea. In acelasi moment, ceea ce reprezenta forma a facut o deplasare in aer, un fel de arc de cerc, dupa care a disparut vederii mele. Am mai ramas „electrizat” cateva secunde bune de ceea ce vazusem.

- *Nu este o lucrare atlanta,* imi spuse dupa o scurta perioada Ral.

- Este pleiadiana? Mi-ai spus ca atlantii erau fascinati de arta si cultura pleiadiana.

- *Ai intuit bine. Este o forma de arta pleiadiana.*

- Ce reprezinta? Nu am niciun fel de corespondenta. In afara faptului ca este incredibil de fascinanta, nu pot sa spun nimic despre ea. Am simtit insa faptul ca poate declansa stari speciale. In rest nu stiu ce sa spun... sunt fara cuvinte.

- *Nu este pentru tine. De altfel nici nu ai perceput decat o mica parte din ea. Sa nu o omiti in descrierea ta. Cineva are nevoie de ea.*

- Sunt pleiadieni intrupati in tara noastra?

- *Sunt cativa. Nu numai in tara voastra. Vor avea un rol foarte important in evolutia umanitatii. Ajutorul lor poate fi vital.*

- Este un fel de „cheie”?

- *Mai degraba un liant decat o cheie. Au nevoie de un punct de sprijin, iar societatea voastra este deosebit de refractara.*

- Imi este imposibil sa descriu cu acuratete ceea ce am vazut. Ceea ce am perceput astazi ma depaseste cu totul.

- *Sa faci macar o descriere scurta. E de ajuns.*

- Poti sa-mi spui mai multe despre pleiadienii intrupati la noi in tara?

- *Iti voi spune doar cateva aspecte. Rolul pleiadienilor este special, indeosebi in aceasta tara. In urmatorii ani, datorita cresterii vibratiilor planetare, se vor forma curente mentale extrem de puternice si foarte multi oameni se vor alatura acestor curente. Rolul pleiadienilor intrupati este de a depista „geometria” miscarilor acestor curente si de a le armoniza.*

- Cum poti armoniza curentele mentale?

- *Ajustand la nivel cauzal evolutia mentala. Ei vor fi capabili de a deslusi structura complexa a curentelor mentale si de a actiona acolo unde este necesar.*

- Imi poti da un exemplu?

- *Este greu de dat un exemplu. Nici nu poti recepta ceea ce ti-as transmite. Gandeste-te ca vezi o figura geometrica formata din foarte multe segmente dispuse in toate directiile, iar aceste segmente sunt variabile si se modifica in fiecare secunda. Pentru a deslusi diferite „centre de greutate” sau alte „locuri geometrice” este nevoie nu doar de cunostinte de geometrie, ci si de o buna „vedere”, viteza de reactie, dar si un „simt” special al proceselor evolutive. Cam la fel stau lucrurile si cu aceste curente mentale. Vor fi mai multe curente mentale, iar in evolutia lor complexa mai intervine si spatiul 4D.*

- Cum pot fi depistati? Au un comportament diferit?

- *Pot fi depistati doar dupa „semnatura” vibrationala. Nu-ti voi da mai multe amanunte referitor la ei. Sunt fiinte speciale. Rolul lor va fi foarte important si este bine sa ramana in „umbra”.*

- Presupun ca nu sunt multi.

- *Da, sunt foarte putini.*

- Sunt intrupate si alte rase extraterestre?

- *Nu este potrivit acum sa discutam despre aceste aspecte. Stai linistit. Este foarte posibil sa poti decodifica si alte sectiuni ale „muzeului”.*

In scurt timp am simtit o usoara presiune in zona tamplelor, precum si o placuta furnicatura in zona cefei. Apoi am simtit ca si cum as fi facut o scufundare sau o alunecare catre un alt spatiu, dupa care am perceput un fel de camera speciala. La inceput mi se parea intunecoasa, dar apoi s-a luminat si am realizat ca ma aflam intr-o forma geometrica ce parea compusa din mai multe fete regulate. Am observat atat fete triunghiulare cat si fete patrate si pentagonale. Cred ca era ceva intre un icosaedru, cub si dodecaedru. Parea sa fie o camera destul de mare. Cred ca daca ar fi fost inscris intr-o sfera ar fi avut diametrul de vreo 20 de metri. Atmosfera s-a mai luminat si atunci am observat ca figura geometrica era inconjurata de mai multe straturi de „benzi”, nu stiu cum sa le numesc. Pareau benzi metalice, avand culoarea aurie si erau dispuse una langa alta, inconjurand pe de-a-ntregul figura geometrica.

- Ral, ce reprezinta? Parca este o banda adeziva aurie care inconjoara figura.

- *„Benzile” reprezinta un sistem acustic mult mai sofisticat decat difuzoarele folosite acum de voi. In curand va trebui sa percepi sunetele unei piese muzicale.*

In cele din urma a inceput... Oare mai are vreun rost sa spun ce am perceput atunci? Ati putea imagina o asemenea simfonie celesta? Ce as putea sa spun despre ea? Cum ati putea explica unui afon despre una dintre capodoperele lui Beethoven, Mozart, Bach? Asa ceva nu se explica, se traieste! Dar nu este vorba numai despre muzica in sine, ci si de felul cum a fost conceputa. „Benzile” metalice confereau sunetului un anumit „traseu” spatial; sunetul venea dintr-o anume parte, apoi parca ma inconjura si se deplasa undeva in jos, spre un alt spatiu... Parca era o simfonie care curge de undeva de sus, iar eu, ascultatorul, eram undeva intre aceste spatii.

Ral interveni, spunandu-mi sa privesc partea de sus. Acolo incepuse a se desfasura un spectacol magnific. Fuioare de fluid, de diferite culori, incepura a face un spectacol de neconceput. Se modelau parca in forma sunetelor. Era de-a dreptul incredibil ceea ce percepeam; era halucinant, pur si simplu. Sunetele luasera forma... parca erau ghirlande fractalice multicolore care se transformau in alti fractali si mai minunati. Spectacolul muzical devenise o feerie.

M-am simtit „tras” in afara magnificului „concert”. Abia atunci am remarcat dureri in zona capului. Creierul meu parca pulsa. In acelasi timp, fuioare de durere imi brazdau creierul. Cred ca statusem mai mult decat as fi suportat. Am simtit apoi „invaluirea” vibratiei lui Ramo. Efectul a fost cat se poate de eficace. In scurt timp durerea a disparut. S-a refacut si conexiunea cu ei.

- Ral, Ramo, nu stiu cum as putea sa va multumesc pentru ceea ce am trait in seara aceasta. Ceea ce am trait este mai mult decat un dar.

- *Ai avut parte de o noapte speciala. S-a format un portal foarte puternic. Vei putea accesa energiile de azi cat timp vei trai. Pot fi o sursa de energie si echilibru in multe situatii.*

Instinctiv, mi-am intins mana spre zona unde imi tineam ceasul pe noptiera. Intr-adevar, se apropia de cinci dimineata. Nu-mi venea sa cred. Eram contrariat de-a dreptul.

- Care experienta mi-a contractat timpul? In prima mi-ai spus ca experimentasem doar 3 secunde. Ral imi spuse:

- *Nu experientele in sine au durat mult, ci pauza dintre ele. Ecoul lor a durat mult. Cel mai mult a „durat” viziunea asupra „sculpturii” pleiadiene.*

- In afara faptului ca mi se parea fascinanta, n-am observat nimic special legat de curgerea timpului. Era ca si cum as fi privit la o lumina foarte puternica, desi culorile erau normale.

- *Senzatia aceasta este ceva obisnuit atunci cand experimentezi „curbari” spatio-temporale.*

- Insa, de departe, experienta simfoniei, din spatiul figurii geometrice complexe, a fost cea mai fascinanta dintre toate. Cel putin pentru mine. Combinatia dintre simfonia celesta si dansul fractalic al „fluidelor” a fost perfecta. Oare chiar asa se auzea si in realitate?

- *In realitate, experienta este mult mai fascinanta. Tu ai putut accesa doar o parte din simfonie.*

- Cum pot avea sunetele o asemenea dinamica? Chiar daca as fi pus o mie de difuzoare in toate directiile, nu cred ca as fi putut scoate o asemenea acustica.

- *Este folosita o tehnologie superioara de redare a sunetului. „Benzile” sunt formate din materiale compozite si pulberi de cristale „magnetizate”. Se pot reda diferite sunete fara a determina interferenta lor, astfel incat vibratiile sonore sa fie percepute nu numai de catre urechea externa, ci si de catre „urechea interna”.*

- Nu stiu ce si cum, dar este ceva fantastic. Nici nu ma mira faptul ca atlantii erau preocupati de arta si cultura. La cat de fascinanta este, cred ca si eu as fi admirat toata ziua operele de arta. Presupun ca erau mii de astfel de „sculpturi” si piese muzicale.

- *Nu se cunostea cu exactitate numarul operelor de tot felul. Aproape toti atlantii erau si*

creatori de arta, avand fiecare un portofoliu de astfel de lucrari. Nu puteai admira toate operele de arta chiar daca ai fi avut o mie de ani la dispozitie.

- Ral, cum faceau acele „sculpturi”? Parca sunt cristale. Ele existau si fizic sau erau doar virtuale?

- *Doar intr-o prima faza erau virtuale. Apoi forma se materializa cu ajutorul unor tehnologii vibrationale si sfarseau in final in forma cristalizata.*

In scut timp am vizualizat o incapere alba, iar undeva deasupra am remarcat o forma semisferica. Parca era un cristal de cuart semisferic incastrat in tavan. Mi-am adus aminte de regresia facuta la scoala atlanta. Acolo mai vazusem ceva asemanator. In acelasi timp, Ral mi-a spus sa vizualizez o forma oarecare in spatiul de dedesubtul semisferei de cristal. M-am gandit la o piramida.

- *Formeaz-o*, imi spuse Ral.

- Cum?

- *Foloseste imaginatia si intentia.*

Evident, am vizualizat ceea ce am dorit. Apoi am pus alte forme in interiorul ei. Apoi le-am colorat. Am modificat si formele. Apoi altele si altele... In final a rezultat o imagine cam neplacuta la vedere, dar m-a fascinat faptul ca o puteam modela in acest fel. Pentru a realiza o astfel de modulare de imagine, in mod normal s-ar fi lucrat foarte multe ore la un program de grafica, insa aici o faceam cu gandul doar in cateva secunde.

Dupa ce mi-am revenit din „joaca” am realizat ca una este imaginatia si alta e realitatea. Ral si-a dat seama ce gandeam si a intervenit.

- *„Semisfera” avea capacitatea de a prelua gandurile „focalizate” modeland astfel imaginea. Cand realizezi autocontrolul mental, poti „focaliza” fluxurile mentale intr-un fel in care pot fi „percepute” de matricea sau „softul” semisferei.*

- Dar muzica?

- *Aici este alta poveste. Pentru a compune o astfel de muzica trebuie sa atingi anumite trepte ale armoniei interioare. Altfel nu se poate. De fapt, nu exista compozitori, ci doar un singur compozitor: Creatorul. „Ceilalti” incearca doar sa-si „aduca aminte” de muzica Lui. Prin fiecare compozitor, muzica Sa curge altfel, dar la fel de minunat. Este valabil si in cazul sculpturilor.*

Cineva spusese odata, despre operele lui Brancusi, ca ar reprezenta „zambete”, dar si „suspine” ale lui Dumnezeu, care, fie erau inghetate in materie, fie zburdau de-a lungul unor spatii aparte, doar de cei putini vazute. Marele sculptor a avut darul de a vedea cu sufletul si de a simti cu ochii, de a se deplasa sezand si de a plange razand. Doar astfel poti vedea lacrima sau surasul lui Dumnezeu in piatra, lemn sau metal. Privind in ochii acestui gigant al lumii, am remarcat o imensa parere de rau pentru faptul ca toate celelalte „suspine” si „zambete” ale Creatorului nu au putut fi curatate sau materializate. A ramas singur cu aceste comori in jurul lui. Materialitatea propriului corp ajunsese o prea mare povara pentru el.

Unul dintre cei mai mari atlanti. Din pacate se nascuse mult prea devreme...

Casta lucratorilor specializati

In cadrul acestei caste intrau cei care lucrau in toate domeniile sectoarelor industriale, incepand de la agricultura, turism, sistemele de productie si distributie energetica, micro si macrotehnologii, pana la tehnologiile spatiale cele mai complexe.

Am avut multe „flash-uri” legate de tehnologiile atlantilor, insa cel mai mult m-a intrigat modul cum reuseau sa avanseze in aceste domenii, datorita faptului ca nu exista sistemul de motivatie bazat pe castigul material personal. Evident, am inceput cu intrebarile aferente.

- Pentru evolutia societatii actuale se intocmesc legi de functionare si se stabilesc bugete. Ele practic determina structura de functionare a administratiilor locale, iar acestea influenteaza foarte puternic chiar si investitiile particulare. Din moment ce banii uzuali au

disparut in Atlantida, in perioada ei de glorie, cum reuseau sa impulsioneze evolutia societatii?

- *Este o mare diferenta intre ce a constituit situatia economica atlanta si ce este ea acum. Nu autoritatile erau cele care determinau dinamica societatii. Autoritatile castei lucratorilor acordau sprijin tuturor celor care doreau sa experimenteze diferite activitati.*

- Care erau mecanismele prin care acest ajutor se punea in miscare?

- *Din acest punct de vedere, lucrurile erau mult mai simple. Ti-am mai spus ca nu exista birocratia de azi.*

- Am sa intru putin in amanunte, caci m-a intrigat aceasta situatie. De exemplu, care era strategia de activitate si de dezvoltare a unitatilor de productie? Cum se exploatau resursele planetei? Cate masini se faceau si de ce? Se scoteau materiile prime din pamant cat de mult se putea, sau se facea conform unui plan?

- *Nu exista structura economica de tip capitalist si nici cea de tip comunist. Se faceau atatea masini cate erau necesare, la fel era si cu extractia de materii prime.*

- Mi-e tare greu sa inteleg aceasta evolutia economica fara sistemul tip cerere-oferta si fara fluxul financiar specific societatii actuale.

- *Activitatea industriala era impartita pe mai multe planuri. Primul plan consta in asigurarea celor strict necesare activitatilor curente ale oamenilor. In aceasta categorie intrau agricultura, constructiile, energetica, mijloacele de deplasare individuala si in grup. In al doilea plan se aveau in vedere tendintele de dezvoltare ale fiecarui domeniu, adica erau puse in vedere limitele superioare.*

- Imi pare un sistem centralizat.

- *Doar pare.*

- Cand am vorbit de casta preotilor, ai spus ca atlantii aveau de 3-4 ori mai multe case decat numarul lor. De ce erau de 3-4 ori mai multe?

- *Era limita superioara. Erau mult mai multe case decat era necesar, chiar si in perioadele de intensa migratie. Ti-am mai spus ca nimeni nu era proprietar, dar in acelasi timp era proprietarul tuturor caselor.*

- Nu se atasau de casele in care vietuiau?

- *Nu exista un astfel de atasament. De fapt, nici nu e vorba de atasament in acest caz, ci de evidentierea unui aspect al ego-ului.*

- Toate casele erau dotate cu toate cele necesare? Ma refer la canalizare, electricitate, aparatura etc.

- *In general, da. Foarte multi isi modelau casele dupa cum doreau, in special cei care erau nevoiti sa stea o perioada mai lunga de timp intr-un anumit loc, din cauza naturii muncii lor. In acea vreme nu mai existau retele de electricitate ca acum. De fapt, atlantii foloseau mai multe tipuri de energie, nu doar cea electrica. Fiecare casa avea un sistem care convertea energia fotonica in energie electrica si, daca era cazul, pentru reglajul termic. Se foloseau si campul energetic planetar, energiile cristalelor, energii sonice, energii elementale, precum si diferite forme de radiatii.*

- La ce anume foloseau energia campului planetar?

- *In reglarea si dezvoltarea propriului camp energetic, dar si pentru diferite forme de arta. Dupa cum se stie, campul electromagnetic are in componenta sa doua campuri complementare, electric si magnetic, dar energia campului planetar are in componenta sa patru astfel de campuri complementare. Ele sunt cunoscute ca si elemente, adica pamant, apa, aer, foc. Atlantii foloseau multe alte tipuri de energii. Tehnologiile erau foarte diverse, experimentele de asemenea.*

- Si toate acestea erau gratuite?

- *Exact. Toata lumea avea parte de toate acestea.*

- Deci nu existau planuri de productie? Pe de-o parte spui ca existau centre asemenea burselor de azi, iar pe de alta parte spui ca fiecare facea dupa cum vroia.

- *Lucrurile sunt mai complexe decat par la prima vedere. Bursele de azi sunt un fel de*

barometru al fenomenelor de cerere-oferta. Ele sunt consecinta tuturor tiparelor mentale determinate de fenomenele de atractie-respingere. Ruperea de unitatea cu Totul si identificarea cu „forma" determina aparitia acestor blocaje si tipare mentale.

- Cum se desfasura activitatea la bursele atlante?

- *Existau si atunci foarte multe centre care ar putea fi asemanate cu bursele de marfuri pe care le aveti voi, cu deosebirea ca cererea nu reflecta corpul reactiv ci corpul creativ.*

- Daca aveam o idee, cum ma ajutau autoritatile? Sa presupunem ca vroiam sa construiesc un prototip de robot. Cui ma adresam?

- *Reprezentantilor castei lucratorilor. Ei te-ar fi putut indruma si ajuta.*

- Si daca vroiau acelasi lucru 100 de oameni sau o mie sau un milion? Toti primeau acelasi ajutor?

- *Tu gandesti in tiparul actual al progresului industrial. Este de inteles. Atunci lucrurile stateau altfel.*

- Simt o mare greutate in a receptiona astfel de informatii. Nici nu stiu de ce pun astfel de intrebari.

- *Simti ca dezvoltarea societatii actuale este in impas. Avand in vedere criza economica actuala, este de inteles. Ti s-a spus ca reprezinti o medie a societatii. Ai preluat inclusiv nemultumirile populatiei.*

- In situatia actuala, putem adapta sistemul capitalist actual la cel folosit de atlanti?

- *Orice este posibil. Schimbarile vibrationale va vor forta oricum sa faceti trecerea. Ti s-au adus la cunostinta domeniile care vor suferi mutatii substantiale.*

- Sa presupunem ca eu as fi vrut un robot-automat pentru treburile casnice. Mi se oferea gratis?

- *Trebuia doar sa justifici folosirea lui.*

- Si unitatile de productie ale robotilor puteau face fata cererii? Presupun ca toti doreau astfel de „jucarii". Si multe altele.

- *Ti-am mai spus ca industria era organizata cu totul altfel. Nimeni nu era proprietar peste unitatile de productie. Ele erau la dispozitia tuturor. Existau peste tot parcuri industriale. Aproape toate unitatile de productie erau automate. In unele zone ale Atlantidei erau chiar mai multe unitati de productie decat oameni.*

- Mi se pare o aberatie. Prea multa risipa.

- *Erau vazute mai mult ca un fel de parcuri de distractii.*

- Functionau toate?

- *Toate erau in stare potentiala de functionare, dar numai o parte lucrau efectiv.*

- Si atlantii le-au construit? De unde a avut guvernul central atatea resurse?

- *S-au construit in timp. Multe au fost construite in perioada de dinainte de razboi, iar altele dupa. Nu se muncea ca acum. Unitatile automate erau cele care contribuiau cel mai mult.*

Observ in campul tau subtil o stare de iritare care iti disturba „senzorii" receptori. Observ si cum incerci sa cauti formulari diferite pentru aceeasi intrebare. Iti propun sa iesi din conexiune acum, urmand ca data viitoare cand vei iesi in spatiul astral sa faci o noua regresie in instalatia de la intrarea in dimensiunea 4D.

- Te referi la instalatia cu cinci sfere si multe piramide neregulate?

- *Da. Respectiva instalatie iti poate activa straturi subtile din subconstient. Poate reusesti astfel sa accesezi o matrice energetica corespunzatoare si astfel sa-ti pot transmite mai detaliat anumite aspecte.*

Dupa ce am iesit din conexiune, disparuse complet starea de iritare. In timpul conexiunii, aceasta stare aparuse ca urmare a unor flash-uri venite pe fundalul constientului.

Era vorba de protestul unor organizatii civile americane referitor la politica administratiei cu privire la modul de combatere a crizei. Am simtit o foarte mare nervozitate legat de acest lucru, si era normal sa fie asa. Ca si protestatarii, nu consider corect ca administratia

sa ajute financiar marile banci lacome, dar sa nu-i ajute si pe cei care si-au pierdut casele. Unde mai pui ca imediat dupa aceste masuri, foarte multi manageri au incasat prime uriase.

Protestatarii spuneau ca cel mai corect ar fi fost sa nu fi intervenit statul, ci sa fi lasat economia de piata sa-si urmeze cursul, adica ar fi urmat falimentul unor banci, dar altele ar fi preluat locul lor pe piata. Despre speculatiile cu privire la cei care ar fi in spatele acestor mari banci vreau sa spun doar faptul ca nu s-a actionat corect. Motivatia administratiei a fost ca daca nu se intervenea masiv, cu sume de ordinul sutelor de miliarde (dupa unele surse s-ar fi pompat mai mult de 3000 de miliarde de dolari) s-ar fi riscat prabusirea economica. Acest lucru a fost insa combatut cu argumente pertinente de catre foarte multi economisti de valoare.

A doua zi am urmat sfatul lui Ral. Dupa ce am primit semnalul, am inceput pregatirea pentru iesirea in spatiul astral. Dupa ce am parcurs toate etapele, am facut iesirea. Spre deosebire de celelalte, acum nu am mai perceput prezenta lui Ramo, primul meu ghid.

- *Nu este necesara prezenta lui Ramo,* imi spuse Ral. *Te voi ghida eu pas cu pas.*

- Sunt pregatit.

Desi este vorba de o calatorie intr-un alt spatiu dimensional, facuta pe culoarul karmic personal, revederea Atlantidei mi-a dat o stare deosebit de placuta si chiar familiara. Am simtit si o usoara melancolie, asemenea unui dor.

- *Patrunde in instalatie si asteapta pana cand piramidele se vor stabiliza. Va aparea un punct stralucitor de lumina, asemenea unei scantei. Urmareste cu mare atentie punctul luminos. Nu-ti distrage atentia de la punct, indiferent de ceea ce se intampla in jurul tau.*

Desi incercam sa fiu foarte atent la punctul luminos, imi era greu sa nu fiu distras de miscarea piramidelor. Nu numai ca isi modificau fetele si marimea, dar fata de data trecuta, cand nu percepusem o culoare anume, acum apareau si culori in interiorul lor. Dansul lor era atat de fascinant, incat Ral mi-a atras atentia de cateva ori sa revin la punctul luminos. La un moment dat, acestea disparusera. Disparuse din perceptia mea inclusiv instalatia. Parca pluteam intr-un spatiu gri. Simteam o liniste deosebita. As fi stat mult timp acolo. Ral mi-a transmis:

- *Sferele delimiteaza corpurile subtile, iar piramidele „culeg" date din campurile corpurilor subtile.*

- Este normal sa „dispara" totul din jur?

- *Cand se realizeaza „citirea" completa, senzorii dispar perceptiei tale. Instalatia iti induce apoi perceptia de spatialitate si de calm profund.*

Cateva momente mai tarziu am avut aceeasi senzatie de „cufundare in mine" ca si data trecuta, insa de aceasta data am perceput un vacarm de imagini. Parca alunecasem intr-o mare de amintiri.

- *Nu incerca sa faci o alegere anume. Lasa-te „alunecat" spre o amintire. Spune-mi ceea ce vezi. Vorbeste mental, ca si cum ai repeta in gand o lectie invatata pentru scoala. Nu incerca sa fortezi receptia, caci o vei denatura. Fii relaxat.*

La un moment dat, ma gaseam in ceea ce parea a fi un laborator. Atmosfera era putin intunecoasa. Am observat o imagine tridimensionala ce m-a atras in mod deosebit. Am intuit imediat ca nu este vorba de o lucrare de arta. M-am apropiat de ea, moment in care am perceput o entitate ce se afla in apropiere. Am observat ca entitatea era o femeie si parea foarte preocupata de respectiva imagine.

I-am spus lui Ral ceea ce am vazut, dar in momentul imediat urmator am simtit cum sunt „aspirat" din respectivul laborator. Ei bine, atunci am avut o reactie extrem de violenta. Desi am intuit ca Ral este cel care m-a „aspirat", am simtit un puternic impuls de-a ramane acolo in laborator. Am vrut chiar sa ma desprind cu putere de influenta lui. Am incercat o „smucitura", dar nici vorba sa reusesc ceva. Intr-un mod inexplicabil, imaginea a determinat o descarcare energetica foarte puternica. Am simtit ca acolo este ceva extrem de important.

- *Usurel baiete,* mi-a spus Ral. *Nu este inca vremea pentru asa ceva. Stiu ca vrei asta, dar nu este vremea!*

- Scuza-mi reactia Ral, am spus. Ceva inexplicabil m-a atras catre acea imagine. Ce reprezinta?

- *Nu pentru asta te-ai intors. Iesi din laborator si lasa-te purtat deasupra orasului. Ce vezi?*

In acele momente starea mea s-a schimbat incredibil de repede. M-am lasat dus de sugestia lui Ral si in urmatoarele clipe m-am si vazut deasupra orasului. Imaginea perceputa de mine era de-o frumusete cu adevarat incantatoare. Parea sa fie un oras mic. Nu am vazut cladiri inalte in zona, insa peisajul era de-a dreptul mirific. Casele imi pareau a avea un stil futurist. Toate erau diferite, atat in ceea ce priveste arhitectura cat si frumusetea. Oraselul era intesat de multe canale de apa, insa n-am vazut niciun fel de ambarcatiuni. Fiecare casa era inconjurata de gradini superbe, pline de flori multicolore si mici arbusti. In zare, piscurile inzapezite ale crestelor muntoase contrastau cu verdele viu de la baza. In timp ce priveam peisajul, o durere sufleteasca parca mi-a injunghiat sufletul. Era ca o stare de dor sfasietor amestecata cu disperare si neputinta.

I-am cerut lui Ral sa ma scoata din acea stare. Nu mai doream sa patrund acolo. Ma durea cumplit ceea ce pierdusem, dar cel mai rau ma durea starea de neputinta.

- *Este mai bine sa iesi acum. Starile care au erupt la suprafata iti distorsioneaza perceptia.*

- De ce nu m-ai lasat sa vad imaginea din laborator?

- *Nu este vremea. Iti stim intentiile si mai stim si faptul ca ti-ai dat seama ce reprezinta imaginea.*

- Ai spus „stim”. Cred ca am receptionat bine. Eu nu mai simt pe nimeni in zona. Mai sunt si alte entitati in preajma?

- *Sunt si entitati energetice in zona.*

- De unde stiti ca stiu ce reprezinta imaginea? Eu nu sunt sigur, dar intuiesc despre ce este vorba.

- *Din reactia avuta in corpul mental.*

Iarasi a rabufnit revolta in interiorul meu.

- Suntem tot noi! Avem dreptul! Este munca noastra. Macar am ramas cu memoria, avem dreptul la ea!

- *Cand va veni vremea, nu acum. Esti influentat de o forta 4D pe care nu o poti controla.*

- Cum adica?

- *Te vei convinge in scurt timp despre ce este vorba. Peste cateva zile vei face calatoria speciala cu Zamolxe si multe intrebari vor avea un raspuns. Acum trebuie sa iesi din spatiul astral. Dupa o ora vei face o conexiune vibrationala cu mine. Ramai linistit in tot acest timp. Totul va fi bine in cele din urma.*

Trebuie sa spun ca pe de-o parte reactia avuta m-a lasat perplex de uimire, iar pe de alta parte am simtit ca trebuia sa incerc orice pentru a deslusi imaginea. Nu-mi venea sa cred ca m-am „smucit” incercand sa ma eliberez de Ral. A fost ca un act de violenta indreptat asupra lui, iar acest lucru mi-a declansat o puternica parere de rau. Am simtit ca Ral era nevoit sa ma tina departe de imagine. Fara doar si poate, imaginea a reprezentat o atractie incredibil de puternica.

De ce am avut o astfel de reactie? Ce reprezenta imaginea? Ei bine, reprezenta tehnologia de programare a cristalelor. Pur si simplu. Am intuit foarte puternic ca daca as fi deslusit imaginea, puteam descoperi cum se activau straturile energetice din retelele cristaline, cum se modificau parametrii straturilor si cum se puteau face programe vibrationale. Am intuit ca imaginile erau simbolice, dar atunci credeam cu siguranta ca as fi putut decodifica, iar astfel as fi putut intui modul cum atlantii faceau programarea cristalelor.

Tehnologia programarii cristalului inseamna putere. Adevarata putere! Vibratia este viata, iar tehnologiile vibrationale inseamna eliberarea de sub jugul materiei si formei. Cristalul este suportul perfect pentru aceste tehnologii vibrationale. Ele sunt cu mult mai performante si mai puternice decat tehnologiile microcipurilor din ziua de azi. Acestea vor ajunge curand la limita maxima de dezvoltare. Oricum, tehnologia microcipurilor este destul de banala, chiar daca sunt miliarde de componente electronice intr-un astfel de microcip. Ele se bazeaza doar pe fluxuri de electroni, in secvente logice. Mare lucru nu se poate obtine. Doar calcule si ceva avantaje in zona comunicatiilor, nimic mai mult.

Tehnologia cristalului foloseste aproape toate tipurile de energii, nu doar energia electrica. Se pot programa fluxuri de energii elementale, energii de forma, energii fotonice, energii sonice, chiar energii mentale. Apoi se pot crea circuite specifice, asemenea circuitelor folosite in electronica. Tehnologia programarii cristalului necesita o anumita pregatire, o claritate mentala deosebita, concentrare, cunostinte diverse, matematica, geometrie 3D si multidimensionala, cunostinte de fizica (din tot spectrul), dar merita cu adevarat orice efort facut in acest sens.

Cand m-am aflat in laborator, s-au perindat parca mii de imagini in doar cateva clipe. Cred ca in acele momente Ral si entitatile energetice si-au dat seama ca am avut parte de o intensa descatusare de energii vibrationale aflate in conexiune cu tehnologiile atlante si astfel m-au oprit din „citirea” imaginii.

De ce am fost oprit? Stiau desigur ca nu voi pastra niciun secret legat de acestea. Am o puternica aversiune fata de orice fel de secrete, in special daca e vorba de secrete legate de aspectele spirituale. Daca in zona tehnologicului anumite secrete poate ca inca mai trebuiesc pastrate, in zona spiritualului ele nu isi au rostul. Foarte multe tehnici, in special tehnici care dinamizeaza structurile energetice subtile, sunt pastrate secrete de catre unele centre spirituale crestine, dar si cele din zona asiatica. Vorbesc aici in special de templele tibetane, indiene si chineze. Ele sunt revelate cu foarte mare greutate si numai daca sunt parcurse anumite „protocoale” si sunt depuse juraminte de pastrare ale secretelor revelate.

In aceasta perioada, deschiderile spirituale de la nivel planetar vor avea un efect neasteptat pentru toate aceste centre. Se formeaza, cu o foarte mare rapiditate, un camp colectiv uman, ca si cum toate campurile ar forma un tot unitar. Un fel de „Internet info-energetic subtil” in care fiecare om poate avea acces, in functie de nivelul spiritual atins, la orice fel de informatie, fie ca este vorba de tehnici energetice, fie de aspecte spirituale. Acest lucru va determina „desecretizarea” tuturor tehnicilor de dinamica energetica, emotionala, mentala si chiar cauzala, care au fost tinute ascunse de ochii „profanilor”. Justificarea lor, cum ca legea rezonantei ar fi indrumat in trecut pe cei cu adevarat preocupati de evolutie spirituala catre templele lor, este puerila. Ba mai mult, vor ramane cu mult in urma tuturor celor care cu cativa ani in urma erau priviti cu „compasiune”.

Nici nu mi-am dat seama cat de repede a trecut ora. Conexiunea cu Ral s-a realizat foarte rapid. Inca o data mi-am cerut scuze pentru cum m-am comportat.

- *Era de inteles reactia ta. Chiar ne-am fi asteptat la o reactie mai dura.*

- Stiati ca se va intampla sa ajung in acel laborator?

- *Toate datele indicau acest lucru. Este vorba de legea rezonantei. In ultima intrupare atlanta ai reusit sa-ti inserezi in corpul cauzal un program vibrational prin care sa poti avea acces, in anumite conditii, la foarte multe cunostinte din perioada atlanta. Acest lucru nu era in conformitate cu legile universale, de aceea s-a lucrat foarte atent asupra ta.*

- Este vorba de un alt program fata de cel care ar fi reprezentat „cheia de intrare” de care mi-ati spus?

- *Da, e vorba de alt program. A fost ca un act de revolta fata de noul plan al Confederatiei Galactice, care prevedea ca ceea ce a ramas din civilizatia atlanta sa treaca printr-un alt proces de evolutie. Adica sa reinceapa de la zero procesul evolutiv civilizational. Nu degeaba te intrebai inainte de ce nu a ramas nimic din civilizatia atlanta.*

Tu, alaturi de multi altii nu ati fost de acord cu decizia celorlalti si ati creat un „plan de rezerva”.

- Cine e Confederatia Galactica?

- *Cei ce v-au sarit in ajutor. Aceasta intrebare nu vine de la tine.*

- Chiar asa?

- *Da, chiar asa.*

- Ce prevedea acest plan de rezerva?

- *Daca urmatorul experiment civilizational ar fi „deviat” din primele etape, planul de rezerva ar fi intrat in actiune si s-ar fi refacut structura cauzala a civilizatiei atlante, eliminand totodata si noile structuri cauzale, aprobate de catre Confederatia Galactica. Ar fi afectat inclusiv retelele energetice planetare.*

- Nu stiu daca am perceput bine ce mi-ai spus. Ce experiment civilizational?

- *Cel mai bine ar fi sa mai astepti putin si Zamolxe te va lamuri asupra acestui aspect.*

- Cum poate un biet program vibrational sa anihileze o intreaga retea de programe cauzale intocmite de civilizatii hiperevoluate?

- *Aceste programe nu au caracter de legitate, ci unul de rezonanta. Ele nu sunt obligatorii. Nimeni nu poate lucra impotriva liberului arbitru.*

- Ral, sunt sincer cu tine. Observ o slabiciune in „paradis”. Ceva imi spune ca lucrurile nu merg asa cum s-a planificat.

- *Nici acest raspuns nu vine de la tine.*

- Vrei sa spui ca sunt „posedat”? In ultimele zile, de mai multe ori ai spus ca unele intrebari nu sunt de la mine.

- *Nu esti „posedat”. Esti sub influenta unui camp 4D. Acest camp iti afecteaza receptorii mentali, dar si anumite structuri mentale reactive.*

- Este planul de care ai spus inainte?

- *Nu. Este vorba de altceva. Te vei lamuri curand despre ce anume te afecteaza. Linisteste-te. Iti voi face o echilibrare energetica a structurilor subtile. Sunt prea multe interferente cu structurile mentale reactive.*

Intr-adevar, in foarte scurt timp am simtit cum lucrurile incep sa se linisteasca din toate punctele de vedere. Inainte de a continua, Ral mi-a permis sa mai patrund in „oceanul” de amintiri din perioada atlanta.

Era ca un vacarm de imagini, situat undeva „dedesubtul” meu. Era diferit fata de o conexiune vibrationala. Am reusit sa percep multe alte „flash-uri”. Am simtit ca cele mai multe proveneau din perioada de dinainte de marele razboi.

Am vazut un oras gigant, dar nu atat de gigant in exterior pe cat era in interior. Am vazut in exterior foarte multe cladiri inalte, superbe, cumva asemanatoare cu cele ale marilor metropole din ziua de azi, dar se pare ca orasul interior era cu mult mai mare si mai vast. Mi se parea ca se intinde pe mai multi kilometri in interiorul scoartei terestre, iar ca intindere era cam de doua ori mai mare decat parea sa fie suprafata.

I-am spus lui Ral ceea ce percep, dar si faptul ca ceva aparte ma atrage la acest oras. Nu stiam insa ce.

- *Exista o oarecare asemanare intre situatia actuala si o anumita perioada tulbure din perioada de dinainte de marele razboi. Apropie-te. Lasa-te „alunecat” de vibratie.*

In foarte scurt timp am patruns in ceva ce parea sa fie o sala imensa. Imaginile alternau, cand imi parea goala, cand imi apareau imagini cu multimi agitate. Mi-a aparut apoi imaginea bursei new-yorkeze, cea cunoscuta din imaginile de la televizor. A fost ca o reflexie mentala. I-am spus lui Ral ceea ce percep.

- *Ai accesat imagini de dinaintea marelui razboi. Poate o suta, maxim doua sute de ani. „Deschide-te ”mai mult.*

- Nu pot sa spun nimic despre asta. Nu am niciun fel de perceptie temporala. Mi-a aparut si imaginea bursei din New York. Cred ca este vorba de ceva asemanator burselor de marfuri din ziua de azi. Nu stiu exact...

- *Incearca sa elimini imaginile din jur. Ajusteaza-ti mentalul doar asupra primei sali. Nu „incorda" mentalul. Lasa-te alunecat de vibratie.*

In foarte scurt timp, mi-a aparut o imagine deosebita. Parea ca este un fel de con format din mai multe straturi, iar fiecare strat era alcatuit din mai multe trunchiuri de con asezate concentric. O multime de suprafete curbe intretaiau aceste conuri si trunchiurile de con aferente. In jurul conurilor vedeam ceva ca niste forme de abur. I-am spus lui Ral ce percep.

- Ral, cred ca sunt afectat de experienta de acum cateva nopti. Mi se pare ca vad in interiorul salii o imagine gen „carte", asa cum am experimentat. Cred ca este vorba de o sala de spectacole.

- *Nu este o sala de spectacole. Ai intuit bine prima data. Este vorba de o bursa de marfuri din perioada de dinaintea marelui razboi. Cred ca este vorba de perioada de pana la 200 de ani inainte de marele razboi. Atunci au avut loc transformari mari in societate.*

- Nu inteleg ce e cu imaginea conurilor stratificate. Simt ca sunt enorm de multe informatii acolo.

- *Chiar sunt. Un „trunchi de con" reprezinta o anumita zona industriala. „Baza mare" a conului reprezinta situatia momentana, iar baza mica reprezinta limita de evolutie-involutie a unor procese economice.*

- Nu percep niciun fel de cifre. Doar imagini simbolice.

- *Nu ai cum sa percepi astfel de date. Nu ai un corespondent cu situatia de azi. La acea data, sistemul economic se desfasura in straturi. Angrenajul economic global era astfel conceput incat exista un autoreglaj intre cerere-oferta si evolutie-involutie.*

- Ca in ziua de azi.

- *Nu ati ajuns inca acolo.*

- Intr-adevar, mi s-a parut ca orasul este mult mai dezvoltat decat Londra, New York sau Tokyo. Imi pare fascinant. Mai ales viata orasului interior. Simt ca e mai multa activitate acolo decat la suprafata.

- *Ridica-te deasupra orasului. Observi ceva deosebit? Priveste cea mai inalta cladire.*

- Observ un semn, parca e un „6" sau mai degraba un „8" din care este luata jumatatea laterala din dreapta a partii de sus. Pe cat e de inalta cladirea, pe atat se afunda in pamant. La o oarecare distanta, cam 20-30 km, observ o intindere de apa. Cred ca e oceanul... Ral, observ un fel de mici asezari plutitoare. Parca sunt orase plutitoare. Observ si asezari subacvatice. Sunt superbe... Ce minunatie!

- *Revino la oras. Trebuie sa accesezi si alte imagini. Nu te lasa coplesit de ceea ce vezi. Revino la bursa. Este foarte important. Ai accesat vibratii dintr-o perioada extrem de importanta din viata Atlantidei.*

In scurt timp am simtit o infuzie energetica ce a avut rolul de a-mi neutraliza starea de fascinatie. Parca mi s-a inchis corpul emotional. Cu toate acestea am simtit o usoara stare de neplacere.

- Acum nu am dreptul nici macar la bucuria unei amintiri?

- *Ti-am mai spus ca veti reface Atlantida. Mult mai mareata decat a fost. Important este drumul pana acolo. Poate fi un drum dificil sau un drum mai lin. Sunt importante datele pe care le poti percepe. Fascinatia oraselor atlante iti denatureaza perceptia.*

- Nu prea pot percepe alte lucruri.

- *Nu asta e important. Acum ai acces la anumite straturi de energie si informatie. Acestea intra in contact cu „cheia" 4D si prin urmare, iti pot transmite si alte date.*

- Nu simt nimic in legatura cu ce mi-ai transmis.

- *Sunt straturi mult prea subtile. Parca erai foarte interesat de economia atlanta...*

- Acum prefer sa merg in orasele plutitoare si in cele subacvatice.

- *Vei merge si acolo. Rabdare...*

- Iar legat de dinamica economiei atlante, nu inteleg nimic. Parca este o ceata in mentalul meu. Oricum, eu eram interesat de schimbarile actuale ale vietii economice.

Vroiam sa vad daca pot gasi ceva asemanari, dar nu le pot gasi.

- *Ai accesat o perioada foarte importanta din Atlantida. Sunt foarte multe asemanari cu situatia voastra. Tu ai pastrat vie imaginea Atlantidei de dupa marele razboi, cand disparuse sistemul financiar si nu se putea face o comparatie cu situatia de acum.*

- Nu mi se parea sa fi fost o criza acolo. Am simtit inclusiv „vibratia" orasului. Era ceva neliniste, dar per ansamblu era multa pace, armonie, bucurie. Era o viata frumoasa. Incomparabil cu ceea ce simt acum.

- *Tu ai accesat aceste vibratii. Nu uita ca detii o medie a vibratiei terestre. Ea te-a condus aici. Inseamna ca ai ceva de „luat" de aici. Lasa-ti intrebarile sa vina.*

- Voi reveni cu aceleasi intrebari. Care era evolutia economica in acele vremuri? Raspunsurile tale erau evazive.

- *Pentru ca nu puteai accesa astfel de informatii. Eu degeaba emit pe o frecventa daca tu nu poti sa o receptezi. Vorbim aici de mentalitati diferite, care au alte suporturi energo-informationale. Totusi, in perioada pe care ai accesat-o vibrational, evolutia economica se apropie putin de cea actuala.*

- Doar putin? Mie mi se pare ca diferenta este imensa.

- *Sunt diferente mari, dar inca nu disparuse sistemul financiar. Existau trei straturi principale si mai multe straturi secundare de dinamica economica. Primul strat era constituit si dinamizat de planificarile facute de autoritati. Autoritatile erau formate din politicieni si oameni de stiinta. Cele mai multe resurse erau folosite de acest sistem. Apoi, exista stratul determinat de diversele organizatii industriale. Acestea actionau cu o larga autonomie financiara si erau asemanatoare marilor concerne din ziua de azi, cu deosebirea ca nu existau patronate formate din cativa indivizi, ci erau patronate de insasi cei ce munceau efectiv. Al treilea strat era dinamizat de catre micii intreprinzatori. De regula, erau mici afaceri familiare.*

- Imi pare foarte asemanator cu situatia de azi.

- *Este oarecum asemanator cu situatia de azi, dar cu deosebirea ca dinamica era mult diferita.*

- Sa luam primul plan. Spuneai ca el era coordonat de catre autoritati. Catre ce zone plecau resursele financiare?

- *Ca si acum, catre infrastructura, locuinte, structurile energetice, transport, invatamant, cercetare etc.*

- In acea vreme se activase reteaua planetara?

- *Se activase de ceva vreme. Acest lucru a determinat eliminarea sistemelor parazitare. Aici intrau atat armatele cat si sistemele aberante determinate de angrenajul alimentatie denaturata - boli diverse - industrie medicala si farmaceutica. Resursele aferente lor au fost redirectionate catre alte activitati.*

- Ziceai in urma cu cateva zile ca si acum se va petrece la fel. Nu stiu cum erau atlantii, dar cei de acum nu vor ceda atat de repede. Cu armatele poate ca va mai dura ceva, dar in ceea ce priveste angrenajul de care ai spus imi vine greu sa cred ca schimbarile vor fi atat de rapide. Zamolxe mi-a spus ca in mai putin de 100 de ani va disparea 75% din intregul angrenaj.

- *Vei trai si vei vedea.*

- Gustul si obisnuinta vor invinge. Au invins si in trecut, desi se stia foarte bine ca acest stil de viata este nesanatos.

- *Cresterea vibratiilor va determina cresterea campului personal, iar acest lucru va amplifica procesele energetice. Cine va mai continua astfel, va parasi sistemul fizic. Ti-am mai spus ca multe alte activitati, care sunt in conexiune cu acestea, vor disparea.*

- Mai este o mica-mare diferenta. Se pare ca ei aveau resurse mult mai mari. Cred ca e vorba si de diferentele de ordin tehnologic.

- *Nu este foarte relevant acest lucru.*

- Ba este. Una e cand iti muncesc robotii si alta e cand iti muncesc oamenii.

- *Problema tine de organizarea resurselor. Acum resursele sunt prost gestionate. Autoritatile de acum cauta prin toate mijloacele sa mentina un sistem economic depasit. Se folosesc sume uriase pentru aceasta.*

- Autoritatile justifica pomparea miilor de miliarde de dolari prin salvarea sistemului economic. Sunt semne ca a dat rezultate. Marile economii dau semne de revenire.

- *Au fost resurse „aruncate pe fereastra", cum spuneti voi. Criza actuala este doar primul seism. Vor urma altele. De unde vor mai scoate autoritatile guvernamentale, pentru a doua oara, alte resurse de mii de miliarde? Dar a treia? Sau a patra? Pentru ce atata efort? Pentru un muribund?*

- Toata dinamica economica actuala se bazeaza pe sistemul financiar.

- *Nu sistemul financiar este problema, ci „sistemul scheletal" al organismului financiar. Acum sunteti cu totii la momentul unui salt vibrational. Acest lucru determina implicit si un salt evolutiv din toate punctele de vedere. Vor fi schimbari majore in toate domeniile. Nici sistemul financiar nu scapa de schimbari. Cea mai mare problema o constituie faptul ca unii guvernanti nu vor sa inteleaga faptul ca vechiul sistem nu mai este viabil.*

- Au trecut si atlantii prin ceea ce trecem noi?

- *Bineinteles ca au trecut.*

- Ce solutie au gasit?

- *In loc sa pompeze sume uriase catre organisme financiare muribunde, au creat sisteme alternative de productie. S-au creat multe parcuri industriale.*

- Si toate acestea nu s-au facut prin intermediul organismelor financiare?

- *S-au creat inclusiv sisteme financiare alternative.*

- Nu stiu daca va fi valabil la noi. Imi seamana a stat in stat. Sistemul financiar este pentru stat ca sistemul circulator pentru organismul biologic.

- *S-au demarat deja multe astfel de experimente.*

- Acum? In lume?

– *Da, chiar acum sunt multe experimente legate de noi sisteme financiare. Sunt experimente secrete. Guvernantii, marii bancheri, reprezentantii marilor concerne stiu bine ca situatia actuala este fara iesire.*

–

Misterele şcolii zamolxiene

O nouă eră

În timp ce ultimele fâşii de pământ ale Atlantidei se scufundau în apele învolburate ale oceanului, la mii de kilometri distanţă, pe toate continentele, supravieţuitorii castei maeştrilor-preoţi atlanţi, dintre cei care păstrau linia nealterată a doctrinei ancestrale, pregăteau calea celor care urmau să preia ştafeta dintre generaţii.

Experimentul din Egipt a fost încununat de succes. În urmă cu 30.000 de ani s-a făcut o primă punte de legătură între Atlantida şi restul lumii. Primele cărămizi ale noii grile energetice au fost puse. Structurile energo-informaţionale ale noului ADN au fost perfect aliniate cu noua grilă energetică, iar primele programe evolutive s-au dovedit a fi un foarte mare succes.

În perioada cuprinsă între 30.000-12.000 î.Hr. Urma să se realizeze o primă joncţiune, cu implicaţii karmice, dintre civilizaţia atlantă şi cea băştinaşă primitivă. Ca urmare a acestui fapt, s-au pus bazele noilor civilizaţii de pe Terra (hiperboreană, pelasgă, neagră, galbenă).

În perioada dintre 12.000-6.000 î.Hr. Trebuia să se finalizeze distribuţia populaţiilor cu noile structuri ADN. Pentru a se realiza acest lucru s-au folosit numai câteva sute de indivizi, pentru fiecare rasă în parte. S-au folosit inclusiv înseminări artificiale. Ghidul meu

spiritual, Ramo – entitate solară –, mi-a transmis că, nu de puţine ori, o oarecare aşezare era „adormită”, şi apoi femeile erau înseminate artificial cu embrioni având ADN-ul modificat.

În funcţie de noua grilă energetică, dar şi datorită unor mici diferenţe (specifice raselor umane), noile structuri ADN mai necesitau încă anumite „ajustări”. Astfel, populaţiile erau delimitate strict către zone care impuneau o oarecare izolare. Din această cauză populaţiile au fost „lăsate” să evolueze în anumite regiuni delimitate de bariere naturale (fluvii, râuri, mări, oceane, munţi, deşert, zone aride, mlaştini etc.).

Datorită faptului că structura noului ADN era susţinută de noua grilă energetică, era normal ca în decursul timpului să devină dominantă. În cele din urmă, spre anul 6.000 î.Hr., aproape întreaga populaţie a planetei era formată din indivizi având noua structură ADN modificată.

Succesul acestor etape a fost foarte mare.

După anul 6.000 î.Hr. Urma să se desfăşoare evoluţia noii civilizaţii umane. Trebuia să fie o etapă deosebit de activă, din toate punctele de vedere. Evoluţia urma să cuprindă dinamica evolutivă a corpului emoţional şi mental, adică zona de intersecţie a primelor structuri energo-informaţionale, aferente celor două mari curente evolutive.

A fost o etapă grea din toate punctele de vedere, o etapă în care egoul părea să fie singurul suveran, materia părea să fie singurul spaţiu, iar manipularea (prin forţă, ameninţarea cu forţa, prin religii sau prin diverse curente ideologice) părea să fie singura formă de orânduire. A fost (şi încă mai este) etapa dualităţii şi a „eternei” bătălii dintre bine şi rău.

Cu toate că (date fiind faptele) celor mai mulţi le este greu să creadă că există un Dumnezeu, sau că Acestuia îi pasă de noi, mi s-a adus la cunoştinţă că planeta (inclusiv societăţile) a fost foarte atent monitorizată, observându-se fiecare detaliu.

Chiar dacă la început mi s-a părut că suntem un fel de cobai umani, supuşi unor experimente diverse (psiho-mentale şi sociale), am avut parte de experienţe (prin regres temporal) prin care am realizat că acest experiment este vital pentru o bună parte a civilizaţiilor din această galaxie şi că suntem cu toţii părtaşi la el de bună voie. Ştiam că vom experimenta o lume dură, o lume a dualităţii, a extremelor, o lume a forţei brute, o lume care părea să fie uitată de Dumnezeu.

În această perioadă, structura grilei energetice a fost ajustată vibraţional în aşa fel încât anumite legi universale să fie probate mai greu, adică era nevoie de timp pentru ca răspunsul acţiunilor (feed-back-ul) să fie clar observabil. Este una din condiţiile necesare pentru ca primele structuri energo-informaţionale ale celor două curente evolutive să se desfăşoare liber. Legea Mentalismului (Unităţii), dar şi Legea Cauzei şi a Efectului sunt, din această cauză, cel mai greu probate (observate) la nivele mai subtile. Acest lucru a dus la formarea şi dezvoltarea unui corp psiho-mental reactiv, bazat îndeosebi pe senzitiv şi emoţional. Dominante erau aşadar caracteristice regnului animal, iar dinamica omului era dominată în principal de pulsiunile instinctelor primare.

Cu toate acestea, lumea nu a fost lăsată la întâmplare. Legile Universale s-au făcut cunoscute, în diverse moduri, marilor civilizaţii. Fie că s-au numit Legile Kybalionului, fie că s-au numit Legile Belagine, Legea lui Tao, Vede, Legile lui Moise sau altele, întotdeauna Legile Universale au fost la îndemâna celor care au căutat o cale spirituală autentică. Prin ele se deschideau numeroase uşi către lumile spirituale. Divinitatea răspunde întotdeauna celor care cer cu sinceritate drumul spre lumină, iubire, armonie, evoluţie. Întotdeauna au fost oameni luminaţi (maeştri, învăţători) care să vină în sprijinul omenirii. Din păcate, foarte puţini au fost ascultaţi şi urmaţi, iar unii dintre ei au fost batjocoriţi, alungaţi, torturaţi sau chiar omorâţi.

Trist este că omenirea nu era obligată să treacă prin toate cele câte a trecut. Nu era nevoie de suferinţă! Nu erau necesare războaiele, nu erau necesare tiraniile, nu trebuia să cunoaştem forme de orânduire dintre cele mai hidoase.

Putea fi altfel...

Dacia timpurie

În urmă cu circa 50.000 de ani, după cel de-al doilea mare cataclism al Atlantidei, şi concomitent cu scufundarea ultimelor insule lemuriene din Pacific, grila energetică planetară şi-a schimbat parametrii şi s-a reorganizat. Structura energetică responsabilă de evoluţia atlanţilor a fost iremediabil compromisă datorită experimentului eşuat al Fiilor lui Belial (şi cu participarea implicită a unor rase de extratereştri din celălalt curent evolutiv). S-a schimbat inclusiv geometria unor trasee energetice.

Geea a hotărât şi ea să-şi schimbe o parte din structura eterică, pentru a se feri de tulburările energiilor telurice haotice generate de experimentul atlant, mutându-şi o parte din centrele energetice (chakra-ele) în alte zone ale lumii. Spre deosebire de oameni, Geea îşi schimbă la intervale regulate poziţia chakra-elor, în funcţie de diferite evenimente geologice. Aceste schimbări au loc, de regulă, la intervale de milioane de ani, dar în anumite condiţii se pot face şi la intervale mai scurte, de zeci de mii de ani.

Trebuie spus că planeta noastră dispune de trei sisteme energetice, care prezintă diferite compatibilităţi cu sistemul energetic uman.

Primul sistem energetic este determinat de structura eterică a planetei. Se exclude orice legătură cu regnul vegetal, animal şi uman. Acest sistem energetic determină variaţiile gravitaţionale, electromagnetismul, curenţii telurici (forţa vitală planetară) precum şi relaţia cu alte corpuri cereşti (prin câmpurile planetare).

Al doilea sistem energetic este determinat de structura eterică a Geei. Geea este o structură vie, un organism planetar, şi face parte din clasa unor fiinţe superioare. Prin structura sa, sunt susţinute toate fiinţele vii de pe planetă, începând cu primele forme de viaţă vegetală şi până la om. Ea dispune, asemenea fiinţelor umane, de mai multe centre energetice (chakra-e), prin care se conectează la energiile universale. De asemenea, Geea dispune de o vastă reţea de canale energetice principale şi secundare, care determină dinamica propriului organism planetar.

Al treilea sistem energetic are rol de accelerator evolutiv şi este de tip grilă. Grila energetică e alcătuită dintr-o serie de structuri energo-informaţionale, dispuse de-a lungul planetei sub diverse geometrii multidimensionale, şi este creată în colaborare cu fiinţele de lumină din centrul galaxiei şi alte civilizaţii (cu precădere lyrani) reprezentând diversele confederaţii galactice. Ele se prezintă ca nişte extensii ale corpurilor energetice umane, având un rol cauzal în dinamica şi evoluţia regnului uman.

După destrămarea grilei energetice atlante, s-a hotărât de comun acord ca următoarea grilă să fie dispusă în rezonanţă cu structura eterică a Geei. Prin urmare, existau anumite zone de-a lungul planetei, în care noua grilă energetică prezenta variaţii de „maxim şi minim potenţial", adică erau zone în care evoluţia, sub diferite aspecte, putea avea un potenţial mult mai mare decât în alte zone.

Unul dintre centrele energetice ale planetei, echivalentul centrului anahata la om, este în această zonă geografică. Geea a pregătit de mult timp schimbarea, iar zona a fost astfel aranjată încât să susţină din punct de vedere structural o asemenea sarcină. Se ştie că, la om, anahata este centrul de legătură între sistemul energetic inferior (alcătuit din muladhara, swadisthana, manipura) şi cel superior (alcătuit din vishuddha, ajna, sarashrara), deci între energiile pământene şi cele cereşti. De asemenea, anahata este în directă legătură cu fluxul sanguin şi fluxul electro-magnetic, având un rol principal în buna funcţionare a organismului fizic şi psihomental.

La o privire de ansamblu asupra geografiei ţării noastre, se poate observa că distribuţia formelor de relief este bine închegată şi armonioasă, având o treime munte, o treime şes şi o treime dealuri, fiind deci o zonă ideală pentru un asemenea centru energetic. Dar nu doar aceste aspecte au contat. Energiile telurice prezintă şi ele anumite convergenţe în acest spaţiu geografic.

În anumite medii ezoterice occidentale se crede că anahata planetei s-ar afla în sudul Angliei, la Glastonbury şi Shaftesbury, dar zona nu prezintă caracteristicile necesare

pentru a proba acest lucru. Acolo este într-adevăr o zonă energetică foarte importantă, dar nu este anahata planetei. De altfel, anahata nu se putea desfăşura pe o zonă atât de mică. Viitorul apropiat va demonstra acest lucru, fără doar şi poate.

Dată fiind noua situaţie, s-a hotărât ca în zonele în care s-au regrupat o parte din centrele energetice ale Geei, să se construiască pilonii de bază pentru noua grilă planetară. Acest lucru presupunea construirea unor centre specializate, prin care se făcea conexiunea, reglajul, amplificarea şi distribuţia fluxurilor energetice, lucrându-se cu o paletă foarte largă de frecvenţe vibraţionale.

Această zonă geografică este importantă din două motive. Primul ar fi că suntem situaţi chiar în centrul anahata al Geei, iar al doilea, că unul dintre pilonii de bază ai grilei energetice este tot în această zonă. Acest aşa-zis pilon de bază cuprinde un centru principal şi mai multe centre secundare. Centrul principal este reprezentat de o piramidă energetică extrem de complexă şi de puternică, având un rol capital în energetica actualelor şi viitoarelor transformări planetare. Această piramidă este poziţionată în zona actualului Parc Naţional Retezat. Centrele secundare sunt poziţionate în zonele: Rarău, Ceahlău, Hăşmaş, Bucegi, Defileul Văii Oltului, zona Herculane, Parcul Naţional Porţile de Fier, Gugu, Defileul Văii Jiului, Parâng, Munţii Orăştiei, zona Roşia Montană. Toate aceste centre sunt interconectate prin structura energo-informaţională a matricei carpatice. Mai sunt alte trei centre energetice secundare care nu au o legătură directă cu matricea carpatică, dar prezintă numeroase legături indirecte (energetice). Acestea se află în munţii Maramureşului, munţii Dobrogei, iar cel de-al treilea se află în largul Mării Negre.

În aceste zone speciale sunt poziţionate mai multe instalaţii energetice, care au rolul de a amplifica energiile naturale (telurice, magnetice, gravitaţionale etc.), energiile specifice Geei (diferite vortexuri, energii elementale) şi de a face legătura cu structurile energo-informaţionale umane.

Transformările care au loc la ora actuală în lume, şi care se vor amplifica din ce în ce mai mult, vor fi nu numai exterioare, datorită trecerii prin „centura fotonică” (banda energetică de înaltă vibraţie), ci şi interioare, vizând o serie de transformări radicale la nivelul conştiinţei.

Piramida din Retezat a fost construită în urmă cu aproximativ 12.000 de ani, odată cu începerea celei de-a doua etape de tranziţie, cu puţin timp înainte de cataclismul final al Atlantidei. Conform datelor primite de la Zamolxe şi Ral, piramida din Retezat a fost construită de atlanţi, dar la finalizarea ei au mai contribuit şi lyranii, alături de fiinţele de lumină din centrul galaxiei. Această piramidă energetică se află la o oarecare adâncime în scoarţa terestră şi este „aşezată” pe un spaţiu cristalin pur. Practic, piramida este formată din circuite energetice, structura cristalină fiind doar suportul acestora. Se ştie că masivul Retezat este alcătuit din roci cristaline, iar o perioadă de timp chiar a fost o exploatare de cuarţ la una din poalele masivului (Uricani, Valea Jiului). Din unele surse locale am aflat că ar fi zăcământul cel mai pur din Europa. Nici nu este de mirare!

Piramida este structurată pe şapte niveluri: primele patru niveluri au fost proiectate şi executate de atlanţi, nivelurile cinci şi şase de lyrani, iar nivelul şapte de către fiinţele de lumină. Este o piramidă construită în baza şapte şi cu salt vibraţional pe multiplu de şapte. Accesând primul nivel, se poate accede pe un plan în care vibraţia creşte de până la şapte ori mai mult. Accesând al doilea nivel, se poate accede pe un plan unde vibraţia creşte de până la 49 de ori; pe al treilea creşte până la 343 de ori şi tot aşa, până se atinge ultimul plan, în care vibraţiile ajung de până la 823.543 ori mai puternice, adică şapte la puterea a şaptea. Este greu de imaginat şi nivelul doi, darămite ultimul nivel.

Piramida s-ar prezenta ca o formidabilă maşinărie vibraţională, fiind de o complexitate extraordinară. Mi-a fost permis să fac o scurtă „vizită” în primele structuri, iar ceea ce am perceput îmi depăşeşte nu numai nivelul de înţelegere, dar şi imaginaţia. De exemplu, accesând şi integrând al doilea nivel vibraţional, se poate mări durata de viaţa la peste 450 de ani, iar la nivelul trei se poate ajunge la aproape 900 de ani, adică o medie a primilor oameni atestaţi de Biblie. Este greu de crezut aşa ceva, dar Zamolxe mi-a spus că realitatea

va demonstra acest lucru. Aici vor fi primii oameni care vor depăşi cu mult vârsta de 120 de ani şi care vor păstra vigoarea şi vitalitatea unui om, în deplinătatea puterilor fizice şi mentale.

Totuşi, rolul primordial al acestei piramide este de a asista şi ajuta întreaga civilizaţie umană să treacă spre un nou nivel de conştiinţă, desigur superior. Această piramidă poate oferi un ajutor extraordinar de mare, din toate punctele de vedere, fiindcă este în conexiune directă cu toate centrele energetice planetare. Zamolxe mi-a spus că în viitorul foarte apropiat voi putea transmite cum se poate accesa primul nivel. Tot atunci mi se va permite să dezvălui şi traseul energetic vital, precum şi o parte din geometria sacră a acestei zone geografice.

Referitor la construcţiile megalitice din zona Munţilor Orăştie, Zamolxe mi-a transmis că, iniţial, acestea au fost folosite ca spaţiu vital pentru elita castei preoţilor atlanţi. Au fost construite două mari centre, o piramidă şi o gigantică structură paralelipipedică. Piramida este construită în principal din rocă şi este la scara 1:2 faţă de marea piramidă din Egipt, iar structura paralelipipedică are un volum de câteva ori mai mare decât piramida egipteană.

Piramida ascunsă din zona Munţilor Orăştie este chiar mai eficientă decât piramida egipteană în ceea ce priveşte accesul la anumite energii subtile, din cauza faptului că este construită în zona de convergenţă dintre diverse câmpuri de energie subtilă telurică şi fluxuri energetice specifice centrului planetar anahata. Pe de altă parte, uriaşa structură paralelipipedică a fost practic sculptată dintr-un masiv muntos. În interiorul ei au fost create spaţii speciale, având diferite forme bazate pe geometria sacră. Ele nu au doar rolul de captatori energetici, ci formează şi circuite destul de complexe, asemănătoare circuitelor electronice, dar că, în loc de electroni, aici se folosesc energii din mai multe spectre de vibraţie. În aceste centre, atlanţii care nu reuşiseră să se elibereze (care nu învăţaseră lecţia planetei), puteau continua să evolueze folosind energetica acestor centre, caz în care evoluţia lor era mult amplificată. Aceste centre suplineau destul de bine fosta grilă energetică atlantă.

Când ultimii atlanţi au părăsit zona, lăsând astfel să se desfăşoare noul program evolutiv (în jurul anului 6.000 î.Hr.), au fost nevoiţi să predea ştafeta noii generaţii. Pentru a realiza aceasta, au selectat şi pregătit mai mulţi băştinaşi (vechii daci). Ei au fost primii iniţiaţi ai noii ere. Sunt cunoscuţi în tradiţia strămoşească sub denumirea de „moşi". Chiar dacă nu puteau fi pregătiţi asemenea maeştrilor-preoţi atlanţi (din cauza structurii lor energo-informaţionale), aveau totuşi avantajul purităţii sufletului, fapt care i-a avantajat foarte mult la înţelegerea naturii divine a omului şi a unicităţii sufletelor. Pe de altă parte, multe entităţi superioare (inclusiv Ral), au făcut „coborâri vibraţionale" până la nivelul energetic primar, în special pentru a facilita salturile de conştiinţă ale moşilor. Moşii erau aproape permanent în contact cu entităţile superioare şi lucrau extrem de eficient cu fluxurile energetice ciclice ale naturii. Erau adevărate focare de iubire, echilibru şi înţelepciune pentru ceilalţi.

În momentul când Zamolxe mi-a facilitat o călătorie astrală în acele vremuri străvechi, am simţit energii care erau absolut incredibile, dar nu erau extraordinare datorită forţei acestora sau datorită intensităţii lor, ci era vorba de puritatea lor, de prospeţimea acestor energii. Parcă aş fi fost în grădina raiului. Simţeam că nu mai am nevoie de nimic altceva. De nimic! Dispăruse orice fel de resentiment legat de Atlantida. Toată oboseala psihică ancestrală, a zecilor de mii de ani de tulburări din Atlantida, care reveniseră la suprafaţă din pricina regresiilor, şi care continuau să mă afecteze, au dispărut rapid în acele momente. Fluxul energetic al centrului terestru anahata are o puritate, o forţă şi o prospeţime cum nu se poate spune în cuvinte. Este asemenea suflului lui Dumnezeu, care curăţă, reface, întăreşte şi vindecă orice.

Moşii din vechime erau conectaţi la acest flux divin. Ei nu parcurgeau nicio cale şi nici nu trebuiau să înveţe nimic. Ei nu trebuiau decât să fie! Pur şi simplu! Divinitatea făcea totul prin ei. Erau instrumentul perfect, datorită purităţii lor. Pare de domeniul

fantasticului, dar aşa se prezenta situaţia. În preajma lor, dispărea orice fel de îndoială, orice fel de durere, orice fel de conflict. Fiind atât de puri sufleteşte, puteau accesa fluxuri energetice extrem de puternice, facilitând manifestări care par de domeniul fantasticului. Nu numai că puteau vindeca orice fel de boală, dar puteau acţiona chiar şi asupra matricei informaţionale, regenerând ţesuturi distruse şi chiar membre. Nu ei lucrau, ci puterile divine lucrau prin ei. Erau canale perfecte pentru manifestarea divinităţii!

Pregătirea unui moş se făcea altfel de cum se pregăteau preoţii atlanţi. În momentul când fiinţele spirituale responsabile de evoluţia grupurilor (cele care coordonau populaţiile locale) detectau un candidat la titlul de „moş", el era îndrumat (se acţiona asupra corpului energetic şi mental) spre anumite zone speciale izolate. Apoi era supus unor intervenţii asupra corpului energetic. Aceste intervenţii erau făcute atât de către supravieţuitorii atlanţi cât şi de către echipaje ale Confederaţiei Galactice. Pe teritoriul spaţiului românesc (şi nu numai), mai sunt câteva centre izolate, unde îşi desfăşoară activitatea o parte dintre supravieţuitorii atlanţi, dar activitatea lor este strict reglementată, neintervenind decât în anumite condiţii. În numeroasele ieşiri în astral, am detectat prezenţa lor, dar nu mi s-a permis nici localizarea acestor centre (păreau a fi baze subpământene) şi nici contactul telepatic. Din câte mi-a spus Ramo, rolul lor este de a veghea asupra „bunului mers al lucrurilor", adică de a proteja reţeaua energetică a Carpaţilor şi, câteodată, de a ajuta anumite persoane. Nimic mai mult. Nu au voie să intervină în evoluţia maselor decât în situaţii excepţionale.

Referitor la pregătirea moşilor, acestora li se ataşau de corpul energetic anumite matrice energetice complexe, care aveau rolul de a amplifica dinamica fluxurilor unor trasee energetice. Pas cu pas, erau aduşi în zona de acţiune a nivelului 3 al piramidei din Retezat. Moşii nu aveau nevoie de o pregătire specială deoarece nu trebuiau să se „cureţe" de niciun fel de reziduu psihometal, ei neavând „karmă" de curăţat şi niciun corp reactiv dezvoltat. Practic, ei aveau nevoie de o oarecare perioadă de izolare pentru a se adapta noilor vibraţii înalte, fiind apoi pregătiţi pentru a deveni canale perfecte de manifestare a luminii.

În acele vremuri, piramida energetică din Retezat funcţiona la nivelul 3, având activat un câmp de acţiune pe o rază de numai 50-60 km. Nimeni dintre ceilalţi băştinaşi daci nu locuia în raza câmpului piramidei, ci numai moşii, doar ei fiind capabili de a suporta asemenea vibraţii înalte. Din această cauză ei puteau manifesta puteri vindecătoare excepţionale. Acest câmp le facilita nu numai accesul la energii extraordinar de puternice, dar erau ajutaţi şi din alte puncte de vedere. Puritatea sufletească şi mentală a moşilor le facilita comunicarea telepatică fără mari eforturi. Erau într-o strânsă legătură telepatică între ei, dar se puteau conecta şi la spiritele egregor (de grup) ale naturii, adică la fiinţe spirituale şi energetice care cooordonau evoluţia regnului mineral, vegetal, animal şi elemental.

Pentru oamenii acelor vremuri, moşii erau asemenea zeilor, căci nu îmbătrâneau şi nici nu dădeau greş în ceea ce făceau. Nimeni nu ştia unde locuiesc. Erau câteodată văzuţi în preajma cetăţilor, şi mai cu seamă în preajma copiilor. Aveau plete albe ca neaua, dar pielea feţei le era fină ca a pruncilor. Nimeni nu i-a văzut mâncând sau bând ceva. Se spunea că deseori vin în vis acelora care au inima curată. Nimeni nu ştia cât trăiau. Prin bătrâni circula zvonul că multe sute de ani, iar atunci când le venea vremea, se aşezau într-un vârf de munte, şi la răsăritul soarelui lumina din suflet le răzbea trupul şi apoi se unea cu lumina soarelui. Moşii trăiau şi mureau altfel...

A fost o perioadă ca în poveşti. La început n-am vrut să spun nimic despre acea perioadă, căci nu afundarea în trecut este soluţia prezentului, şi nici hipnoza unui viitor de aur. Totuşi, Zamolxe mi-a cerut să trec câteva rânduri despre ei. Dacă tu, cel ce citeşti aceste rânduri, ai simţit o atingere specială în inimă, referitor la moşi, înseamnă că demult, cu mii de ani în urmă, ai cunoscut şi tu un moş. Sau poate că ai fost unul dintre ei... Adu-ţi aminte că altfel trăiai şi altfel mureai!

Între 6.000 şi 2.000 î.Hr. Noua grilă a fost stabilizată şi s-a „ancorat" cu bine în cadrul structurilor energetice planetare şi ale Geei (cea care susţine regnurile vegetal, animal,

elemental şi uman). La fel ca şi alte centre vitale din lume, piramida energetică din Retezat şi-a „răcit” şi ea activitatea, dezactivându-se pas cu pas nivelurile 3 şi 2, rămânând activ doar primul nivel. Chiar şi aşa, primul nivel era accesat numai în anumite condiţii, necesitând „chei” speciale de intrare. În aceste condiţii era normal să apară o involuţie în ceea ce priveşte capacitatea omului de a accesa energiile înalte. Acest lucru a dus la folosirea accentuată a corpului mental şi la forme de organizare din ce în ce mai complexe. Din cauza scăderii anumitor capacităţi (intuiţie, telepatie), oamenii au fost nevoiţi să-şi folosească tot mai mult partea analitică a creierului. În cele din urmă, pentru înlesnirea comunicării, s-a folosit scrisul şi simbolismul. Acel simţ natural, de uniune cu Totul, s-a atrofiat în cele din urmă şi odată cu aceasta a apărut cumplita senzaţie de separare şi neputinţă.

Ego-ul revenise pe tron. De fapt, acesta era planul. De aici trebuia plecat...

Perioada marilor preotese

Pentru o lungă perioadă de timp, activitatea religioasă şi administrativă a vechilor daci era condusă de către marile preotese. Acestea deţineau cele mai înalte funcţii, statutul lor fiind unul cu totul special. Chiar şi în cadrul familial, femeile aveau un statut superior. Astfel, o femeie putea alege un alt bărbat pentru convieţuire, însă un bărbat nu avea această libertate. Interesant este faptul că nimeni nu punea la îndoială „superioritatea” femeii. Ea era cea care avea trăsăturile cele mai armonioase şi, bineînţeles, numai ea era cea care „ţesea” trupurile urmaşilor. La toate acestea se adăuga şi faptul că ciclul menstrual era aliniat cu ciclul lunar, de unde „dovada” că zeii le considerau doar pe ele demne de a conduce lumea. Preotesele şi-au impus supremaţia în religie datorită faptului că aveau capacităţi mai mari de accesare a energiilor subtile decât bărbaţii. Structura energo-informaţională a noii grile era „setată” în aşa fel încât femeile erau mult mai avantajate (energetic, emoţional, mental) pentru recepţia energiilor planetare şi elementale. Ritualurile lor erau secrete şi, prin ele, se accesau şi se foloseau energii subtile destul de puternice. Preotesele erau puternice, temute şi foarte respectate. O bună perioadă de timp au dominat societatea vechilor daci.

Matriarhatul din zona noastră avea o ierarhie formată din trei clase. În vârful piramidei sociale erau preotesele, urmau conducătoarele de comunităţi (având rol de administratori), apoi erau temutele gărzi armate. Acestea din urmă mai sunt cunoscute şi sub denumirea de amazoane. Chiar dacă acest cuvânt poate stârni un uşor zâmbet vânjoşilor „luptători masculi” din ziua de azi, este foarte puţin probabil ca într-o dispută directă, un bărbat să poată învinge o amazoană. Voi explica mai târziu de ce.

Pentru toate cele trei categorii, pregătirea începea de la o vârstă destul de fragedă. Doar preotesele erau cele care decideau ce este mai bine pentru viitoarea femeie. Ele erau cele care aveau o percepţie suficient de bună şi de rafinată astfel încât să descopere tendinţele şi talentele înnăscute ale copiilor. Toate fetiţele erau obligate să urmeze o formă arhaică de şcolarizare, însă băieţii nu aveau acest drept. Bărbaţii erau consideraţi apţi doar pentru munca fizică şi pentru alte activităţi „casnice”. Cel mai înalt grad pe care îl putea primi un bărbat, era de supraveghetor sau gestionar al unor bunuri ale comunităţii.

Încă din cele mai fragede vremuri, fetelor li se inoculau în mental faptul că sunt superioare bărbaţilor din toate punctele de vedere. Cele care erau selectate pentru calitatea de preotese urmau o lungă perioadă de pregătire, după care urmau testele. Unele teste erau extrem de dure. În general, pregătirea se desfăşura în trei etape, existând trei trepte de iniţiere. Fiecare treaptă dura trei ani.

Se considera că, odată cu apariţia primului ciclu menstrual, fetele erau apte pentru a parcurge prima treaptă. În cadrul **primei trepte,** se formau grupe de câte zece fete, iar acestea erau conduse de către o preoteasă, care avea rolul de învăţător sau de maestru. Aceasta avea obligaţia de a le preda cunoştinţe secrete despre rolul plantelor, pietrelor,

arborilor şi mai ales despre influenţa tainică a soarelui şi a lunii. Toate plantele cu proprietăţi tămăduitoare din diverse zone erau foarte bine cunoscute de către preotesele–învăţător şi ulterior predate aspirantelor. Erau cunoscute nu numai proprietăţile lor curative, dar şi în ce perioadă aveau cea mai mare eficienţă, în funcţie de anumite conjuncturi astrale. În acest sens, preotesele întocmiseră un fel de calendar, în care plantele tămăduitoare aveau un maximum de eficienţă, în funcţie de fazele lunii şi de alte evenimente ciclice ale naturii (anotimpuri). Astfel, pentru aceeaşi afecţiune, în perioada de iarnă se foloseau unele poţiuni de plante, vara altele, primăvara şi toamna altele. Preotesele ştiau foarte bine că atât plantele, cât şi pietrele sau arborii, au doar rolul de a ajuta organismul în procesul de vindecare sau refacere.

După ce aspirantele primeau toate cunoştinţele despre plantele, arborii şi pietrele cu efect tămăduitor, se trecea la etapa cunoaşterii şi înţelegerii dinamicii elementale. Pământul, apa, aerul şi focul erau atât elementele constitutive ale naturii cât şi ale omului. În această primă treaptă se trata la modul superficial dinamica elementală, şi se aveau în vedere doar întocmirea unor forme simple de horoscop. În acele vremuri oamenii erau asociaţi cu elementele şi arborii. Aşa-zisul horoscop druidic pe baza arborilor îşi are obârşia în aceste locuri din perioada matriarhatului. Horoscopul preoteselor era ceva mai complex, fiind structurat pe trei straturi.

Primul strat era în funcţie de locul naşterii, şi se avea în vedere distribuţia elementală. Astfel, fiecare avea un cod elemental format din zece părţi. Cine era născut într-o zonă muntoasă şi avea o apă curgătoare lângă zona în care convieţuia, se considera că avea cinci părţi pământ, două de apă, două de aer şi doar una de foc. Cine era născut la şes, fără o apă curgătoare alături, se considera că are patru părţi pământ, patru de aer, o parte de apă şi una de foc. Dacă exista un lac în apropiere, se scădea o parte din aer şi se adăuga la apă etc. Astfel, se întocmea punctajul în funcţie de caracteristicile zonei de naştere, iar un element avea maximum cinci părţi. Foarte rar o preoteasă acorda două părţi pentru elementul foc. Focul era considerat cel mai preţios element, iar un punctaj mai bun era acordat doar dacă preoteasa simţea puternic acest element (energia specifică) în ochii copilului.

Al doilea strat al horoscopului avea patru substraturi şi se întocmea în funcţie de vegetaţia zonei. Spre deosebire de druizi şi celţi, care au preluat doar o mică parte a horoscopului, preotesele dacice includeau în al doilea strat, pe lângă arbori, şi diverse specii de plante şi flori.

Arborele era de natură să asigure vigoarea, forţa, vitalitatea, rezistenţa şi trebuia să fie păstrată o legătură tainică cu acesta pe toată durata vieţii. Obiceiul dacilor, de a planta un copac la naşterea fiecărui copil, îşi are rădăcina din vremea matriarhatului. Trebuie ţinut cont de faptul că vechii daci, şi în special preotesele, aveau o strânsă relaţie cu natura. Ei respectau şi iubeau natura la fel cum îşi iubeau mamele; între ei şi natură se păstra o legătură tainică pentru toată viaţa. Preţuiau nespus de mult tot ce însemna regnul vegetal şi animal; chiar şi cele mai neînsemnate plante sau gâze erau foarte importante pentru ei. În acest fel se păstra o legătură foarte strânsă între energetica Geei şi propriul lor sistem energetic. În primele două substraturi intrau 20 de arbori. Zece erau sălbatici (în funcţie de zonă puteau fi: stejarul, fagul, bradul, salcia, plopul, teiul, pinul, ulmul, gorunul, carpenul – primul substrat), iar zece erau fructiferi (aici puteau intra: mărul, prunul, părul, vişinul, corcoduşul, alunul, cireşul, castanul, nucul, gutuiul – al doilea substrat). Fiecare arbore avea un anumit specific în cadrul horoscopului. Se considera că arborele sălbatic este cel care asigura tăria, forţa, puterea. De asemenea, exista credinţa că arborele sălbatic este în legătură cu puterea ascunsă din om (subconştientul). De asemenea, fiecare pom fructifer avea o însemnătate aparte, având rolul de a coordona, determina, dinamiza, fiind în legătură cu puterea conştientă, dobândită prin efort. Şi aici, exista un fel de punctaj în care se găseau câteva specii de arbori sălbatici şi pomi fructiferi. Sistemul era tot în baza 10, adică se puteau acorda mai multe părţi pentru un arbore, dar nu mai mult de cinci. Al treilea substrat era format din diverse specii de plante, iar al patrulea de flori. Bineînţeles că plantele şi florile aveau şi ele anumite caracteristici, fiind în legătură cu capacitatea de

relaţionare, de exprimare, de a manifesta echilibrul, frumosul, armonia etc.

Al treilea strat al horoscopului era dat de poziţiile astrelor. Existau şi aici două substraturi. Unul era dat de influenţele Soarelui şi Lunii, iar cel de-al doilea substrat, de zece corpuri cereşti. Cinci erau planete: Venus, Marte, Mercur, Jupiter, Saturn, iar cinci erau stele, cunoscute acum sub numele de Sirius, Vega, Canopus, Capella şi Arcturus. Acestea erau corpurile cereşti cele mai strălucitoare de pe bolta cerească şi era normal să conteze mai mult. Deşi preotesele nu aveau cunoştinţe temeinice de astronomie, ştiau că planetele au o altfel de influenţă decât stelele. Se ştie că planetele nu prezintă scintilaţii asemenea stelelor.

În cadrul substratului, fiecare corp ceresc în parte determina o anumită evoluţie specifică. Şi aici exista un fel de punctaj în funcţie de naştere. Dacă cineva era născut în mijlocul zilei, iar Luna nu era prezentă pe cer, se considera că are 9 părţi Soare şi doar una Luna. Dacă ar fi fost prezentă şi Luna atunci ar mai fi crescut punctajul (în funcţie de faze) pentru ea. Cel născut noaptea avea, evident, un punctaj mai mare al Lunii. Pentru al doilea substrat se ţinea cont de prezenţa corpurilor cereşti amintite.

În general, „horoscopul natal" întocmit de preotese era destul de complex, iar interpretarea necesită o pregătire şi o experienţă temeinică. Toate straturile şi substraturile erau dispuse în formă de cercuri concentrice, iar o preoteasă putea „citi" aproape totul despre persoana în cauză şi putea vedea destul de clar care erau tendinţele de viitor.

Tot în cadrul primului ciclu de trei ani, tinerele aspirante erau pregătite în ceea ce azi putem numi psihologie, drept şi sociologie. Învăţau cum să domine grupurile, cum să le motiveze în diverse acţiuni, cum să organizeze treburile comunităţii şi cum să menţină echilibrul şi buna orânduire. Existau şi legi, care erau cunoscute şi respectate de toţi, iar cei care le încălcau erau aspru pedepsiţi; pentru anumite delicte grave erau chiar condamnaţi la moarte.

Tot în cadrul primului ciclu de trei ani, aspirantele erau învăţate să lucreze cu un limbaj simbolic destul de complicat. Preotesele comunităţilor aveau un fel de bibliotecă, formată din bucăţi subţiri de lemn, pe care erau gravate toate cunoştinţele. În prealabil, bucăţile de lemn erau tratate cu anumite fierturi de plante pentru a se asigura o duritate şi o rezistenţă mai mare În general se foloseau simboluri cuneiforme în combinaţie cu cercuri, triunghiuri şi pătrate. Se folosea atât cărbunele cât şi culori extrase din anumite plante şi flori (într-o conexiune vibraţională ulterioară mi s-a transmis că simbolistica celor mai mari secrete era făcută cu firele de păr ale preotesei). Biblioteca preotesei comunităţii era împărţită în trei părţi. În prima erau gravate simbolurile tuturor plantelor, pietrelor şi arborilor care aveau puteri tămăduitoare, poţiunile şi modul de realizare, precum şi calendarul prin care se maximiza efectul lor. În altă parte a bibliotecii, marea preoteasă avea „certificatele de naştere" ale fiecărui membru al comunităţii, în care erau gravate toate caracteristicile de naştere, adică punctajele pentru fiecare strat şi substrat în parte, de care am amintit mai înainte. În acest fel, preoteasa ştia care sunt talentele şi tendinţele pentru întreaga comunitate. Aceste horoscoape erau atât de exacte încât, în funcţie de ciclurile naturale, preoteasa putea percepe cu exactitate foarte multe evenimente personale. A treia parte a bibliotecii conţinea informaţii despre accesarea energiilor elementale (foc, apă, aer, pământ), accesarea şi folosirea energiilor subtile ale Lunii, Soarelui şi a energiilor cereşti (câmpurile energetice planetare), precum şi modul de accesare ale spiritelor naturii (mineral, vegetal, animal). Această parte a bibliotecii avea o simbolistică specială, imposibil de descifrat de către necunoscători.

După cei trei ani de studii şi practică neîntreruptă, tinerele aspirante erau testate, şi în funcţie de rezultate, marea preotească decidea cine putea merge mai departe, şi cine nu.

A doua treaptă începea de regulă după cel puţin un an de practică efectivă, alături de o preoteasă a unei comunităţi. În general, fiecare preoteasă avea în subordine câteva asistente, absolvente a primei trepte de pregătire. Aspirantele pentru cea de-a doua treaptă erau testate suplimentar (după ce treceau testele de la sfârşitul primei trepte), timp de un

an, sau chiar mai mult, de către preoteasa comunităţii. De regulă, era vorba de verificarea cunoştinţelor legate de simbolistica plantelor, arborilor şi pietrelor tămăduitoare, dar şi a modalităţilor prin care aceste învăţături erau valorificate, precum şi verificarea aptitudinilor de a descifra complicata structură a straturilor şi substraturilor horoscopului. Având în vedere caracterul special al treptei următoare, preoteasa le pregătea pas cu pas pe aspirante pentru „materiile" acesteia. Preoteasa unei comunităţi era în mod obligatoriu absolventă a treptei a doua, deci ştia foarte bine cu ce anume se vor confrunta aspirantele.

Treapta a doua era cu totul diferită faţă de prima şi era împărţită în două părţi. Dacă în prima treaptă se punea accentul pe aspectele ce ţin de disciplină, cunoştinţele dobândite, logică, psihologie, administraţie (desigur, la nivelul unei societăţi mult mai simple), în treapta a doua de iniţiere se intra în domeniul autocunoaşterii profunde. Dacă, de prima treaptă, de regulă, din zece fete doar trei sau patru reuşeau să treacă, de treapta a doua doar una din zece reuşea aceasta. Din cauza tehnicilor extrem de dure, cele mai multe abandonau treapta încă din primul an.

În primul an al celei de-a doua trepte trebuia să se realizeze autocontrolul corpului senzitiv, iar în al doilea şi al treilea an, autocontrolul corpului emoţional şi mental. Antrenamentele erau extrem de dure, şi se poate spune că ar fi aproape de netrecut în ziua de azi.

Tehnicile de autocontrol vizau ducerea la extrem a tuturor simţurilor fizice şi emoţionale. Toate acestea se realizau numai prin penitenţe şi tehnici dure.

Existau mai multe etape de realizare a autocontrolului. Prima etapă cuprindea:

- **Postul alimentar**; se exersa de regulă din primele zile şi se ajungea până la 15-30 zile în care se consuma doar apă. Acest post curăţa corpul fizic, regla corpul energetic şi se elibera o parte din balastul emoţional din inconştient. Se realiza şi un bun control asupra senzualităţii. Senzualitatea (cu precădere la persoanele tinere) este în strânsă legătură cu apetitul culinar, de aceea postul era (şi este) un instrument extrem de eficace de autocontrol. Postul prelungit eliberează fiinţa de multe temeri ancestrale.

Referitor la post, în mod special pentru postul lung, trebuie spus că aspirantele erau foarte bine pregătite. Preoteasa ştia despre etapele prin care trecea aspiranta şi îi dădea indicaţii despre cum trebuia să abordeze postul din punct de vedere mental. În general, cel mai greu era în perioada cuprinsă între a treia şi a şaptea zi, după care aspiranta reuşea să-şi controleze relativ uşor starea, apoi urma perioada de după cea de-a 15-a zi, când se intra într-o altă etapă grea.

- Înfrânarea limbii; era o formă de autoizolare şi se exersa în două etape. Prima etapă presupunea abţinerea de a vorbi, fără a părăsi grupul, iar a doua etapă presupunea izolarea la o oarecare distanţă de grup, pentru câteva zeci de zile. Deşi pare a fi un post uşor, de foarte multe ori aspirantele nu puteau face faţă fără ajutorul preotesei. Era o etapă în care se iniţia autocunoaşterea, astfel că aspiranta era îndrumată să-şi observe reacţiile sufletului şi ale minţii, atunci când limba tace. Sunt prea puţine de spus aici. Se lucrează de regulă cu senzaţii şi stări care cu greu pot fi transpuse în cuvinte. Înfrânarea limbii şi izolarea amplifică tendinţele de dezordine mentală, şi dacă nu se realizează autocontrolul, pot apărea grave tulburări la nivelul sistemului nervos. Era etapa în care egoul aspirantei era lovit foarte puternic, dar totodată aveau loc anumite deschideri la nivelul intuiţiei.

- Înlănţuirea trupului; presupunea activitatea doar pe o suprafaţă de câţiva metri pătraţi. Practic, nu aveau voie să se deplaseze mai mult decât le permitea lungimea corpului. De regulă, „priponeala" avea loc într-o mică peşteră, scorbură de munte sau cavernă, şi se considera a fi una dintre cele mai dure teste, deoarece se realiza concomitent cu postul alimentar. La acest stadiu intervin foarte puternic impulsurile instinctului de supravieţuire şi de adaptare. Corpul fizic simte că este suspus unor presiuni foarte mari, şi astfel intervine energic. Foarte puţine aspirante reuşeau din prima încercare. Cine reuşea să fie deasupra acestor impulsuri, prin ridicarea gradului de conştienţă, dobândea un bun autocontrol asupra corpului şi scăpa de foarte multe caracteristici ce ţin de regnul animal. O serie de temeri erau depăşite prin această tehnică, iar aspiranta căpăta din ce în ce mai

multă încredere în propriile puteri interioare.

- Postul somnului; presupunea privarea de somn pentru mai multe zile. Se asocia cu postul alimentar şi cu postul limbii. Aspiranta era îndrumată să-şi observe schimbările din planul senzitiv, emoţional şi mental, pentru a realiza echilibrul în condiţii de presiune.

În cadrul primului an, cel puţin o dată, aspiranta alterna perioada de zi cu cea de noapte. Schimbarea bioritmului natural, alături de alte penitenţe, determină o serie de reacţii la nivel biologic şi emoţional. În perioada cât aspiranta era trează (noaptea), se activa „corpul lunar", acesta fiind un fel de interfaţă o organismului cu subconştientul. Se puteau accesa astfel imagini din vieţile anterioare, se exersau comunicările telepatice sau chiar se puteau primi informaţii şi imagini de la spiritele superioare. Prin intermediul corpului lunar se accesează câmpul energetic al Lunii, acesta având un rol foarte mare in dinamica fluidelor din organism şi asupra corpului senzitiv.

- Penitenţa ochilor; era un exerciţiu extrem de dur, nu neapărat datorită privării de simţul vederii, cât mai ales datorită condiţiilor în care se realiza. Existau două forme de penitenţă a ochilor care trebuiau parcurse.

Prima se desfăşura în cadrul comunităţii, când aspiranta era legată la ochi şi timp de mai multe zile trebuia să-şi desfăşoare activităţile curente în acest mod. În rest, era ghidată doar de celelalte simţuri. Ulterior, se adaugau mai multe zile; într-un final, trebuia să suporte 20-30 de zile privându-se de vedere. Acest exerciţiu avea în vedere o mărire a potenţialului celorlalte simţuri fizice, dar şi un mai avansat autocontrol mental.

A doua formă de penitenţă a vederii se desfăşura la sfârşitul primului an şi presupunea închiderea într-un spaţiu tip cuşcă, în totală izolare faţă de comunitate. Cuşca era plasată într-o mică peşteră sau era acoperită astfel încât aspiranta să nu poată vedea şi nici auzi. Simţurile vederii şi ale auzului, precum şi conexiunile lor cu corpul mental superior (judecata, inteligenţa, capacitatea de procesare a datelor), diferenţiază omul de animale, prin urmare, privarea de acestea putea arunca orice aspirantă într-o prăpastie din care cu mare greutate mai putea ieşi. Totuşi, după antrenamentele dure de dinainte, deci după ce se realizează câteva forme de autocontrol, se putea trece şi de această etapă extrem de grea. Practic, aspiranta era pusă faţă în faţă cu cele mai negre temeri ale sale. Demonii interiori îşi făceau loc cu siguranţă în spaţiul delimitat de negură, frig şi liniştea de mormânt. Confruntarea cu aceştia era inevitabilă. Doar marea preoteasă decidea când aspiranta era pregătită să-şi înfrunte „demonii" corpului senzitiv. Depăşirea acestui prag aducea după sine o stare de eliberare de sub dominaţia cărnii şi a senzaţiilor sale.

- Botezul gheţii şi al focului; presupunea nu doar călirea organismului în condiţii de frig şi căldură, ci şi modificarea stării de conştienţă. Acestea erau testele prin care aspirantele conştientizau efectiv că sunt mai mult decât corpul fizic.

În timpul supunerii corpului fizic la temperaturi coborâte, inconştientul facilita legătura cu vibraţii ancestrale, scoţând la suprafaţă (şi eliberând totodată) vibraţii negative puternice, formate în vremuri imemoriale şi păstrate în subconştient (din primele întrupări în corp fizic). Eliberarea de aceste vibraţii joase determină eliberarea de înlănţuiri psihoemoţionale şi temeri legate de forţele naturii. La fel se întâmpla atunci când corpul era supus mai multă vreme unor temperaturi mari. În acest sens, se făcea un cerc de foc în jurul aspirantei, iar prin temperaturile ridicate, pe care aspiranta era nevoită să le suporte, se scoteau la suprafaţă alte vibraţii ancestrale, care erau în legătură cu temeri legate de forţele naturii.

De asemenea, botezul focului era extrem de atent supravegheat de către marea preoteasă, deoarece era extraordinar de periculos. Aspiranta era nevoită să suporte, timp de mai multe ore, temperaturi foarte mari. Ca să poată rezista unui asemenea calvar, aspiranta trebuia să realizeze o anumită formă de detaşare faţă de corpul fizic, dar în acelaşi timp trebuia să reziste şi tentaţiei de a cădea în transă. Fără a realiza în prealabil ridicarea conştienţei deasupra corpului fizic, era imposibil de reuşit. În acele momente, aspiranta nu mai avea conştienţa că are un corp fizic, ci numai energetic. Doar astfel reuşea să depăşească şocul termic extrem de dur.

După acest prim an de teste dure, câmpul energetic creştea de câteva ori, dispăreau temerile legate de trupul fizic, se dobândea un bun autocontrol mintal, iar voinţa, curajul şi răbdarea erau asemenea unor săbii de foc. De asemenea, se dobândea un magnetism special prin care se puteau accesa fluxuri energetice naturale.

În al doilea şi al treilea an din treapta a doua, se avea în vedere accesul şi controlul asupra energiilor elementale, dar şi accesul la energiile regnului vegetal şi animal. Acestea stabilizează corpul emoţional uman. Concomitent cu stabilizarea corpului emoţional se lucra şi pe planul mental, acesta fiind cel care dinamizează şi controlează corpul emoţional. Aşadar, elementele şi forţele energetice ale regnului vegetal şi animal determină stabilitatea emoţiilor, iar autocontrolul mental (informaţional) determină controlul emoţiilor. Tehnicile de lucru nu erau la fel de dure ca în primul an, dar se axau pe dezvoltarea atenţiei, concentrării, coordonarea simţurilor şi se punea accent pe echilibru. Cine nu dobândea aceste calităţi, putea avea mari neplăceri atunci când accesa energiile amintite.

Tehnicile folosite erau numeroase şi constau în dobândirea unor simţuri din ce în ce mai rafinate. Cele mai multe tehnici aveau în vedere depăşirea unor obstacole diverse având ochii legaţi, precum şi folosirea simţului auzului în diferite conjuncturi. Se pare că ele aveau rostul de a activa şi dezvolta percepţia extrasenzorială a pielii; determinau totodată un mai bun autocontrol mental. Câmpul energetic al pielii poate fi extins suficient de mult încât să poată percepe forme, culori, vietăţi, şi altele, la distanţe din ce în ce mai mari. Tot cu ajutorul acestui câmp se puteau accesa energiile care dinamizează anumite fenomene fizice (mişcarea norilor, formarea ceţii etc). Având voinţa, curajul, răbdarea şi stăpânirea de sine foarte bine antrenate în cursul primului an, o aspirantă (prin intermediul propriului câmp) putea controla unele fenomene naturale, precum aducerea şi dispersarea norilor, putea ţine la distanţă animalele sălbatice care distrugeau recoltele sau atacau locuitorii, reechilibrau traseele energetice ale celor consideraţi bolnavi etc. Se putea dezvolta chiar şi egregorul de grup al unei comunităţi, determinând o înmulţire rapidă a membrilor, sau se facilita legături subtile cu energetica elementală. Se putea, de asemenea, stopa dezvoltarea egregorului.

La sfârşitul celor trei ani urma iniţierea finală şi conferirea statutului de preoteasă. Iniţierea consta în trei etape şi se desfăşura pe parcursul a trei zile.

În prima zi, marea preoteasă accesa energiile pământului (telurice şi elementale), şi le dirija către tălpile aspirantei. Centrii energetici din talpă realizau astfel o expansionare puternică şi fenomenul semăna oarecum cu creşterea unor rădăcini energetice. Acestea pătrundeau adânc în scoarţa terestră şi se intersectau cu fluxurile telurice şi elementale. Se iniţia totodată contactul cu fiinţele regnului elemental. Fără suportul marii preotese, şi fără o bună pregătire, o aspirantă ar fi avut parte de şocuri extrem de mari, care ar fi putut duce la nebunie sau chiar la pierderea vieţii. Fiinţele elementale nu sunt nici malefice şi nici benefice. Se poate spune că sunt asemănătoare cu globulele albe din organismul uman. În momentul când structura energetică a Geei simte că o altă structură energetică a pătruns în interiorul ei, iar aceasta prezintă elemente de incompatibilitate, va acţiona corespunzător. Prin urmare, fiinţele din cadrul regnului elemental vor intra în acţiune şi vor acţiona dur asupra sistemului energetic al celui care a pătruns în sistem. Dacă aspiranta nu ar fi avut parte de o pregătire extrem de dură, nu ar fi făcut faţă. Era esenţial ca frica să fi fost eliminată, iar voinţa să fie de neclintit. Cu o minte clară şi mai ales cu ajutorul voinţei, fiinţele elementale pot fi controlate. Altminteri apar situaţii neplăcute, care pot duce la nebunie sau chiar la moarte, prin distrugeri grave ale circuitelor energetice. Odată stabilizate rădăcinile energetice din tălpi în structura energetică a pământului, aspiranta dobândea accesul (şi apoi controlul) asupra acestor puteri.

Dacă se întâmpla ca o aspirantă să poată accesa energiile elementale dar să nu le poată controla, atunci era obligată să parcurgă din nou toate testele cumplite din primul an. Accesarea energiilor elementale era o etapă relativ simplă; trebuia doar să poţi face faţă fluxurilor energetice, dar nu erai pus în situaţia de-a înfrunta elementalii. Aceştia intră în

scenă numai atunci când încerci să controlezi energiile telurice şi elementale şi să le modifici vectorii. Doar atunci se intra în dinamica naturală a energiilor subtile şi trebuia să faci faţă consecinţelor. Era ca şi cum ai fi înotat împotriva curentului; dacă nu erai bine pregătit, având un curaj deosebit şi o voinţă fermă, alături de o minte limpede ca apa de izvor, riscai să-ţi faci ferfeliţă corpul energetic şi psihic.

În cea de-a doua zi, marea preoteasă accesa energiile regnului vegetal, şi apoi realiza conexiunea cu aspiranta prin intermediul ombilicului, aici fiind un centru energetic foarte puternic. Timp de mai multe ore se realiza stabilizarea cu energiile acestui regn, timp în care aspiranta intra adesea în transă. Se intra în contact energetic cu toate soiurile de iarbă, plante, flori şi copaci din zonă. După această iniţiere, aspiranta putea accesa şi folosi forţele pe care acest regn le utilizează. Spre deosebire de prima treaptă, în care o aspirantă învăţa oral despre proprietăţile curative ale plantelor, florilor, copacilor, şi le administra în funcţie de ciclurile lunii şi ale soarelui, după ce primea această iniţiere, aspiranta (devenită aproape preoteasă) nu mai avea nevoie de niciun fel de învăţătură. Ştia instinctiv, doar privind sau atingând planta, pentru ce fel de afecţiune era bună. Chiar dacă părăseau zona şi se deplasau spre vestul continentului sau în Asia, o preoteasă (astfel iniţiată) ştia instinctiv pentru ce fel de afecţiune este bună o anumită plantă locală, fără a primi niciun fel de învăţături.

Cu ocazia acestei iniţieri, preoteasa obţinea şi controlul asupra acestui regn. Era de mare ajutor comunităţii căci reuşea să protejeze culturile agricole de ierburile dăunătoare. Preotească putea simţi foarte uşor „tiparul" energetic al cerealelor, legumelor, fructelor, florilor care trebuiau protejate, iar apoi construia o protecţie împotriva plantelor dăunătoare. Nicio plantă nu poate creşte acolo unde nu este compatibilă energetic. Pe de altă parte, culturile nu numai că erau protejate, dar produceau la potenţialul maxim.

Pentru cazurile grave de boală, de genul infecţiilor puternice sau a unor afecţiuni interne grave, preoteasa putea comanda unei plante sau unui arbore să se „deschidă" energetic pentru a-i capta energiile telurice, elementale sau ale regnului vegetal, pentru a ajuta astfel persoana în suferinţă. Aceasta trebuia să stea o perioadă din zi în apropierea respectivului arbore. La fel, persoanele în vârstă puteau fi ajutate să-şi crească forţa şi vitalitatea în acest fel.

În ce-a de-a treia zi aspiranta era coborâtă în straturile energetice unde îşi desfăşoară activitatea regnul animal. Această ultimă iniţiere era deosebit de puternică. Se intra rapid în transă, iar imaginile erau halucinante, adesea aspiranta îşi vedea trupul sfârtecat sau transformat în cele mai oribile creaturi. Chiar dacă avea parte de cea mai bună pregătire, această iniţiere presupunea o anume desfăşurare, prin care trebuia să participe la distrugerea şi apoi la recompunerea propriului corp. În fapt, era vorba de eliberarea de energiile ancestrale care au legătură cu corpul fizic. Aspiranta trăia efectiv procesul, dar în acelaşi timp avea conştiinţa faptului că este vorba de o iniţiere. Beneficia de ajutorul marii preotese numai până la un punct, după care trebuia să se descurce singură. În cele din urmă, aspiranta reuşea să domine straturile energetice ale regnului animal. Prin această iniţiere căpăta puterea de a accesa şi controla total acest regn. Accesul se realiza prin intermediul palmelor şi ochilor.

Prin această iniţiere reuşeau nu numai să domine regnul animal (puteau realiza anumite forme de control, de genul chemării sau alungării animalelor chiar după primul an), dar se puteau conecta la (şi apoi puteau folosi) vitalitatea sau energia anumitor animale. De asemenea, se puteau folosi de trupul oricărui animal ca de o extensie a propriului corp. În acest sens, preoteasa „vrăjea" un animal oarecare (realiza prin intermediul palmelor şi ochilor o conexiune cu structura sa energetică), şi putea vedea ceea ce vedea animalul sau putea auzi ceea ce auzea respectivul animal. Ca şi cum s-ar folosi de o vietate ca de un aparat de recepţie. Este greu de crezut aşa ceva, dar se pare că preotesele foloseau frecvent anumite animale pentru a verifica dacă în comunitate lucrurile mergeau aşa cum trebuie. În acest sens, ghizii mei spirituali mi-au transmis că multe dintre fiinţele energetice, fluide sau chiar unii extratereştri, se folosesc de sistemele energetice planetare, şi intră astfel în

contact cu noi, fără să avem nici cea mai mică ideea despre acest fapt. Pot accesa inclusiv structurile energetice ale unor plante (din interiorul casei sau grădină) şi animale (păsări, gâze etc.), observând astfel aspecte legate de activitatea noastră sau despre dinamica energetică subtilă.

Aşadar, puterile pe care o preoteasă le obţinea în urma celor trei ani de încercări erau foarte mari. Se accesau şi se foloseau energii deosebite, de neînchipuit pentru profanul zilelor noastre.

După ce primea statutul de preoteasă, avea datoria de a ridica de la zero o comunitate. Se stabilea între mai mulţi „ciorchini" de aşezări, iar apoi prin intermediul forţelor pe care le putea manifesta, şi prin metode numai de ea ştiute, pas cu pas, reuşea să atragă oameni, şi să ridice în cele din urmă o nouă comunitate. În fapt era vorba de formarea unui vortex energetic, şi în jurul acestuia se forma comunitatea. În acele vremuri, o comunitate oarecare (aşezare omenească) era formată din sute sau chiar din câteva mii de oameni.

Despre **treapta a treia** se pot spune foarte puţine lucruri, deoarece se desfăşura numai sub stricta supraveghere a spiritelor superioare. Pentru această etapă, era aleasă una din câteva zeci de preotese şi nu exista niciun fel de pregătire prealabilă. Cea care urma să devină o mare preoteasă era înştiinţată de „zei" atât în timpul somnului cât şi prin intermediul regnului vegetal şi animal.

Marile preotese vieţuiau în apropierea centrelor energetice din matricea carpatică şi erau într-o permanentă legătură telepatică cu spiritele superioare (fiinţe solare, fiinţe extraterestre, fiinţe energetice, fiinţe fluide, atlanţii din bazele subterane).

La anumite intervale de timp, o mare preoteasă convoca preotesele de comunităţi şi se puneau la punct noile direcţii evolutive, precum şi tendinţele de evoluţie spirituală, în conformitate cu structura noii grile rezonante. O mare preoteasă putea dispune dispersarea unei aşezări sau de înfiinţarea alteia, în funcţie de schimbările apărute în structurile telurice şi elementale.

Peste 3.000 de ani (circa 5.000–2.000 î.Hr.), preotesele au dominat activitatea religioasă şi socială a acestei zone geografice. Spre anul 2.000 î.Hr. Structura grilei rezonante planetare intra într-un alt regim vibratoriu, iar acest lucru a determinat modificări ale structurilor energo-informaţionale umane. Aceasta implica noi direcţii de evoluţie, din toate punctele de vedere. Practic, trebuiau schimbate concepţiile şi „retrasate" structurile de evoluţie socială şi religioasă. Noile modificări în structura grilei readucea egalitatea bărbatului în faţa femeii, în ceea ce priveşte capacitatea de accesare a energiilor subtile.

Prima întrupare a lui Zamolxe

Având în vedere inerţia celor trei mii de ani de matriarhat, era oarecum normal să apară o rezistenţă puternică faţă de noile tendinţe. Tot mai mulţi băieţi dovedeau, încă de la naştere, că au capacităţi deosebite, pe care înainte doar fetele le aveau. Preotesele comunităţilor remarcau, de asemenea, că se năşteau tot mai puţine fete având puteri şi talente native, capabile de a asigura continuitatea matriarhatului. Marile preotese dispăruseră în cele din urmă (către 2.000 î.Hr.) şi nimeni dintre preotesele comunităţilor nu mai avea „chemarea" pentru a deveni mare preoteasă. Pe de altă parte, s-au observat modificări în structura elementală, precum şi în cadrul regnului vegetal şi animal. Toate acestea au determinat în cele din urmă decăderea matriarhatului.

Crezând că este vorba de o „luptă a zeilor", preotesele nu au vrut să recunoască schimbările şi nici nu concepeau o egalitate cu bărbaţii. Au apărut între timp mici revolte ale bărbaţilor. Aceştia simţeau că pot fi egali femeilor şi nu mai acceptau anumite condiţii umilitoare. Revoltele erau repede înăbuşite în sânge deoarece nu aveau nicio şansă în faţa luptătoarelor (amazoanelor). Pentru a se evita conflictele în viitor, preotesele au promis că vor instaura egalitatea între femei şi bărbaţi. Li s-au promis totodată bărbaţilor că vor avea parte de acelaşi regim de pregătire şi iniţiere pe care îl aveau şi femeile. Cele mai multe preotese nu acceptau însă „şcolarizarea" bărbaţilor decât pentru prima treaptă, prin

urmare le era interzis accesul şi controlul asupra forţelor subtile. Bărbaţii nu ştiau acest lucru, iar o perioadă de câteva sute de ani societatea a continuat să fie tot sub o formă de matriarhat.

Între timp, preotesele simţeau cum totul pare să se încline în favoarea bărbaţilor şi că trebuie făcut ceva în acest sens. Au apărut chiar tabere între preotese. Unele considerau că tendinţa de egalizare este normală, în timp ce altele considerau că este imposibil acest lucru, deoarece numai ele pot „ţese" copii şi numai ele pot da viaţă, prin urmare ar fi fost un sacrilegiu în faţa vieţii acordarea de drepturi egale bărbaţilor. Multe dintre ele considerau că animalele au decăzut din cauza faptului că masculii au început să domine femelele şi exista riscul ca şi oamenii să ajungă la o decădere profundă.

Pentru că s-au opus tendinţelor de schimbare, preotesele au avut parte de numeroase reacţii din partea grilei energetice planetare. Pas cu pas, capacităţile lor au scăzut, iar pentru accesul şi controlul energiilor subtile erau nevoite să suporte o pregătire mult mai dură. Observând aceste aspecte, preotesele au remarcat faptul că pot compensa lipsurile şi restricţiile prin acumularea de putere militară şi bogăţie. Pe de altă parte, au reuşit să promoveze o serie de superstiţii şi temeri legate de accesarea puterilor elementale şi ale regnului vegetal şi animal, anume pentru a descuraja tendinţele de autocunoaştere şi autoperfecţionare, pe care unii bărbaţi păreau să le manifeste în mod solitar.

Însă odată cu noile schimbări din structura grilei energetice planetare aveau loc schimbări şi din multe alte puncte de vedere. Din cauza continuării dominaţiei femeilor, Legea Genului şi Legea Polarităţii manifestau „deviaţii" în structura energetică a omului, precum şi în structurile energetice de grup (egregori).

Observându-se tendinţele de conservatorism din partea preoteselor, s-a hotărât că este cazul de o intervenţie din Înalt. Zamolxe urma să se întrupeze pentru prima dată în cadrul noii ere de după Atlantida. Urma să aducă egalitatea între femei şi bărbaţi în zona spirituală, şi să reaşeze spiritualitatea pe noi baze.

A trebuit să treacă prin teste extrem de dure pentru a demonstra că este la acelaşi nivel cu preotesele. Ghizii mei spirituali (Ramo şi Ral) mi-au transmis că legenda lui Heracle (Herakles) şi a muncilor sale se trage din urmele pe care prima întrupare a lui Zamolxe le-a lăsat pe acest pământ. Deşi aveam de gând să-l întreb pe Zamolxe despre acea perioadă, în momentul când realizam conexiunea cu el şi intram în „starea specifică" de comunicare, pur şi simplu uitam să-l mai întreb despre aceasta. Şi nu o dată mi s-a petrecut acest lucru. Am înţeles că preferă să nu-mi transmită personal amănunte despre prima lui întrupare de după Atlantida. De ce? Nu ştiu. Nici nu mi s-a răspuns la această întrebare. Prin urmare, Ramo şi Ral au fost cei care m-au ghidat în legătură cu prima lui întrupare.

Deşi legenda lui Heracle pare să fi apărut în cultura elenă în primul mileniu al secolului trecut (circa 600 î.Hr.), ea a avut loc cu adevărat în jurul anilor 1.500 î.Hr. pe aceste meleaguri. Se ştie că grecii au „elenizat" o mulţime de zei şi eroi din zona tracică şi egipteană. La fel au făcut şi romanii...

Interesant este că grecii au cules legenda atât de la fenicieni cât şi de la egipteni, şi au fost atât de impresionaţi de ea încât au adoptat-o imediat. La fel de impresionaţi au fost apoi şi romanii, Heracle intrând şi în panteonul lor (sub numele de Hercules). Din păcate, pe meleagurile natale ale lui Heracle, amintirea lui s-a stins la puţin timp după ce a părăsit planul fizic.

Totul a început în jurul anilor 1.500 î.Hr. Matriarhatul cunoştea o perioadă de decădere accentuată. Preotesele deveniseră doar o umbră a ceea ce erau odinioară. Acele preotese care încercau să păstreze intactă tradiţia de pregătire şi iniţiere (şi care erau de acord cu acordarea de drepturi egale bărbaţilor) au fost nevoite să se retragă în centre izolate, departe de comunităţile de oameni. Acestea erau cunoscute ca preotese ale munţilor.

Zamolxe a venit pe lume într-o zonă muntoasă din exteriorul arcului carpatic. Viaţa sa a fost cu totul specială, încă de la început. Structura sa energo-informaţională a fost în aşa fel alcătuită încât tot ceea ce făcea era în acord cu planul dinainte stabilit. Nu a avut o copilărie asemenea celorlalţi. Deseori se cufunda în trăiri şi contemplări numai de el ştiute

şi prefera singurătatea în liniştea pădurilor de la poalele munţilor. Avea o relaţie tainică cu natura, o relaţie înnăscută, ca o simbioză specială. Simţea tăria stâncii în oasele sale, izvoarele curgând în venele sale şi adierea vântului în suflul său. Era una cu natura şi ştia acest lucru. Nimeni şi nimic nu-l putea despărţi de ea. Simţea o atracţie nespusă şi pentru bolta înstelată. De mic copil îşi întindea mâinile spre cer, crezând că poate reuşeşte să atingă măcar o stea.

S-a întâmplat ca într-o noapte să simtă o legătură specială cu cerul, iar una dintre stele părea să fie mai aproape de el. A plecat îndată spre munte, crezând că dacă se va sui în vârf, ar fi reuşit să atingă steaua. Ajunse în cele din urmă în vârful muntelui... dar steaua dispăruse. A crezut că poate noaptea e pe sfârşite. A aşteptat-o cuminte pe următoarea, crezând că steaua lui va apărea în cele din urmă. Nu a apărut. A mai aşteptat încă o zi. Vedea cum celelalte stele sunt la locul lor, dar steaua lui lipsea. Atunci a fost lovit de un dor atât de sfâşietor încât şi-a promis că nu va mai privi niciodată cerul. Plânsul amar al copilului a fost auzit de către una din preotesele muntelui. Aceasta a rămas surprinsă de curajul deosebit al acelui băieţandru. Nici măcar adulţii nu cutezau să se plimbe noaptea pe crestele munţilor. Când a văzut ochii copilului şi-a dat seama că îndărătul lor se ascundea un foc mistuitor.

Preotesele i-au sfătuit pe părinţi să lase băiatul în seama lor deoarece are un destin special, iar el avea nevoie de o pregătire pe măsură. Au căzut de acord ca băiatul să fie pregătit pentru toate treptele de iniţiere. Şi părinţii au fost în cele din urmă de acord ca băiatul lor să fie crescut şi educat de preotese. Acestea erau cunoscute ca fiind persoane care au o bunătate şi o puritate deosebită a sufletului, comparativ cu preotesele comunităţilor, avide de bogăţie şi putere. În momentul când ar fi început pregătirea, Heracle trebuia să părăsească definitiv casa părintească.

Timpul a trecut pe nesimţite, iar tânărul Heracle urma să înceapă pregătirea. Astfel, în decursul a numai trei ani, Heracle a fost pregătit corespunzător cu tradiţia milenară a preoteselor şi a reuşit să treacă cele două trepte. A trecut cu bine de toate încercările dure, care erau coşmarul oricărei aspirante. Toate iniţierile au fost încununate de succes. Trecuse cu bine de toate încercările la care erau supuse luptătoarele; dovedise agilitate şi măiestrie atât în mânuirea armelor cât şi în mânuirea sufletului şi a minţii. Coborârea în infernul forţelor telurice şi elementale a fost ca o joacă pentru el. La fel de uşor a reuşit să stăpânească şi energiile regnului vegetal şi animal.

Confruntarea cu preotesele comunităţilor urma să aibă loc în curând. Ştia că acestea vor face totul pentru a demonstra că bărbaţii nu pot avea capacităţile femeilor, şi că va trebui să se confrunte, pe lângă probele normale, şi cu altele.

Văzând că stăpâneşte perfect toate cunoştinţele cu privire de plante, arbori, pietre şi modul optim de tratament şi întrebuinţare, în funcţie de ciclurile solare, lunare şi poziţia unor corpuri cereşti, preotesele i-au pus la încercare mintea şi sufletul, căutând să-l încurce în toate modurile posibile. Foarte curând şi-au dat seama că fusese pregătit mult mai bine decât erau ele şi că trecuse uşor chiar şi de temutele iniţieri ale treptei a doua. Urmau deci să-l pună la încercare conform cu pregătirea dură din treapta a doua.

Testele grele la care a fost supus Zamolxe în prima lui întrupare, s-au păstrat în memoria umanităţii ca fiind „Muncile lui Heracle". Din cauza anumitor considerente, cele 12 munci s-au păstrat în mod codificat.

Fiul lui Zeus (conducătorul zeilor) şi al Alcmenei (o muritoare), Heracle şi-a manifestat încă de timpuriu puterile deosebite. La 10 luni ar fi ucis cu mâinile goale doi şerpi trimişi de Hera, iar la 18 ani a ucis leul din Citaeron, care ataca cirezile tatălui său. Ulterior îi scapă pe tebani de sub jugul lui Erginus şi, drept răsplată, regele Creon i-o dă de soţie pe fiica sa, Megara. Cu Megara, Heracle va avea mai mulţi copii. Legenda spune că Hera îi va lua minţile lui Heracle, iar acesta îşi ucide copiii. Cuprins de remuşcări teribile, Heracle consultă oracolul din Delphi şi află că, pentru ispăşire, Apollo îl trimite să slujească 12 ani lui Euristeu.

Uciderea copiilor simbolizează „uciderea" concepţiilor sistemului matriarhal

(reprezentat de Hera), iar beneficiarul muncilor, Euristeu, reprezintă potenţialul de putere pe care îl poate atinge un om.

Prima muncă – *uciderea leului din Nemea. Acesta era o fiară care pustia ţinutul respectiv şi înspăimânta oamenii. Leul se ascundea într-o grotă cu două ieşiri şi reuşea să atragă oamenii transformându-se într-o frumoasă fată. Eroul îşi dă seama de şiretlic, astupă una dintre ieşiri şi apoi în întunericul grotei se luptă cu leul. Heracle reuşeşte în cele din urmă să-l sugrume. Îi jupoaie pielea cu ajutorul propriilor sale gheare, deoarece nici piatra ascuţită şi nici pumnalul din metal nu reuşesc să-i străpungă pielea. Înfăţişându-se mai apoi lui Euristeu, îmbrăcat cu pielea leului, acesta, de frică, nu-i îngăduie să pătrundă în cetate, ci îi porunceşte să-şi depună prada înaintea porţilor. Conform tradiţiei, cu această ocazie, Heracle înfiinţează Jocurile Nemeiene.*

Leul din Nemeea este de fapt întruchiparea caracterului animalic din om, adică a egoului în formă brută. Cei aflaţi în acest stadiu nu pun preţ decât pe corpul fizic şi sunt în stare de orice pentru a-l apăra, dezvolta şi manifesta.

În mod evident, preotesele l-au supus pentru început la testul postului, acesta fiind cel care poate stăpâni trupul, dar care potoleşte şi multe porniri lăuntrice trufaşe. Unele versiuni ale mitului susţin că lupta (inclusiv căutarea) ar fi durat 30 de zile, ceea ce presupune că postul a fost extrem de dur. În mod normal, testul de post al aspirantelor era de 15-20 de zile şi doar tradiţia afirmă că existaseră odată preotese care puteau ţine 30 de zile de post.

Faptul că leul a fost răpus în întunericul grotei sugerează că interiorul (aparent aflat în întuneric) trebuie să domine exteriorul şi nu invers. Ego-ul este puternic doar când se raportează la exterior, la alte persoane.

Faptul că pielea leului nu putea fi străpunsă de nicio armă, decât de propriile sale gheare, sugerează în mod clar că egoul are destinul de a fi sfâşiat de propriile fapte.

Doar voinţa, determinarea şi puterea unui suflet curat pot stăpâni trupul şi pornirile sale animalice. În mod evident, lui Heracle i s-a testat şi instinctul de conservare (leul transformat într-o fată frumoasă).

De remarcat faptul că acest tip de încercare (testarea părţii animalice din om) era întâlnit şi la alte şcoli de iniţiere din antichitate. Preoţii egipteni îşi supuneau şi ei discipolii la astfel de teste dure. Spiritualitatea nu poate creşte într-un trup dominat de pasiuni animalice. Trupul trebuie curăţit de acestea. Curajul, postul şi controlul pornirilor sexuale erau primele teste pe care trebuiau să le treacă aspiranţii. Ele sunt în directă legătură cu instinctele animalice (supravieţuire, adaptare, conservare) şi toate trei trebuiau trecute.

A doua muncă – *uciderea hidrei din Lerna. Hidra (născută din Tifon şi din Echidna) era un balaur monstruos, a cărui răsuflare ucidea pe oricine îi simţea duhoarea. Hidra vieţuia într-o mlaştină şi băgase groaza în regiune. Ea avea nenumărate capete, care creşteau la loc pe măsură ce erau retezate. Unul dintre capete era nemuritor. Heracle a reuşit să-i reteze capetele şi, cu ajutorul nepotului său, Iolaus, să ardă carnea în locul unde fuseseră, pentru a împiedica regenerarea. La urmă, el îi retează și capul cel nemuritor și, îngropându-l în pământ, împinge deasupra lui o stâncă uriaşă. Sângele hidrei era şi el aducător de moarte. De aceea, la plecare, Heracle şi-a muiat săgeţile în el, făcându-le astfel veninoase.*

Hidra reprezintă întruchiparea pasiunilor, a tuturor dorinţelor arzătoare, cele care îl fac pe om să-şi piardă judecata şi să acţioneze cu nesăbuinţă. Regenerarea capetelor sugerează că trebuie pătruns dincolo de aparenţe, că „rădăcinile" capetelor hidrei sunt dincolo de ceea ce se vede la suprafaţă. Hidra este născută din Tifon (monstru cu o sută de capete şi şerpi pe trup) şi Echidna (jumătate femeie, jumătate şarpe), aceasta fiind considerată născătoarea tuturor monştrilor de pe pământ, printre care Himera, Cerberul şi vulturul – cel care îi mânca ficatul lui Prometeu. Legenda spune că Heracle a avut nevoie de nepotul său Iolau, care, inspirat de zeiţa Atena (înţelepciunea), reuşeşte să ardă imediat zona tăiată de Heracle, reuşind astfel să împiedice regenerarea.

Referitor la această probă legenda a omis faptul că, în momentul când Heracle l-a chemat pe Iolau în ajutor, şi hidra, la rândul ei, a chemat-o în ajutor pe Himera, sora sa. Himera este o fiară cu trei capete (leu, şarpe, capră) care simbolizează mirajul puterii, cunoaşterii şi al bogăţiei. Dorinţele legate de acestea sunt extrem de puternice şi pot pierde foarte mulţi oameni. Cel ce este puternic va dori şi mai multă putere, iar cel ce are cunoaştere va dori şi mai multă cunoaştere. De asemenea, cel ce este bogat va dori şi mai multă bogăţie. Aceste dorinţe sunt asemenea unor plante sălbatice care, deşi li se retează trunchiul, vor deveni şi mai puternice, căci alte ramuri vor creşte în locul celor tăiate anterior. Alături de curaj, răbdare, rezistenţă, se poate folosi cunoaşterea, echilibrul şi voinţa fermă (jarul încins) şi astfel „rădăcinile" capetelor hidrei pot fi arse pentru totdeauna.

Aşadar, proba a doua l-a supus pe Heracle la mai multe încercări şi ispite. Văzând că rezistă cu bine probelor dure la care este supus, preotesele i-au oferit bogăţie, putere şi cunoştinţe secrete despre accesarea şi controlarea forţelor psihice din om, cu condiţia să părăsească lupta şi ţinutul. Heracle a refuzat oferta foarte tentantă şi a decis că se va supune în continuare tuturor probelor.

A treia muncă – *prinderea unui cerb cu coarne de aur, care aparţinea zeiţei Artemis. Spre deosebire de primele probe, în care Heracle a ucis leul din Nemeea şi apoi hidra din Lerna, în acest caz nu avea voie să ucidă animalul. Vestit prin iuţeala lui, cerbul a fost fugărit un an întreg de către erou, timp în care a traversat Tracia, Istria şi a ajuns în cele din urmă în Hiperboreea. Apoi, rănindu-l uşor, a reușit să-l prindă.*

După ce a trecut de primele două probe, preotesele au încercat să-l supună pe Heracle la o probă mai specială, în care trebuia să demonstreze ca poate folosi în sens pozitiv anumite porniri şi dorinţe lăuntrice. Prin urmare, leul din Nemeea renaşte şi se transformă în cerbul cu coarne de aur! Este vorba aşadar de aceleaşi forţe brute din interiorul fiecărui om, doar că, în acest caz, Heracle trebuia să le controleze cu ajutorul voinţei, priceperii şi răbdării. Este ceea ce se cheamă detronarea egoului. Este munca alchimistului, aceea de a transforma răul în bine, întunericul în lumină. După care trebuia să reuşească să controleze pornirile altor oameni.

Pentru a trece de această probă, Heracle fusese obligat să meargă în mai multe ţinuturi, considerate ca fiind fără căpătâi, unde domnea haosul şi fărădelegea, şi cu ajutorul înţelepciunii dobândite şi a priceperii sale de a înţelege mintea şi sufletul omului, să readucă legea şi ordinea. Proba urma să dureze un an şi se aveau în vedere trei comunităţi, din trei zone diferite. Deşi iniţial fusese atacat, alungat, umilit, Heracle reuşi să pătrundă în sufletele şi minţile conducătorilor locali, iar apoi, folosindu-se de toate cunoştinţele şi capacităţile dobândite, să-i convingă în mod paşnic să adopte legea şi ordinea.

A patra muncă – *prinderea mistreţului de pe muntele Erymanthus. Fiorosul animal a fost urmărit de către erou prin mijlocul unor zăpezi mari, până când, sleit de puteri, mistreţul a fost prins. În drum, se abate la peştera centaurului Chiron, cu care se ospătează. Chiron primise în dar de la Dionysos un ulcior cu vin sacru, iar Heracle a vrut să-l încerce. După ce Chiron l-a refuzat, eroul a forţat deschiderea. Mirosul vinului i-a atras şi pe ceilalţi centauri. Deşi Heracle i-a avertizat că vinul trebuie îndoit cu apă, aceştia nu l-au ascultat şi având minţile înfierbântate, l-au atacat. Heracle s-a folosit de săgeţile otrăvite pentru a scăpa de ei. Chiron însuşi a fost atins de o săgeată, dar fiind nemuritor, a scăpat cu viaţă. Nu a scăpat însă şi de durerile atroce. Pentru a scăpa de ele, Chiron alege să schimbe locul lui Prometeu, după care Heracle îl ucide cu una dintre săgeţile sale ortăvitoare.*

Centaurii sunt simbolul forţelor brute ancestrale din om, care îşi au sălaşul în inconştient, iar vinul semnifică, pe de-o parte, „beţia" puterii şi bogăţiei (acelaşi simbol este folosit şi în Apocalipsa – vinul curviei Babilonului, atribuit acum sistemului financiar şi comercial), iar pe de altă parte, „beţia" dorinţei de nemurire. Legenda confirmă faptul că mirajul plăcerilor carnale, bogăţia şi puterea pot cauza decăderea şi chiar moartea zeilor

însăşi. Prin Chiron (care era cunoscut ca fiind foarte înţelept), legenda ne spune că puterea şi bogăţia pot orbi chiar şi pe cei înţelepţi. Nu degeaba se spune că puterea corupe, iar puterea absolută corupe absolut. Nu de puţine ori, mirajul puterii şi al bogăţiei a determinat, în decursul istoriei, ca părinţii să-şi ucidă copiii, şi invers. Asemenea porniri lăuntrice pot fi temperate numai de o experienţă de viaţă supusă la diferite restricţii, şi prin obţinerea capacităţii vizionare asupra cursurilor evenimentelor.

În mod evident, preotesele au încercat pentru ultima oară să-l corupă pe Heracle oferindu-i, pe lângă bogăţie, putere, plăceri diverse, însăşi mirajul nemuririi (ulciorul cu vin sacru). Tentaţia a fost într-adevăr foarte mare (Heracle forţând deschiderea ulciorului). Ulterior, văzând că mirosul vinului sacru (tentaţia nemuririi) a determinat stârnirea centaurilor (alte pasiuni ancestrale din inconştient), şi-a dat seama de greşeală. A înţeles că elixirul vieţii veşnice nu putea fi obţinut din cele văzute şi cunoscute, ci numai din cele nevăzute şi necunoscute (încă). Nimic din ceea ce are formă nu poate determina neforma, nimic din ceea ce este cunoscut nu poate determina necunoscutul şi nimic din ceea ce este muritor nu poate determina nemurirea.

Aceasta a fost şi probă dar şi iniţiere totdată pentru Heracle. Şi-a dat seama că puterea cea mai mare este doar în sufletul său, pentru că doar acesta poate cuprinde nemurirea.

A cincea muncă – *curăţarea grajdurilor lui Augias. Legenda spune că Augias, regele din Elis, avea peste trei mii de vite şi grajdurile care le adăposteau nu mai fuseseră curăţate de peste treizeci de ani. La porunca lui Euristeu, Heracle s-a învoit să le cureţe într-o singură zi, urmând apoi să fie răsplătit de Augias. Heracle a schimbat cursurile râurilor Alfeus şi Peneus şi, abătându-le prin mijlocul grajdurilor, a făcut ca tot gunoiul să fie dus de ape până seara. Când şi-a cerut plata cuvenită, Augias a refuzat să-şi ţină făgăduiala.*

Începând cu această muncă, Heracle urma să demonstreze nu numai că poate stăpâni aspectele duale, prin care mintea şi sufletul pot fi înlănţuite (şi eliberate totodată), dinamizate, controlate, ci şi forţele subtile ale naturii, adică elementele. Doar un înţelept (maestru) îşi poate permite să lucreze optim cu dualitatea, fie că este vorba de persoane, grupuri, sau diverse evoluţii.

Accesarea forţelor elementale nu ar fi fost o problemă pentru el, dar în acest caz trebuia să facă dovada că le poate controla, ceea ce presupunea înfruntarea elementalilor. Heracle trebuia să folosească forţele subtile animatoare a două râuri, şi astfel să „cureţe" respectivul ţinut de anumite blocaje energetice.

Când se încearcă redirecţionarea anumitor fluxuri energetice naturale, elementalii intră în scenă şi caută să refacă circuitul iniţial. Aceştia sunt un fel de globule albe pentru sistemul energetic al Geei şi atunci când sesizează interferenţe, intervin destul de energic. Elementalii sunt fiinţe superioare animalelor, dar inferioare omului. Totuşi, au o foarte puternică componentă în structura lor, şi anume, voinţa. Când se doreşte doar accesarea acestor energii, nu intervin, dar când se încearcă retrasarea unui circuit teluric sau elemental, atunci trebuiesc înfruntaţi. Elementalii nu vor renunţa decât în momentul când sesizează o voinţă mai puternică decât a lor. Aşadar, dacă cineva încearcă folosirea energiilor telurice şi elementale pentru anumite scopuri, dar nu dispune de o voinţă de diamant, alături de un curaj deosebit şi o minte limpede, va avea cu siguranţă mari probleme cu aceste fiinţe. Ele nu sunt nici rele nici bune, dar rolul lor este de a prezerva fluxurile energetice naturale.

Se cunosc patru tipuri principale de elementali:

- Gnomii - sunt elementalii pământului;
- Ondinele, nimfele, sirenele - sunt elementalii apei;
- Silfii, elfii - elementalii aerului;
- Salamandrele - elementalii focului;

Aceştia erau de foarte mare ajutor vechilor preotese (şi mai târziu magilor) în procesul de creştere şi dezvoltare a unei comunităţi. Chiar şi dacă se doreşte extinderea culturilor

agricole (în detrimentul unei păduri de exemplu), dacă nu erau accesate (şi apoi controlate) puterile elementale, lucrurile puteau degenera. Din această cauză, în zilele noastre, anumite proiecte majore (de construcţii, de infrastructură, de urbanizare etc.) sunt însoţite de diverse probleme sau apar multe răniri, chiar decese. În fapt, este vorba de acţiunea elementalilor care, departe de a avea intenţii rele, caută să restabilească echilibrul energetic natural din zonă şi, din păcate, interferează cu sistemul energetic al unor oameni.

Heracle nu numai că a putut să acceseze energiile subtile elementale, dar a reuşit să-şi impună voinţa asupra fiinţelor energetice protectoare, dându-le sarcina de a elimina „resturile" unei comunităţi de 3.000 de persoane. Foarte probabil ca acea comunitate să fi avut parte de degradare din toate punctele de vedere. Grajdurile murdare de peste 30 de ani, sugerează forme de blocaj energetic la nivel general, care împiedică dezvoltarea sănătoasă a unei comunităţi.

A ș*asea muncă – *distrugerea păsărilor stimfalide. În pădurile care împrejmuiau lacul Stimfalis din Arcadia îşi făcuseră locul o mulţime de păsări de pradă, care pustiau ț*inutul, distrugeau recoltele, deseori atacându-i chiar şi pe oameni. Legenda spune că aceste păsări aveau ciocuri de bronz şi pene din metal. Zeiţa Atena vine în ajutorul lui Heracle şi îi oferă o pereche de instrumente din bronz, care făceau un zgomot ritmic. Instrumentul, care se aseamănă cu celebrele casteniete spaniole, a fost construit de Hefaistos (zeul meşteşugar) şi avea darul de a dezorienta voracele păsări. Folosindu-se de preţiosul instrument, Heracle le-a stârpit, ucigându-le cu săgeţile otrăvite.*

Păsările stimfalide reprezintă gândurile negative, dăunătoare. Fie că este vorba de gânduri de lovire, siluire, jefuire, ucidere, distrugere, gelozie, răzbunare, invidie sau alte asemenea, acestea ne otrăvesc sufletul, mintea şi, în cele din urmă, ne atacă şi trupul. Este genul de luptă care nu se câştigă uşor deoarece câmpul de bătălie este în interiorul omului, iar "duşmanul", adică propriile noastre slăbiciuni şi vicii, ne cunoaşte tot aşa de bine cum ne cunoaştem noi înşine. Înţelepţii vremurilor, indiferent de loc, au spus că lupta cu sine însuşi este cea mai grea luptă, iar victoriile împotriva părţilor negative din noi sunt cele mai strălucite cu putinţă.

Majoritatea şcolilor de iniţiere din antichitate, indiferent de zona geografică, puneau un foarte mare preţ pe controlul gândurilor. Triada gând–cuvânt–faptă era arhicunoscută, şi se mai ştia că adevărata libertate nu este în exterior ci în interior. Cine are o minte înlănţuită de gânduri rele, la fel de înlănţuit îi este şi trupul. Exteriorul reflectă interiorul! Este un adevăr cunoscut din cele mai vechi timpuri de către înţelepţi.

Lupta cu gândurile rele nu se câştigă uşor. Este o luptă care, adesea, se duce pe mai multe planuri. În fapt, nu este vorba de o luptă propriu-zisă, ci mai mult de o strategie. Gândurile rele apar din cauza temerilor de tot felul, care la rândul lor izvorăsc din necunoaştere şi din pierderea legăturii cu divinitatea. Teama este cel mai mare rău al lumii! De aici pornesc toate celelalte rele. Pentru a se potoli tumultul gândurilor negative, unii oameni au ales să se retragă în locuri izolate (mânăstiri, ashramuri, peşteri etc.), în mijlocul naturii, departe de lumea dezlănţuită a aşa-zisei civilizaţii umane. Acolo, în mijlocul naturii, gândurile se liniştesc, sufletul se eliberează de teamă şi de alte înlănţuiri, iar omul începe să cunoască adevărata libertate. Însă... puţini sunt cei care au această chemare.

Totuşi, se poate obţine liniştea inimii şi a minţii fără a fi nevoie de retragerea în locuri izolate. La fel cum cheia creştinismului este în Fiul (Iisus Hristos), conform triadei Tatăl-Fiul-Sfântul Duh, la fel, în triada gând-cuvânt-faptă, cheia este în cuvânt. Aşa cum Fiul are pe Tatăl şi pe Sfântul Duh, şi cuvântul are gândul şi fapta. Înţeleptul vede atât gândul din spatele cuvântului, cât şi fapta (cauză-efect). Privind însă din perspectiva lui „acum", cuvântul este o entitate dual, formată din gând şi sunet. S-a considerat astfel că dacă se schimbă sunetul, se poate schimba şi gândul. Deci lucrul cu sunetul este una din cheile prin care gândul poate fi controlat.

Din păcate, foarte puţine centre spirituale au mai păstrat secretele folosirii sunetului în controlul gândurilor. Celebrul cuvânt „aum" (folosit în special în India) sau „om" (folosit

mai des în Tibet) are darul, dacă este folosit la modul repetitiv, să liniştească mintea şi sufletul omului. Efectul apare fie prin incantare propriu-zisă (efect mai puternic), fie dacă este folosit în gând. Puterea cuvântului a fost un secret bine păstrat şi în creştinism, dar, cu timpul, s-au pierdut tehnicile de folosire. Sunetul clopotului, toaca (folosită la ortodocşi) şi cuvântul „Amin" erau modalităţi prin care se putea controla gândurile. În sistemul yoga, există o ramură, numită mantra yoga, ce foloseşte sunetul ca instrument în procesul de evoluţie spirituală. În acest sens se folosesc tehnici secrete, care implică incantaţii, şi chiar muzică, prin care se folosesc toate formele de sunet, de toate tonalităţile şi amplitudinile.

Fără îndoială că Heracle a fost foarte bine pregătit (de către preotesele din munţi) în tehnica folosirii sunetului, şi a cuvântului în special, demonstrând ulterior că stăpâneşte foarte bine aceste tehnici. Demonstraţia urma să fie destul de simplă: trebuia să liniştească atât animalele fioroase, folosindu-se de puterea sunetului, cât şi oamenii, folosind puterea cuvântului.

***A ş**aptea muncă* – *prinderea taurului dinCreta. Odinioară, regele Minos voise să-i sacrifice taurul lui Poseidon, dar, cucerit de frumuseţea animalului, l-a cruţat şi a hotărât să sacrifice un alt taur. Zeul mării se răzbună, şi astfel stârneşte furia taurului asupra insulei, provocând numeroase distrugeri. Ba mai mult, a determinat-o pe soţia lui, Pasifae, să se îndrăgostească de taur. Pasifae va da naştere lui Minotaur, un monstru cu trup de om şi cap de taur. Minotaurul a fost aruncat într-un labirint în pământ, iar furiosul taur a fost în cele din urmă prins de Heracle lângă Marathon. Heracle i l-a adus lui Euristeu, care, vrăjit de frumuseţea animalului, i-a redat libertatea. Apoi Heracle traversează labirintul şi îl ucide şi pe Minotaur.*

Taurul simbolizează tradiţiile care au la bază pământul, valorile materiale şi forţa brută. Acestea erau cele mai respectate în acele vremuri. Când cineva se opune deschis tradiţiilor (indiferent de tradiţie), în mod sigur are parte de puternice reacţii adverse. Valorile materiale, forţa brută şi tradiţiile legate de acestea sunt cele care asigură o oarecare perpetuare a unei societăţi. Se poate spune că o societate se identifică întrucâtva cu tradiţiile sale. Acestea sunt cele care se află la baza culturii unei civilizaţii. Dar, pe de altă parte, aceleaşi tradiţii pot fi factori de frână pentru progres sau pot cauza diverse probleme în procesul de dezvoltare a societăţii.

Pentru a lupta împotriva unor tradiţii, trebuie să ai puterea de a lupta cu ideile din minţile oamenilor. Acest lucru este deosebit de dificil, deoarece tradiţiile sunt în aşa fel „cosmetizate" încât să dea impresia că omul depinde în mod deosebit de ele, atât pentru a-şi asigura bunăstarea, cât şi pentru sănătate sau pentru a fi ferit de probleme. Tradiţiile valorilor materiale, adesea deghizate în tradiţii spirituale, sunt perpetuate prin intermediul unor credinţe legate de forţe naturale sau supranaturale, iar la baza acestora se află teama. Este vorba de teama de a nu fi protejat, teama de a fi lovit de „zei", teama de boală, teama de sărăcie, teama de moarte etc. Întotdeauna vor fi persoane care vor profita din plin de aceste tradiţii, fie că este vorba de aparatul laic, fie de cel religios.

Doar cel care şi-a depăşit propriile concepţii limitate, referitor la îngustele tradiţii legate de valorile materiale şi ale spiritualităţii „oficiale", poate şti cum şi unde trebuie acţionat în sistemul de valori al populaţiei. Minotaurul, monstrul cu trup de om şi cap de taur, este cât se poate de sugestiv. Tradiţiile pot fi nu numai un factor de regres, dar pot duce la degenerare şi blocaje mentale grave. Asemenea lui Minotaur, oamenii sunt deseori prinşi în „labirintul" unor tradiţii oarecare şi, cel mai adesea, nu scapă decât odată cu moartea. Fără îndoială că anumite tradiţii (legate de ciclurile anului, anumite sărbători religioase, comemorările unor fapte istorice etc.) au darul de a mobiliza în sens pozitiv oamenii, dar când acestea sunt folosite în sistemul dual de valori, devin factori de frână pentru progresul general. Sunt nenumărate cazuri în istorie...

În acest caz, Heracle a fost nevoit să schimbe sistemul de valori al unei populaţii care a fost cucerită de puterea vremii. Adeseori, este mult mai uşor să cucereşti prin forţa armată o regiune sau chiar o ţară, decât să o cucereşti din interior. Istoria a demonstrat că este aproape imposibil să menţii dominaţia asupra unei regiuni, dacă nu ai reuşit să le schimbi

sistemul de valori. „Furia taurului” este reacţia populaţiei în faţa cuceritorilor şi poate fi potolită, într-o primă fază, numai dacă sunt micşorate dările sau sunt oferite mai multe facilităţi populaţiei. După care este necesar ca sistemele de valori şi de credinţă să fie modificate în aşa fel încât cultura populaţiei învingătoare să se suprapună peste (şi apoi să modifice) cultura populaţiei învinse. Altfel, nu va dăinui cucerirea decât pentru puţină vreme. Modificarea sistemului de valori, a tradiţiilor şi a sistemului de credinţe (religii) este un lucru extrem de dificil deoarece trebuie să se schimbe o multitudine de idei şi mecanisme psihomentale, crescute şi dezvoltate pe o istorie şi cultură total diferite. Iar aceste idei nu trebuie schimbate folosind teama, forţa sau alte constrângeri, ci lucrând pe aspectele pozitive.

A opta muncă *– îmblânzirea iepelor lui Diomede. Diomede, regele Traciei, avea patru iepe sălbatice pe care le hrănea cu carne omenească. Heracle l-a ucis pe Diomede şi le-a dat iepelor lui să-i mănânce trupul. După ce s-au ospătat din carnea stăpânului lor, iepele au devenit blânde şi s-au lăsat uşor prinse. Heracle i le-a adus şi pe acestea lui Euristeu.*

Cele patru iepe, pe nume Podagros (iuţeala), Lampon (strălucitoarea), Xanthos (seducătoarea) şi Deinos (teribila), sunt pornirile lăuntrice ale oamenilor în faţa frumuseţii şi a celebrităţii. Acestea sunt puteri deosebite, care însă trebuiesc îmblânzite prin viziune (spaţio-temporală), echilibru, măsură şi înţelepciune. Pentru frumuseţe şi celebritate, oamenii sunt în stare să facă aproape orice sacrificiu. Pentru foarte mulţi, frumuseţea şi celebritatea sunt cu mult înaintea bogăţiei, cunoaşterii sau chiar înaintea puterii. Legenda mai spune că Heracle a plecat în această misiune cu un grup de luptători tineri, aceştia căzând, cel mai adesea, în plasa mirajului frumuseţii sau al celebrităţii (întreceri sportive, lupte, aventură etc). Iată că pe lângă putere, bogăţie şi cunoaştere, Heracle a trebuit să învingă şi puternicul miraj al frumuseţii şi celebrităţii. Acestea cinci, cunoscute ca şi “puterile Cezarului”, sunt cele care devorează efectiv trupul şi sufletul omului, şi sunt îmblânzite doar când teribilul Cronos (zeul timpului) îşi pune amprenta definitivă asupra sa. Din păcate, doar în amurgul vieţii sau în apropierea morţii, cei mai mulţi oameni realizează că puterea, bogăţia, cunoaşterea, frumuseţea şi faima nu valorează mai nimic.

Văzând că nici acestea nu-l pot face să se răzgândească, preotesele înţeleseseră că au de-a face cu un suflet special. Nimeni nu rezistase până atunci acestor cinci mari puteri. Îngrijorarea lor era din ce în ce mai mare. Heracle părea să fie omul care nu poate fi amăgit de puterile pământului.

A noua muncă *– dobândirea cingătorii purtate de Hipolite, regina amazoanelor. Cingătoarea îi fusese dăruită acesteia de însuşi Ares, zeul războiului. Heracle i-o ia, după ce se luptă cu amazoanele, şi o dăruieşte fiicei lui Euristeu.*

Evident, Heracle a trebuit să-şi demonstreze calităţile de luptător în faţa amazoanelor. Nu întâmplător s-a considerat ca fiind o muncă superioară celorlalte. Învingerea unei amazoane de către un bărbat era un lucru aproape de neconceput în acele vremuri. Privind din perspectiva actuală, adică al forţei brute musculare, bărbatul pare să fie superior femeii. Însă, în acele vremuri, forţa fizică nu era pusă nici măcar pe plan secundar. Întâi se punea accent pe viteză, îndemânare, echilibru şi concentrare. În al doilea rând, tehnicile de luptă erau cu totul diferite faţă de ce se cunoaşte acum. O amazoană lovea întotdeauna din două sau chiar trei direcţii simultan. Erau antrenate să mânuiască o armă fel de bine şi de precis cu ambele braţe. Celebrele falxuri dacice (săbii încovoiate) îşi au obârşia din vremea matriarhatului. Acestea erau însă mai mici, mai curbate, dar mult mai manevrabile, fiind prinse de antebraţe cu ajutorul unor curele de piele, tăişul curbat ieşind în dreptul coatelor. Acestea erau folosite cu precădere din săritură şi aruncare, astfel că, folosindu-se de propria greutate şi în combinaţie cu torsionarea corpului, lovitura putea să fie atât de puternică încât se decapita uşor orice bărbat sau altă luptătoare. Alte două asemenea arme erau prinse de gambe, având tăişul curbat în afară. Curelele din piele împletită, de care erau prinse falxurile antebraţelor, se desfăceau uşor şi armele puteau fi mânuite pe o rază de 4-5 metri, sau chiar mai mult, în funcţie de îndemânarea şi rapiditatea luptătoarei.

Chiar dacă erau atacate de mai multe persoane în acelaşi timp, o amazoană devenea, graţie tehnicilor de antrenament special, asemenea unei înfiorătoare maşini de tocat. În jurul taliei avea o centură de care erau prinse o mulţime de mici triunghiuri metalice sau de piatră dură, foarte ascuţite, având vârfurile impregnate cu otravă. Toate aceste instrumente stârneau sentimente de groază năvălitorilor barbari sau altor amazoane din comunităţile duşmane.

Aşadar, chiar dacă bărbatul era superior femeii la capitolul forţă fizică, acest lucru nu ar fi contat deloc, căci nici nu ar fi apucat să se apropie de ea la mai mult de doi metri. Ar fi fost secerat foarte rapid. În plus, unui bărbat îi este foarte greu să lovească de două sau de trei ori în acelaşi timp, din cauza unor dezavantaje de ordin fizic. Nici nu poate fi antrenat să lovească foarte precis din aruncare sau cădere, asemenea unei femei. De exemplu, în zilele noastre, la gimnastică, un bărbat nu poate executa exerciţiile de la bârnă cu aceeaşi uşurinţă precum le poate executa o femeie. La fel, la sol sau la gimnastica ritmică. În mod paradoxal, cele mai avantajate luptătoare erau cele minione. Mi-a fost facilitată o regresie şi am văzut o astfel de luptătoare. Tehnica de luptă nu semăna cu absolut nimic din ce cunosc acum în artele marţiale. Tehnica era o combinaţie între diverse sărituri şi ceva asemănător cu gimnastica ritmică, dar în loc de benzi sau măciuci foloseau falxurile prinse de antebraţe cu împletituri din piele, cuţite şi temutele triunghiuri ascuţite, impregnate cu otrăvuri. Luptătoarele erau înfiorătoare, într-adevăr, adevărate maşini de ucis. Desigur, bărbatul are alte avantaje, dar atunci nu au fost exploatate decât avantajele femeii, mai exact flexibilitatea, echilibrul, viteza şi capacitatea de coordonare a simţurilor.

Preotesele munţilor ştiau că Heracle urma să înfrunte amazoanele, de aceea l-au antrenat în mod special pentru acest test. Aflase toate secretele şi avantajele unei luptătoare clasice. Pentru a face faţă, Heracle a trebuit să se folosească de capacităţile sale de a accesa energiile subtile. Luptătoarele nu erau iniţiate în folosirea energiilor elementale şi nici nu ştiau cum să acceseze energiile regnului vegetal sau animal. Erau antrenate doar ca maşini de ucis. Astfel, Heracle le descoperise repede punctele slabe; unul fiind dezechilibrarea sistemului nervos folosind elementele, iar celălalt (folosindu-se de energiile regnului vegetal şi animal) fiind declanşarea în suflet a unor puternice torente emoţionale. Doar astfel a putut să le învingă.

Vestea că un bărbat învinsese cele mai temute luptătoare a făcut înconjurul multor ţinuturi. Cele mai adânci temeri ale preoteselor începuseră să iasă la suprafaţă. Sfârşitul matriarhatului era aproape. Prin urmare, preotesele se hotărâseră să-l pună la cele mai grele probe.

A zecea muncă *– aducerea boilor lui Gerion. Cirezile de boi ale lui Gerion se aflau pe insula Erythia, departe, către apusul lumii. Ca să ajungă acolo, eroul a străbătut deșertul Libiei, apoi Oceanul, iar ca să pună mâna pe boii lui Gerion l-a ucis mai întâi pe Ortrus, câinele cu două capete care-i păzea, apoi pe Eurition, uriaşul care-i păştea şi, în sfârşit, pe însuşi Gerion, monstrul cu trei trupuri, căruia îi aparţineau. După multe peripeţii, Heracle ajunge cu bine la Euristeu, nu fără să fi avut însă de furcă pe drumul de întoarcere cu numeroşi duşmani care îl atacaseră, vrând să-i fure boii.*

În timpul perioadei dure a matriarhatului, mai multe comunităţi au hotărât să părăsească ţinutul vechii Dacii, ieşind astfel de sub hegemonia preoteselor. Unele dintre comunităţi s-au stabilit în nordul continentului (în zona unde este azi Danemarca), altele se stabiliseră în Peninsula Iberică (în zona Cataloniei), iar alte câteva în zona Olandei. Lui Heracle i s-a dat sarcina să aducă acasă comunitatea din zona Peninsulei Iberice, considerată ca fiind cea mai refractară. Deşi povestea spune de 3.000 de „boi”, în realitatea a fost vorba de o comunitate de aproape 100.000 de oameni (plecaseră într-adevăr în jur de 3.000 de oameni, dar între timp comunitatea a crescut la aproape 100.000). În vechime, adeseori oamenii erau asociaţi cu boii *(„... să nu legi gura boului care treieră”. Oare de boi se îngrijeşte Dumnezeu? Sau în adevăr pentru noi zice? Căci pentru noi s-a scris...* - Pavel, 1 Corinteni 9).

Văzând că nu este un suflet obişnuit, ci unul cu totul special, lui Heracle i s-a dat una

dintre cele mai grele munci pe care le poate face un om. L-au însărcinat aşadar cu aducerea acasă a celor care se stabiliseră în Peninsula Iberică.

Aşadar, Heracle trebuia să strunească din loc o întreagă comunitate şi să pornească apoi spre locurile de baştină. Spre deosebire de Moise, care a avut nevoie de două generaţii (40 de ani) pentru a realiza această uriaşă muncă, Heracle nu a avut la dispoziţie decât puţin peste un an. Este, probabil, cea mai grea sarcină care poate fi dată unui om: să găsească toate resursele, interne şi externe, astfel încât să închege un nou vis colectiv, un nou drum, o nouă viaţă. Este nevoie de mobilizarea tuturor forţelor, pe toate planurile. Pentru a fi conducătorul unei asemenea mişcări, nu este îndeajuns să fii superior întregii comunităţi, ci trebuie să le cunoşti foarte bine nevoile, aspiraţiile, credinţele, tradiţiile, valorile, bucuriile şi supărările. Sufletul colectiv este foarte greu de mobilizat spre o altă direcţie, deoarece trebuie să stăpâneşti foarte bine atât temerile comunităţii, cât şi bucuriile şi aspiraţiile de mai bine. Toate acestea (fenomenele de atracţie şi respingere) trebuiesc foarte bine îmbinate cu trecutul şi viitorul, într-un prezent mobilizator.

Observăm că sunt trei entităţi distincte de sufletul colectiv (cirezii): păzitorul Ortrus–câinele cu două capete, Eurition–păstorul turmei, Gerion–stăpânul turmei, monstrul cu trei trupuri.

Păzitorul Ortrus, fiul lui Echidna şi a lui Tifon, câinele cu două capete, simbolizează temerile care sunt în sânul unei comunităţi. Unele temeri au rol mobilizator, corector, însă pot fi şi un puternic factor de regres, o frână în dezvoltarea durabilă a unei comunităţi. Cele două capete ale lui Orthrus sugerează că teama era prezentă atât în plan fizic (teama de autorităţi, de duşmani, de forţele naturale etc.), cât şi în plan interior (nesiguranţa, incertitudinea asupra zilei de mâine etc). Fără îndoială că drumul spre Erythia (al comunităţii) a fost greu şi împresurat cu tot felul de experienţe neplăcute, care şi-au pus amprenta asupra structurii sufletului colectiv. Graţie pregătirii deosebite, obţinută în urma numeroaselor experienţe iniţiatice prin care a trecut, Heracle a reuşit relativ uşor să scoată aceste temeri din sufletele şi minţile oamenilor, şi să le insufle speranţa de mai bine pe toate planurile. Orthrus nu a fost foarte greu de îmblânzit...

Eurition (păstorul), reprezintă entitatea formată din suma tuturor legilor, conceptelor, tradiţiilor, credinţelor. Toate acestea constituie identitatea culturală, şi ea este cea care dinamizează (paşte) o comunitate. Nu poţi învinge identitatea culturală a unei comunităţi decât dacă ajungi la „inima" ei. Teama, de orice natură, este relativ uşor de învins (prin cunoaştere, experienţă, conştientizare), dar identitatea culturală (animatorul colectiv) nu poate fi mobilizat decât lucrând la aspectele pozitive. În faţa pericolelor şi a provocărilor de tot felul, o comunitate se poate apăra prin mobilizare, luptă, strategie, dar pentru a i se schimba „animatorul" colectiv, este nevoie să se pătrundă în mecanismul intim (motorul) al colectivităţii. Pentru a schimba „păstorul", Heracle a trebuit să fie el însuşi un păstor, desigur mult mai bun.

Gerion (stăpânul), monstrul cu trei trupuri, este fiul lui Crisaor (fratele lui Pegas şi nepotul lui Medusa) şi al lui Calirho (nimfă), avea şase picioare, şase braţe şi trei capete. Pentru a stăpâni o oarecare comunitate, este necesar să îi stăpâneşti sufletul, adică motivaţiile, visurile de viitor, aspiraţiile profunde. Gerion este înfăţişat ca având o armură de aur (asemenea visurilor spre un viitor de... aur), iar cele trei trupuri sunt speranţele şi aspiraţiile pentru toate cele trei componente ale fiinţei umane: trup, minte şi suflet. Heracle nu numai că stăpânea toate acestea, dar graţie capacităţii de viziune, ştia foarte bine şi cum să convingă oamenii să adopte şi să creadă în noile visuri şi aspiraţii.

După toate acestea, a reuşit să convingă o comunitate de aproape 100.000 de oameni să i se alăture în drumul spre casă. Asemenea lui Moise (pe drumul de întoarcere) a trebuit să înfrunte multe alte pericole, trădări, duşmani (văzuţi sau nevăzuţi), însă a reuşit să le depăşească pe toate.

Preotesele sperau că odată mobilizată comunitatea, din toate punctele de vedere, Heracle va fi adulat asemenea unui zeu şi că acest lucru îl va orbi de-a binelea, dorindu-şi să aibă propriul popor. Dar nu, Heracle nu dorea un nou popor. Heracle venise pentru

altceva. Focul nimicitor din sufletul său nu putea fi stins astfel.

Preotesele şi-au dat seama că au de-a face cu un zeu coborât între oameni.

A unsprezecea muncă *– culegerea merelor din Grădina Hesperidelor. Merele acestea erau de aur şi aparţineau Herei, care le primise în dar de la Geea, cu prilejul nunții ei cu Zeus. Hera le dusese în Grădina Hesperidelor și i le dăduse în pază lui Ladon, un balaur uriaş cu o sută de capete. După ce cutreieră mări şi ţări, după ce trece prin Caucaz, unde-l eliberează pe Prometeu, Heracle ajunge la hiperboreeni, unde se afla faimoasa grădină şi, cu ajutorul lui Atlas, izbutește să fure merele și i le duce lui Euristeu.*

Aceste ultime două sarcini, Heracle le face din proprie iniţiativă. Preotesele i-au spus că, având în vedere sarcinile extraordinare pe care le făcuse până atunci, ar putea fi un zeu coborât în trup omenesc, şi pentru a fi sigur de asta, ar mai avea încă două sarcini de îndeplinit. Prima ar fi aducerea „merelor de aur" din Grădina Hesperidelor, iar apoi victoria împotriva tenebrelor morţii, prin îmblânzirea lui Cerberus, câinele păzitor al infernului.

Cadrul general al acestei „grădini a hesperidelor" este foarte bine prezentat în Geneza biblică, în fond fiind vorba de aceleaşi „mere". Mărul de aur este simbolul „fructului superior" – cunoaşterea şi faptele zeilor („Iată că omul a ajuns ca unul din Noi" – Geneza). Este fructul interzis, dar, în acelaşi timp, este şi fructul cel mai dorit de umanitate. Dorinţa de cunoaştere, de evoluţie este reprezentată de dragon sau şarpe (diavolul), iar mărul este desigur fructul cunoaşterii. Întâlnim în acest cadru toate cele cinci simţuri. Fructul a fost văzut, atins, mirosit, gustat, iar şarpele a fost auzit (în interior). Acest eveniment este, contrar credinţelor preoţeşti actuale, momentul de salt evolutiv al umanităţii, de la regnul animal (condus de cele cinci simţuri fizice) la cel omenesc (liber şi cutezător, condus de raţiune şi aspiraţie). Doar după transcenderea acestor simţuri fizice apare capacitatea de a discerne binele de rău, în fapt fiind vorba de simţurile corpurilor superioare. Preoţii au schimbat în cele din urmă dragonul (balaurul) cu şarpele, deoarece acesta ar reprezenta simbolul perfect al conştiinţei prinse în materie (şarpele este singurul animal care îşi târăşte tot corpul pe pământ). Mai târziu (în perioada lui Iisus) locul şarpelui a fost luat de porc (singurul animal care nu priveşte cerul), semnificând refuzul de a evolua spre lumină, iubire, armonie, deci refuzul de a se deplasa spre „cer".

Nu se ştie cu exactitate ce reprezintă acele „mere" de aur, dar mai mult ca sigur că Heracle a dobândit simţuri şi puteri superioare. Nu pare a fi vorba de capacităţi supranormale, ci mai degrabă de simţuri şi puteri care sunt peste puterea noastră de înţelegere. Cel ce experimentează aceste adevăruri îşi schimbă complet viaţa.

Legenda spune că înainte de a ajunge la Grădina Hesperidelor, Heracle l-a eliberat pe Prometeu (focul eliberator), şi apoi, ajutat fiind de Atlas, a găsit faimoasa grădină şi a luat merele de aur.

Pentru a verifica spusele preoteselor (acela de a fi o fiinţă divină coborâtă în trup), Heracle şi-a lăsat trupul şi mintea să fie conduse de focul nimicitor al spiritului său. Acest foc l-a adus în calea lui Atlas (programul atlant) şi în cele din urmă a pătruns în piramida din Retezat. Atlas, zeul care ţine pe umeri bolta cerească, este cât se poate de sugestiv. Noul program evolutiv galactic cade în sarcina noii lumi.

Despre ce s-a petrecut acolo, în momentul când Heracle a pătruns în piramidă, nu se ştie încă nimic. Nu mi-a fost permis să aflu, însă ghizii mi-au spus că fiecare om va trece prin ceea ce a trecut Heracle!

Sunt scrieri care afirmă că această muncă ar fi fost a 12-a şi nu penultima, însă lipsa de înţelegere şi de viziune a unora a făcut ca prinderea lui Cerberus să fie considerată cea mai grea muncă.

A douăsprezecea muncă *– aducerea lui Cerberus din împărăția umbrelor subpământene. Această muncă este socotită de unii ca fiind cea mai grea încercare la care a fost supus. În îndeplinirea acestei sarcini, el a fost ajutat de Hermes și de Atena. Ajuns în Infern, Heracle s-a întâlnit cu umbra lui Meleager, căruia, cu această ocazie, i-a*

făgăduit să o ia în căsătorie pe Deianira. Apoi s-a întâlnit cu Piritus, cu Tezeu şi cu Ascalafus, pe care i-a scăpat din chinurile la care erau supuşi şi, în sfârşit, cu zeul Hades, care s-a învoit să i-l dea pe Cerberus, cu condiţia ca eroul să-l prindă fără să se servească de vreo armă. Strângându-l cu amândouă mâinile de gât, Heracle a reuşit să-l stăpânească şi să-l târască după el, pe pământ. Se spune că la vederea lui, Euristeu a fost atât de înfricoşat încât s-a ascuns şi n-a vrut să-l primească. Neavând ce face cu el, Heracle l-a trimis înapoi în împărăţia umbrelor subpământene.

Cerberus, acest înfricoşător monstru cu trei capete, nu reprezintă defel păzitorul infernului, ci mai degrabă cele mai adânci temeri ale oamenilor. Trupul lui Cerberus este asociat cu tenebrele morţii, iar cele trei capete simbolizează strigătul celor trei monştri din interiorul omului: teama de boală, teama de sărăcie şi teama de singurătate. Toate acestea sunt „alaiul" care însoţesc tenebroasa teamă de moarte. Este tridentul demonic care s-a înfipt în trupul lui Iov. Este marea încercare a cărnii, testul final al pământului.

Prin testul celor trei plăgi (boala, singurătatea, sărăcia), omul poate transcende pământul şi iluziile sale, sau se poate pierde în abisul materiei... pentru multe vieţi. În urma acestor experienţe cumplite, omul iese de sub dominaţia materiei şi a influenţelor sale. Extrem de edificator este şi dialogul din Iov: *Domnul a zis Satanei: „De unde vii?" Şi Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului şi de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."*

Testul celor trei „capete ale cerberului" determină eliberarea definitivă de sub puterea materiei, şi astfel este detronat definitiv egoul. Acesta nu poate exista decât în „cutreierarea pământului". Doar în lumea „de afară" egoul poate face legea, doar în relaţia cu exteriorul, cu dualitatea şi sistemele sale de măsură. Prin acest test se atinge punctul în care se experimentează marele paradox al spiritului: finit în exterior, dar infinit în interior! În momentul când omul simte cu adevărat infinitul din sufletul său, va arunca mantia egoului la locul cuvenit, iar Cerberus (şi cele trei capete) se va transforma în păzitorul său credincios.

Din respect pentru tradiţie, am lăsat ordinea sarcinilor lui Heracle, aşa cum a fost ea păstrată în memoria umanităţii, deşi aducerea merelor de aur din Grădina Hesperidelor a fost cu adevărat ultima şi cea mai grea. A fost momentul când omul Heracle devine semizeul Heracle.

Legenda afirmă că sfârşitul lui Heracle a pornit de la răzbunarea perfidă a unui centaur, pe nume Nessus. Acesta a fost ucis de Heracle din cauza faptului că intenţionase s-o violeze pe Deianira, soţia lui. Înaintea morţii, perfidul Nessus îi spune Deianirei că sângele său îi poate fi de ajutor pe viitor, ca să-l păstreze pe Heracle numai pentru ea, în caz că se va îndrăgosti de o altă femeie. Mai târziu, Heracle reuşeşte s-o salveze pe Iole, fiica regelui Euritus, ştiut fiind dragostea veche a lui Heracle pentru ea. Orbită fiind de gelozie, Deianira îşi aduce aminte de sângele lui Nessus, şi îl varsă peste cămaşa lui Heracle, crezând astfel spusele centaurului, că va fi numai al ei pentru totdeuna.

Îndată ce soarele răsare, cămaşa se lipeşte de trupul de Heracle şi se aprinde de un foc nimicitor. În timp ce trupul lui se mistuia în flăcări, un „nor" îl acoperă şi îl duce în Olimp, locul zeilor. Acolo, ura lui Hera se stinge, apoi eroul se căsătoreşte cu fiica ei, Hebe, zeiţa veşnicei tinereţi. Drept răsplată pentru toate cele îndurate pe pământ, Heracle capătă nemurirea şi locul binemeritat printre zei.

Această legendă reflectă doar o mică parte din adevăr. Sfârşitul halucinant, specific tragediilor greceşti (sinuciderea Deianirei în faţa trupului mistuit de foc al lui Heracle), vrea să aducă în evidenţă partea slabă a omului, chiar şi a celui mai virtuos cu putinţă, şi anume, slăbiciunea pentru cei dragi. Legenda vrea să confirme faptul că slăbiciunea celor dragi este şi propria noastră slăbiciune, iar această supoziţie este la fel de perfidă ca şi sângele lui Nessus, deoarece este ca o stavilă pusă în faţa celor care vor să aducă schimbarea.

În realitate, lucrurile au evoluat altfel. După experienţa din Grădina Hesperidelor, Heracle a realizat cine este şi care este rolul său. Graţie puterilor dobândite, Heracle a

reuşit să rupă definitiv structura energetică a preoteselor (egregorul matriarhatului) şi să readucă egalitatea dintre bărbaţi şi femei.

Despre prima întrupare a lui Zamolxe, cunoscut sub numele de Heracle, nu se mai ştie nimic. Ulterior s-a deplasat spre ţinuturile din nord, rămase deocamdată necunoscute, iar despre modul cum a părăsit lumea, ghizii mei păstrează tăcerea. Poate că s-a stins asemenea moşilor antici, lumina din suflet răzbindu-i trupul, unindu-se apoi cu lumina soarelui...

În continuare, istoria şi-a urmat cursul. Preotesele nu au ştiut să piardă, iar întreaga zonă era urmărită de spectrul unui devastator război civil. Pentru a se evita vărsarea de sânge, două tabere mari se hotărăsc să plece spre alte ţinuturi. Una dintre ele s-a deplasat spre vest, stabilindu-se în cele din urmă în peninsula italică. Urmaşii acestora au fondat mai târziu ceea ce avea să devină cel mai puternic imperiu din antichitate: Marele Imperiu Roman.

O alta mare tabără a plecat spre Est, stabilindu-se în cele din urmă în zona Indiei de azi.

Vechea Dacie a rămas aproape pustie. Preotesele păreau suverane pentru vecie. Vestea că cele două mari tabere au părăsit zona s-a răspândit cu rapiditate. Furia mută a neamurilor din jur i-a unit într-o confruntare pe care pământul nu a mai cunoscut-o. Acum trei milenii şi jumătate, pe aceste plaiuri, s-a purtat o bătălie înfiorătoare. Cu toţii ştiau că lumea nu va putea cunoaşte libertatea şi egalitatea, atâta vreme cât vor mai exista preotesele şi amazoanele. Cu un enorm preţ în sânge, amazoanele au fost exterminate, iar amintirea lor a fost ştearsă aproape în totalitate din memoria lumii.

Ghizii mi-au spus că la sfârşitul războiului, dezastrul şi oroarea atinseseră o asemenea culme, încât între preotesele comunităţilor şi cele ale munţilor care au rămas în viaţă s-a format o alianţă secretă prin care se urmărea ca, niciodată cât va mai dăinui lumea, să nu mai existe vreun război între bărbaţi şi femei.

O alianţă care mai dăinuie şi în ziua de azi...

Ulterior, marele imperiu s-a rupt în mai multe regiuni. Totuşi, datorită limbii şi a unor obiceiuri comune, istoricii vremii le-au trecut sub un singur nume: Tracia.

După devastatorul război, spiritualitatea din această zonă a cunoscut iarăşi o decădere accentuată. Locul suveran al preoteselor a fost înlocuit de preoţi bărbaţi şi de bendise (preotese ale zeiţei lunii, Bendis), acestea din urmă fiind o rămăşiţă palidă a vechilor preotese. Neavând o pregătire pe măsura vechilor preotese, aceştia au preferat să se bazeze pe tot felul de dogme şi ritualuri decât pe munca spirituală. S-a dat o notă de mister anumitor ritualuri, bazându-se mai mult pe impresionabilitate decât pe capacităţi verificabile în planul fizic. Elementele şi forţele naturii erau „accesate" numai în mod formal, ritualic. Capacităţile speciale, care erau obţinute numai printr-o îndelungată pregătire, au fost înlocuite cu diverse titluri. Ba mai mult, şi noii preoţi şi-au consolidat poziţia socială în acelaşi mod ca vechile preotese decăzute, adică prin acumularea de bogăţii materiale şi putere armată.

Astfel stând situaţia, era normal să apară o decădere foarte rapidă a spiritualităţii şi, odată cu ea, întreaga societate dacică. La acestea se mai adăugau şi desele atacuri ale năvălitorilor din jur care, odată cu distrugerile şi jafurile, au adus şi o serie de practici primitive, având la bază diverse superstiţii.

Situaţia era de aşa natură încât trebuia realizată o nouă intervenţie directă a Divinităţii. În toate zonele speciale ale planetei, Principiul Unic Divin s-a întrupat pentru a readuce spiritualitatea la un nivel normal, îndepărtând astfel influenţele care aveau să ducă la involuţie.

Pentru a se feri de orice fel de intervenţie perturbatoare din afară, era necesar să se traseze direcţii clare în zona spiritualităţii. Acestea trebuiau să fie bine „ancorate" în structurile grilei energetice, astfel încât omul să aibă, în orice moment, acces la evoluţia spirituală, fără a exista riscul de a fi manipulat de interese străine planetei.

Dacia anilor 500 î.Hr.

Unităţile de conştiinţă divină, întrupate în urmă cu aproximativ 2.500 de ani aveau, pe lângă sarcina de a renaşte spiritualitatea, şi pe aceea de a iniţia şi dezvolta noi evoluţii ale corpurilor subtile. Aceştia au acţionat atât asupra structurii energo-informaţionale a reţelei planetare, cât şi asupra dinamicii psihomentale specifice acelor vremuri, creându-se anumite „rezonanţe" şi căi de legătură subtilă. Astfel, s-au sădit seminţe spirituale care, ulterior, au generat curente şi idei religioase. Dacă Lao Tze şi Gautama Sidharta (Buddha) au lăsat urme mai vizibile în spiritualitatea Asiei, Zamolxe a creat (în ciuda aparenţelor) în Europa o dinamică mult mai mare şi mai complexă. De fapt, întreaga Europă poartă amprenta sa.

Pentru a se întrupa, unitatea de conştiinţă divină trebuie să treacă printr-o „coborâre vibraţională". Ea este realizată în mai multe etape, prin urmare, conştiinţa se „înveleşte" cu mai multe straturi vibraţionale. Totuşi, spre deosebire de celelalte fiinţe terestre, un spirit divin (eliberat spiritual) îşi poate construi un corp cauzal conform cu misiunea pe care şi-a ales-o. Din această cauză, în timpul vieţii i vor ivi situaţii sau conjuncturi speciale prin care misiunea îi este facilitată din toate punctele de vedere. Cu toate acestea, chiar şi o fiinţă divină trebuie să treacă printr-o serie de „teste planetare". Nimeni nu se naşte cu înţelepciunea gata formată din naştere, de aceea „sămânţa" spirituală (structura cauzală) trebuie să treacă printr-o serie de etape, înainte de a se „desface" într-o veritabilă floare divină. Cu toţii au trecut prin aceste experienţe.

La fel ca prima dată, cea de-a doua întrupare a lui Zamolxe s-a petrecut într-o zonă liniştită de munte. Încă din primii ani, natura şi bolta înstelată au însemnat pentru el cea de-a doua familie. Aceleaşi aspiraţii către necunoscut şi necuprins îl făceau să se comporte diferit faţă de cei de vârsta sa. Focul teribil din suflet nu-i putea fi potolit decât de liniştea naturii şi doar lumina bolţii înstelate părea să mai aducă răcoare sufletului său. Cum focul din adâncul sufletului său creştea pe zi ce trece, a simţit nevoia să plece spre alte zări. Nimeni şi nimic nu l-a putut opri. Însăşi focul spiritului său îl conducea. Nu vroia decât să ajungă în bătrâna Eladă. Auzise printre negustori că acolo este locul unde zeii se pogoară adesea printre oameni.

Cu durere în suflet a lăsat în urmă dealurile îmbrăcate de iarbă şi flori, pădurile răcoroase şi cântecul păsărilor, zâmbetul misterios al munţilor săi dragi şi susurul liniştitor al izvoarelor. Un timp i-au putut potoli strigătul sufletului. Dar nu era îndeajuns. Ştia însă că atâta vreme cât le va purta în suflet, nu vor dispărea.

Pentru a-şi plăti drumul pe mare, a fost nevoit să fie servitor. Între timp, Zamolxe învăţase foarte bine limba, obiceiurile, tradiţiile religioase, dar şi bucuriile şi supărările grecilor din viaţa de toate zilele. Deşi viaţa lui nu era nici pe departe confortabilă, focul teribil ce-l purta în suflet îi şoptea că este pe drumul cel bun şi că în curând avea să i se petreacă ceva deosebit.

Ajunse într-un final în bătrâna Grecie. Tumultul oraşelor greceşti nu-i erau pe plac, dar ştia că este pe drumul cel bun. Făcea eforturi mari pentru a asista la celebrele forumuri din pieţele oraşelor. Acestea îl atrăgeau într-un mod deosebit, dar totodată îi aţâţau şi mai puternic flacăra inimii.

Într-un final ajunge în preajma lui Pitagora. A fost momentul când tânărul Zamolxe a simţit că trebuie să-l urmeze cu orice preţ. Fiorul acelei atracţii teribile, dintre două mari spirite, a fost simţit şi de Pitagora. Ochii tânărului l-au făcut să se înfioare. Pitagora nu mai simţise aşa ceva. Deşi era adesea înconjurat de tineri discipoli - copii ai unor bogaţi aristocraţi greci, Pitagora l-a tratat pe Zamolxe asemenea propriului copil. La început, Zamolxe făcea muncile unui servitor, prin aceasta Pitagora punându-i la încercare pornirile sufletului. Cu toate acestea se simţea afecţiunea deosebită a maestrului pentru el. Acest lucru a stârnit invidia celorlalţi discipoli. De aceea a rămas vorba între greci că Zamolxe ar fi fost un sclav răscumpărat de Pitagora. Nici vorbă de aşa ceva.

Până să-şi coştientizeze misiunea, Zamolxe a petrecut o bună parte din viaţă alături de marele maestru Pitagora. Acesta era întruparea unei fiinţe solare, rolul său fiind acela de a

realiza un focar de spiritualitate pentru vremea sa. Pitagora a lăsat urme adânci în spiritualitatea lumii, fiind modelul de bază pentru generaţiile viitoare de filozofi, artişti, oameni de ştiinţă şi ezoterişti. Din păcate, şcoala a avut un caracter ermetic şi oarecum exclusivist, Pitagora nevrând să ţină cont de sfaturile lui Zamolxe în ceea ce priveşte admiterea de noi membri. Implicarea în treburile politice, admiterea pe baze îndoielnice (fiziognomia), caracterul rigid al şcolii, toate pe fondul păstrării unei mentalităţi politeiste, au dus şcoala către un final tragic.

Zamolxe se întrupase pentru o cu totul altă misiune. Pitagora şi şcoala de spiritualitate de la Crotona i-au fost familie, prieteni şi casă pentru o bună perioadă a vieţii, dar până la urmă a trebuit să le părăsească. O viziune i-a schimbat viaţa pentru totdeauna. O piramidă de lumină şi un chip enigmatic l-au determinat să se întoarcă pe plaiurile natale. Îşi conştientizase o parte din misiune...

Şi-a regăsit poporul aproape abrutizat şi devastat de sărăcie şi mici neînţelegeri. La toate acestea se mai adăugau şi infuziile de credinţe superstiţioase celtice, care deformau şi mai mult învăţăturile pe care el le lăsase (cu un mileniu în urmă). Conducătorii erau adesea dominaţi de interese mărunte, şi nu de puţine ori se iscau conflicte între comunităţile de daci. Zamolxe reuşise să convoace o adunare a lor, explicându-le pe îndelete că trebuia făcut ceva pentru ca dacii să redevină ceea ce fuseseră odinioară. Nu a fost greu să-i convingă. Aceştia şi-au dat seama că Zamolxe era condus de un foc căruia nu puteai să i te opui. Nu urmărea bogăţia căci o avea, nici faima, căci dacii nu puneau preţ pe ea.

În cele câteva luni cât i-a luat să ajungă de la Crotona pe plaiurile natale a reuşit să adune o oarecare avere. A vindecat de diverse boli pe mulţi precupeţi şi conducători locali şi a primit în schimb multe bogăţii. Zamolxe putea accesa şi folosi forţele elementale ale naturii, aducea echilibrul şi armonia, dar şi forţa şi vitalitatea acolo unde lipseau. Dispunea aşadar de puteri foarte mari de vindecare şi de dinamizare a energiilor psihice şi mentale. Putea avea acces la dimensiunile superioare, observând foarte uşor tendinţele şi evoluţia anumitor situaţii. Toate acestea le-a demonstrat în multe ocazii. Vestea i-a mers atât de departe încât unii călătoreau luni de zile ca să ajungă la vestitul Zamolxe, cel care putea reda vitalitatea şi forţa tinereţii.

Conducătorii comunităţilor de daci au înţeles că Zamolxe le putea aduce unitatea şi putea crea o bază solidă pentru viitoarele generaţii. Au înţeles cu toţii că avea viziunea şi puterea de a reunifica toate comunităţile de daci. Nu a dorit putere politică şi nici bogăţii. Dorea să fie sprijinit în munca sa, şi să fie lăsat să-şi facă treaba pentru care s-a întrupat, anume, să readucă spiritualitatea dacilor la cotele cele mai înalte.

Pentru început, Zamolxe i-a convins că este de mare trebuinţă să existe o monedă care să circule între toate marile comunităţi de daci. Fiind deschişi la minte, conducătorii locali au înţeles că o singură monedă este mai de folos decât mai multe şi asta avea să strângă puterea negustorilor şi a conducătorilor tot aşa precum aceeaşi limbă îi strângea în vreme de restrişte sau când năvălitorii dădeau târcoale. I-a învăţat, de asemenea, care sunt trebuinţele celorlalte neamuri, bucuriile, supărările şi toate cele plăcute lor, şi cum să facă schimburi corecte cu ei.

Pentru a evita uneltirile preoţilor locali şi a bendiselor, Zamolxe a hotărât că nu va interfera cu obiceiurile, ritualurile şi tradiţiile lor. Nu era interesat să întemeieze o nouă religie şi nici nu dorea vreo reformă a celor existente. Zamolxe era interesat să creeze o şcoală de spiritualitate, asemenea celei înfiinţate de Pitagora la Crotona, dar fără a repeta greşelile de acolo. Simţise foarte puternic aspiraţiile către spiritualitate ale noii generaţii de tineri daci. Prin urmare a încercat să grăbească înfiinţarea şcolii.

După ce reuşise să obţină sprijinul conducătorilor locali, Zamolxe a purces la alcătuirea primei generaţii de discipoli. Hotărâse să respecte anumite reguli de la Crotona, iar una dintre ele era ca fiecare învăţător să aibă cel mult zece discipoli. De asemenea, pregătirea ar fi presupus să se desfăşoare în afara cadrului familial.

Înainte de întrupare, Principul Divin a ales mai multe spirite superioare, pentru a-l ajuta în perioada cât ar fi fost întrupat. Aceştia au fost primii lui discipoli. Zamolxe, graţie

percepţiilor sale deosebite, a reuşit să-i detecteze într-un timp foarte scurt. Legătura specială dintre ei s-a format mai rapid decât un fulger s-ar coborî din înaltul cerului.

Păreau cu toţii a fi braţele unui singur trup. Toate cele zece mari spirite, coborâte în materie alături de Zamolxe, au trecut foarte repede printr-o pregătire specială. În doar un singur an, cu toţii au trecut prin iniţieri şi salturi de conştiinţă care ar fi necesitat cel puţin zece ani de pregătire asiduă la Crotona. Un spirit superior poate trece foarte uşor prin diferite trepte evolutive, dacă este pregătit cum trebuie.

Zamolxe era asemenea unui soare divin, iar discipolii săi erau asemenea unor vase dornice de a fi umplute de lumină. Pregătirea a fost şi teoretică, dar mai ales practică. A fost şi extrem de intensă. Practic, nicio zi nu stăteau locului. Fiecare zi era specială într-un anume fel. Într-un singur an, Zamolxe şi primii săi zece discipoli au purces de-a lungul munţilor, luând contact cu toate zonele energetice speciale ale matricei carpatice. Fiecare munte, fiecare creastă, fiecare deal, fiecare peşteră, fiecare pădure, fiecare lac, râu, pârâu sau chiar izvor îşi aveau propria lecţie şi iniţiere. Hrană le-au fost turtele crude de hrişcă şi secară, mierea umplută cu alune, jir şi nuci, dar şi fructele şi legumele uscate. Pentru un spirit superior este foarte uşor să treacă la o alimentaţie curată, deoarece hrana de care are nevoie un spirit de lumină este însăşi... lumina. Primii săi discipoli au înţeles acest lucru foarte bine. Însă cu toţii simţeau în fiinţa lor o altfel de foame, o foame teribilă de lumină.

„Lumina nu poate pătrunde dincolo de un trup murdar. Sângele nu poate fi curat atâta vreme cât pântecele este murdar. Un trup curat la exterior aduce sănătate şi vigoare doar pentru o vreme, dar un trup curat în interior pregăteşte o minte curată pentru toată viaţa. O minte curată găseşte lumina în cele mai întunecate locuri. Lumina are nenumărate feţe şi se găseşte în nenumărate locuri. Căutaţi cea mai puternică lumină! Ea este în sufletul omului. Cine găseşte lumina din propriul suflet, găseşte lumina Focului Viu. Lumina Focului Viu curăţă, vindecă, hrăneşte şi apoi eliberează omul de legăturile pământului". Astfel le vorbea Zamolxe, iar ei sorbeau fiecare cuvânt. Toate cuvintele sale erau ca o adiere răcoroasă pentru sufletele lor arse de un dor nespus după lumină.

„Cum ne leagă pământul? Cum scăpăm de lanţurile sale?" întrebau ei pe Zamolxe.

„Nu pământul vă leagă, ci voi vă legaţi de pământ, prin patimile voastre. Eliberaţi-vă de patimi şi vă veţi elibera de lanţurile ce singuri vi le-aţi pus. Curăţaţi-vă de lăcomia pântecului, de patimile cărnii şi de patima propriei înfăţişări". (este vorba de ego – n.a.)

„Cum ieşim din legea dobitoacelor şi să ne înfruptăm numai cu lumină? Ne urâm trupul, noi vrem numai lumina".

„Nu vă urâţi trupul şi nici să nu-i nesocotiţi nevoile, căci el este vatra Focului Viu. Dar păstraţi-l curat şi demn de a fi unealta luminii. Prin trup, Focul Viu va birui orice fărâmă de întuneric pe acest pământ, iar lumina Sa îşi desăvârşeşte lucrarea".

Astfel le răspundea el discipolilor, iar mintea şi sufletul lor creşteau nespus, hrănite fiind de lumina lui Zamolxe şi de învăţăturile tainice ale munţilor pe care le străbăteau.

După o vreme, fiecare dintre cei zece discipoli devenise asemenea unui mic soare. Oriunde mergeau, aduceau cu ei vindecarea, speranţa, bucuria, liniştea. Împrăştiau seminţele înţelepciunii în fiecare comunitate întâlnită, ştiind că se află acolo suflete dornice a se adăpa cu lumina lor. Dezlegau tainele ascunse ale munţilor, dealurilor, câmpiilor, lacurilor şi apelor curgătoare, dar şi glasul vânturilor, şi le aduceau locuitorilor sub formă de cântece, poveşti şi „şoapte ale zeilor". Astfel au întocmit ei legile frumoase, cunoscute printre unii ca şi *belaginele*, şi le-au răspândit apoi printre semeni. Multe au fost legile; se spune că nu ai fi apucat a le termina pe toate nici într-un an, chiar de le-ai fi spus într-una fără să fi închis un ochi. Atât de multe erau şi nu se mai sătura inima şi mintea ascultându-le.

În prima lucrare (Legile lui Zamolxe), prin bunăvoinţa lui Zamolxe, am reuşit să readuc la suprafaţă o mică parte dintre ele. Altele vor fi cunoscute în curând...

Dincolo de curgerea timpului şi de cugetarea zeilor, este Focul cel Viu şi Veşnic, din care vin toate şi prin care fiinţează toate cele ce sunt. Totul şi

nimicul sunt suflarea Sa, golul şi plinul sunt mâinile Sale, mişcarea şi nemişcarea sunt picioarele Sale, nicăieri şi peste tot este mijlocul Său, iar chipul Său este lumina. Nimic nu este făptuit fără de lumină şi tot ce vine din lumină este viaţă şi ia făptură.

*

Precum fulgerul aduce lumina, şi din lumină tunetul şi focul ce se revarsă, aşa este şi gândul omului, el trece în vorba omului şi apoi în fapta sa. Deci, ia aminte la asta, căci până la focul ce arde trebuie să fie o lumină şi un tunet. Lumina omului este gândul său şi aceasta este averea sa cea mai de preţ. Lumina prinde putere prin cuvânt, iar voinţa omului aprinde focul prin care se făptuiesc toate cele ce sunt în jurul său.

*

Fii ca muntele cel semeţ şi ridică a ta lumină mai presus de cele ce te înconjoară. Nu uita că aceiaşi paşi îi faci în vârful muntelui ca şi în josul său, acelaşi aer este sus, ca şi jos, la fel creşte copacul în vârf de munte, ca şi în josul său, la fel luminează soarele piscul cel semeţ, ca şi pământul cel neted.

*

Fii cumpătat ca pământul şi nu vei duce lipsă de nimic. Creanga prea plină de rod este mai repede frântă de vânt, sămânţa prea adâncă nu răzbate, iar prea multă apă îi stinge suflarea.

*

Ia aminte la copacul cel falnic, cu cât este mai înalt cu atât rădăcinile sale sunt mai adânci în pământ, căci din pământ îşi trage tăria, nu uita asta. Cu cât te ridici mai mult, cu atât trebuie să cobori mai mult, căci măsura ridicării este aceeaşi cu măsura coborârii.

*

Puterea omului începe cu vorba nerostită, ea este asemeni seminţei care încolţeşte, nici nu se vede când prinde suflare de viaţă. Lumina seminţei este cea care o ridică, pământul este cel ce-i dă hrană, apa îi dă vigoarea, iar răbdarea o îmbracă cu tărie.

*

Priveşte râul şi ia aminte la învăţătura sa. La început este doar un firicel de apă, dar creşte tot mai mare, căci vine de la ce este mai mare şi lucrurile aşa trebuiesc împlinite, prin firea lor. Asemenea este şi gândul cel bun şi drept rânduit, el îşi face loc printre pietre şi stânci, nu ţine seamă de nimic, îşi urmează drumul şi nimic nu-i stă în cale. Apă cu apă se adună, şi împreună puterea este şi mai mare.

*

Ia seama de taina aceasta şi nu o uita: acel firicel de apă ştie unde va ajunge, căci una este cu pământul şi toate cele ce-i vin în cale nu îl pot opri până la sfârşit. Astfel să iei seama la gândul tău unde trebuie să ajungă şi vei vedea că nimic nu poate opri drumul său. Să-ţi fie gândul limpede până la sfârşit; multe se vor ivi în calea sa, căci firea lucrurilor din jur este mişcătoare asemeni apelor. Apă cu apă se întâlnesc, pământ cu pământ şi munte cu munte.

*

Ia seama la gândul cel rău, fereşte-te de el ca de fulger, lasă-l să se ducă precum a venit, căci te-ndeamnă la lucruri nefireşti. Fereşte-te de vorbele deşarte şi de neadevăr, sunt ca pulberea câmpului ce-ţi acoperă ochii, ca plasa păianjenului pentru mintea şi sufletul tău. Ele te îndeamnă la trufie, înşelăciune, hoţie şi vărsare de sânge, iar roadele lor sunt ruşinea, neputinţa, sărăcia, boala, amărăciunea şi moartea.

*

Nu judeca oamenii după greutatea lor, după puterea lor, după averea lor, după frumuseţea lor sau după râvna lor, căci şi unul şi altul a lăsat din ceva pentru a creşte în altceva. Cel bogat este sărac în linişte, cel tare este slab pentru altul şi cel slab are tăria lui ascunsă. Cum firea lucrurilor este mişcătoare, asemeni este şi omul. Ce dă valoare unei unelte, trebuinţa sau frumuseţea? Duce un om mai mult decât boul? E mai bogat vreunul ca pământul? Doar cunoaşterea şi înţelepciunea îl ridică pe om peste dobitoace. Şi degeaba ai cunoaşterea dacă ea nu este lămurită de vreme.

*

Fierul roşit a fost rece şi se va răci iarăşi, vasul a fost pământ şi va fi iarăşi pământ, pământul ce-a fost sterp, acum este pământ roditor şi se va stârpi iarăşi peste vremi. Râvna omului face schimbătoare toate acestea. Dar râvna îi întoarce bucuria în tristeţe şi liniştea în nelinişte. Fierul şi focul ajută omul, dar îl şi vatămă. Şi aceeaşi râvnă îl îndeamnă a merge pe cărări neştiute şi nebătute de ceilalţi dinaintea lui. Tot râvna îl îndeamnă la strângerea de averi, la mărirea puterii şi la a se măsura cu alţii. Fereşte-te de a te măsura cu altul, căci trufia de aici se naşte, ea te va coborî mai jos de dobitoace, ea te va despărţi de fratele şi de vlăstarul tău.

*

Neînţeleptul este mânat de râvnă, dar înţeleptul încalecă râvna. Neînţeleptul suferă când râvna îl duce la pierdere şi la cădere, dar înţeleptul întotdeauna găseşte câştigul în pierdere şi înălţarea în cădere.

*

Trufia răceşte iubirea inimii şi o face în duşmănie şi nu există dobitoc mai josnic decât omul care nu mai are iubire în inima sa. Căci iubirea este cea dintâi putere şi chipul ei este lumina. Ia seamă ca nu cumva gândul tău să se împresoare cu trufia, căci mai jos de dobitoace vei ajunge.

*

Gândul bun şi vorba înţeleaptă îţi poate potoli necazul, îţi poate răcori inima, dar nu te vindecă pentru că omul suferă după cum trufia a crescut în el, căci suferinţa este umbra trufiei.

*

Nu îţi lega sufletul de nimic lumesc, de lucruri, de dobitoace, argint sau aur, căci ele aşa cum vin, aşa pleacă. După orice zi vine şi noaptea, iar după iarnă vine primăvara, căci aşa este rânduit şi aşa este firea lucrurilor. Toate cele ce se văd, se nasc, cresc şi apoi se întorc de unde au plecat. Doar firea lucrurilor rămâne pururea şi aceasta are nenumărate şi nesfârşite ramuri, iar asemenea izvoarelor minţii şi sufletului tău, ele nu se arată la vedere. Căci o suflare şi un foc fac să crească toate cele ce cresc - ierburi, copaci, dobitoace şi oameni - şi din aceeaşi vatră vin şi către aceeaşi vatră se întorc, şi vatra aceasta este pururea.

*

Precum copacul cel falnic creşte lângă cel mic fără a-i face rău, aşa să fiţi între voi; cel mare să nu lovească pe cel mic şi nici să-i amărască sufletul, căci va avea datorie mare de dat, la fel ca şi hoţul. Aruncă un lemn pe râu şi mai multe vor veni din susul său către tine. Adu-i mulţumire semenului tău, adu-i lumina pe chip şi în suflet, iar toate acestea le vei găsi mai târziu înflorite în inima ta.

*

Nu lua cu siluire şi nici cu vorbe amăgitoare ceea ce nu este al tău, căci cel ce priveşte prin ochii tăi este acelaşi cu cel ce priveşte prin ochii celuilalt. Ia seama la taina aceasta.

*

Nu grăbi nicio lucrare, căci trasul de ramuri loveşte înapoi. Fructul copt este uşor de luat, cel necopt este greu de luat şi gustul e neplăcut. Nu te grăbi deci să aduni ce este înainte de vreme, căci îţi va amărî sufletul. Cum creşte cadrul, aşa creşte şi stinghia, şi cum creşte roata, aşa creşte şi spiţa.

*

Rămâi mereu în răcoarea sufletului tău, dar dacă mânia se aprinde în tine, ia seamă ca nu cumva să treacă de vorba ta. Mânia vine din teamă şi nu a locuit dintru început în inima ta; dacă nu creşte prin trufie, ea se întoarce de unde a plecat. Trufia închide poarta înţelepciunii, iar cel trufaş se pune singur lângă dobitoace. Înţelepciunea este mai preţuită decât toate cele ce se văd cu ochii, ea este aurul minţii şi sufletului tău şi este rodul cunoaşterii udată de vreme.

*

Nu-ţi amărî sufletul când simţi durerea şi neputinţa, ci mai degrabă caută să te foloseşti de ele pentru îndreptare, căci în rod ai şi sămânţa. Nu se poate ca o sămânţă bună să dea rod rău. Lăcomia întotdeauna duce la pierdere, furtul întotdeauna duce la boală, gândurile sterpe întotdeauna duc spre rătăcire, mânia întotdeauna loveşte înapoi, răutatea şi neadevărul întotdeauna aduc neputinţa, trufia întotdeauna aduce suferinţa.

*

Mergi la izvor când sufletul ţi-e aprins, scormoneşte în apa limpede şi aşteaptă până ce devine iarăşi curată. Aşa se va duce şi aprinderea sufletului tău precum tulburarea aceea.

*

Ia bine seama la taina seminţei. Asemeni ei este gândul tău şi cum sămânţa nu se poate fără coajă, aşa este şi gândul cel rodnic al omului. Coaja gândului rodnic este voinţa, iar fără voinţă, gândul se usucă şi nu foloseşte la nimic. Dar puterea este în răbdarea seminţei, iar voinţa şi răbdarea fac mlădiţa firavă să răzbată prin pământul tare.

*

În vremea lucrului tău înveseleşte-ţi inima la vederea lucrării tale înainte de terminarea ei, căci precum fructul îşi anunţă venirea cu o floare, tot aşa fapta omului este văzută de cel cu mintea şi simţirea limpede înainte de a fi terminată.

*

Ia bine seama la cauza omului sărac, dar şi la cauza omului grabnic avut, căci nici una, nici alta nu sunt fireşti. Omul sărac are multe gânduri deşarte şi le schimbă de la o zi la alta, vorbeşte mult şi lenea i-a învelit braţele şi picioarele. Cel grabnic avut ori e hoţ şi înşelător, ori vede mai bine necazul altuia şi caută a-l amăgi, de acolo îşi trage grabnica avuţie.

*

Fii blând şi răbdător cu cei de lângă tine, căci aşa cum te porţi tu cu ei, aşa se poartă şi alţii cu tine, căci simţirea lui este la fel cu simţirea ta, din aceeaşi suflare este şi simţirea lui, iar lumina ce vede prin ochii lui este din aceeaşi lumină cu cea care vede prin ochii tăi.

*

Unde este tăria omului, acolo îi este şi slăbiciunea, ceea ce-l ridică îl şi coboară; rămâi în limpezimea minţii şi simţirii tale şi vei vedea toate acestea. Cel mic este deasupra celui mare, cel uşor este deasupra celui greu, cel slab este deasupra celui tare, cel blând este deasupra celui aprig. Limpede să-ţi fie mintea şi simţirea, şi ia seamă de toate acestea.

*

Tăria muntelui vine din răbdarea sa, din liniştea sa, stânca îi este numai învelitoare. Dar tăria lui este încercată de vânt, de apa cea lină. Ia-ţi puterea

din răbdare şi din linişte şi foloseşte-te de ea prin limpezimea gândului tău, căci nu tulburarea izvorului roade stânca, ci limpezimea sa.

*

Lucrarea făcută din teamă nu are viaţă lungă, iar tăria ei este asemeni unei revărsări de ape care ţine puţin. Aşa este şi cu tulburarea oamenilor; ea vine de-afară, dar este chemată de teama lor, însă teama vine prin necunoaştere, iar necunoaşterea prinde putere prin neadevăr, lene şi trufie.

*

Soarbe cunoaşterea de la cei cu barba albă şi neroşită de vin şi lasă vremea să o îmbrace cu înţelepciune. Nu privi la trupul lor slăbit şi gârbovit, căci toate acestea sunt plata lor pentru cunoaşterea lucrurilor şi creşterea înţelepciunii.

*

Mulţumeşte pământului pentru toate cele ce-ţi oferă, mulţumeşte cerului pentru ploaia care îţi hrăneşte pământul, mulţumeşte soarelui pentru căldura şi lumina casei tale şi a pământului tău, mulţumeşte lunii pentru liniştea somnului tău, mulţumeşte stelelor că veghează asupra somnului tău, mulţumeşte muntelui pentru poveţele şi fierul ce-l iei din el, mulţumeşte pădurii pentru tot ce iei de acolo, mulţumeşte izvorului pentru apa ce-o bei, mulţumeşte copacului pentru lucrările ce-ţi arată, mulţumeşte omului bun ce-ţi aduce bucurie şi zâmbet pe chip.

*

Precum iarba bună creşte cu iarba rea, aşa sunt şi oamenii, dar ţine seamă că purtarea lor cea rea este semănată şi crescută din teamă şi neputinţe, iar trufia este învelitoarea lor. Nu certa purtarea lor şi nu căuta a-i îndrepta din vorbe şi mustrare, căci apăsarea pe rană nu o vindecă. Oare iarba aceea este rea doar pentru că este amară pântecului tău? Aşa este şi cu omul; de vei vrea să-l îndrepţi, adu-i pentru început gândul şi simţirea la ce este plăcut atât omului bun cât şi omului rău. Unul vede roata plecând, iar altul vede aceeaşi roată venind. Cine vede mai bine?

*

Doar cel înţelepţit poate vedea limpezimea şi liniştea din mintea şi sufletul celui tulburat, căci cel înţelepţit a fost odată la fel ca şi cel tulburat, iar roadele amare l-au făcut să ţină seama de alcătuirea fiinţei sale. A fugit de roadele sale amare în vârful muntelui şi acolo nu a scăpat de ele, a fugit în mijlocul pădurii şi iată că roadele erau cu el, apoi a privit înlăuntrul său şi iată că roadele sale amare aveau rădăcini în mintea şi simţirea poftelor sale.

*

Este o floare mai frumoasă ca cealaltă? Este un izvor mai limpede decât altul? Este un fir de iarbă mai presus de un altul? Fiecare are tăria, frumuseţea şi priceperea lui. Este în firea lucrurilor ca pădurea să aibă felurite soiuri de copaci, de iarbă, de flori şi dobitoace. Nu seamănă un deget cu altul de la aceeaşi mână, dar este nevoie de toate pentru a bate fierul. Este mâna stângă mai bună ca dreapta? Altfel vede ochiul stâng de cel drept? Cele de sus îşi au rostul lor şi cele de jos îşi au rostul lor, cele mari îşi au rostul lor şi cele mici îşi au rostul lor, cele repezi îşi au rostul lor şi cele încete îşi au rostul lor, cele ce au fost şi-au avut rostul lor şi cele ce vin îşi vor avea rostul lor.

*

Neputinţa vine după răutate şi neadevăr, căci ceea ce dai aceea primeşti, ceea ce semeni aceea culegi, dar ia seama că lumina sufletului tău şi al celui de lângă tine are aceeaşi vatră şi rămâne fără umbră. Vezi ce tulbură necontenit izvoarele minţii şi sufletului aproapelui tău. Adu-i liniştea în suflet şi limpezimea în minte, iar bătrâneţile tale vor fi ca pomul copt, oasele şi tăria ta nu vor slăbi şi te vei întoarce de unde ai venit, sătul de căldura urmaşilor tăi.

*

Întotdeauna va fi cineva dedesubtul tău şi întotdeauna va fi cineva deasupra ta. La cele ce sunt dedesubtul tău să te uiţi cu iubire şi nu cu trufie, căci acolo îţi sunt rădăcinile, iar la cele ce sunt deasupra ta să te uiţi cu privirea de prunc şi fără teamă.

*

Cele tari, cele slabe şi cele nevăzute sunt cele ce alcătuiesc lumea, iar toate acestea le găseşti în om şi toate alcătuiesc un întreg. Nu este nimic care să fie afară şi să nu fie şi înăuntru. Ia seama la toate acestea când îţi apleci privirea înăuntrul tău şi vei găsi toată înţelepciunea zeilor ascunsă în nevăzutul fiinţei tale. Zeii au luat seama înaintea omului de această înţelepciune şi asta i-a adus mai aproape de Focul cel Viu şi Veşnic.

*

Ia aminte că bătaia inimii, curgerea sângelui prin vine, vindecarea rănilor, frumuseţea ochilor şi minunăţia alcătuirii trupului sunt făcute prin puterea şi suflarea Focului cel Viu şi Veşnic care este în fiecare şi al cărui chip se arată în lumină. Dar nu uita că trupul este doar o fărâmă din puţinul ce se vede...

*

Curăţenia trupului şi desfătarea sa prin simţuri te pune doar puţin mai sus de dobitoace, căci nu un sunet plăcut te ridică, nici o duioasă atingere, nici un gust plăcut, nici o mireasmă îmbătătoare şi nici o bucurie a ochilor. Căci unde este căldura apare şi frigul, unde este dulcele apare şi amarul, unde este plăcutul apare şi neplăcutul, unde este mireasma apare şi duhoarea, şi unde este râs pândeşte şi bocetul.

*

Iată dar calea de început: cumpătarea în toate cele ce faci, ascultarea de bătrâni şi de cei înţelepţi, hărnicia, mulţumirea cu ceea ce ai, ferirea de neadevăr şi de vorbele deşarte, ferirea de ceartă şi de mânie, buna purtare între semeni. Dimineaţa să te trezeşti cu ele în minte, ziua să le porţi mereu cu tine, seara să le ai cu tine în somn, iar astfel, supărarea, lipsa, amărăciunea, neputinţa, boala şi răutatea altora nu se vor atinge de tine.

*

Dincolo de acestea se află iubirea, voinţa, curajul, răbdarea, modestia, iar ele ridică omul cu adevărat. Acestea sunt cele ce te apropie de Focul cel Viu şi Veşnic, iar prin ele, calea ta urmează calea zeilor, dar îngroparea lor te aruncă mai jos de dobitoace. Doar prin ele primeşti adevărata cunoaştere şi înţelepciune, adevărata putere, adevărata bucurie, adevărata bogăţie, rodnica şi trainica lucrare.

*

Dar iată că unde este iubirea poate apărea şi ura, unde este voinţa poate apărea şi delăsarea, unde este curajul poate apărea şi frica, unde este răbdarea poate apărea şi graba, iar unde este modestia poate apărea şi trufia. Căci mişcătoare sunt şi cele ce se văd şi cele ce nu se văd din fiinţa omului. Dar toate acestea sunt ale celui ce simte, iar peste el se află cel ce gândeşte şi acesta este cel ce vede mişcarea în nemişcare, este cel care dincolo de toate aceste virtuţi se desfată în cunoaşterea şi liniştea ce întrece orice bucurie, iar atenţia, echilibrul şi limpezimea sunt uneltele sale.

*

Cel tulburat vede binele ca bine şi răul ca rău, este atras de una şi fuge de cealaltă, dar înţeleptul vede şi frumosul şi urâtul, simte şi frigul şi căldura, şi fineţea şi asprimea, aude şi plăcutul şi neplăcutul, gustă şi dulcele şi amarul, simte şi mireasma şi duhoarea şi nu face judecată între ele. El vede desluşit că firea lucrurilor este în toate, căci frumosul din urât se trage şi urâtul din

frumos, dulcele a fost amar la început şi se va face iarăşi amar, plăcutul se naşte din neplăcut şi neplăcutul din plăcut. Şi toate acestea luminează sufletul înţeleptului, pentru că cele bune şi plăcute hrănesc şi bucură trupul şi simţurile sale, iar cele neplăcute neînţeleptului hrănesc mintea şi înţelepciunea lui, căci prin ele vede înnoirea lucrurilor şi seminţele viitoarelor bucurii.

*

Nu este uşoară cărarea zeilor, dar nu uita că omul poate cuprinde în iubirea sa mai mult decât poate cuprinde în ura sa, căldura se ridică mai mult decât poate coborî frigul, cel ce este deasupra vede mai multe decât cel ce este dedesubt, uşorul se întinde mai mult decât se întinde greul, lumina răzbate mai mult decât poate răzbate întunericul, puterea care uneşte este mai mare decât puterea ce desparte.

*

Lungul şi scurtul au acelaşi mijloc; cercul mic şi cercul mare, globul mic şi globul mare, pe acelaşi punct se sprijină; nevăzutul şi văzutul acelaşi loc ocupă; toate cele mari stau ascunse în cele mici, iar aici este o mare taină a firii; mare printre înţelepţi este cel ce o pricepe.

*

Înţeleptul uneşte pe cel ce vede cu cel ce gândeşte, cel ce simte şi cel ce face, dar neînţeleptul îi desparte. Deschide-ţi bine ochii, căci cel ce face, cel ce simte şi cel ce gândeşte sunt asemeni norilor care vin şi pleacă, dar cel ce vede prin ochii tăi este veşnic şi lumina sa este fără umbră. El este dincolo de viaţă şi moarte, dincolo de bine şi rău, dincolo de frumos şi urât, dincolo de curgerea timpului.

Au trecut astfel câteva primăveri, iar Zamolxe şi cei zece discipoli răspândiseră printre oameni multe seminţe ale înţelepciunii. Coborau adesea printre ei, dar cel mai mult stăteau în liniştea munţilor. Mare bucurie era printre oameni atunci când ei se coborau din munţi, căci pe unde treceau toate mergeau bine. Holdele erau binecuvântate, animalele erau sănătoase şi voioase, iar copiii şi tinerii înveseleau pe cei vârstnici cu strigătele lor de bucurie.

Într-una din seri, adunându-i pe toţi într-un loc, Zamolxe le spuse:

„Este o vreme a semănatului şi una a secerişului. A sosit timpul ca lumina să păşească în noile suflete şi să crească asemeni grânelor. Mergeţi între oameni şi strigaţi către vlăstarele tinere: veniţi şi adăpaţi-vă cu înţelepciune!”

După care toţi cei zece s-au dus spre diferite comunităţi, adunându-i pe cei însetaţi de lumină. Lumina ce-au semănat-o printre oameni, Zamolxe şi cei zece, şi-a adus din plin rodul. Mulţi tineri s-au arătat dornici de a se alătura lor. S-au întors astfel cei zece la Zamolxe, însoţiţi cu peste o sută de voinici.

„Aici sunt vlăstarele noastre”, spuseră ei.

„Vlăstare ce trebuiesc altoite şi apoi semănate din nou, grăi Zamolxe. Altoite de patimile trupului şi de propria înfăţişare”.

Cu cât mai des le vorbea Zamolxe tinerilor, cu atât mai mare era setea lor de lumină şi înţelepciune. Astfel stând lucrurile, fiecare dintre cei zece şi-a luat în primire tinerii discipoli, după împărţeala cuvenită. Erau socotiţi mai mulţi de zece pentru fiecare, dar Zamolxe ştia că nu toţi aveau să termine pregătirea. Simţea ce poate fiecare, căci avea darul citirii sufletului. Ştia însă că nimeni nu are voie să întoarcă din drum sufletul însetat de lumină şi înţelepciune. Exemplul Crotonei era îndeajuns...

Zamolxe structurase şcoala pe trei niveluri. Primul avea să dureze un an, al doilea nivel dura doi ani, iar al treilea nivel se desfăşura pe durata a trei ani. Nivelul al treilea era destinat doar celor mai buni dintre ei. Toate erau întocmite după cum era putinţa fiecăruia. Tinerii discipoli nu trebuiau să se preocupe de hrană sau de adăpost, ci numai de curăţenia

trupului, a sufletului şi a minţii. Nu trebuiau, de asemenea, să iasă de sub cuvântul învăţătorului de grup sau să încalce regulile de bună purtare întocmite de Zamolxe.

Primul nivel

În primul an, înainte de a purcede la curăţenia trupului, a minţii şi a sufletului, discipolii aveau obligaţia să înveţe cât mai multe dintre legile frumoase, iar apoi trebuiau să le aplice în viaţa de toate zilele. De regulă, ziua începea cu câte o plimbare, fie în pădure, fie pe munte sau pe malul vreunul râu sau lac, iar învăţătorii le explicau pe îndelete tinerilor discipoli despre natura şi esenţa legilor divine, care se întrevăd în toate cele care sunt sub soare. Primele „materii" învăţate erau **ascultarea (disciplina), hărnicia, studiul, cumpătarea şi sârguinţa**.

„**Disciplina** vine din **ascultare**, spuneau învăţătorii. A nu trăi în disciplină, înseamnă a nu te deosebi de dobitoace. Acestea ascultă doar de glasul pântecului şi de poftele cărnii. Nu fiţi ca ele, ci ridicaţi-vă deasupra lor, căci demni sunteţi de-a purta în voi Focul Viu".

Astfel erau îndrumaţi să postească pentru a-şi potoli poftele pântecului şi ale cărnii. Tinerii discipoli erau ajutaţi să înţeleagă faptul că doar un trup curat poate curăţa sufletul şi mintea, şi doar o minte şi un suflet curat pot primi lumina Focului Viu şi Veşnic.

„Curăţirea trupului începe din pântec; pântecul curat aduce curăţire sângelui; sângele curat aduce linişte nervilor, iar liniştea nervilor potoleşte pornirile sufletului."

„**Ascultaţi** şi chibzuiţi ce spun legile, ascultaţi şi chibzuiţi ce vă spun bătrânii şi cei înţelepţi, căci vorbele lor sunt trecute prin focul şi vâltoarea vieţii, apoi ascultaţi ce vă spun pământul şi susurul apei, ascultaţi foşnetul pădurii, ascultaţi soarele şi luna, stelele şi norii."

„Cum putem auzi norii, soarele şi luna?" spuneau ei, fascinaţi fiind de cele auzite.

„Multe zgomote trebuiesc potolite pentru a putea auzi şoaptele lor. Trebuie ca după ce aţi potolit lăcomia pântecului şi patima cărnii, să potoliţi şi zgomotul poftelor voastre. Poftele de mărire şi de întâietate în faţa celorlalţi sunt chiar mai rele decât poftele cărnii. Primele vă pun lângă dobitoace, dar acestea vă duc mai jos de ele, după cum bine spune legea.

„Deci sărăcia este cea mai bună?" întrebară ei.

„Nici sărăcia nu e bună, căci demn este omul de toate cele ce sunt pe acest pământ, dar nici prea multă avuţie nu face bine. **Hărnicia, blândeţea, dărnicia şi modestia** trebuie să fie înaintea oricărei măriri. Dar să nu-ţi stăruie gândul de a fi înaintea celorlalţi. Nu te măsura cu altul căci focul ce-l aprinzi în celălalt se va întoarce negreşit la tine, şi grea arsură îţi va da la suflet. Mâinile harnice sunt întotdeauna binecuvântate şi nu vor cunoaşte lipsa. Fii deci harnic, ascultă glasul celor înţelepţi, nu-ţi da mărire în faţa altora şi nu da ascultare poftelor şi patimilor cărnii. Astfel făcând, nu vei cunoaşte lipsa şi nici boala nu se va atinge de tine, prieteni destoinici vei avea şi nicio duşmănie ce va veni asupră-ţi nu va prinde ziua de mâine."

„Apoi glasul norilor şi stelelor îl vom auzi?"

„Întâi să ascultaţi de glasul pământului, căci trupul din pământ este făcut. Nu e oare tăria oaselor voastre asemenea cu tăria stâncii? Nu curge izvorul asemenea sângelui din vine? Nu este vântul asemenea suflului vostru? Ascultaţi deci glasul pământului şi multe vă va învăţa.

„Dar necuprins este pământul" spuseră ei. De unde să purcedem?

„De acolo de unde sunteţi. Nu plecaţi urechea spre glasurile altor pământuri, căci acelaşi pământ este şi de aceeaşi lege ascultă. Deschideţi-vă urechile şi ochii minţii şi ai sufletului, şi veţi auzi şi veţi vedea minunăţiile pământului în fiecare colţişor al său. **Cumpătarea** (echilibrul) să fie prima voastră lecţie ce-o veţi primi de la pământ. Luaţi seama la rodul cel bun al copacului. Pentru ce să ţi se frământe inima? Pentru ce vrei să aduni mai multe decât îţi trebuiesc? De ce să porţi grija preaplinului?"

Astfel le erau explicate pe îndelete legile pământului, iar înţelepciunea se aduna în mintea lor pe zi ce trece. Pas cu pas, în primele şase luni, hrana lor devenea la fel cu cea a învăţătorilor, adică turte uscate din secară, hrişcă sau grâu, legume şi fructe (crude sau uscate), miere, alune, nuci, seminţe. Câteodată primeau de la oameni şi caş, brânză, lapte sau ouă. Învăţaseră de la Zamolxe să nu mai treacă hrana prin foc, căci altfel puneau stavilă simţurilor fine. Trecerea se făcea gradat, iar Zamolxe ştia că pentru a reuşi, discipolii trebuiau să-şi hrănească atât mintea cât şi sufletul.

„Cine nu se îngrijeşte de hrana minţii şi a sufletului, nu poate ridica stavilele din pântece. Căci mare şi grea e pofta mâncării trecute prin foc." spunea Zamolxe, explicându-le prin aceasta că hrana curată trebuie să fie susţinută de cultivarea minţii şi a sufletului.

„Prin **studiu**, mintea se dezvoltă, iar prin experienţă se îmbracă cu înţelepciune" le spunea adesea.

Până să se împlinească şase luni, unii discipoli părăseau grupul, căci nu reuşeau să se adapteze cerinţelor. Nu dovediseră nici chemarea spre lumină şi nici tăria de a rezista lăcomiei pântecului sau a poftelor cărnii. Nu erau alungaţi, ci ei plecau, din voia lor. Aceştia primiseră totuşi multe seminţe de înţelepciune, şi în decursul vieţii dovedeau că sunt deasupra altora, prin hărnicie, cumpătare şi ascultarea de lege, reuşind să fie oameni de vază ai comunităţilor.

În primele şase luni, locuiau cu toţii într-o mică aşezare izolată, de la poalele unui munte, construită din avuţia lui Zamolxe. Tot el avea grijă ca hrana şi hainele să nu le lipsească, sau alte trebuinţe precum diferite unelte. Vestea despre ei ajunse departe. Multe alte comunităţi le-au construit locuinţe, din avuţia lor, în speranţa că se vor hotărî să treacă şi pe la ei. Cu toţii aflaseră că pe unde treceau şi soarele îi binecuvânta şi toate le mergeau bine.

După aceste prime şase luni, cei care ascultaseră de glasul sufletului, având pântecele curat şi potolite pornirile cărnii, aveau să primească alte seminţe ale înţelepciunii. Urmau să înveţe despre elemente şi să-şi cultive virtuţile. Pentru aceasta, adesea plecau cu zilele şi mergeau la şes, la deal şi apoi iar la munte, petreceau o vreme lângă râuri, lacuri şi izvoare, păduri cutreierau şi glasul vântului ascultau.

„Spune-ne despre pământ, bunule Zamolxe" întrebau adesea discipolii. „Cu toţii auzim un murmur de la el, dar nu-l putem încă desluşi, deşi ne-am potolit pofta cărnii şi patima pântecului."

„De necuprins este pământul pentru mintea omului şi de neînţeles este glasul său pentru cei mulţi. Astupate sunt urechile (pentru murmurul său) şi închise sunt pleoapele pentru cei ce, în trufia lor, cred că-i pot cuprinde mărirea. Doar cu privirea de prunc se pot cuprinde cele ce sunt deasupra omului. Cu inima curată se deschid urechile sufletului şi pleoapele minţii. Ţărâna este cea dintâi; moale şi totuşi atât de puternică. Ţărână găseşti în toate cele ce au trup – iarbă, flori, copaci, dobitoace şi oameni, şi toate acestea ţărână se vor face peste vremi. Căci aşa este de când lumea şi pământul."

„Ce spune glasul ţărânei, mărite Zamolxe?"

„Iată ce spune glasul ei: «Vedeţi cum dobitoace şi oameni deopotrivă mă calcă în picioare? Eu, ţărâna, nu mă întorc împotriva lor şi nici nu mă uit la faţa lor, la puterea lor, la averea sau la ştiinţa lor. La fel servesc pe toţi. Asta să învăţaţi de la mine: **servitutea** (supunerea) şi **modestia**. Serviţi lumina din voi, aducând-o afară, şi fiţi modeşti în faţa tuturor, aşa cum sunt şi eu. Serviţi lumii precum şi eu servesc plantelor, hrănindu-le cu ţărâna mea, cum servesc dobitoacelor, hrănind însăşi hrana lor, şi pe oameni asemenea. Hrăniţi-i pe ceilalţi cu lumina voastră şi veţi învăţa graiul meu. Cu el veţi deschide porţile cunoaşterii pământului şi plinătatea sa va fi a voastră.»"

„Dar stânca ce ne învaţă?" întrebară ei atunci.

„Iată stânca ce spune: «Învăţaţi de la mine, neclintiţi să fiţi în faţa greutăţilor de tot felul, căci doar astfel tăria mea o veţi primi. Nici adierile învolburate ale minţii (gândurile potrivnice) şi nici apele tulburi ale sufletului (emoţiile şi patimile) să nu vă schimbe hotărârea. Doar astfel cunoaşterea mea se va deschide vouă. Dar să nu-ţi ridici semeţia

prea mult, căci cu cât mai sus se pune mândria, cu atât mai rău se prăbuşeşte. Eu n-am teamă decât să nu-mi ridic prea sus mândria, căci mulţi semeni de-ai mei zac sfărâmaţi la poalele muntelui, din cauza căderii. Învaţă deci ce este tăria şi neclintirea, dar nu-ţi lăsa trufia să te acopere, căci rea va fi căderea şi cruntă suferinţa.»"

„Deci ce ne învaţă pământul?", îi întrebă Zamolxe.

„**Servitutea** (supunerea), **modestia, unitatea, plinătatea şi tăria**", răspunseră cu toţii într-un glas.

„Bine spus. Dar ce le ţine împreună? Putem avea plinătate fără a avea măsură şi echilibru, sau putem avea tărie fără a avea sprijin? La ce folos o inimă curată şi dornică de servitute dacă nu ai cele de trebuinţă? Deci luaţi seama la **măsură, echilibru şi sprijin**. Orice plinătate, fără măsură şi fără echilibru, aduce osteneală mare trupului şi minţii, iar tăria fără sprijin este ca îndărătnicia dobitoacelor.

În continuare, Zamolxe le explica discipolilor despre rolul şi rostul pământului în toate cele ce sunt pe lume. Pe unde treceau, discipolilor li se deschideau ochii minţii şi ai sufletului, şi aflau astfel povestea fiecărui vârf de munte, al fiecărui deal sau chiar a fiecărei pietre. După o vreme, fiecare discipol putea anticipa „viaţa şi experienţa" unei pietre, doar văzând-o pe îndelete; de la ruperea ei de stâncă, la mersul prin şuvoaiele ploilor, la şlefuirea ei prin frecarea cu vântul, apa, ţărâna şi alte pietre, intuind chiar şi distanţa parcursă. Limbajul „pietrei" se înţelege doar după ce sunt potolite zgomotele minţii şi ale sufletului, şi când se arată respectul cuvenit pentru pământ.

După ce învăţau lecţiile pământului, Zamolxe şi învăţătorii îi învăţau pe discipoli lecţiile apei. Astfel, paşii le erau purtaţi către lacuri, râuri şi izvoare.

„Dar lacul ce ne învaţă, bunule Zamolxe?", întrebau ei.

„Precum este liniştea lacului, aşa să vă fie şi sufletul; precum este el de limpede, aşa să vă fie şi mintea. Nu uitaţi aceasta când vâltoarea vieţii vă va tulbura sufletele şi minţile. Luaţi seama la lecţia sa căci bună povaţă vă dă. Apoi luaţi seama că lacul este ochiul pământului. Prin lacuri, pământul îşi aţinteşte privirea spre cer, iar cerul îşi trimite lumina pe pământ. Stăruiţi în cele ce v-am spus şi multe lucruri tainice veţi afla."

„Dar râul şi izvorul ce lecţie ne învaţă?"

„De neschimbat în hotărâri să fiţi, aşa cum bine spune legea. Fă-i stavilă râului şi vei vedea că tot îşi va găsi drumul. Nimic nu poate opri drumul său; va merge după cum îi şopteşte pământul, căci una este cu el. Iată care sunt poveţele apelor ce curg necontenit: **curăţarea**, **hrănirea**, **mângâierea**, **unirea**, **hotărârea**, **vindecarea**, **răbdarea**, **eliberarea**, **mişcarea**, **limpezirea**, **echilibrarea**. Asemenea unui râu să fiţi şi voi printre oameni. Să nu treacă zi fără să-i „udaţi" pe ceilalţi cu ştiinţa şi lumina voastră. Hrăniţi-le mintea şi sufletul, mângâiaţi-le sufletele precum o mamă îşi mângâie pruncul, urniţi-i din nepăsarea lor cu blândeţe şi băgare de seamă, vindecaţi-i cu puterea voastră, învăţaţi-i cât de mare-i puterea răbdării şi cât de ascuţit e tăişul unei minţi limpede. Precum izvoarele se întâlnesc în râu, aşa uniţi să fiţi şi voi în cuget şi simţiri."

Multe lacuri, râuri şi izvoare îşi depănau poveştile atunci când ei soseau în preajma lor, şi multă bucurie era în sufletele lor, căci ele nu vorbeau asemenea pământului. Glasul apelor era asemenea unor cântece care mângâiau urechea şi sufletul.

„Prin cântec duios îşi spun apele povestea, le spunea Zamolxe. Cântecul lor să-l învăţaţi şi apoi lumii să-l cântaţi."

Zi de zi, discipolii prindeau a învăţa tot mai bine graiul pământului şi cântecul apelor. Mare bucurie era în sufletul lor, căci fiece clipă era minunată şi fiece zi era binecuvântată. Învăţaseră să aibă respect pentru fiecare fir de praf, pentru fiecare piatră şi fiecare stâncă. Chiar şi paşii le păreau a fi mai degrabă mângâieri decât călcări. Atât de drag le devenise pământul.

(Notă subsol: În realitate, avuseseră parte de o primă iniţiere, care le permitea accesarea energiilor telurice. Aceasta se face prin intermediul centrilor energetici din talpă. Spre deosebire de iniţierile dure ale vechilor preotese, Zamolxe întocmise iniţierile în aşa fel încât să nu fie simţite foarte dur de discipoli. Dar acest lucru presupune o mai bună

armonizare între corp, minte şi suflet şi vieţuirea lângă zone care prezintă trasee energetice speciale ale energiilor telurice şi elementale.)

„Aici vrem să rămânem cu toţii. Să nu mai coborâm între oameni", spuneau ei câteodată. Nu ne mai săturăm de poveştile pământului şi de cântecul apelor. Binele este cu noi pururea şi bucuria în fiece clipă."

„Cel ce primeşte, trebuie să dea mai departe. Cel ce învaţă trebuie să înveţe pe altul, cel ce se desfată din cânt, trebuie să cânte pentru altul, cel ce primeşte bucuria trebuie s-o dea mai departe, şi cel ce primeşte lumina, trebuie s-o poarte în lume."

Apoi discipolii au înţeles că rolul lor era de a răspândi **pacea**, **lumina** şi **iubirea** printre ceilalţi, şi nu să se bucure doar ei de toate acestea.

„Să nu vi se întristeze inima, căci **mai mare este bucuria dăruirii decât cea a primirii.** Să luaţi seama la ce v-am spus acum; să nu uitaţi aceasta."

„Dar vântul ce poveşti ne spune? Ce putere ascunsă împinge aerul încolo şi încoace? Cum adună el norii şi ne revarsă apa peste grâne?"

„Precum voi aveţi suflare, aşa îşi are şi pământul suflarea sa. Şi una şi alta îşi au obârşia din puterea Focului Viu şi prin El se fac toate cele din lumea aceasta. Căci orice mişcare are un mişcător; orice mişcător mic are un mişcător mai mare şi tot aşa până la marele mişcător, care este Focul Viu. Tot aşa, suflarea este mişcătoare pentru viaţa voastră, viaţa voastră este mişcătoare pentru lume, lumea este mişcătoare pentru întreg pământul, iar întreg pământul este mişcat la rândul lui de Focul cel Viu şi Veşnic."

„Cum se poate, bunule Zamolxe, ca Focul cel Viu să fie în tot şi în toate; pe unele să le mişte mai domol, iar pe altele mai tare, şi toate să fie în acelaşi timp?"

„Aveţi voi un trup?"

„Avem, bunule Zamolxe"

„Are trupul mâini, picioare şi mai multe degete? Are el ochi să vadă, urechi să audă, piele să simtă, limbă să guste şi nas să miroasă?"

„Are, bunule Zamolxe."

„Se foloseşte omul de toate?

„Din plin."

„Are în nări un suflu de viaţă. Se vede acesta?

„Nu se vede."

„Trupul se vindecă singur. Se vede vindecarea?

„Nu se vede."

„Puteţi cuprinde judecata în braţe sau gândul să-l măsuraţi?

„Nu putem."

„Tot aşa se foloseşte Focul cel Viu şi Veşnic de toate cele ce se văd şi mai ales de cele ce nu se văd, iar vântul este unul dintre ele. Deşi nu se văd, mari puteri poartă vânturile şi multe comori pentru minţile şi sufletele voastre."

„Vântul de răsărit ce poveşti ne spune?"

„Iată ce spune vântul de răsărit: «Eu aduc veselia începutului de zi; puterea zilei începe cu mine. Ridică-ţi faţă spre mine şi soarbe-mi suflarea. Eu sunt cel ce aduce prospeţime şi limpezime gândului tău, şi tot eu, cu adierea mea, aduc bucuria în sufletul tău. Eu port cu mine primele raze de soare şi nu cunosc nicicând oboseala. Poartă-mă cu tine în dimineţile tale şi întreaga zi îţi va fi binecuvântată.»"

„Dar vântul de apus, ce are el de spus?"

„Iată ce spune vântul de apus: «Eu port cu mine împlinirea, mulţumirea şi rodul întregii zile. Ridică-ţi deci privirea spre mine şi soarbe-mi adierea, iar somnul îţi va fi plăcut şi ziua de mâine va fi deja pregătită; mintea îţi va fi cumpătată şi nu va mai zburda fără de folos.»"

„Dar vântul cald de miazăzi? Care e povestea sa?"

„Iată ce ne spune vântul de miazăzi: «Eu aduc curăţenie, vindecare, altoire, dar şi schimbare acolo unde este necesar a fi schimbat. Prin adierea mea usuc ceea ce trebuie a fi uscat şi întăresc ceea ce trebuie întărit. Ridică-ţi privirea spre mine şi soarbe-mi adierea; astfel voi aduce aşezare, cumpătare şi măsură în gândurile tale, şi bun prieten vei găsi în

mine.»”

„Şi vântul cel de miazănoapte?”

„Aşa grăieşte vântul cel de miazănoapte: «Eu dau putere minţii şi răcorire sufletului. Prin mine, gândul se adună, se întăreşte şi creşte. Degeaba ai putere în braţe dacă mintea îţi este slabă. Soarbe-mi adierea şi mintea ta va creşte într-un an cât a altora în zece. Eu întăresc hotărârile minţii şi întocmesc planurile cumpătate. Fii prietenul meu, ridică-ţi faţa spre mine, soarbe-mi adierea şi bine îţi va fi.»”

„Cum de n-am ştiut a desluşi acestea, mărite Zamolxe? Atât de clare ne sunt ele acum pentru minţile şi sufletele noastre!”

„Ce deosebeşte înţeleptul de neînţelept? Nu acelaşi trup au? Nu acelaşi loc ocupă? Se vede oare ascuţimea minţii? Se poate număra priceperea? Se arată ochilor înţelegerea?

Cum poate vântul asemenea puteri s-aducă nouă?”

„Cum poate gura spune lucruri frumoase şi cum pot urechile să asculte cântece plăcute? Prin deschidere, gura vorbeşte şi urechile aud; tot aşa, mintea se deschide celor patru vânturi când simţirea şi mintea se apleacă asupra lor. Fii deci cu băgare de seamă unde îţi merge voinţa, căci acolo îi urmează de îndată şi simţirea şi mintea. Nu uitaţi deci de puterile şi darurile celor patru vânturi şi multe veţi avea de câştigat.”

„Rămâne ca despre foc să ne mai lămureşti, bunule Zamolxe”, spuseră ei cu vocile timide.

„De ce întrebaţi cu vocile scăzute?”

„Ştim puterea sa şi nu vrem a-l supăra cumva cu neştiinţa noastră. Glasul focului îl auzim cu toţii, dar plăcut de auzit este numai în vatră, când trupul ne încălzeşte”.

„Atunci n-aţi auzit nimic. Voi nu glasul focului l-aţi auzit, ci glasul celor ce se mistuie.”

„Ce spune focul? Care e învăţătura sa?”

„Iată ce spune focul: «Eu aduc începutul şi tot eu aduc sfârşitul! Prin mine toate se înnoiesc! Prin mine lucrurile se dovedesc şi sufletele se întăresc! Prin mine lumina răzbate şi prin mine toate lucrurile sunt urnite! Peste tot găseşti lucrarea mea, de la un capăt al pământului până la celălalt, din străfundul lui până în înaltul cerului! Ţărâna şi piatra cunosc atingerea mea, apa se iuţeşte la atingerea mea şi se întăreşte când nu sunt acolo! Orice trup cunoaşte atingerea mea, şi orice suflet prin mine se manifestă! În soare îmi am obârşia, în nori mă ascund, iar în pământ îmi pregătesc lucrarea! Cuprinde-mă cu grijă şi cu băgarea de seamă, şi mâna ta dreaptă voi fi!»”

Aşa erau ei învăţaţi despre pământ, apă, aer şi foc, iar Zamolxe şi cei zece le deschideau minţile şi sufletele faţă de minunile acestei lumi. Clipe minunate petreceau ei împreună, ascultând poveştile pământului, cântând cântecele apelor, zburând împreună cu vânturile şi întărindu-se cu focul cel cuprinzător.

Astfel trecea anul, adunând multe bucurii în suflet, iar Zamolxe şi discipolii aveau să coboare iarăşi printre oameni, aducând cu ei legea, lumina, bucuria, cunoaşterea pământului, cântecele apelor, ştiinţa vânturilor şi puterea focului. De la o lună nouă la alta (un ciclu lunar) aveau ei să petreacă între oameni, mergând din comunitate în comunitate, vindecând ce era de vindecat, învăţând ce era de învăţat, îndreptând ce era de îndreptat, dăruind ce era de dăruit şi luminând ce era de luminat. Lumea îi aştepta ca pe ploile de primăvară.

„Mulţi precupeţi bogaţi, şi chiar conducători de oşti şi de noroade, cu toţii aşteaptă ca tu să-i atingi, mărite Zamolxe”, spuneau oamenii la vederea sa.

„Ce doresc ei de la mine?” întrebă Zamolxe.

„Spuneau că tu le aduci tăria în oase, puterea în braţe şi în coapse, ba chiar şi limpezimea în minte. Ziceau că ai mai trecut pe la ei, cu ceva primăveri în urmă. Ei te ştiau că ai fi un grec atins de zei, iar unii chiar au zis că nu ai fi din lumea aceasta. Cu pânze fine au venit, aur mult, unelte şi multe alte lucruri bune. Ale tale sunt toate, spun ei, doar să-i atingi cu lumina mâinilor tale.”

Zamolxe le oblojea rănile, le aducea puterea şi vigoarea tinereţii, iar ei plecau mulţumiţi şi bucuroşi că zeii îi atingeau prin mâinile sale. Alţii plecau limpeziţi la minte şi liniştiţi la

suflet, căci Zamolxe le descoperea pornirile rele, supărările sau spaimele ce le aveau. Multe bogăţii lăsau în urma lor şi lumea se mira de toate acestea.

Apoi Zamolxe aduna pe toată lumea din comunitate şi organiza un ospăţ pe cinste. Bucuroşi erau cu toţii; ospăţul şi voia bună ţinea de la o dimineaţă la cealaltă. Şi bogatul şi săracul, de la cel mic până la cel mare, cu toţii petreceau şi se bucurau. Zamolxe îi aduna laolaltă pe toţi discipolii şi apoi le spunea:

„Iată, mesele sunt pline; îmbucături de toate felurile şi pentru toate poftele, iar vinul curge de voie. Un an v-aţi ostenit la pântec şi multe lucruri bune aţi adunat în minţile şi sufletele voastre. Ospătaţi-vă deci după inima voastră."

Aceasta era ziua în care se deosebeau cei care mergeau mai departe, adică cei setoşi de şi mai multă lumină şi înţelepciune, de cei care se hotărau să rămână printre oameni. Mirosul feluritelor cărnuri puse la proţap, tocăturile şi sfârâiala ouălor în untură, felurite fierturi de legume aşezate lângă păsările frumos rumenite pe jar, ademeneau şi stârneau poftele multora. Acestea erau apoi stinse de gustul acrişor şi pişcător al vinului roşu. Unii dintre ei îşi ospătau vârtos pântecul şi se bucurau de fiecare îmbucătură, iar vinul le părea să fie tot mai bun cu fiece înghiţitură, ostoindu-le din plin setea de peste an. Vedeau apoi fetişcanele bălaie sau cu părul ca pana corbului, cu ochii ca de jăratic şi trupul zvelt, cum chicoteau între ele la vederea discipolilor, căci traiul sănătos şi lumina din suflet li se vedea pe chip şi erau foarte plăcuţi la vedere. Prinşi de amorţeala pântecului şi de ameţeala vinului, mai făcând ele un pas, mai făcând ei doi, se întâmpla pe nevăzute că se trezeau ţinându-se de mână. Frumoase erau fetele dacilor şi mândre tare de trupul lor. Singure îşi ţeseau hainele de in, albite şi ţinute erau apoi în miresmele florilor de câmp şi de pădure.

„Ce bucurii ascunse vă ţin departe de noi şi lumea noastră? Cu ce puteri vă leagă munţii lângă ei? Ce bogăţii găsiţi în semeţele păduri? Ce plăceri aveţi acolo în pustie?" spuneau ele către tinerii discipoli.

„Poveşti frumoase ne şopteşte muntele, cum nicio gură nu poate a spune. Doar acolo în pustie, la lăsatul nopţii, sub stelele sclipitoare, îşi deapănă el poveştile. Sunt poveşti din vremuri de demult, când omul era ca zeii şi zeii erau ca oamenii, când luna strălucea ca soarele şi noaptea era mai luminată ca ziua."

„De dorul cerului s-a ridicat pământul şi astfel munte s-a făcut. Cu dorul acesta după cer v-a legat şi vouă inimile" spuseră ele cu tărie.

„Adevăr grăiţi voi. Cine v-a învăţat aceasta?"

„Printre bătrâne umblă vorba că demult, tare demult, când femeile stăpâneau lumea cu puterea lor, munţii şi pădurile, apele şi focul, doar lor le şopteau poveştile."

„Cum puteau femeile să stăpânească lumea? Cu ce puteri răzbeau ele pe bărbaţi?" spuse un discipol râzând în hohote.

„Apropie-te şi-ţi voi arăta, spuse cu glas blând una dintre ele. Înveleşte-ţi mâinile în pletele-mi bălaie. Simţi cum te mângâie ca soarele?"

„Ba chiar mai calde-s razele tale" spuse el cu voce stinsă.

„Sau poate vrei să simţi răcoarea nopţii din pletele-mi negre", spuse o alta.

„Priveşte-mi jăraticul cerului din albastrul ochilor. Se oglindeşte mai frumos cerul în luciul apei?"

„Nicidecum."

„Crezi că doar apele îşi au cântarea lor? Apropie-te, strânge-mi mijlocul, simte-mi şoaptele vântului cum ies din buzele mele şi mireasma pădurii din pieptul meu. Vino în negura pădurii şi de dragoste se ne mistuim până în zori."

Astfel se aprindeau unii de dragostea firească şi mare era focul ce creştea în ei. Zamolxe, învăţătorii şi discipolii care se înfrânaseră de la ospăţ, vedeau toate cele ce se întâmplă. Cu durere în suflet, discipolii spuseră:

„De ce, bunule Zamolxe, ai îngăduit pântecului a se desfăta cu vinuri, cărnuri şi fierturi? Iată că unora li s-au pus iarăşi stavile în pântec şi lumina nu răzbate mai sus de limbă. Acum se-aprinde şi pofta cărnii în trupul lor, precum la dobitoace."

„Fiecare s-a ospătat după inima lui, precum am spus." Un vas mare cuprinde mai mult

iar un vas mic cuprinde mai puţin. Fiecare duce cât poate şi merge încotro îi şopteşte inima. Bucuraţi-vă de bucuria lumii şi lăsaţi dragostea trupului să-şi urmeze cursul. Vlăstarele lor vor fi mai vrednice de a primi lumina.”

Dimineaţa, cei care se aprinseseră de la bucate, vin şi voie bună s-au adunat în faţa lui Zamolxe, fiecare dintre ei ţinând strâns o mândră fată.

„Iată, bunule Zamolxe, am găsit lumina cerului într-a ei privire, razele soarelui într-al sau păr şi mireasma pădurilor în pieptu-i. Ascult şi-un cântec în inima mea ce apele nu mi l-au cântat deunăzi. Nu pot merge mai departe... Aici am să rămân cu ea, şi bucuroşi ne vom duce traiul.”

„Şi eu simt răcoarea nopţii în pletele-i negre, spuse un altul. Şi verdele pădurii îl găsesc necontenit în privirea ei, iar glasul unui prunc mi-a strâns inima puternic.”

„Binecuvântaţi să fiţi şi vlăstare multe să aveţi! Să creşteţi frumos în toate cele ce veţi face”, le răspunse Zamolxe.

„Cum putem să-ţi mulţumim ţie, mărite Zamolxe, pentru toate cele ce ne-ai făcut? Ne-ai purtat de grijă, ne-ai hrănit cu lumina ta, cu înţelepciunea ta ne-ai învelit, urechile şi ochii ni i-ai deschis, pentru ca glasul pământului, cântecul apelor şi şoaptele vântului să le-auzim. Ele vor fi pururea cu noi.”

„Să duceţi mai departe cele ce aveţi. Toate acestea să le puneţi în cântecele voastre, în jocurile voastre şi în poveştile voastre. Atât vă cer.”

După aceea, celor care rămăseseră printre oameni, Zamolxe le împărţi o sumă frumuşică, pentru ca fiecare să aibă un început de drum. Văzând toate acestea, alţi discipoli se revoltau.

„Astă sumă ce le-ai dat, doar negustorii merită. Ei suferă în vânt şi ploi, în frig şi arşiţă, plecaţi sunt cu lunile şi abia pot agonisi jumate din ce le-ai dat lor. Noi ne-am înfrânat la pântece şi nici pofta cărnii n-am lăsat-o afară. Unde este dreptatea?”

„Ba chiar îndoit am să vă dau vouă, de-mi făgăduiţi că nu veţi purta supărarea în inimile voastre”, spuse atunci blândul Zamolxe.

Era un alt moment important, în care unii dintre discipoli realizau că locul lor nu este pe mai departe alături de Zamolxe şi învăţători, ci printre ceilalţi oameni. Cu strângere în inimă primeau şi ei darul lui Zamolxe, făgăduind la rândul lor că lumina şi înţelepciunea ce-o primiseră în primul an nu va rămânea doar pentru ei.

„Iată că din mai mulţi de zece, am rămas acum cu câte şapte” spuseră învăţătorii.

„Unele roade rămân cu ramul, altele se desprind să hrănească rădăcina. Bine fac şi cei ce rămân şi cei ce-au plecat. Înălţimea se urcă în trepte, iar vârful muntelui cu socoteala paşilor. Toate sunt aşa cum trebuie să fie.”

Se urneau apoi cu toţii spre liniştea munţilor. Cu obrajii şiroind de lacrimi, unii discipoli îşi întorceau privirea spre cei lăsaţi în urmă. Mulţi prieteni de suflet îşi făcuseră printre cei care rămăseseră între oameni.

Adierea vântului şi şoaptele muntelui îi făceau să uite repede necazul, iar zâmbetul şi bucuria erau iarăşi, la scurtă vreme, pe chipul lor. Noi poveşti ascultau ei... în fiece piatră, fiece munte; cântece ascultau în fiece râu, fiece izvor; poveţe aflau de la fiece vânt, fiece adiere.

Al doilea nivel

După ce ajunseseră din nou pe munte, Zamolxe le spuse pe un ton hotărât:

„Nu una, ci două primăveri veţi avea acum de trudă.”

„De-ar fi după noi, nicicând n-am mai părăsi muntele”, răspundeau ei.

„Până acum, nu aţi descoperit mare lucru. Poveştile munţilor, şoaptele vântului, cântecul apelor şi tăria focului sunt uşor de aflat când pântecele e curat şi pornirile cărnii stinse. Dar nu sunteţi departe de dobitoace, deoarece nu aveţi putinţa de a le folosi în voie. Căci nu un cântec plăcut te ridică, nici o caldă mângâiere, nici chiar poveţele muntelui nu te ridică prea mult. Omului nu-i este dat doar să pască, asemeni dobitoacelor, ci menirea

lui este să rodească muguri de lumină."

„Cum putem noi rodi muguri de lumină?", spuseră ei atraşi nespus de cele ce auziră.

„Trebuie să ieşiţi din puterea cărnii şi din strânsoarea pământului. Este nevoie de trudă mai mare şi de osteneală îndelungată."

„Suntem gata să purcedem. Spune-ne, ce e de făcut?"

Zamolxe le-a spus că ieşirea din puterea cărnii se face prin postul lung, tăcere şi singurătate. Doar astfel puteau ei să se folosească de puterile elementelor, să se hrănească cu ele şi să rodească muguri de lumină.

Pentru început, posteau două sau trei zile, după care treceau la postul de şapte zile. Urma cel de 15, 20 sau chiar mai multe zile. În zilele de post, unii beau apă de două sau trei ori pe zi, iar alţii doar o singură dată.

„Luaţi seama la ce se arată înlăuntrul vostru când foamea cea aspră vă bântuie carnea. Întrebaţi-vă atunci: «Cine se luptă cu mine? Cine e cel ce suferă foamea?» Luaţi deci seama la *cel ce simte* carnea! Acela oare sunteţi voi?"

Astfel îi îndemna Zamolxe pe fiecare în parte atunci când simţea greutate pe sufletul lor. Îi ajuta să treacă peste stările grele, peste slăbiciunile care apăreau după mai multe zile de post. Unora le era mai uşor, altora mai greu, după cum era zestrea sufletului lor. Cu cât era mai apropiat sufletul de trup, cu atât mai greu era postul. Zamolxe le reamintea mereu acest lucru.

„Când terminăm postirea?", întrebau unii.

„Ce auziţi voi la muntele din faţă?", întreba Zamolxe.

„Poveştile lui sunt greu de auzit acum", spuneau unii.

„Nici şoaptele vânturilor nu le mai auzim. Nici pentru mers n-avem putere", spuneau alţii.

„Nu v-am spus că unde vă este voia, acolo se îndreptată şi simţirea? Şi că mintea îi urmează îndată?"

„Aşa ne-ai spus."

„Atunci de ce stăruiţi în trup? Nu în simţire trebuie să stăruiţi, ci în voinţă. Simţirea trebuie să urmeze voinţei şi nu voinţa simţirii. Nu vi s-a spus că trupul este doar o fărâmă din ceea ce se vede?"

„Dar greu se vede restul şi mult mai greu se simte."

„Doar ochiul vede? Doar pântecele simte? Doar oasele îşi au tăria? Cine vede lumina din munte? Cine ascultă cântecul apei? Cine aude poveţele vântului? Cine cuprinde tăria din foc? Iată cum hrana cea bună stăruie în jurul vostru şi voi vă plângeţi de goliciunea pântecului."

„Despre ce hrană vorbeşti, bunule Zamolxe?", întrebau ei cu glasul stins.

„Ce credeţi voi că vă hrăneşte cu adevărat? Mâncarea? Băutura? Vă spun desluşit că nu. Aceeaşi mâncare ce intră pe gură se revarsă apoi în dosul pântecului."

„Şi totuşi, ea ne dă puterea."

„Ba nu! Cu adevărat vă spun că mult puteţi trăi doar cu puţin, dar fără suflu cum aţi putea trăi? Iată deci că îndărătul celui ce simte este cel ce cuprinde suflul. Suflul hrăneşte mai mult decât hrăneşte mâncarea şi toate care se mişcă în trup, de suflul vostru sunt mişcate. Hrăniţi-vă aşadar cu suflul. El cuprinde şi trupul ce se vede şi trupul ce nu se vede. Luaţi lumina din munte în suflul vostru şi foamea va dispare. Luaţi plinătatea ţărânii în suflul vostru şi pântecele va tăcea. Sorbiţi mustul ce se scurge din munte şi setea vă va fi ostoită. Culegeţi stropii cei dulci ai pământului, căci bună este pentru voi."

Pas cu pas, Zamolxe îi învăţa să se hrănească folosindu-se de respiraţia conştientă. Deşi contrariaţi la început, discipolii simţeau în cele din urmă adevărul celor spuse de Zamolxe. Saltul de conştiinţă (de la conştiinţa că sunt trup la conştiinţa că sunt suflu-energie) se făcea foarte repede după ce înţelegeau procesul. Pentru a se ajunge aici, era însă nevoie de postul îndelungat şi, evident, de un trup curat. După aceasta, pe chipul lor răsărea zâmbetul şi voia bună, căci mare era bucuria acestei descoperiri.

Momentul când ei realizau acest prim salt de conştiinţă avea să le ofere accesul către

energiile pământului. Unii realizau acest salt în zece zile de post greu, alţii în douăzeci, sau chiar mai mult. Unii nu reuşeau să treacă postul lung din prima încercare. Procesul de înţelegere şi saltul de conştiinţă apărea doar după mai multe zile de post. În cele din urmă, ajutaţi de Zamolxe şi învăţători, toţi discipolii realizau acest prim salt de conştiinţă.

„Ce auziţi acum la muntele din faţă?", întreba Zamolxe.

„Vii şi mişcătoare sunt acum cuvintele ce le-auzim din munte", spuneau discipolii.

Luaţi seama că sunt vorbe cu mare putere, ce trupul nu poate cunoaşte vreodată."

„**Lină lumină e în noaptea din munte"**, spuse unul.

„**Curge lumina crescută din munte"**, spuse altul.

„**Creşte lumină dospită din stâncă"**, spuse blând un altul din grup.

„**Blând înveleşte lumina din munte"**, o altă voce.

(A fost un moment special pentru mine, când am scris aceste cuvinte. Eu nu prea credeam în puterea cuvintelor, deoarece nu vedeam dincolo de aparenţa lor. Deşi mă obişnuisem cu starea de semitransă – avută în clipele când treceam în scris convorbirile dintre Zamolxe şi discipoli –, în momentul când am trecut aceste citate, s-au petrecut lucruri deosebite în interiorul meu. Aveam tresăriri puternice, palpitaţii, mi se zbăteau puternic anumite părţi ale corpului, apăreau chiar scânteieri puternice de lumină. Ghidul meu spiritual m-a atenţionat de multe ori că sunt cuvinte care, aşezate într-o anumită conjunctură, pot acţiona ca nişte întrerupătoare pentru anumite structuri energetice şi psihomentale. Cuvinte care pot declanşa torente mari de energie. De exemplu, când am scris: „Curge lumina dospită din munte", pur şi simplu am simţit cu adevărat cum lumina pătrunde în mine, că o sorb nu numai cu suflul, ci efectiv cu tot trupul şi cu toată fiinţa mea. Apoi simţeam efectiv cum creşte lumina în mine. Simţeam tăria muntelui în fiinţa mea, dar ca o tărie care se mişcă, o tărie care curge. La fel, când am scris: „Blând înveleşte lumina din munte", eram prins într-un proces energetic extrem de puternic, de parcă aş fi fost un puf de păpădie prins în balansul energetic dintre discipol şi munte. Mie nu mi-a fost chiar blândă „învelirea" muntelui cu lumina sa. Ba dimpotrivă. Însă a fost o putere care nu m-a rănit deloc. Mi-e greu să trec în cuvinte ceea ce am simţit. Ştiam că există cuvinte care vindecă sau care pot răni foarte adânc, dar nu credeam că există cuvinte care pot declanşa torente. Acum ştiu sigur că există!)

În acest sens, într-unul din dialogurile lui Platon se afirmă următoarele:

„*Dar Zamolxe, regele nostru, care este şi zeu, ne spune că după cum nu trebuie să încercăm a trata ochii fără a ţine seama de cap, nici capul nu poate fi tratat neţinându-se seama de corp, tot astfel trebuie să-i dăm îngrijire trupului dimpreună cu sufletul. Medicii greci nu se pricep la cele mai multe boli pentru că ei nu cunosc întregul pe care îl au de îngrijit. Dacă acest întreg este bolnav, partea nu poate fi sănătoasă. Căci toate lucrurile bune şi rele, pentru corp şi pentru om în întregul său, vin de la suflet şi de acolo curg ca de la cap la ochi. Trebuie deci, în primul rând, să vindecăm izvorul răului, ca să se poată bucura de sănătate capul cu tot restul trupului. Iar, dragul meu prieten,* ***sufletul se vindecă cu descântece.***"

Am văzut acest citat în foarte multe lucrări, dar în cele mai multe era omisă ultima frază. Această ultimă frază era şi cea mai importantă.

Puterea cuvântului a fost aruncată ca o haină veche. Din păcate, s-a ajuns ca ceea ce nu se înţelege să fie aruncat sau denigrat. Descântecul a ajuns de ruşine...

Dar, după cum am spus, aceste descântece sunt doar „mici declanşatoare" care au rolul de a elibera adevărate torente de energie. Până a ajunge să poţi manevra aceste declanşatoare, este cale destul de lungă. Cine nu poate înţelege mecanismul complex al acestei „magii", va avea impresia că sunt doar vorbe în vânt.

Când un învăţător zamolxian rostea incantaţia (descântecul), el trecea foarte rapid dincolo de simpla intonaţie. În câteva momente pătrundea dincolo de cuvinte, dincolo de concepte, dincolo de forme, dincolo de culori, şi devenea una cu procesul energetic. Se accesau energiile ciclurilor, iar astfel de energii sunt extrem de puternice, şi îl pot distruge rapid pe cel care nu este demn de a le accesa. Învăţătorul zamolxian ştia că aşa cum exista

un întreg al trupului, tot aşa există un întreg al pământului, un întreg al apei, un întreg al aerului şi un întreg al focului, şi bineînţeles, un întreg al tuturor acestora – Focul Viu şi Veşnic.

Tot acum aveau parte şi de contactul cu elementalii pământului. Spre deosebire de cultura celtică şi druidică, în care gnomii (spiritele pământului) erau percepuţi ca nişte pitici, în general simpatici, în vechea Dacie fiinţele elementale ale pământului erau percepute ca chipuri de stâncă, de piatră sau chiar de ţărână. Unele chipuri erau mari şi exprimau gravitate şi seriozitate, iar altele erau mici, zâmbitoare şi joviale. Zamolxe le explica discipolilor cum se pot folosi de elementalii pământului la vindecarea oaselor, la îndreptarea spatelui, la diverse umflături, pentru a-i vindeca pe cei prea visători sau prea lacomi de avere. Puteau, de asemenea, să trimită tăria şi vigoarea muntelui în cei care o cereau (şi care o meritau). Le mai puteau cere elementalilor pământului să apere comunitatea de alunecările de teren, de năvalirea unor sălbăticiuni, şi multe altele.

Pentru accesul la energiile apei se foloseau următoarele formule:

„**Clipeşte cerul în ochiul de apă”** – această simplă formulă facilitează accesul la energiile sufletului. În acest sens, învăţătorii zamolxieni foloseau vase de ceramică umplute cu apă şi „priveau” stelele cerului cum „clipesc” în ochiul de apă. Apa din vas era la rândul ei „descântată” să poată recepţiona anumite „daruri” cereşti. „Descântarea” presupunea o formă de energizare-magnetizare, şi se realiza prin intermediul câmpului energetic al învăţătorului. Ochiul de apă devenea un adevărat ochi energetic, în directă conexiune cu energia lui. În scurt timp, învăţătorul trecea de la vederea cu ochii de carne la vederea cu ochii sufletului. Informaţiile primite erau decodificate pe loc (pentru cei care aveau o intuiţie mai dezvoltată) sau în timpul visului.

„**Zâmbeşte Luna în ochiul de apă”** – aducea alinare zbuciumului sufletesc, liniştea sufletele încercate de frici diverse şi aducea la suprafaţă talentele înnăscute. Când un învăţător zamolxian întâlnea o persoană chinuită de gânduri şi temeri diverse, era îndeajuns să se gândească la momentele când era în transfer energetic cu Luna (prin intermediul ochiului de apă) şi astfel se făcea o conexiune cu energiile apei şi ale lunii. Aceste energii erau apoi transferate către cel suferind prin intermediul palmelor, iar zbuciumul său sufletesc înceta ca prin minune. În alte cazuri se „încărca apa” dintr-un vas cu energiile lunare, iar cel suferind trebuia să soarbă în fiecare zi câte o înghiţitură.

„**Şoapte de vânt în cercuri de apă”** – aducea echilibru şi împăcare între minte şi suflet. Se aveau în vedere toate cele patru vânturi (caracteristicile lor) şi caracterul de stabilitate şi puritate al apei. Această formulă era folosită numai în apropierea apelor stătătoare (lacuri).

„**Peşteră de lumină în zâmbet de apă”** – ajuta la explorarea potenţialului creator, la descoperirea unor abilităţi subtile. Prin intermediul acestei formule se accesau informaţii din vieţile anterioare.

„**Şoapte de munte se preling în izvor”** – prin această formulă apa era „potenţată” de caracteristicile muntelui (forţă, echilibru, stabilitate, abundenţă etc). Apa de izvor dobândea astfel un puternic caracter energizant, având darul de a revigora trupul, sufletul şi mintea.

Elementalii apei erau fiinţe energetice care apăreau sub formă feminină (nimfe, ondine) şi puteau fi folosiţi la protecţie, pentru vindecarea diferitelor afecţiuni legate de partea lichidă a corpului, purificări (eliberări), echilibru psihoemoţional. Puteau ajuta la eliberarea de diverse frici legate de exterior sau a fricilor interioare.

Pentru accesarea energiilor aerului, discipolii erau instruiţi să folosească atât puterea suflului (respiraţia conştientă), cât şi capacitatea de hrănire a pielii. Pielea este un organ care nu doar respiră, dar se şi hrăneşte cu energii subtile diverse.

Mângâierea vântului era o hrană subtilă deosebit de benefică trupului şi sufletului. Tinerii discipoli şi viitorii învăţători-preoţi zamolxieni ştiau că vântul poate „purta” diferite energii elementale. Vântul care bate dinspre o apă (fie curgătoare, fie stătătoare) este

puternic încărcat cu elementul apă, iar vântul dinspre munte este încărcat cu elementul pământ. Apa curgătoare avea darul de a mobiliza, dinamiza, creşte, purifica, iar apa stătătoare avea darul de a limpezi, stabiliza, linişti, vindeca.

Prin intermediul inspirului, energiile erau purtate în interior, iar prin conştientizarea mângâierii vântului asupra pielii, energiile erau mobilizate la nivelul circuitelor energetice de pe organul dermic. Deşi învăţătorii zamolxieni nu aveau cunoştinţă despre circuitele energetice ale pielii (precum anticii chinezi), acest lucru nu însemna că erau inferiori în cunoaştere. Ba dimpotrivă, acest lucru arată că vechii chinezi pierduseră multe din contactul cu energiile elementale. Zamolxienii era interesaţi doar de obţinerea capacităţii de accesare a energiilor elementale, ca mai apoi să fie lăsate să circule liber (atât în interior cât şi în exterior). Chinezii începuseră să piardă legătura energetică şi emoţională cu elementele, astfel că au încercat să compenseze cu mentalul (teoria şi psihologia).

Formule folosite pentru accesarea energiilor aerului:

„**Vânt învelit de lumina din munte”** – avea darul de a accesa energiile vitale ale muntelui. Folosindu-se de suflu (respiraţia conştientă), zamolxienii accesau efectiv energia vântului şi sorbeau „încărcătura” energetică a muntelui.

„**Vânt purtat de lumina din Lună”** – Aici se poate spune că erau două tipuri de energii lunare. Când Luna era în creştere, formula se folosea pentru a accesa şi depozita energiile lunare, iar când era în descreştere, se foloseau energiile lunare pentru a se elibera de energii uzate sau neplăcute (gânduri, stări, trăiri, amintiri).

„**Vânt încălzit de lumina din soare”** – această formulă determina accesul la energiile subtile ale Soarelui. Soarele este purtătorul celor mai puternice energii din sistemul solar şi de acest lucru învăţătorii zamolxienii erau pe deplin convinşi. Totodată, ei ştiau că, deşi Soarele este astrul cel mai mare şi mai puternic, Luna este mai aproape de Pământ, iar înainte de a învăţa să acceseze energiile Soarelui, trebuiau stăpânite energiile lunare.

„**Vânt mângâiat de lumina din flori”** – această formulă avea darul de a aduce armonia şi frumosul între oameni.

Elementalii aerului (silfii, elfii) puteau fi folosiţi pentru protejarea culturilor agricole, pentru mobilizarea norilor aducători de ploaie, dar şi pentru a aduce liniştea, echilibrul interior, limpezimea în minte.

După toate aceste experienţe discipolii se transformau pentru totdeauna. Era ca o moarte şi o înviere, petrecute în acelaşi timp. Bucuria că trecuseră de pragul de conştiinţă al trupului era fără margini.

Prin intermediul acestor formule, discipolul accesa foarte uşor energiile elementale şi îşi putea impune voinţa asupra fiinţelor elementale care le guvernează. O minte limpede, alături de o voinţă puternică şi un suflet curat putea mobiliza un mare număr de fiinţe elementale.

Mare era uimirea şi bucuria discipolilor când vedeau ce puteri căpătaseră prin **post**, **stăruinţă**, **cumpătare** şi **ascultare**.

„E bună bucuria sufletului vostru, dar nu sunteţi decât la început de drum”, le spuse Zamolxe discipolilor.

„Ce alte bucurii ne-aşteaptă, bunule Zamolxe?”

„Dorul de lumină şi dulceaţa singurătăţii” le spuse el.

Pentru această probă, Zamolxe îi ducea aproape de cheile Dunării, într-o zonă muntoasă, plină de guri de peşteră (actualul Parc Naţional Porţile de Fier). Acolo făcuse el mici întreruperi ale curenţilor de energie elementală. Acestea erau un fel de zone moarte, în care nu se puteau accesa direct energiile vitale ale pământului. Discipolii nu aveau cunoştinţă despre aceste schimbări. Această probă avea să-i ţină mai multe zile într-o încăpere construită din lemn. Era destul de mică, asemenea unei cuşti. Cuşca era apoi plasată la gurile peşterilor. Ea era aşezată în interior doar atât cât să cuprindă o mică parte din lumina zilei. Cu zâmbetul pe buze intra discipolul, şi cu un singur ulcior de apă.

„Mă va hrăni muntele şi voi sorbi din lumina ce se scurge din el”, îşi spunea el încrezător.

Fiecare învăţător avea în grijă câte un discipol. Primele zile treceau destul de uşor, însă cu toţii aveau parte de un prim şoc în momentul în care observau că nu mai puteau accesa energiile pământului. Simţeau că se uscase cumva muntele, că era stors de bunătatea din el. Teama începuse să pună stăpânire pe unii dintre ei. Singurătatea era o altă problemă, căci nici nu aveau cu cine vorbi despre cele ce simţeau. Când apărea la vreunul dintre ei, învăţătorul îi spunea:

„Doar o dată pe zi am să vin la tine şi nu voi stărui prea mult. Nu-ţi voi aduce nici turte, nici uscături, nici seminţe. Nici apă nu voi lua cu mine. Nici vorbe multe n-am să-ţi spun. Doar la o singură întrebare îţi voi răspunde.”

Contrariat şi dezamăgit, discipolul spunea:

„Nu simt puterea muntelui, nici ţărâna nu mă ascultă. Stânca nu-şi mai spune povestea, iar foamea şi-a strâns oastea împotriva mea. Unde e glasul pământului? Şi-a terminat el poveştile? De ce nu mai simt mustul muntelui în suflarea mea? De ce nu mă mai înveleşte mierea ţărânei?”

„Aştepţi să te cuprindă muntele cu mustu-i dulce? Cu ce te-ai deosebi de dobitoace? Fă deci să vină mustul lui la tine şi foamea ţi-o vei potoli.”

„Dar cum să fac asta? Îl simt cum musteşte, dar totuşi nu se înveleşte de suflul meu.”

„Deja ţi-am răspuns la o întrebare. Păstreaz-o pe aceasta pentru mâine. Sau poate vei cântări mai bine întrebarea.”

Apoi învăţătorul pleca, lăsându-l pe discipol singur în ochiul de peşteră. În mintea lui se revărsau torente de întrebări. Se simţea mic, neputincios şi neajutorat. Răcoarea peşterii părea să-i pătrundă în oase mai puternic ca niciodată.

„Nici căldura muntelui nu mă mai înveleşte. Simt căldura lui pe-aproape, simt şi mustul cum lin i se prelinge, dar de ce stau departe de mine? În ce pământ sterp m-au pus Zamolxe şi învăţătorii? Unde sunt fraţii mei? Sunt eu pedepsit cumva? Cum să fac să vină mustul muntelui la mine? Cum?”

Foamea îi punea şi mai puternic stăpânire pe trup. Ceasurile treceau tot mai greu, iar gândurile erau tot mai negre. Aştepta cu înfrigurare ziua de mâine, socotind fiecare clipă trecută. În cele din urmă, sosea învăţătorul.

„Ai întocmit bine întrebarea?”

„Puternic m-a cuprins foamea în strânsoarea ei. Muntele nu-şi mai prelinge mustul asupră-mi. Mă simt ca o aşchie în unghia muntelui. Foamea şi gândurile s-au lăsat ca o ceaţă peste mintea mea. Las ţie să-mi răspunzi cum vei crede de cuviinţă.”

„Ca o vulpe vrei să ademeneşti răspunsul. Ca un dihor ce atrage puii. N-ai întrebare, nu primeşti răspuns.”

Apoi învăţătorul pleca lăsându-l foarte contrariat pe discipol. După o vreme acesta realiza că şiretenia, oricât de ascunsă şi de primenită era, nu este deloc calea de a obţine ceva. Apoi se mira şi el de cum a putut încerca a face una ca asta. Realiza în cele din urmă că nevoia îl poate face pe om să-şi lase omenia deoparte. Gândul că anumite condiţii mai grele îl poate face să se apropie de natura dobitoacelor îl înfiora. Întrebările şi nedumeririle îi mistuiau sufletul şi mintea. Striga apoi în zadar către învăţător, spunând că ştie ce are de întrebat. Dar nu primea niciun răspuns. Ştia că avea să mai aştepte încă o zi.

„Încă o zi de chinuri şi de foame. Mă arde sufletul de uscăciunea muntelui. Foamea îmi soarbe şi tăria din oase. Doar o adiere mă mai mângâie din când în când. Şi gura de lumină îmi mai înveseleşte ochiul. Bine că le mai am pe acestea.”

Astfel îşi vorbea în sine tânărul discipol. Apoi, ca o scânteiere de lumină, realizase că atunci când îl mângâia adierea, simţea o oarece putere, parcă şi o înviorare în suflet. Se ridică în picioare şi aştepta cu înfrigurare următoare adiere de vânt. Auzea cum bate vântul afară şi spera ca următoarea suflare să cuprindă şi gura lui de peşteră. Îşi adunase simţirea şi aştepta să soarbă toată vlaga din adiere. Această idee îl făcuse să se înzdrăvenească de-a binelea şi nici nu mai simţea atât de puternic cum foamea îl strânge de putere.

„Deci vântul are şi must hrănitor, nu doar luminează mintea şi linişteşte sufletul. Şi ce întăritor e mustul său!” spuse el, după ce sorbise de vlagă toată adierea cuprinsă în gura de peşteră.

Apoi se înzdrăvenea cu fiece adiere sorbită. Astfel trecu seara şi dimineaţa, iar a doua zi învăţătorul îl găsi înviorat şi zâmbitor.

„Am găsit must şi-n dulcea adiere!” spuse discipolul.

„Şi cum de ai reuşit să o sorbi?” întrebă învăţătorul.

„Bine spunea bunul Zamolxe că acolo unde voinţa se aşează, îndată după el se duce şi mintea şi simţirea.”

„Şi ce-i cu asta?”

„Am văzut că mare putere apare acolo unde acestea trei sunt una şi merg necontenit. Astfel, voia mea a făcut ca suflul nărilor să se învelească cu mustul dulce al adierii. Ba chiar am primenit şi-un strop de miere din gura de lumină.”

„Aşa deci. Văd că te-ai mai înzdrăvenit. E mult ospăţ aici. Să trecem deci şi la postire.”

În continuare, învăţătorul îi trăgea cuşca şi mai mult în interiorul peşterii, astfel că discipolul nu mai avea parte nici de adieri de vânt şi nici de gura de lumină.

„De ce faci asta? Aici nu am nimic din ce să mă hrănesc. Nici must de munte, nici dulceaţă de adiere şi nici măcar un strop din mierea de lumină. E mort muntele ăsta. Cum de nu simţi asta?”

„Nimic nu-i mort pe lume. Toate sunt vii sub soare.”

„Stai atunci să primenesc bine întrebarea.”

„Deja ţi-am spus ce trebuia să-ţi spun.”

Apoi pleca lăsându-l pe discipol şocat de-a binelea. Revolta începuse să pună stăpânire pe el. Negura şi liniştea deplină păreau să-i roadă ultimele puteri din sufletul şi mintea discipolului. „Mă voi slobozi din cuşcă şi voi părăsi pe Zamolxe, pe învăţători şi toţi fraţii mei. Mai mult de atât nu pot suporta. Nu pot trece de o aşa încercare”, îşi spuse discipolul. Încercă apoi se caute în partea de sus a cuştii, acolo unde îşi amintea că erau făcute legăturile. Căuta să le dezlege, însă abia îl mai puteau ţine puterile. Îşi dăduse seama că nu poate desface legăturile, căci erau prea multe şi prea puternic legate sforile, ce ţineau cuşca. Încercă apoi cu o piatră să roadă sforile dar nu avea vlagă nici să stea în picioare. Se lăsă pe vine tremurând din toate ungherele trupului. Adormi apoi...

O mică vălvătaie de lumină îl făcu să tresare. Părea că se apropie cineva. Simţi că mintea i se adună cu mare greutate şi abia după mai multe clipiri realiză că încă se afla în cuşcă.

„Învăţătorule, tu eşti?” întrebă cu voce stinsă discipolul.

„I-a spune, cum merge postirea?” veni răspunsul.

„Nu pot mai mult de-atât. Scoate-mă de aici. Vreau acasă la părinţii mei. Nici gândul nu-l mai pot ţine în mine. Cine m-a pus să vin cu voi pe munte? Scoate-mă de aici!”

„Acum te slobozesc din cuşcă şi liber vei fi.”

Se trezi repede din somn. „Un vis, asta a fost?” Încercă apoi să strige cu putere că vrea afară şi că nu mai poate suporta, dar observă că nici măcar voce nu mai avea. Renunţă la a se mai forţa, căci mai degrabă îl uscau de putere toate aceste încercări. Ultimele cuvinte ale învăţătorului începu să-i răsune puternic în minte. „Deja ţi-am spus ce trebuia să-ţi spun. Toate sunt vii sub soare.” Cu vocea stinsă îşi spunea revoltat: „Da, doar asta mi-a spus... Dar cum sunt toate vii sub soare? Ce vorba e asta? Muntele ăsta e mort, deci cum poate spune învăţătorul că totul e viu sub soare? Şi totuşi, îi simt mustul aproape... dar nu ajunge aici. Cum aşa? Am tot încercat să aduc mustul lui la mine şi n-am reuşit. Ce să fac? Nici măcar o gânganie nu vine aici.”

Gândurile îi păreau să fie şi ele tot mai slabe. „Toate sunt vii sub soare...” îi răsuna puternic în minte. „Oooo, de-aş putea fi sub soare! Ce ospăţ ar fi pe mine atunci! Ce puteri aş aduna! Gândul acesta îi dădu ceva putere şi observă că i s-a mai liniştit mintea şi trupul. „Nu cred să mă lase ei aici... să mor în negura asta pustiitoare. În niciun caz! Hotărât lucru! Mă voi hrăni până atunci cu gândul traiului bun de după acest chin.” Adormi apoi cu acest gând.

Se trezise brusc. „Parcă a trecut mai mult de o zi. De ce n-a venit învăţătorul? Ba chiar mai multe par a fi trecut. Dacă au plecat cu toţii şi m-au lăsat aici? Dacă n-au mai găsit gura de peşteră? Cine i-ar putea pedepsi pentru că m-au lăsat să putrezesc aici?”

Frica începu să-l înconjoare cu totul pe tânărul discipol. Încercă să strige, dar mai mult de un şuierat nu putu să scoată. Simţea că se scufundă...

Un licăr de lumină părea că străpunge întunericul. Acesta începu să crească tot mai mult. Ştia că nu visează. Simţi puternic cum se apropia învăţătorul. Cu cât mai repede se apropia, cu atât mai mult simţea că i se înzdrăveneşte sufletul şi mintea.

„Dragule învăţător, îţi simt apropierea. Nu ştiam că mare putere porţi cu tine. Cu putere hrănitoare mă înveleşti!”

„N-am nici turte, nici alte bucate. Nici strop de apă n-am adus cu mine. Nici nu te voi scoate afară” răspunse învăţătorul.

„Doar să mai rămâi puţin cu mine. Măcar atât. Că mult mă întăreşte prezenţa ta.”

„Am venit doar să te văd. Nu voi zăbovi mult.” Am să mai vin mâine la tine. Şi poate îţi voi da drumul. Sau poate că nu...”

„Trebuie să-mi dai drumul. Nu mai pot duce. E prea mult pentru mine.”

„Vom vedea. Acum plec.”

„Stai! Ai spus că-mi vei răspunde la o întrebare.”

„Ţi-am spus data trecută ce trebuia să-ţi spun. Lasă-mă acum. Am văzut afară mure negre şi gustoase. Mă duc să culeg câteva pentru ceilalţi fraţi.”

Discipolul încercă din răsputeri să mai soarbă din puterea învăţătorului. Simţi că prinsese oarece putere cât timp stătu lângă el.

„Poate mă voi putea ţine până mâine. Mâine mă va elibera, după cum mi-a făgăduit. Ah, cum aş gusta şi eu o mură. Măcar una. Fiecare rotunjoară negrişoară aş sorbi-o îndelung”. Oare unde s-o afla el acum? Mmm, parcă ar fi deasupră-mi. Da, el e. Îi simt puterea cum mă înveleşte. E aproape. Mai rămâi... mai rămâi.”

Îl simţi în cele din urmă cum se îndepărtează. Nu-i păsa însă. Deja se înzdrăvenise. Încercă să se ridice în picioare. Simţi câteva junghiuri în încheieturi, dar reuşi să rămână în picioare. Simţi apoi furnicături în degetele mâinilor. Când le privi, văzu o lumină palidă ce părea să le înconjoare. „Am vedenii? Ce-o fi asta? Privi apoi mai bine în jurul său. Părea să desluşească nişte forme. „O fi făcut învăţătorul vreo crăpătură în stâncă? N-am auzit nimic.” Apoi îşi dădu seama că palida lumină era mai mare decât ar fi fost conturul degetelor. Observă apoi o uşoară lumină şi în jurul mijlocului său. „Ce-o fi asta?” Cum să-mi lumineze trupul? Mi s-a părut mie că şi învăţătorul ar fi luminat uşor. Dacă e aşa, ar trebui să văd unde sunt făcute legăturile.”

În timp ce încerca să găsească nodurile de sfoară, realiza că lumina din degete părea să-i crească. Îşi dădu repede seama că poate mări puterea din degete. Îşi uni apoi voinţa cu mintea şi simţirea, ca să mărească puterea luminii din degete. Când văzu că se poate, inima îi tresări de bucurie. Dezamăgirea a fost însă pe măsură atunci când realiză că mintea şi sufletul erau mai zdravene, dar că trupul era neputincios. Nu putea nici măcar să cuprindă nodurile de sfoară. „N-aş putea rupe nici măcar o frunză” îşi spuse. Se lăsă apoi pe vine. O străfulgerare îi veni din moalele capului.

„Dar dacă aş străpunge peretele cu lumina mea? Ah, simt mustul muntelui aproape...”

Îşi uni din nou voinţa cu mintea şi simţirea, şi hotărî astfel ca lumina degetelor lui să pătrundă cât mai adânc în munte. Vedea şi simţea totodată cum lumina din degete se lungeşte tot mai mult. Apoi, în cele din urmă, simţi cum îi pătrunse mai adânc în munte. Pătrunse şi mai adânc. Mai adânc... Simţi uşor mustul de lumină al muntelui. Apoi şi mai mult. Sorbea cu nesaţ spuma dulce de munte. Simţi apoi cum tot trupul i se înzdrăveneşte. „Aşa deci... iată cum vine muntele la mine!”. Prinse apoi cu putere de sfoară şi dezlegă toate nodurile. Ieşi din cuşcă scoţând un chiot de bucurie. „Mă duc să gust şi eu din mure. Cred că am văzut şi ceva jir prin jur. E bun mustul pământului, dar trupul are nevoie şi de merinde tari. Merg acum să mă ospătez.”

La ieşirea din peşteră îl aştepta învăţătorul.

„Uite, ţi-am cules eu câteva fructe, spuse acesta zâmbind. Ia şi mestecă în linişte.”

După ce mâncă puţin, discipolul îl întrebă pe învăţător:

„Cum pot avea oamenii asemenea puteri, iar ei nici măcar să poată bănui? De ce este negura aceasta peste oameni?”

„Oamenii au puteri pe care nici noi nu le bănuim, îi spuse învăţătorul. Dar este o lege peste aceste puteri, care spune că doar cu foarte multă trudă şi osteneală se poate folosi omul de ele.”

„De ce a pus Focul Viu şi Veşnic legi peste aceste puteri?”

„Viaţa îţi va răspunde de ce. Cu siguranţă vei afla răspunsul. Pentru înţelesurile adânci, vorbele sunt fără de folos. Cele mai bune cuvinte sunt tot faptele.”

„Mi-e tare dor de Zamolxe şi de fraţii mei.”

„Atunci hai să ne grăbim. Avem o jumătate de zi de mers pe jos.”

Drumul părea să fie o binecuvântare pentru tânărul discipol. Pământul şi seva lui, blândele adieri de vânt, şoaptele munţilor din jur, cântecele izvoarelor, parfumul şi gustul fructelor de pădure, toate acestea îl făceau să se simtă extraordinar. Simţi că-şi revenise aproape complet. După ce merseseră un timp, în care părea că mai mult pluteşte decât merge, îl întrebă pe învăţător:

„Câte zile au trecut de când am intrat în peşteră? N-am mai putut ţine socoteala, dar cred că au fost destule.”

„Au fost unsprezece cu totul” răspunse învăţătorul.

„Au mai fost şi alţi fraţi încercaţi la fel?”

„Au fost alese zece guri de peşteră, şi zece dintre voi aţi fost puşi la încercare. Toţi veţi fi încercaţi astfel.”

„Au fost multe zile sau au fost puţine? Cum m-am comportat faţă de alţi fraţi?”

„Unora le-a trebuit mai puţine zile, altora mai multe. Unii vor mai avea de încercat încă o dată...”

„Chiar şi oamenii cu sufletul curat trebuie să obţină cu multă osteneală aceste puteri? Altfel nu se putea? Chiar e necesară o asemenea trudă?”

„Vorba ajută la înţelegerea vorbei, iar fapta la înţelegerea faptei. Aceste puteri trebuiesc chemate, iar chemarea se face prin necesitate. Fără a fi necesară prezenţa lor, ele nu vor veni. Prin osteneala trupului ele devin necesare, şi odată venite aceste puteri, ele trebuiesc a fi controlate.”

„Şi totuşi, alţii n-au parte de ele. Foamea le răzbeşte vieţile. Fără îndrumarea, înţelepciunea şi lumina lui Zamolxe şi a voastră, eu n-aş fi putut răzbi.”

„*Dacă vrei ca trupul să se folosească de aceste puteri, atunci trupul trebuie să se ostenească, iar dacă vrei ca mintea să se folosească de ele, atunci mintea trebuie să se ostenească. Aşa este pusă legea peste puteri.”*

„Deci toate sunt aşa cum trebuie să fie, după cum spunea bunul Zamolxe.”

„Acum poţi stăpâni şi puterea suflului (controlul fluxurilor energetice prin intermediul respiraţiei conştiente – n.a.), precum şi puterea înveliturii (este vorba de câmpul vital – n.a.). Prin aceste puteri multe se pot face. Trebuie să înveţi a le mânui cu mare grijă şi cu multă cumpătare.”

„Învăţătorule, cum aş putea să folosesc aceste puteri la vindecarea semenilor?”

„Toate cele ce au viaţă pe pământ sunt legate de suflarea pământului, iar suflarea pământului este legată de suflarea Focului cel Viu şi Veşnic. Cei ce sunt în suferinţă trupească au pierdut una sau mai multe legături cu suflarea pământului şi din această cauză le apar suferinţele. Cu puterea suflului (transferul energetic) şi a înveliturii tale (câmpului vital) poţi reface legăturile cu pământul ale celui suferind.”

„Multă bucurie putem aduce între oameni cu puterile noastre cele noi.”

„Nu doar pământul trebuie să fie vindecat, căci trupul este doar o fărâmă din ceea ce se vede. Trebuie ca mai apoi să fie vindecată şi mintea şi simţirea, căci acolo îşi are boala rădăcina. Când boala îl atinge pe om, nu suferă doar pământul din el, ci toate suferă. Şi apa, şi aerul, şi focul.”

„Prin suflul (transferul energetic) şi învelitoarea noastră (câmpul vital) putem mişca toate aceste patru elemente.”

„Ţi-am mai spus că aceste puteri trebuiesc mânuite cu multă grijă şi cu mare cumpătare. Nu este nicio grabă. Veţi învăţa să deprindeţi limpezimea şi echilibrul.”

După o vreme se hotărâră să poposească într-o pădure aflată la poalele muntelui. Era o pădure bogată cu felurite soiuri de copaci, iarbă şi flori. Aveau parte din plin de fructe de pădure, ciuperci, alune, ghindă şi chiar miere de la albinele sălbatice.

„N-aş mai pleca niciodată de aici, spuse discipolul lipindu-şi tot spatele de iarba moale. Simt cum mă înveleşte lumina şi puterea pământului (este vorba despre vitalitatea pământului)! Şi apa din josul ei e atât de hrănitoare! (pânza freatică – n.a.). Iar pârâul pare să treacă prin vinele mele şi adierea vântului prin nările mele!”

„Aici îi vom aştepta şi pe ceilalţi, spuse învăţătorul. Curând vor veni şi ei, alături de Zamolxe. Aici vor fi multe de învăţat şi de lămurit.”

„Ale cui sunt colibele acelea mici din pădure? Întrebă discipolul.

„Noi le-am făcut, când eram ca voi, spuse învăţătorul zâmbind. Vor trebui făcute altele. Sunteţi 70 acum.”

„Am văzut că ai toporul în traistă. Dă-mi-l şi voi tăia eu cât mai mulţi copăcei pentru colibe.”

„Nu vom tăia niciun copac. Doar ramuri vom împleti în jurul copacilor şi acestea vor fi colibele voastre. Pădurea aceasta este învăţătorul nostru şi vom arăta respectul ce se cuvine pentru trupul ei. Vom cere voie pădurii chiar şi pentru ramurile ce le vom rupe din arbori şi îi vom mulţumi pentru toate cele ce vom lua din ea.”

„Aşa am să fac, spuse discipolul ruşinat. Pădurea m-a învelit cu bunătatea ei şi eu m-am grăbit s-o vatăm cu toporul.”

Spre seară apăreau şi alţi învăţători, împreună cu o parte dintre discipoli. Bucuria revederii era mare printre ei. Restul învăţătorilor, alături de discipolii lor, urmau să ajungă în zilele următoare. Zamolxe urma şi el să apară alături de ultimii. În cele din urmă toţi discipolii aveau să înveţe lecţia despre puterea suflului şi a înveliturii (folosirea respiraţiei în transferul energetic şi a conectării la câmpul vital al pământului).

După ce s-au adunat cu toţii, Zamolxe îi chemă în jurul său şi le spuse:

„Sunt foarte mulţumit de osteneala fiecăruia. Cu grea trudă aţi primit aceste puteri, de aceea vrednici sunteţi de ele. Însă trebuiesc folosite cu multă băgare de seamă, căci au puterea să aducă nu numai bucuria, ci şi durerea. Nu orice suferind trebuie ajutat, căci toate îşi au rostul lor şi toate sunt aşa cum trebuie să fie. Pentru a putea desluşi mai multe, vom învăţa multe lecţii de la această pădure. Căci precum pădurea are felurite feluri de iarbă, flori, copaci şi animale, tot aşa sunt şi aşezările de oameni. Iar primele lucruri ce trebuiesc învăţate de la pădure sunt cumpătarea şi buna convieţuire.

Ţineţi minte că nu trebuie să ajutaţi cu puterile voastre pe cel ce ia prin siluire orice bun care aparţine semenului său, pe cel care se ridică din pricina nevoilor celorlalţi şi îi amăgeşte, pe cel care se foloseşte de bolile, spaimele şi neliniştile celorlalţi, dar nici pe cel care îl înşeală pe altul folosind măsura strâmbă. Nici pe hoţ, nici pe bătăuş, nici pe beţiv, nici pe cel ce ocăreşte, nici pe cel batjocoritor, nici pe cel puturos deşi este în putere, nici pe cel ce îşi vorbeşte de rău părinţii sau fraţii mai mari. Veţi vedea desluşit că bolile şi necazul lor de aici îşi trag obârşia. Pe restul să-i ajutaţi după nevoile lor.”

În zilele următoare, Zamolxe îi îndemna să se conecteze cât mai des la energiile (suflul) pădurii, nu numai pentru hrănirea corpului energetic, ci şi pentru a deprinde simţul echilibrului. În acest sens, erau îndemnaţi să observe armonia elementelor din zonă. Pădurea era amplasată la poalele unui masiv muntos. Era străbătută la margine de un râu, iar în interior şerpuiau două izvoare cristaline. Existau de asemenea numeroase soiuri de plante, flori şi arbori, toate acestea dând un aer deosebit pădurii.

Colibele discipolilor erau făcute din crengi subţiri de copac împletite în jurul trunchiului unui arbore mai mare, iar culcuşul era făcut din frunze şi iarbă. Fiecare dintre discipoli îşi construia astfel propria colibă. Avea să locuiască multe zile acolo, alături de acel arbore.

Fiecare îşi alegea arborele în funcţie de cum îl îndemna instinctul.

Încă din prima zi, discipolul era îndemnat să formeze o legătură specială cu acesta. Se stabilea un prim contact, fizic şi subtil, prin intermediul palmelor. Discipolul urma să ofere din energia sa arborelui. La scurt timp, spre marea lui surprindere, arborele îi răspundea în acelaşi mod, oferindu-i acces la energia sa. Între discipol şi arbore se forma un câmp energetic special (numit de ei *învelitoare de lumină*), pe care discipolul îl putea folosi în diverse scopuri.

În curând aveau să descopere că, prin intermediul acestui câmp energetic, puteau avea acces la trecutul zonei şi chiar puteau accesa mult mai uşor energia vitală a pământului. Sclipiri de imagini le apăreau în minte atunci când doreau să afle despre trecutul arborelui sau chiar al întregii păduri. Fiecare ploaie hrănitoare, fiecare animal care a trecut pe lângă el, chiar şi fiecare ciupercă sau fir de iarbă ce a crescut alături, erau în memoria copacului. Apoi descopereau că arborele era conectat la alţi arbori prin legături ascunse şi toate erau legate între ele prin alte conexiuni nevăzute (câmpuri energetice). Apoi aveau să descopere că pădurea era în strânsă legătură tainică cu alte păduri. Discipolii erau foarte încântaţi de ceea ce descoperiseră.

Zamolxe adeseori le spunea:

„O, de ar fi oamenii precum aceste blânde fiinţe! Întreg pământul ar cânta de fericire şi zilele omului ar fi un lung strigăt de bucurie!”

„De ce vrea omul să fie peste altul?” întrebă unul.

„De ce este răutatea prezentă în lume, deşi cu toţii au un strop din Focul cel Viu şi Veşnic?” întrebă altul.

„Dragii mei. Vedeţi cu toţii această pădure minunată. Mulţi arbori o cuprind, împodobită e de multe feluri de iarbă şi de flori frumoase, mângâiată e de limpezi izvoare şi cântată de ramuri şi păsărele. Atât de multe o cuprind... şi totuşi, ea este UNA. Aşa au fost cândva şi oamenii. Cu toţii erau UNA în cuprinsul de necuprins al Focului cel Viu şi Veşnic. Apoi unii şi-au zis: Foc Viu suntem fiecare, cu toţii strălucim în Necuprinsul Foc Viu. Haideţi să ducem focul nostru pe pământ şi din el să facem Vatra Focului cel Viu şi Veşnic iar bucuria şi strălucirea noastră să fie pretutindeni pe cuprinsul său.

Dar luând trup, Focul Viu a fost acoperit de pământ şi apoi pământul s-a pus pe sine mai presus de El. Pământul acesta este trupul care ascunde Focul Viu din fiecare. El conţine şi ţărână, şi apă, şi vânt, şi foc (corp fizic, corp emoţional, corp mental, corp spiritual – n.a.). Când toate acestea vor fi UNA din nou, atunci oamenii îşi vor aduce aminte de unde au venit şi de legământul ce l-au făcut, şi vor face din acest pământ Vatra Focului cel Viu şi Veşnic.

„Putem uni pământul, apa, focul şi aerul? Căci oamenii sunt ca elementele. Unii sunt ca pământul, alţii sunt ca apa, puţini sunt ca vântul şi foarte puţini sunt ca focul. Şi nu pare chip să-i pui pe toţi laolaltă.”

„Dar nu le are omul pe toate? Răspunse Zamolxe. Datoria voastră va fi să-i adunaţi pe toţi şi să-i faceţi asemenea unui singur trup, cu o singură minte şi o singură simţire.

„Dar e greu să-i faci să fie astfel”, răspunseră ei uşor dezamăgiţi de rătăcirea oamenilor.

„E greu, căci Focul cel Viu a fost acoperit de trup şi asta i-a făcut să fie asemenea dobitoacelor rătăcite. Totuşi, nu uitaţi că oamenii au aceleaşi căutări şi aceleaşi bucurii; cele plăcute celor buni sunt plăcute şi celor răi, şi multe dintre cele căutate de cei rătăciţi sunt căutate şi de cei statornici. Din aceeaşi ploaie îşi trag tăria copacii mari şi cei mici, iarba şi florile. Şi din aceeaşi ţărână se hrănesc cu toţii. La fel sunt şi oamenii. Uniţi-i, dându-le ploaia voastră şi faceţi-i să-şi întoarcă feţele spre lumina voastră, asemenea florilor la lumina soarelui! Fiţi precum ploile binecuvântate, fiţi strălucitori ca soarele, blânzi ca luna, modeşti şi răbdători asemenea ţărânei. Nu vă uitaţi la feţele lor, la averile lor sau la puterea lor, căci unde sunt zece oameni e mai multă putere decât unde este un om cu zece avuţii, şi bucuria a zece oameni este mai bună decât bucuria înzecită a unui singur om.”

Seara se despărţeau în tăcere şi apoi fiecare cugeta la cele spuse de Zamolxe. Cei mai

mulţi preferau să se plimbe singuri prin pădure. Târziu, în noapte, se întorceau la coliba împletită, din jurul arborelui. Legătura tainică pe care discipolul şi-a făcut-o cu arborele îl ajuta să-şi limpezească mintea şi să-şi liniştească sufletul.

Fiecare dintre ei înţelegea că puterile primite trebuiau folosite numai pentru a-i ajuta pe oameni să redevină ceea ce fuseseră cândva. Bucuria obţinerii acelor puteri deosebite a fost umbrită întrucâtva de o oarecare stare de apăsare sufletească. Cu toţii au înţeles că asupra lor este o mare responsabilitate, şi că vor avea foarte multe de făcut în viitor.

Cu această uşoară apăsare intra fiecare în mica lui colibă, dar crisparea dispărea repede în momentul când câmpul vital al arborelui îl înconjura. Simţea chiar o stare de afecţiune din partea arborelui. Nu de puţine ori, discipolii adormeau cu mâinele îmbrăţişate în jurul său.

Primele zile treceau uşor. Cu toţii aveau să-şi revină din încercarea la care au fost supuşi în peşteră. Într-una din dimineţi, Zamolxe îi adună pe toţi şi le spuse:

„De azi veţi învăţa graiul ierburilor, arborilor şi florilor. Veţi desluşi apoi leacurile lor şi cum trebuiesc folosite pentru nevoile oamenilor.”

„Noi le ştim de la bendise, spuneau unii discipoli. Multe am aflat de la ele... Ştim care ierburi sunt bune pentru acoperirea rănilor, care sunt bune pentru dureri felurite, pentru fierbinţeala trupului, pentru un somn liniştitor, pentru întărirea trupului, pentru arsuri, umflături, lovituri, tăieri, muşcături, sau alte felurite nevoi. Unele sunt mai bune de luat la lună plină, altele la lună nouă, altele sunt bune de luat ziua, iar altele pe înserat. La fel, unele ierburi trebuiesc culese la lună plină, altele la lună nouă, iar altele când soarele străluceşte puternic.”

„Este bine să ştiţi toate acestea, dar prea mult ajutor nu ştiţi încă să daţi. Mult mai multe lucruri bune vă vor învăţa plantele, florile şi arborii. Ele pot vindeca şi rănile ce nu se văd, nu doar cele care se văd. Aşa cum voi nu vedeţi rădăcinile ierburilor, tot aşa, rădăcinile bolilor trupului nu sunt la vedere. Acele rădăcini sunt în simţirile şi în minţile oamenilor, iar poftele sunt cele care le udă necontenit.”

„E greu de pătruns în minţile şi poftele oamenilor, bunule Zamolxe”, răspundeau ei.

„Chiar aşa să fie?”

„Au aceleaşi apucături ca dobitoacele. Fiecare vrea mai multă avuţie, iar pântecele să le fie mare. Şi când le au din plin pe acestea se luptă pentru întâietate şi fală (ego – n.a.) şi nu-i chip să-i poţi întoarce din drum.”

„Eraţi şi voi odată precum ei. Dar aţi reuşit să încălecaţi pofta şi simţirea.”

„Cu mare greutate am putut încăleca noi pofta şi simţirea, bunule Zamolxe. Nu e chip să-i pui pe oameni la asemenea osteneli. Cine ne va asculta?”

„Rana nu se zgârie, nici nu se apasă, ci se oblojeşte şi se mângâie. Boala sufletului şi a minţii se vindecă numai cu mare băgare de seamă. Nu cu vorba ademeneşti sufletul omului, ci cu fapta şi adevărul. Şi nu prin frică se face schimbarea cea bună, ci prin propriul exemplu şi prin dragostea de bine şi frumos.”

„Dar cum poate binele unuia să nu fie răul altuia, bunule Zamolxe? Când unul râde celălalt plânge şi când unul câştigă altul pierde. Toate acestea se văd necontenit.

„De ce priviţi doar cu un singur ochi? Îi întrebă Zamolxe.

„Totuşi, unul vede o roată plecând, iar altul vede aceeaşi roată venind. Cine vede totuşi mai bine? Lămureşte-ne această vorbă ce ne-ai spus-o mai demult.”

„Dar cel ce este deasupra celor doi? El ce vede?”

„Acelaşi lucru vede, doar că vede mai bine”, spuseră unii dintre discipoli.

„Cel ce împinge roata vede mai bine. El este cel ce are dreptate” spuseră alţii.

„Şi dacă-i scoatem pe cei doi? Ce se vede atunci?

„Doar o roată vedem.”

„Ba mişcarea s-o vedeţi, şi nu roata. Deci mişcarea vede cel ce este deasupra. Cel ce vede doar mişcarea este cel care vede mai bine. Vedeţi deci mişcarea şi veţi desluşi cum să împăcaţi oamenii. Vedeţi mişcarea de dincolo de feţele lor, de puterea lor, de averile lor şi de faptele lor.”

„Dar cum să-i convingem de postire?”

„Mai degrabă convingeţi-i să-şi hrănească mintea şi simţirea. Căci ceea ce mănâncă sufletul şi mintea, aceea mănâncă şi trupul. Nu uitaţi aceasta! Faceţi-i să privească mai des pământul, iarba, florile şi cerul! Faceţi-i să colinde mai des pădurea, dealurile şi munţii! Ele sunt mereu hrănitoare pentru suflet şi minte. Iar apoi, cei ce sunt vrednici de postire, vor posti.”

„Dar nu vor şti ce puteri au în sufletele lor.”

„Nu toţi trebuie să aibă puteri, dar este bine ca toţi să cunoască binele, frumosul, cumpătarea. Nu grăbiţi lucrurile căci rodul îşi dă fructul la vremea sa, nicidecum mai devreme. Semănaţi deci hărnicia, ascultarea, bunătatea, frumosul, cumpătarea, în sufletele lor şi udaţi necontenit aceste seminţe.”

„Ce bine era dacă oamenii ar fi fost precum arborii, iarba sau florile” spuneau ei.

„Cei mici sunt asemenea unor muguri. Sufletele lor tânjesc după bucuria soarelui, după tot ce este frumos, cumpătat, plăcut. Puneţi seminţele acestea în sufletele celor mici. Pregătiţi cu mare băgare de seamă jocurile lor, cântecele lor, şi cu mai mare grijă pătrundeţi în visurile lor. Binele, hărnicia, frumosul, cumpătarea, ascultarea de bătrâni şi de cei înţelepţi, prind repede rădăcini în sufletele lor blânde şi curate.”

„Dar oamenii cresc altfel de cum creşte pădurea. Arborii fac doar soiul lor de fruct, dar oamenii pot face felurite soiuri de fructe. Unele fructe sunt dulci, iar altele sunt amare. Unii stăruiesc să facă roade amare.”

„Întotdeauna rămâne din rod pentru a hrăni rădăcina. Întotdeauna faptele rele ale oamenilor se vor întoarce împotriva lor. Precum floarea se arată înaintea fructului, aşa sunt şi oamenii. Precum v-am spus, învăţând graiul ierburilor, florilor şi arborilor, veţi învăţa să desluşiţi florile ce preced fructele din sufletele şi minţile oamenilor.”

„Este aceasta cu putinţă?”

„Oamenii au obiceiul de-a spune multe neadevăruri, dar ierburile, florile şi arborii nu au acest obicei. Fiecare casă are în jurul ei felurite feluri de iarbă, flori şi arbori. Luaţi seama la cele ce sunt în jurul casei sale. Întotdeauna natura răspunde după cum este sufletul omului şi întotdeauna ierburile, florile şi arborii din jurul acelei case au câte o poveste de spus. Este de folos să folosiţi ce ştiţi de la bendise, dar mai de folos este să ştiţi cum să vindecaţi sufletul şi mintea oamenilor.”

Astfel, Zamolxe şi învăţătorii îi iniţiau pe discipoli în limbajul tainic al ierburilor, florilor şi ierburilor. În acele vremuri (ca de altfel şi în multe localităţi din mediul rural din ziua de azi), în jurul fiecărei case, se puteau găsi felurite feluri de iarbă, flori şi chiar mici arbuşti. Fie că sunt arbuşti sălbatici, fie că sunt fructiferi, aproape la fiecare casă găseai (la fel şi acum) cel puţin un fel de arbust. Discipolii prindeau „limba plantelor” prin intermediul câmpului energetic. Nu degeaba Zamolxe îi îndemnase să-şi construiseră micile colibe în jurul arborilor. Între discipol şi arbore se crea un câmp energetic special şi mulţi puteau accesa imagini despre istoria arborelui şi al zonei cuprinse de câmpul său energetic.

Din vastele cunoştinţe ale vechilor preotese, bendisele mai rămăseseră cu foarte puţine. Aveau doar cunoştinţe elementare despre efectele plantelor, florilor şi arborilor, cu folos numai asupra corpului fizic. Mai aveau ceva cunoştinţe de „tras de spate” (un fel de masaj mai dur) folosindu-se de pietre de râu şi de munte (de mai multe feluri), „descântate” cu felurite fierturi de plante. Pierzându-se tehnicile folosite de vechile preotese, bendisele nu mai puteau accesa energiile subtile ale regnului vegetal.

Zamolxe fusese iniţiat în desluşirea limbajului secret al plantelor încă din prima tinereţe (înainte de-a pleca alături de Pitagora la Crotona), de la unul din preoţii lui Demetra (cei care oficiau misterele de la Eleusis). Aceştia erau urmaşii vechilor preotese dacice, alungate în urma teribilului conflict avut cu o mie de ani în urmă. Totuşi, nu iniţierea a fost cea mai importantă, căci şi preoţii lui Demetra (zeiţa agriculturii) pierduseră foarte mult din cauza nerespectării tehnicilor folosite de vechile preotese dacice, cât mai ales zona respectivă era importantă. Preotesele au ales o zonă specială a Greciei, în care curenţii telurici aveau o anumită convergenţă cu cele elementale. În aceste condiţii, iniţierile erau avantajate din

toate punctele de vedere. Iniţierea, deşi ajunsese să fie mai mult formală în acea perioadă, datorită structurii speciale a corpului spiritual al lui Zamolxe, şi al curenţilor energetici din zonă, i-a cauzat acestuia o veritabilă „furtună interioară", şi a fost pentru el ca o veritabilă experienţă iniţiatică. Zamolxe a avut parte de o iniţiere destul de dură în accesarea şi controlul energiilor regnului vegetal, dar graţie corpului său spiritual foarte puternic, a reuşit să treacă cu bine de încercare.

Misterele de le Eleusis mai păstrau (în preajma anului 500 î.Hr.) doar puţine lucruri în comun cu vechile iniţieri ale preoteselor dacice. În fapt, era vorba de două iniţieri; una se desfăşura primăvara (pregătirea recoltei), iar cealaltă în decursul toamnei. Procesul se desfăşura în decursul a nouă zile şi cuprindea purificarea (conform tradiţiei erau necesare nouă zile de post), sacrificarea şi iniţierea propriu-zisă. Din păcate, în decursul timpului, lucrurile au decăzut enorm. Preotesele nu mai respectau tehnicile folosite in şcolile vechilor preotese, prin urmare, pierduseră legătura cu elementele şi forţele regnului mineral, vegetal şi animal. Nemaiavând controlul asupra forţelor subtile, şi fiind lipsite de protecţia amazoanelor, preotesele au fost înlocuite în timp de preoţi bărbaţi. Nici aceştia nu puteau accesa forţele elementale şi nici energiile regnurilor inferioare, dar aveau abilitatea de a se folosi de temerile populaţiei în combinaţie cu anumite forme de impresionabilitate (datorită ritualurilor extravagante şi a sacrificiilor de animale). Unii preoţi eleusini aveau capacitatea de a se folosi de toate aceste manifestări astfel încât să determine „mişcări" în psihomentalul populaţiei. Datorită acestui lucru, fenomenele de tip placebo erau frecvente, şi astfel misterele şi preoţii de la Eleusis au rezistat multe sute de ani.

Purificarea ajunsese să fie practicată formal, astfel că se consumau alimente în perioada de pregătire, dar ele erau purificate printr-o „binecuvântare". Sacrificiile erau şi ele formale; în loc să fie sacrificate una sau mai multe caracteristici animalice din om (lăcomia, frica, agresivitatea, viclenia, poftele carnale etc.), erau sacrificate animale. Iniţierea consta numai din recitarea unor strofe considerate sacre şi participarea la ritualuri simbolice.

Cum era de aşteptat, Cronos (zeul timpului) şi-a depus pecetea asupra acestor mistere, iar în sec. 4 d.Hr. Împăratul roman Teodosiu le-a interzis.

Din cauza faptului că Zamolxe a avut parte de o iniţiere dură, (nefiind pregătit în prealabil), a hotărât ca discipolii lui să fie iniţiaţi în accesarea şi controlul energiilor regnului vegetal printr-o formă (tehnică) mult mai blândă. Cheia o constituia armonia elementelor în trup, minte şi suflet. La fel s-a petrecut şi când au avut parte de iniţierea în energiile telurice. Dacă atunci discipolii simţeau că vatămă pământul dacă mai calcă pe el (datorită centrelor energetice din talpă, care erau foarte puternic activate), acum iniţierea le dădea impresia că nu mai au nevoie de hrana fizică. Simţeau că sunt alimentaţi permanent prin intermediul ombilicului (alt centru energetic) de către pădure. În realitate, iniţierea era îndelung pregătită (fizic, energetic, emoţional, mental), iar „ombilicul energetic" era apoi instantaneu activat. Şocul era minim pentru discipol, iar Zamolxe şi învăţătorii ştiau, datorită simţurilor specifice, când un discipol este pregătit pentru a primi iniţierea.

Din punct de vedere fizic şi energetic, discipolul nu era suspus niciunui risc, însă din punct de vedere emoţional şi mental, puteau exista probleme. Conexiunile energetice cu regnul vegetal aveau darul de a amplifica foarte puternic dinamica proceselor psihoemoţionale şi, adeseori, era nevoie de prezenţa lui Zamolxe sau a învăţătorilor.

Surplusul de energie preluat de la regnul vegetal, amplifica totodată şi energia căpătată din spaţiul elemental, iar toate acestea alimentau extrem de puternic procesele psihomentale ale discipolului. Prin urmare, acesta trecea prin dese episoade de transă în care avea parte de conectări involuntare cu forţele naturii. Conectarea la energiile regnului vegetal determina chiar ieşiri involuntare din trup ale corpului energetic, iar discipolul era în acest timp într-o permanentă stare de beatitudine. Exista un risc major ca discipolului să-i fie „defazate" structurile corpului energetic şi mental (putea rămâne un „visător"

pentru tot restul vieţii, fiind total rupt de realitate). Pentru a-i veni în ajutor, Zamolxe şi învăţătorii căutau să-l „împământeze” cât mai mult cu putinţă. Astfel, îl izolau de ceilalţi şi îi era incapacitată vederea. Discipolul era nevoit să-şi amplifice simţurile corpului fizic şi să realizeze forţat împământarea. De obicei, împământarea dura 20-30 de zile, iar discipolul se folosea pentru orientare doar de auz, pipăit, miros şi memorie (capul îi era acoperit cu o glugă în tot acest timp).

În perioada următoare, discipolii călătoreau foarte mult în zonă, şi intrau în contact direct cu toate felurile de iarbă, plante, flori, arbori. Fiecare plantă avea un anume miros energetic, o caracteristică aparte, o „semnătură” unică. Discipolul memora fiecare stare în parte, determinată de conexiunea directă. Pas cu pas, discipolul descoperea limbajul lor special.

După ce realiza stabilizarea corpului energetic, şi reuşea să controleze energiile regnului vegetal, discipolul învăţa foarte rapid să „decodifice” energia fiecărei plante, a fiecărei flori, a fiecărui arbore sau a fiecărei plante. Era necesar doar să-şi exprime intenţia cu privire la plantă (orice plantă ar fi fost din regnul vegetal), iar aceasta se „deschidea”. Când întâlnea o persoană bolnavă, discipolul se conecta la energiile regnului vegetal şi îi apărea în planul mental imaginea plantei (sau mai multe plante) care l-ar fi putut ajuta pe respectivul bolnav. Dacă era într-o altă zonă, pe care discipolul n-o cunoştea, exista un fel de atracţie magnetică pentru planta care îi era de folos. Se deplasa după instinct în zona exactă unde se afla respectiva plantă. După iniţiere, discipolul nu avea nevoie să înveţe nimic despre plante de la alte persoane.

În cele din urmă, toţi discipolii treceau cu bine de iniţierea în accesarea şi folosirea energiilor regnului vegetal. Întreg procesul dura câteva luni; începea cu legătura specială pe care discipolul o făcea cu energia arborelui (de care era împletită coliba), urmau călătoriile din jurul zonei urmând exact anumite trasee energetice speciale (ale regnului elemental şi vegetal) şi apoi se realiza convergenţa acestor energii în structurile energetice şi psihomentale ale discipolului. Convergenţa energiilor se realiza cu ajutorul altor formule „magice”. Deşi acest cuvânt pare să stârnească zâmbete pe feţele celor mai mulţi oameni, formulele magice aveau o putere de pătrundere uriaşă. Formula „magică” avea darul de a angrena energiile subtile, atât prin intermediul cuvântului cât şi prin intermediul formei, culorii şi apoi a energiilor.

Prin aceste formule se accesau energiile regnului elemental şi vegetal. La fel ca formulele folosite la accesarea elementului pământ (prezentate când am relatat despre iniţierea în elemente), şi acum am avut parte de stări deosebite. Mai jos am să prezint câteva astfel de formule.

„**Florile schimbă şoapte cu soarele”**

La început, discipolul folosea această formulă ca o simplă mantră. Rostirea ei aducea stabilitate şi calm în zona psihomentală (datorită folosirii repetitive a sunetelor). Ulterior, foloseau formula şi în gând, concomitent cu alte treburi. Se realiza astfel un fel de „gravitaţie” în jurul acestei formule, adică o formă de focalizare mentală în jurul ei. Ulterior, discipolul nu mai folosea sunetele ci doar imaginea, astfel că îşi focaliza atenţia doar asupra acelei imagini, vizualizând cum câmpul de flori era într-o tainică legătură cu soarele (el fiind chiar în mijlocul imaginii). Imaginea determina la rândul ei o „gravitaţie” specifică în zona mentală, astfel că majoritatea gândurilor îi erau focalizate doar către formele şi culorile care erau în conexiune cu imaginea respectivă. Apoi, discipolul trebuia să elimine şi imaginea, urmând să acceseze doar energia procesului natural. Aici era de fapt marele secret; accesarea procesului energetic dintre pământ (câmpul cu flori) şi soare. Întâi se folosea sunetul (repetarea formulei), apoi imaginea (flori-soare), apoi se accesa energia procesuală (conexiunea). Primele două oferă linişte, stabilitate, bucurie, dar conexiunea energetică oferă accesul la energii extrem de puternice. Se intervine în energetica regnului vegetal şi în energia soarelui (a unei părţi, fireşte). Energia florilor conectate la energia soarelui determină mişcări foarte puternice în psihomental.

Doar atât am putut să spun despre această formulă; alte aspecte sunt intuite rapid de

către cei care au „deschiderea necesară”!

Prin intermediul acestor energii se pot dezvolta foarte rapid simţuri speciale, care în mod normal (prin evoluţie normală) ar fi durat mulţi ani, sau poate chiar vieţi: echilibru, graţie, eleganţă, frumos, profunzime etc.

Această formulă dezvolta corpul solar, responsabil de manifestările conştientului (memorie, forţă, inteligenţă, perspicacitate, abilităţi dobândite).

Se schimbau apoi formulele:

„**Iarba schimbă şoapte cu soarele”** – conexiunea energetică aducea abundenţă, vindecare, regenerare, echilibrare, stabilitate.

„**Arborii schimbă şoapte cu soarele”** – conexiunea energetică aducea echilibru, forţă, vitalitate, stabilitate, încredere.

Alte formule care aveau darul să mobilizeze puternic corpul solar:

„**Răsărit şi amurg în sărut de curcubeie”** – avea darul de a concentra energiile pozitive din timpul zilei. Imaginea are o influenţă deosebit de puternică pentru corpul mental şi emoţional. Este o formulă extrem de puternică, datorită comprimării temporale şi a puterii de pătrundere a curcubeielor (să nu uităm că, în Vechiul Testament, prin curcubeu, Dumnezeu îşi ţine legământul cu omenirea).

„**Blând înveleşte lumina din soare” –** conectarea la câmpul vital al soarelui. Se puteau accesa energii foarte puternice.

„**Lin mă cufund în faguri de lumină”** – avea darul de-a purifica atât interiorul cât şi exteriorul, conectând fiinţa la energiile înalte.

„**Stropi de soare înveliţi de rouă”** – aducea vitalitate, regenerare, bucuria de a trăi. Această formulă trebuia să fie „simţită”. Dimineaţa, la răsăritul soarelui, se umbla cu picioarele goale peste roua ierbii şi, efectiv, senzaţia resimţită era una deosebită. Prin intermediul acestei formule se accesau energii speciale.

„**Florile schimbă şoapte cu luna”** – folosea aceeaşi tehnică precum cea expusă mai sus, doar că se foloseşte luna în loc de soare. Pentru a realiza conexiunea energetică cu acest proces (flori-lună), discipolul stătea treaz în nopţile cu luna plină (atunci erau mai puternice energiile lunii).

Formula dezvolta corpul lunar, responsabil de manifestările subconştientului (intuiţie, legături cu vieţile anterioare, talente înnăscute, legături cu planurile subtile sau cu entităţi spirituale, conexiunea la matricea informaţională).

Alte formule**:**

„**Iarba schimbă şoapte cu luna”** – mobilizează energiile benefice din subconştient în procesele de regenerare şi vindecare.

„**Arborii schimbă şoapte cu luna”** – scoate la suprafaţă puterile, informaţiile şi talentele, obţinute în vieţile anterioare.

„**Blând înveleşte lumina din lună”** – prin această formulă se realizează conexiunea la câmpul vital al lunii. Câmpul vital al lunii determină o creştere puternică a propriului câmp magnetic.

„**Stropi de stele ţesute de lună”** – formula facilitează accesul la energiile cosmice. Tot prin intermediul astrului selenar se pot accesa energiile celorlalte planete ale sistemului solar. Luna este un fel de guvernator, în relaţia cu Pământul, pentru energiile sistemului solar.

„**Luna ţese cu fir de lumină”** – mobilizează aspectele pozitive din subconştient. Ajută mult la regenerarea ţesuturilor vătămate.

Alte formule utilizate pentru accesarea energiilor sublime:

„**Stropi de lumină coboară din stele”** – se pot accesa energiile subtile ale constelaţiilor zodiacale.

„**Cuprind în suflet muguri de curcubeu”** – ajută la obţinerea stării de detaşare, liniştire, bucurie etc.

„**Colind luminos cu vântul pe dealuri”** – este un bun calmant pentru psihomental.

Aceste formule au un efect benefic chiar dacă nu se reuşeşte conexiunea la procesul energetic. Doar folosindu-se sunetul (la modul repetitiv) şi imaginea formulei (efect mai puternic) se pot accesa energii puternice şi, de asemenea, se poate realiza stabilizarea planului psihomental. Conexiunea energetică este foarte greu de realizat atunci când sunt puternice dereglări în planurile energetice subtile, (alimentaţie dezechilibrată, pasiuni carnale, dezechilibrări în planul psihomental, temeri diverse etc).

Toţi discipolii reuşeau în cele din urmă să acceseze şi să controleze energiile regnului vegetal. Astfel trecea primul an, iar toamna târziu discipolii aveau să părăsească micile lor colibe, şi să purceadă apoi spre comunităţile de oameni. Se despărţeau cu mare greutate de pădure, dar trebuiau să-şi urmeze drumul. Urmau să pună în practică toate cele ce învăţaseră.

Oamenii, atât ai locului cât şi din alte ţinuturi îndepărtate, îi aşteptau cu mare bucurie şi mai ales cu speranţa că le vor fi rezolvate problemele fizice şi durerile sufleteşti. Doar atunci discipolii puteau simţi cu adevărat că este mai multă bucurie în a dărui decât în a primi. Deşi nu cereau niciun preţ pentru cele ce făceau, grupul primea cosoni, obiecte de aur şi argint, ţesături, unelte, hrană şi multe lacrimi de mulţumire. Unii veneau chiar din zone foarte îndepărtate, de la multe zile de mers.

Fiecare învăţător, alături de grupul său de câte şapte discipoli, pleca separat spre câte o regiune a Daciei, urmând a pune în practică toate cele ce au învăţat în decursul anului. Deşi bendisele şi preoţii lui Gebeleizis (zeul fulgerului şi al tunetului) nu-i aveau la inimă pe discipolii lui Zamolxe, fiind mult mai tineri şi mai înzestraţi decât ei, erau nevoiţi să le recunoască puterile deosebite. De multe ori învăţătorii, şi chiar discipolii, reuşeau să vindece boli grave pe care bendisele sau preoţii lui Gebeleizis nu reuşeau cu niciun chip să le rezolve. Chiar şi pe unii dintre ei i-au vindecat de felurite boli sau dezechilibre energetice.

Dar nu oblojirea rănilor era preocuparea lor principală şi nici vindecarea sau alinarea feluritelor boli. Altele îi interesau pe Zamolxe, învăţători şi discipoli. Comunităţile independente de daci şi geţi erau formate din aproape 2.000 de aşezări, cuprinzând în total peste 5 milioane de oameni. În urmă cu circa 1.000 de ani, odată cu plecarea unei bune părţi a populaţiei dacice (un grup spre Est – India, altul spre vest – peninsula italică, plus altele mai mici spre sud – Elada, Fenicia, Mesopotamia), şi apoi ca urmare a devastatorului război dintre societatea matriarhală şi societăţile patriarhale din jur, dacii şi geţii au decăzut enorm, din absolut toate punctele de vedere. Majoritatea cetăţilor mari şi foarte puternice, construite de la zero de către vechile preotese, fuseseră distruse din temelii. Aceste cetăţi erau considerate ca fiind cele mai puternice din acea perioadă, fiecare având drumuri pavate, canalizare, pieţe, manufacturi, iar furnalele lor erau cele mai avansate din lumea antică.

Din cauza exodului şi al devastatorului război, populaţia rămasă s-a retras în zonele relativ sigure de la poalele munţilor. Acest lucru a determinat o degradare accentuată a societăţii în tot ansamblul ei. Foarte mulţi ajunseseră să trăiască într-o sărăcie cruntă, fărădelegile erau frecvente, iar amintirile despre vechea societate matriarhală erau considerate fabulaţii de către cei mai mulţi. Zamolxe şi-a dat seama că dacii fuseseră loviţi în cel mai sensibil loc, anume, în credinţa în propriile puteri. Conducătorii comunităţilor şi ai aşezărilor mici nu erau deloc preocupaţi de viitor, ci erau interesaţi doar în a reuşi să adune vara şi toamna toate cele necesare pentru a trece cu bine de iarnă.

Astfel stând lucrurile, Zamolxe a înţeles că pentru construcţia unei noi societăţi, trebuia ca totul să fie început de la zero. Ştia că nu poate face foarte multe pentru generaţia curentă, astfel că s-a preocupat mai mult pentru pregătirea şi schimbarea noilor generaţii.

Planul avea să se desfăşoare în trei etape.

În prima etapă trebuia să formeze cât mai mulţi învăţători cu putinţă. Pentru a forma prima generaţie de „ridicători de patrie” avea nevoie de câteva mii de discipoli, ceea ce ar fi presupus cel puţin 15-20 de ani de pregătire.

În a doua etapă, trebuia să convingă o parte a populaţiei să revină la zonele de deal şi de şes, deoarece acestea erau foarte importante pentru dezvoltarea economică, administrativă şi culturală a comunităţilor. Deplasarea unor mase mari de oameni către alte zone (deal şi şes) este un lucru deosebit de dificil şi de riscant. Zamolxe reuşise să decodifice geografia reţelelor energetice elementale şi vitale ale spaţiului geto-dac, şi cunoştea zonele care ar fi fost propice pentru dezvoltarea armonioasă a comunităţilor.

În a treia etapă, urma să pună bazele pentru a realiza unirea tuturor comunităţilor de geţi şi daci, precum şi a celor de neam apropiat, într-un mare şi puternic stat (realizat parţial de Burebista).

Pentru a pune în aplicare primul plan (formarea a mii de discipoli) Zamolxe, învăţătorii şi prima generaţie de tineri discipoli aveau de semănat foarte multe „seminţe".

Ştiau de asemenea că munca lor trebuia să fie discretă, că nu trebuiau să se impună ca şi conducători, nici nu trebuiau să adune bogăţii sau să se evidenţieze prea mult într-un anume fel. Era necesar ca fiecare aşezare să aibă cel puţin un discipol care să fi trecut de primele două trepte. Acesta avea datoria să ridice aşezarea din umbră, pas cu pas, acţionând pe căi tainice şi folosindu-se de toată înţelepciunea acumulată în perioada pregătirii. Munca lui era uriaşă şi trebuia să ţină cont de toate caracteristicile specifice ale unei aşezări. Vindecările erau trecute pe plan secundar. În principal, discipolul (viitorul învăţător) trebuia să le redea oamenilor credinţa în propriile puteri, să-i determine să privească cu mare încredere în viitor, să le dezvolte cultul muncii şi al onoarei, să-i determine să-şi deschidă inimile şi minţile către minunile naturii.

După ce lăsau multe „seminţe", şi aduceau multe bucurii în comunităţi, vindecând şi aducând liniştea şi pacea în sufletele multor oameni, învăţătorii şi discipolii se adunaseră cu toţii la poalele unui munte. Apoi Zamolxe le spuse:

„A fost un an greu pentru toţi, dar şi frumos totodată. Multe aţi învăţat şi multe puteri aţi deprins. Văzând cu toţii toate cele ce sunt în mijlocul fraţilor voştri, ştiu că vă apasă pe suflet o mare greutate. Multe sunt de făcut şi puţini suntem. Seminţele ce le-aţi semănat vor da roade şi fiecare veţi avea de cules. Puterile ce le-aţi primit vor fi încununate de pricepere şi înţelepciune. Vom purcede în acest an la un alt drum. Nu veţi mai primi alte puteri, dar vă veţi mări înţelepciunea şi veţi deprinde **limpezimea, echilibrul, simţul măsurii timpului şi al creşterii lucrurilor**. Fără acestea, puterile voastre nu sunt de folos lumii şi nici roade bune nu vor da în timp."

„Să începem de acum, bunule Zamolxe, răspunseră discipolii. E greu să vedem mizeria şi neştiinţa părinţilor şi fraţilor noştri. Ne doare sufletul când ştim ce puteri ascund oamenii în sufletele lor, iar ei suferă mai rău ca dobitoacele.

„Să nu lăsaţi tristeţea în suflet, căci toate sunt aşa cum trebuie să fie."

„Dar vieţile lor sunt irosite în zadar. Mulţi nu vor mai putea cunoaşte bucuria unui suflet împlinit. Ce viaţă este aceea când nu poţi auzi şoaptele munţilor sau cântecele apelor, când nu poţi simţi tăria focului ori nu poţi cuprinde înţelepciunea vântului? Irosită este viaţa care nu a gustat mierea soarelui, sufletul nu i-a fost ţesut de lumina lunii sau pielea nu a simţit căldura vântului mângâiată de lumina din flori şi copaci."

„Dragii mei, Lumina Focului Viu şi Veşnic este în fiecare şi în acelaşi loc se reîntoarce după moarte. Ce poate fi în afara Focului Viu? Nimic nu este! Voi credeţi că cel ce priveşte prin ochiul celui ce suferă este diferit de cel ce priveşte prin ochiul celui ce se bucură? După ce vor părăsi trupurile, se vor reîntoarce în Marele Foc Viu şi apoi vor reveni printre oameni, privind iarăşi lumea, dar prin alţi ochi. Aşa a fost de când e pământul şi omul, şi aşa va fi şi când nu va mai exista pământul şi omul. Nu fiţi cu sufletul îngreunat, căci cel ce priveşte acum prin ochii cei trişti se va întoarce pentru a privi prin ochi veseli."

În următorul an discipolii aveau să-şi dezvolte multe alte capacităţi deosebite. Limpezimea minţii şi simţul echilibrului erau primele deprinse. În acest sens, Zamolxe întocmise o serie de tehnici prin care discipolii îşi exersau aceste capacităţi.

Se stabiliseră într-o zonă de şes, la marginea unui râu, unde era abundenţă de nisip. Amenajaseră mai multe terenuri cu nisip fin şi în acele locuri aveau să exerseze o serie de

exerciţii, prin care le erau dezvoltate capacitatea de concentrare, detaşarea, atenţia distributivă, capacitatea de coordonare şi autocontrolul gândurilor. Exerciţiile solicitau foarte mult efort psihic şi mental din partea discipolilor, dar rezultatele erau pe măsură.

„Mintea este cea care îl ridică pe om mai sus de dobitoace şi tot ea este cea care îl poate coborî mai jos de ele, dacă se împresoară cu poftele trupeşti, fala şi trufia. Trebuie deci ca mintea să fie luminoasă, curată şi cumpătată. Când pântecele e curat, iar simţirea e potolită de lăcomie, poftă trupească, trufie şi dorinţă de întâietate, mintea se limpezeşte asemenea izvorului. Dar izvorul se supune celor pământeşti şi deseori este tulburat de elemente. **Căci totul pe pământ se supune urcării şi coborârii, plinului şi golului, măririi şi micşorării, întăririi şi slăbirii.** Trebuie deci ca mintea voastră să fie bine aşezată, iar limpezimea ei să nu fie tulburată de acestea."

Într-o primă parte, discipolii îşi schimbau activităţile din timpul zilei cu cele din timpul nopţii, conştientizând faptul că într-un fel lucrează mintea şi simţirea pe timpul zilei, şi cu totul altfel pe timpul nopţii. Schimbarea de bioritm se făcea de la o lună plină la alta. Toţi discipolii învăţaseră deja să acceseze energiile solare şi lunare, dar nu ştiau încă să se folosească de ele pe planuri mai subtile. Zamolxe îi îndemna să-şi observe liniştea minţii şi cum este ea tulburată de alte gânduri. Deseori le spunea:

„Mintea este jucăuşă, nu vă împotriviţi glasurilor şi imaginilor ce o răscolesc, căci şi ea, asemenea elementelor, se supune urcării şi coborârii, măririi şi micşorării, plinului şi golului, întăririi şi slăbirii. Simţirea aduce şi ea osteneală minţii şi o tulbură cu durerile trecutului şi fricile viitorului sau cu aşteptările poftelor de mărire şi întâietate în faţa celorlalţi. Atât cele ce sunt plăcute cât şi cele ce nu sunt plăcute tulbură necontenit minţile oamenilor. Luaţi seama la toate acestea."

Discipolii erau apoi învăţaţi să discearnă care sunt aspectele pozitive, dar şi negative, ale influenţelor solare şi lunare, şi cum pot fi ele influenţate de către virtuţi (iubire, voinţă, curaj, răbdare, modestie). Cele cinci virtuţi erau uneltele principale cu care lucrau discipolii. Acestea, cu ajutorul limpezimii, simţul echilibrului, simţului timpului şi al creşterii lucrurilor, puteau aduce bucuria, liniştea, mulţumirea, belşugul şi armonia printre oameni.

De multe ori, Zamolxe le spunea:

„Primele ce trebuiesc învăţate sunt ascultarea, hărnicia, cumpătarea, mulţumirea, blândeţea, adevărul şi bunătatea. Prin ele, sufletul şi mintea se pregătesc pentru a răspândi iubirea, pentru a întări voinţa, pentru a creşte curajul, pentru a deprinde răbdarea şi pentru a face să strălucească modestia. Toate acestea sunt mişcate de pământ, apă, aer şi foc, iar ele sunt învelite de soare, de lună şi de stelele cerului, şi toate sunt cuprinse de mintea omului. De aceea mintea trebuie ascuţită, limpezită şi ridicată spre culmile cerului pentru a desluşi întreaga vedere a împărăţiei omului. Căci omul este împărat peste toate acestea."

Deşi discipolii aveau deja, graţie încercărilor grele din primul an, o bună capacitate de autocontrol psihomental, în timpul vegherii asupra minţii (meditaţiei) discipolii se confruntau adesea cu dezordinea mentală. Nu de puţine ori Zamolxe şi învăţătorii erau întrebaţi:

„Dacă vrem să punem stavilă unui gând ce curge într-una, mai multe vin dinspre alte părţi. Apa o putem mişca, ba chiar o putem opri un timp, dar gândul îşi face loc şi din stânga, şi din dreapta, şi din faţă şi spate, şi de sus şi de jos."

„Lăsaţi gândul să se desfăşoare. Nu vă opuneţi gândurilor, căci nu e chip să le cuprindeţi, nici să le măsuraţi, nici să le puneţi unde vreţi. Luaţi seama ce putere le pune în mişcare. Ţineţi seama de cele ce v-am spus. Nu încercaţi să opriţi gândul, ci căutaţi să desluşiţi care gând este mânat de pământ, care este mânat de apă, de vânt sau de foc. Căci toate acestea îşi au gândurile lor şi toate îşi au rostul lor. Desluşiţi apoi care gânduri tulbură din trecut şi care sunt trimise de viitor. Şi apoi desluşiţi care sunt pentru urcare şi care sunt de coborâre, care sunt de umplere şi care sunt de golire, care sunt de mărire şi care sunt de micşorare, care sunt de întărire şi care sunt de slăbire. Desluşindu-le rostul,

veţi vedea că nu vă vor mai tulbura, căci mintea voastră va fi deasupra lor şi liniştea cerului va fi în mintea voastră."

Astfel stăruiau discipolii zile bune în observarea minţii lor şi multe lucruri noi aveau să afle. Unii dintre ei observau că acelaşi gând putea fi de urcare, dar în acelaşi timp era şi de coborâre.

„Bunule Zamolxe, spuneau ei, un ochi este în stânga şi altul este în dreapta, dar vedem totuşi cu amândoi. Aşa sunt şi gândurile, unul este când în stânga, când în dreapta, când umple, când goleşte, când întăreşte, când slăbeşte, când coboară, când ridică."

„Atunci să dăm de lucru şi într-o parte şi în cealaltă, şi vom vedea cum vor mai zbura şi ce putere le-or mai mâna", răspunse Zamolxe.

„Cum să facem asta?"

„Vom lega gândurile de trup şi le vom priponi cu voia."

Astfel, îi pregătise pentru primul set de exerciţii. Fiecare dintre ei primea două beţe şi trebuia să deseneze pe nisip, cu amândouă în acelaşi timp, diverse forme. La început scrijeleau pe nisip aceeaşi formă, cu amândouă braţele, în acelaşi timp. Începeau cu forme simple (cerc, triunghi, dreptunghi) şi continuau apoi cu forme din ce în ce mai complexe. La primele încercări trebuiau să deseneze formele (în acelaşi timp) pornind din acelaşi punct. Apoi, acelaşi desen trebuia executat începând din puncte diferite, dar trebuiau să termine figura în acelaşi moment. După o oarecare perioadă de antrenament trebuiau să scrijelească desene diferite cu amândouă beţele, în acelaşi timp. Fiecare dintre ei primea o bucăţică de lemn sau de piatră, pe care erau desenate figurile ce le aveau de scrijelit pe nisip, iar ei trebuiau să le traseze întocmai în acelaşi timp. Desenele erau combinate, având atât forme drepte cât şi forme curbe. Unii desenau mai bine cu stânga, alţii cu dreapta, unii deformau figurile, căci le era greu să deseneze forme drepte, alţii aveau probleme cu desenatul figurilor curbe, iar altora le era foarte greu să se sincronizeze.

„Unde îţi sunt gândurile acum?", întreba Zamolxe pe unul dintre ei.

„N-am timp de gânduri acum, căci simt o mare fierbinţeală în cap" spuse acela.

„Nu credeam să fie atât de greu a face asta", răspundea altul.

Seara, cu toţii erau istoviţi de efortul de peste zi. Erau foarte miraţi de greutatea acestor exerciţii, iar unii chiar spuneau că preferă postirea în locul încordării minţii. Zamolxe era întrebat de unii dintre ei:

„De ce ne este aşa de greu? Doar fiecare are desenele în faţă şi doar cu o mână trebuie să scrijelim nisipul. Nici postul nu ne-ar istovi astfel, sau o zi de spart pietre. Nu putem schimba munca?"

„Aveţi voi vreun gând rătăcitor când faceţi asta?"

„E prea mare priponeala minţii. E greu să pătrundă gândurile hoinare când facem asta."

„Dacă aţi fi făcut doar cu o singură mână, gândurile v-ar fi năpădit iarăşi, dar lucrând cu amândouă, v-aţi potolit gândurile."

„Dar mintea şi mai rău se istoveşte."

„Cu mare folos se istoveşte. Şi se va mai osteni multe zile de acum înainte. Nimeni nu va pleca de aici până nu va trece de aceste încercări. Acesta este postul minţii şi trebuie să-l deprindeţi bine, căci vă va da simţul echilibrului, va aduce limpezimea în minte şi buna vedere a celor ce se văd mai greu."

Zilele treceau cu mare greutate, căci efortul în sine era într-adevăr foarte mare. Unii reuşeau să realizeze desenele mai bine şi mai rapid decât alţii, iar acest lucru le dădea speranţă tuturor.

Când în cele din urmă reuşeau să termine cu toţii exerciţiul, în care desenele erau făcute sincron şi fără a fi deformate, Zamolxe şi învăţătorii îi puneau să facă acelaşi lucru, cu deosebirea că desenele trebuiau făcute pe lateral. Aveau la vedere doar desenele ce le aveau de făcut, dar nu puteau vedea ceea ce ieşea pe nisip. Acest exerciţiu era mult mai dificil iar unii chiar aveau uşoare căderi nervoase. Nesincronizările şi mai ales deformarea desenelor erau frecvente. Desenele erau foarte greu de corectat, căci nu aveau voie să privească decât atunci când terminau, şi aveau puţin timp la dispoziţie.

Pas cu pas, cu foarte mult efort, fiecare avea să descopere unde anume are probleme. Zamolxe şi învăţătorii erau aproape de ei, urmărind cu foarte mare atenţie unde greşeşte fiecare, şi care sunt cauzele. Desenele erau întocmite de Zamolxe în aşa fel încât să lase descoperite problemele şi dezechilibrele legate de aspectele solare şi lunare (masculin–feminin, expansiune–contracţie, acţiune–reacţiune, oscilaţie–continuitate). Toate acestea se vedeau în felul cum desenele erau deformate când erau scrijelite pe lateral. Unele mici probleme ieşeau în evidenţă la primul exerciţiu iar alte probleme sau dezechilibre (mai subtile) ieşeau în evidenţă la al doilea exerciţiu.

După acest set de exerciţii istovitoare urma un altul, cel puţin la fel de greu. Adunaseră mult nisip de pe malul râului şi l-au împrăştiat peste un câmp din apropiere. Au împărţit terenul în câteva perimetre de formă pătrată, fiecare având în jur de 50-60 metri pe latură.

Exerciţiul ce-l aveau de făcut semăna puţin cu cel de dinainte. Discipolul primea o figură desenată pe o piatră şi apoi se deplasa în interiorul perimetrului imitând desenul. Capul i se acoperea cu o glugă mare astfel că vederea îi era incapacitată. Urmele pe care le lăsau pe nisip trebuiau să coincidă cu figura. Se foloseau doar de simţurile interne. Încercarea nu trebuia să dureze mult şi odată porniţi nu aveau voie să se oprească până la sfârşit.

La fel ca la exerciţiile cu beţele, la început se executau doar figuri simple. Atât formele drepte cât şi cele curbe trebuiau executate foarte bine. Apoi, se trasau figuri compuse. Dacă, de regulă, la primul exerciţiu (cel cu beţele) erau necesare 30-40 secunde, la acest exerciţiu nu trebuia să se depăşească 6-10 minute. În acest timp mintea era extrem de concentrată, trebuind să ţină seama de figura de executat şi de timpul scurt, iar coordonarea dintre minte şi trup trebuia să fie foarte bună. Fiecare discipol primea câte o astfel de figură încă de la începutul zilei, iar discipolul exersa singur figura în câmpul din apropiere până să-i vină rândul s-o execute pe nisip.

Efortul făcut de discipol era imens. Concentrarea era atât de puternică, încât mulţi dintre ei uitau efectiv de trecerea timpului. Figurile trebuiau executate atât mergând cu faţa înainte cât şi cu spatele.

Până la urmă reuşeau cu toţii să treacă de aceste teste, dar efortul făcut era uriaş. Zamolxe şi învăţătorii ştiau că dificultatea acestor exerciţii avea rolul de a disciplina minţile discipolilor. Pe de altă parte, prin intermediul greşelilor (executări greşite ale formelor curbe, drepte sau alte neconcordanţe) aveau să scoată la suprafaţă dezechilibre subtile care, în alte condiţii, erau foarte greu de sesizat.

Prin aceste exerciţii istovitoare, discipolii reuşeau să realizeze o bună capacitate de concentrare, o foarte bună „împământare”, detaşarea de alte gânduri, echilibru psihomental şi un foarte bun simţ al măsurii. Erau cele mai grele exerciţii, dar rezultatele erau pe măsura efortului. Discipolii simţeau efectiv cum liniştea şi detaşarea cuprinde tot spaţiul lor interior.

„Toate cele ce sunt afară trebuiesc cu mare grijă aduse înăuntrul vostru, şi cu aceeaşi grijă trebuiesc iarăşi scoase afară”, le spunea adesea Zamolxe. Precum arborii sorb ţărâna, apa, focul şi vântul, şi apoi îşi ţes trupul cu ele, aşa trebuie să faceţi şi voi. Fiţi rădăcini pentru semenii voştri, şi să ridicaţi cu măsură comunitatea. Iar asemenea rădăcinilor, să nu fiţi la vedere când faceţi toate acestea...”

După aceste exerciţii, discipolii se cufundau din ce în ce mai des în liniştea de dincolo de minte. În acelaşi timp, simţeau pentru prima dată că ceva-cineva-altceva pare a privi prin ochii lor. Ar fi vrut să spună despre ce anume ar fi vorba, dar nu-şi găseau cuvintele. Zamolxe le spunea:

„Nu trebuie să spuneţi nimic pentru că nu sunt cuvinte pentru a descrie pe cel ce priveşte prin ochii voştri. Ce cuvinte pot cuprinde necuprinderea?”

Unii dintre discipoli aveau străfulgerări din vieţile anterioare. Se vedeau în alte vremuri, în alte trupuri, trăind alte evenimente. Imaginile le erau întrerupte de izbucniri de lumină. Zamolxe îi ajuta să treacă peste aceste experienţe, spunându-le că Focul Viu a privit prin mulţi ochi înainte de a privi prin ochii lor şi o va mai face şi după ce ei vor pleca dintre cei vii.

„Nu carnea este vie, ci cel ce priveşte prin ochii voştri este viu. Prin El se însufleţeşte trupul.”

„De ce stă ascuns? De ce se pune dincolo de trup şi dincolo de minte?”, întrebau ei.

Zamolxe păstra tăcerea...

La fel şi ei...

Într-un amurg de zi de vară, Zamolxe avu o viziune extrem de puternică. Acelaşi chip enigmatic, ce-i apăruse într-o noapte la Crotona, i s-a arătat din nou. Acum însă viziunea a fost cu mult mai puternică. Dincolo de chipul misterios, lui Zamolxe i se arată drumul spre muntele ce ascundea mirifica piramidă de lumină. În acel moment, o chemare puternică se aprinse în sufletul lui. Nimeni şi nimic nu putea rezista chemării muntelui de lumină.

Era de fapt chemarea sufletului său. O chemare ce dăinuia de multă, multă vreme.

Astfel stând lucrurile, Zamolxe i-a adunat pe toţi în jurul său şi le-a spus:

„Am să plec o vreme dintre voi. Trebuie să urmez o chemare de demult.”

Învăţătorii şi discipolii au înţeles că nu era chip să fie oprit. Sperau să obţină mai multe răspunsuri. Văzându-i abătuţi, Zamolxe le spuse:

„Trei primăveri am fost un singur trup. Ochii vi s-au deschis, simţurile le-aţi potolit, mintea vi s-a limpezit şi puteri mari aţi primit. Pe toate le-aţi plătit prin truda voastră. Continuaţi ceea ce am început! Acum sunteţi cu toţii învăţători! Mergeţi şi adunaţi ceea ce aţi semănat.”

„Unii dintre ei au chemarea de a merge mai departe, spuse unul dintre învăţători. Sunt vrednici pentru a primi mai multă lumină. Ce facem cu ei?”

„Ştiu de ei, răspunse Zamolxe. Ei sunt ridicători de patrie. Când mă voi întoarce, ne vom ocupa de ei. Toate la vremea lor.”

„Când te vei întoarce?”

„Vă voi înştiinţa prin vis. Când veţi primi semnul, să veniţi cu toţii la locul ştiut. Acum, mergeţi printre oameni şi ajutaţi cât puteţi. Vă las cu liniştea munţilor.”

Viziunea l-a determinat aşadar să-şi părăsească discipolii şi învăţătorii, pentru trei ani şi jumătate. În perioada imediat următoare a locuit în apropierea piramidei de lumină. Îndrumat fiind de spiritele superioare, Zamolxe şi-a desăvârşit pregătirea şi, în cele din urmă, a realizat ceea ce se numeşte a doua iluminare (conştientizarea planului divin din care coborâse).

Zamolxe putea pătrunde oricând în interiorul piramidei energetice. Acolo a aflat că el însuşi era în spatele chipului misterios ce-i apăruse în viziune. Era vorba de ultima întrupare din perioada atlantă. Şocul a fost imens...

Zilnic îşi scotea sufletul din trup (călătoriile astrale erau numite în trecut „ieşiri ale sufletului”) şi pătrundea în mirifica piramidă de lumină.

Şi-a văzut toate coborârile în materie şi s-a înfiorat la vederea marii lucrări a omului. A avut acces la programul său cauzal şi a înţeles că misiunea sa era cu mult mai cuprinzătoare decât crezuse iniţial. A putut conştientiza şi lucrările celorlalte unităţi de conştiinţă divină.

Zamolxe urma să creeze o uriaşă mişcare spirituală. Tot continentul urma să fie angrenat într-o dinamică extrem de complexă. A pătruns până la cel de-al patrulea nivel al piramidei din Retezat, reuşind să stăpânească energii extrem de puternice. Era în contact permanent cu entităţile superioare, precum şi cu celelalte unităţi de conştiinţă divină întrupate. Mişcările spirituale generate de ei urmau să cuprindă întreaga lume.

În preajma piramidei de lumină, Zamolxe a stat mai puţin de un an. Conform structurii sale cauzale (pe care el însuşi a întocmit-o) nu era necesar să aibă acces la foarte multe date de acolo. Restul perioadei l-a petrecut în Munţii Orăştiei, în zona construcţiilor megalitice atlante acoperite (piramida şi paralelipipedul). Deşi acestea din urmă sunt construite din piatră, prezintă numeroase elemente de tehnologie atlantă, în interiorul lor fiind foarte multe circuite vibraţionale.

În nenumăratele ieşiri în astral, am detectat câteva centre subterane locuite, printre care una era în zona Munţilor Orăştie. Mi s-a transmis că sunt baze subterane în care activează

atlanţi supravieţuitori, dar şi entităţi extraterestre. Aceştia din urmă nu pot rămâne mai mult de câteva săptămâni pe pământ (în situaţii excepţionale pot rămâne luni de zile), căci Geea nu tolerează alte structuri energo-informaţionale în afara celor deja acceptate (din cauza experimentului Fiilor lui Belial). Structurile megalitice atlante sunt protejate de către atlanţii supravieţuitori, dar şi de către entităţi energetice. Acestea sunt un fel de roboţi energetici care au rolul de a devia atenţia şi voinţa celor care încearcă să detecteze aceste centre şi să pătrundă în ele.

Ele nu sunt de nepătruns, în sensul că nu ne sunt interzise, dar există anumite „protocoale de intrare". Este necesar să se fi atins anumite praguri de conştiinţă. Într-un cuvânt, este necesar să ai o pregătire adecvată. În plus, accesul la acestea se face numai dacă se stăpânesc anumite frecvenţe vibraţionale. Mi s-a mai transmis că sunt trei porţi principale de acces.

Prima poartă presupune activarea cu ajutorul vibraţiei cromatice, adică se intră numai dacă sunt stăpânite vibraţiile superioare frecvenţei violet, dar şi cele inferioare frecvenţei roşii. Acest lucru presupune anumite iniţieri, deci transferuri de energie înalt vibraţională, şi o pregătire pe măsură. Ca să poţi percepe clar aceste vibraţii, trebuie să fii un „maestru al formei şi al culorii", adică să fii într-un echilibru perfect gând-cuvânt-faptă. Apoi este necesar să fii deasupra fenomenelor de atracţie-respingere şi să fii împăcat cu trecutul şi viitorul.

A doua poartă este sonică (de fapt sunt mai multe porţi sonice). Deschiderea sa presupune anumite cunoaşteri secrete legate de sunet. Nu este vorba doar de sunetul propriu-zis, ci şi de „sunetele ascunse". Sunetele poartă amprenta multor energii vibraţionale, printre care şi a gândului. Când cineva este pregătit pentru a deschide această a doua poartă, anumite percepţii sonice interioare ghidează aspirantul spre acele „deschideri" dimensionale.

A treia poartă implică „scanarea" psiho-mentalului de către dispozitive energo-vibraţionale (folosindu-se tehnologii bazate pe cristale). Pentru a se trece de această „poartă", este obligatorie accesarea unor energii de înaltă frecvenţă vibraţională. Aceste energii sunt recepţionate numai dacă se stăpânesc foarte bine dinamicile mentale şi cauzale.

Atlanţii s-au asigurat că nu oricine poate avea acces la instalaţiile vibraţionale din interiorul paralelipipedului şi al piramidei.

Zamolxe a reuşit să treacă de cele trei porţi şi a pătruns apoi în interiorul structurilor. Acolo a avut parte de contacte fizice cu gardienii-atlanţi, dar şi cu entităţi extraterestre. A urmat o muncă deosebit de dificilă, şi anume, formarea unor legături energetice subtile dintre piramida de lumină din Retezat şi construcţiile megalitice din Munţii Orăştiei, conform structurilor energetice ale noului ADN. Apoi trebuiau realizate numeroase conexiuni dintre acestea şi o anumită zonă din regiune. Acea zonă prezenta o convergenţă specială a energiilor telurice, magnetice şi elementale. Respectiva zonă este cunoscută sub numele de Sarmizegetusa Regia. Acolo urma să se construiască o reţea energetică foarte complexă, având conexiuni cu circuitele subtile din piramidă şi paralelipiped.

Toate sanctuarele sacre de la Regia, atât dreptunghice cât şi circulare, au rolul de interfaţă cu circuitele energetice din structurile megalitice subterane. Ca o comparaţie, se poate spune că dacă piramida şi paralelipipedul ar reprezenta unitatea unui calculator, atunci sanctuarele (dreptunghiulare şi circulare) de la Sarmizegetusa sunt tastatura.

Legat de sanctuarele sacre de la Sarmizegetusa Regia, trebuie să fac câteva precizări.

În primul rând, se vehiculează ideea că soarele de andezit era locul unde se oficiau sacrificii umane. Această idee este susţinută de către mulţi istorici „moderni", şi se bazează pe două aspecte. Pe de-o parte, scrierile lui Herodot afirmă că o dată la patru ani era sacrificat unul dintre ei (fiind aruncat în sulițe) pentru a merge la Zamolxe, iar pe de altă parte, este vorba de orificiul din platforma inferioară a soarelui de andezit, în dreptul canalului de drenaj. Unii istorici consideră că pe acolo se scurgea sângele celui sacrificat. O părere cel puţin ciudată (dacă nu de rea credinţă), bazată pe simpla constatare a existenţei

unui orificiu. Cât despre relatarea lui Herodot, adevărul este undeva la mijloc. Într-adevăr, unii daci au deprins acest obicei, ca o dată la patru ani să sacrifice un tânăr, dar el nu era trimis la Zamolxe, ci la Gebeleizis, zeul tunetului şi al fulgerului. Mulţi istorici ai vremii confundau adesea pe Zamolxe cu Gebeleizis. Practica sacrificiului a fost preluată de la celţi; se cunoaşte că practicau în mod frecvent sacrificiile (atât animale cât şi umane). Zamolxe, şi învăţătorii pe care i-a format, nu au instituit asemenea practici aberante. Comunicarea cu forţele naturii sau cu entităţile spirituale se făcea cu totul altfel. Ghizii spirituali mi-au transmis că, înainte de a cădea Dacia (în 106 d.Hr.), unii daci s-au sacrificat, din disperare, în zona sanctuarelor. Dar au fost cazuri izolate.

Herodot a preluat informaţiile de la negustori, iar printre ei informaţiile circulau deseori trunchiat sau chiar contradictoriu. De altfel, informaţii contradictorii apar destul de des în scrierile istoricilor antici. Atât istoricii romani, cât şi greci, îşi încărcau relatările cu o puternică doză de subiectivism, fiecare căutând să-i glorifice pe ai săi, în timp ce restul era catalogat „barbar". Cu toate acestea, dacii au impresionat pe foarte mulţi istorici antici.

În realitate, soarele de andezit era locul unde se oficia o iniţiere extrem de importantă şi foarte puternică, numită „botezul apei şi al focului sacru". Prin canalul de drenaj trecea apa a trei izvoare, semnificând curăţirea trupului, sufletului şi a minţii. Din cele trei izvoare a rămas doar unul, care a fost deviat. Orificiul cu pricina era făcut pentru a se scurge apa folosită la ritual. Apa era într-adevăr specială, fiind „informată" (i se ataşa o structură energetică specială) de către învăţătorul-preot. După ce se oficia botezul apei, discipolul era pregătit pentru botezul „focului sacru" sau „botezul luminii". Era cel mai important moment, deoarece prin intermediul acestui ritual discipolului urma să i să extindă percepţia asupra spectrului cromatic. Iniţierea consta într-un transfer energetic extrem de puternic şi avea loc la lumina soarelui. După această iniţiere discipolul percepea o parte din spectrul infraroşu şi ultraviolet, precum şi energiile specifice lor (percepea clar şi aurele energetice ale fiinţelor).

Cele zece sectoare ale soarelui de andezit reprezintă zece vibraţii ale luminii; şapte dintre ele sunt ale culorilor de bază: roşu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo, violet, iar celelalte trei sunt: alb, argintiu, auriu. Ultimele trei culori sunt foarte importante, semnificând vibraţia pământului, vibraţia lunii şi vibraţia soarelui. După această iniţiere discipolul devenea un învăţător de gradul 3.

Nici vorbă aşadar de sacrificii umane sau animale.

O altă mare nedreptate se referă la Zamolxe şi Decebal. Se spune că Zamolxe, şi mai apoi Decebal, ar fi blestemat acest popor pentru că ar fi părăsit credinţa strămoşească. Exista un interes deosebit de a se inocula în mentalul românului ideea că Zamolxe sau Decebal ar fi blestemat acest pământ, împreună cu locuitorii săi. De ce? Această idee trebuia să pătrundă adânc în conştiinţa oamenilor şi să rupă legăturile subtile cu energiile deosebite ale acestor locuri. Date fiind treptele dificile de parcurs pentru a deveni un învăţător (maestru) zamolxian, a fost mult mai convenabil a se primi titlul (a se citi „harul") din afară, absolut gratuit, doar pe baza unor ritualuri simbolice, fără niciun fel de pregătire adecvată. Cum nimic nu este gratuit (şi în special puterile subtile), se poate verifica uşor unde au ajuns noii „maeştri". Transferul de sacralitate, de la fiinţa vie la obiecte neînsufleţite (icoane, moaşte, obiecte etc.) este cel mai mare rău pe care l-au făcut, şi au plătit acest lucru din plin. Au ajuns ce au ajuns (deşi sunt bogaţi şi încă au oarece influenţă) tocmai din cauza acestui fapt. Se cred stăpâni peste spiritualitatea acestor locuri, dar de fapt sunt doar chiriaşi.

Un lucru este sigur, Zamolxe (şi nici Decebal) nu a blestemat acest popor, pentru că el nu avea cum să blesteme. Zamolxe este o fiinţă divină, care ştie că orice om este învelişul Focului Viu şi că orice om rătăcit poate fi adus pe calea cea bună.

Începând cu 2011 „interfaţa" de la Sarmizegetusa Regia va începe să se deschidă din ce în ce mai mult, astfel că fiecare va putea accesa energiile deosebite ale acestui loc. Totodată, accesul la primele trei niveluri ale piramidei energetice din Retezat se va face prin intermediul piramidei şi paralelipipedului din Munţii Orăştiei. Iar accesul la primul

nivel se face deci prin interfaţa de la Regia. El este împărţit în alte şapte subniveluri şi prin intermediul lor se pot accesa energii deosebite, care amplifică de şapte ori vibraţiile la care are acces omul. În viitorul apropiat mi se vor transmite detalii despre aceste subniveluri, şi mai ales despre cum se pot accesa vibraţiile aferente (precum şi paşii ce trebuiesc urmaţi).

În cei trei ani şi jumătate, cât a fost Zamolxe plecat, învăţătorii şi primii discipoli au continuat să urmeze aceleaşi învăţături. Niciunul nu s-a reîntors la viaţa de dinainte.

Conform indicaţiilor primite de la Zamolxe, grupul s-a împărţit în alte zece grupuri. Fiecare grup era format din şapte discipoli (consideraţi deja învăţători) şi un învăţător. Toate grupurile urmau să meargă în comunităţi şi să pregătească drumul pentru noii discipoli. Cele zece grupuri şi-au împărţit tot perimetrul ocupat de comunităţile geţilor şi dacilor. În aşezările mici, de până la 2-300 de suflete, stăteau puţine zile, iar în cele mari, de până la 5.000 de suflete, stăteau mai mult. Nu se ocupau numai de vindecări, ci ajutau şi la organizarea comunităţilor.

Niciodată n-au încercat să se substituie conducătorilor locali. Erau extrem de modeşti; se declarau servitorii preoţilor lui Gebeleizis şi ai bendiselor, spunând că este o onoare pentru ei să-i poată servi. Cu toţii au înţeles că modestia (chiar umilinţa) are o extraordinar de mare putere de pătrundere. Ei erau interesaţi doar să semene muguri de lumină în sufletele tinere.

În acelaşi timp, Zamolxe şi gardienii atlanţi, lucrau la conexiunile energetice dintre structurile megalitice şi sanctuarele de la Regia. Nu numai la Sarmizegetuza s-au făcut astfel de conexiuni energetice, ci în aproape toată zona locuită de geţi şi daci (cu precădere în zonele montane). Trebuie spus că un centru puternic este la nord de actualul nostru teritoriu, anume în Ucraina, altul este pe teritoriul Ungariei, altul în fosta Yugoslavie, iar Bulgaria are două astfel de centre.

După aproximativ trei ani şi jumătate, Zamolxe şi gardienii atlanţi, atent supravegheaţi de câteva echipaje extraterestre, au terminat de făcut conexiunile dintre structurile energetice ale construcţiilor megalitice şi centrele speciale din exterior. Cel mai important centru era la Sarmizegetusa Regia.

În foarte scurt timp, după ce s-au realizat conexiunile, cei zece învăţători au fost înştiinţaţi de Zamolxe că a venit vremea să se întâlnească şi să reînceapă ceea ce a fost întrerupt. Primiseră informaţia atât în vis cât şi prin intermediul simţurilor subtile.

Printre oameni circula zvonul că Zamolxe ar fi murit şi din această cauză nu a mai apărut. Preoţii lui Gebeleizis au împrăştiat zvonul că ar fi fost trăznit de către fulgere, ca pedeapsă pentru că l-ar fi supărat pe zeul fulgerului şi al tunetului.

La apariţia sa, lumea a fost cuprinsă de o mare uimire, iar bucuria învăţătorilor şi a discipolilor a fost fără margini. În urma conexiunilor avute cu energia piramidei energetice din Retezat, Zamolxe a avut parte de o serie de transformări fundamentale, între care albirea completă a părului, concomitent cu frăgezirea pielii. Învăţătorii n-au avut niciun dubiu referitor la el, dar au fost oameni care au considerat că nu este el şi că totul ar fi scornit de învăţători şi discipoli, cu scopul de a-i discredita pe preoţii lui Gebeleizis şi pe bendise. Cei mai mulţi oameni considerau că este într-adevăr Zamolxe, iar schimbarea spectaculoasă ar fi semnul că s-ar fi transformat în zeu. Tradiţia despre moşi spunea că aceştia aveau părul alb ca neaua şi pielea ca de prunc. Deşi mulţi spuneau vrute şi nevrute despre revenirea sa, nimeni nu îndrăznea să spună ceva în preajma sa. Zamolxe avea o putere în jurul său, care îi făcea să tacă şi să-şi lase capetele plecate. Cu toţii au remarcat transformările spectaculoase ale lui Zamolxe, însă cei mai uimiţi au fost învăţătorii şi discipolii. Aceştia nu aveau nicio îndoială cu privire la el, dar simţeau că este înconjurat de puteri de nepătruns. Văzându-i cuprinşi de nelinişte, Zamolxe le spuse:

„Vă simt sufletele tulburate.”

„Schimbări mari vedem în tine, spuseră ei. Chiar şi trupul mult ţi s-a schimbat. Multe se vorbesc despre tine...”

„Iată-mă în faţa voastră. Acelaşi sunt...”

„Şi totuşi altul, spuse unul dintre ei. O înfricoşătoare putere simţim alături de tine. Fost-

ai atins de zei?”

„Voi ce credeţi?”

„Unii spun că te-ai întors din moarte” spuse altul.

„Alţii spun că nu eşti Zamolxe ce-l cunoaştem, strigă altul. Prea semeni cu moşii de odinioară. Părul ţi-este alb, iar pielea netedă şi proaspătă, asemenea copiilor.”

„Dar inimile voastre ce vă spun?” întrebă Zamolxe.

„Că trebuie să mergem împreună, spuseră unii în acelaşi timp. Inimile noastre ştiu că tu eşti. Dar simţim o putere în tine... o putere care ne sperie.”

„Ce vă sperie mai mult, atingerea zeilor sau ieşirea din strânsoarea morţii?” îi întrebă Zamolxe.

La auzul acestor vorbe, unii s-au cutremurat. Zamolxe, simţindu-i, le spuse zâmbind:

„Mulţi se roagă zeilor însă nicidecum nu vor să le spună păsurile în faţă. Alţii fug de moarte, dar şi mai rău îi sperie lipsa morţii.”

„Deci ai fost atins de zei?”

„Zei suntem cu toţii! Întunecat aşternut s-a aşezat peste inimile voastre...”

„Fost-ai mort şi ai înviat?”

La auzul acestei întrebări Zamolxe izbucnise în râs.

„Voi de ce nu vreţi să gustaţi învierea? Cu adevărat vă spun că nimeni nu e viu până ce nu cunoaşte moartea. Învierea şi moartea sunt acelaşi lucru.”

La auzul acestui răspuns, discipolilor le reapăruseră zâmbetele pe feţe. Atmosfera se destinse complet. Învăţătorii şi discipolii simţiră cum bucuria le inundă sufletele. Zamolxe le spuse:

„Cu adevărat m-aţi purtat în sufletele voastre. Demni sunteţi acum să culegeţi ceea ce aţi semănat. Fiecare dintre voi sunteţi acum învăţători. Mergeţi deci la cules şi cele ce-aţi primit, la rândul vostru să daţi mai departe.”

Între timp, Zamolxe le spuse învăţătorilor să-i ţină deoparte pe cei care pot fi „ridicători de patrie”. Ei erau cei demni pentru al treilea nivel (care ar fi durat trei ani).

Accesul la acest nivel mi-a fost „închis” deocamdată.

Şcoala pitagoreică de la Crotona

După cum am spus, Şcoala de la Crotona i-a fost casă şi familie lui Zamolxe pentru o lungă perioadă de timp. Până să ajungă acolo, Zamolxe deprinse foarte multe din tainele trupului, sufletului şi ale minţii (graţie numeroaselor iniţieri avute, alături de Pitagora, în Grecia, Fenicia, vestul Indiei, Egipt, Persia). Era un meşter iscusit al cuvintelor, ştia să oblojească atât rănile sufletului cât şi pe cele ale trupului; vedea cum se dezvoltă lucrurile în timp şi spaţiu (capacitate vizionară), şi înţelegea multe rosturi... rămase încă ascunse pentru cei mai mulţi înţelepţi ai vremii.

Pitagora, precum şi cei care l-au urmat, aveau de gând să descopere (la Crotona) mecanismele şi modalităţile cele mai potrivite prin care se puteau dezvolta, într-un mod armonios (chiar sublim), societăţile omeneşti. Acesta era Marele Plan al lui Pitagora. Sufletul său tânjea după o lume frumoasă. Doar atât dorea: o lume plină de pace, lumină, armonie. Era convins că, pentru aceasta, trebuia să ridice doar o singură cetate (oraş), după care celelalte ar fi urmat-o. Pitagora ştia, şi simţea, că sufletul fiecărui om este alcătuit din lumină şi iubire, însă pentru a le scoate la suprafaţă, ar fi fost nevoie de anumite condiţii exterioare.

Marele suflet solar coborâse pentru a schimba lumea...

Planurile erau făcute. Pentru început, trebuiau să pună bazele unei aşezări. Urma dezvoltarea armonioasă a acelei aşezări, din toate punctele de vedere. Apoi, trebuia să fie un exemplu pentru cei din jur.

Crotona urma să fie asemeni unui far de lumină.

Cu toate că Pitagora a rămas cunoscut lumii mai cu seamă pentru contribuţiile aduse matematicii (în special pentru tabla înmulţirii şi celebra teoremă care îi poartă numele), trebuie spus că filozofia şi şcoala lui au lăsat urme mult mai adânci în istoria lumii, chiar dacă acestea nu sunt văzute în mod direct.

Este primul filozof care a combinat matematica cu mistica. Era ferm convins că numărul este cauza primă, şi că orice evoluţie a lucrurilor ar avea tipare geometrice. Însă, pentru a ajunge la cauzele lucrurilor, trebuiau parcurse anumite trepte. Adică era nevoie de o perioadă de pregătire.

Pitagora ştia că, pentru a construi noul tip de cetate, avea nevoie de o „fundaţie" sănătoasă şi de „piloni" foarte puternici. Iar toate acestea nu sunt date de către trup, nici de puterile materiei, ci de către suflet. Ştia de asemenea că, pentru a-l face să strălucească, sufletul trebuia neapărat dezrobit de trup, adică de cele materiale. Considera că sufletul este asemenea focului, căci focul tinde să urnească spre cer, iar cele materiale, fireşte, tind spre cele de jos.

Şcoala lui Pitagora era împărţită pe câteva grade. De asemenea, erau impuse reguli stricte. Nimeni din gradele inferioare nu avea voie să participe la întrunirile celor din gradele superioare, iar celor din gradele superioare le era interzis să dezvăluie materiile de studiu (şi tainele deprinse) celor din gradele inferioare.

Datorită renumelui său consacrat, dar mai ales setei de cunoaştere a multora, Pitagora avea o sumedenie de aspiranţi pentru şcoala sa, însă pentru a fi admişi, erau nevoiţi să treacă de anumite teste. Primul test era „citirea" caracterului după caracteristicile fizice (fiziognomia). Pitagora era ferm convins că muşchii faciali exprimă cu acurateţe natura sufletului şi că, în timp, întregul chip preia amprenta sa. După acest test urma interviul, prin care se urmărea scoaterea la lumină a unor părţi din caracter. Chiar dacă aspiranţii treceau cu bine testele, puteau trece chiar şi trei ani până când să fie admişi în şcoală.

Odată admişi, primilor discipoli (neofiţi) li se cerea să practice pentru o perioadă ***tăcerea***. După unele scrieri, acest stadiu putea dura între doi şi cinci ani. Prin această tăcere, discipolul avea să-şi dezvolte nu doar cunoaşterea şi intelectul, ci şi ascultarea interioară. După o anumită perioadă, începea să perceapă murmurul sufletului. Încetul cu încetul, vacarmul celor lumeşti se stingea în mintea neofitului, iar liniştea şi bucuria îl cuprindeau pe de-a-ntregul.

Pentru ca nimănui să nu-i fie stârnite poftele de mărire şi întâietate (egoul), Pitagora întocmise câteva reguli: toţi neofiţii erau egali, indiferent dacă proveneau din familii bogate sau din familii sărace; toţi aveau aceleaşi condiţii de trai şi purtau aceleaşi haine; alimentaţia era la fel pentru toţi, iar munca pentru întreţinerea comunităţii era făcută prin rotaţie. De asemenea, femeile erau considerate egale cu bărbaţii, însă erau în grupuri separate.

Pentru cele necesare trupului, Pitagora stabilise ca hrana să fie vegetariană; mai erau excluse unele alimente, printre care fasolea şi anumite seminţe. Întocmise şi o serie de exerciţii fizice, folosite în competiţiile sportive ale vremii. Nu încuraja munca excesivă şi nici nu punea preţ pe câştigarea competiţiilor, ci mai degrabă preţuia echilibrul şi cumpătarea.

Pentru bucuria şi armonia sufletului, Pitagora încuraja arta. Muzica şi poezia erau considerate hrană de bază pentru suflet, iar geometria, principiile naturii (fizica) şi filozofia erau hrana pentru minte.

Numărul era considerat că fiind cel ce exprimă ordinea şi raportul între toate lucrurile. Numărul zece era numit „numărul perfect", deoarece cuprinde toate celelalte principii. Acest număr era numit Decada (sau tetraktys), adică cifra zece era suma primelor patru cifre. Decada era reprezentată grafic de către un triunghi cu laturile alcătuite din patru elemente. Astfel, din fiecare vârf se obţinea 10 prin însumare (10=1+2+3+4).

Pitagora considera că toate lucrurile sunt dinamizate de către aspecte contrarii, zece la număr. Acestea erau: limitat-nelimitat, par-impar, unitate-pluralitate, dreapta-stânga,

masculin-feminin, repaus-mişcare, drept-curb, lumină-întuneric, bine-rău, pătrat-dreptunghi. Între aceste contrarii se desfăşoară nenumărate manifestări ale frumosului şi armoniei. În gradele avansate, discipolii dezbăteau zilnic multe aspecte legate de dinamica acestor contrarii.

Cosmologia pitagoreică susţinea că sunt nouă corpuri cereşti, care se rotesc în jurul unui Foc Central. Cel mai aproape de centru, era considerat antipământul (antichton), o planetă invizibilă, apoi Pământul, Luna, Soarele, urmau cele cinci planete cunoscute la acea vreme (Venus, Mercur, Marte, Jupiter, Saturn), după care venea sfera stelelor fixe.

Se spune că după ce sufletul e complet eliberat de cele trupeşti, iar mintea se află într-o deplină linişte şi armonie, se poate percepe muzica celor zece sfere cereşti. A rămas vorba că muzica sferelor avea darul de a transforma omul în semizeu, asemeni marilor eroi.

Se pare că, de la Pitagora şi şcoala sa nu a rămas nimic scris. Lucrările sale au fost fie ascunse, fie distruse înainte de distrugerea cetăţii. Şcoala pe care a fondat-o avea un caracter oarecum ermetic, absolut toţi fiind nevoiţi să depună un jurământ de tăcere asupra celor învăţate.

Pentru posteritate au rămas celebrele **Imnuri Sacre**:

Cinsteşte înainte de toate pe Zeii nemuritori, în ordinea ce le-a fost rânduită de Lege.
Respectă jurământul. Cinsteşte apoi pe Eroii glorificaţi.
Cinsteşte şi pe Geniile pământeşti, împlinind tot ce este hotărât de lege.
Cinsteşte pe tatăl tău, pe mama ta şi pe rudele ce-ţi sunt apropiate.
Dintre ceilalţi oameni, fă-ti prieten pe cel încununat de virtute.
Supune-te întotdeauna în faţa vorbelor blânde şi a faptelor folositoare.
Nicicând să nu-ţi urăşti prietenul pentru o greşeală de nimic,
Atât cât poţi; căci posibilul vecin e cu necesitatea.
Află că toate acestea sunt astfel, şi învaţă să biruieşti cele ce urmează:
Mai întâi lăcomia pântecului, apoi lenevia, luxul si mânia.

Nu săvârşi nicicând vreo faptă de care să te ruşinezi, nici faţă de un altul, nici faţă de tine. Şi, mai ales, respectă-te pe tine însuţi.
Fă apoi dreptatea cu fapta şi cuvântul.
Nu te purta în nicio împrejurare fără să gândeşti.

Ci aminteşte-ţi că omul sortit e ca să moară; şi află că averea aşa cum se câştigă, la fel se risipeşte.
Cât priveşte necazurile îndurate de oameni din pricina
Destinului potrivnic, primeşte-le ca şi când li s-ar cuveni; îndură-le răbdător şi nu te împotrivi.
Caută să le înlături, pe cât îţi va sta în putinţă.
Dar cugetă temeinic la aceasta: că pe cei buni Soarta îi păzeşte de multe din aceste nenorociri.

Multe vorbe, bune sau răutăcioase, ies din gura oamenilor;
Nu le-arăta prea multă preţuire, dar nici nu le-nfiera.
Chiar lucruri mincinoase de auzi, îndură cu răbdare şi blândeţe.
Ia seama-n orice împrejurare la cele ce-ţi voi spune:
Ca nimeni, niciodată, prin vorbe sau prin fapte, să nu poată
Să te împingă să spui sau să săvârşeşti ceva nefolositor pentru tine.
Cugetă înainte de a făptui, ca nu cumva să te porţi nesăbuit,
Căci numai omul păcătos spune sau face lucruri nesocotite.
Nicicând, aşadar, să nu faci ceva de care apoi să te căieşti.
Nu săvârşi nimic din cele ce nu ştii; ci învaţă tot ce se cuvine să ştii, şi viaţa

fericită îţi va fi.
Îngrijeşte-te de sănătatea trupului tău, dar dă-i cu măsură băutura, mâncarea şi mişcarea, şi numesc măsură ceea ce nicicând nu te va stânjeni.
Deprinde-te cu o viaţă curată şi simplă; şi păzeşte-te să faci ceea ce trezeşte ranchiuna.
Nu cheltui fără rost, ca cei ce nu ştiu în ce stă binele.
Dar nici nu fi zgârcit; dreapta măsură e cea mai bună-n toate.

Nu-ţi lua drept îndatoriri ceva ce ţi-ar putea dăuna, şi mai ales cugetă înainte de-a trece la fapte.
Nu lăsa ca dulcele somn să-ţi închidă pleoapele, mai înainte de a te-ntreba astfel despre faptele tale de peste zi:
"Cu ce-am greşit? Ce am făcut? Ce n-am făcut din ce se cuvenea să fac?"
Începe cu prima şi meditează apoi asupra celorlalte. Şi apoi,
Dacă socoţi că ai greşit, necăjeşte-te; iar dacă ai făcut bine, bucură-te.
Străduieşte-te să pui în practică aceste precepte, meditează asupra lor; dă-le toată dragostea ta, şi ele te vor pune pe calea virtuţii divine.
Mă jur pe cel ce ne-a sădit în suflet sacra Tetradă, izvorul Naturii al cărei curs e veşnic.
Dar nu începe o lucrare mai înainte de a-i ruga pe Zei să ţi-o desăvârşească.

Când toate aceste precepte îţi vor fi bine cunoscute, vei înţelege alcătuirea Zeilor Nemuritori şi a oamenilor muritori, vei afla până la ce punct lucrurile se despart şi până la ce punct ele se unesc.
Vei mai cunoaşte, după Dreptate, că Natura este în totul asemănătoare sieşi, încât nu vei mai nădăjdui ce nu e de nădăjduit, şi nimic nu îţi va fi ascuns.
Vei mai şti că oamenii îşi atrag relele prin propria şi libera lor alegere, nefericiţii; ei nu ştiu nici să vadă, nici să audă adevăratele bunuri ce lângă ei se află.
Puţini sunt cei ce-au învăţat să scape de suferinţele lor.
Asta este soarta ce tulbură mintea muritorilor. Ca nişte cilindri, ei se rostogolesc încoace şi încolo, împovăraţi de rele fără număr.
Căci, sădită în ei, necruţătoarea Vrajbă îi urmăreşte şi-n somn, fără ca ei să-şi dea seama; şi ei n-ar trebui s-o stârnească, ci mai degrabă să o alunge neîntârziat.
O, Zeus, tatăl nostru, vei izbăvi pe oameni de nesfârşitele necazuri ce îi copleşesc, de le-ai arăta tuturora Geniul de care se servesc!

Dar tu, fă-ţi curaj, căci prea bine ştii că neamul omenesc este divin, şi că Natura sacră îi dezvăluie deschis toate tainele.
Iar de se va îndura să ţi le înfăţişeze şi ţie, vei ajunge la ţinta de care ţi-am vorbit; căci lecuindu-ţi sufletul, îl vei izbăvi de toată suferinţa.
Dar înfrânează-te de la alimentele despre care ţi-am vorbit, folosindu-ţi judecata la tot ce ţi-ar fi de folos pentru purificarea şi eliberarea sufletului.
Meditează asupra fiecărui lucru, lăsându-te condus de Inteligenţa desăvârşită din înalt.
Iar după ce, părăsindu-ţi trupul, te vei înălţa în liberul eter,
Vei fi precum un zeu: nemuritor, etern, de-a pururi biruitor al morţii.

Visul lui Pitagora, şi al multor discipoli, s-a năruit odată cu războiul dintre Crotona şi Sybaris (o cetate rivală). Deşi a fost câştigat de Crotona, acel război avea să pună pecetea asupra sfârşitului unui vis de aur. Răsunătoarea victorie (armata crotonienilor număra

100.000 de soldaţi, iar cea a sybarienilor 300.000) nu a adus liniştea. Cu această victorie au apărut şi forţe întunecate, care au corupt multe minţi şi suflete, iar Pitagora părea că nu mai poate controla situaţia. Oraşul Sybaris a fost complet distrus, iar cei rămaşi erau trataţi fără milă şi chiar cu cruzime. Discrepanţa, dintre ceea ce reprezenta şcoala pitagoreică şi noua realitate de după război devenea din ce în ce mai mare.

După răsunătoarea victorie, şcoala decade din ce în ce mai mult. Apare o categorie de privilegiaţi, precum şi o formă de cenzură. Cunoştinţele nu mai erau accesibile tuturor, iar familiile bogate încep să aibă o influenţă din ce în ce mai puternică în şcoală. Datorită acestor fapte, în cetăţile din jurul Crotonei se instaurează teama. Apare în scurt timp o mişcare anti-pitagoreică, menită să slăbească puterea cetăţii şi a şcolii. În cele din urmă, cetatea cade din cauza unui uriaş incendiu, din care se spune că au scăpat numai două persoane.

Un vis frumos s-a năruit...

Şcoala Zamolxiană

Simţind gustul amar al decăderii şcolii pitagoreice, dar şi datorită unei puternice viziuni, Zamolxe părăseşte şcoala crotoniană şi se îndreaptă spre ţinuturile natale. Deşi intuise sfârşitul cetăţii, Zamolxe nu renunţase şi la visul lui Pitagora. Avea însă unele puncte diferite de vedere.

Înainte de a pleca, între Zamolxe şi Pitagora se iscaseră câteva disensiuni, referitor la doctrina şcolii. Dintre acestea amintesc:

- Fiziognomia. Aceasta nu reprezenta pentru Zamolxe un criteriu demn de luat în seamă. Spre deosebire de Pitagora, Zamolxe avea un simţ subtil mult mai dezvoltat. Pitagora considera că cele mai importante aspecte ale caracterului se imprimau pe faţa omului, asemenea unui mulaj de ghips. Zamolxe ştia (şi simţea acest lucru) că sunt mai multe straturi ale caracterului, şi că în spatele unei feţe dure şi rigide, se pot ascunde nenumărate comori spirituale. Deşi i-a demonstrat acest lucru de câteva ori - şi nu odată l-a avertizat că, uneori, însăşi Zeii îşi i-au chip de dobitoace -, Pitagora nu a vrut să renunţe la acest criteriu.

- Numărul. Nu puţini au fost cei care l-au avertizat pe Pitagora că exista un mare risc să asociezi cauzele prime cu numerele, căci se putea face confuzia între cauze şi efecte (aspect evidenţiat şi de Aristotel). Mai mult, a căutat să „matematizeze" inclusiv stările sufleteşti. Muzica a fost puternic matematizată, poezia la fel. Încet-încet, se depărta de vibraţie, de trăire, de uniunea cu Natura, de stările sublime (de necuantificat) ale sufletului.

- Implicarea în treburile politice şi militare. Zamolxe considera acest lucru ca fiind extrem de riscant; considera că singura formă de cucerire trebuie să fie prin inimă, prin frumos, prin armonie, prin ştiinţă şi prin cultură. Acestea erau, la început, şi ideile lui Pitagora, dar ulterior ceva s-a schimbat în convingerile sale.

- Pitagora considera că omului îi sunt date anumite puteri, peste care nu putea trece. Considera că saltul evolutiv (de la om la semizeu) se făcea doar prin bunăvoinţa zeilor şi nu depindea de om. Zamolxe nu credea aceasta şi considera că această atitudine pune o puternică barieră aspiraţiilor către lumea divină.

- Pitagora considera că patima pentru propria înfăţişare (egoul) ar fi eradicată chiar după primii ani de şcoală asiduă (la stadiul de „ascultător"). Zamolxe ştia că egoul nu poate fi eliminat atâta vreme cât sufletul este încă închis într-un trup, şi că aşteaptă ca o vulpe la pândă momentul potrivit pentru a se manifesta. Ulterior, după câştigarea bătăliei cu sybarienii, însuşi Pitagora fusese uimit şi şocat de cruzimea unora dintre discipoli. Zamolxe îl avertizase că egoul nu poate fi eliminat, dar că poate fi educat şi transformat, din personalitate în individualitate. Aceasta s-ar face prin schimbarea motorului animator al sufletului, adică dorinţa urma să fie înlocuită de aspiraţie.

- Contrariile bine-rău şi lumină-întuneric nu erau agreate de Zamolxe, în sensul lor literal, deoarece considera că au un efect cauzal necorespunzător (dualitate rigidă) în

mintea neofitului. Ulterior (în şcoala zamolxiană) le-a schimbat cu armonie albă-armonie neagră şi vizibil-invizibil.

Bazele şcolii zamolxiene

În timp ce scriam despre începuturile şcolii zamolxiene (fiind în semitransă), datorită influenţei mai puternice a componentei emoţionale, nu am putut trece şi alte detalii foarte importante. În timpul unei conexiuni, Zamolxe mi-a transmis să trec şi aceste detalii „tehnice", deoarece sunt extrem de importante.

Şcoala fondată de Zamolxe avea la bază multe elemente din şcolile spirituale ale vremii (cunoscute sub numele de şcoli ale misterelor. Înainte de a se intra efectiv în primul an de pregătire, exista o perioadă de jumătate de an în care discipolul trebuia să se adapteze regimului sever de pregătire. Izolarea faţă de comunitate (şi familie), hrana (care devenea vegetariana naturistă, deci netrecută prin foc) şi potolirea dorinţelor cărnii (înfrânarea sexualităţii instinctive) erau primele deprinse.

După cele şase luni de pregătire, cei care simţeau că drumul lor este alături de Zamolxe şi învăţători, urmau o pregătire pe ansamblul corp-minte-suflet.

În principiu, se aveau în vedere opt „materii":

1. **Disciplina**: ascultare, studiu, hărnicie, cumpătare, perseverenţă.
2. **Cultivarea virtuţilor**: iubire, voinţă, curaj, răbdare, modestie.
3. **Obiectivele**: pacea, dreptatea, adevărul, unitatea, progresul.
4. **Autocunoaştere**: personalitate şi individualitate; intenţie-imagine-emoţie; gând-cuvânt-faptă; suflet-minte-trup.
5. **Eliberările:** detaşare, concentrare, imaginaţie, armonie, frumuseţe.
6. **Autodezvoltarea:** mărirea câmpului vital, creşterea gradului de conştienţă, extinderea simţurilor.
7. **Cauzalitate:** Rezonanţă - Convergenţă - Sincronicitate - Ciclicitate - Corespondenţă - Unicitate.
8. **Evoluţia spaţio-temporală:** ordine-măsură-control, înţelepciune, creaţie.

Spre deosebire de Pitagora, Zamolxe introduce „numărul împuternicit", un fel de vector multidimensional. Aşadar, pe lângă număr, vectorul conţine şi alte componente esenţiale.

Pentru planul considerat 3D, vectorul are (asemeni în fizică) un punct de aplicaţie (origine), o măsură (mărime) şi un sens (direcţie). Secretul deţinerii controlului pe planul material era atingerea echilibrului interior (descoperindu-se astfel originea), rafinarea şi limpezirea minţii (pentru a se determina mărimea), apoi descoperirea sensului de direcţie (conform schemei contrariilor).

Pentru planul considerat „al cauzelor de jos" (e vorba de primul strat al spaţiului 4D), vectorul are zece componente. Acestea sunt „amprente" ale celor zece contrarii din doctrina şcolii lui Pitagora, cu deosebirea că Zamolxe face unele modificări:

1. Interior – Exterior

Înlocuieşte „limitat-nelimitat", pe care Zamolxe l-a considerat ca făcând parte din structura dinamică a planului considerat „al cauzelor de sus". Acest contrariu arată faptul că orice obiect, forţă, fiinţă, idee, emoţie etc., face parte dintr-un proces dinamic. Ideea era de a reuşi să se identifice dacă acel ceva (obiect, forţă, fiinţă, idee, emoţie etc.) era în interiorul sau exteriorul schemei dinamice a procesului evolutiv personal.

2. Par – Impar

3. Unitate – Pluralitate

4. Dreapta – Stânga

5. Masculin – Feminin

6. Repaus – Mişcare

7. Drept – Curb

8. Vizibil – Invizibil (a înlocuit „lumină-întuneric").

Pentru cei mai mulţi, întunericul are o conotaţie negativă, căci îl identifică cu necunoscutul, cu tenebrele. Multe persoane au chiar o frică instinctivă faţă de întuneric. Zamolxe a evitat să considere „întunericul" ca fiind ceva negativ, de aceea a preferat termenul „invizibil". În fapt, invizibilul este vizibilul... rămas încă neluminat.

9. Armonie albă – Armonie neagră (a înlocuit vechiul „bine-rău")

Perechea „bine-rău" era considerată, din punct de vedere conceptual, cea mai rigidă dintre contrariile lui Pitagora. Zamolxe considera că dualitatea bine-rău poate reprezenta un factor cauzal personal, nu însă unul universal. Ştia foarte bine că, atât religiile cât şi formele de orânduire laice ale vremii (în mare parte opresive), controlează mulţimile prin frica armelor şi control mental, iar multe din mecanismele controlului mental au la bază dualitatea bine-rău. Ceea ce unii numesc rău, pentru înţelepţi este doar o altă formă a binelui.

Chiar dacă Zamolxe a împărţit acest contrariu în mai multe „părţi" de contrarii (corect-incorect; potrivit-nepotrivit, dificil-uşor etc.), întotdeauna a avut grijă să evidenţieze faptul că „binele" şi „răul" sunt concepte foarte relative. El numea, de exemplu, procesul de descompunere a materiei vii ca fiind parte din armonia neagră, reprezentând procesul natural de desfacere şi recompunere al elementelor.

Durerea, pierderea, nu erau considerate ca fiind ceva rău prin definiţie, ci doar semnale (care arătau faptul că omul s-a depărat de armonie („*... iar cele neplăcute hrănesc mintea şi înţelepciunea sa, căci vede înnoirea lucrurilor şi semiţnţele viitoarelor bucurii).*

10. Regulat – Neregulat (ca şi proiecţie geometrică înlocuieşte „pătrat-dreptunghi" cu toate formele geometrice bidimensionale).

Disciplina

Ascultarea: discipolii ascultau atât de Zamolxe şi învăţători, cât şi de ceea ce le şoptea natura şi propriul suflet. Nu dura atât de mult ca la şcoala lui Pitagora (până la cinci ani), însă trebuiau percepute atât „cuvintele" trupului, cât şi pe cele ale sufletului şi ale minţii. Fiind aproape de natură şi atent îndrumaţi de învăţători, discipolii reuşeau să înţeleagă primele „şoapte" ale sufletului şi ale minţii. Stări sufleteşti speciale, sentimente deosebite, percepţii fine, senzaţii aparte, toate acestea formau noul limbaj care trebuia descifrat. Pas cu pas, prindeau tot mai multă încredere în ei, iar „ochii şi urechile interne" li se deschideau tot mai mult.

Studiul: studiau atât legile frumoase (erau cu mult mai multe decât am reuşit eu să percep), cât şi aspecte legate de corp, suflet şi minte. La acest stadiu se aveau în vedere deprinderea cunoştinţelor predecesorilor, cu precădere ale bendiselor şi ale preoţilor lui Gebeleizis. Adică învăţau despre cum poate fi vindecat corpul cu ajutorul ierburilor, semiţnţelor, florilor, copacilor şi pietrelor. Deşi bendisele reprezentau doar o palidă copie a vechilor preotese, erau totuşi foarte bune „farmaciste" ale naturii. Aveau succes însă doar pe zona efectelor. Deşi ceremoniile de decernare a titlurilor lor (aveau anumite grade) se desfăşurau cu precădere în cele patru perioade ale lunii (lună nouă, primul pătrar, al doilea pătrar, lună plină), bendisele pierduseră capacitatea de accesare a energiilor subtile lunare.

Preoţii lui Gebeleizis aveau unele cunoştinţe legate de energetica organismului şi, până la un anumit punct, puteau fi de ajutor în foarte multe situaţii. Dintre acestea amintesc:

- Forme de masaj combinate cu anumite pietre (de râu sau de munte, în funcţie de problema avută);

- Atingerea focului, adică o formă de presopunctură, folosindu-se de pietre fierbinţi. Unii dintre preoţii lui Gebeleizis simţeau dezechilibrele şi blocajele energetice şi reuşeau să le deblocheze folosind palmele (lovituri sau ciupituri în anumite zone ale pielii) şi atingerea

pietrelor fierbinţi. Bolnavul nu avea parte de un tratament dureros, ci doar de usturimi uşor suportabile.

- Tratau unele disfuncţii energetice şi psihice folosind sunetul. Foloseau atât metalul cât şi anumite pietre pentru a genera sunete specifice. Tehnicile fuseseră preluate de la perşi, iar ulterior au fost chiar perfecţionate de unii dintre ei, combinându-se cu sunetele apei.

Hărnicia: discipolilor li se dezvolta atât cultul muncii individuale cât şi cultul muncii colective. Oamenii erau adesea asociaţi cu arborii fructiferi, iar faptul că unii dintre daci nu prosperau, era considerată o ruşine.

La şcoala zamolxiană se muncea în egală măsură pe toate cele trei planuri: exista o muncă fizică, una intelectuală (studiul zilnic) şi o muncă de dezvoltare (inclusiv pentru dezvoltarea capacităţilor considerate paranormale).

Când vizitau comunităţile şi răspândeau seminţele de lumină, adeseori discipolii participau la unele dintre proiectele comunităţilor (lucrări de aducţiune, fântâni, case, hambare etc.).

Cumpătarea: discipolii erau învăţaţi încă de la început că totul în această lume se bazează pe echilibru şi bună proporţie. Natura era cel mai bun exemplu de echilibru şi bună proporţie, de aceea, în desele peregrinări prin natură, discipolilor li se arătau în mod direct toate acestea. Învăţau despre echilibrul şi armonia formelor, culorilor, despre ciclurile zi-noapte, despre echilibrul forţelor contrarii şi modul de acţiune ale acestora asupra elementelor.

Perseverenţa: discipolii ştiau că nu trebuie cu niciun chip să se oprească din ceea ce aveau de făcut. Pentru ei, nu exista punct final; ştiau că omul trebuie să se perfecţioneze continuu, că nu existau limite, atât în cunoaştere cât şi în dezvoltare.

Cultivarea virtuţilor

Virtuţile erau considerate (şi vor mai fi) cele mai de preţ comori ale omului. Prin ele, omul este mai aproape de divinitate, de nemurire chiar. Virtuţile sunt cele care transcend dualitatea, forma, timpul. Virtuţile nu au vârstă, de aceea se pot considera mereu tinere. Toate virtuţile au putere asupra materiei; ele sunt totodată puteri prin care omul se apropie de zei.

Omul se naşte cu anumite virtuţi (obţinute cu mult efort în vieţile anterioare), le poate deprinde în decursul vieţii (prin numeroasele încercări), sau chiar pot fi primite datorită capacităţii de accesare a planurilor înalte.

De regulă, virtuţile din naştere sunt voinţa şi curajul. Ele s-au „cimentat" pe corpul spiritual datorită numeroaselor întrupări, prin care s-a experimentat lupta, negustoria, calitatea de conducător, dar pot veni şi din prigonire, suferinţă, nedreptate etc. Chiar dacă aceste virtuţi pot fi un „bun" din naştere, ele trebuie continuu dezvoltate, rafinate, altminteri rămân în „adormire". De asemenea, voinţa şi curajul trebuie neapărat controlate de echilibru, bun simţ şi cunoaştere, iar prin toate acestea se deprind răbdarea şi modestia. Acestea două sunt considerate chiar mai importante decât voinţa şi curajul, deoarece au o mult mai mare putere de a schimba lucrurile în planul material.

Răbdarea, ca forţă spirituală, vine deci din voinţă, echilibru şi cunoaştere. Acestea dau viziunea de ansamblu asupra mersurilor lucrurilor (ştiinţa dinamicii ciclurilor). Astfel, înţeleptul ştie că există un timp pentru orice acţiune, precum şi o măsură.

Pentru dobândirea şi creşterea mai rapidă a virtuţilor, şcolile de iniţiere ale tuturor timpurilor au întocmit o serie de programe (exerciţii) specifice. Pentru a face să strălucească iubirea din sufletele oamenilor, era îndeajuns ca discipolul să-şi cureţe trupul, mintea şi sufletul de cele aşa-zis lumeşti. „Ingredientul" de bază al sufletului este iubirea, dar pentru a o scoate la suprafaţă, trebuiesc eliminate ura, frica şi îndoiala.

Pentru deprinderea voinţei şi curajului, tehnicile difereau în funcţie de zona geografică, de istoria şi tradiţiile populaţiei respective. Spre exemplu, dacă în Egipt testul curajului implica mersul printre crocodili şi şerpi, în Dacia, învăţătorii zamolxieni se foloseau de lupi

şi urşi.

De asemenea, fiecare discipol trebuia să traverseze singur un lanţ muntos, fără niciun fel de ajutor.

Pentru a fi considerat demn de nivelul al treilea, discipolul trebuia să traverseze o peşteră foarte lungă (mai lungă de zece kilometri). Era o sarcină extrem de dificilă, care ţinea mai multe zile. Traseul era deosebit de dificil, cu suişuri şi coborâşuri în pantă mare, în beznă totală, şi cu o senzaţie puternică de istovire fizică şi psihică, precum şi o stare de totală debusolare.

Mai multe zile la rând am avut flash-uri puternice legat de acest test. Am putut afla că sunt doar câteva astfel de peşteri în zona românească, şi că sunt şisturi cristaline în apropiere, dar nu am putut stabili vreo locaţie exactă. Senzaţia de pierdere a orientării era foarte puternică, iar de acest lucru se „ocupau" atât Zamolxe şi învăţătorii, cât şi atlanţii supravieţuitori care monitorizau extrem de atent acest test. Era mult mai dificil decât testul din zona Porţile de Fier, deoarece, pentru a reuşi să iasă la suprafaţă, discipolul avea nevoie de activarea altor simţuri subtile. Activare care, bineînţeles, se face prin necesitate. Calvarul discipolului putea dura şi 30 de zile, căci dezorientarea (indusă) putea fi atât de puternică încât acesta se deplasa, înainte şi înapoi, pe mai mulţi kilometri. Chiar dacă peştera avea apă, şi nici nu era „închisă", adică se puteau accesa energiile elementale, după 7-10 zile de dezorientare, discipolul trecea printr-un adevărat calvar. Îşi revedea fiecare zi de pregătire, fiecare gest al învăţătorilor, fiecare cuvânt spus de Zamolxe, pentru a găsi vreo portiţă de scăpare.

Într-o lucrare viitoare voi detalia mai multe despre acest nivel (al treilea), precum şi despre „schisma" apărută în sec. 2 î.Hr.

Stabilirea obiectivelor

În comunitate, discipolii urmăreau scopuri clar definite. Nu interveneau cu nimic acolo unde nu era cazul. În general, urmăreau să aducă pacea în locul conflictului, dreptatea în locul nedreptăţii, adevărul în locul minciunii, unitatea în locul dezbinării şi progresul acolo unde minţile şi inimile oamenilor erau deschise.

Foarte rar interveneau în mod direct în aplanarea conflictelor locale. Cel mai adesea căutau să găsească punctele comune şi să-i convingă, prin exemple indirecte, că orice conflict se perpetuează datorită lipsei de viziune şi mai ales din multă necunoaştere. În unele comunităţi, foarte uşor reuşeau să-i convingă pe oameni de faptul că mult mai multe lucruri bune aduce pacea decât conflictul. Pentru exemplificare, dădeau nenumărate exemple din natură.

Discipolilor din al doilea an li se cereau să facă un fel de rezumat al conflictului, în care trebuiau identifice tipul de conflict, să ţină cont de cauze, de sursele de perpetuare a conflictului, şi care ar fi fost cele mai bune metode de aplanare. Existau conflicte legate de elementul pământ (conflictele care aveau ca substrat posesiunea materială sau incompatibilităţi legate de gândirea rigidă), de elementul apă (jigniri, invidii, iubiri trădate etc.), de foc (pasiuni legate de putere şi faimă), şi de aer (conflicte de idei, viziuni divergente, temeri diverse).

Dacă observau că este vorba de un conflict mai vechi, sau care implica răni mai adânci, deci mai greu de vindecat, discipolii atrăgeau atenţia învăţătorilor, iar aceştia interveneau la nivel subtil pentru aplanare. Trebuie spus că învăţătorii nu interveneau de fiecare dată, ci numai când realizau că nu există lecţie de învăţat sau de plătit (karmă). Folosind triada intenţie-imagine-emoţie, învăţătorii sau discipolii mai avansaţi reuşeau să inducă celor aflaţi în conflict (învăţătorii puteau face asta chiar asupra unei întregi comunităţi) stări deosebite, elevate, care ar fi avut ca rezultat o puternică dorinţă de împăcare, de pace. Dacă realizau că o comunitate ar avea ceva de plată (înşelăciune sau siluire asupra unei comunităţi mai mici), atunci nu interveneau, ci numai atrăgeau atenţia că este de plătit o datorie. Le spuneau că dreptatea şi adevărul nu pot fi înfrânte, şi că mai bine să-şi plătească datoriile mai devreme decât mai târziu, căci cele plătite mai târziu vin cu osândă

mai mare (surpări, inundaţii, boli, răniri, molime între animale etc.).

Autocunoaşterea

Personalitatea este formată din ansamblul structurilor psihomentale, prin care omul relaţionează cu sine, cu ceilalţi, cu mediul, cu societatea, cu conceptele, tradiţiile, ideile etc. Personalitatea înglobează trăsăturile morale, capacităţile intelectuale, deprinderile, talentele, iar experienţa trasează atitudinile şi abordările în faţa provocărilor exterioare.

Este clar că, într-o primă fază, omul îşi formează o personalitate de tip egotic, şi este oarecum normal să fie aşa. Majoritatea culturilor vremii (chiar şi acum este valabil) puneau la mare preţ personalitatea de învingător, de războinic. Acumularea de putere, de bogăţie, de influenţă şi de cunoaştere erau considerate ca fiind esenţiale. Numai că (realitatea a demonstrat-o) acest tip de abordare nu este adecvat unei creşteri armonioase şi că, în timp, dă naştere la conflicte şi pierderi pe multe planuri, tocmai din cauza dezechilibrului.

În cadrul şcolii zamolxiene, încă din primul an se punea accent pe transformarea personalităţii în individualitate, iar aceasta presupunea detronarea egoului. Propriile interese, legate de imagine, putere şi influenţă, erau considerate ca fiind nesemnificative şi foarte nestatornice.

Personalitatea presupune creşterea pe orizontală, în vreme ce individualitatea implică creşterea pe verticală. Personalitatea abordează alte personalităţi prin scări duale: mic-mare, slab-tare, puţin-mult etc., şi deseori precede antagonismului de orice fel (deci şi conflictul direct).

Cine şi-a transformat personalitatea în individualitate nu va căuta să devină mai puternic, mai bogat, mai bun, mai cunoscător, etc. În comparaţie cu altul, ci numai faţă de sine (a fi mai bun decât ai fost înainte). Individualitatea îşi recunoaşte propria poziţie în raport cu ceilalţi, în timp ce personalitatea egotică trebuie supusă de o alta, mai puternică.

Cei care treceau de tranziţie erau supuşi la unele probe. Astfel, discipolii erau puşi să facă munci considerate mai nedemne, erau adeseori jigniţi, se făceau comparaţii cu alţi discipoli, în care ei păreau să fie dezavantajaţi etc. Prin aceste teste se verificau reacţiile lor, şi dacă se dovedeau demni de a merge mai departe, erau iniţiaţi în alte taine.

Spre deosebire de personalitate, individualitatea are nevoie de o fundaţie interioară solidă, altminteri societatea (dinamica socială) poate determina în scurt timp revenirea individualităţii la personalitate şi, implicit, la valorile duale. Această fundaţie era deseori neglijată la alte şcoli ale misterelor, şi din această cauză mulţi iniţiaţi decădeau mult la revenirea în societate.

La fel ca în orice construcţie, fundaţia individualităţii trebuie să fie solidă, echilibrată şi bine structurată. Se avea în vedere dezvoltarea armonioasă a întregii structuri trup-minte-suflet. Deşi fiecare dintre acestea se putea dezvolta şi purifica relativ uşor, (trupul prin post, cumpătare, exerciţiu; mintea prin experienţa combinată cu studierea, analiza, sinteza; sufletul prin muzică, poezie, explorarea naturii exterioare şi interioare) trebuia realizat echilibrul dintre toate acestea. Prea multa dezvoltare a minţii ar determina creşterea trufiei şi orgoliului, în timp ce sufletul mai sensibil putea determina izolarea, ruperea de realitate şi o prea mare fragilitate a întregii fiinţe.

Pentru evitarea dezechilibrelor, înţelepţii vremii au impus folosirea triadelor. Ele aveau rolul să echilibreze tendinţele pe cele trei corpuri. Triada gând-cuvânt-faptă era edificatoare în vechime, fiind întâlnită la majoritatea religiilor. Zamolxe considera această triadă ca fiind una de efect, gândul fiind de fapt un tipar mental. Pentru a determina tiparul mental, Zamolxe a introdus triada: intenţie-imagine-emoţie (*... unde vă este voia, acolo se duce şi mintea şi simţirea*).

Intenţiile erau aşadar baza, fundaţia tiparului mental. Discipolul era îndrumat să-şi stabilească „setul" de intenţii pentru viaţă. Se ţinea cont atât de talentele înnăscute (dobândite în alte vieţi), cât şi de cele potenţiale. În cartea „Legile lui Zamolxe" le-am perceput (şi scris) ca vectori de voinţă şi de informaţie, adică un fel de motoare animatoare

ale interiorului. Ele sunt de fapt energii psihice formate (determinate) pe structuri informaţionale perceptibile (din realitatea efectivă). Discipolii (viitorii învăţători) nu aveau la bază intenţia de creştere (dezvoltare) pe sistemul dual, căci ştiau că materia (şi forma) se supune legii ciclicităţii, adică ceea ce era sus, trebuia să revină jos, ceea ce era mare trebuie să redevină mic etc. La fel cum orice punct al unei roţi în mişcare (şi totul în Univers este în mişcare – Legea Vibraţiei) este când sus, când jos, tot aşa, tot ceea ce are o formă, ori capacitate, mărime, greutate etc. se supune legilor de creştere şi descreştere.

Aşadar, intenţiile discipolilor de la şcoala zamolxiană trebuiau să transceandă forma. Învăţau despre forme (aspectele supuse legii dualităţii), dar nu se ataşau de ele. Intenţiile lor erau legate de creşterea virtuţilor şi de realizarea echilibrului interior. Virtuţile de bază (iubirea, voinţa, curajul, răbdarea, modestia) erau considerate singurele pentru care se merita tot efortul. Fundaţia tiparului mental era determinată de intenţiile legate de acestea.

Odată stabilite intenţiile, se forma triada. O personalitate egotică nu lucrează cu triade, ci cu dorinţe. Diferenţa dintre dorinţă şi intenţie face marea diferenţă dintre personalitate şi individualitate.

Dorinţa se raportează la formă, dar intenţia transcende forma. Dorinţa caută resurse în exterior, pe când intenţia le găseşte în interior. Dorinţa urmăreşte aspectele dualităţii (mai mare, mai puternic, mai bogat, mai influent etc.), pe când intenţia urmăreşte unitatea, armonia.

Eliberările

Încă din primele zile se punea accent pe eliberarea de temeri. Incertitudinea, îndoiala, nesiguranţa, oscilaţiile, toate acestea erau în legătură directă cu temerile. Eliberarea de temeri putea dura mai mult timp, căci ele pot fi foarte multe şi foarte adânc înrădăcinate în suflet. Temerile sunt cele care stau la baza corpului psihomental reactiv.

Primul strat reactiv este cel amigdalian (numit şi reptilian), care determină alegerea fugii ori alegerea luptei. Acestea apar când corpul fizic este în pericol de distrugere, vătămare, moarte sau când este vorba de dominare.

Al doilea strat reactiv este mult mai complex, şi nociv totodată, având o structură scheletală formată din două axe: trecut–viitor, atracţie–respingere. Toate aceste patru direcţii sunt generatoare de dizarmonie, determinând „înlănţuirea” pe toate planurile a fiinţei umane.

Trecutul poate fi o sursă de negativitate si dezechilibru deoarece implică: resentimentele, părerile de rău, amintirile neplăcute etc. Viitorul poate fi şi el o sursă de negativitate deoarece temerile de orice fel (legat de un presupus viitor) perturbă grav prezentul (frica de boală, de sărăcie, de duşmani, de singurătate, de moarte etc.)

Atracţia şi respingerea sunt date de diversele dorinţe şi temeri. Există o multitudine de temeri, şi de dorinţe totodată, de aceea se spune că eliberarea de dorinţe determină şi eliberarea de temeri. Iar pentru a te elibera de dorinţă trebuie să eliberezi energia psihică aferentă (care generează dorinţa).

Discipolii făceau acest lucru prin înfruntarea directă a temerilor şi prin armonia triadei intenţie-imagine-emoţie. Rafinau emoţia lucrând la imagine (dându-i claritate şi consistenţă), apoi „împuterniceau” imaginea prin intenţie. Echilibrul se realiza adaptând imaginea la realitatea efectivă. Cei prinşi în dualitate nu aveau în vedere intenţia, ci doar emoţia şi imaginea. Şi nici acestea nu erau echilibrate, emoţia (dorinţa) fiind mai puternică.

Discipolii lucrau aşadar cu triada. Întâi stabileau intenţia (cu totul diferită de dorinţă), apoi vizualizau transformarea (imaginea a ceea ce doreau să transforme), iar emoţia era de fapt o stare de mulţumire, ca un fel de bucurie anticipată. Odată deprinsă tehnica triadei intenţie-imagine-emoţie, discipolii aveau harta către orice comoară, precum şi o cheie cu care deschideau nenumărate porţi (necunoscute celor neînţelepţi).

Începeau cu eliberarea temerilor legate de corpul fizic şi cel senzitiv (foame, boală,

vătămare, moarte), apoi urma limpezirea minţii. Exerciţiile prezentate către sfârşitul primei părţi (scrijelirea de desene cu ambele mâini, trasarea cu capul acoperit conform unui desen dat, plus alte mici exerciţii) determinau în scurt timp creşterea capacităţii de concentrare, precum şi o bună echilibrare pe plan mental. Capacitatea de concentrare determină implicit şi detaşarea, alături de eliberarea de temeri. Astfel, structura psihomentală reactivă era demontată pas cu pas.

Putea dura ani de zile (pentru unii mai puţini, pentru alţii mai mulţi), dar merita cu siguranţă efortul. Avantajul celor din vechime, faţă de cei de azi, era faptul că nu aveau corpul psihomental reactiv atât de complex ca al omului modern, şi deci nici prea multe dorinţe.

Autodezvoltarea

O primă mărire a câmpului vital avea loc odată cu eliminarea alimentaţiei denaturate, deci prin „limpezirea" sângelui şi a limfei.

Următoarea etapă consta în accesarea elementelor, precum şi a energiilor specifice.

Astfel, **elementul „pământ**" era format din 4 tipuri

- **Ţărână** (lut, nisip, clisă etc.)
- **Piatră** (de la roci la cristale)
- **Metal** (de la fier la aur)
- **Lemn** (tot regnul vegetal)

Prin intermediul energiilor celor patru tipuri se puteau obţine opt capacităţi (puteri):

1. Forţa – se putea obţine atât mărirea forţei fizice, cât şi puterea, tăria interioară (psihică) de a întreprinde diverse acţiuni.

2. Rezistenţa – în faţa obstacolelor diverse, în faţa bolilor, precum şi rezistenţa în timp a corpului fizic.

3. Stabilitatea – aducea statornicie în minte şi suflet.

4. Echilibrul – pe întreg ansamblul corp-minte-suflet.

5. Coeziunea – capacitatea de a face legături între cele slabe şi cele tari, între cele mici şi cele mari, între cele uşoare şi cele grele etc.

6. Creşterea – în special arborii ofereau energiile de creştere.

7. Hrănirea – nu era vorba doar de hrana materială propriu-zisă ci şi de hrana subtilă (eterică) a elementului pământ (ceea ce discipolii numeau spuma de munte sau stropii de miere ai pământului).

8. Abundenţa – bogăţia, diversitatea.

În primul an discipolii erau iniţiaţi în aspectele grosiere ale elementului pământ (se accesau puterile, dar nu pentru cele patru tipuri). În al doilea grad (care dura doi ani) se aveau în vedere puterile corespunzătoare pentru toate cele patru tipuri. Aşadar, discipolii erau iniţiaţi în 32 puteri, corespunzătoare celor patru tipuri (8x4).

Elementul **Apă** cuprinde şase tipuri:

- **Apa stătătoare** (lacuri, mări, oceane)
- **Ploaia**
- **Apa curgătoare** (izvoare, râuri, fluvii)
- **Apa freatică** (pânzele subterane)
- **Apa vaporizată** (nori, rouă, umiditate)
- **Seva** regnului vegetal.

Prin intermediul energiilor celor şase tipuri de „apă" se puteau obţine 12 capacităţi (puteri):

1. de purificare – pe planul fizic erau purificate toate fluidele, iar pe planul emoţional şi mental se eliminau emoţiile negative aferente, respectiv construcţiile mentale rupte de realitate.

2. de dispersare – cu efect puternic asupra corpului emoţional. Erau emoţii şi stări (suferinţe) care nu puteau fi eliminate (existau lecţii de învăţat sau datorii de plătit), dar care erau scoase din prim plan, adică nu disturbau puternic conştienţa celui în cauză (se

realiza o alinare a lor).

3. de limpezire – îndeosebi pentru limpezimea minţii şi a sufletului.

4. de unire – aceste puteri se obţineau la unirea a două izvoare, pârâuri sau râuri. Această putere acţiona atât asupra familiei cât şi asupra comunităţilor.

5. de dinamizare – capacitatea de a mobiliza, de a urni, de a dinamiza, atât interiorul cât şi grupurile.

6. de construire – era în strânsă legătură cu puterea de dinamizare; se aveau în vedere proiectele diverse ale comunităţii respective (construcţii de apărare, aducţiuni de apă, canalizare, îndiguiri etc.).

7. de eliberare – pe partea emoţională erau eliminate anumite temeri (cele fără fundament real).

8. de echilibrare – pentru întregul trup-minte-suflet.

9. de vindecare – pe partea fizică se puteau elimina fluidele rele (surplus de sânge, saliva „rea", prurit etc).

10. de liniştire – pentru planul emoţional şi mintal.

11. de mângâiere – îndeosebi asupra celor care şi-au pierdut persoanele dragi, asupra celor care au suferit răni severe, sau asupra celor neajutoraţi.

12. de hrănire – fluidul eteric al apei era extrem de hrănitor pentru corpurile energetice, atât pentru ei cât şi pentru ceilalţi. În ultimul caz, doar învăţătorii şi discipolii avansaţi puteau hrăni mulţimile cu fluidul apei.

Aşadar, prin intermediul elementului „apă" se puteau accesa 72 (6 x 12) capacităţi (puteri).

Elementul **Foc** cuprinde şapte tipuri:

- **Foc din piatră**

Vorbim nu doar de focul obţinut prin combustia lemnului sau pietrei (cărbune, turbă), ci mai cu seamă de energii ale focului din frecare, compresiune şi „învelire".

Forţele de frecare din interiorul scoarţei terestre, precum şi cele de compresiune (îndeosebi asupra şisturilor cristaline) emană un „foc" (energie) deosebit de puternic, care putea fi folosit de învăţătorii zamolxieni.

- **Foc din apă**

Aici intră atât combustibilii lichizi naturali (uleiuri vegetale, grăsimi animale), cât şi „apa de foc" a pământului, adică magma topită. Accesarea energiei focului din „pământul lichid" era o sarcină extrem de grea, datorită uriaşei sale forţe subtile.

- **Foc din aer**

Deşi preoţii lui Gebeleizis afirmau că numai ei deţineau secretul obţinerii de putere din fulgere, adevărul este că doar învăţătorii şi discipolii avansaţi (cei din gradul 2) puteau face acest lucru.

- **Focul pământului**

Este vorba de corpul energetic al Geei. În plan subtil, Geea prezintă o „dogorire" specifică, un fel de căldură radiantă, extrem de hrănitoare pentru corpul energetic uman.

- **Focul lunii**

Este vorba de corpul energetic al Lunii. La fel, se accesa energia radiantă a Lunii.

- **Focul soarelui**

Este vorba de corpul energetic al Soarelui. Se accesau energii foarte puternice (alte energii decât cele calorice).

- **Focul celest**

Începând cu al treilea grad se accesau energii puternice din spaţiile îndepărtate (stele, constelaţii).

Prin intermediul acestor şapte tipuri de foc se pot obţine patru capacităţi:

1. de purificare – pe trup, minte şi suflet.

2. de dinamizare – pentru acţiuni de creaţie, pentru luptă, dezvoltare, în diverse alte aspecte.

3. de transformare – înnoire, evoluţie, alchimizare.

4. de stabilizare – întărire, călire.

Aşadar, prin intermediul elementului „foc” se puteau accesa 28 (7 x 4) capacităţi (puteri specifice).

Conform ştiinţei spirituale atlante (accesată de Zamolxe prin intermediul piramidei energetice din Retezat), elementul foc cuprindea 10 tipuri: foc din pământ, foc din apă, foc din aer, focul electric, focul magnetic, radiaţiile, focul Geei, focul Lunii, focul Soarelui, focul Celest. Având în vedere că la acea vreme nu erau suficiente cunoştinţe legate de electricitate, magnetism şi radiaţie, Zamolxe a considerat că doar şapte trebuiau accesate.

În mod normal, elementul foc oferă acces la 40 (10 x 4) puteri specifice.

Elementul **Aer** cuprinde opt tipuri:

- **Aerul dens**
- **Aerul rarefiat**

Este vorba de aerul de la şes. Se considera că trebuie să existe un echilibru între pământ şi aer, astfel că aerul de şes este mai dens, iar cel de munte mai rarefiat. Unde este mai mult pământ este mai puţin aer şi unde este mai mult aer este mai puţin pământ.

- **Aerul cald**
- **Aerul rece**
- **Aerul uscat**
- **Aerul umed**

Este vorba de diferitele combinaţii aer-apă-foc.

- **Aerul zilei** (încărcat cu elemente subtile solare)
- **Aerul nopţii** (încărcat cu elemente subtile lunare)

Prin intermediul acestor subelemente ale aerului se pot obţine şase capacităţi (puteri):

1. Puterea vântului de miazăzi determină schimbarea, purificarea, îmbunătăţirea.
2. Puterea vântului de miazănoapte aduce dezvoltarea, expansiunea, mărirea.
3. Puterea vântului de răsărit aduce noutatea şi prospeţimea.
4. Puterea vântului de apus aduce împlinirea, reuşita, victoria celor interioare asupra celor exterioare.
5. Adierea pământului (fluxul energetic subtil al Geei) aduce plinătatea şi belşugul pe toate planurile.
6. Adierea cerului (fluxul energetic subtil al spaţiului cosmic) determină claritatea, luciditatea, dar şi viziunea în timp, spaţiu şi desfăşurare.

Aşadar, elementul Aer facilitează accesul la 48 de puteri specifice (8 x 6).

La fel ca şi în cazul elementului foc, Zamolxe a considerat că este necesar a se folosi (vorbim de perioada de acum 2.500 de ani) doar 8 din cele 12 tipuri de „aer”. Ştiinţa spirituală atlantă folosea deci 12 tipuri de aer: aer dens, aer rarefiat, aer cald, aer rece, aer uscat, aer umed, aerul zilei, aerul nopţii, aerul încărcat (compozit), aerul pur (inclusiv alte gaze pure), aerul în mişcare rectilinie, aerul în mişcare curbă (cicloane, uragane, tornade). Deci, în total sunt 72 (12 x 6) puteri ale aerului.

Deşi în prima parte a cărţii de faţă am trecut doar câteva zeci de „formule” de accesare (atâtea mi se puteau transmite în starea de atunci), trebuie spus că erau cu mult mai multe. Pentru accesarea fiecărei puteri se foloseau mai multe formule, în funcţie de nevoie.

Trebuie spus că nu formulele în sine determină accesul la ele, ci echilibrul dintre intenţie-imagine-emoţie. Formulele erau un fel de puncte de reper (al memoriei senzitive şi subtile). În cei trei ani (unul la primul nivel şi doi ani la cel de-al doilea nivel) discipolul trecea în revistă toate tipurile de energii specifice aferente elementelor, şi lucra cu ele sub atenta supraveghere a învăţătorilor zamolxieni. În acelaşi mod se accesau aceste puteri speciale şi de către alţi magi ai vremii (egipteni, perşi, greci, chinezi, indieni). Cine crede că există „formule sacre” de declanşare a unor puteri speciale, doar rostindu-le verbal, se înşeală amarnic.

Cauzalitatea

Rezonanţa

Prin intermediul fenomenului de rezonanţă se formează structurile dinamice comune în întreg spaţiul evolutiv, începând cu aşa-zisul plan tridimensional şi până la spaţiul multidimensional. Este valabil atât în planul material cât şi în planul energetic, emoţional, mental, spiritual. Dictonul „asemănătorul atrage asemănătorul" este valabil atât pe planul orizontal cât şi pe planul vertical. În ştiinţa spirituală, planul orizontal este considerat ca fiind spaţiul de explorare, de cucerire, de dobândire (fie că vorbim de aspecte materiale, fie de cele mentale sau spirituale). Spaţiul vertical este considerat ca fiind cel de evoluţie, de înălţare, de salt vibratoriu. Caracteristica generală a planului orizontal este cantitatea, iar cea a planului vertical este calitatea.

Pe planul vertical rămâne valabil faptul că asemănătorul atrage asemănătorul, dar se întâmplă şi invers, anume ca cele diferite să se atragă. Ele nu se atrag pentru luptă ci pentru completare, întregire sau transformare. Toată sistemele aflate în mişcare, fie că vorbim de cele evolutive sau involutive, au la bază fenomenul de rezonanţă. Acesta stă la baza formării atomilor, moleculelor, elementelor şi mergând până la organizarea de specie, regn, planetară, constelaţională etc.

Rezonanţa stă şi la baza ciclurilor întrupărilor, astfel că fiecare se va întrupa în ţara, familia, mediul etc., cu care rezonează (conform corpului spiritual). Tot prin intermediul rezonanţei, marii conducători pot coordona egregorii (spiritele de grup local, regional, de ţară).

Convergenţa

Prin intermediul fenomenului de convergenţă au loc fenomenele de atracţie şi de dinamizare (impulsionare) către ceva anume. Poate fi un scop, un sens, o direcţie interioară sau exterioară. Idealurile, în general marile viziuni, sunt cele de la baza fenomenelor de convergenţă ale maselor.

Deşi legile universale lucrează în acelaşi timp, în spaţiul 3D aparenţa arată că Legea Convergenţei intervine imediat după Legea Rezonanţei, astfel că întâi lucrurile se adună, formează o structură aparte, după care urmează o anumită evoluţie.

De regulă, în planul orizontal, convergenţa determină concentrarea, adunarea, cumularea, întărirea; deci deplasarea către un punct, scop, idee etc. Ceea ce este mare atrage ceea ce este mic, ceea ce este tare atrage ceea ce este slab etc. În planul vertical, convergenţa determină ca nelumina să conveargă spre lumină, recele spre cald, dizarmonia converge spre armonie, haosul spre ordine etc.

Marea Convergenţă: Totul converge către Lumină, către Unitate, către Dumnezeu.

Sincronicitatea

Legea Sincronicităţii este în strânsă legătură cu Legea Necesităţii şi Legea Serialităţii. De exemplu, dacă este necesar ca ceva anume să se petreacă, atunci legile universale (îndeosebi Legea Unicităţii şi a Mentalismului) facilitează crearea unui câmp subtil cu rol de atractiv pentru inconştientul colectiv, impulsionând astfel o dinamică specifică. Prin urmare, acesta determină ca mai multe persoane, din spaţii diferite, să conlucreze la acel lucru. Aşa se explică de ce multe invenţii au fost descoperite în acelaşi timp, teoreme din matematică au fost elaborate de matematicieni diferiţi în acelaşi timp, sau leacuri medicinale au fost descoperite în laboratoare diferite, fără vreo legătură între ele.

În şcoala zamolxiană se folosea această lege pentru accesarea energiilor subtile ciclice, în special ale ciclurilor lunare şi solare. Folosindu-se de Legea Sincronicităţii, învăţătorii zamolxieni (şi discipolii avansaţi) accesau energiile vieţii, ale abundenţei şi diversităţii regnului vegetal în timpul perioadei de primăvară, când tot regnul se trezea la viaţă. De aceea, primăvara era un prilej bun pentru a accesa şi folosi aceste energii. Este ca şi diferenţa între a merge 50 km pe jos sau a lua trenul. Erau energii naturale foarte puternice, şi erau la îndemâna lor.

De asemenea, se foloseau de energiile specifice în perioada de toamnă, când se amplificau mult tendinţele de purificare, de curăţare pe toate planurile (fizic, mental, emoţional). Se foloseau energiile toamnei ca de un fel de duş subtil.

Corespondenţa

Legea Corespondenţei este una dintre cele mai complexe legi universale, fiind cea care determină ordinea şi măsura în întregul Univers.

Este celebră afirmaţia lui Hermes Trismegistus: „Ceea ce este Sus, este ca şi ceea ce este Jos, iar ceea ce este Jos, este ca şi ceea ce este Sus, pentru a împlini miracolele lui Unul". Cunoscând ceea ce este "jos" se poate deci afla ceea ce este "sus".

Toate marile principii (legi universale) se regăsesc pe diferitele planuri ale Universului, astfel că, deşi există mai multe corespondenţe, legile sunt aceleaşi. Se poate explora ceea ce este sus plecând de la ceea ce este jos, iar explorând ceea ce este în exterior se poate ajunge în interior. Şi invers.

Sunt trei mari planuri (planul fizic, mental şi spiritual), iar între ele există o legătură puternică, determinată de însăşi legile universale. Studiind legile planului fizic, se pot deduce legile planului mental, iar apoi pe cele ale planului spiritual.

Învăţătorii zamolxieni foloseau această lege universală îndeosebi pentru trezirea focului interior. Focul interior era considerat cel mai preţios element, deoarece el dinamizează, transformă, întăreşte şi purifică toate celelalte elemente. Având planul fizic drept exemplu, învăţătorii zamolxieni înţelegeau că, pentru a trezi focul interior, aveau să "fricţioneze" elementul subtil pământ din mintea şi sufletul omului. Respectau însă legile din planul material. Nu supuneau frecării piatra cu metalul, nici metalul cu lemnul şi nici piatra cu lemnul. Întotdeauna aveau în vedere faptul că focul se stârneşte doar la interacţiunea lemn-lemn, metal-metal şi piatră-piatră.

Erau însă extrem de atenţi la felul cum trezesc focul interior şi, mai ales, cărui scop este folosit. Trezirea focului interior poate însemna atât declanşarea unor puternice aspiraţii către evoluţie, dar şi declanşarea unor pasiuni uriaşe pentru putere şi dominare.

În general, ideea de bază era următoare: dacă ceva se poate schimba în minte, atunci se poate schimba şi în materie. Aşadar, cine stăpânea arta controlului propriei minţi, avea să stăpânească şi propria sa realitate, iar în timp, învăţa să stăpânească şi arta creşterii sau descreşterii lucrurilor.

Ciclicitatea

Toate fenomenele dinamice ale Universului respectă Legea Ciclicităţii. Fie că este vorba de atomi, celule sau organisme mai complexe, fie că vorbim de planete, sisteme stelare sau galactice, totul se desfăşoară ciclic.

Şcoala pitagoreică, şi ulterior şcoala zamolxiană, socotea ciclurile ca fiind formate din patru părţi: punctul de minim, punctul de maxim, punctul de mijloc din urcare şi punctul de mijloc din coborâre.

Cele mai studiate şi folosite cicluri erau: ciclurile zilei (dimineaţă-amiază-seară-noapte), ciclurile lunii (luna nouă-primul pătrar-al doilea pătrar-lună plină), ciclurile soarelui (primăvară-vară-toamnă-iarnă). Fiecare dintre anotimpuri era împărţit în alte patru părţi, de aproximativ 22,8 zile (91,25 zile:4). Aceasta corespunde cu bioritmul fizic. Cu cât ciclurile erau mai mari, cu atât energiile subtile aferente lor erau mai puternice.

Nu erau preocupaţi doar de ciclurile externe, ci şi de cele interne. Majoritatea înţelepţilor din antichitate au înţeles că atât emoţiile cât şi gândurile au o anumită dinamică ciclică. Ba mai mult, au observat că anumite gânduri, sentimente sau alte energii psihice se acutizează (sau slăbesc) în raport cu ciclurile anumitor planete sau astre, şi astfel, în timp, s-a format complexa ştiinţă a astrologiei.

Unicitatea

Totul este în Unul şi Unul este în toate. Este vorba de unitatea în diversitate. Unicitatea Totului începe să fie percepută în rarele momente în care omul pare total rupt de realitatea materială înconjurătoare.

Un învăţător (preot) zamolxian ştia că cel ce priveşte prin ochii săi este acelaşi cu cel ce priveşte prin ochii celuilalt. Marele Foc Viu este prezent în toţi şi în toate. Aceasta înseamnă că şi puterile Focului Viu sunt în fiecare, dar totuşi ascunse (adormite) de

vălurile grele ale materiei. Cine avea înţelepciunea să despartă cele materiale de cele spirituale (sufleteşti) reuşea să ajungă şi la puterile Focului Viu. Cine a reuşit să simtă cu adevărat acest lucru, acela înţelege pe deplin că nu există nimic, dar absolut nimic, care să stea împotriva evoluţiei sufletului. Focul Viu din sufletul fiecăruia este cel care îl va ghida spre Marele Foc Viu, adică spre locul său de origine.

Atingerea magică a propriului Foc Viu este ceea ce-l face pe om să-şi schimbe pe deplin conştiinţa. Din acel moment, el nu mai este trupul purtător de spirit, ci a devenit un Spirit purtător de trup. Este momentul în care moare şi renaşte în acelaşi timp. Este momentul în care înţelege pe deplin că trupul este doar o haină pe care oricând o poate lepăda, înnoi sau schimba.